Remove Watermark Now

ሰመመን

pdfelement

ከሲሳይ ንጉሡ

Remove Watermark Now
pdfelement
Zion
Book
t.me/Zionbook

ሰመመን

ሲሳይ ንጉሡ

ኩራዝ አሳታሚ ድርጅት
1978
አዲስ አበባ

ሰመመን

ከሲሳይ ንጉሡ

ኩራዝ አሳታሚ ድርጅት
1978
አዲስ አበባ

Remove Watermark Now
pdfelement

ኩራዝ አሳታሚ ድርጅት
Kuraz Publishing Agency

ስልክ / TEL 11 27 19 — ፖስታ ሣጥን / P. O. Box 30933

አዲስ አበባ ADDIS ABABA
ኢትዮጵያ ETHIOPIA

፩ኛ እትም ጥቅምት 1980
፪ኛ እትም [illegible] 1982
፫ኛ እትም ግንቦት 1982

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው ።
ALL RIGHTS RESERVED

[illegible]

ንግድ ማተሚያ ቤት

ምዕራፍ አንድ

የፍልስፍናው መምህር የናታን እጅጉ ፣ የተማሪዎቻቸውን ወረቀት በማረም ላይ ሳሉ ፣ አንድ በማይለበሽነት የተሠራ የጥናት ጽሑፍ ነጠማቸው ። ጽሑፉ የአቤል ሙሉጌ መሆኑን ማመን በሊቃታቸው ፣ ከቢሮአቸው ድረስ አስጠርተው ጠየቁት ።

" አቤል ፣ ይህ የጥናት ጽሑፍ ያንተ ነውን ? "
" አዎ ! የኔ ነው ። "
" ስትሠራው ተቸገርክበት ነበር መሰለኝ ? "

አቤል ስለ ተደናገጠ ዝም አለ ። ቶሎ መልስ አልሰጣቸውም ። መምህሩም ድንጋጤውን ከገጽታው ላይ ስላነበቡ አንደበቱን ለማፍታታት ሞከሩ ።

" ማስቴ ለዝግጅቱ የሰጠኸው ጊዜ አንሶአችሁም ሊሆን ይችላል ። "

አሁንም አቤል መልስ አልሰጠም ። የደረሰ — ይድረስ ሥራ መሥራቱን ልቡ ያውቃል ። ጊዜ አንሶት አልነበረም ። እንዲያውም ከተሰጠው ጊዜ አንድ ሳምንት ቀድሞ ነው ያስረከበው ። በመሠረቱ ፣ መምህሩ በሰጡት የጊዜ ገደብ ውስጥ የጥናት ጽሑፍ ተሠርቶ መቅረብ አለበት ። ከዚያ በኋላ የመምህሩ ድርሻ እንደ ሥራው ጥራትና ይዘት ፣ ውጤት መስጠት ነው ። አስተዋዩ የናታን ግን ፣ በተቀበሉት የአቤል ወረቀት ላይ ሲያመዛዝኑ ርምጃ መውሰድ አልፈለጉም ። ዓይናቸውን ወረቀት ላይ ተክለው በሐሳባቸው የአቤልን ለውጥ ለማጥናት ተገደዱ ።

በአዲስ አበባው ዩኒቨርስቲ የፍልስፍና ትምህርት ክፍል የዓመቱ ተመራቂዎች ሰባት ናቸው ። ከሰባቱ መሐል አንዱ አቤል ሙሉጌ ነው ። መምህር ከማናቸውም ይልቅ በአቤል ላይ ያላቸው እምነት ላቅ ያለ ነው ። የሦስቱን ዓመት የዩኒቨርስቲ ትምህርት እያጠናቀቀ የመጣው ከፍ ባለ ውጤት

ነው ። ከዚህም በላይ በክፍል ውስጥም ሆነ በውጭ ፣ በግል የሚያቀርበው ጥልቅ'ዲያሎግ' በዮናታን ልብ ውስጥ ትልቅ ቦታ ነበረው ። የዮናታን ምኞት አቤል በከፍተኛ ማዕረግ ተመርቆ የበለጠ ከፍተኛ ትምህርት እንዲከታተል ነው ።
" . . . ታዲያ ይህ የአፋፍ ላይ እንቅፋት ምን ይሆን ? " ሲሉ ዮናታን ራሳቸውን ጠየቁ ።

ከቀረቀሩበት ወረቀት ቀና ብለው መነጽራቸውን በጣታቸው ሽቅብ ገፋ እያደረጉ ፣ ለአቤል ድንገተኛ ጥያቄ አቀረቡለት ።

" ዕድሜህ ስንት ነው ? "
" ሃያ አንድ ። "

" ገና ወጣት ነህ " አሉት ፣ የደረሰበትን የትምህርት ደረጃ ከዕድሜው ጋር በማነጻጸር ።

" በአንደኛና በመለስተኛ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት እያለሁ ሦስት ያህል ክፍሎች በእጥፍ ነበር ያለፍኩት ፤ ለዚህ ነው በጊዜ ዩኒቨርስቲ የገባሁት " አሳቸው መገረማቸውን በማየት ።

" ወላጆችህ በቅርብ ናቸው ? "

ይህ ድንገተኛ ጥያቄ አቤልን ቢያስደንግጠውም ፣ ከጥናት ጽሑፉ ጉዳይ ወጣ ያለ እርዕስት በመሆኑ ወዶታል ። ይሁንና በተዘዋዋሪም ቢሆን ለዚህ ጥያቄ መንሥኤው የጥናት መበላሸት መሆኑን ሳይገምት አልቀረም ።

" በቅርብ እንኳ የሉም ። ጎንደር ክፍለ ሀገር ናቸው " ሲል መለሰ ።

" የኑሮ ደረጃቸው እንዴት ነው? "

" መቼም ጎርሰው ያድራሉ ። ቋሚ የገቢ ምንጭ ግን የላቸውም " ካለ በኋላ ፣ ድንገት ግልፍ ብሎት ፣ " ያው እንደ አብዛኛው ኢትዮጵያውያን ወላጆች የእኔን እጅ ተጠባባቂዎች ናቸው " ሲል አከለበት ።

ይህ ከጥያቄአቸው ውጭ ቢሆንም ፣ አንድ አቤል የተመረረበት ጉዳይ መሆኑን ከአነጋገሩ ለመረዳት ዮናታን ብዙ

ጊዜ አልወሰደባቸውም ። ሆኖም የእሳቸው መንደርደሪያ በአቤል ውስጥ በቅርብ የደረሰ አደጋ ወይም አጋጣሚ እንዳለ ለመረዳት ነበር ። በዚህ ረገድ ቀጥተኛ መልስ ባያገኙም ጥርጣሬአቸውን ለማስወገድ ችለዋል ።

" ታዲያ . . . " ብለው ዮናታን መናገር ያሰቡትን ሳይጨርሱ ፣ አጠገባቸው ያለው ቴሌፎን አቃጨለ ። የስልክ ጥሪው የማን መሆኑን በልባቸው ገመቱ ።

" ሁሉ . . . ሲብሊንግ " አሉ አንዳች ነገር እንደሚጠብቁ ሁሉ ፊታቸው ላይ ጉጉት እየተነበበ ።

የደወለችው ሚስታቸው ሞኒካ ነበረች ። ንግግራቸው በጀርመንኛ ስለሆነ ፣ አቤል ከዮናታን አፍ ምንም ነገር ሊረዳ አልቻለም ። ነገር ግን የዮናታን ሚስት ጀርመናይት መሆኗን በዩኒቨርስቲው አካባቢ ሲወራ ይሰማ ስለ ነበር ፣ ዮናታን አሁን የሚነጋገሩት ከእሷ ጋር መሆኑን ገመተ ።

ሰሞኑን በርሊን ውስጥ የሚገኘው የሞኒካ ወንድም በጠና ታሞ ከባድ ቀዶ ሕክምና እንዲያደርግለት እየተጠባበቀ ነበር ። የዮናታንና ሚስታቸውም ያህን ጉዳይ በቴሌፎን በመከታተል አብረው ሲጨነቁ ነው የከረሙት ። የተጠቀሰው ዕለት ደርሶ ሦስት ሰዓት ያህል የፈጀ ቀዶ ሕክምና ከተደረገለት በኋላ ፣ ወንድሟ በሰላማዊ ሁኔታ እንደሚገኝ ዘመዶቿ ከበርሊን ደውለው ለሞኒካ ይነግሯታል ። ሞኒካም ወደ ዮናታን የደወለችው ይህንኑ ልታበሥራቸው ነበር ።

ዮናታን ቴሌፎኑን ከዘጉ በኋላ ፣ በደስታ ስሜት ፊታቸው ፈካ ። ከአቤል ጋር ጀምረውት የነበረውን እርዕስት በዚናው ጣልቃ ገብነት ለማሳጠር ተገደዱ ።

" . . . እስቲ ለማንኛውም እንደገና እየው " አሉት ፣ በሚያባብል ድምፅ ።

አቤል በእሽታ ራሱን ነጠ ።

" ሐሳብ ውስጥ ገብተህ ወይም ተቻኩለህ ይሆናል እንጂ ፣ አንተ እንዲህ ዓይነት ሥራ እንደማትሠራ እተማመናለሁ " እያሉ ለአቤል ወረቀቱን መልሰው ሰጡት ።

ወረቀቱን ሲቀበላቸው ፊቱ ላይ አንድ ስሜት አነበቡ ። ስሜቱ የገባቸው ይመስል ፣ " እይዞህ የሦስት ሳምንት ጊዜ ሰጥቼሃለሁ ። ረጋ ብለህ ሥራው " አሉት ።

pdfelement

አቢል ሲወጣ ከአንድ እሱንቱ ውስጥ ሁለት ሰሚቶች እየተሟገቱ ነበር ።

“ ሰማ አቢል ! አሁን ወረቀቱን መልስህ የተቀበልካቸው ምን ልትጨምርበት ነው ? የተቻለህን ያህል ሠርተሃል ። ይልቅ ፤ ‘ የማውቀው ይህን ያህል ነው ፤ በቃ ’ ብለና መልስላቸው ፤ ያገኛቸውን ውጤት ይሰጡህ ” ይላል አንዱ ሰሚቱ ።

“ ይህን ማመንታትህን ትተህ እንደ ዋና በደንብ አጥርተህ ለመሥራት ሞክር ። ተፍጨርጨር ። የመጨረሻ ዓመትህ መሆኑን አትርሳ ። ወላጆችህም በተስፋ የአንተን እጅ ጠባቂዎች መሆናቸውን አትርሳ ። የሚወዱህን መምህርም አታስቀይማቸው . . . ” ይላል ሌላው ሰሚቱ ።

“ የወላጆችህም ችግር ሆነ የመምህርህ ፍቅር ከችሎታህና ከአቅምህ በላይ ሊያደርግህ አይችልም ። የምትችለው ያንን ያህል ነው ፤ በቃ ! . . . ”

“ እሱቲ ለማንኛውም እንደ ዋና አየው . . . ”

እንዲህ ሰሚቶቹ እየተሟገቱ ከመኝታ ክፍሉ ደረሰ ።

ሦስቱም የመኝታ ክፍል ጓደኞቹ እዚያው ውስጥ ነበሩ ። አቢል ምንም ሳይነግራቸው በቀጥታ ወደ አልጋው ሔዶ በአንድ ጎኑ ዐረፍ አለ ። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ አቢል ለመኝታ ክፍል ጓደኞቹ ወሬ ማካፈል ቀርቶ ፤ አብረውት መሆናቸውም እያስጠላው ነበር ። ብቸኝነት እያጠቃው ስለ መጣ ፤ ብቻኛ ክፍል ውስጥ ቢሆን ምንኛ በወደደ ! . . . ከራሱ ጋር በመሟገቱ የፈጠረው ጥላቻ እንጂ ፤ ከአንዳቸው ጓደኞቹ ጋር ጥላቻ አልነበረውም ።

እስክንድር ማንደፍሮ አቢልን ተደራራቢ አልጋ የሚጋራው የመኝታ ክፍል ጓደኛው ነው ። በዩኒቨርስቲው ውስጥ ሦስት ዓመት አብረው ቆይተዋል ። ከመኝታ ክፍል ጓደኛነታቸውም ሌላ ፤ ሁለቱም የፍልስፍና ተማሪዎች ናቸው ። እስክንድር ከአቢል በዕድሜ ላቅ ያለ ሲሆን ፤ በአቢል የትምህርት ጉብዝና ላይ ሊናማ የሆነ ቅናት አለው ።

ሌሎቹ ሁለቱ የመኝታ ክፍል ጓደኞቹ ሳምሶን ከሊሌ እና ኢምሬት ጣሰው ናቸው ። ሁለቱም በግቢው ውስጥ የሚታወቁት በቅጽል ስማቸው ነው ። ሳምሶን ከሰው ጋር

‘ ጉልቤው ’ የሚል ቅጥያ ስለ ወጣለት ፤ ማንኛውም ተማሪ ሲጠራው ሳምሶን ‘ ጉልቤው ’ እያለ ነው ። ኢምሬት ደግሞ የሚታወቀው ‘ ድብርት ’ በሚል ቅጽል ስም ነው ። በተማሪው ዘንድ ትክክለኛ ስሙ ጭራሽ ተረስቷል ማለት ይቻላል ።

ሳምሶን ‘ ጉልቤው ’ እና አቢል መኝታ ክፍል የመጣው በዚህ ዓመት ነው ። ከእስክንድር ጋር የአንድ ሠፈር ልጆች ስለሆኑ ፤ አንድ የፍልስፍና ተማሪ ፈተና ወድቆ ከወጣ በኋላ ፤ ክፍላቸው ውስጥ ትርፍ መኝታ መኖሩን አይቶ ነው የመጣው ። የሁለተኛ ዓመት የምጣኔ ሀብት ተማሪ ነው ። በአንደኛ ዓመት ትምህርቱ ባገኘው ዝቅተኛ ውጤት ፤ “ ማስጠንቀቂያ ” ውስጥ ቢገባም ስፖርቱን አላቋረጠም ። ስፖርትና ምግብ በጣም ይወዳል ። የዚያኑ ያህልም ሰውነቱን ለማዳበር ፤ አፍላነቱ ይፈታተነዋል ። ስለዚህ ነው ‘ ጉልቤው ’ የሚል ቅጥያ የወጣለት ። [illegible] ላይ ማንም ሰው የሚ[illegible] ። እንዲህ እሱን ቀርቶ ጓደኞቹን [illegible] “ [illegible] እሱ ፣ እናቱን ! ” ብሎ ማፍጠጥ [illegible] “ ጥርሱን ነው የማወልቀው ! ” — ሌትም ከሆነች ‘ ጥርሷን ነው የማወልቀው ! ’ — የጡንቻ መፈክሮቹ ናቸው ። ሁሌ ሁሉን ሰው እንደተቀጠቀጠ ነው ። አንድ ቀን ብቻ በአንድ የግቢው ወጣት ተደፍሮአል ።

ሳምሶን የምግብ አዳራሽ ሰልፍ አይወድም ። ሁሌ ጥሶ ነው የሚገባው ። አንድ ቀን እንደ ለመደው ሰልፍ ጥሶ ሲገባ ሲል ፤ ከፊት የነበረ በዕድሜው በሰል ያለ ወጣት በእድራ ጎትቶ በቁጣ ፤ ‘ ጥንቃቄ እያለህ ለምን በጡንቻህ ታበ ዐለህ ? በጡንቻው የሚያስብ አህያ ብቻ ነው ” አለው ። ሳምሶን ‘ ጉልቤው ’ ይህን ሰውና ቃላቱን እስከ መቼም አይረሳቸውም ። ከልተደባደብኩ ብሎ ለሚዘው ቢጋበዝም ፤ ከዚያ በኋላ በላቸው ማንኛነት ስራትም ከማይገባው ሰሚት ወጣቱን ያከብረው ነበር ።

ኢምሬት ፍጹም ዝምተኛ ነው ። ብስጭትም አለበት ። እዚያው ለዚያው ይለጎመጉማል እንጂ በወጉ አይናገርም ። ማኀበራዊ ኑሮ ውስጥ ጣልቃም የሌለው ሀሳቡ ያስጠላል ። “ ድብርት ” የሚል ቅጽል ያወጡለትም ያለ አይመስልም ።

ለዚህ ነው ። ከሳምሶን ጋር ተደራራቢ አልጋ ቢጋሩም ቅሉ አይስማሙም ። ሳምሶን ንጋት ላይ እየተነሣ የሚሠራው ስፖርት ድምፅ ስለሚፈጥር ፣ ‘ ድብርትን ’ ያናድደዋል ። አልጋው ላይ የሚያደርገው መወራጨት ያበሽቀዋል ። ከሁሉም በላይ ‘ ድብርትን ’ የሚያናድደው ደግሞ የሳምሶን ፊስ ነው ። በየጊዜው ቁልቁል ሲያቦንበት ፣ አፍንጫውን ይዞ ከመንፋንፍ ሌላ ምርጫ አልነበረውም ።

አሥራት ‘ ድብርት ’ ሌላ በጣም የሚጠላው ነገር ቢኖር መኝታውን ማንጠፍ ነው ። እንዲሁ እንዳድበሰበሰ የየትምህርት ወራቱን ይጨርሳታል እንጂ ፣ አንሶላውን አራግፎ በቅጡ አያነጥፍም ። ካልሲውን ማጠብም አይወድም ። ከእነእስክንድር የሚጣላው በዚህ ነው ። ትምህርትም ከሌሎች በጋራ ማጥናት ወይም መወያየት አይሆንለትም ። አድፍጦ ከርሞ ፈተና ላይ መሟሟት ነው ፣ የእሱ ችሎታ ።

ጓደኞቹ ዝቅ አርገው የሚገምቱት ዕውቀቱና ፣ ፈተና ላይ የሚያመጣው ከፍ ያለ ውጤት ያለመጣጣም ብዙዎቹን ያስገርማቸዋል . . .

አቤል ከዮናታን ቢሮ ከተመለሰ በኋላ ፣ ለአንዳቸውም ነገሩን ሳያነሣ ቢቆይም ፣ የገጽታውን መለዋወጥ በማየት እስክንድር መወትወቱ አልቀረም ።

“ ምነው ? ሀገር ሰላም አይደለም እንዴ ? ”

“ ምን እባክህ ፣ እኔ ዮናታን ረበሹኝ ” አለ አቤል ስሜቱን አከፋቶ ።

“ አ ! አባታችን ፣ ምን አርገ አሉህ ? ” ፍቅሩን ለመግለጽ የሚጠቀምበት የአነጋገር ስልት ነበር ።

“ ሰሞኑን የሰጠኋቸውን የጥናት ጽሑፍ እንደ ገና እንድሠራው አዘዙኝ ። ”

“ ምን ታረገዋለህ ! መበርታት ነው ። አይዞህ ስድስት ወር እኮ ነች የቀረችን ። ”

በሱ ቤት ስድስት ወሩን የስድስት ሰዓት ያህል አቅልሎ መናገሩ ነው ። ለአቤል ግን ስድስት ወሩ ስድስት ዓመት ሆኖ ነበር የተሰማው ።

ምዕራፍ ሁለት

የዓመቱ ትምህርት ከተጀመረ ሁለት ወር እንኳ ባይሞላም ፣ የዩኒቨርሲቲው ተማሪዎች በጥናት ተዋክበዋል ። አብዛኛው ተማሪ ፣ ፊቱን ወደ ቀለም መልሶአል ። አንዳንዱ ደግሞ የሌላው አጠናን ተስፋ አስቆርጦት ፣ የትምህርት አሰጣጡ ክብደት ወይም ደግሞ አንድ የሙከራ ፈተና አስበርግጎት ፣ የመሰናበቻ ጊዜውን ብቻ በመጠባበቅ አሥራ ስድስት ሰዓት ይተኛል ። አይብዛ እንጂ አቤል የገጠመው ዓይነት ችግር ውስጥ ገብቶ የሚዋኙትም አይጠፉም ።

የሁለተኛና የሦስተኛ ዓመት ተማሪዎች መጠነኛ መረጋጋት ይታይባቸዋል ። ጥናቱ በመጀመሪያና በመጨረሻ ዓመት ተማሪዎች ላይ ያይላል ። በተለይ በርካታ ተማሪ የሚያረግፈው የመጀመሪያ ዓመት አጋማሽ ፈተና እንደ ጦር ስለሚፈሩ ተማሪዎቹ ፣ “ የገና ማዕበል ” የሚል ስም አውጥተውለታል ።

የመጀመሪያ ዓመት ተማሪዎች ፣ ለትምህርቱ ብቻ ሳይሆን ለግቢውም እንግዳ ስለሚሆኑ ፣ መቻኮልና መረበሽ ይታይባቸዋል ። በዚሁ ምክንያት ፣ ‘ ፍሬሽ ጦጣው ’ የሚል ስያሜ ወጥቶላቸዋል ። ትግላቸው ፈተና ለማለፍ ብቻ ሳይሆን ዩኒቨርሲቲ ውስጥ የመቆየት ህልውናቸውን አስከብረው ይህን ስያሜ ለማስፋቅም ጭምር ነው ።

ትዕግሥት ፈረደ ፣ ከማዕበሉ ግፊት ለመዳን ከሚፍጨረጨሩት የመጀመሪያ ዓመት ተማሪዎች አንዷ ናት ። አብዛኛውን ጊዜ የምታጠናው ከዋናው ቤተ መጻሕፍት ጀርባ የሚገኝ ዋርካ ሥር ነው ። ጓደኛዋ ማርታ ደመቀ ፣ ይህን ቦታ እምብዛም ባትወደውም ፣ በትምህርቱ ረገድ የትዕግሥትን ርዳታ ስለምትፈልግ ብዙ ጊዜ አብራት ታጠናለች ።

ሰሞኑን የመጀመሪያ ዓመት አጋማሽ የፖለቲካል ኢኮኖሚ ትምህርት ፈተና አለ ስለ ተባለ ፣ ሁሉም የሚያጠኑት

ይሆንኑ ነው ። አብዛኛው ተማሪ የአጠናን ስልት የለውም ። መደናገጥ ይበዛበታል ። የአንድ ትምህርት ፈተና አለ ከተባለ ፣ ተማሪው ሙሉ ኃይሉን እዚያ ትምህርት ላይ ያውላል ።

የተቀሩት ትምህርቶች ሳይታዩ ይከርማሉ ። ሌላ ፈተና ሲመጣ ደግሞ ወደ ሌላዉ ይዘመትበታል ። ትምህርትን በአእምሮ ውስጥ ከሚቀርፅ የአጠናን ዘዴ ይልቅ ፣ በሽምደዳ ለጊዜው ያህል በውቅ መሰናክሉን የማለፍ ልምድ እየዳበረ መጥቷል ።

ትዕግሥትና ማርታ ከዋርካው ሥር ተቀምጠው ይሆንኑ ትምህርት በማጥናት ላይ ሳሉ ፣ አንድ ወጣት በአካባቢያቸው ውልብ ሲል ታያቸው ። ቀድማ ያየችው ትዕግሥት ነበረች ። ሆኖም ቅሉ ብላ ዐይኗን ሰበረች ።

ማርታ ወጣቱን እንዳየችው ከእሷ አምልጧት —
" ያውልሽ ! " አለቻት ።

" ምንኛ " አለችና ትዕግሥት የማርታን ሐሳብ ለማደናገር ቆጣ ብላ ፣ " በይ ይልቅ ልጠይቅሽ " አለቻት ።

" ምን ? " አለቻት ማርታም ፣ ድንገት በመለወጥ [illegible] ተደናግጣ ።

" ከምናጠናው ትምህርት ውስጥ ነዋ ! "

" እሺ ፣ ጠይቂኝ " አለች ማርታ — ለእሷ ያህል ። ልቧ ግን ወደ ባለፈው ጉዳይ ቀርቶ ነበር ።

' ለምንድነው የምትደብቂኝ ? ' ስትል አሰበች ፣ እኔ እንደ ሆንኩ ነቅቼበታለሁ ። ዋኝት ! በእሷ ቤት ማንም አላወቀብኝም ብላ እኮ ይሆናል ። ያበጠው ይፈንዳ እንጂ ፣ ዛሬ አውጣጣታለሁ ብላ በልቧ ፎከረች ።

" ግን ቀና ነሽ ፣ ትዕግሥት ሙች ! "

" ምነው ? ምን አረግኩሽ ? " አለች ትዕግሥት ፣ ነገሩ ቢገባትም እንዳላወቀች ሆና በመቅረብ ።

" ስለ እሱ ሳነሣብሽ ለምን ትዘጊኛለሽ ? " አለቻት ፣ ድርቅ ብላ ጉዳዩን ግልጽ በማውጣት ።

ትዕግሥት ምንም አልመለሰችም ። ዝም አለች ። ወደ ኋላዋ አስታወሰች ። በእርግጥም ስለ አቢል ስታነሣባት ብዙ ጊዜ ዘግታታለች . . .

አንድ ጊዜ ማርታ አቢልን ከሩቅ ስታየው ፣ ከትዕግሥት ጋር ጨዋታ ለመክፈት ብላ ፣ " ትዕግሥትዬ ! ይሄ ልጅ በትምህርቱም በጣም ጎበዝ ነው አሉ ። በሦስተኛ ዓመት እንግሊዝ ላይ ለመጀመሪያ ጊዜ በሁለት ትምህርት " B " አግኝቶ ካልታነቅኩ ብሎ አስቸግሮ ነበር ይባላል " አለቻት ።

" ለምን ? " አለች ትዕግሥት ፣ ለጨዋታው ብዙም ስሜቷን ያልሰጠች በመምሰል ።

" ጂ.ፒ.ኤ.ው ትንሽ ዝቅ ስላለበት ነዋ ! ከአራት ነጥብ ወርዶ አያውቅም ይላሉ " አለች ማርታ ፣ የትዕግሥትን ስሜት የሳበች መስሏት ፣ ከልቧ የተገረመች ያህል ራሷን እየነቀነቀች ።

" እረ ! " አለች ትዕግሥት ቆጣ ብላ ወደ ሌላ አርስት-ጉዳይ ዞረች ። ማርታም በሆዷ በሽቃ ነገሩን ተወችው ።

ሌላ ጊዜ ደግሞ ፣ በመኝታ ክፍላቸው ውስጥ ከሌሎቹ ሁለት ልጃገረዶች ጋር ሆነው ስለ ትምህርት መስክ መረጣ ጉዳይ ሲጨዋወቱ ፣ በማርታ ሐሳብ ውስጥ አቢል ብቅ አለባትና ፣

" እኔ እንደማንድ ልጆች ጥሩ ጭንቅላት ኖሮአቸው ለምን የማይሆን መስክ እንደሚመርጡ ይገርመኛል " አለች ።

" እንዴት ? " አለች ትዕግሥት ።

" አሁን ዘንድሮ በፍልስፍና ትምህርት ከሚመረቁት ተማሪዎች መሐል አንድ ልጅ አለ ። ብታዩው እኮ . . . "
" የቱ ነው ? " ሲሉ ሁለቱ ልጃገረዶች ጠየቁ ። ትዕግሥት የአቢል ጉዳይ መነሣቱ ስለ ገባት ፣ እንገቷን አቀርቅራ [illegible] ውስጥ ቆሻሻ ታወጣ ጀመር ።

ማርታ ነቃችባት ። ግን ጨዋታዋን አላቋረጠችም ። በጣም ጎበዝ ነው የሚባለው "እያለች ለሁለቱ ልጃገረዶች

pdfelement
Remove Watermark Now

ለማስረዳት ሞከረች ፤ ስሙንም ታውቀዋለች ። ሆኖም በትዕግሥት ፊት መጥራቱ የሚያስደነግጣት ወይም ሌላ ጥርጣሬ የሚያሳድርባት ስለ መሰላት ስሙን አልጠራችም ።

ሁለቱ ልጃገረዶች የአቤል ምስል ዐይነ ኅሊናቸው ውስጥ ሲመጣላቸው ስላልቻለ ፣ "እሺ ብቻ ጨዋታውን ቀጥዪ" አሏት ።

"እና እሱን ብሆን" አለች ማርታ ፣ "እንደሱ ጭንቅላት ቢኖረኝ ፣ ሜዲሲን ወይም ኢንጂነሪንግ ነበር የምመርጠው ።"

"እንደሱ ማለት እንኳ አትችዪም ፣" አለች አንደኛዋ ልጃገረድ ። "ሰው እንደ ፍላጎቱ ነው ። እንጂ የምትዪው ልጅ የፍልስፍና ጥማትና ፍላጎት ይኖረው ይሆናል ። ደግሞስ የከበደና የከበረ ትምህርት ሜዲስን ብቻ ነው ያለው ማነው እሱ ? ! በእኔ ግምት ማንኛውም የትምህርት ዐይነት የተከበረና ዋጋ ያለው ነው ። ዋናው ነገር እንደ ባለቤቱ ፍላጎትና አያያዝ ነው "

ትዕግሥት ልቧ ቅቤ ጠጣ ። ደስታዋ የልጃገረዷ አነጋገር አቤልን ስለሚደግፍ ሳይሆን የራሷም እምነት ስለሆነ ነበር ። በትዕግሥት አመለካከት ፣ ፍላጎትና ትክክለኛ ስሜት በገንዘብ መለወጥ የለበትም ። የመስክ መረጣው ጉዳይ በአብዛኛው ተማሪ ዘንድ ፣ "ስሜቱ የትኛውን ይከተላል ?" መሆኑ ቀርቶ ፣ "የትኛው ብዙ ገንዘብና ዕድገት ያስገኛል ?" የሚለው ሆኖአል ። ቢገኝም ቅሉ ፣ ያለስሜትና ፍላጎት የሚሠራ ሥራ ብኩንነትን ፣ ግዴለሽነትንና ራስን መጣልን እንደሚያስከትል እርቆ የሚያስበው እምብዛም አልተገኘም ።

ለማንኛውም ፣ መነሾው የአቤል ጉዳይ በመሆኑ ፣ ትዕግሥት ጨዋታውን ተካፍላ ይህን አስተያየት ለመስጠት አልቻለችም ። ስሜቷን አፍና ዝም አለች ።

ማርታም የአቤልን እርዕስት ያነሣችው የትዕግሥትን ስሜት ለማጥናት ነበር እንጂ፣ ለክርክሩ ብዙም ደንታ አልነበራትም ። ስለዚህ ያን ዕለትም በሽቃ አሳለፈችው . . .

ትዕግሥት ይህንና የመሳሰሉትን ካስታወሰች በኋላ ፣ 'በእርግጥም ስለ አቤል ስታነሣብኝ ብዙ ጊዜ ዘግቻታለሁ' ብላ አሰበች ።

ማርታ ወሬ ትወዳለች ። በተለይ የፍቅር ወሬ ከሆነ እንፍንፍ ነው የምትሰማው ። ልማድ ሆኖባት ነው እንጂ ፣ በፍቅረኞች መሐል ገብታ ተንኮል ለመሥራት አይደለም ። ከትዕግሥት ጋር በዩኒቨርሲቲው የመኝታ ክፍል ውስጥ ተደራራቢ አልጋ ላይ ስለሚተኙና አብዛኛውን ጊዜ አብረው ስለሚያሳልፉ ፣ የእጥር ጊዜ ምስጢርም ቢሆን በርስራ ስለማወቅ ባለመቻሏ ከልቧ በሽቃለች ። ትዕግሥት ከአቤል ጋር የዐይን ፍቅር እንደ ጀመረች ከጠረጠረች እንኳ ወር ያህል ይሆናዋል...

"በእውነት ጥሩ ነሽ" ስትል ደገመች ማርታ ፣ "እኔ ጓደኛዬ ነሽ ብዬ የሆዴን ሁሉ እጫወትሻለሁ ። አንቺ ግን ልብሽ አይታዘዝም ።"

ትዕግሥት ተረበሸች ። "ልብሽ አይታዘዝም" የሚለው ቃል አስደነገጣት ።

"እኔ ' ኮ ደብቄሽ አይደለም ።"

"ደብቀሽኝ ነው እንጂ ! እረ ታዘብኩሽ ጥሩ ነሽ" አለች ማርታ ፣ [illegible] አነጋገር ።

"ማርታ ሙች መደበቁ አይደለም . . . አንዳንዴ መንገድ ላይ ስንገጣጠም . . . ያናግረኛል ። በቃ"

የማርታ የወሬ አንቴናዎች ከመቼውም በላይ ነቁ ። ሕዋሳቶቿ ከትዕግሥት አፍ ሲወጣ ፣ ለመስማት ሲጓጉ ለከረመለት ነገር ተቁነጠነጡ ።

"እንዴት ማየት ? ዝም ብሎ ማየት ?" ስትል አፋጠጠቻት ።

"አዎ ፣ በቃ . . . እንዴት ልበልሽ ?" አለች ትዕግሥት፣ ሁኔታው ለገለጻ አስቸግሮአት " . . . ዝም ብሎ ያየኝና ዐይን ለዐይን የተገጣጠምን እንደሆነ ተሸማቆ ዐይኑን ይሰብራል" አለች ፣ የራሷን ደብቃ ።

ማርታ በልቧ ሣቀች ። ሴቶች አብዛኛውን ጊዜ ተወደድን እንጂ ወደድን እንደማይሉ ታውቃለች ። ልምዱ አላት ። ማርታና ትዕግሥትን አጋጣሚ በመኝታ ክፍል አገናኛቸው እንጂ ፣ የትዕግሥት የቀለም ትምህርት ጉብዝና አስተሳሰራቸው እንጂ ጓደኞች ሊሆኑ የሚችሉ አልነበሩም ። በአስተዳደግና በአኗኗር ሁኔታ ብዙ ይለያያሉ ።

ፍቅር ለጆብሬ ዘይቷ ትዕግሥት እንግዳ ነገር ነው። ፍቅር ተደጋግሞ በተጀመረ ቁጥር አዲስ መሆኑ ባይቀርም ቅሉ ፣ ለመሐል አራዳ እደጓ ማርታ እንግዳ ነገር አልነበረም ። ቀን ከወንድ ጓደኛ ጋር መውጣት ፣ ማደር ፣ በተለያዩ የጨዋታ ቦታዎች ላይ መገኘት ፣ ከማርታ እና የማይጠፉ ጨዋታዎች ናቸው ። ትዕግሥትም እነዚህን መሳይ የማርታ ‘‘ ምስጢሮች ’’ በታላቅም በመከረሟ ፣ በዚህ ዕለት ‘‘ ልብሽ አይያዝም ’’ ያለቻትን ለማስተባበል ሰትል ፣ ደብቃ የቆየችውን የአቤልን ጉዳይ ለማውጣት ተገደደች ።

‘‘ ለመሆኑ ስንት ጊዜ ሆነው ? ’’ አለች ማርታ ፣ ለጥናት የገለጠችውን ደብተር ጭራሹን ዘግታ ።

‘‘ ምን ? ’’ አለች ትዕግሥት ፣ ጥያቄው ቢገባትም በእንዴ መመለሱ አስቸግሯት ።

‘‘ ከአቤል ጋር በዐይን . . . ከጀመራችሁ ነዋ ? ’’ አለቻት ድርቅ ብላ ።

ትዕግሥት የአቤል ስም ሲነሣ የባሰ ደንግጣ አለች — ደስታ የተቀላቀለበት ድንጋጤ ።

‘‘ በግምት ስድስት ሳምንት ይሆናል ’’ አለች በኋላ ፣ ወዲያው ፣ ’’ እእእ እሱ ስለሚያዋኝ ነው እንጂ . . . ’’ አለችና በግዴለሽነት ዐይነት ትከሻዋን ነቀነቀች ።

‘‘ እ . . . ሺ ! ’’ አለች ማርታ ፣ ጨዋታው በዚሁ እንዳያልቅ በመሥጋት ። ትዕግሥት ትክ ብላ ከማየት በስተቀር ምንም አልተነፈሰችም ።

‘‘ አሥራ አንደኛ ክፍል እያለሁ አንድ መምህር ምን አለ መሰለሽ ? ’’

‘‘ ምን አለ ? ’’ አለች ትዕግሥት ፣ ለመልሱ ብዙም ያልጓጓች በመምሰል ።

‘‘ መጀመሪያ ለክፍሉ ጥያቄ አቀረበ ። ’’
‘‘ ምን የሚል ? ’’
‘‘ ፍቅር የሚጀመረው ከየት ነው ? ’’
‘‘ ከየት ነው አላችሁ ታዲያ ? ’’
‘‘ እኔ ፣ ‘ ከአካባቢ ወይም ከአቅራቢያ ’ ብዬ መለስኩ ።

ሌሎችም የመሰላቸውን መለሱ ። በመጨረሻ መምህሩ ራሱ ‘ ፍቅር የሚጀምረው ከዐይን ነው ’ ብሎ ነገረን ። ’’

ትዕግሥት ነገሩ በኮረኮራትም አልሣቀችም ። ማርታም አልረካችም ። ከትዕግሥት እና መስማት የፈለገችው ሁሉ ቀድሞ የምታውቀው ሆኖ ስላገኘችው ፣ አዲስ ምስጢር ለመወርወር ስለቀተው የጓጉት ሕዋሳቷም ሳይረኩ ቀሩ ።

‘‘ እይ አንቺ ! ’’ አለቻት ቆይታ ቆይታ ።
‘‘ እንዴት ? ’’
‘‘ እንዲሁ ነዋ ! ’’

ትዕግሥት በመቅለስለስ ዐይነት ትከሻዋን ነቀነቀች ።

pdfelement
Remove Watermark Now

ምዕራፍ ሦስት

አቤል ከፍልስፍና መምህሩ የተቀበለውን የ[illegible] ጽሑፍ ሲሸሸው ሰንብቶ፣ በአራተኛው ቀን የገጹን እንዳለው ። አልጋው ላይ ጋደም እንዳለ ነበር — ለማንበብ የፈለገው ። ከሰ የሚጠጣ ይመስል ፊቱን አጨማዶ ገለጠው፤ የመጀመሪያውን ገጽ ሳያነብ እያገላበጠ ከመሐል ደረሰ ። እንደ ገና ወደ ኋላ ተመለሰ ። የራሱ የእጅ ጽሕፈት አስጠላው ።

'እሜ !' አለ፣ በመሰላቸት ድምፅ ። 'አሁን ምንን ነው የማሻሽለው ? የቻልኩትን ያህል ሠርቻለሁ፣ በቃ !'

ገና ሳያነበው፣ የሚሻሻል ነገር የለበትም ብሎ ወሰነ ። እጆቹ ሳይታዘዙ የጥናት ጽሑፉን ወረቀት ከደኑት ።

'ምን ይመጣብኛል ?' ሲል አሰበ። እንደ ገና ባለሥራው ተሰቀል የሚለኝ የለ ። ያው ወድቆ መብረር ነው ። ይህ ደግሞ በእኔ አልተጀመረ ። ለምን ራሴን አስጨንቀዋለሁ ?'

የናታን በድንገት በሐሳቡ መምጣታቸው ድንገት አስበት ። ወረቀቱን ተቀብለውት ሲወጣ የተናገሩት ቃላት ታወሰው ።

“ሐሳብ ውስጥ ገብተህ ወይም ተቻኩለህ ይሆናል እንጂ፣ አንተ እንዲህ ወይነት ሥራ እንደማትሠራ እተማመናለሁ ።”

“ዕዳ እኮ ነው” አለ በሐሳቡ ። 'እሳቸው ደግሞ ለምን የሰው ችግር አይገባቸውም ? ፍቅር ወጥመድ ውስጥ ለገባ ተማሪ ጥናትና ሥራ ምንኛ እንደሚያስጠላት ለምን አይረዱልኝም ? . . . ያውም አቅፎ ወይም ስሞ ወይም ተዳርሶ ማስከን በማይቻል በወይን ፍቅር ለተለከፈ ተማሪ ! ነገር የጠፋው ቀድሞ ነው ። ትምህርት አስተቀምጦ ፍቅር የተጀመረ ዕለት !'

ማፍቀር በአንድ አጋጣሚ የሚከሠት የሕያውነት ነጸብራቅ ሳይሆን ራሱ ሥራዬ ብሎ ትትቶ ያመጣው ይመስል፣ ገና የመጀመሪያ ዕለት ትዕግሥት ላይ ያረፉት ወይናቹን በልቡ

ፈገግታቸው ። ስለቴ ፣ ያ የተረገመ ጂውን የተቀደሰ ያልገባው ስለት ፣ በዐይን ሕሊናው መጣበት ...

ጥቅምት 14 ቀን ፈጽሞ የማትረሳ ፣ በአቢል አዕምሮ የተቀረጸች ዕለት ናት ። በዩኒቨርስቲዉ ውስጥ የመጀመሪያ ዓመት ተማሪዎች የሚመዘገቡበት ዕለት ነበር ። ተመዝጋቢ ያኔ ለዩኒቨርስቲው አዲስ በመሆናቸው ፣ በአዲስ ስሜት ፈታ ቸው በርቶ ምዝገባው በሚካሄድበት መስኮት በኩል ሥርዓት ባለ ሁኔታ ተሰልፈዋል ።

አቢል ለግል ጉዳዩ ምዝገባ ክፍል ደርሶ ሲመለስ ፣ ከተሰለፉት መሐል ከአንዲት ኮረዳ ጋር ዐይን ለዓይን ተገ ጣጠሙ ። ሁለቱም በቅጽበት ዐይናቸውን ሰበሩ ። አያው ቃትም ፤ አታውቀውም ። ለጊዜው ለማያውቃት ልጅ መደ ንገጡ አላስገረመውም ። ጥቂት ወደፊቱ ከተራመደ በኋላ ፣ አስሌቱ ዘወር ብሎ ተመለከታት ።

ጠይም ናት ፤ ከውሃ ያልነካው ጸጉር ከማጅራቷም በያ ልፍ ለማበጠር የሚያስቸግር ዐይነት አይደለም ። ቁመቷ አጭር ነው ፤ አለባበሷ እንደ ነገሩ ይመስላል ፤ ገና ሲያያት አጠገቧ ካሉት ልጃገረዶች ጋር በምን ጨዋታ ጉጉቱ ነበር ። ስትሥቅ ጉንጮቿ ሰርጉድ ይላሉ ። በፈገግታ ጊዜ የሚሰረጉዱ ጉንጮች አቢል ከልጅነቱ ጀምሮ ይወዳል ።

ያያት ዕለት ፣ ያለ ምንም ሐሳብ ውሎ ማታ መኝ ታው ላይ ወረፍ ሲል በስመመን እሙ ፤ ወይም ልጅ የሚሰ ረጉዱ ጉንጮቿን እያሳየች ልታማውታው ከተፍ አለች ። ያለምንም ማመንታት ተቀበላት ። ቀን ያየውን ቁመናዋንና አለባበሷን በልቡ ደግሞ እያንቀላት ። እንስላውን ተኮናንቦ ፣ ዐይኑን ጨፍኖ ስትሥቅ በስመመን ተመለከታት ። " እየሣ ቀች የጉንጮቿን መሰርጉድ በማሳየት ብታስከፍል ዐይኑን የሚያሽ ያለ አይመስለኝም " ሲል በሐሳቡ ደመደመ ። ልቡ ውስጥ ገብታ እንድትዘናና ፣ እንድትሜወት ፣ እንድትቦርቅ ፣ እንድትቀኛ እንድትነግሥ ፣ እንደ ልቧ እንድትሆን ፈቀደላት ።

ትዕግሥት ከዚያን ዕለት ጀምሮ በተፈቀደላት መሠረት ልቡ ውስጥ ገብታ ፣ እግሮቿን አኮራምታ ተቀመጠች ፤ ጡላ ሰታዲር ተንፈራጣ ተቀመጠች ። ሲታስልስ በጀርባዋ ጋደም አለች ። ስትከርም ጭራሹን ሐሳብዋን ጠቅልላ ተኛች ።

መጀመሪያ በአቢል ልብ ውስጥ ትምህርቱና ትዕግሥት ጸብ ሲፈጥሩ ፣ አቢል ዳኛ ሆኖ ፣ " ዕረፉና ተቀመጡ ፣ ሁሉም ቸውም ይበቃል " አላቸው ። ጠባቸው እየከረረ መጥቶ ከፍተኛ ደረጃ ላይ ሲደርስ ፣ አቢል በትምህርቱ ፈረደና ትዕግሥትን አነገሣት . . .

' . . . ያን ዕለት ነው — ነገር የጠነሰሰው ! ' አለ አቢል በልቡ ደጋግሞ ፣ በሐሳብ ወደ ኋላ ብዙ ከተጓዘ በኋላ ።

አንዳች ነገር የገፋተረው ይመስል ፣ ተፈናጥሮ ከመኝታው ላይ ወረደ ። ወዴት እንደሚሔድ ሳያስብ ነበር የተነሣው ። ጫማውን አጾረገና ክፍሉን ለቅቆ ወጣ ። ወዴትም ይሁን ! ሰው ወዳለበት — ትዕግሥትን ሊያይ ወደሚችልበት ። የሚ ነዘንዝ ሕሊናውን ለማሸነፍ ትዕግሥትን ማየት አለበት ። ከዚያ ዕለት ጀምሮ ብቸኝነቱን መቸገ እሚችለው ትዕግሥት ላይ ዐይኑን በማሳረፍ ሆነ ።

ከመኝታ ክፍሉ ወጥቶ ደረጃውን ሲወርድ እስክንድር ማንጃፍርን አገኘው ።

" ታዲያስ አቢል ፣ ወዴት ነው ምትሔደው ? "

" እስኪ መጻሕፍት ቤት ልደረስ ብዬ ነበር ። " እሱን ሲያይ በቅጽበት የመጣለት ሐሳብ ነበር ። በመቀጠልም ፣ " ያንን የጥናት ጽሑፍ መመዘሩን ሳለማስተቀየም ብዬ እንደ ገና ልሠራው ሞክርኩ ። ነገር ግን ገና ወረቀቱን ስገልጠው ያቅለሸልሸኛል አለው ።

" በርታ ፣ እንደ ምንም መወጣት ነው " አለ እስክንድር — ለማበረታታት ያህል ።

" እሱማ የት ይቀራል ! " አለ አቢል ፣ የውስጥ ስሜቱን ለመግለጽ በሚሞክር የድክመ አንጋገር ።

" በል እንግዲህ " ብሎት እስክንድር ሽቅብ ደረጃ ውን ወጣ ። አቢልም ቁልቁል እየወረደ የእስክንድርን እርማ መድ ዘወር ብሎ ተመለከተ ሁለት ሁለቱን ደረጃዎች ነበር — በአንድ እርምጃ የሚወጣቸው ።

አቢል በማያስደንቀው ነገር በመደነቅ ትክ ብሎ ተመ ለከተው ።

ከራሱ ጋር አወዳድሮት ነበር ያደንቀው ። አቤል ከጥቂት ሳምንታት ወዲህ የሥራ ፍላጎቱ ላሌቶ ፣ የወጣትነት ስሜቱ በሆነ ነገር በርዶ ፣ ሲራመድ እንኳ እንደ ጎታታ ሽማግሌ ቀስ ብሎ ነበር የሚሔደው ፣ የመሰላቸት ዐይነት !

በዚህ አረማመድ ወደ መጻሕፍት ቤት አመራ ። ዋናው መጻሕፍት ቤት ለመድረስ አጭር መንገድ እያለለት በጀርባ በኩል ለመዞር በዙሪያ ጥምጥም መንገድ ሔደ ። በዋርካው በኩል ለማለፍ ፈልጎ ነበር ።

ቀስ ብሎ የዋርካውን አካባቢ ማተረ ። ትዕግሥትና ማርታ እዚያ አልነበሩም ። ዋርካውን ባየ ቁጥር አንድ ነገር ትዝ ይለዋል ። አሁንም በእግሩ ወደ ፊት እየተራመደ በሐሳቡ ብዙ ዓመት ወደ ኋላው ተጓዘ . . .

በጎንደር ከተማ ውስጥ ነዋሪዎቹ እንደ ጣኦት የሚያመልኩበት አንድ ግዙፍ ዋርካ ነበር ። አቤል የአንደኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ተማሪ በነበረበት ጊዜ ከመኖሪያ ቤቱ የሚመላለሰው በዋርካው በኩል ነበር ። ማታ ከትምህርት ቤቱ ሲመለስ ፣ አብዛኛውን ጊዜ ሁለት ወጣት ፍቅረኞች በዋርካው አካባቢ ይመለከት ነበር ። ሰዓት ጠብቀው ነው የሚገናኙት ። ብዙውን ጊዜ ወንድየው ቀድሞ ስለሚመጣ እየተንጎራደደ ይጠብቃታል ። መምጣቷን ገና ከሩቅ ሲመለከት ፣ ፊቱ በርቶ ጥርሶቹ ብልጭ ይላሉ ። እሷም እጠገቡ ስትደርስ የመቅለስለስ ፈገግታ ታሳየዋለች ።

ደብተሯን ይቀበላትና ከንፈሯን ይስማታል ። ተቃቅፈው በቀስታ ርምጃ መራመድ ይቀጥላሉ ።

አቤል ያኔ ገና ልጅ ቢሆንም ፣ ሁኔታቸው ስለሚያስደስተው ፣ ሥራዬ ብሎ በደስታ ይከታተላቸው ነበር ። ከትምህርት ቤት ሲወጣ እንደ መክሰስ የሚናፍቀው እነሱን ማየት ነበር ። ምናልባት ዋርካው አካባቢ ቀድሞ ከደረሰ እንኳ እስኪመጡ ድረስ ተደብቆ ይጠብቃቸዋል ። ቆዳው ሞኝ ቢመስልም ውስጡ ብልጣ ብልጥ ስለ ነበር ፣ እነሱን ለማየት እንደሚከታተላቸው እንዳያውቁበት ይጠነቀቅ ነበር ። በዝግታ በሚራመድበት ጊዜም ራቅ ብሎ የሚከተላቸው ፣ ራሱን እንደ ተራ መንገደኛ ወይም በየመንገዱ እየተጫወተ እንደሚሔድ ልጅ አስመስሎ ነበር ። እየቆየ ሲመጣ ግን ፣ እነሱም ሳይ

ነቁበት አልቀሩም ። ሆኖም አቤል ብቻ ሳይሆን በፍቅራቸው ሁኔታ የሚደነቁ ብዙ ተመልካቾች እንዳሏቸው ስለሚ[illegible] ደንታም አይሰጣቸውም ነበር ። ወንድየው ያማሩ ልብሶች እየለበሰ በተወሰነው ሰዓት ከዋርካው አካባቢ ከመምጣቱ በቀር ምን ሥራ እንዳለው አይታወቅም ። እሷ ግን የሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ተማሪ ነበረች ።

ጨዋታቸው አለማለቁ ተመልካቾቻቸውን ሁሉ ያስገርም ። ተገናኝተው ከተሳሳሙ በኋላ በፋሲል ግንብ በኩል አድርገው በኤሊ አረማመድ ረዥም መንገድ ይጓዛሉ ። በዚህ ሁሉ ጊዜ በየቀኑ ወሬ አያልቅባቸውም ። ጨዋታቸው ይብስ የሚጋጋለው መለያያቸው ቦታ ሲደርሱ ነበር ። ከሦስት ጊዜ ያላነሰ ይሰነባበታሉ ። ጨዋታቸውን ደምድመው ለመለያየት ከተሳሳሙ በኋላ ፣ በመጨባበጥ ዐይነት እጅ ለእጅ ተያይዘው አዲስ ጨዋታ ይቀጥላሉ ። ደሞ እንደ ገና ይሳሳማሉ ።

“ እስኪ መታወቂያ ” የሚል የጥበቃ ጓድ ድምፅ አቤልን ከሐሳብ ጉዞው መለሰው ። ቤተ መጻሕፍቱ በር ላይ ደርሶ ነበር ። መታወቂያውን አውጥቶ አሳየና ወደ ውስጥ ገባ ። በቀጥታ የፍልስፍና መጻሕፍት ወደ ተደረደሩበት ረድፍ እያመራ ፣ ‘ የታደሉ ናቸው ’ አለ በልቡ ፣ ሁለቱን ፍቅረኞች በማስታወስ ። ‘ እሱ የሷን ሰውነት እሷም የሱን ሰውነት መዳሰስ በመቻላቸው ፣ የልባቸውን አውጥተው መጫወት በመቻላቸው ፣ የፍቅርን እስትንፋስ መተንፈስ በመቻላቸው በእርግጥ የታደሉ ናቸው ። ሳይነጣጠሉ ፣ ሳይፈራሩ ፣ የፍቅርን ቃጠሎ በጋራ በመቀበላቸው የታደሉ ናቸው ። ’

ዐይኖቹ መጻሕፍት መምረጣቸው አላቋረጠም ። ነገር ግን ፣ ሐሳቡ ፈጽሞ መመለስ ስላልቻለ ፣ ትርጉም የለሽ ተራ ፈደላት ነበር — የሚመለከተው ።

‘ ምን ይመስለው ? ’ አለ ፣ ‘ ወንድየው ምን ይመስለው ? ዐይኖቹ ተርበው ልቡ እየነጠረ መምጣቷን ሲጠብቃት ፣ እሷም መንገድ ርቆባት በልቧም በእግሯም ከንፋ ስትደርስለት ፣ ዋርካው ሥር ሲገናኙ ፣ ዕቅፍ አድርጎ ሲስማት ምን ይመስለው ? ምን ይሰማው ? መታደል ነው ። መታደል ! . . . ’

pdfelement
Remove Watermark Now

በደመ-ነፍስ ከመደርደሪያው ላይ አንድ መጽሐፍ አወረደ ። ዐይኑን ስለሳበው ብቻ ነበር ። ዝም ብሎ እያገላበጠው ከራሱ ጋር ንትርኩን ቀጠለ ።

' እሱስ ይሁን ማድረግ የማልችለው ለምንድን ነው ! ' ሲል ራሱን ጠየቀ ። ' ትዕግሥትን እቅፎ መሳም ፣ ከትዕግሥት ጋር የልቤን መጫወት ፣ ይህን ማድረግ የማልችለው ለምንድነው ? . . . '

ትዕግሥት በፈገግታ ጉንጮቿን እየሰረጎደች መጥታ ከፊቱ ቆማ ፣ " ፈሪ ስለሆንክ ነዋ ! እርጳሪ ! " የምትለው መሰለው ።

' ታዲያ የምወዳትን ከፈራሁማ የልቤን ለማን ልናገረው ነው? . . . '

ምዕራፍ አራት

የሥራ ክፍላቸው በር ሲንኳኳ ዮናታን ከተቀረቀሩበት መጽሐፍ ቀና ብለው ፣ " አቤት ! ይግቡ " አሉ ።

እስክንድር ማንደፍሮ ፣ ከልብ ያልሆነ ፈገግታ እያሳየ ገባ ። የቢሮ ኳኳታ ከትኩስ ምርምር ላይ ቢያናጥባቸውም ቅሉ ፣ የመጣው ሰው እስክንድር መሆኑን ባስተዋሉ ጊዜ ዮናታን ደስ አላቸው ።

የማንበቢያ መነጽራቸውን እያወለቁ ፣ " ተቀመጥ ፣ እስክንድር " በማለት ወንበሮቻቸውን አመለከቱት ።

" እሺ ! ጥናት እንዴት ይዟል ! "
" እየተገፋ ነው ። "

" ምን እስበዋል ! ትምህርቱን ትቀጥልበታለህ ! ወይስ . . . "

ለመጀመሪያ ዲግሪ የመጨረሻ ዓመት ተማሪ መሆኑን በሚመለከት ያቀረቡለት ጥያቄ ነበር ።

" ገና አላሰብኩትም " አለ እስክንድር ፣ " ደግሞ በዚህ ጉዳይ ላይ ውጤቱ ወሳኝነት ይኖረዋል ።"

" እም " አሉ ዮናታን ፣ ራሳቸውን እየነቀነቁ ። " በርትተህ ከሠራህ ጥሩ ውጤት ታመጣለህ ። "

የእስክንድር መልስ ፈገግታ ነበር ። ጥቂት ሴኮንዶች በዝምታ ከቆዩ በኋላ ፣ " አቤል ጓደኛህ ነውን ? " ሲሉ ጠየቁት። ሌላው ሁሉ ዝብዝብ ፣ ዮናታን ለመንደርደሪያ ያህል ያቀረቡት ነበር እንጂ ፣ እስክንድርን ከክፍላቸው ድረስ ያስጠሩት ለዚህ አርዕስተ-ጉዳይ ነበር ።

እስክንድር ወዲያውኑ ጉዳዩ ገባው ። በመጀመሪያ ዮናታን ያስጠሩት በእጃቸው ስላለው የጥናት ጽሑፍ ጉዳይ

ሊያነጋግሩት መስሎት ነበር ። እውን ግን የተፈለገበትን ነገር ጠረጠረ ።

“ አዎ ፣ አንድ ክፍል ውስጥ ነው የምንተኛው ። አብዛኛውን ጊዜም አብረን እናጠናለን ” ሲል መለሰ ።

“ አሃ ! ደኅና . . . እንዴት ነው ! በቅርቡ የምታውቀው የደረሰበት ችግር አለ?” ጥያቄው ቢገባውም ፣ እስክንድር ሀሳባቸውን የተረዳላቸው ለመምሰል አልፈለገም ።

“ እንዴት ማለት? ” ሲል ጠየቃቸው ።

“ ማ . . . ማለቴ ፣ መንፈሱን የሚረብሸው ወይም የሚያበሳጨው በቅርብ የደረሰበት አጋጣሚ እንዳለ ? ”

“እኔ እንደ ገባኝ እንዲት ልጅ ያፈቅረ ይመስለኛል ” አላቸው ነገሩን ፍርጥርጥ አድርጎ ።

የዮናታን አንዳች ውጤት ያገኙ ይመስል መላ ሰውነታቸው ነቃ ። ፊታቸው ላይ ያልተንጸባረቀ ውስጣዊ ፈገግታ ፈገግ አሉ ።

“ እሀ ! እሀ ! ” እያሉ ራሳቸውን ነቀነቁ ።

“ ግን ደግሞ እንደ ገመትኩት ” ሲል ቀጠለ - እስክንድር ። „ እኔ እንደ ገመትኩት ፍቅሩ ከዐይን አላለፈም ። ”

“ እንዴት ማለት ? ”

“ ከልጅቷ ጋር መነጋገር ቀርቶ ፣ ሰላምታ እንኳ ተሰጣጥተው አያውቁም ። ” በግምት አስመስሎ አቀረበው እንጂ በትክክል የደረሰበትን ነበር የተናገረው ። ከዐይን ወዲያ ምን ማስረጃ ያስፈልጋል ? . . . እስክንድር ለአቤል የመኝታ ክፍል ጓደኛው እንደ መሆኑ መጠን የቀን ተቀን ተግባሩን ተከታትሎ ማጥናት ለሱ ከባድ አልነበረም ።

የዮናታን ማንኛውንም መረጃ በእጃቸው ያገቡ ያህል ገጽታቸው በርቶ ወደ ኋላቸው ተለጥጠው ተቀመጡ ። እስክንድርን ያስጠሩት ፤ ለአቤል ችግር መጠነኛ መንደርደሪያ ይሰጠኛል ብለው ነበር ። ስለ አቤል ከጠበቁት በላይ የሚያውቅ ሆኖ በማግኘታቸው ደስ አላቸው ።

“ ታዲያ ስለ ሁኔታው ከአቤል ጋር ተወያይታችሁ ታውቃላችሁ ? ”

“ እዬዬ ! ” አለ እስክንድር ፣ ራሱን እየነቀነቀ ። “እንኳን መወያየት ቀርቶ ፣ ገና የነገሩ ጫፍ ሲነካበት ፊቱ ይለዋወጣል ። ለማንም ስለዚህ ጉዳይ የሚያወራ አይመስለኝም ። ምክንያቱም ፣ በአካባቢው መቼም ከእኔ በላይ የሚቀርበው የለም ። ”

የዮናታን ዝም አሉ ፤ በልባቸው የዚህ ምክንያት ምን ሊሆን እንደሚችል እያብሰለሰሉ ነበር ። እስክንድር ቀጠለ ፤—

“እንዲያውም የጎዳው ፣ ጉዳዩን ለብቻው መያዙ ይመስለኛል ። ከፍተኛ ጭንቀት ነው ያተረፈው ። ከእኛ ከጓደኞቹ ጋር ቢወያይበት ኖሮ ፣ ምናልባት ጭንቀቱ ይቀንስለት ነበር” አለ የራሱን ግምት በመጨመር ።

እስክንድር ይህን ተናግሮ እንዳበቃ ፣ የዮናታንን ዐይን ተመለከተ ። ከርሳቸው ሐሳብ ወይም ጥያቄ ይጠብቅ ነበር ። የዮናታን ግን ፣ በአካል እስክንድር አጠገብ ቢሆኑም ቅሉ ፣ በሐሳብ ርቀው ሔደው ነበር ። በእሳቸው አስተሳሰብ የዐይን ፍቅር ቀላል ጉዳይ አይደለም ። የዐይን ፍቅር ሲነሣ ምን ጊዜም ትዝ የሚላቸው አሳዛኙ ካርል ነው ። ስለዚህ ሰው ታሪክ ያጫወተቻቸው ባለቤታቸው ሞኒካ ናት ። እውንም እስክንድርን አጠገባቸው እንዳስቀመጡ በሐሳባቸው ከታሪኩ ትውስታ ውስጥ ሰምጠው ነበር ።

በዘመነ ፋሺዝም በጀርመን ኮንሰንትሬሽን ካምፕ ታጉረው የሂትለርን በትር ከቀመሱት ሰዎች መሐል አንዱ ፣ የሞኒካ አባት ናቸው ። አባቷ ፣ ካርል ስለሚባል ወጣት ያወጉት ነገር ነበር ። እሳቸው ታሪኩን የሚያወሩት ምስኪኑ ካርል እያሉ ነው ። ሞኒካም ይህንን ጨዋታ ለዮናታን አውርታላቸዋለች ።

ካርል ፣ ከሞኒካ አባት ጋር አንድ ክፍል ውስጥ ነበር የታጎረው ። በፀረ - ፋሺዝም እንቅስቃሴው በጣም የታወቀ ወጣት ነበር ። በፋሺስቶች እጅ ያልቀመሰው ዐይነት ሥቃይ የለም ። ከዚያ በላይ በአካዳሚክ ሕይወቱ በጣም የተደነቀ ነበር ። ነገሮችን በቀላሉ ይረዳል ። ሁኔታዎችን በማነጻጸር ረገድ

ፈጣን ነው ። እንዲህ ዲስኩር ከጀመረ አድማጮቹን አፍ እስከ ፍቶ ይውላል ። ነገር ግን ብዙ ጊዜ አይናገርም ። በእምነቱ ከብረት የጠነከረ ዲሲፕሊን ነበረው ።

ይህ ወጣት ታጋይ በኮንሰንትሬሽን ካምፕ ቆይታው ጊዜ ፣ ድንገት እንዴት ሴት ይወዳል ። የሚያሳዝነው ይህች የወደዳት ሴት የአንድ ፋሺስት ጀኔራል ሚስት መሆኗ ነው ። በሩቅ ከማየት በቀር ተገናኝቶ ለማነጋገር ዕድል አልነበረውም ። ሴትዮዋ እዚያ ግቢ ውስጥ የምትመጣው የጀኔራሉ ሚስት በመሆኗ ፣ እስረኞቹን መጎብኘት እንደ መዝናኛዋ አድርጋ ነው ። አብዛኛውን ጊዜ ምሽት ሲቃረብ ወደ ካምፑ ብቅ ብላ ፣ በሥቃይ የሚማቅቁ እስረኞችን በማየት ተዝናንታ ትመለሳለች ። ምስኪኑ ካርል ዐይኑ ውስጥ የሴትዮዋ ውበት ገብቶ እንቅልፍ እየነሣው ይመጣል ። መምጫዋን ሰዓት ጠብቆ ያያታል ። እሷ ግን ህልውናውንም አታውቅለትም ።

ሁኔታው እያደገ ይሔድና ፣ ለካርል ድብቅ የውስጥ ሕመም ይሆንበታል ። ለማንም ሳይናገር ብቻውን ውስጥ ውስጡን ይማቅቃል ። የምኞቱ አባት ለካርል ቅርብ ስለ ነበሩ ፣ ነገሩን በመከታተል ቀስ ብለው ደረሱበት ። በሴትዮዋ ያለየ ዕለት የሚሰማውን እስከ ስሜት እጠነቀቁ ግን ፣ ምንም ሊረዱት አልቻሉም ። ምስኪኑ ካርል አፍ የተዘጋ ነበሩት ነገር ቢኖር ፣ የሴት ውበት ሲማርከው የመጀመሪያ ጊዜው መሆኑን ነው ። የመጀመሪያ የፍቅር ዐይኑ በማይሆን ቦታ መገለጡና በአጉል ሴት ላይ ማረፉ ነበር የሚያሳዝነው ።

ቀስ በቀስ ነገሩ ተባብሶ ፣ በቅርቡ የነበሩት እስረኞች ጆሮ ውስጥ ገባ ። የፋሺስት ጀኔራል ሚስት በመውደዱ ፣ እስረኞች ሁሉ ካርልን እነ — እንትና አሉት ። ይህ መገለል በምስኪኑ ካርል ላይ የባሰ ጭንቀትና ብቸኝነት አሳደረበት ። በመጨረሻም እንደ ሰሊት ራሱን ገድሎ ተገኘ . . .

" እኔ ፣ ከዚያ . . . " አሉ ዮናታን ፣ በድንገት ከትውስታቸው እንደ ተመለሱ ።

እስክንድር ግር አለው ። ከቀን ሕልማቸው ሲባንኑ ፣ እን ዲያው የተነፈሱት ቃል ነው እንጂ ፣ እስክንድር መቀጠል ያለበት ምንም የተያያዘ ነገር አልነበረም ። እናም ከድካማ ፈገግታ በቀር ምንም አልመለሰም ።

" እባክህ በዚህ እያቀረብክ አጫውተው " አሉ ፣ የእባ ትነት ቃና ባለው አነጋገር ። " አሁን ባለው ሁኔታ ላይ Remove Watermark Now
ነት ከተጨመረበት መጥፎ ደረጃ ላይ ይደርሳል ። እና እባክህ ብቸኝነት እንዳይሰማው ለማድረግ ሞክር ። "

" እሺ " ብሎ እስክንድር ከተቀመጠበት ተነሣ ። ከፍ ሉን ለቅቆ ሲወጣ ሲልም ፣ ዮናታን በባለ እጆራነት ስሜት አጥብቀው ጨብጠው ነቀነቁት ።

' የዐይን ፍቅር የዋዛ በሽታ አይደለም ' አሉ ዮናታን ፣ ለራሳቸው ለራሳቸው ። ' አቤልን ከዚህ ሕመም ለማዳን ምን መደረግ አለበት ? ' የተለያዩ የመፍትሔ ሐሳብ በጭንቅላታ ቸው ውስጥ መጣ ። ለጥቂት ደቂቃ ያህል ወደ ጓኣቸው ተለ ጥፈው ተቀመጡ ፤ መነጽራቸውን መልሰው ዐይናቸው ላይ አደረጉ ።

ወረቀቶቻቸው ፣ ጠረጴዛው ላይ እንደ ተበታተኑ ዋስዋ ቸው ከክፍላቸው ወጡ ። ወደ አቶ መዓምር ክፍል ነበር የሔዱት ። አቶ መዓምር ለዮናታን ከሥራ ጓደኝነታቸውም ሌላ የቅርብ ጓደኛቸው ናቸው ።

ሰላምታ ተለዋውጠው እንደ ተቀመጡ ዮናታን ያለም ንም መንደርደሪያ በቀጥታ ወደ መጡበት ጉዳይ አመሩ ።

"እባክህ አንድ ተማሪዬ ስለ ታመመ ፣ በምን መንገድ ልንረዳው እንደምንችል እንድታማክረኝ ነበር "

" ማ የሚባል ? "

" አቤል ! አቤል ፤ ታስታውሰዋለህ ? "

" ኦ ! አዎ አስታውሰዋለው ፤ ያ ጎበዙ ልጅ አይደለም ?" አሉ አቶ መዓምር ። ከአንድ ዓመት በፊት ሁለት ተከታታይ ኮርሶች አስተምረውት ነበር ። "አሁን ታዲያ ምን ነካው?" በማለት ጠየቁ ።

" እንዲት ልጅ በዐይኑ ወዷል የሚል መረጃ ነው ያገ ኘሁት" አሉ ዮናታን ፣ ከአቀማመጣቸው ለወጥ ብለው ።

" ታዲያ ይሄ ሕመም ነው ወይስ ፍቅር ? " አቶ መዓምር ጉዳዩን ቀለል አድርገው በመመልከት ዐይነት ፈገግታ ፈገግ አሉ ። የዮናታን ግንባር ግን ፈጽሞ አልተፈታም ።

" ሕመም ነው እንጂ ! ከባድ ሕመም ። "

" ማለቴ'ኮ ፣ " አሉ አቶ መዓምር ፣ ከዮናታን ፊት ላይ ፈገግታ ባጡ ጊዜ ሽምቅቅ ብለው ነገሩን በማስተባበል ዓይነት ! " ማለቴ ፣ ይሄ የተፈጥሮ ጉዳይ ነው ፤ ሁላችንም ብን ሆን በዐይናችን ሳናፈቅር አላለፍንም ። እንዲያውም ከራሴ ልምድ ብነግ ተቋውቄ ካፈቀርኳቸው ይልቅ በዐይኔ ያፈቀርኳቸው በቁጥር ይበዛሉ ። "

" ለነገሩማ ፍቅር የሚጀምረው በዐይን ነው " በማለት ዮናታንም ፈገግ አሉ ።

" ታዲያስ ፣ አሁን እኮ ወደኔው መጣ " አሉ አቶ መዓምር ፣ የዮናታን ፈገግታ ለበለጠ ጨዋታ ጋበዟቸው ። " ፍቅር ጤንነት ነው ። በኔ ግምት ሕመም ወይም በሽታ የሚሆነው ጥላቻ ነው ። ዐይን ደግሞ ምን ጊዜም እንዲያፈቅር ያስፈልጋል ። ይህ ራሱ የሕይወት ቅመም ነው ። መጥፎ የሚሆነው ዐይን መጥላት ሲጀምር ነው ። ዐይን ተጨፍኖ አይኬድ ነገር ! "

ዮናታን ውይይቱ ወደ ቀልድ እንዳዘነበለ ወይም ደግሞ መልኩን እንደ ለወጠ ተሰማቸው ። እሳቸው እነዚደው ያመጡት የአቤል ጉዳይ ፣ ለአቶ መዓምር ለምን ቀልድ እንደ ታያቸው ዮናታን ሊገባቸው አልቻለም ። ' እቀራረቡ ይሆን ? ' ሲሉ በልባቸው አሰቡ ።

" የአቤልን የዐይን ፍቅር ግን ፣ እንዲህ አቅልለን እናየውም " አሉ እንደ ገና ኮስተር ብለው ፣ " በደረጃ እኛ ከምንሰው ብዙ ይለያል ። እንዳጠናሁት ከሆነ ፣ ትምህርቱን በሚገባ መከታተል አልቻለም ። ግድ የለሽነትን ፣ ስልቹነትን እያሳየ ነው ። አልፎ አልፎም ከገለጻ ክፍል ይቀራል ። ቀድሞ አቤልን የምታስታውሱት ከሆነ ግን ፣ እንዲህ ዐይነት ተማሪ አልነበረም ። እና መፍትሔ ካልተፈለገለት መጥፎ ሁኔታ ላይ ነው የሚገኘው " አሉና ፣ የካርልን ታሪክ ሊያጫውቷቸው ምላሳቸው ላይ ካደረሱ በኋላ መለሱት ።

" እንደ ምንም ይችን ዓመት ሊጨርስ [illegible] ማለት ነው ! " አሉ አቶ መዓምር ። በዩኒቨርስቲው ውስጥ በታሪክ መምህርነት ብዙ ዓመት ስላገለገሉ ፣ የአቤል ዐይነት ችግር በተማሪዎች ዘንድ መከሠት ፣ ለእሳቸው አዲስ ነገር አልነበረም ። እንዲያውም ከጊዜ ብዛት እንዲሰለቹ አድርጓቸዋል ። ፈተና ሲደርስ መታመም ፣ ቅጡን ባጣ የጥናት ብዛት መቀወስ ፣ በጭንቀት ብዛት ማበድ ፣ በፍቅር ተጠምዶ ከትምህርት ተዘናግቶ መባረር ፣ ለዩኒቨርስቲው እንግዳ በመሆን የጎበዝ ተማሪዎች ተደናግሮ መውደቅ ፣ ይህንና ይህን የመሳሰሉት ሁኔታዎች በደረጃ ይለያዩ እንጂ ፣ በየዓመቱ በዩኒቨርስቲው ውስጥ ሳይከሠቱ አያልፉም ። አሁንም ዮናታንን እጅግ ያሳሰባቸው ጉዳይ ፣ አቶ መዓምርን ምንም ያህል አልኮረኮራቸውም ።

" መጨረሱንማ ሊጨርስ ይችል ይሆናል ። ግን የሚያስፈልገው ጨርሶ መውጣቱ ብቻ ነው እንዴ ? " አሉ ዮናታን ፣ ቅር ባለ ድምፅ ።

" ማለቴ ፣ ትምህርቱን ጨርሶ ሥራ ላይ ከዋለ ፣ ራሱን በማዝናናት አሁን ካለበት ሁኔታ ነጻ ሊወጣ ይችላል ። "

" እኔ ግን በዚህ መልክ አልመለከተውም " አሉ ዮናታን ። " አቤልን ዲግሪ አስይዘን ከዩኒቨርስቲ ማባረር ሳይሆን ፣ ታላቅ ምሁር የማድረግ ኃላፊነት አለብን ። ለዚህ ብቃት ያለው ልጅ ነው ። ደግሞም አሁን ባለበት ሁኔታ ትምህርቱንም ላይጨርስ ይችላል ። "

" እንግዲህ ለሥነ ልቡና ጥናት በሳል ለሆኑቱ እናማክራቸዋ ! " አሉ አቶ መዓምር ፣ ነገሩን ለማሳጠር ያህል ።

" ለአካዳሚክ ኮሚሽኑም አስታውቀን ፣ አንድ መፍትሔ ይፈለግለት እንጂ ! " አሉ ዮናታን ።

ምዕራፍ አምስት

ከምሽቱ ሦስት ሰዓት አካባቢ ይሆናል ። ማርታ ገና ከውጭ አልገባችም ። ትዕግሥትና ሁለት የመኝታ ክፍል ጓደኞች አልጋቸው ላይ ጋደም ብለው ፤ ከመጀመሪያ ዓመት ኮርስ አንዱ የሆነውን የኢትዮጵያ ታሪክ እያነበቡ ይጠያየቃሉ ።

የመኝታ ክፍላቸው በር ሳይንኳኳ ተከፈተ ። ቤተልሔም አሰግድ አንገቷን ብቻ ወደ ውስጥ ብቅ አድርጋ ተመለከተቻቸው ።

"እ ቤተልሔም ፣ ግቢ" አሏት ሦስቱም በአንድ ድምፅ ።
" ማርታ አልመጣችም እንዴ ? " ስትል ጠየቀች ።

" ገና ፣ ትመጣለች " አሏት ሁሉም ። ወደ ውስጥ ገብታ ትዕግሥት አልጋ ላይ ከጎኗ [illegible] ተቀመጠች ።

" ምነው ዘገየች ፣ የት [illegible] ነበር ? " ከሰች በኋላ ፣ ቤተልሔም [illegible] ጠየቀችና ፣ "እንጃ ፣ ምሽት ሰዓት ከሆነ በኋላ " ኧ ! ለመሆኑ ብትመጣስ ዘበኞቹ ያስገቧታል ብለሽ ነው ?" አለች ፣ ተስፋ በቆረጠ አነጋገር ።

" ከመጣችስ ያስገቧታል ፣ ልጅትየ ማርታ ናት " አለች ትዕግሥት ፣ በቀልድ ዐይነት -የማርታን ትልቅነትና ለመግለጽ ። በርግጥም ማርታ አምሽታ በመጣች ቁጥር " ጥብቅ ነን "የሚሉትን የጥበቃ ጓዶች ጥርሷን እያሳየች ውሃ አድርጋቸው ነው የምትገባው ።

" ይልቅ " አለች ትዕግሥት በመቀጠል ፣" ይልቅስ መምጣቷን ተጠራጠርኩኝ " ለቤተ ልሔምም ጉዳዩ እንግዳ ነገር አይደለም ። ይልቁንም በተለያዩ ጊዜ አብረው ነው ምሽቱን የሚወጡት ። ቤተ ልሔምን ከትዕግሥት ያስተዋወቀቻት ማርታ ናት ። የእነሱ ጓደኝነት ግን ከውጭ ጀምሮ ነው ከዘለቀ ዓመት ያህል አሳቸው ። እንዲያውም ቤተ ልሔም

ቀድማት ዩኒቨርስቲ በመግባቷ ፤ በመሐል ለተወሰኑ ጊዜ ጓደኝነታቸው ላልቶ ነበር እንጂ ፤ መጀመሪያ ላይ በጣም ጥብቅ ጓደኞች ነበሩ ። ቤተ ልሔም አሁን የሁለተኛ ዓመት ተማሪናት ።

ቤተ ልሔም የትዕግሥት አገላለጽ ስለ ገባት ሣቀችና ፤ “መምጣትስ ትመጣለች ሌላ ሥርት ቦታ'ኮ ነው የሔደችው ። ተገ አብሬአት ነበርኩ ። ስለ ሁኔታው ተነጋግረን ለኛ እንዳንደክም ፤ ዛሬ እዚሁ አድረን ጠዋት ለመሄድ ወስነናል ” አለቻት ።

ትዕግሥት ትዝ አላት ። እሑድ የጓደኛዋ ሠርግ እንደሚኖር ማርታ ነግራት ነበር ።

“ አንቺም አብረሽን ትሔጂለሽ ፤ አይደለም ! ” አለች ቤተ ልሔም ፤ የትዕግሥትን ዐይን ዐይን እያተመለከተች ።

“ እስቲ እግዜር ያውቃል ፤ ጥናቱ'ኮ ተከምሯል ! ” አለች ትዕግሥት በማመንታት ዐይነት ።

ከኮሪደሩ ውስጥ የታኮ ጫማ ድምፅ ስለ ተሰማቸው ፤ ጭውውታቸውን ለአፍታ ያህል አቋረጡ ።

እንዳች ነገር በኋላው እንደሚያባርረው ሰው ፤ ማርታ በሩን ብርግድ አድርጋ ገባች ። ቤተ ልሔምን ከክፍሏ በማግኘቷ ደስ አላት ። ትንፋሿ እጥር — እጥር እያለ ፤ “ ሄይ ቤቴ ! ቆየሁ እኔ ምን ታረጊዋለሽ ! ” አለችና ሳመቻት ። ትዕግሥትንም ሳመቻት ። ከማዶ ያሉትን ሁለት ልጃገረዶች በፈገግታ ብቻ ሰላምታ ተለዋውጣቻቸው ፤ ከቤተ ልሔም ጎን ቁጭ አለች ።

“ እንዴት ነው ? ” አለችና ቤተ ልሔም ጠቀስ አረገቻት ። በሳመቻት ጊዜ ፤ ከንፈሯ እጅግ ለስልሶባት ነበር ። ለምስጢር ድርጊቶቻቸው ከንግግር የበለጠ በጥቅሻና በምልክት ይግባባሉ ።

“ ምን ታረጊዋለሽ ? ” አለችና ማርታ ፤ ከነልብሷ መኝታዋ ላይ ወጥታ ጋደም አለች ።

“ ግን በርግጥ ሥርት ቦታ ነው ያመሸሽው ? ” አለች ቤተልሔም ፤ ጥርጣሬ በተሞላበት አነጋገር ።

“ ሙች እዚያው ነው ያመሸሁት ” አለች ማርታ ። ስንሠራራ አመሸንና ፤ የቅርብ የሆንነው ማታ ጓዳ ገብተን ራት ከበላን በኋላ ፤ አንድ ውስኪ ተከፈተልን ። ሌላ ነበር ! አትሔጂም ብለውኝ በግድ ነው የመጣሁት ።”

“ ጋ ! ግን ምንም የቀመስሽ አትመስዪም ”
“ ሁለት መለኪያ ነች'ኮ የጠጣኋት ፤ ቤቴ ሙች ! ”

“ እሺ ፤ ከዚያስ ? ማ ሸኘሽ ? ” አለቻት ፤ ከፊል ቅናት በተቀላቀለበት አነጋገር ።

“ እንዱ ባለ ቆርቆሮ ነዋ ! ”

ትዕግሥት ነገሩ ስለ ገባት ሣቀች ። ከማዶ የተኙት ሁለት ልጃገረዶችም ከንፈራቸውን ከድነው ሣቁ ። በከፊል ቢያጠኑም በከፊል ጆሮአቸው እንማርታ ጨዋታ ላይ ነበር ።

“ በሉ አትሣቁ ” አለች ማርታ ፤ ሹራቧን እያወለቀች ። “ ነገ'ኮ በጠዋት ተነሺዎች ነን ።”

“ እም ! እረ ትላንትም አልተኛሁም ። ሁኔታውን ላረጋግጥ ብዬ ነው'ኮ አንቺጋ የመጣሁት ! ” አለችና ቤተ ልሔም ከተቀመጠችበት ተነሣች ።

“ ሁኔታው ሁሉ የተሟላ ነው ። ጠዋት ተነሥቶን መሔድ ብቻ ! ”

“ ደሞ ትዕግሥትን አንድ በያት ። እያመነታች ነው ”

“ ለምን ? ለመሔድ ? ” አለች ማርታ ፤ በቁርጠኝነት አነጋገር ። “ ወዷ በቀበሌ ተገኝ ! ” ልማዳዊ የአነጋገር ዘዴዋ ነው ።

“ ሆሆ ! ፈተናዎ'ኮ እየተቃረበ ነው ” አለች ትዕግሥት ፤ በማመንታት ዐይነት ። አብዛኛው ልቧ ግን በመሔድ ላይ ያጋደለ ነበር ።

“ ታዲያ በአንድ ቀን ትምህርት ልትፈተኚ ነው ? ” ስትል ቤተ ልሔም ተናገች ። ልትሔድ የነበረችዋ ቤትዋ ጭራሽ ወገቧን ያዛ ማብራሪያ ትሰጥ ገባች ። የሁለተኛ ዓመት ተማሪ በመሆኗ ፤ እንደሷ አሁን የመጀመሪያ ዓመት ተማሪዎች የሚ

pdfelement
Remove Watermark Now

ጨንቁበትን ሁኔታ ፣ “ እርጌው እልፈእሰሁ ” በሚል የበላ ይንት ስሜት ነው ።

“ አንድ ነገር ልንገርሽ ትዕግሥት ” ስትል ጀመረች ። “ ይሄ ፍሬሽማን ላይ መረበሽ ፣ መጨነቅ ፣ ራስን ማሥቃየት ዝም ብሎ እየተለመደ የመጣ ነገር ነው ። እምነም በኛ ጊዜ እንዲሁ ነበር ። ማጥናት ሳይሆን ፊደላትን መሰንጣጠቅ ነበር የተያዘው ። በዚያ ላይ ፣ ሁሉ ነገሩ የጭንቅ ማቢ ነበር የሚመስለው ፤ ከፊሉ ፍዝድሮፕ ለማውጣት ሲሯሯጥ ፣ አንዳንዱም ሲቀልድ፣ አንዳንዱም ሌክቸረሮች በእጅዋ ናቸው እየተባለች ስትታማ ፣ አንዳንዱ ከአቅሙ በላይ ሴሲቱን ሙሉ ሲያጠና በተቀመጠበት እንቅልፍ ሲወስደው . . . ምኑ ቅጡ ፣ ግን መጨረሻው ምን ሆነ መሰለሽ ! ”

ከማይ ያሉት ሁለቱ ልጃገረዶችም ፣ ጆርኦቸውን በጣም አስልተው ይሰማሉ ። ማርታ ብቻ እንደ ማሽለብ ስላረጋት በለመመን ነበር የምታዳምጠው ።

ቤተ ልሔም ቀጠለች ፤ “ መጨረሻም ላይ የው ቀነና ማዕበል መጣና ሁሉንም ለየ ። መውደቅ ያለበት ወደቀ ፤ ማለፍ ያለበት አለፈ ። ”

“ ታዲያ ለእሱማ ነው ‘ ከ ይሄ መፍጨርጨር ” አለች ትዕግሥት ባልተደነቀ ስሜት ።

“ ማለቴ ” አለች ቤተ ልሔም ፣ ልትል የፈለገችውን በቅጡ እንዳልተረዳላት በመገመት ። “ ታዲያ መውደቅ ወይም ማለፍ ፣ ከሁለት አንዱን መጋፈጥ የማይቀር ሰዳ ሆኖ ሳለ መጨነቁ ምን ይጠቅማል ? እንደኔ እንደኔ የሚያስፈልገው የተወሰነውን ነገር በፕሮግራም ማጥናት ነው ። ከዚያ ውጭ የራስ ጉዳይ ! ግን የሚገርምሽ ደግሞ ፣ ዩኒቨርስቲ ውስጥ አንድ የሚያስጠላው ነገር ፣ አንች እንደ ሰላው ጥናቱ ላይ ብትፍትሽበት ካላደርሽ ፣ ደኅና ውጤት ያመጣሽ እንደ ሆን ሐሜቱ መከራ ነው ። ‘ሌክቸረሩን አውርዳው ነው ፣ ፊጅስትራር ውስጥ ዘመድ አላት ፣ ፈተና ሠርቀላት ነው ፣ ሲክቸረሩን አግሩ ላይ ወድቃ ለምናው ነው ፣ ጉብ ሰጥታ ነው’ ኧረ ስንቱ ! ዩኒቨርስቲ የገባ ተማሪ በግድ መሥቃየት አለበት እንዴ? እንደኔ ‘የአንደርስታንዲንግ’ ጉዳይ ይመስ

ለኛል ። አንዳንዱ ብዙም ሳይጨነቅ ቶሎ ይገባዋል ። አን ዳንዱ ደግሞ ብዙ ሠርቶ ትንሽ የሚገባው አለ . . . ሀ

በተዘዋዋሪም ቢሆን፣ ራሷን በፕሮግራም ከሚያጠኑትና በቀላሉ ከሚገባቸው ምድብ ነበር የምታሠራው ። እንዲህ ብዙ እንድትናገር ያረጋት ቁስሏ ነው ። እምና የመጀመሪያ ዓመት ተማሪ ሳለች፣ ከላይ የጠቀስቻቸውን ሁኔታዎች ታም ታባቸዋለች ። እንዲያውም በጣም ደከማ በነበረችበት በኢትዮጵያ ጂኦግራፊ ኮርስ “B” ማምጣቷ ከአስተማሪው ጋር በግልጽ እንድትጠረጠር አድርጓታል ። እሷ ግን ፣ “ እኔ የቤንትሜሪ ተማሪ ስለ ነበርኩና ጥሩ መሠረት ስለ ነበረኝ የዩኒቨርስቲ ትምህርት በቀላሉ ነው የሚገባኝ ” ባይ ነች ። የማንኛውም የትምህርት ዐይነት ኀለጿ በእንግሊዝኛ ቋንቋ ስለሚሰጥና እሷ ደግሞ ፣ እንግሊዝኛ “ ፍሉዌንት ነኝ ” ስለምትል ፣ በቀላሉ ለመረዳቷ ይህም በከፊል ታማኝነት ያለው መከላከያዋ ነው ። በእርግጥም እንግሊዝኛ ስትናገር ለሚሰማት ፣ ፕሮናውንሲሽን የሚሸጥ ቢሆን ኖሮ ብዙ ያጠግባት ነበር ።

“ እምልሽ ” ስትል ቀጠለች ፣ “ አንዳንዶቹ እንደ ሚሉት ‘ጭራሽ አላጠናም’ ማለት እንኳ ዝም ብሎ ነው ። ማንኛውም ተማሪ ቢሆን ያጠናል ። የሚለያየው የአጠናን ደረጃውና ስልቱ ብቻ ነው ። ግማሹ ሴሲቱን ከቀን እያገናኘ ያጠናል ። ግማሹ ደግሞ በፕሮግራም አጭር ጊዜ ያጠናል ። በሳይኮሎጂ እንደ ተማርነው ግን ፣ ጥሩው ዘዴ በየአንድና ሁለት ሰዓት ጥናት ውስጥ የተወሰነ ዕረፍት መውሰዱ ነው ። እንቅልፍ በደንብ መተኛትም አእምሮ ጥናትን በደንብ እን ዲቀበል ይረዳል ። ”

የሳይኮሎጂ ነገር ስታነሣ ግልፍ አላት ። ጥሩ አስተማሪ ያልያእት ስለ ነበር በርግጥም ጥሩ ዕውቀት ገብይታበታለች።

“ የሳይኮሎጂ አስተማሪያችን ስለ ጥናት ዘዴ ሲያስተ ምር ምን አለን መሰለሽ ፣ ‘ከዩኒቨርስቲ ውስጥ እነዚህ ከሥጠን በላይ እያጠኑ የሚያልፉ ተማሪዎች ፣ የመማር ኃይል (ፓ-ቴን ሺያል) የላቸውም ። ዩኒቨርስቲው ውስጥ የሚቆዩት በትጋል ነው ። ስለዚህም ጨርሰው በሚመደቡበት ሥራ ላይ በቂ ግል

pdfelement
Remove Watermark Now

ጋሎት ሊሰጡ አይችሉም' ያለው ትዝ ይለኛል ። ችሎታው ካለኝ በቀላሉ ሊገባኝ ይችላል ። ችሎታው ከሌለኝ ግን ከንቱ ትግል ነው . . . ግን እኮ ሳይኮሎጂ መሰጠት የነበረበት መጀመሪያ ዓመት ላይ ነው ። ከብዙ ጭንቀት ሊያድነን ይችል ነበር" ስትል የራሷን ግምት አከለችበት ።

ማርታ ከስመመናዊ እንቅልፏ ባንና ተመለከተቻቸው ፤ አይኗ ፍም መስሏል ።

" አልተኛችሁም እንዴ ! " አለች ማንባሯን እንደቋጠረች ፣ ከእንቅልፍ መንፈስ ሳቢያ በሚመነጭ ቁጣ የተሞላበት አነጋገር ። "እንቺ ቤቴ! ሒጂና ተኚ ፣ ጠዋት እኮ ሐያጆች ነን ።"

ቀና ብላ ወደ ማዶ ደግሞ ተመለከተች ። ሁለት ልጃገረዶች ገና እያጠኑ ነበር ። መብራቱ ሊጠፋላት እንደማ ይችል ገባትና ብስጭት ብላ ተመልሳ ተኛች ።

ምዕራፍ ስድስት

አቤል ገና ጎህ ሳይቀድ ነው ከእንቅልፉ የሚነቃው ። የዛሬን አያድርገውና በርትቶ በሚሠራበት ጊዜ ፣ ለጥሩ ጥናት የመረጣት ሰዓት ከሌሊቱ 11—1 ፡ 30 ያለችውን ነበር ። በዚያው ለምዶበት አሁንም ወደ 12 ሰዓት አካባቢ ይነቃና ፣ የቁርስ ሰዓት እስኪደርስ ድረስ ወዲያ ወዲህ ይንጎራደዳል ። ምንጊዜም ከመንጎራደድ ጋር የተያያዘች አንድ ተግባር አለ ችው ። ወደ ቁርስ ከመሔድ በፊት ከለል ያለ ቦታ ሆኖ ትዕግሥት ወደ ቁርስ ስትሔድ ማየት አለበት ። የዐይኑን ፍቅር መሳለም አለበት - ሌሊቱን እንዴት እንዳደረች. . .

እንደ ወትሮው አንድ ጠዋት ከመኝታ ክፍሉ ወጥቶ በኮሪደሩ መሔድ በኩል ቁልቁል ይመለከታል ። እንዳ ጋድ ልጃገረዶች ከመኝታ ክፍላቸው ወደ ቁርስ ክፍል መሔድ ጀምረዋል ። ጥቂት ቆይቶ የአቤል ዐይን የሚፈ ልጋት አጭር ወይም ልጃገረድ ፣ ከሁለት ልጃገረዶች መሐል ሆና ብቅ አለች ። እንደ ሌላው ጊዜ በነጠላ ጫማና በግዴለሽ አለባበስ አልነበረም የወጣችው ። ደምቃለች ፤ የክት ልብሷን ለብሳለች ፤ ከቁመቷም ከፍ ብላለች ። አቤል ቁልቁል ትክ ብሎ ተመለከታት ። በዐይነ ሕሊናው ከመኝታ ክፍሏ ገብቶ ሻንጣዋን በረበረ ። ሳያያት ስለማይውል ፣ ከቀን ብዛት ያሏትን ልብሶችና ጫማዎች ዓይነት ጠን ቅቆ ያውቃል ። እንዲህ ዐይነት ጫማ ፈጽሞ አልነበ ራትም ፤ የተዋሰ መሆኑን ገመተ ።

'ስፒል' ታኮ ያጠለቀች ቤተ ልሔም ነበረች ። ማርታና ቤተ ልሔም የጎደላትን መድመቂያ ሁሉ አሟልተው ፣ ኩል ቀብተው ፣ ሽቶ ረጭተው ፣ የከንፈር ቀለም ቀብተው ነበር ያወጧት ። ብቻ እንደነኩ በስሱ ቀይ የከንፈር ቀለም ላይ ቡና ዐይነት እንደርብልሽ ቢሏት ሳትሰማ ቀረችና ተዋት ። ቅንድቧንም አልላጭም ብላ እናደደቻቸው ። አረማመዷም ያው ከደብረ ዘይት ይዛው የመጣችው ዐይነት ነበር ። በስፒል

Remove Watermark Now

ታትው መራመድ እምብዛም አልቻለችበትም ። ግን ብልህ ስለ ሆነች ፣ ሚዛኗን እየጠበቀች ነበር-እግሮቿን የምትወረውራቸው ። ማርታና ቤተ ልሔም አለባበሳቸውን ከጨረሱ በኋላ አንዳንድ ጉድለቶቿን አይተው “ ገና ይቀራታል ” በሚል መንፈስ እየተጠቃቀሱ ነበር የወጡት ። ለአቤል ግን በጣም ደምቃ በታለች ። ' የዛሬው ሌላ ነው የዋዛ አይደለም ' አለ በልቡ ። ዐይኑ ቀስ በቀስ ደም እየመሰለ ሔደ ። ' የታባታቸው ነው የሚወስዷት?' ሲል ለራሱ ተንፈሰ ። ሁለቱን ልጃገረዶች ደምሥሩ ተገታትሮ ተመለከታቸው ። በተለይ ማርታን ! . . .

ማርታ አቤልን ትወደዋለች ። የዐይኖቹ የንጹን ፍቅረኛ ስለሆነ ፣ በትምህርቱ ጎበዝ ነው ስለሚባል ፣ ወይም በሌላ በየትኛው ምክንያት እንደሆነ ለራሷም አይገባትም ። ግን ትወደዋለች ። ሳታየው መዋል አትፈልግም ።

አቤል ግን ማርታን አይወዳትም ። ሁልጊዜ ከትዕግሥት ስለማትለይ ታውቅብኛለች ብሎ ፈርቶ ፣ ከትዕግሥት ጋር ሆነው ያሙኛል ፣ ይበጭቁኛል ፣ ያሾፉብኛል ብሎ ጠርጥሮ ፤ ትዕግሥትን በደንብ እንዳያያትና እንዳይጠግባት የእሷ እዚህ መሆን ያገደው መሰለው ! ትዕግሥትን ታሳጣኛለች ብሎ ፈርቶ ! ምክንያቱም በቅጡ አይገባውም ፤ ግን ለሁሉም ይጠላታል ። ሳያያት ቢውል ይመርጣል ።

አሁንም በልቡ ረገማት ። በቀሉት ዐይኖቹ ውስጥ እንባ የተቋጠረ መሰለውና ዐይኑን ጨመቀ ። ነገር ግን ውስጥ ውስጡን፤ከመቆጥቆጥ በቀር ጠብ ያለ ነገር አልነበረም ።

“ ተከታትቶ መድረሻቸውን ማየት አለብኝ ! ” አለና ዛተ ። ተመስጦ ውስጥ ስለገባ ፣ አጠገባቸው ያለ ነበር የመሰለው ። የሁለት ፎቅ ደረጃ መውረድ እንዳለበት የታየው ቁልቁል ጉዞ ሲጀምር ነው ።

በቅርብ ጊዜ እንደመጣው ጸባይ እጅን ኪሱ ከቶ ተጀንኖ ሳይሆን ፣ ከሩጫ ባልተለየ ርምጃ ደረጃውን ወርዶ ወደ ውጭ ብቅ ሲል ፣ ከማርታና ትዕግሥት ጋር ዐይን ለዐይን ተገጣጠሙ ። ከው አለ ፤ እነሱም ከው አሉ ። ያጋጣሚ ጉዳይ ነው ። እሱ የገመተው ደረጃውን እስኪወርድ እነሱ

ብቻ ዐልፈው ይሔዳሉ ብሎ ከኋላቸው ሊከታተል ነገር ግን ቤተ ልሔም የሆነ ዕቃ ረስታ ወደ መኝታ ክፍሏ ስለ ተመለሰች ፣ ቆመው እየጠበቋት ነበር ።

አቤል በድንጋጤ የሚሔድበት ጠፋው ። አይቶ እንዳላያቸው ቀጥሎ አለና ዐይኑን ሰበረ ። ከአካባቢው ለማምለጥ ያህል ፣ ወደ ቀኝ ታጥፎ ባላሰበው መንገድ ወደ ዋናው በር ተጓዘ ። ከአጥር ውጭ ተደግፎ መጠበቅ በድንገት የመጣለት ሐሳብ ነበር ።

“ ምን እንዳው ፣ ይቺ ቤቲ ደሞ አይመቻላት ” አለች ማርታ ፣ ዐይኗን ወደ ሴቶች መኝታ ሕንጻ ወርውራ ። ትዕግሥትን ከሐሳቧ ለማዘናጋት በድንገት የወረወረቻቸው ቃላት ነበሩ ። አቤልን ካየችበት ሰዓት ጀምሮ የትዕግሥት ልብ ትርታ ፣ በድንጋጤም ይሁን በደስታ ምን ያህል ከፍ እንደሚል ማርታ ታውቃለች ።

ቤተ ልሔም ፊቷን ይቅርታ በሚጠይቅ ፈገግታ ሞልታ ፣ ቁና ቁና እየተነፈሰች መጣችላቸው ።

“ አዳር ነው እንዴ?” አለች ማርታ ፣ ከፊል ቀልድ ከፊል ንዴት በተቀላቀለበት አነጋገር ። ብዙ ስላቆየቻቸው በልቧ በሽቃለች ። ቤተ ልሔም ልማዷ ነው ። በጣም ስትደሰት ወይም ድንገት ስትረበሽ ጥቂት ትረሳለች ። ሽንቷ ደሞ ፣ አሁንም አሁንም ይመጣል ። ግን ሽንት ቤት ትገባለች እንጂ ጥቂት ጭርር እርጋ ነው የምትወጣው ። በተለይ ወደ ፈተና ክፍል ልትገባ ስትል ፣ በግማሽ ሰዓት ውስጥ ሦስቴ ያህል ሽንት ቤት መድረስ አለባት ። አሁንም የሠርጉ የደስታ ስሜት በውስጧ ስላለ ፣ ከመኝታ ክፍሏ የረሳችውን ዕቃ ከያዘች በኋላ ፣ ሽንት ቤቱን ለሁለተኛ ጊዜ ጎብኝታው ነበር የመጣችው ። ተጠናቃ መውጣት ትፈልጋለች ፤ ግን የተጠናቀቀች አይመስላትም ።

“ በሉ አባካችሁ ይህን ግቢ ቶሎ እንልቀቅ ” አለች ማርታ ። “ ተማሪው 'ኮ ወደ ቁርስ ቤት መጉረፍ ጀምሯል ” የተማሪዎቹን ትችት በመጠንም ቢሆን ስለምትፈራ እንዲህ ደምቃ በብዙ ተማሪ ፊት ማለፍ አልፈለገችም ።

Remove Watermark Now
pdfelement

ግቢውን ለቀው ሲወጡ ፣ ትዕግሥት በዐይኗ ግራ ቀኙን እየማተረች ነበር — አቤልን ፍለጋ ። ከደረጃ በወረደበት ሰዓት በአጭር ጊዜ እይታም ቢሆን ፣ ስሜቱን በሚገባ ተረድታለች ። የቅናት ፣ የመጨስ ሁኔታ አይታበታለች ። እና አሁን ተሸማቃ በዐይኗ ፈለገችው ፤ ብታየው እን ማርታን ከለላ አድርጋ የምትደብቀው ይመስል !

እሷ ልታየው አልቻለችም ። እሱ ግን ራቅ ካለ ቦታ ቆሞ ይዞ እጁን በኪሱ አድርጎ ይመለከታቸው ነበር ። አስፋልቱን ተሻገሩ ። በዐይኑ ተከተላቸው ። ቆመው ታክሲ ሲጠብቁ ትዕግሥት አቤልን ለማየት ፈለገች ። መጀመሪያ ማርታና ቤቲ ልሒም እንዳማይነቁባት አረጋገጠች ። ከወደ መጡበት አቅጣጫ ዘወር አለችና የሐውልቱን አካባቢ ቀስ ብላ መቃኘት ጀመረች ። እንዳጋጣሚ በእሷና በአቤል መካከል አንድ የምታውቀው ሰው ከፊት ለፊቷ ሲመጣ ተመለከተችና እጅዋን አውለበለበች ። አቤል ለሱ የተላከ መልእክት መሰለውና ከደስታ ብዛት እሚያደርገው ነገር ጠፋው ። ከሰላምታው በተጨማሪ ሞቅ ያለ ፈገግታ ፣ ሆን ብላ ለሱ ያሳየችው መሰለው ።

እንኳን በፈገግታ ጊዜ ይቅርና ገና ልትናገር ስትል ጉንጯ ምንኛ እንደሚሠረጉድ ያውቃል ። መጀመሪያ ያያት ዕለት 'ዲምፕሏ ታየ ! ሣቀች እኮ ! ሣቀች !' አለ በድንገት ፣ ድምፁን እንደ ማልጎምጎም ዐይነት አፈን አድርጎ ። ለአጭር ቁመቷ ተመጥኖ የተሠራው የሚያምረው እግሯ ፣ ለሱ ብቻ የተፈጠረ እሚመስለው ባቷና ተረከዟ በሐሳቡ ታየው ። ክብ የሚመስለው ገጽታዋ እንደ ንጋት አድማስ እየፈካ የሳቂታ ዐይኖቿን ብርሃን ወደሱ ሲወረውር ታሰበው ። እጆቹን ከኪሱ አወጣና አወራጫቸው ። ከዛ በኩራት መንፈስ ወገቡን ያዘ ። 'አምን ልክ ነው ፤ ትሣቅ ! ትዕግሥት ብቻ ትሣቅ ! ያምርባታል !' አለ አሁንም አቤል ። ልክ እንዲህ ሲል ሳያስበው ራሱ መሣቅ ጀምሯል ። ከፊት ለፊቱ ሕፃን ልጅ ያቀፈች ሴትዮ ታክሲ እየጠበቀች ነበር ። ታዲያ ባጋጣሚ ወደ አቤል ፊቷን ስትመልስ ፣ አቤል ያለ ምክንያት እያያት ሲሥቅ ደንገጠችና ፣ "በስማም" ብላ የሕፃኑን ፊት በነጠላዋ ለበስ አድርጋ ፣ በፈጣን እርምጃ ወደ ማዶ ተሻገረች ።

ትዕግሥት "ሥቃ" ካበቃች ቆይታለች ። አቤል ግን አሁንም ችምችም ያለው ጥርሷና ስስ ከንፈሯ ይታየዋል ። "ለምንድነው ግን " አለ ለራሱ ። " ለምንድነው [illegible] ውበት ለማንም የምታሳየው ? ! " ደሞ ቅናቱ አገረሸበት ።

"ምን አስፈራህ አቤል ? ለምትወዳት ልጅ አንድ ቃል መተንፈስ አቃተህ ! ምን መሰለችህ ? እርሷም ሰው ነች'ኮ ። ወጣት ነህ ፤ ወጣት ነች ። 'ወደድኩሽ' ማለት ምን ያስቸግራል ? 'ያስ ትይኛለሽ' በላት ። እንቢ ብትልህ 'ኮ አትሞትም ! . . . "

ልክ ይሄን ከማለቱ እና ትዕግሥት ታክሲ አስቆሙና ገቡ ። መኪናው ተንቀሳቀሰ ። አቤል ኪሱን ዳበሰ ፤ ሠላሳ አምስት ሳንቲም ብቻ ነበረችው ። በስሙኒዋ ሊፈርድባት አሰበ ። ግን ወዴት ? ራቅ ብሎ ስለ ነበር ፣ የት ብለው ታክሲውን እንዳስቆሙ መስማት አልቻለም ነበር ፤ በሸቀ ። ታክሲዋ ከዐይኑ እስክትርቅ ተከተላት ። ቤቲ ልሒምና ማርታ ከኋላ ወንበር ላይ ፣ ትዕግሥትን ከመሐከላቸው ነበር ያስቀመጧት ።

"ሴቦችዋ" አላቸው በልቡ ፣ ንብረቱን ሠርቀውበት እንደ ሔዱ ሁሉ ።

ወደ ዩኒቨርስቲው ግቢ ተመልሶ መግባት አልፈለገም ። ግቢው አስጠላው ። ቀጥታውን መንገድ ያዘ ሔደ ። የካቲት 12 ሆስፒታል ሲደርስ ለአፍታ ያህል ቆም ተመለከተ ፤ እጁን በኪሱ አርጎ በመገረም ዐይነት እንቅስቃሴውን ቃኘ ።

ሆስፒታሉ በር ላይ ትርምስ ነው ። አዳሪ አስታማሚዎች በጋቢ ተጀቡነው ፣ በእንቅልፍ እጦት ተዳክመው ዐይናቸው ቀልቶ ይወጣሉ ፤ ጎብኝዎች ስንቅ ይዘው ወደ ውስጥ ይገባሉ - ዶፍ ዶፍ እያሉ ፤ መግባት ያልተፈቀደላቸው ደግሞ በሩ ላይ ተኰልኩለው ዘበኛውን ይለማመጣሉ ። ሆስፒታሉ በር አጠገብ ባለችው የፍራፍሬ መደብር መስኮት ላይ ብርቱካንና ሙዝ ገዝቶ ደረሷል ።

"ቁርጡ ታውቆለት 'ሕመምተኛ' የተባለ ሰው የታደለ ነው " ሲል አሰበ አቤል ። እንደዚህ ጎብኝዎች ይጎርፉለታል ። የሕመሙን ዐይነት ይጠይቁታል ፤ መድኃኒት ይፈልጉለታል ፤ ብቸኛ እንዳይሆን ወዳጅ ዘመዶቹ በፈረቃ

እጠገቡ ያድፍለታል ፤ ይውሉለታል ። ሕመሙ ያልታወቀ ለት ሰው ግን ብቻውን ነው የሚሠቃየው ፤ የሚታጠሰው ፤ የሚንገበገበው . . . የትዕግሥትን ነገር ያለኔ ማን ያውቅ ልኛል ?. . ”

እስክንድር በድንገት ከኋላው መጥቶ ፡ ‘ ታዲያ ለምን ሕመምህን አትነግረንም ? ለምን መድኃኒቱን እንፈልግልህም ? እኛ አንተን ለመርዳት አንበን ነውን?’ የሚለው መሰለውና ከሐሳቡ ባነነ ። እጠገቡ ግንም ሰው አልነበረም ። ከራሱ ጋር እየተነታረከ ወደ አራት ኪሎ የሚወስደውን ቀጥታ መንገድ ይዞ ሔደ ።

“ ለመሆኑ ” ሲል ሐሳቡን ቀጠለ ። “ ለመሆኑ ፥ የሕመምተኝነት ምልክቱ ምንድነው ? እንደ ሰው ሕመምተኛ ለመባል የግድ መቁሰል ፤ መንፈራገጥ ፥ ማቃሰት ፥ መውደቅ ፥ መድማት ወይም አልጋ ላይ መቅረት አለበት እንዴ ? ይህ በግላጭ ካልታየ አይሆንም እንዴ ? ከውስጥ መቁሰልም አለ ‘ከ ከውስጥ መድማትም አለ’ ነ ! ሀእ? ”

ሳያስበው እጁን አወራጨ ። አንዲት አሮጊት በአጠገቡ ሲያልፉ አዩትና ፥ “ ወይ ልጄን ፥ እንደኔ ሐሳብ ገብቶታል ” አሉ ።

አልደነገጠም ። ቀና ብሎ እያቸውና ዝም ብሎአቸው ሔደ ።

አራት ኪሎ አደባባዩ ጋ ሲደርስ ፥ የትራፊክ መብራት እንደ ያዘው ሁሉ ቀጥ ብሎ ቆመ ። ቀጥታ መንገድ ቢሆን እግሩ እስከሆረሰው ድረስ ዝም ብሎ ይቀጥል ነበር ። መስቀለኛ መንገድ ላይ መድረሱ ሐሳቡን ከፋፈለው ። ወዴት እንደሚሔድ ግራ ገባው ። ቁርስ ሳይቀምስ መውጣቱ ታወሰው ። እንዲያው ታወሰው እንጂ ሆዱ አልፈለገም ። ‘ ምግብ ምን ያደርግልኛል ? ’ አለ በሐሳቡ ፥ ‘ ወሰፋው ቀክፋቶ ፥ እም ሮኝ ካልበላሁ ምን ይጠቅመኛል ? እንዲያው ጥርሴ ገና ጨጓራዬን ማድከም ነው ትርፉ ። ’

ወደ ፒያሳ የሚወስደውን መንገድ መርጦ ወደ ቀኙ ታጠፈ ። ጥቂት እንደ ተጓዘ ከአንድ ቡና ቤት ውስጥ የሆን

ሙዚቃ ጆሮውን ጠለፈው ፤ ዘው ብሎ ገባ ። ጠዋት እንደ መሆኑ መጠን ያን ያህል ሰው አልነበረም ፤ የሙል[illegible] ተበጀ ዜማ በአዳራሹ ይንቆረቆራል ።

“ ኧረ መላ ምቱ ወዳጅ ዘመዶቼ
ዐይናአፋር ሆኜአለሁ ዐይን አፋር አይቼ
ስላምታ አልሰጠኋት ፥ አላነጋገርኳት
በዐይን ብቻ እያየሁ አንድ ዓመት ወደድኳት . . . ”

አሳላፊዋ በድንገት ከፊቱ ተገትራ ፥ “ ምን ልታዘዝ ? ” አለችው ።

“ ሻይ ፡ ሻይ ! ” አላት እቢል ፥ በሙዚቃው ጣልቃ ስለ ገባችበት ከአጠገቡ እንድትሔድለት ተቻኩሎ ።

“ . . . ዐይኔ ተወርውሮ ፥ ዐይኗ ላይ ካረፈ
ድፍን ዓመታትን መጋቢት አለፈ
ስላምታ አልሰጠኋት አላነጋገርኳት
በዐይኔ ብቻ እያየሁ አንድ ዓመት ወደድኳት
ኧረ መላ ምቱ ወዳጅ ዘመዶቼ
ዐይናፋር ሆኜአለሁ ዐይናፋር አይቼ . . . ”

አሳላፊዋ ሻዩን ይዛ ስትመጣ የመልካሙ ጨዋታ አልቆ የመገዚያው ዜማ ነበር የቀረው ። ሻዩን እጠገቡ ስታስቀምጥ ቀና ብሎ ዐይን ዐይኗን በልመና ዐይነት እየተመለከተ ፥
“ እባክሽ ይኸን ዘፈን ድገሚት በያቸው ” አላት ።

“ ከረዲዮ እኮ ነው የሚተላለፈው ፤ የእሁድ ጠዋት ፕሮግራም ” አለችው ።

ሽምቅቅ ብሎ በዝምታ ሻዩን እያማሰለ ፥ አሳላፊዋ ተመልሳ ልትሔድ ስትል ጠራትና ፥

“ እሺ ፥ ከሩ እናንተጋ የለም ? ” ሲል ጠየቃት ።

‘ እንጃ!’ በማለት ዐይነት ትከሻዋን ነቅንቃ ፥ ከንፈሯን አጣማ ፥ በቂ መልስ ሳትሰጠው ሔደች ።

‘ ሽርሙጣ!’ አላት በልቡ ፥ ‘ ይሄኔ ሙስኪ ቢሆን ኖሮ የመልካሙን ካር ቀርቶ ማሚወቻውን ከነነፍሱ አጠገቤ ታመጣልኝ ነበር ። ሻይ የሚጠጣ ግን ፥ እንግዳ አይደለም ! ደሃ ምንም ነገር መምረጥ አይችልም ማለት ነው?

pdfelement
Remove Watermark Now

እሳላፊዋ ከመጠጥ መደርደሪያው አጠገብ ባንኮኒውን ተደግፋ እንደ ቆመች ፣ አቤል በከፉ ዐይኑ አያት ። እሱ እንደ ዚህ የተናደደበትን ጉዳይ ፣ እሷ በአእምሮዋ ውስጥ ቦታም አልሰጠችው ። እምቢታዋ እሱን እንደ ጎዳው አልታወቃትም ። ይልቅ የሚያያት ለሌላ ነገር ፈልጎአት መሰላትና እሷም ታየው ጀመር ። ድርቅ ብላ ዐይኗን ሳትነቅል አየችው ። ይሄኔ አቤል እንደ መሸማቀቅ ብሎ ዐይኑን ሰበረ ። ጥቂት ቆይቶ እንደ ገና ቀና ሲልም ዐይኗን ከሱ ላይ አላነሣችም ። ይኸኛው አስተያየቷ ግን ፈገግታም ታክሎበት ነበር ።

አቤል የአሳላፊዋን የገበያ (ፍላጎ) ፈገግታ በሌላ ተረጎመው ። " የዐይን ፍቅር " ዜማ እንዲደገምለት በመጠየቁ የውስጥ ቁስሉን ዐውቃበት ፣ የምትሥቅበት መሰለውና አፈራት ። እሥራ አምስት ሳንቲሙን ጠረጴዛው ላይ አስቀምጦላት ፈትለክ ብሎ ወጣ ።

ከኋላው ገረመመችው ። በዝግታ የመለከሙን ዜማ እያፏጨ ፣ በልቡ ግጥሙን እየደጋገመና ከራሱ ስሜት ጋር እያያያዘ መንገዱን ቀጠለ ።

" . . . ሰላምታ አልሰጠኋት ፣ አላነጋገርኳት
በዐይኔ ብቻ እያየሁ ሁለት ወር ወደድኳት
ዐይኔ ተወርውሮ ዐይኗ ላይ ከረፈ
ድፍን ሁለት ወሬ ታግሥም ዐለፈ "

አንድ ስሜት ከውስጡ ተሰማው ፡ የደስታ ወይም የኀዘን ብሎ መተርጎም ያዳግታል ። ብቻ የሚፈጥረው ስሜት ነው ። በሙዚቃ ኃይል የልብ ቁስል ሲፈነቀል እያመመ ፣ እየወጋ ፣ እየቆረጠ ደስ የሚል ስሜት ይሰማል ።

' ሙዚቃ የሕይወት ማዳበሪያ ነው ' ሲል አሰበ አቤል ፣ 'ሙዚቃ ምግብ ነው ። ሙዚቃ የምስጢር ጓደኛ ነው ፤ ሙዚቃ መዝናኛ ነው ። ሙዚቃ ሁሉንም ነው ። '

የሁለተኛ ዓመት ተማሪ በነበረበት ጊዜ ፣ የሚያውቀው አንድ ሰው መንገዱ ላይ አገኘ ። ተደጋሞውንም በዕድሜ በሰል ያለ ሰው ነበር ። አሁን ደግሞ ይብስ በኑሮ የተጎሳቆለ ይመስላል ።

" ታዲያስ ጀል ፣ እንደምን አለህ ? " አለ ሰውዬው የአቤልን እጅ አጥብቆ ጨብጦ ። ሁለቱም ስሞቻቸውን ተረሳስተዋል ።

" ደኅና ነኝ ፤ መቼስ " አለ አቤል ፣ በተሰላቸ አነጋገር ። " ትምህርትስ እንዴት ነው? "

አቤል ይህን ጥያቄ ሲጠይቁት አይወድም ። ነገር ግን ከማንኛውም ሰው የሚቀርብለት የመጀመሪያ ጥያቄ ይሄው ነው ። ሰዎች ለምን ይሄን እንደሚጠይቁ አይገባውም ።

" ትምህርት እያቅለሸለሸኝ ነው አባክህ ! " አለ አቤል ፣ ምን ያህል እንደ ተሰማው ለማሳየት ፊቱን ኮሶ አስመስሎ ።

" እንዲህ አትበል አባክህ " አለ ሰውዬው ፣ የውስጥ ስሜቱን በሚገልጽ አነጋገር ። " የሥራ ዓለም እንዴት እንደሚያቅለሸልሽ ባየኸው ። እኔ ትምህርቱን አቋርጬ ሥራ የገባሁበትን ቀን እየረገምኩ ነው ። የዛሬ ገንዘብ እንደ ሆነ እንዱንም ቀና በቅጡ አይሸፍንልህ ። ትርፉ ስም ብቻ ነው ። እረ ተማሪነት በስንት ጣዕሙ ! "

' ሁሉም ያለበትን እንደ ረገመ ነው ' አለ አቤል በልቡ ፤ ' ተማሪው ሠራተኛ መሆን ይፈልጋል ፤ ሠራተኛው ደግሞ ፣ ወደ ተማሪነት መመለስ ይሻል ፤ ወጣት ያለዕድሜው እንደ አባውንቱ መጀንንና መከበር ይፈልጋል ፤ ሽማግሌው ደግሞ ፣ እንደ ወጣቶች ጉርድ ሸሚዝ ለብሶ መለወጥ ፣ መታደስ ፣ መሻሻል ይፈልጋል ። ለውጥ የሕይወት ቅመም ናት ይባል የለ ! አዲስ ነገርና ለውጥን መመኘት መቼም የህልውና ምልክት ነው ። ግን የያዘውን ወዶ ባለበት የሚኮራና የሚመካ ሰው ማን ይሆን? ብርቱ ሰው ማለት እሱ ነው ። '

ሰውዬው ከአቤል ጥያቄም ሆነ መልስ በማጣቱ ፣ " በርታ እንግዲህ እ! ምን አንተማ ግማሽ ' ሲሚስተር ' ነች የቀረችህ ። ተገላገልክ " አለና ለመለያየት ጨበጠው ።

አቤል መርሳት የሚፈልገውን ፣ የሚሸሸውን ፣ የሚርቀውን የትምህርት አርዕስት ስላነሣበት ሰውዬውን ጠላው ። እስኪለያዩ ተቻኩሎ ነበር ። እንደ ፈራውም አልቀረ ። የትምህርቱን ጉዳይ አንሥቶ የገዛ ሕሊናው ይሞግተው ጀመር ።

" መጨረስ አለብህ ፤ በትዕግሥት ያህችን ስድስት ወር መጨረስ አለብህ ፤ ደግሞም ትንሽ ነው የቀረህ ፤ ያል ቃል ። "

' አይመስለኝም ! መጨረስ የምችል አይመስለኝም ። ቁም ነገሩ የጊዜው ወይም የኮርሱ ማነስና መብዛት አይደለም ። ትንሽም ነገር ቢሆን ጨራሽ ይፈልጋል ። በራሱ ኃይል እያ ልትም ። ፋብሪካ ውስጥ ኤሌክትሪክ ከጠፋ ፣ ምርቱ ትንሽ ትልቅ ሳይል መቆም አለበት ። እኔም በትምህርት ረገድ የአእምሮዬ ኤሌክትሪክ ጠፍቷል ። '

' አትቀልድ እባክህ ፣ በራስህ አትቀልድ ። ለማይረባ ጊዜያዊ ስሜትህ ተንበርክከህ አንተንም ወላጆችህንም አትጉዳ ። '

' አልቀለድኩም ። ለምን እቀልዳለሁ ? ከቶውንም በሕይወትና በፍቅር ቀልድ የለም ። ወላጆችም የራሳቸው ጉዳይ ነው ። '

' የራሳቸው ጉዳይ አይደለም ። የአንተም ጉዳይ ነው ። እነሱ በደሃ አቅማቸው ለፍተው ፣ ጥረውና ግረው ፣ እዚህ አድርሰውሃል ። አሁን ሽምግለዋል ። የአንተን እጅ ጠባቂዎች ናቸው ። አስብ ፣ ከአንተ ማን አላቸው ? '

' እንጃ! አላውቅም ! እንጃ ! እንጃ ! እንጃ ! እንጃ ! '

" የማያውቅ ፣ የማያስብ ፣ እንጥር የሚመልስ ድንጋይ ብቻ ነው ። ከሙሉ አእምሮ ጋር የተፈጠረ ሰው ' እንጃ ' ማለት አይችልም ። "

' እንጃ አላውቅም ! እንጃ ! እሷ ትጠየቅ ! እሷ እሷ ! '

' ማነች እሷ ?! '

' ጠይሟ አጭሯ ልጅ ፣ ስትሥቅ ጉንጮቿ የሚሠረጉዱት ። ትዕግሥት . . . ትዕግሥት . . . ትዕግሥት . . . '

' ትዕግሥት ስላንተ ምን አገባት ? ልታስብለት ፣ ልትጨነቅለት ፣ ልታስታምመው የሚገባት እሷም የራሷ ሕይወት አላት ። እና ስላንተ . . . . '

" እንዴት አያገባትም ? እንዴት? ! ይሄ ሁሉ ችግር በማን ተፈጠረና ! እክ እንዴት አያገባትም ? ! . . . "

ምዕራፍ ሰባት

ዕድምተኞቹ ከወዲያ ወዲህ ይራወጣሉ ፤ ሽር ጉድ ይላሉ ። ዘመድ አዝማድ የቤት ልብሱን ለብሶ ውጭ ውጭውን ያያል ። ከበሮው ከምሽቱ ጀምሮ አልቆመም ። ሌሊቱን አድሮበት ፣ ቀኑንም ውሎበታል ። አውራጆቹ ፣ ግጥም ደርዳሪዎቹ ድምፃቸው ቢደክምም ፣ ቢጎረናም አላቋረጡም ። የሙሽራ ቤት ደንብ ነው ። ሙሽሪት ቤቱን ለቃ እስክትሔድ ወይም እስክትወሰድ ድረስ መድመቅ አለበት ። ከዚያ በኋላ ጭር ይላል ። ዘመድ አዝማድ ብቻ ቀርቶ የተሰበረ ብርጭቆ ይቆጥራል ፤ ወጪና ገቢውን ያሰላል ። ከምር ትራፊ እንጀራ ከሰሃን ሰሃን ያገላብጣል ። ቀኑ የትርምስና የድምቀት ትርኢት መድረክ ሆኖ ነው የዋለው ። ድንኳኑ አፉን ከፍቶ ሲያዛጋ ያድራል — ውስጡ ያንገዋልልበታል ። ለሙሽሪትና ለሙሽራ ብቻ ተነጥሎ የዋለው የሥጋጃ ምንጣፍ የልጆች መቦረቂያ ይሆናል ። እስከዚያው ግን ከበሮው እየተደለቀ ነው ፤ እንግዶቹ እየተንጓጓቹ ናቸው ።

" ምን ዐይነቱ ባለጌ ነው ? " አለች ማርታ ፣ ሙሽራውን በመተቸት ዐይነት ። " ዘጠኝ ሰዓት ሊሞላ' ኮ ነው ። እንዴት እስካሁን አይመጣም? ! " ዘመድም ባትሆን የሙሽሪት ጓደኛ በመሆኗ ተቆርቁራለች ።

" እሷ ትሆናለች ያገባችው ! የዘንድሮ ' ባል ' ኮ ችግር ነው " አለች ቤተ ልሔም ፣ የሙሽራውን መዘግየት በኩራትና ንቀት ተርጉማው ።

" እንዴት እባክሽ ? " አለች ማርታ በመቆርቆር ዐይነት ። " ለዘንድሮ ወንድ ? ይልቅ እንዲህ እያላችሁ የልብ ልብ አትስጡአቸው ። "

ቤተልሔም ዝም አለች ።

" ሆሆ ! እንግዶቹ' ኮ እንቃቃቸው " አለችና ማርታ በንዴት ራሷን ነቀነቀች ። ሙሽራው ገና ስላልመጣ ፣ ለእንግዶቹ መጠጥ እንጂ ምግብ አልቀረበም ነበር ።

Remove Watermark Now

ትዕግሥትን ይህ ሁሉ እያስጨንቃትም፣ከነቤተ ልሔም ጋር ወደ አምስት ሰዓት አካባቢ፣ ወጥ ሠሪዎች ቁርስ ስለ ቀማ መሱ ብዙም አልራባትም ። ሁለቱ ጓደኞቹ ለሙሽሪት ባላ ቸው ቅርበት የተነሣ እንዴ ጓዳ፣ እንዴ ድንኳን፣ ሽር ጉድ እያሉ እሷን ብቸኛ ስላደረጓት፣ ጥላቸው ወደ ዘፈኑ ከተቀላቀ ሉች ቆይታለች፣የሠርጉ ዘፈን ደስ ብሏታል። እንዴ በሐሳብ መርከብ እያንሳፈፈ ወደ ኋላ መለሶ የደብረዘይትን ሙሽሮች ያስቆጥራታል። እንዴ ደግሞ የራሷን የወደፊት የቀን ሕልም እያሳለመ ያስቦርቃታል ። በተለይ ዜማ የሚያወርዱት ጠና ያሉ ሴትዮ፣ ሁኔታቸው አስገርሞአት ትክ ብላ ታያቸዋለች ። ሁሉም ከወዲያ ወዲህ "እትዬ ሙቀጫ" ይላቸዋል። እጭር ቀንው ድርፎጭ ስላሉ ነው መሰሉ-ይህ ስም የወጣላቸው ። በዘፈኑ በታ ኮከብ ናቸው፤ከበሮውንም ሲይዙት፣ ዜማውንም ሲያወርዱት ይደምቅባቸዋል ። እሳቸው ሲያወርዱ እጅን ሰብስቦ የሚቀመጥ ካዩ የፈረደበት ነው ። ሁሉም ባለ በሌለ ኃይሉ ያጨበጭባል ።

በዚህ ሁሉ ትርኢት መሐል፣ የከበሮውን ድምፅ እኛ ጉር፣ የእውራጆቹን ዜማ ውጦ፣ ዕድምተኞቹን በረጋግዶ፣ በር ላይ የቆመውን የጥሬ ወረቀት ተመልካች ዘለ ጥሶ፣ አቤል በትዕግሥት ሐሳብ ውስጥ ከተፍ አለ ።

ዐይኗን በዝዝ እንዳረገች፣ ከሠርጉ በታ ወደ ክምንባ ተጓዘች . . . ከጓደኞቿ ጋር ተቀምጣ የምታጠናበት ጥርኳ፣ ለምስሙ ማር በሐሳቧ ታያት ። የአቤል ዐይን ዓቅር በየሔደችበት ሲነግባት — በመኝታ ክፍል ፣ በምግብ አዳራሽ — አቤል . . . አቤል ፣ አቤል ! በተለይ ማርታ ። ማርታ ያለሱ ወሬ የላትም ። " እኔ እሱን ብሆን ኖሮ ፣ እንደሱ ጭንቅላት ቢኖረኝ ፣ ሜዲሲን ወይም ኢንጂነሪንግ ነበር የማጠናው " ያለቻት ትዝ አላት ። ማርታ ግን ለምን እንዲህ አለች ? አቤ ልን ሁልጊዜ ማድነቅ ለምን ደስ ይላታል ? በልቧ'ኮ ሳትወ ደው አትቀርም . . . ትንሽ ትንሽም ቢሆን ስለፍላጎቷ አይ ቀርም ። እለዚያ ለምን ደጋግማ ታነሣዋለች ? ይገርማል ! እንዲያው ነገሩን አልኩ እንጂ ፣ የሰው ሁናቴ ገርሞኝ ነው እንጂ ፣ እኔማ ምን ጨነቀኝ ? ታዲያ አቤል ማርታን አይወ ዳትም ። ራሷው ናት ደሞ አይወደኝም እምትለው ። መቼም እርግጠኛ ነኝ ፣ እና አውቀቱ አልወደዳትም አላላትም ። እሱ

ለራሱ መቼ ይናገርና ! እንዳይናገር የማለው ግና ሸንጣውን ይዞ እዚህ ግቢ ሲመጣ ነው ። ደሞ ማርታ የባጡን የቆጡን ስትለፈልፍ የሴሉቹ ማጋንን ፣ የሴሉቹ እብር ከበር ምን ይባላል ! . . . " ጥሩ ጭንቅላት አለው . . . ሌክቸረር ቹን ቻሌንጅ ያደርጋል . . . ከአራት ጂ.ፒ.ኤ. ስሰወረደ ሲሰቀል ነበር . . . " ትብጥርሴ ። ይስቀላ ከፈለገ ! እሰሱ ኅበዝ ተማሪ የለም እንዴ ? ! ደግሞስ በቀደም ዕለት ፣ አዜብና አስገዶች ፣ ማርታ ስታወራላቸው ግማሽ ሰዓት ሙሉ አፋቸ ውን ከፍተው ከማዳመጥ ይልቅ ፣ አሳይመንታቸውን አይሠ ሩም ነበር ? አስገዶች የማስረክቢያውን ቀን አሳልፋ ጋሺ ኤርምያስ አልቀበልም አላት ። እሱ ለራሱ ሲሪየስ ነው ። አዜብ ግን ተስፋ የላትም ። ከአባት ሎሮች ጋር ፀሐይ እየሞ ቀች ማን ያውራላት ? ! ማርታስ ብትሆን መቼ ከነሱ ትሻላ ለች ? እሷ እምታውቀው አቤልን ማድነቅ ብቻ ! ኅበዝ ተማሪ ማድነቅ-ኅበዝ የሚያደርግ ይመስል ። እና ኮርስ ብራሲያንት ነው ። እሱ የታወቀ ነው . . . ግን ነገሩን ሲያስቡት ደሞ ፣ "አቤል ብሎ ሲጽፍ የመጽሐፍ ብሪሊያንት ! አቤል ብሎ ወጣት ! ስሙ ራሱ ደስ አይልም ! ! . . . "

ትዕግሥት ወደሚዘፍኑት ሴቶች ተመለከተች ። በሆዷ ለራሷ እምታወራውን የሰማች ይመስል-ግራና ቀኝ ወዳሉት ሰዎች አማተረች ። አንዳንዶቹ ወዲያ ወዲህ ይሹረገማሉ ። አንዳንዶቹ እያጨበጨቡ ዘፈኑን ከሩቅ ያደምቃሉ ። ሮልር ወልር እጆቿን ለኮፍ ማድረጓ ባይዘንጋትም፣እነማርታን ስታይ በወተ ማጨብጨብ ጀመረች ። ቤተ ልሔምና ማርታ ጥቂት ቆይተው ከሁለት ወንዶች ጋር ፈጠን ፈጠን እያሉ ሲያልፉ አየቻቸው ። ወደሷ ቀረብ ሲሉ ፣ ከማርታ ጋር እሚያወራው ቀጠን ያለ ወጣት ላይ ዐይኗ ዐረፈ ። ' ማርታ ከሰው ጋር የመግባባት ችሎታ አላት ፣ በተለይ ከወንዶች ጋር ' ስትል አሰበች ። ማርታ ፣ " ወንድ ደስ እሚለኝ ቀጠን ሲል ነው " እያለች ብዙ ጊዜ እምትናገረው ነገር በሐሳብዋ እየደጋገመ ተሰማት ። ወዲያው በድንገት አቤል ከፊቷ ላይ ድቅን አለ ባት ። መልኩ መስሉ በምናቧ መንቀሳቀስ ጀመረ ። አቤል ጠይም ነው — ቀጠን ዘለግ ያለ ። ከሲታ ሳይሆን ፣ ሁሌ እሚ ለብሰው ጃኬቱ ጠባቃ ባያደርገው ፣ በአቋቋሙ ሚዛኑን የጠ በቀ ነው ። አረማመዱ ኩሩ ያለ ዐይነት ነው — እሷን ሲያይ

Remove Watermark Now

መርገጫውን እማያውቅ ከመምሰሉ በስተቀር ። አቤል ዐይ
ኖቹ ተለቅ ተለቅ ያሉ ናቸው ። ስልካካ አፍንጫው የተመጠነ
አወራረድና ለግንባሩ ግጥታ ተስማሚ አቀማመጥ አለው ።
ሆኖ ጠጉሩ በደንብ ተበጥሮ እሚያውቅ አይመስልም ። ይሁን
እንጂ ፣ ለራስ ቅሉ እንደ ቆብ በልክ እንደ ተሰፋ ሁሉ ከርከም
ያለ ዐይነት ሆኖ ድምቀቱ ከጥቁር ከፋይ ይወዳደራል ። እስ
ካሁን ጥርሶቹን በደንብ ለማየት አልቻለችም ። አቤል መቼ
ይሥቃል ? ! እንዳይሥቅ ተገዝቶ ነው ካምፓስ የመጣው ።
እንዳውም አራት ዓመት ሙሉ በጭራሽ ሥቆ አያውቅም ።
ጨፍጋጋ ! ጨፍጋጋ ፊት ! እስቲ ምን ይባላል ፣ በጨፍጋጋ
ሰው መታማት ? ! ቢሆንም ግን ፣ ሳመል ፈገግ ሲል በጨረ
ፍታ አይታዋለች - አንድ ቀን ፣ ከእስክንድር ጋር ቆሞ ሲያ
ወራ ። ከዛም በፊት ሳታየው አትቀርም ፣ ማስታወሱ ይቸግ
ራል እንጂ ። በንቱ ነገር ይታወሳል ? አቤል ዝርዝር ያሉ
ናቸው ጥርሶቹ — በጠይም ፊቱ ላይ እንደ ወተት ነጭ መሆ
ናቸው ነው ዐይን እሚስበው ። ድምፁ ግን ምን ዐይነት ነው
የአቤል ? መቼም በዚህ ጥርስ አቀማመጥ በትንሹ ከልተፍ
ቢል ሳያምርበት አይቀርም ! ግን በየት በኩል ? እሱ ለራሱ
ዲዳ ነው — አይናገር አይጋገር ። ይቺ ማርታ ግን ዋና ናት —
ጥርስ ፍንጭት ነው እያለች ማውራቷ ። ቀድሞ ነገር የት
ታውቀውና ያው እንደኔ ነው ከሩቅ የምታየው . . .

ትዕግሥት ይሄን ስታስብ ቆይታ ፣ ' እስቲ በደንብ
እየሞለው ' አለች በልቧ ። ግን ደሞ ወዲያው ፣ እስክስታው
ላይ ተተክሎ የነበረው ዐይኗ የዘነ ብሎ ወደ ካምፓስ አዘ
ነመ ።

' ለምንድነው ጠዋት እንደዚያ የተቆጣው ? ' ስትል
አሰበች ። አቤል ከደረጃ ወርዶ ፊት ለፊት በተገጣጠሙበት
ሰዓት ፣ ከፊቱ ላይ ያየችው ቁጣ እንደ ገና ታያት ። የሱ መቆ
ጣት ብቻ ሳይሆን ፣ የራሷም መሸማቀቅ ነበር ያስገረማት ።
ንግግር የለ ! ሰላምታ መለዋወጥ የለ ! ተቀራርቦ መጨዋወት

የለ — እንዲያውም እንደ ዲዳ ፣ እንደ ደንቆሮ በዐይን ብቻ
መግባባት ምንድነው ?

ዕንቆቅልሽ ሆነባት ። ዓይኗን ከድንኳኑ አሻግራ ወደ
ማዶ ወረወረችው ፤ እጅዋ ቀስ ቀስ እያለ ማጨብጨቡን አቋ
ረጠ ። ትምህርቷን መከታ አድርጋ ልትሸሽ የምትታገለው
የዐይን ፍቅር እንደ ውሃ ጠብታ ቀስ ቀስ እያራሳት መሆኑ
ተሰማት — መጨረሻዉ ናፍቋት ።

' እሺ እንግዲህ ፣ መቼ ነው ታዲያ አፍ አውጥቶ የሚ
ያናግረኝ ወይም አፍ አውጥቼ የማናግረው ! ' ስትል ማሰቧን
ቀጠለች ። ' ዛሬ ያናግረኛል ' ' ብላ ያሰበችበት የአንድ ቀን
ጥሩ አጋጣሚ ታወሳት ።

የትምህርት ቀን ነበር ። ነገር ግን ፣ ቀትር ሰዓት ላይ ስለ
ሆነ የሚንቀሳቀስ ሰው አልነበረም ። አብዛኛው ምሳውን በልቶ
በየክፍሉ ጋደም ብሎአል ። ጥቂቱ መጻሕፍት ቤት ገብቶ
ያነን መጽሐፍ የሙጥኝ ብሏል ። ትዕግሥትን ከደብረ ዘይት
የመጣ ዘመድ አስጠርቶአት ወደ ውጭው በር ስትሔድ ፣
አቤል በሩ ጠገብ ከውጭ ሲመጣ ተገጣጠሙ ። እሷ ፈጣን
ነበር የምትራመደው ። እሱም እሷን ባየ ጊዜ ፣ እጆቹን ከኪሱ
አውጥቶ ፈጠን አለ ። የተገጣጠሙበት መንገድ ወደ ግራም
ወደ ቀኝም መታጠፊያ አልነበረውም ። ሊቀራረቡ ጥቂት
እርምጃ ሲቀራቸው የሁለቱም ልብ ትርታ ጨመረ ። ትዕግ
ሥት ወደ ግራዋ ሰረቅ አርጋ አየችው ። እሱ መሬት መሬቱን
ነው የሚያየው ። አጠገቡ ስትደርስ ገልመጥ አረገችው ፤ ግል
ምጫዋ ለከፋት ያለችው አልነበረም ። ምናልባት አቤል
ለሰላምታ ጭንቅላቱን ሰብሮላት ፣ ፈገግ ብሎላት ወይም
በግንባሩ ምልክት ሰጥቷት እንደሆነ አጠፋታውን ልትመ
ልስለት ነበር ። አቤል ግን አጠገቧ ሲደርስ በልቡ እንዳልከ
ጀላት ፣ ፊቱም እንዳልፈለጋት ፣ ጭራሽ እንደማያውቃት
ዐይነት አንገቱን ደፍቶ ፣ ግንባሩን አኮማትሮ ቅርቅር እያ
ርገላት ዐለፈ ።

ሁኔታው ትዕግሥትን ረበሻት ። በተለይ ችግሩን
አስልታ ከትምህርቱ ጋር በተመለከተችው ጊዜ ዓይኗ እንባ
አቀረረ ። " እንቅፋት ነው — እንቅፋት ! " ስትል ለራሷ
ተንፈሰች ። ከዚያ ቀን በኋላ ከአቤል ዐይን ለመሸሽ ሞከ

pdfelement
Remove Watermark Now

ረች ። ግን ለማንም አላማከረችም ። በዕለቱ ከደብረ ዘይት ድረስ የመጣውን ዘመዷን እንኳ ፣ በቅጡ ሳታጫውተው ነበር የተለየችው .....

"ታዲያ ከዚያ ቀን የበለጠ አጋጣሚ ከየት ይገኛል !" ብላ በሐሳብ ስትወራጭ የድንኳኑ ግርግር አባነናት ።

ከውጭ ተከታታይ የመኪና ጥሩንባ ስለ ተሰማ ፣ በድንኳኑ የተሰበሰበው ተጋባዥ ሁሉ ሙሽራውን ለማየት የመቻኮል ስሜት ይታይበታል ። የቤቱ ዘመድ ሽር ጉድ ማለትና መንቻቻት ግኗል ።

ማርታ ወደ ዘፋኞቹ ስትንደረደር መጥታ የትቤ መቁጫን ትከሻ ነካ ነካ አረገችና ፣ "እትቤ መቁጫ ፣ ከበሮውን ይዛችሁ ውጡ እንጂ ! ሙሽራው እኮ መጥቷል ። ቶሎ በሉ እንጂ!" አለቻቸው ።

ዘፋኞቹ ወደ በሩ ግልብጥ ብለው ሔደው ከበሮውን ምቱን አድርገው እየመቱ ይዘፍኑ ጀመር ።

"እናስገባም በሩን ፣ ሰርገኛውን
በሩን . . .
ሰርገኛውን . . . .
እናስገባም ሠርገኛ — እደጅ ይቆኛ
ሰርገኛ — እደጅ ይቆኛ . . ."

ማርታ ደስ አላት ። በሙሽራው ላይ እልኳን እንደ ቀወጣች ሁሉ ፣ ብሽቀቷ በርዶላት ፣ ፊቷ ፈክቶ ፣ ዳር ሆና ታጨበጭብ ጀመር ።

ሙሽራው ገብቶ ብፌ በሚዘረፍበት ሰዓት ቤተ ልሔም አንድ ሰው አየች ። ለማ ካብት ይመር ነበር ። ከማርግሩ መሐል ለይታ እንድታየው ያስቻላት ፣ ጸጉር ሸሽቶት የተጋለጠው ማንባሩ ነው ። ልክ እንዳየችው በደስታ ደነገጠች ። ብፌውን ዘርፎ ወደ ቦታው ሔዶ እስኪቀመጥ ድረስ በዐይኗ ተከተለችው ። በሙሽሮቹ መደዳ ትንሽ ራቅ ብሎ ነበር የተቀመጠው ።

'እጀቢ ይሆን?' ስትል አሰበች ፣ 'እንዲያማ ቢሆን መታደል ነበር ' አለች ፣ የግንኙነት ጊዜው እንደሚረዝም በመገመት ።

ብዙም ሳትቆይ እሱ በተቀመጠበት አካባቢ ዐለፈች ። እንዲያያት ፈልጋ ነበር ። እሱ ግን ምግቡ ላይ አተኩሮ ስለ ነበረ ቀና ብሎ አላያትም ። እንዴት ሰላም እንደምትለው ግራ ገብቷታል ። የቀድሞ ግንኙነታቸው ያው የአስተማሪና የተማሪ ስለሆነ ፣ ከእንንት ሰላምታ አላለፈም ። ስለሆነም አሁን ፊት ለፊት ሔዳ ሰላምታ መስጠት አልደፈረችም ።

"ብሉ እስቲ ፣ ምን ጎደለ ?" አለች ፣ በሱ መደዳ ላሉት ሰዎች ፣ ድምጿን ከፍ አድርጋ ።

ለማ ቀና ሲል አያት ። ተማሪው መሆኗን ለያት ። እሷም በዝግታ ዐይኗን ቀልሳ አየችውና ሰላም የማለት ያህል ፣ ፈገግ ብላ አንገቷን ሰበር አደረገች ። ምላሹን ሰጣትና የሚጠጣውን ነገር ከጠርሙሱ ወደ ብርጭቆው ማንቆርቆር ጀመረ ።

ቤተ ልሔም በልቧ እንደ መብሸቅ አለች ። የሰላምታው ምላሽ የጠበቀችውን ያህል ሞቅታ አልነበረውም ።

ድርቅ ብላ ከፊቱ ቆመችና ፣ "ምን ጎደለ ታዲያ? ምን ላምጣ ?" አለችው ፣ ከአስተናጋጅነት ይልቅ ቅርብነት በጎላበት ጣፋጭ አነጋገር ። በጎልማሳነት ከልል ውስጥ ቢሆንም ፣ ከዚህ በፊት ቀርባ አነጋግራው ስለማታውቅ፣ አንተ ወይም አንቱ ለማለት ቸግሮአታል ። ነገር ግን ለማጥመድ ያሰበችውን ሰው አንተ ማለት የሚያስከትለውን ውጤት ታውቃለች ። ኋላ አባትና ልጅ ወይም ወንድምና እኅት ሆኖ ቁጭ ነው ። እናም ደፍራ አንተ ለማለት ወሰነች ።

"ሁሉም አለ ። ግሩም ነው" አላት ለማ ።

"እውነቱን ነው ፣ የምትመርጠውን ነገር ላምጣልህ" አለችው ፣ በዐይኗ ከስሐት ላይ የተቀመጠውን የምግብ ዐይነት እየፈለገች ። "ጥኮዋን ወደሃታል አይደል !! እሷን ላምጣልህ" አለችውና ከእሱ መልስ ሳትጠብቅ ልታመጣለት ሔደች ።

ለማ የዶሮ ወጡን እንቁላል እየፈረከሰ ቤተ ልሔምን ከኋላዋ ቃኛት ።

ስሱ ያለ ጃንጌ ቀሚስ ነበር የለበሰችው ። ውፍረቷ ምንም መጠነኛ ቁመቷን ቢውጥባትም ለጊዜው በረዥም ታከ

ማግ ተንሾታለች ። ስትራመድ ዳሌዋ ግራ ቀኝ ይረግጣል ። የሚዛኗ አጠባበቅ ብዙ ልምምድ እንደ ተደረገበት ያስታውቃል ።

ቤተ ልሔም የጭኮውን ሰሐን ብፌው ከተዘረጋበት ጠረጴዛ ላይ ስታነሣ ማርታ ተመለከተቻት ። እንደ ደንቡ ከሆነ ለድጋሚ ዙር የምግቡ ዐይነት ከተዘረጋበት ጠረጴዛ ተነሥቶ በየገበታው የሚዞረው ተጋባዥ ሁሉ ብፌ ዘርፎ ከጨረሰ በኋላ ነው ። ቤተ ልሔም የጭኮውን ሰሐን ስታነሣ ግን ገና ብፌ ዘረፋው አልተጠናቀቀም ። ስለዚህም ማርታ ልዩ የሆነ ነገር ጠርጥሮ በዐይኗ ተከተለቻት ፤ ጭኮውን ወስዳ ለማ ሰሐን ላይ ስትዘረግፍለት በቅናት ስሜት ተመለከተቻት ።

“እረ በቃ! በቃ!” አለ ለማ ፣ የምትጨልፍበት እጅዋን ለማስጣል በግራ እጁ ይዞ ።

“ እሺ ፣ በል ያመጣሁልህን ብላ ” አለችና ዐይኗን አስለምልማ አየችው ። ሳያስበው የእሽታ ፈገግታ ሰጣት ። ፈገግታው ካመለጠው በኋላ በቅልጥፍናዋ ተደነቀ ።

እሷም እይታዋን አልደገመችውም ። ተቀባይ ልብ ላለው ሰው የእንዶሌው በቂ እንደሆነ ታውቃለች ። በምላሽ ፈገግታው ረክታ ፣ ነገሩን ለማድበስበስ ያህል በአቅራቢያው ላሉት ሰዎች ፣ “ ብሉ እንጂ ” እያለች ከጭኮው ጨመረችላቸው ።

ለማ ጸጉር በከዳው ማንበሩ በኩል ላብ ሲንቸፈቸፍ ተሰማው ። ወንድነቱ “ ዘራፍ ” እያለ መጣበት ። ምግቡ ላይ እንዳቀረቀረ ቤተ ልሔምን በልቡ ተመለከታት ። ጉሮሮውን ምንም ነገር ሳይከሰክሰው ጣለ ። ለአፍታ ያህል ትንፋሹን እምቆ ቆየና በረዥሙ ተነፈሰ ። በድንገት የሚስተር ራህማን ምስል ከፊቱ ተደቀነበት ።

ሚስተር ራህማን ፣ ለለማ የሥራ ባልደረባው ናቸው ። እሱ ተመርቆ ዩኒቨርሲቲ ማስተማር ከጀመረ ገና አራተኛ ዓመቱ ነው ። ሚስተር ራህማን ግን ኢትዮጵያ ውስጥ ብቻ ዩኒቨርሲቲ ሲያስተምሩ ዘጠኝ ዓመት አላቸው ። ነገር ግን ስማቸው በዩኒቨርሲቲው ውስጥ የዚያን ያህል ጠፍቷል ። በሴት ጉዳይ ተማሪው ብቻ ሳይሆን መምህራኑም ጭምር ያሟቸዋል ። የትም ይሁን የትም ዐይናቸው ከሴት ላይ አይነ

ቀልም ። ቆንጆ ልጅ ታክሲ ውስጥ ካገጠመቻቸው ካልከፈልኩልሽ በማለት ብቻ አይመለሱም — “ አይቲንክ አይ ኖው ዩ ሳምዌር ” ብለው ወሬ መክፈት ልማዳቸው ... የመኖሪያ ቤታቸውን አቅጣጫ እየዘረዘሩ ቀጠሮ መለዋወጥ ከጀመሩ ግን ፣ ከታክሲ ነጂው ጋር መጣላታቸው አይቀርም ። ሚስተር ራህማን በወሲብ ፍላጎታቸው ራሳቸውን መቆጣጠር አይችሉም ። ለምሳሌ ከምፓስ አካባቢ ከሴት ጋር ቆመው ሲያወሩ ቢታዩ ፣ ሠራተኛ ለመቅጠር እየተነጋገሩ ነው ማለት አይደለም ። ወይም አማርኛ እየተለማመዱ ነው ብሎ እሚያስብ ተሳስቷል ። ሚስተር ራህማን በዚያን ሰዓት ያጠኗቸውንም ያላጠኗቸውንም ውበት ማድነቂያ ቃላት አንድ ባንድ እየበረበሩ በማዥጎድጎድ ላይ እንደሚሆኑ አይጠረጠርም ። እንዳውም በል ካላቸው የሴትዮዋን እጅ በጃቸው ጥርቅም አርገው እንደ ያዙ ፣ አደባባይ በመዞር ላይ ያለ የሞላ ታክሲ ወዲያውኑ ካላስቆምኩ ሊሉ ይችላሉ ።

የሚያወጧቸው ሴቶች አያወሩባቸውም ። “ ለ ” በአ ጃቸው እንደ [illegible] አረጋግጠው ድምፃቸውን አጥፍተው [illegible] ነው ። ነገር ግን የራህማንን ጥያቄ የማይቀበሉ ጥቂት ጠንካራ ሴቶች ያጋጥማሉ ። እነሆም ለቅርብ ጓደኞቻቸው ፣ “ እንቺዬ ይሄ ሽማግሌ ሕንድ'ኮ ሳውጣሽ አለኝ! እያፍረም እንዴ በናትሽ ? ምን ቅሌታም ነው!” ሲሉ ይሰማል ። ወሬው እንዲህ እያለ ይራባል ። ወንዶች ደግሞ “ ዕድል ” ባይተዳሉትም ፣ አንዳንዶቹ በአገናኝነት በማገልገል የበኩላቸውን ሚና ይጫወታሉ እየተባለ ይወራል . . .

“ ከዚህ እድናኝ ! ” በማለት ዐይኑን ለማ ማንበሩን ቋጥሮ ራሱን ነቀነቀ ። ከራሱ ጋር ትራፊኔ ውስጥ ገባ ።

ቤተ ልሔም የጭኮውን ሰሐን ከጠረጴዛው ላይ መልሳ ፣ እየተፍነከነከች ሙሽራዋ ስትሰባበስ ወደ ቆየችበት ክፍል ሔደች ። ማርታም እይታ እንዳየች ድመት በዐይኗ ስትከታተላት ቆይታ ፣ ወደ ገባችበት ክፍል ዘው ብላ ገባች ።

“ ውይ ! ኮቴሽን ሳልሰማ ። እንዴት አስደነገጥሽኝ ! አለች ቤተ ልሔም በደስታ የሚፍነቁ ዐይኖቿን ማርታ ላይ ተክላ ። በቁም ሳጥኑ መስታወት እያየች ጸጉሯን ስታስተካክል ነበር የደረሰችባት ።

“ እሰ ነገር ! ” አለች ማርታ ፣ ከፊል ቀልድ ከፊል ቅናት በተደባለቀበት ምፀፃ እንጋገር ። “ ከግብፃ መሐል እስንሥቶ ጸጉር የሚያሰበጥር ። እሰ ነገር! እሰ ነገር ! ”

“ መች አጣሽው ማርትዬ ፣ እሰ እንጂ ጥብቅ ነገር ! ሠርግና ምላሽ መሐል ከመምህሬ ጋር ስንጣጠም ” አለች ፣ ዜማ ቀረሽ በሆነ ድምፅ ።

“ መምህርሽ ነው እንዴ?” ስትል ፣ በቁም ነገር ቃና ጠየቀቻት ።

“ አይተሽዋል እንዴ ? ” ስትል ፣ ቤተ ልሔም ጥያቄውን በጥያቄ መለሰች ።

“ አይቼዋለሁ ። ያ ራሰ በራው ሰውዬ አይደለም? ”

“ ጸጉሩ የሸሸው በዘር ሊሆን ይችላል እንጂ ፣ እሱስ ገና ወጣት ነው ”

“ ማለቴ ፣ ምልክቱን ነው እንጂ ፣ ስለ ዕድሜው መግ ለጼ አይደለም ። ”

“ እም እሱ ነው ። ግን ከምኔው አየሽው ? እይ አንቺ !” አለችና በምስጢር ዐይነት ድምጺን ዝቅ አድርጋ ፣ “ አንድ ኮርስ ያስተምረኛል ” አለቻት ።

“ ታዲያ እንዴት ነው ? ” አለች ማርታ ከንፈሯን ነክሰ አድርጋ ።

“ እንዴት ይመስለሻል ! ” አለችና ቤተ ልሔም ፣ የግራ ጎን ጻሏዋን በመስታወቱ ውስጥ እየተመለከተች ፣ “ ጠብ ነዋ ! ” አለቻት ።

‘ ለማንኛውም ነገር ዕድልና አጋጣሚ ያስፈልጋል ’ አለች ማርታ በልቧ ፣ ‘ አሁን ምናለበት ፈጣሪዬ እንዱን መምህሬን እምጥቶ እዚህ ሰርግ ላይ ቢጥልልኝ ! ’

ፊት ለፊት ቆማ ፣ በጎን በኩል ሆና ፣ ከኋላ በኩል እን ገቷን አዙራ ፣ ባለችበት ራመድ ራመድ እያለች ቤተ ልሔም ራሷን በመስታወት ውስጥ ተመለከተችና ፣ “ ምን ይወጣል ኛል ! ” በማለት ዐይነት በኩራት ፈገግ አለች ።

Remove Watermark Now

ውፍረቷ እያስጠላባትም ። በአለባበስ ትሸፍናቸዋለች ። የትኛው ልብስ ከየትኛው ጫማና ሹራብ ጋር እንደሚሔድ ጠንቅቃ ታውቀዋለች ። ሰራ እታዝዘውትርም ። ከሰውነቷ ሁኔታ ጋር አዛምዳ ነው የምትለብሰው ። ጉንጮቿ የተሳጠ ብርቱካን ነው የሚመስሉት ። ነገር ግን በምቾት እበጥ ስላሉ ጓደኞቿ “ ለጉንጮችሽ የጡት መያዣ ያስፈልጋቸዋል ” እያሉ ይቀልዱባታል ። ፎርሟን ለማስተካከልና ውፍረቷን ለመቀነስ እንዳንድ ሰዎን ቁርስ መብላት ትትዋለች ። ነገር ግን ምሳ ላይ ያርስ ነው የምትበላው ። የዩኒቨርስቲው ምሳ አይስማማትም ። እንዲያው ነካ አድርጋ ነው የምትተወው ። ከዚያ በኋላ በር የምትገባባቸው ቤቶች አሏት ። የሆድ ነገር ከሆነ የቅርብ ጓደኞቿንም አታስጠጋ ። ሾልካ ብላ ነው የም ትሔደው ።

“ ቢቃሽ እንግዲህ ፣ እናትዬም ለእስተማሪ ይሆን ያሀል !” አለች ማርታ በመሰናቶ ዐይነት ።

pdfelement

ቤተ ልሔም በልቧ ፣ ‘ ባይሳካልኝ ነው ’ አለችና ሽቶ ከቦርሳዋ አውጥታ ጠርሙ መሐል አርከፈከፈች ። ከኗን እራተኛ ጊዜዋ መሆኑ ነው ።

ተያይዘው ወደ ድግሱ ሲወጡ ፣ ቤተልሔም እንደ ልማዷ ወደ ሽንት ቤት ሔደች ። ማርታ ነገሩ ገባትና ሣቅ አለች ።

ከዚህ ሁሉ ትርኢት ርቃ ዘፈኑ አካባቢ የቆየችው ትዕ ግሥት ፣ ማርታን ፈልጋት መጣችና ፤

“ እንቺ ማርታ ፣ እረ እንሒድ ” አለቻት ።

“ የት ? ” አለች ማርታ ፣ ፈጽሞ የማይታሰብ ነገር እንደ ጠየቀቻት ሁሉ ተደናግጣ ።

“ ወደ ካምፓስ ነዋ! ምን ማለትሽ ነው? ” አለቻት ፣ የተከመረውን ጥናትና የተቃረበውን ፈተና በሚገልጽ ስሜት ግንባሯን ከምትር ፣ ፊቷን ትክዝ አድርጋ ።

ትዕግሥት ሰርግ ቤት መቆየቱን አልጠላችም ። ብታ ድርም በወደደች ነበር ። ነገር ግን ሐሳቧ ተረጋግቶ መቀመጥ አልቻለችም ። እዷ ከዚህ ሙሽራ እጅባ ስታዉበጥጣብ ነም

ፓስ ውስጥ ተማሪው ጥናቱን ሲፈልጠው ፣ የታሪክ ትምህርቱን ሲለበልበው ፣ የፍልስፍና ትምህርቱን ሲሰነጣጥቀው ፣ የሒሳብ ትምህርቱን ሲያላምጠው በሐሳቧ ቁልጭ ብሎ እየታያት የመበለጥ ስሜት ተሰማት ። ከዚህ ሌላ ደግሞ አቤል በምሳ ሰዓት ምግብ አዳራሽ ውስጥ በዐይኑ እንደሚፈልጋት ታውቃለች - ከሄደችበት ተመልሳለች ወይስ አልተመለሰችም በሚል የቅናት ስሜት ። እና ወደ ካምፓስ መመለሷን እንዲያውቅ ራት ላይ እንኳን ልትታየው አሰበች ።

“ እሺ ቆይ ፣ ለማንኛውም ሙሽራ ይውጣ ” አለች ማርታ ። “ ከዚያ መኪናም አይጠፋ ፤ ካምፓስ ድረስ እንሸኛ ሻለን ። ”

ትዕግሥት እነሱ ወደ ካምፓስ እንደማይመለሱ ተረዳችና ፣ “ እረ ግድየለም ። እኔ በእውቀቱስ እሔዳለሁ ” አለቻት ።

“ እሺ ! ” አለች ማርታ ፣ ትዕግሥት የተናገረችውን ሳትሰማ ። ሐሳቧ ዐይኗን ተከትሎ ሰማ ወደ ተቀመጠበት ሔዶ ነበር ።

ሰማ ለተወሰኑ ደቂቃዎች ቤተ ልሔም ከዐይኑ ጠፍታበት አዳራሹን ግራ ቀኝ ሲማትር ፣ ድንገት ከጀርባው በኩል ከተፍ አለችበት ።

“ ብሎ እሱቴ ። ምን ገደለ ? እዚህ አካባቢ ጠፋውብኝሁ እያደል ? ” አለች ገና ከመድረሷ ፣ በሌላ መደዳ ስታሳልፍ የቆየች ለማስመሰል ።

እብዛኛዎቹ መብላት አብቅተው ወደ መጠጡ አዘን ብለው ነበር ። የተደጋገመው ሙስተንግድ እስደንቀእቸው ፣ እቢን በሙሉ ዐይናቸው ፣ እሱን ደግሞ በስርቆት ተመልክተው ፣ ጉብኘዋን በማመስገን ዐይነት እጅ ነሡ ።

የቤተ ልሔም ሙዚቃ መሳይ ድምፅ ጆሮውን ብቻ ሳይሆን ልቡን ጭምር ቢነካውም ፣ ሰማ ወደ ኋላው ዞር ብሎ አልተመለከታትም ። መኩራቱ ሳይሆን መቆጠብ ነበር ።

ብርጭቆውን እንዳነሣ ተመለከተችና እጅዋን በማጅራቱ በኩል አሳልፋ ከጠርሙሱ እየቀዳችለት ፣

“ በጀርባህ በኩል በመቅዳቴ ይቅርታ ! ” አለችው ።

Remove Watermark Now

ምላስ እንደ ሌለው ሁሉ “ ምንም አይደለም ” በማለት ዐይነት ጭንቅላቱን ነቀነቀ ። ደረቷ ለአፍንጫው [illegible] ስለ ቀረበ የሽቶዋ መዓዛ ክፉኛ አወደው ። እሁንም ወንድነቱ የሽቶውን መዓዛ እያማገ ከሕሊናቱ ውስጥ “ ዘራፍ ! ” ሲል ተሰማው ።

“ ምናባቷ ትፈታተነኛለች ! ” አለ በልቡ ።

ብርጭቆው ሞሎ እንዳይምላ ቀስ ብላ እየቀዳች ፣ “ ትቆያለህ ወይስ ትሔዳለህ ? ” ስትል ሹክ አለችው ። ልቡ ክፉኛ ነጠረበት ። ለእሷ መልስ በመስጠት ፈንታ ቀስ ብሎ አጠገቡ የተቀመጡትን ሰዎች ማተረ ። እሷ ድምፅዋን ዝቅ አድርጋና ፈጥና ሌሎች እንዳይሰሙ አድርጋ ነበር የጠየቀችው ። እሱ ቀና ሲል ከፊት ለፊቱ የተቀመጡት ሁለት ሴቶች አቀርቅረው ሲንሾካሾኩ ተመለከተ ።

‘ ምን ይሆን ? እንዴት ብትወደው ነው ? እያሉ ይሆናል የሚንሾካሾኩት ’ ሲል አሰበ ። እጁ ሳይታዘዝ በራውል [illegible] ጠረገለት — ሲያሳጣው ።

“ ማለቴ ” አለችው ቤተ ልሔም ፣ መልሱ ስለ ዘገየባት ፣ ጥያቄዋ ያደናገረው መስሏት ። “ ማለቴ ፣ እዚሁ ሆነህ ነው የመጣኸው ወይስ ተጋብዘህ ? ”

“ እረ ተጋብዤ ነው ” አላት ።

“ ቶሎ ሔያጅ ነህ ? ” ብላ መጠጡን ቀድታለት ወደ ቦታዋ ስትል ፣ ፊቷ ዕዝን ብሎ ነበር ። በዚያች ቅጽበት ዐይኗ ውስጥ የሆነ ነገር አንብቦ ‘ በርታ ልቤ ! ’ እያለ ፣ ግን ‘ ምን ዐይነት ዐይን ነው ያላት ! ’ ሲል ተደነቀ ።

ቤተ ልሔም በቆመችበት ተቁነጠነጠች ። ፊቷ ተለዋወጠ ። ሰማ ቶሎ የሚሔድ ከሆነ የተጀመረው ነገር እሁንኑ ማለቅ አለበት ። ከአስተማሪነቱና ከተማሪነቱ ውጭ የሚገናኙበትን ቀጠሮ ማበጀት አለባቸው ። ቤተ ልሔም ነገሩን በይደር መተው አልፈለገችም ። ምናልባት ፣ ይህ አሁን በሰማ ውስጥ ያበበው የስሜት ተስፋ ፣ ነገ ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ሐሜትን ፈርቶ ፣ ቁጥብነትን ፈልጎ ወይም በሌላ ምክንያት ሊጠወልግ ይችላል ። ይህ ከሆነ ደግሞ ጦጣመዶ መከሸፉ ነው ። እና እሁኑኑ በእስቸኳይ ፣ ልቡ ሳያጋድል ፣ የስሜት

እሷቱ ሳይበርድ ቀጠሮ ከአፉ ከወጣች ለመቼም ቢሆን ግድ የለም ። ቃሉን አጥፎ ወደ ኋላ እንደማይል ታውቃለች ። ከወሩት እንዳያደረገት ይቆጠራል ፤ ነገሩ !

እንደ ደስታዋና እንደ ድንጋጤዋ ጊዜ ሁሉ ፤ አሁንም ስትዳዩ አስቸኳይ መፍትሔ ለመስጠት ስሜቷ ስለ ተቁነጠነጠ ፤ ሽንቷ የመጣበት ፤ ውጥር አርጎ የያዛት መሰላትና እግሯን አከራምታ ቆመች ።

የሰማ ልብ ዐርፎ አልተቀመጠም ነበር — ይንፈራገጣል ። ከተያቴዋና ከገጽታዋ ስሜቷን በሚገባ ተረድቷል ። አንዳች ሰይጣናዊ ስሜት ልቡን ገፋፋለትና እጅዋን ጎተት አርጎ ፤ ዝቅ ባለ ድምፅ ፤

“ ልሔድ ስል እንጋግርሻለሁ ” አላት ።

“ እ ? ” — ሳትሰማው ቀርታ ሳይሆን ፤ ጆሮዋን ማመን አቅቷት ነበር ።

አልደገመላትም ።

ቶሎ የከፋው ልቧ ቶሎ ተደሰተ ፤ እየተፍነከነከች ከፋሚ ባላንስ እርምጃ ወደ ሽንት ቤት ሔደች ።

ጠረኗ ግን እዚያው ለማጋ ቀርቶ ነበር ። ወትዋች ጎሬ ናው ደረቱን ገልብጦ ፤ በጠ ጨብጦ ፤ ግንባሩን አኮማትሮ ፤ የቤተ ልሔምን ጠረን ላለማሽተት አፍንጫውን ደፍኖ ፤ እሱ ንቴ ውስጥ ግትር ብሎ ቆሞ ተመለከተው ። ሁለት ለማዎች !

‘ ምንድን ነው ነውሩ ? መምህር የሚያስተምራትን ልጅ ገረድ ቢወድ ፤ ከሚወዳት ተማሪው ጋር ቢዳራ ፤ ምንድነው ነውሩ ? ’

‘ መውደድማ ባልከፋ ነበር ። ነገር ግን የወደደ ቸር ነው ። እና ግርክ አሰጣጥ ላይ . . . ደግሞም የወደደ ልብ ወዳጅ ሲወድቅ ዝም ብሎ አይመለከትም ። ’

‘ እና ታዲያ! ’

‘ እናንማ ምርጫው ሁለት ነው ! ’

‘ እሺ ! ’

Remove Watermark Now

ምዕራፍ ስምንት

በገለጸው አዳራሽ የተሰበሰቡት ተማሪዎች ከትከት ብለው ሣቁ ። አቤል ግን ሊከቸረሩ የተናገረውን ቀልድ ስላላዳመጠ ለመሣቅ ዕድል አላጋጠመውም ። በአዳራሹ ሣቅ ተኮርኩሮ ከሐሳቡ ከነቃ በኋላ ፤ አጠገቡ የነበረውን ተማሪ ስለ ሁኔታው እንዲያስረዳው ጠየቀው ።

“ ምንድነው ? ” አለው ድንግርግር ባለ ስሜት ።

“ አልሰማኸውም እንዴ ? ” ብሎ ተማሪው ቀልዱን ሊነግረው ቢሞክርም ግቡን መምታት አልቻለም ነበር ። አቤል ደግሞ የተማሪውን ሣቅ እስጨርሶ ቀልዱን ለማዳመጥ ትዕግሥት አልነበረውም ። በተሰላቸ ስሜት ቸል ብሎ ተወው ።

ለምን አይወደውም ። “ ብላክ መንጂይ ” ይለዋል ። ቅዳሜና እሑድን መንፈሱንም ባይሆን አካሉን አሳርፎ ፤ ሰኞ ደብተሩን ይዞ ወደ ትምህርት ክፍል ሲገባ ፤ አንዳች የጥላቻ ስሜት ያድርበታል ። እንዲያው ለስሜቱ ይቅርታ ለመስጠት ያህል ቀናቱን በመውደድና ባለመውደድ ይከፋፍላቸዋል እንጂ ፤ ልቡ ውስጥ ለትዕግሥት ቦታ ከሰጣት ጊዜ ጀምሮ የመምህርቹን ገለጻ በሙሉ ስሜት ያዳመጠበት ጊዜ የለም ። ሐሳቡ ውጭ እየከነፈበት አካሉ ብቻ ነበር - ክፍሉ ውስጥ የሚቀመጠው ።

ከሁሉም ሁሉ ይህን ክፍለ ጊዜ ይወደው ነበር ። የፍላስፍና ተማሪዎቹ ሳይወስዱ ያለፉትን አንድ የሳይኮሎጂ ኮርስ ከሁለተኛ ዓመት ተማሪዎች ጋር የሚወስዱበት ክፍለ ጊዜ በመሆኑ ፤ ከትምህርቱ ይልቅ አዳራሹ ሞልቶ ማየቱ ያስደስተዋል ። ምክንያቱም ሌሎቹን ኮርሶች የሚወስደው ከስድስቱ ተማሪዎች ጋር ብቻ ነው ። በቁጥር ማነሳቸው ደግሞ መምህሩ የተማሪዎቹን ስሜትና ሁኔታ በቀላሉ እንዲከታተል ይረዳዋል ። በዚያ ላይ ጥያቄ መጠየቅ አለ ። አቤል

ይህን ነው ያልወደደው ፤ እካሉን ክፍል ውስጥ አስቀምጦ በስሜቱ ወደ ውጭ የመብረሩን ነጻነት ያሳጣዋል ፤ በቀላሉ ይጋጣማል ።

ግራ ግን ስጭ መሆኑ ብቻ ሳይሆን ሌላም በሚቱን ያቁስ ጠንሰው ጉዳይ ነበር ። ትዕግሥትን ማየት አለበት ። የሁለት ቀን ናፍቆት ላለበት አፍቃሪ የአንድ ሰዓት ሌክቸር በጣም ረጅም ነው ። እናም ከክፍሉ ርቆ ለመውጣት የደወሏን ድምፅ ነበር የሚጠባበቀው ።

“ ምን መሰለህ ? ” አለው አጠገቡ የተቀመጠው ተማሪ ጣቱን እንደ ወረሰ ፣ የመምህሩን ቀልድ ለአቤል ለመ ንገር ጓጉቶ ፣ “ ሃይማኖታዊ ቀልድ ነው’ኮ የተናገረው ። ”
“ እኮ ምን? ” አለ አቤል ፣ በተሰላቸ ድምፅ ።

“ ሰዎቹ ከሞቱ በኋላ ፣ ወደ ሰማይ ቤት ሔደው መንግ ሰተ-ሰማያት ለመግባት ሽሚያ ተፈጠረ ። የገነት በሩ ጠባብ ነበር ። ስለዚህ ጻድቃኖቹ ተወዳድረው ያንበ ቀባለና መመዘኛው በምድር ላይ ለደሃ የመጸወቱት ገንዘብ ብዛት ሆነ ። በዚህም መሠረት ለደሃ ብዙ የመጸወቱት ወደ ገነት ሲገቡ ፣ አምስት ሳንቲም ብቻ የመጸወተው ደግሞ ግን አምስት ሳንቲሙ ተመልሶለት ወደ ገሀነም ይግባ ተባለ ። ”

አቤል ቀልዱ ብዙም ስላልኮረኮረው ፣ ጥርሱን ትንሽ ብልጭ አድርጎ ፣ “ ሰዓትህ ስንት ትላለች ! መውጫችን አልደረሰም እንዴ? ” ሲል ጠየቀው ።

ተማሪው ሰዓቱን ተመልክቶ ፣ “ ሁለት ደቂቃ ይቀራል ” አለው ።

ሁለት ዓመት ይቀራል ያለው ይመስል - አቤል ፊቱን ኩስ አስመስሎ በልቡ ሌክቸረሩን ሲያብርር ቆየ ።

ልክ የደወሏን ድምፅ ሲሰማ ፣ እንዳች ነገር መቀመጫ ውን እንደ ወጋው ሁሉ ቶሎ ብድግ አለ ። ነገር ግን አለቀቀ ኮረበትም ። ሌሎቹም ለመመገቢያ አዳራሹ ሰልፍ ለመሽቀ ዳደም ደውሉን ተከትለው ግልብጥ ብለው ስለ ተነሡ ፣ ክፍሉ ትርምሱ ወጣ ። ቀድሞ ለመውጣት በሩ ላይ ጭንቅንቅ ተፈጠረ ።

‘ ምናለበት ቅድሚያ ቢሰጡኝ ? ! , አለ አቤ ለመውጣት እየተጋፉ ፣ ‘ እነሱ የራባቸው ሆዳቸውን ነው ። የኔው ግን የዐይን ረሀብ ነው ። ’

‘ ታዲያ ከዐይን ረሀብና ከሆድ ረሀብ ለየትኛው ነው ቅድሚያ የሚሰጠው ? ’ ሲል የገዛ ኅሊናው ያፋጠጠው መሰለው ።

‘ እንደ ረሀቡ ጥንካሬ መሰለኝ ። ’
‘ አይደለም ። ጅል አትሁን ። ሆድህ ሳይጠግብ ዐይንህ አይራብም ። ’

“ እረ አይመስለኝም ። አያድርስ ነው ። የዐይን ረሀብ ራሱ ከሆድ ረሀብ ይብሳል ። አያድርስ ነው ! እረ እንዲያው መቃጠል ነው ! ’

‘ ምነው የዐይንን ረሀብ እንዲህ አጋነንከው ? የማያው ቁት ሰዎች ሥውሉን እሱ አይደለም እንዴ ? ’
‘ ሀሀ ! እነሱም ’ ኮ ጆሮአቸው የሚራብ ይመስለኛል ። ጆሮአቸው የዐይናቸውን ያህል ያገለግላቸዋል ። ለምሳሌ እኛ ዐይናማዎቹ የምንወዳትን ሴት በየጊዜው ለማየት እን ደምንራበው ሁሉ ፣ እነሱም የሚወዷትን ሴት ኮቴ ወይም ድምፅ ለመስማት ጆሮአቸው የሚራብ ይመስለኛል ። ’

‘ ድንቅ የሆነ የመከላከያ ሐተታ ነው ። እስቲ እንግዲህ አንድ ሁለት ቀን ምግብ ሳትበላ ቆይና ፣ ከዐይንህና ከሆድህ የትኛው ቅድሚያ እንደሚኖረው ትረዳዋለህ ። ’

አቤል ወትዋች ኅሊናውን “ ወጊድልኝ ! ” ብሎ የማ ረር ያህል እጁን አወራጭቶ ፣ ‘ ሰው ኅሊናን ያህል ባላንጣ ባይኖረው ምንኛ እንደ ልቡ በሆን ነበር ! ’ ሲል አሰበ ።

‘ እንዴት እባክህ ? እንደ ከብት ? እንደ እንስሳ ? ’ እያለ ኅሊናው እንደ ገና ከተፍ ።

መንገዱን በምን ዐይነት ርምጃ እንደ ወረደው ራ ሱም እየገረመው ከመኝታ ክፍሉ ደረሰ ። ደብተሩን አልጋው ላይ ወረወረና በመጣበት ፍጥነት ተመልሶ ደረጃውን ወረደ ። በሩጫ - ቀረሽ ርምጃ ወደ ምግብ አዳራሽ አመራ ።

pdfelement
Remove Watermark Now

ከገለጻ ፍቱ ለመውጣት የነበረው ችኮላ ፣ ያ ሁሉ የዐይን ረሃብን የተመረኮዘ ግላዊ ሙግት ፣ ይህ ሁሉ ሩጫ ትዕግሥትን ለማየት ነው ። ትላንት ጠዋት ወደ ቢሮ ከሔደችበት ጊዜ ጀምሮ አላያትም ። አሔደችበት አድራሻ ብሎ ነው የገመተው ። እሷ ግን አውቶቡስ አጥታ አምሽታ ነበር እንጂ ካምፓስ ነው ያደረችው ። ጠዋት ደግሞ እሱ ራሱ እንቅልፍ ተጫጭኖት ስላረፈደ ፣ እንደ ወትሮው ወደ ቁርስ ክፍል ስትሔድ ወይም ወደ ትምህርት ክፍሏ ስትገባ ለማየት ዕድል አልገጠመውም ። በዚህ ምክንያት ገለጻ ክፍሉ ውስጥ ሁሉ ነገሩን እያብላላ ሲበሽቅ ነው ያረፈደው ።

እውንም ከምግብ አዳራሹ አካባቢ ደርሶ የምሳ ሰልፍ እንደ ያዘ ፣ መላ ሰውነቱ በቅናትና በእልህ ነበልባል ይንቀለቀል ነበር ። ትዕግሥት ሰልፉ ውስጥ የለችም ። ቀድማ ገብታ ይሆን ? ሰልፍ መጠበቁ አስመረረው ። ወደ ውስጥ ለመግባት ቸኮለ ። ነገር ግን ተራ መጠበቅ ግዴታ ነው ። በውዴታ — ግዴታ የተሳሰረች ዓለም !

ተራው ደርሶ ውስጥ ከገባ በኋላ ፣ እንጀራ ሳይቀበል ወጥ ጨላፊው ጋ ሔዶ ትሪውን ዘረጋለት ። መሳሳቱን ያወቀው ሲሥቅበት ነው ። ድርሻውን ተቀብሎ መቀመጫ በሚፈልግበት ጊዜም ዐይኑ አዳራሹን ዙሪያ ገባ እየማተረ ነበር ። በተለይ ሴቶች የተቀመጡበትን አካባቢ እሳት በጎረሱ ዐይኖቹ ቃኘ ።

‘ ዛሬም አልመጣችም ማለት ነው ? ’ አለ በልቡ ሳያስበው ጥርሶቹን እያንቀጫቀጨ ።

ከኅሊናው ጋር እንደ ልቡ ለመሟገት ፣ ተናግሮ ከሚያናግር ለመሸሽ ፣ ከታዛቢ ለመራቅና ግላዊ ነጻነቱን ለማግኘት ፣ አብዛኛውን ጊዜ በምግብ አዳራሹ ውስጥ ብቻውን ተቀምጦ መብላት ይመርጣል ። ሰላምን ከብቸኝነት ሊያገኘው ይጥራል ። ይህ ዐይን ፍቅር ላይ ከመውደቁ በፊትም የነበረው ጸባይ ነው ። በእርግጥ ፣ በዐይን ፍቅሩ ሳቢያ ደረጃው ከፍ ብሏል ። አሁንም ከወደ ጥግ በኩል ባዶ ጠረጴዛ ተመልክቶ ወደዚያው ሲያመራ ትዕግሥት ተመለከተችው ። የጎረሰችው አፏ ውስጥ ተንቀዋለለባት ። ቶሎ ብላ ዐይኗን ልትሰ

ብር ስትል ማርታ ቀለበቻት ። ቤተ ልሔም ሁለተኛው ምግብ አዳራሽ ስለምትመገብ አብራቸው አልነበረችም ።

“ እጭ ! እንዲያው ይሄ የማሽላ እንጀራቸው ! ” አለች ማርታ ፣ ትዕግሥትን ላለማሳፈር ብላ ። በእርግጥም የእሑዱ ግብዣ ገና ከውስጧ ስላልጠፋ ፣ ሽሮው አልጥም ብሏት እየታገለች ነበር ።

ትዕግሥት ምንም አላለችም ። ከዚያ በኋላ ቀናም አላለች ።

አቤል መቀመጫ የፈለገበት አካባቢ ሲደርስ ድንገት አየችው ። የቅናት እሳት የሚተፉት ዐይኖቹ በድንገተኛው አይታ ከማርታ ጋር በመገጣጠማቸው ድንግጥግጥ አለ ። እግሩ የተሳሰረ መሰለው ። ዐይኑን ሳይሰብር ከድንጋጤው ለማምለጥ ራመድ ሲል የአንዱ ወንበር እግር ጠለፈው ። በሁለት እጁ የምግብ ትሪውን ይዞ ስለ ነበር ፣ ተንገዳግዶ ሚዛኑን ጠብቆ መቆም አልቻለም ። አሳፋሪ ትርኢት ሆነ ። እሱ ከታች ፣ የደንቀፈው ብሎ የተደገፈው ወንበር እግሩ ላይ ሲወድቅ ፣ የትሪው እንጀራና ወጥ ተገልብጦ ደረቱ ላይ ተደፋ ። የትኩሱ ወጥ ፍንጣቂ የደረሰባቸው በአካባቢው የተቀመጡ ተማሪዎች ተቆጥተው እየተፈናጠሩ ቢነሡም ፣ ትርኢቱ ቁጣቸውን ወደ ሣቅ ለወጠው ። ካኪታውን ሰምቶ የአዳራሹ ተመጋቢ ሁሉ ግልብጥ ብሎ ተነሣ — በአንዱ ውድቀት ሌላው ሊሥቅ ። የሳምንቱ መሣቂያና መሣሣቂያ ሆኖ የሚቆየው ወሬ ከሌላ አፍ ከመስማት ይልቅ በዐይኑ በብሌኑ ለማየት አንዱ ባንዱ ላይ መንጠራራት ራሱ ሌላ ትርኢት ሆነ ።

እስክንድርም እንደ ሌሎቹ ተንጠራርቶ ሲያይ ፣ ተዋናዩ አቤል መሆኑን በተመለከተ ጊዜ ዐይኑን ማመን አቃተው ። ግፊያውን እየበረጋገደ ዐልፎ አጠገቡ ሲደርስ ፣ በወጥ የተጨማለቀ ልብሱን እየጠራረገለት “ አቤል ፣ ” አቤል ምነው ? ምን ነካህ ? ” አለው ።

አቤል ምንም አልመለሰለትም ። ከወደቀበት ተነሥቶ ቢቆምም በድንጋጤ ክው ብሎአል ። ከዚያ አዳራሽ ተፈትልኮ መውጣት ነበር ፍላጎቱ ። ግን በየት በኩል ? የዚያ ሁሉ ተማሪ ዐይን እንደ ርምጃም እንደማያራምደው ገመተ ። ሆኖም እስክንድርን አጠገቡ በማግኘቱ ትንሽ ቀለል አለው ።

ትዕግሥት በዚች ደቂቃ ውስጥ መሬት ቁልቁል ተሰንጥቃ ብትውጣት ምንኛ በወደደች ! ኳኳታውን ሰምታ ቀና ስትልና አቤል ከያዘው ትሪ ጋር ሲወድቅ ስትመለከት ፣ ሽምቅቅ ብላ አንገቷን ጠረጴዛው ላይ እንደ ደፋች ቀረች ። የሚቀጥለውን ትርኢትም ለማየት ቀና አላለችም ። ተማሪው ሁሉ ወደ ወደቀው ወጣት ሳይሆን ወደ እሷ የሚያይ መሰላት ። እንባዋ ድንገት ሊመጣባት ሲል ገታችው ።

አቤል በምግብ አዳራሹ በር ከእስክንድር ጋር ሲወጣ ማርታ ተመለከተች ። እሷም በድንጋጤ የምትገባበት ጠፍቷታል ። ተደናግጦ ለመውደቁ ምክንያት የሆነው ከእሷ ጋር ዐይን ለዐይን መገጣጠማቸው ስለ መሰላት ፣ የኃጢአተኝነት ስሜት ተሰምቷታል ።

“ ት . . . ትዕግሥት ” አለቻት ፈራ ተባ በሚል ድምፅ ።

“ ወዬ ! ”

“ እንሒድ ፣ እንውጣ ። ”

ትዕግሥት እንባዋ እንዳይመጣ እንደ ምንም እየተጠንቀቀች ቀስ ብላ ቀና አለች ። እንደ ፈራችው አልሆነም ። አዳራሹ ውስጥ ያሉት ተማሪዎች በሁኔታው እየሣቁ ምግባቸውን ከማጣጣም በስተቀር እነትዕግሥትን ልብ ብለው አልተመለከቷቸውም ።

የበሉበትን ትሪ ሳያነሡ ፣ ግራ ቀኝ ሳይመለከቱ ፣ ሁለቱም አንገታቸውን አቀርቅረው ፈትለክ ብለው ወጡ ።

ከቀትር በኋላ ወደ ዘጠኝ ሰዓት አካባቢ ፣ እስክንድር ከመኝታ ክፍሉ ተጠራ ። አልጋው ላይ ጋደም ብሎ እያነበበ ነበር ።

“ ማን ነው የፈለገኝ ? ” አለው ፣ ተልኮ የመጣውን ተማሪ ።

“ አንዲት ልጅ ናት ። ወደዚህ ስመጣ አይታኝ አንተን እንድጠራላት ጠየቀችኝ ። ”

“ ስሟን የምታውቅ ናት ? ”

“ እሷ ፣ ስምህን ጠርታ ነው ንገርልኝ ያለችኝ ። ”

በፈጣን ርምጃ ከመኝታ ክፍሉ ወጥቶ ፣ ደረጃውን ወርዶ ፣ ወደ ውጪ ብቅ ሲል ፣ ማርታ ደመቀን ቆማ ተመለከ[illegible] ጋር አለው ። ከእሱን በፊት ግቢው ውስጥ መታየት ካልሆነ በስተቀር ንግግር አልነበራቸውም ።

ማርታ እሷ እንዳስጠራችው እንዲያውቅ ፈገግ አለችለት ። ገብርቸርት ባለ ስሜት ልቡ እየነጠረ ቀረበት ።

“ እኔ ጋ ነው ? ” አላት ፣ የውስጥ ስሜቱን በሚገልጽ ጣፋጭ ቅላጼ ።

“ አዎ ! ስለ አቤል ልጠይቅህ ነው ” አለችው ፣ ዕዝን ብላ ።

‘ የአቤልንም የእኔንም ስም እንዴት ዐወቀች ? ’ ሲል አሰበ ። ወዲያው ግን ፣ ‘ ለምን ጅል እሆናለሁ ! እኔ እራሴ የእሷንና የትዕግሥትን ስም አጣርቼ ዐውቅ የለም እንዴ ! የእነሱ ማወቅ ያስደንቃል ? እንዲያውም ለወሬ ሴቶች ይብሳሉ ’ አለ ። በይፋ ባይተዋወቁም ዐይን ለዐይን እየተገራረፉ የተዋወቁበትን ቀን በልቡ እያስታወሰ ።

እንደ ሴትነቷ ስማቸውን ዐውቃ እንዳላወቀች ለመሆን አለመሞከሯ አስደነቀው ። ሊመጣብ ብዙ ነገር ጭንቅላቱ ውስጥ እተረማመሰበት ። የተጠቀለለ ነገር ይዛለች ።

‘ ትዕግሥት ራሷ መምጣት ፈርታ ልካት ይሆን? ’ ሲል አሰበ ። በምግብ አዳራሹ ውስጥ ለአቤል መውደቅ መንስኤው ከእነሱ ጋር እንደ ተያያዘ ፈጽሞ አላወቀም ነበር ።

“ ምግብ ቤት ውስጥ ሲወድቅ ነበርሽ እንዴ ! ” አላትና ፣ ከእሷ መልስ ሳይጠብቅ ፣ “ የትከሻ ወጥ ፍንጣቂ እጁን ትንሽ ጠበሰው እንጂ ሌላ ቦታ አልተጎዳም ” አላት ።

ከንፈሯን መጠጠች ።

“ እምልሽ ፣ መቼም እዚያ ሁሉ ተማሪ መሐል መውደቁ ራሱ ሕመም ነው ። አለ አይደል ! የአጋጣሚ ነገር ቢሆንም ያሳፍራል ። እና በድንጋጤ ትንሽ ተረብሾ ፣ ምሳውንም ባመጣለት ሊበላ አልቻለም ። አሁን ተኝቷል ። ድንጋጤው ሲያልፍለትና ሁኔታው ሲረሳው ደኅና ይሆናል ” አላት ።

እንደ ገና ከንፈሯን መጠጠችና “ ውይ በናትህ ፣ እወዳደቁ እንዴት ስቀጠጠኝ መሰለህ ! ብቻ እንኳን ተረፈ ” አለችው ።

እስተዛዘኗ ልቡን ነካው ። ‘ ምነው እኔ በወደቅኩና እንዲህ ባዘንሽልኝ ! ’ አለ በሐሳቡ ።

ልቡ በስተረጋጋ ዐይኖቹ ውበቷን ከላይ እስከ ታች ማስተዋል ይዘው ነበር ። እፍንጫውም ከትኩሳቷ ጋር የሚተነውን ሽቶ መቀበል ጀምሯል ። ስትናገር ትንፋሿ ራሱ ሽቶ መሰለው ። ከሌሎድ የሥርግ እለባበሷና እኳኋ ከፊቱ ላይዋ ላይ ቀርቶ ነበር ። በእንገተ-ክፍቱ ሹራቧ በኩል የተጣጠ ሸንኩርት መሰለው ብቅ ያሉት ጡቶቿ ከእስክንድር ዐይን ጋር ተፋጠጡ ። ጡት መያዣ አላደረገችም ነበር ።

“ ይህንን ለአቤል ነው ያመጣሁለት ” አለችና ፣ ይዛው የነበረውን የተጠቀለለ ነገር ሰጠችው ። ኬክ ገዝታለት ነበር ።

እስክንድር የባሰውን ድንግርግር አለው ። ‘ ይህን ለሚያህል ውለታ የሚያበቃ ግንኙነት ነበር ማለት ነው ? ’ አለ በልቡ ።አቤልን ጠረጠረው ። ሆኖም ከማርታ ጋር አቀራርቦ ያነጋገረውን ይህን አጋጣሚ ወደደው ።

ኬኩን ሰጥታው ጥቂት መንገድ ከሔደች በኋላ ፣ በእንዳች ግፊት ተሰባ ዘወር ስትል ፣ እንዲጋጣሚ እስክንድርም የዞረባት ቅጽበት ስለ ነበረች ዐይን ለዐይን ተገጣጠሙ ። ሁለቱም ተፋፍረው ፊታቸውን ወደ መንገዳቸው መለሱ ።

እስክንድር ኬኩን ይዞ ወደ መኝታ ክፍሉ ሲመለስ ፣ ‘ጀኒ ለካ የዋህ ስትመስል ፣ ውስጥ ውስጡን ጉዳይዋን እጠናክራለች ’ እያለ አቤልን በልቡ እያማው ነበር ።

ከክፍሉ እንደ ገባ አቤልን እስነሣውና ፣ “ ቀና በል እባክህ ! ጣፋጭ ምግብና ጣፋጭ ወሬ አምጥቼላለሁ ” አለውና ፣ በችኮላ እሽጉን ፈትቶ አንድ ኬክ አውጥቶ ለራሱ ገመጠ ።

አቤል ለምንም ነገር ባልጓጓ ስሜት ፣ “ ተወኝ እባክህ ፣ እስክንድር ፣ ምንም አልፈልግም ። ብቻዬን ይሻለኛል ” አለው ። ፊቱን ትራሱ ላይ እንደ ደፋ ነበር ።

እስክንድር ሌላ ኬክ አውጥቶ ፣ ጓደኝነት በተ[illegible] ስሜት ፣ “ እጭ ! እንቺ ደም እንዲያው በቀላል ነገር [illegible] ሽቅ ይቀናኛል ። ተደናቅር መውደቅ በማንም ላይ ሲደርስ የሚችል አጋጣሚ ነው ። ይልቅ ተነሽና ይህችን ነገር ግመጭ፣ ” አለው ።

አቤል ጆሮ ዳባ ልበስ ብሎ ፣ ዝም !

እስክንድር ነገሩን ለማቅለል ያህል ብቻ ሳይሆን ፣ በጊዜው ያስደንግጥ እንጂ በእርግጥም ቀላል ነው ብሎ ነው የገመተው ። የአቤል ምላሽ ግን ጠንከረበት ።

ትንሽ ቆዩና ፣ ዘዴ ያገኙ ወይም አቤልን ከመጥፎ ስሜቱ ያዘናጋ መሰለት ፣ “ እረ ሌላው ቢቀር ውታቢዋ ያይሃል ! ይበላልኛል ብላ ደክማ አምጥታልህ — ” አለና ሳይጨርስ ፣ አቤል አቋረጠው ።

“ እንዴ ኬኩን ማነው ያመጣው ? ” አለ አቤል ፣ ጥቱት ባዘለ ደከማ ድምፅ ፣ ቀና ብሎ ፊቱን ከደፋበት ትራስ እንሣ ። ምላውን አልበላ ስላለው ኬኩን እስክንድር ራሱ ገዝቶ ያመጣለት መሰለት ነበር ።

“ ማርታ ‘ ኮ ናት ያመጣችልህ ” አለ እስክንድር ፣ ስሟን ሲጠራ እንዳች ነገር ሽምቅቅ እያረገው ።

“ እ ? ! ” የድንጋጤም ፣ የመገረምም ነበር ።

“ ማርታ የ-የእንትና ጓደኛ ”

የትዕግሥትን ስም በአቤል ፊት መጥራት አልፈለገም ። አቤል ግን ወዲያው ገባው ። ሥሮቹ ተገታትረው ዐይኑ ደም መሰለ ።

“ በናትህ ስሟን አትጥራብኝ ! ” አለው ፣ ምርር ባለ አነጋገር ፣ “ እሷን ልጅ ላለማየት ስል ይህን ዩኒቨርስቲ ላለቅ አልቀርም ። ”

እስክንድር ነገሩ ተምታታበት ። ‘ ትዕግሥትን ወይስ ማርታን ? ማንኛቸውን ላለማየት ? ’ አለ በልቡ ። የቀድሞ ጥርጣሬው የተሳሳተ መሰለው ። የሚናገረው ነገር ጠፍቶት ዝም አለ ።

pdfelement
Remove Watermark Now

ከፋኛ የቀሉት የአቤል ዐይኖች የታመቀ እንባ ተዘርግፎ
እንዳይፈስ ትንቅንቅ መያዛቸውን እስክንድር ገመተ ። ግቢ
ነፍስ፣ ውጪ ነፍስ ! ከፋኛ አሳዘነው ። የሆነ ነገር ልደብቅ
ብላ ከውስጥ የምትታመሰው ፣ የምትብከነከነውና ነዱ የሞ
ትጨሰው ሕይወቱ ውስጥ ውስጡን አምርሯ ስታለቅስ
በስሜቱ ታየው ። ትካዜው ተጋባበት ። እናም ዝም ብሎ
መቆየት አልቻለም ።

“ ስማ ፣ አቤል ! ልረዳህ የምችለው ነገር ካለ ፣ ስሜ
ትህን ሳትደብቅ በንጹሕ የጓደኝነት መንፈስ ንገረኝ ። ስት
ጨነቅ ማየት አልፈልግም ። የፈለገው ነገር ይሁን ፣ እሠዋ
ልሃለሁ ! ”

እስክንድር ከአቤል ጋር ከተዋወቀበት ጊዜ ጀምሮ እን
ዲህ አምርሮና በትካዜ ተመስጦ ሲናገር፣የመጀመሪያ ጊዜው
ነበር ። ከማርታ ጋር መተዋወቁ ከትዕግሥት ጋር አስተዋ
ውቆኝ ፣ የአቤልን ችግር አፈታለት ይሆናል የሚል እምነት
ስላደረበት ፣ ‘ እሠዋልሃለሁ ’ ያለው ከዚህ ተነሥቶ ነበር ።

የእስክንድር ወንድማዊ የንግግር ቃና ፣ የአቤልን ልብ
ክፉኛ ኮረኮረው ። በተለይ ‘ እሠዋልሃለሁ ’ የምትለዋ ቃል
ከእስክንድር አፍ የወጣችው እንባ በተናነቀው ስሜት ስለ
ነበር፣የልቡን እንጀት በኀዘን ፍላጻ ወጋችው ። የሆነ ነገር
ሊነግረው ፈለገ ። ግን ምን ? እሱን ከማጥፋት በስተቀር እስ
ክንድር መፍትሔ የሚያገኝለት አልመሰለውም ።

ምንም አልተናገረም ። መልሶ ራሱን ከትራሱ ላይ
ደፋው ።

“ አንተ ከባድ አርገህ የወሰድከው ነገር ይኼኔ በቀላሉ
የሚፈታ ይሆናል ” አለው እስክንድር ።

አቤል አልመለሰም ።

“ ስማ እንጂ ፣ አቤል ! እባክህ ንገረኝ ፤ ዝም ብለህ ራስ
ህን አታስጨንቅ ። ሐሳብን ለሰው ማካፈል ራሱ ከሕመም
ያድናል ። መጥፎ ተፈጥሮ ነው ያለህ ። ለምን ሁሉን ነገር
በግልህ ለመወጣት ትሞክራለህ ? ሰው ያስፈልግሃል ! እን
ግዲያው የጓደኝነት ትርጉሙ ምንድነው ? ነገር ሆድ ውስጥ

እምቆ መጨነቅ መጥፎ ነው ” አለው ፣ በእርግጥም
ከትትለው መጥፎ ውጤት እየታየውና መምህር ዮናታን የነገ
ሩት እየታወሰው ።

ስለ እሱ ሕመም እስክንድር ይህን ያህል መጨነቁ
ሆዱን ስላባባው ፣ አቤል ቀና ብሎ ፣ “ ተወኝ እባክህ እስክ
ንድር ፣ ስለ እርዳታህ አመሰግናለሁ ። የእኔ ሕመም ግን
መፍትሔ የለውም ። አትድከም ” ሊለው ፈልጎ ነበር ።
ነገር ግን እንባው ቀድሞ ዝርግፍ ስላለ መናገር አልቻለም ።
ራሱን ትራሱ ላይ እንደ ደፋ አለቀሰ ። ትዕግሥት ከፊቱ ቆማ
በንቀት ፣ “ አልቃሻ ወንድ ! ” የምትለው መሰለው ። ማርታ
በእንባው የምትቀልድበት ፣ ከት ከት ብላ የምትሥቅበት
መሰለው ።

“ ስማ ፣ አቤል . . . !” እስክንድር ቢቸገረው ትከሻ
ውን ነቀነቀው ።

መልስ የለም
“ አቤል . . . ”
ዝም !

እስክንድር በሽቆ ሲጋራውን አውጥቶ ለኮሰና ፣ በልቡ
‘ ቢሸቲያ ! የራስህ ጉዳይ ነው ! ’ ብሎ ጥሎት ወጣ ።

pdfelement
Remove Watermark Now

ምዕራፍ ዘጠኝ

አንድ የተፈጥሮ ሳይንስ ምሩቅ መምህር ለድኅረ-ምረቃ የሚያበቃቸውን የጥናት ጽሑፍ መዘክር ከማቅረቡ በፊት አማካሪው ዶክተር አጥናፉ የሰንደል ተክሉን እንዲጎበኙለት ጋበዛቸው ። ፕሮጀክቱን የሚሠራው በሰንደል ተክል ነበር - የተለያየ አፈር በሰንደል አበቃቀል ላይ የሚኖረውን ተጽዕኖ አጥንቶ ለማቅረብ ።

የናታን ጉዳይ ባይመለከታቸው ፕሮጀክቱን አቅራቢው መምህር በግል ወዳጅነቱ እንዲያዩለት ስለ ጋበዛቸው ከዶክተር አጥናፉ ጋር ሔደው ነበር ። ለጥናት ተክሎች ከተሠራቸው ጎጆ ውስጥ እንደገቡ በጣሳ ጉች ጉች ብለው የተተከሉትን የሰንደል ተክሎች አትኩረው መጐብኘት ጀመሩ ። ከመስታወት ቤቷ ላይ አረንጓዴው ቀለም ሙልጭ ብሎ በለጠፋ ታጠሉው ሌላ ከተማ የገቡ ይመስል ነበር ።

" ለምን የሊሆች ጎጆ ስም ተቀይሮ ' ኋይት ሀውስ ' አይባልም ! " አሉ የናታን በቀልድ ዐይነት - ነገር ግን ወቀሳን ባዘለ አነጋገር ። አረንጓዴው ቀለም ከጠፋ በኋላ ፣ " ግሪን ሀውስ " ማለቱ ትርጉመ-ቢስ መሆኑን ለመጠቆም ነበር ። ' ኋይት ሀውስ' እንዳይባልማ የተክሏን ጎጆ ከአሜሪካን ቤተ መንግሥት ጎን ማስቀመጥ ይሆናል ! " አሉ ዶክተር አጥናፉ ፣ ቀልድን በቀልድ በመመለስ ።

ምንም አስተያየት ሳይሰጡ ስምንት የተክል ቆርቆሮዎች ማለፋቸው አስጎብኚውን ሳያበሽቀው አልቀረም ። ከኋላ ከኋላቸው እየተከተለ ፣ " ግሩም ነው ! " የሚል ድምፅ ይጠብቅ ነበር ።

" ይህ የየት አገር ዐፈር ነው ? " አሉ ዶክተር አጥናፉ ፣ ዐፈሩ በደንብ ተስማምቶአቸው ከሁሉም ፋፍተው የበቀሉትን ዐምስት ያህል የቆርቆሮ ተክሎች እየተመለከቱ ።

Remove Watermark Now

" የደብረ ዘይት ዐፈር ነው " አለ አስጎብኝው ፤ ቆርቆሮው ላይ የአፈሩን ኮድ ተመልክቶ ፤ " ይገርምዎታል ! በአገራችን የሰንዴ ተክል ርዝመት ውስጥ ከፍተኛውን ደረጃ ሳይዝ አይቀርም " ብሎ ፤ የዕድገቱን ፍጥነትና ርዝመት የላቀበትን ሰነድ ፍለጋ ማኅደሩን ያገላብጥ ጀመር ።

" ፎቶግራፍ አስነሥተኸዋል ! "

" አላስነሣሁትም ። የጅማው ዐፈር ላይ የተተከሉት ፍጥነትም ባይኖራቸው ዕድገታቸውን ስላላቋረጡ ፤ ትንሽ ልጠብቃቸውና አንድ ላይ አስነሣቸዋለሁ ብዬ ነው " አለ አስጎብኝዉ ፤ ፊቱ ብቻ ሳይሆን ልቡም ፈክቶ ። የፎቶግራፍ ጥያቄ ለፕሮጀክቱ ፍጻሜ መቃረቢያ ስለሆነ ፤ ዶክተር አጥናፉ ይህን ማንሣታቸው በተዘዋዋሪም ቢሆን በውጤቱ እንደረኩ ለመገመት አስችሎታል ።

" አሁኑኑ ብታስነሣው የሚሻል ይመስለኛል ። ካለበለዚያ የጅማውን ስትጠብቅ ዕድገቱን የጨረሰው የደብረ ዘይቱ ሊተኛና ፍሬው ሊረግፍ ይችላል " ሲሉ አስተያየታቸውን ሰጡት ።

ይህ ሁሉ ሲሆን ዮናታን ምንም ሳይተነፍሱ ዐይናቸውን ከአንዷ ቆርቆሮ ተክል ላይ እንደ ተክሉ ተክለው ነበር። እያንዳንዱ ቆርቆሮ የያዘው ስምንት ፍሬ ነው ፤ የዮናታንን ዐይን የጠለፈችው ቆርቆሮ ሰባቱን ፍሬዎች ጅፍ አርጋ አብቅላ አንዷን እትምጫ አስቀርታታለች ። ዮናታን በመቀጨጯ ላይ ያለችውን የሰንዴ ዘለላ አትኩረው ሲመለከቱ አቤል በሐሳባቸው መጣባቸው ። ስለዚህ ነበር ከአስተያየት ቆጥበው የቆዩት ። ' አቤል ራሱ እንደ ስንዴዋ ዘለላ በመቀጨጯ ላይ ያለ ሎጋ ወጣት ነው ' አሉ በልባቸው ።

ትንሽ ቆይተው ፤ " ይህችን ነገር ታያታለህ ? " አሉ ፤ ፊታቸውን ወደ ዶክተር አጥናፉ መልሰው ።

" የቷን ? "

አስጎብኝዉም " ምን ተገኘ ? " በሚል ስሜት ወደ ቆርቆሮው አተኮረ ።

" ይቺ ፤ በመቀጨጯ ላይ ያለችዋ " አሉ ዮናታን ፤ ወደ ቆርቆሮው ውስጥ በጣታቸው እያመለከቱ ።

" እም ፤ እም ከእንግዲህ የምታድግ አትመስልም " አሉ ዶክተር አጥናፉ ፤ ብዙም ባልተደነቀ ስሜት ።

" ከምን የመጣ ይመስልሃል ? " አሉ ዮናታን ፤ ዐይናቸውን ወደ አስጎብኝው እያሸጋገሩ ።

" አካባቢው አልተስማማት ይሆናላ ! " አሉ ዶክተር አጥናፉ ፤ በቀልድ ዐይነት ! " ወይም ደግሞ ፍሬዋ ከጓደኞቿ ተለይታ በተለየ ዐፈር ውስጥ መብቀል ፈልጋ ይሆናል ። "

ከት ብሎም ባይሥቅ አስጎብኝው ፈገግ አለ ። ዮናታን ግን የተቋጠረው ግንባራቸው አልተፈታም ። ይብሱን ነገሩን አጠንክረው ፤

" የአካባቢም ተጽዕኖ ቢኖር ፤ የዐፈሩ አለመስማማት ፤ ወይም ሌላ ችግር ፤ የስንዴዋ መቀጨጭ ከአያያዝ ግድየለሽነት የመጣ ነው ። ግን ከእንጭጭነቷ ችግሯን አስተውሎ አካባቢዋን ወይም አፈሯን መለወጥ ቢቻል ኖሮ ለዚህ አትደርስም ነበር ። ግን አንድ ነች ። አንድ ነገር አንድ ነውና አብዛኛውን ጊዜ እናስብበትም ። እናስተውለውም ። ጣሳው ሙሉ ተክል ሲበላሽ ቢሆን ኖሮ ግን ወዲያው መፍትሔ በተፈለገለት ነበር ። "

አስጎብኝው በድንጋጤ ክው ብሎ ቀረ ። " አምርረዋል ፤ ወይስ ይቀልዳሉ ? " አለ በልቡ እሱም ። አማካሪው ዶክተር አጥናፉ ችላ ያሉትን ነገር ዮናታን አምርረው መያዛቸው ምክንያቱ አልገባህ አለው ። " ምነው ባልጋበዝኳቸው ! " አለ በልቡ ። አነጋገራቸው ዶክተር አጥናፉን ያስቀይምብኛል ብሎ ስለፈራ ዮናታንን በጎሪጥ እያያቸው ።

" ይህ'ኮ አብዛኛውን ጊዜ ሊደርስ የሚችል አጋጣሚ ነው ። ደግሞስ የአንዷ መቀጨጭ ምን ያህል ይጐዳል ብለህ ነው ? የዐፈሩ ተጽዕኖ በአብዛኛው ስንዴ ዕድገት ሊለካ ይችላል " አሉ ዶክተር ፤ አሁንም ለነገሩ ክብደት ሳይሰጡት ።

" ይጐዳል እንጂ ፤ እንዴት አይጐዳም ? " አሉ ዮናታን አምርረው ። " የቆርቆሮውን ተክል'ኮ ስምንት የምታሳየው

ይሆቹ እንዲ ስትጨርስ ነበር ። ስትጉድል ግን ሰባት ታረገዋ ለች ። አንድ ሳንቲም " ዋጋ የለውም " እንላለን ። ግን " ዋጋ እንዳለው የምንረዳው አራት ሳንቲም ይዘን ስንቀር ነው ። "

እስጉብኘው የባሰውን በጥላቻ ኀላመጣቸው ። እሳቸው ግን ልብ አላሉትም ። እሱን መንዳታቸውም አልታወቃቸ ውም ። ዶክተር አጥናፉ ራሳቸው ፣ "ሰውዬው አበደ እንዴ ? " በማለት ዐይነት በሆዳቸው እየግቱ ፣ ምንም ሲጠይቁ ወይም ሊናገሩ ስላልቻሉ ዝም አሉ ።

ከጥቂት ዝምታ በኋላ ዮናታን ልምጭጭ ፈገግታ እያ ሳዩ ፣ በምጸታዊ አነጋገር " እየሀ ፣ የአቢልም ነገር እንዲሁ ነው " አሏቸው ።

ዶክተር አጥናፉ የዮናታን ውስጣዊ ስሜት እንዲህ የተ ለዋወጠበት ምክንያት ያው ገባቸው ። ስለ አቢል ጉዳይ ደጋ ግመው አነጋግረዋቸው ነበር ። ነገር ግን ፣ ለጉዳዩ ብዙም ክብ ደት ወይም አትኩሮት ባለመስጠት ቸል ብለውት ስለቆዩ አሁን ጥያቄም ይሁን መልስ ማንሣት አልፈለጉም ። ሐሳባቸ ውን ሁሉ ወደ ተክሉ በመሰብሰብ ዐይነት ከአስጉብኘው ጋር ሐሳብ በመለዋወጥ የዮናታን የተነሣበትን ሐሳብ ለማዘና ጋት ሞከሩ ። ይሁን እንጂ ፣ ዮናታን ውስጥ የሚንበገበገው ሐሳብ በቀላሉ የሚበርድ አልነበረም ። ጉብኝቱን ጨርሰው ከተክሉ ቤት ሲወጡ እንደ ገና አነሡባቸው ።

" ሁላችሁም የዚህን ልጅ ጉዳይ ቸል ማለታችሁ ነው ? ያቢልን ? እንዴት ነው ? አሁንም አልተሻለው ? " አሉ ዶክተር አጥናፉ ሸሽተው የማያመልጡት ነገር መሆኑን ገምተው ።

" ይሻለዋል ? ጉንፋን 'ኮ አይደለም ያመመው ። " ይሆኛው አነጋገራቸው ቁጣ ብቻ ሳይሆን ተስፋ መቁረጥም ነበረበት ።

የዮናታን አነጋገር ዶክተር አጥናፉን አላስቆጣቸውም ። የቅርብ ጓደኝነት ስላላቸው እንዳቸው የእንዳቸውን ጸባይ ጠን ቅቀው ያውቃሉ ። ዮናታን ከውስጥ ሥቀው ከላይ ጥርሳቸውን ማሳየት አይችሉም ። የተማረሩበትን ወይም የበሸቁበትን ነገር ማንም ፊት ይሁን ከማንም ጋር ፣ ፊትለፊት በቁጣ ተና ግረው ነው የሚወጡት ። ከዚያ ንዴቱ ሲበርድላቸው ያው

ሰው አክባሪነታቸው ፣ ፍቅር የተሞላበት ሰላምታቸው ፣ ዮናታንነታቸው ይመለሳል ። ነገር ግን የዚህ ልጅ ጉዳይ ያህል ለምን እንዳንገበገባቸው ዶክተር አጥናፉ ጥርት ብሎ ሊታያቸው አልቻለም ።

" ችግሩ 'ኮ ! " አሉ ዶክተር አጥናፉ ፣ የዮናታንን ቁጣ ማስታገሥ በሚችል ለዘብ ያለ አነጋገር ። ፣ " ችግሩ የሁ ሉም አለመተባበር ነው ። ከአሁን በፊት በዩኒቨርሲቲው ውስጥ እንዲህ ዐይነት ጉዳይ ትልቅ አትኩሮት ተሰጥቶት ስላልተሠራ አሁንም ... "

ዮናታን አላስጨረሷቸውም ።

" እኔም እኮ የምለው ይሆንኑ ነው ። ለምን አትኩሮት አይሰጠውም ? በማኅበራዊ ኑሮ ውስጥ ካሉት ችግሮች እንዱ አይደለም ወይ ? እየሀ ! ፍቅር ሲሠምር ፣ ሲገኝ ሲያብብ ደስታ ፍሥሐ ነው ። ከመገኘቱ በፊት ወይም ተገኝቶ ሲጠፋ ኃይለኛ ግጭት ፣ ሥቃይ ፣ ሕመም ነው ፣ " አሉና ፣ ነገሩን ከውሉ ጋር እንደማይያዝ ትንሽ ካሰቡ በኋላ ፣ " እም ! እና ፣ ምንም ይሁን ምን ፣ ግለሰብን ከዓላማው ወይም ከግቡ የሚያዘናጋ ወይም ራሱን የሚያስጠላ ሁኔታ እስከሆነ ድረስ ፣ መድኃኒቱ መፈለግ አለበት ። አሁን አቢል በዚህ ሁኔታ ተጨናግፎ ትምህርቱን ቢያቋርጥ ወይም ተደባብሶ ቢመረቅ ፣ ሁለተኛ ወደ ትምህርትና ምርምር ዓለም ፊቱን እንደማይመልስ አታውቅም ? "

" እሱ እንኳን በጤናቸው የሚመረቁትም የአብዛኛው ኢትዮጵያውያን ጸባይ ነው ። ሺ አስመርቀናል ፤ ነገር ግን ምንም ተአምር የሠራ አላየንም " አሉ ዶክተር አጥናፉ በንቀትና ተስፋ በቆረጠ ስሜት ።

" ይህ የሚሆነው ለምን ይመስልሃል ? ! በእኔ ግምት የመጀመሪያ ደረጃ ትምህርቶቻቸውን በፍቅር እንዲጀምሩ ስለማናደርጋቸው ነው ። "

ሳያስቡት ዶክተር አጥናፉ ቢሮ ስለ ደረሱ ፣ በሩን ለመ ክፈት ቁልፋቸውን እየጠመዘዙ አሁንም በተሰላቸና ነገሩን ቶሎ ለመቁረጥ በዳዳ ስሜት ፣ " ብቻ ሁሉም ነገሩን እንዳንተ

Remove Watermark Now

ሊያስብበት ምናልባት ውጤት ያገኝ ይሆናል ። ግን እንዳየሁት ፣ ይህን ጉዳይ ብሎ ኮሚቴ ላይ አቅርቦ መፍትሔ ለመፈለግ የሚኝ ሰው ! እንጃ ”

“ ይህ ከምን የመጣ ይመስልሃል ? ” አሉ ዮናታን ፣ ተከትለዋቸው ወደ ቢሮ ውስጥ እየገቡ ። “ ይህ ራሱ ምሁራኖቻችን የሚያስከትልብን በሽታ ነው ። ራሳችንን በጣም ከፍ አድርገን ስለምንገምት ፣ ከኛ በኋላ ሰው የሚፈጠር አይመስለንም ። ዐይናችንን ገልጠን ከተማሪዎቻችን መሐል ታላላቅ ሰዎች ሊበቅሉ እንደሚችሉ ማየትና መገመት አለብን ። ይህ ስሜት ሲኖረን ብቻ ነው—ተማሪዎቻችን እንቅፋት እንዳይመታቸው ልንጠነቀቅላቸው የምንችለው ”

“ ሰደበና ! ” አሉና ዶክተር አጥናፉ በቀልድ ፣ “ ለማንኛውም እስኪ ቁጭ በል ” ሲሉ ዮናታንን ጋበዟቸው ።

“ አልቀመጥም ” አሉ ዮናታን ፣ ሰዓታቸውን እየተመለከቱ ። “ እ ! እንዲያውም ሰዓት አሳለፍን ። በዐሥር ሰዓት አንድ ተማሪ ቀጥሬ ነበር ”

“ እሺ እስቲ ፣ እንግዲህ በሚቻለን መንገድ እንታገልና ! ” አሉ ዶክተር አጥናፉ ፣ ጉዳዩ ከውስጥ ባይፈነቅላቸውም ዮናታንን ለማስደሰት ያህል ።

“ በውነት ፣ እንዲያው በሚቻለን መንገድ ይህን ልጅ መርዳት አለብን ። እባክህ ቸል አትበል ” አሉ ዮናታንም ፣ ረጋ ባለ አንደበትና ረዳት በሚፈልግ ስሜት ።

ከዚያ ፣ ወዲያው ወጥተው በመኪናቸው ወደ ስድስት ኪሎ በረሩ ። ከቢሮአቸው ሲደርሱ እስክንድር መዝጊያውን ተደግፎ ቆሞ አገኙት ።

“ ሶሪ ፣ ዘገየሁብህ አይደለም ! ” አሉት በሩን ለመክፈት እየተቻኮሉ ። ዐሥር ደቂቃ አሳልፈውበት ነበር ። ጠዋት ገለጻ ክፍላቸው ውስጥ ክፍለ-ጊዜአቸውን ጨርሰው ሲወጡ ነበር በዚህ ሰዓት እንዲያገኛቸው የቀጠሩት ። የፈለጉት ለአቤል ጉዳይ መሆኑን ፈጽሞ አልተጠራጠረም ። ምክንያቱም አቤል ከእሳቸው ገለጻ ክፍለ — ጊዜ ሦስቱን ቀን በተከታታይ አልገባም ። ክፍል ውስጥ ቢጠይቁት እስክንድር የሰጣቸው መልስ ፣ “ ራሱን ትንሽ ስላመመው ነው ”

ብሎ ነበር ። ነገር ግን ደጋግሞ መቅረቱ ከዚህ የከፋ ሁኔታ ሊያጋጥመው ነው ብለው ስላሰቡ ፣ ስለሱ ሊጠይቁት የቀጠሩት ።

“ ስለ አቤል ልጠይቅህ ነበር'ኮ ” አሉት ዮናታን ገና ቁጭ ከማለታቸው ፣ “ በእርግጥ በጤናው ነው ? ”

እስክንድር የተጠየቀው ያው የጠበቀውን ነገር ቢሆንም ፣ ስለ አቤል መስማትም ሆነ መናገር የማይፈልግበት ወቅት ነበር ። ሁኔታው ያበሸቀዋል ። ምንም ግልጽ የሆነለት ነገር የለም ። እንደ ጓደኝነቱ ቀርቦ ቢያዋየው ፣ አባትነት በተሞላው ሁኔታ ቢያስታምመውም ፣ ቢያሻሽውም ፣ ቢከረክረውም ከአቤል ጠብ ያለ ነገር የለም ። አቤል አይናገርም ። አቤል ታፍኖ መሞት የሚፈልግ ሰው ነው ።

“ ስለ እሱ ሊጠይቁኝ መሆኑ ገብቶኛል ” አለ እስክንድር ። “ በቀደም ለሊት ምግብ አዳራሽ ሲገባ የሆነ ነገር አደናቅፎት ወድቆ ነበር ። ምን ያህል ጉዳት እንዳለ አላውቅም ፣ ግን እንጃ ! ከክፍልም አልገባም አለ ፣ ተኝቶ ነው የሚውለው የመንፈስ መረበሽ መሰለኝ ። ”

“ እህ ! እንዲያ ነው ? ” አሉ ዮናታን ፣ ነገሩ ልባቸውን ቢከብደውም ኀዘናቸውን ለመደበቅ ሞክረው ። “ ምን መንፈሱ የተጎዳ ሰው'ኮ ለንቅፋትም ይበቃዋል ። ”

“ እንደዚያ ሆኖ ነው መሰለኝ ። ”

ዮናታን ለደቂቃ ያህል ዝም አሉ ። ብዙ ነገር ሐሳባቸው ውስጥ እየተተራመሰባቸው ነበር ። እስክንድር የዮናታን ስሜት ምን ያህል በጭንቀት እንደ ተወጣጠረ ከገጽታቸው ላይ ማንበብ ችሏል ። ‘ ይህን ያህል ለአንድ ተማሪ መጨነቃቸው ለምንድነው ? ’ ሲል አሰበ ። ነገር ግን የአቤል ሁኔታ እሱን ራሱን እንዳስጨነቀው ባሰበ ጊዜ ዮናታንም ተመሳሳይ ስሜት ሊያድርባቸው እንደሚችል ገመተ ። ሐቀኛ ምሁር ነገ የሚተካውን ጠንካራ ተማሪ በጥቃቅን ማኅበራዊ ችግር ተደናቅፎ ሲቀር ማየት አይፈልግም ።

የዮናታን ሁኔታ ፣ በእስክንድር ስሜት ውስጥ እንግዳ ግፊት ፈጠረበት ። ‘ ማንኛውንም መሥዋዕትነት ከፍሎ አቤ

ልን ማዳን ?' . . . ግን እንዴት ? መፍትሔ ከመፈለግም እስከ አሁንም አልሰሁንም ነበር ። ' በቅርቡ ከማርታ ጋር መቀ ጥወቴ ምናልባት ለመፍትሔው ጥርጊያ መንገድ ይሆናል ' ብሎ ገመተ ። በሳምንቱ ውስጥ ከማርታ ጋር በሩቅ እንኳን ከመሰበር አልፈው ፣ ሞቅ ያለ ሰላምታ መለዋወጥ ጀምረዋል። እንዲያውም ፈገግታዋ እየሞቀው ዐይኗ ወንድነቱን እየተፈታ ተነው ፣ በዱሴዋ ላይ በልቡ ዝቶባታል ። ' በእሷስ ድርብ ሚና ነው የምጫወተው ' ብሎ አስቧል ።

ባገኘችው ቁጥር ስለ አቤል ትጠይቀዋለች ። አቅልሎ ይመልስላታል ። ትዕግሥትንም ከእሷ ጋር ስለሚያገኛት ሰላም ይላታል ። ሰላም ትለዋለች ። ስለ አቤል ግን ጠይቃውም አታውቅ ። ለአፍታ ያህልም ቢሆን ከማርታ ጋር ጨዋታ ሲያነጣ እንኳ አብራቸው አትሳተፍም ። ፈንጠር ብላ ቆማ ትጠብቃታለች ። ይሁን እንጂ ፣ እሷም ፍቅሯን አምቃ እን ደምትሠቃይ እስክንድር የሰውነቷን መክሳትና መላ አኳኋ ኗን በማስተዋል መገመት ችሏል ። መጀመሪያ ላይ ዝምታዋ አስፈራርቶት ነበር ። በኋላ ግን አቤል በማርታ ላይ ያለውን ዐይነት መጥፎ ስሜት ፣ ትዕግሥት በእሱ በእስክንድር ላይ እንዳ ሌላት ከሰላምታ አለዋወጧ ገብቶታል ።

" ታዲያ እንዴት ይደርሳል ? ብዙ ገለጻ አምልጦታል ። ሳምንት ቀላል ጊዜ አይደለም " ሲሉ ዮናታን የጸጥታውን አየር አደፈረሱት ።

" እሱ እንኳ እኔ የወሰድኩትን ማስታወሻ እያነበበ ከመጻሕፍት ጋር ሲያገናዝብ ይደርስብናል " አለና እስክ ንድር ፣ መናገር የፈለገውን ሳይጨርስ ፣ አንድ ነገር ራሱን መታው ። ይህን መናገር የደፈረው የቀድሞው አቤል በጭ ንቅላቱ ውስጥ ስለ ተቀረጸ ነው ። በርግጥም አቤል በተለይ የቀለም ትምህርትን ለመረዳት ፈጣን ነበር ። ብሩህ አእምሮ ነበረው ። አሁን ግን የብሩህ አእምሮው ዐይኖች በሆነ ነገር ተሸፍነዋል ። የብሩህ አእምሮው ልብ በሆነ ነገር ተደፍኗል ። እናም እስክንድር ይህ ሐሳብ ድንገት በታየው ጊዜ ለዮና ታን አጉል ቃል እንዳይገባ ፈርቶ ፣ " ብቻ እንጃ " አላቸው ፣ በሚያመነታ ስሜት ።

" እንዴት ? " አሉ ዮናታን ።

" ማለቴ ፣ በአሁኑ ጊዜ እንኳ ሳምንት ወደ ኋላ የቀረበ ቸውን የትምህርት ዐይነቶች ለማሟላት ብዙ መጽ… ላብጣል ብዬ ቃል መግባቴ ያስፈራኛል " አላቸው ።

ዮናታን ነገሩ ስለ ገባቸው ደብዛዛ ፈገግታ አሳዩ ። ግን ብዙም ሳይቆዩ ፈገግታው ጭልም ብሎ ጠፍቶ ፊታቸው ተለዋወጠ ። ግንባራቸው ላይ ትልቅ የድምሥር ተምዘግዝጎ ወጣ ፤ ቅጽበታዊ ውሳኔ ከአእምሮአቸው ታዞ ምላሳቸውን ደርሶ ነበር ።

ቃላቱን ከመወርወራቸው በፊት ያስምከንያት መነጽ ራቸውን አወለቁ ። እንደ ወትሮአቸው ዐይናቸውን ሳያሹ መልሰው አደረጉት ። ወደ ኋላቸው ተለጥጠው ተቀመጡ ። እናም ተነፈሱ ።

" ይህን ዓመት ትምህርቱን ማቋረጥ ይኖርበታል ፣ በኔ ግምት ።

እስክንድር ግር አለው ፤ ዝም ብሎ እያያቸው ፣

'እና በምን ዐይነት መንገድ ልንመክረው እንችላለን ?' አለ በልቡ ።

' ምን ዐይነት ምክር ነው ፣ ትምህርትን አቋርጥ ብሎ ምክር ? '

" እህሳ ፣ ምነው ዝም አልክ ? " አሉት ።

ትንሽ ሲያመነታ ቆየና ፣ " ግን ይህችን ዓመት እንደ ምንም ጨርሶ ቢገላገል አይሻልም ? " አላቸው ።

" ትምህርት የሚገላገሉት ዕዳ ነው እንዴ ? "

" ማለቴ " አለ እስክንድር ፣ ሐሳባቸው ስለ ገባው ቶሎ ብሎ በማደናገር ዐይነት ። " ሌላ ዓመት መጨመሩ ራሱ የበለጠ ሲረብሸው ይችላል ብዬ ነው ፤ ጓደኞቹ ሥራ ይዘው ሲያይ ። "

" ይሄ ጊዜያዊ ሁኔታ ነው ። ጊዜያዊ ችግር ነው ። እኔ የማስበው ግን ከዘላቂ ሕይወቱ አንጻር ነው ። በእኔ ግምት አቤል ከጤናማ አእምሮው ጋር መመረቅ አለበት ። ከዚያ በኋላ ሥራ ይዞ ገንዘብ ማግኘት ሳይሆን ለዓለም አንድ ነገር ማበርከት ይሆናል ሕልሙ " አሉና ዮናታን ፣ ከመድልፍ

መደርደሪያቸው ላይ አንድ ጥራዝ አንሥተው ገለጡ ። አቤል በድጋሚ ሠርቶ የሰጣቸው የጥናት ጽሑፍ ነበር ።

“ ይኸውልህ ” አሉት ፣ የጽሑፉን መግቢያ አልፈው መሐል ገጾቹን እያሳዩት ፣ “ ከዚህ እስከዚህ ያለው ጽሑፍ የተቀዳው ፣ ‘ አንቲ ዱሪንግ ’ ከሚለው የኤንግልስ መጽሐፍ ውስጥ ነው ። ሐሳቡን ማለቴ እንዳይመስልህ ፤ ዐረፍተ ነገሩን ቁርጥ ቃላቱን እንኳ አልቀየረውም ። ከመሰላቸትም አልፎ ትምህርቱን የመጥላት ምልክት ነው ። አቤል እንዲህ ዐይነት ተማሪ አልነበረም ። እንዳለች ከመጽሐፍ ቀድቶ ማምጣት ቀርቶ ታላላቅ ምሁራን በደረሱዋቸው ታላላቅ ሥራዎች ላይ የሚያቀርበውን ሐሳብ ለመረዳት እንኳ ያስቸግር ነበር ። አምና በአንዲት ዲያሌማ ሽንጡን ገትሮ ይሞግተን ዐሥራ አምስት ቀን ሙሉ እንዳንጫጫን ትዝ አይልህም ?! እኔ ያኔ እሱ ባነሣት ጥያቄ የራሱን ምሁራዊ ብቃት ተጠራጥሬ እንደገና መጻሕፍት ሳገላብጥ የከረምኩበት ጊዜ ነበር ። አሁን ግን የዚያን ጊዜው አቤል አይደለም ። ችሎታው አለው ። ግን አንዳች ችግር ደርሶበታል ። ስለዚህ ችግሩ ከተገለጠ በኋላ ነው ትምህርቱን በሚገባ ሊያጠናቅቅ የሚችለው እንጂ ፣ አድብስብሰው ቢያሳልፉት ምንም ጥቅም የለውም ። ”

እስክንድር የጥናት ጽሑፉን ወረቀት እያየ ፈዞ ቀረ ። እንዳለ የመጽሐፍ ግልባጭ ነበር ። አቤል ይህን የጥናት አርእስት ወስዶ እንደገና እንዲሠራ ዮናታን በመከሩት ጊዜ ፣ መልስ ወስዶ ሊያምጥበት ዐሥራ አምስት ቀን ያህል አስቀመጠው ። በመጨረሻም ከጠቀሱት መጽሐፍ ውስጥ እንዳለ ገልብጦ ሰጣቸው ። አያውቁም ብሎ አልነበረም ይህን ያረገው ፤ ከእጁ እንዲወጣለት ብቻ እንጂ ።

“ እና አሁን ትምህርቱን እርም ብሎ ከመተዉ በፊት እንዲያቋርጥ በዘዴ ብንመክረው ” አሉ ዮናታን ።

“ ለዚህማ ምን ምክር ያስፈልገዋል ! ” አለ እስክንድር ። “ እሱ ራሱ ለመተው በቋፍ ነው ያለው ። ”

“ የለም ። እሱ የራሱን ውሳኔ ወስዶ ከተወማ ፣ አሁን ባለበት ሁኔታ ፣ ለእንጀራም ለሁሉም ነው የሚተወው ፤

ጭራሽ ወደ ትምህርት ፊቱን አይመልስም ። ምክሩ የሚያስፈልገው ጤናማ በሆነ አመለካከት ትምህርቱን አእምሮው ሲረጋጋ እንዲመለስበት ነው ” አሉና ዮናታን ፣ አንድ ሐሳብ ድንገት ስለ መጣባቸው ፣ “ ደግሞ አይምሰልህ ፤ ለማቋረጥ ድፍረት የሚኖረው አይምሰልህ ። ማለቴ ፣ ትምህርቱን ለመተው ድፍረት ባያጣም ዩኒቨርሲቲውን ለመልቀቅ ድፍረት አይኖረውም ” አሉ ።

“ አልገባኝም ” አለ እስክንድር ፣ ግር ብሎት ።

“ በዐይኑ ያፈቀራት ልጅ ያለችው እዚሁ ግቢ ነው አላልከኝም ! ”

“ አዎ ፣ መቼም በግምቴ ይመስለኛል ። ”

“ ታዲያ እሷ ያለችበትን ግቢ እንዴት ችሎ ይለቃል ?! ”

“ እ ! ”

“ እንዴው ስታስበው ችሎ እሚለቅ ይመስልሃል ወይ ? ”

“ እህ ! . . . ”

ምዕራፍ ዐሥር

" ራስ ግሪል " የምትል ዓርማ ከደረቱ ላይ የለጠፈ አስተናጋጅ ፤ " ምን ልታዘዝ ? " ሲል ከፊቱ መጥቶ ቆመ ።

" እስቲ ቀዝቃዛ ቢራ " አለ ለማ በዓይኑ እየተመለከተ ።

ዘጠኝ ከዐሥር ሆኖ ነበር ። ' በታው ጠፍቷት ይሆን እንዴ ? ' ሲልአሰበ ፤ ምናልባት ዋናው ራስ ሆቴል ሔዳ እንደሆን በሚል ግምት ። ነገር ግን ቀጠሮአቸውን በደንብ ያስታውሳል ። "ራስ ግሪል ፤ ቅዳሜ በዘጠኝ ሰዓት" ሲላት ፤ ጥቂትም ግር ሳይላት ነበር ፤ ቀጠሮውን የተቀበለችው ።

' እንዴት አባቷ ቀጠሮው በታ ቀድማ አትገኝም ?' የሚል ትምክህት ተሰማው ። ለጊዜው ተፈላጊ በመሆን ዐሥር ደቂቃ አሳልፎ የመጣው ቀድማ ትጠብቀኛለች በሚል ግምት ነበር ።

አሳላፊው ቢራውን ይዞለት መጣ ።

ለማ የቢራውን ቅዝቃዜ ለመገመት ጠርሙሱን በእጁ ጠበቅ አርጎ ከጨበጠ በኋላ አስከፈተ ። ሁለቴ ተጎንጭቶ ግማሽ ወገቡ ላይ አደረሰው ። የዕለቱ ወበቅ ሌላ ጉዳይ ነበር ። ኮቱን አወለቀ ። ከፊት ለፊቱ በከረባት ታንቀው የተቀመጡትን ወፍራም ሰውዬ ተመልክቶ ፤ ሙቀት በመቋቋም ችሎታቸው ተደነቀ ።

ደቂቃዎቹ ወደፊት ተራመዱ ። ወፈር ያለች አጭር ልጅ ግን ብቅም አላለች ። አምስት ደቂቃ ሳይሆን ሙሉ ቀን የጠበቃትን ያህል ስሜቱ ተቁነጠነጠ ። ከአሁን በፊት ሁለት ጊዜ ሴቶች በቀጠሮ ቀጥተውታል ። ብዙ ሴቶች በመጀመሪያ ቀጠሮ ላይ እንዲህ እንደሚያደርጉ ያውቃል ። ርካሽ እንዳይመስሉ የሚያደርጉት መፍጨርጨር ነው ። ይሁን እንጂ በቤተ ልሔም ሲቀጣ አይፈልግም ፤ መቅረት ሳይሆን መዘግየቷ ራሱ ምን ሲደረግ !

Remove Watermark Now
pdfelement

ቢራውን ጭልጥ አድርጎ ተንፖቶ ሊሔድ ፈለገ ። ነገር ግን እግሩን አላንቀሳቀሰም ። ነገር የጠፋው የቢያች የሠርግ ዕለት ነው ። 'አፈን ካጠፋው አይቀር ፣ ማስጨረስ አለብኝ ' የሚል ስሜት አደረበት ። የቤተ ልሔም ግምት ልክ ነበር። የተዘበራረቀ ስሜቱን ተመርኩዞ መከረኛ ኅሊናው የፈዘ ጥርሱን እያሳየ ከተፍ አለበት ። እንደ ገና ሁለት ሲማዎች መሟገት ጀመሩ ።

' ምነው ቢቀርብህ ፣ ሲማ?'

' ምን? '

' መዝቀጡ ፣ ያሰቦታህ መዋሉ !'

' መምህር የሚያስተምራትን ኮረዳ ቢያወጣ መዝቀጥ አይደለም ። ማነው እንዲህ ያለው? ማነው እንዲህ ዐይነት ሕግ የደነገገው ? አላየውም ። አላነበብኩም ። እስከዛሬ ጅል ሆኜ ቆይቻለሁ ። ቁጥብነቴ በሕይወቴ ላይ ምን ጨመረ ልኝ ? ፍሬፍሬ ቀርቦ እትብሉ ብሎ የሚያግድ ሕግ ካለ አል ቀበልም ። '

' መታገድ ሳይሆን መቆጠብ ያስፈልጋል ። '

' መቆጠብ ! መቆጠብ! ከአመጋገብ መቆጠብ! ከወሲባዊ ግንኙነት መቆጠብ ! ቁጥብነትን የሰውነት መለኪያ ያደረገው ማነው ? '

'እመዛዝን እንጂ ! ቁጥብነት ከሌ ለማ የሰው ልጅሕይወት ከእንስሶች ባልተለየ ነበር ። እንደእንስሶች በተገናኙበት መዳራት ፣ ባገኙበት መብላት መጠጣት ፣ በደረሱበት መተኛት ፣ ያገኙትን ማንጋት ፣ የጠሉትን መግል ቢያገግ ፣ ታላቅ የስሜት ግጭት ስለሚፈጠር ፣ የሰው ልጅ እርስ በርሱ ይተላለቅ ነበር ። ቁጥብነት በስሜት ሳይጋጩ ተባብሮ መኖርን በሚፈልግ ኅብረተሰብ ውስጥ ያለ ማኅበራዊ ሕግ ነው . .

' እና ፣ የአካባቢውን ሕግ ብጥስ ምን ይመጣብኛል ? '

' መተፋት ነዋ ! በኅብረተሰብ መተፋት ፣ መናቅ ፣ ከአውሬ ወይም ከእንስሳ መቆጠር ! መዝቀጥ !'

ሲማ ድንገት ዘወር ቢል ፊቱን ከሕንፃው ጋር ከተመራው ረኛም የቁም መስታወት ውስጥ ተመለከተ ። በውን ከጠላቱ

ጋር እንደሚጣጣሙት ሰው ማንባሩ ተከሙታትር ፣ ፊቱ የመሰጥ ስሜቱን በግልጽ ያሳይ ነበር ።

' ከኅሊና የበለጠ ጠላት ምን አለ ? '

' አዎ ! ጠላትህ ነኝ ። ከሰውነት ውጭ ስትሆን ገና የባሰ ጠላትህ እሆናለሁ ። ሕይወትህ የእንጉጹ መሆን አለበት ፤ የውጭያዊ እንተንትህ ወይም የውስጣዊ እንተንትህ! '

' እፍ ! በቃኝ መሟገት አልፈልግም ! '

' እንዴት ? "

' እንዲህ ነዋ ! ትዳር መመሥረት አልቻልኩም ። ምን ተይዞ ጉዞ ! '

'እና የአሁኑ ተግባርህ ለዚህ ሁሉ መካካሻ ነው ? ! " ከረሚላ ካልተገዛልኝ ብርጭቆ እሰብራለሁ " እንደሚል ሕፃን ፣ ወይም ያማም ፣ " የሲኒማ ፍራንክ ካልሰጠሽኝ እናቴ አይደለሽም ! " ብሎ ያወቶትን እንደሚያስፈራራ ጎረምሳ ሆንክ ' ነው ! አይደለም ? አልቢርን እየኖሩ ክብር የለም ።'

' ምንም ሆነ ምን በቁጥብነት ራሴን አላስርም ። ካለመ ቆጠቤ የሚቀርብኝ ክብሬ....'

' ለማኅበራዊ ችግር መፍትሔው ፣ ማኅበራዊ ትግል እንጂ ካሉበት በታች ሆኖ መገኘት አይደለም !'

' እፍ ! '

በቀዩ እጅጌ-ጉርድ ቀሚስ ደምቃ ጽጌረዳ አበባ የመሰለች ኮረዳ ወደ ምግብ ቤቱ ስትገባ በተመለከተ ጊዜ ፣ ሲወተውተው የቆየው ኅሊናው የኋሊት ፈረጠጠለት ። „ጉሽ ፣ ገላገልሽኝ" በማለት ዐይነት ሲማ በረኛው ተንፍሶ ተመቻችቶ ተቀመጠ ። ነገር ግን የውስጥ ስሜቱን በፈገግታ ሊገልጽ አልፈለገም ። ቅሬታውን በሚያንጸባርቅ አስተያየት ተቀበላት ።

" ሰሪ ! ብዙ አስጠበቅሁህ አይደል? " አለችው ቤተ ልሔም ፣ ቁና ቁና እየተነፈሰች ። " እፍ አገኘሁለሁ የሚል ግምት አልነበረኝም ። ተስፋ ቆርጬ ነበር "

እንዳለችውም ፣ ገና በሩን ስትገባ ወይኖቿ ከወንዶቹ መሐል አንጣጥረው ለማን ባገኙት ጊዜ ፣ ልቧ በደስታ ከውስጧ ዘሎ ሲወጣ ምንም አልቀረው ። በመዘግየቷ ጥፋተኝነት እየተሰማት ነበር የቀረበችው ። ለማ መቆጣት አልቻለም ። መላ ሰውነቷን የተርከፈከፈችው ሽቶ መዓዛ ስሜቱን አደንዝዞት ፣ ቅሬታውን እንዲውጥ አስገደደው ።

"ምንም አይደለም ፣ በይ ቁጭ በይ ። ግን ምነው ?" አላት ፣ ግንባሩን አላልቶ ሰዓቱን እያየ ። ዘጠኝ ተኩል ሆኖ ነበር ።

"አንድ ደረቅ ባለታክሲ አጋጥሞኝ 'ኮ ነው" አለች ቤተ ልሔም ፣ ከአቀማመጧ እየተመቻቸች ። "እኛን ውስጥ አትሮ ነዳጅ ለመቅዳት አይገተር መሰለህ ?"

"ጥላችሁት በሌላ ታክሲ አትሔዱም ነበር ?!" አላት ፣ በመቆርቆር ስሜት ።

"መጥፎ አካባቢ ነበራ ! ታክሲ እንደ ልብ የማይገኝበት ።"

አንድ አሳላፊ መጥቶ ከፊታቸው ቆመ ።
"የብርቱካን ጭማቂ አለ ?" ስትል ጠየቀች ።
"ምነው ? ቢራ ጠጭ እንጂ" አላት ለማ ።

"ኤ ፣ አልጠጣም ። በዚህ በፀሐይ ቢራ ራሴን ይፈልጠዋል" አለችውና ፊቷን ወደ አሳላፊው መልሳ ፣ "ጭማቂውን አምጣልኝ" ስትል አዘዘች ።

"በል ለእኔም ቢራ ድገመኝ" አለ ለማ ።

ፀሐዩን ፈርታ ሳይሆን ቢራ እጅግም ነች ። ቦርጭ ያወጣል እያሉ ጓደኞቿ ስለሚያስፈራሯት ትታዋለች ። ሌላው ችግሯ ደግሞ ፣ ቢራ ከጠጣች ሽንት ቤቱ ለእሷ ብቻ መለቀቅ አለበት ። በጉሮሮዋ ከመውረዱ ፣ ሽንቷ ይመጣባታል ። ውስኪ ሲሆን ነው ደስ ብሎአት የምትጠጣው ።

"ውይ ! ምን ዐይነት ቃጠሎ ቀን ነው ?" ስትል ጨዋታ ከፈተች ። ስስ ተካፋች ሹራቧን አውልቃ ትከሻና ደረቅ

ዋን ገላልጣ ነበር የተቀመጠችው ። የቆዳዋ ጥራት ተንከባክበው የያዙት እንጂ በዩኒቨርስቲ ትምህርት የማቀቀ አይመስልም ።

"ጉድ ነው እንጂ" አለና ለማ ወበቁን በማጋነን ወይ ነት ፣ ወዲያው መለስ አርጎ ፣ "እኔስ በታውን ወይም ቀጠሮውን ረስተሽዋል ብዬ ነበር" አላት ።

አሳላፊው ቢራውንና ጭማቂውን አቅርቦላቸው ተመለሰ ።

"እንዴ ! ምን ማለትህ ነው ?" አለችው ፣ ልቡ ውስጥ ገብታ ለመኰዝኰዝ ዐይኗን እያስለመለመች ። "እንዴት እረሳዋለሁ ?!"

እውነትም ቤተ ልሔም አትረሳም ። ከዚህ ቀደም የዋ ሴት ቦይፍሬንዶቿን ቀጠሮ እየወጣች እየወረደች ስታማርጥ ውላ ፣ የአንድ ትልቅ መሥሪያ ቤት ኃላፊ ወደ ሆነው ዘንድ ወስና ብትሔድ ፣ ግማሽ ሰዓት በመዘግየቷ ፣ ወፍራም ገቢ ያስገኝልኛል ብላ የተማመነችበትን የክረምት ሥራ ሳታገኝ ቀርታለች ።

ከዚያን ዕለት ወዲህ ቤተ ልሔም ቀጠሮ አትረሳም ። እንዳውም ጥቅም ያለበት ዐይነት ከሆነ ዝግጅቷን የምትጀምረው ገና በዋዜማው ነው ። ልብሷንና የሽቶዋን ዐይነት ስትመራርጥ ታመሻለች ። አንጋገሯን ፣ ትልጥፍናዋን ስታስብበት ታድራለች ። ባዶ የፍቅር ዜማ እያንጐራጐረ የሚጠብቃትን ወንድ አውቶቡስ ፌርማታ ጥግ ገትሮ ሲኒማ ቤት የምትዝናናውን ያህል ፣ መልካም ዝና ወይም ገንዘብ ያለውን ላለማስጠበቅ በጥድፊያ ሁለት ታክሲ የምታስቆምበት ጊዜ አለ ። ያም ሆነ ይህ ፣ ያን 'ለታ አልያዘላትም ። ስለዚህ እማ ይደገም ዕድል አመለጣት ። በውዱውን በሌላ ቀን አገኘው ይሆናል ብላ ብታስብም ከአዲስ አበባ መንገዶች አጣችው ።

ቤተ ልሔም ከቀጠሮ ይበልጥ የማትረሳው ሌላው ነገር የዛሬ ዓመት 'ፍሬሽሜን' ሆና የደረሰባት ነው ። ፈገግታ እማ ይለየው አንድ ወጣት የኢኮኖሚክስ ሌክቸረር ነበር ። ታዲያ ትምህርቱ እየከበዳት ሔደና በሱ ኃይል ለማለፍ ፈለገች ።

Remove Watermark Now
pdfelement

በመጀመሪያ ተማሪዎቹን ዘፍ ብሎ እንደሚያነጋግርና ፊት እንደማይነሣ አጠናች ። ቀጠለችና ጥያቄ ሲጠየቅ መመለስ እንደማይሰለች አስተዋለች ። ከዚያ በኋላ በሙሉ ልብ ተግቶ ፍታትከታተለው ጀመር። ብቻዋን የምትሆንበትን አጋጣሚ እየፈለገች የምታውቀውንም የማታውቀውንም አስረዳኝ እያለች የልቡን ትርታ ማዳመጥ ቀጠለች ። በኋላ አንድ ቀን ሳያስበው አንዱን ቲዎሪ ሊያስረዳት ከቃላቱ ጋር ሲታገል ፣ “ እንዴት በዚህ ዕድሜህ ማስትሬት አገኘህ ? ! አለችና በጣፋጭ ዜማ አቋረጠችው ። ምን እንደሚመልስላት ግራ ገባው ። እሷ ግን ከዚያን ዕለት ወዲህ ነገሩ ሠመረላትና ልቡ ዓዳ ሰተት ብላ ገባች ። አጠመድኩት ብላ ፎከረች ። ከማለፍ ጥጉ አልፋ “A” በጂ ገባች ብላ ተማመነች ።

በእርግጥም ሲከቸረሩ ከዚያን ቀን ጀምሮ ለቤተ ልሔም ተማረከላት ። ከደንበኛቿም አንዱ ሆነ ። ይሁን እንጂ የፍቅሩን አመጣጥ በክስታራ መንፈስ ነበር የተቀበለው ። ገና እንደ አጀማመሩ ሰሞን እንዳትከፋ በማሰብ ፣ ሰዘብ አድርጎ ፣ “ የሚያጠግብ ፍቅርና ትምህርት በአያያዙ ያስታውቃል ” እያለ እንደ ቀልድ ሲነግራት ነገሮቱ አልመሰላትም ነበር ። ይልቁንም ፣ “ እስቲ እንተያያለን ” እያለች ቀልዱን በቀልድ መለሰች ። በኋላ ፣ ቀስ እያለ ፣ “ ፍቅርና ትምህርት ለየብቻ ናቸው ” ማለት ጀመረ ። አሁንም እውነት አልመሰላትም ። እና ወይ ሁለተኛ ዓመት ተገጠልኳቸ በማስጠንቀቂያ እንድ ታልፍ ያደረጋት የኢኮኖሚክሱ “D” መሆኑን አትረሳ ውም ። እንዳውም ፣ “ ደርሶ ፈረንጅ ! አትል ሲረየስ ልሁን ባይ !” እያለች መስከረም እስኪጠባ ረግማዋለች ። “ እንደ ጂሰስ ሐቀኛ ልሁን ሲል የኖርቢሸን መሥዋዕቱ አደረገኝ!” እያለች ስታማው ሴሚስተሩን አጋምሳለች ።

ታዲያ አንዳንዴ ያ ሁኔታ ትዝ ሲላት ፣ “ ለማም እንደሱ ይሆንብኝ ይሆን ?” እያለች ዐልፎ ዐልፎ ማሰቧ አልቀረም ።

ለማ ፣ “ ያንተን ቀጠር እንዴት እረሳዋለሁ ?” ሲባል በርግጥ ደስታ ተሰምቶታል ። ነገር ግን አንድ የሆነ ነገር እንደ ከነከነው ያስታውቅ ነበር ።

“ የምልሽ ፣ የሰርጉ ዕለት ቀጠር የተሰጣጠነው በግር ግር መሐል ስለሆነ ሊደናገርሽ ይችላል ብዬ ነው ። ከዚያ

በኋላ ደግሞ ክፍል ... ” አለና ፣ ሊናገር የፈለገ[illegible] ብሎ በውሸት ላል ሸፋፍና አሳለፈው .....

Remove Watermark Now

ለማና ቤተ ልሔም ቀጠር የተሰጣጡት የሰርጉ ዕለት ነበር ። በሰባተኛ ቀናቸው መገናኛታቸው ነው ። በዚያ መሐል በነበሩት ቀናት ውስጥ ለማ የሚያስተምረውን የትምህርት ዐይነት ቤተ ልሔም በሳምንት ሦስት ፔርየድ መከታተል ሲኖርባት ፣ የሰኞውን ክፍለ-ጊዜ ብቻ ገብታ ፣ ሁለቱን ክፍለ-ጊዜ አልገባችም ነበር ። ለማ ሊናገር ፈልጐ ከአፉ የመለሰው ይህን ጉዳይ ነበር ። ነገሩ አላማረውም ። ገና ምንም ሳይጀመር መቅረት ካመጣችማ ፣ ግንኙነታችን ከጠበቀ ጭራሽ ላትገባ ነው የሚል ሥጋት አድሮበታል ። ሆኖም በዚች ዕለት ያንን ዐይነት ችግር እንዳሥቶ በውስጡም ዐይን ውስጥ የሚንቀለቀለውን የወሲብ እሳት እንዳያጠፋ ስለፈራ እደባብሶ አለፈው ።

ቤተ ልሔም ሁለቱን ክፍለ-ጊዜ ያልገባችው ሆን ብላ ነው ። ከቀጠሯ ቀን በፊት ደጋግሞ መተያየቱ ሁኔታውን ሊያበላሸው ይችላል የሚል ሥነ-ልቡናዊ ግምት ስላደረባት ፣ እንዲ እስኪያወጣትና ጅማሬው መልክ እስኪይዝ ድረስ ከለማ ጋር ላለመተያየት ፈልጋ ነው ። ለማ “ ክፍል ... ” ብሎ ገና ሲጀምር ነገሩ ቢገባትም ቅሉ ፣ እሷም በዚች ደቂቃ እንዲነሣ የማትፈልገው ጉዳይ ስለሆነ እንዳልሰማች ሆና አሳለፈችው ።

“ ምንስ ቢሆን ያንተን ቀጠር እንዴት እረሳዋለሁ ?” አለችና ፣ ደማቅ ፈገግታ እሳይታው ዐይኖቹ ላይ ተክለ ቻቸው ፤ እንዚያ የሰርጉ ዕለት ምላሱን ያሳሰሩት ዐይኖቸዋ አሁንም አዩት ። ‘ ለመሆኑ ፣ ኃይለኛ ዐይን እንዳላት ለእሷም ይታወቃት ይሆን ? ’ ሲል ተደነቀ ። ለአስተያየቷ ግን ምንም መልስ አልሰጣትም - ደካማ ፈገግታ ብቻ !

“ ስለ ዘገየሁብህ ቅሬታ ተሰምቶህ እንደሆነ እኮማ ለሁ ” አለችው ።

“ ምን ዐይነት ነካ ? ” አላት ፣ የልቡ ቋልፍ ፍጹም ላልቶ እየተበረገደ ።

" ካማ ነዋ ፣ የተጠየኩትን ። "

ከአቀማመጧ ለመመቻቸት ዳሌዋን ነቅነቅ ስታረገው የእሱም ልብ አብሮ ከቦታው ተንቃነቀ ። እንደ አውሬ ተሸ ክሞአት ቢወጣ በወደደ ነበር ።

በድንገት አንድ ሰው ወደ ሆቴሉ ሲገባ በተመለከተ ጊዜ ሁለቱም ተደናገጡ ። አንድ የዩኒቨርስቲ ባልደረባ ነበር ። ከለማ ጋር በዐይን ይተዋወቃሉ ። የት ክፍል እንደ ሚሠራ ግን አያውቅም ። ከሩቁ ሰላም ብሎአቸው ፣ ሰው ፈልጎ እንዳጣ ዐይኑን ወደ ኋላው ተመለሰ ።

እንትል ቦታ እንደሆኑ ለማ የተሰማው ይህን ጊዜ ነበር ። ቀጠሮው ራሱ የመዋከብ ዐይነት ስለ ነበር ነው እንጂ እንዲህ ብዙ ሰው የሚገባበት ቦታ ለሽምቅ ውጊያ አመቺ እንዳልሆን ቀድሞም አላጣውም ነበር ።

" ብንሔድ ምን ይመስልሻል ? " አላት ፣ ያወለቀውን ኮት መልሶ እየለበሰ ።

" እንሒድ እንዴ ! " አለችው ፣ ለመታረግ አስባ ባይ ሆን ፣ መልስ መስጠት ስላለባት ብቻ ።

" አይመስልሽም ? " አላት ፣ ቢራውን ለመጨረስ ከቀ ጉንጩ ፣ በኋላ ሒሳቡ እንዲመጣለት አዝዞ ።

እሷም ጭማቂውን ግማሹን ትታ ሹራቧን እየለቃ ተነሣች ። ሒሳቡን ከፈለና ወጡ ።

ታክሲ ተሳፍረው ወደ ቴዎድሮስ አደባባይ ሲያመሩ ምንም ቃል አልተለዋወጡም ። ወዴት እንደሚወስዳት አል ነገራትም ። እሷም አልጠየቀችውም — ብቻ ጸጥ ብሎ ወደ መሐል አራዳ !

" ቤቱን ላሳይሽ ብዬ ' ኮ ነው " አላት ከታክሲ ከወ ረዱ በኋላ ።

" በደስታ ! "

ትንቀኖለች በሚል ፍራቻ መኖሪያው አለቤርን መሆ ኑን ሊገልጽላት አልፈለገም ነበር ። ታክሲ ውስጥ ሆኖ ሁኔ

ታውን አስልቶታል ። ለጊዜው እንደ ተከራየው እስበርት አስመስሎ ሊያስተዋውቃት አሰበ ። ነገር ግን ክፍሉ በርከታ የግሉ ዕቃዎች ስላሉበት የማያዋጣ ሐሳብ መሆን ገባው ።

በስኒማ ኢትዮጵያ ጀርባ ታጠፉ ።

" ግን እዚህ አካባቢ ነው እንዴ ሰፈርህ ? "

" አዎን ! "

" ታድለህ ! መሐል አራዳ ! "

' መታደል አልሽው ? ' አለና በልቡ ፣ " እስቲ ገምቺ ፣ የትኛው ይመስልሻል የኔ ቤት ? " አላት ፣ በአንድ መልኩ በቀልድ ፣ በሌላ መልኩ ደግሞ ስሜቷን ለመገመት አስቦ ።

ግራ ቀኝ የምታየው ቡና ቤት ብቻ ነበር ።

" እኔ እንዴት ዐውቀዋለሁ ? " አለች ፣ ይኸ ነው ለማ ለት ፈርታ ።

" እንዲያው በግምትሽ ? " ሲል አፋጠጣት ።

በስተግራዋ በኩል አንድ አፓርትመንት እየቸና ፣ " ምና ልባት እዚህ ውስጥ ? " አለችው ።

ማቀና አፓርትመንቱን ዐልፎ ወደ ሌላ ግቢ ይዞአት ገባ ። በጓሮ በር ስለ ገቡ ምን ሆቴል እንደሆን ልታውቅ አልቻለችም ።

" ይኸውልሽ ፣ ቤት ለመከራየት ከተመዘገብኩ ሦስት ዓመት ሆነኝ " አላት ፣ በሩን ከፍቶ ወደ ውስጥ ሲገቡ ።

እንደ ገባች አጠገቧ ያገኘችው ድሪቅ ወንበር ላይ ልትቀመጥ ስትል ፣ ለማ ከንዷን ይዞ ፣

" እረ አልጋው ላይ ተቀመጭ " አላት ።

" አይ ፣ ነውር ነው " አለች ፣ ለመግደርደር ያህል ።

" እባክሽ ተይ ! ነውር ድሮ ቀረ ! " አላት ፣ በልቡ ' ነውር ብትፈሪ መጀመሪያውኑ ወደ መኝታ ክፍሌ ድረስ ትገቢ ነበር ? ' እያለ ።

pdfelement
Remove Watermark Now

መኝታው ላይ ተመቻችታ ከተቀመጠች በኋላ ፡ የክፍሉን ሁሬታ ገብ መማተር ጀመረች ። ግድግዳው ላይ ሦስት ሥዕሎች ተለጥፈዋል ። ንብረቶቹ ለቁጥር እያስቸግሩም ። ሁለት ደረጃ ወንበሮች ከአንዲት አነስተኛ ጠረጴዛ ጋር ፡ እናቱ ላይ የጉዞ ሻንጣ የተሰቀለበት አንድ ቁም ሳጥን ፡ መኝታውና አጠገቡ ያለችው ኮሞዲና ፡ እንዲሁም ሙሉውን በመጻሕፍት የተገጠገጠ አንድ መደርደሪያ ናቸው ።

“ ምግብ የት ትበላለህ ? ” አለችው ፡ ከልቧ አዝና ።
“ ሆቴል ነዋ ! ” አላት ፡ ከአፉ አምልጦት ። ከአፉ ባያመልጠውም ሌላ መልስ አልነበረውም ።

ምንም ሳያስቀምጥ ወይም ሳያነሣ ፡ እንዲያው ከፍሉ ውስጥ በሸሚዝ በመንጐራደድ ላይ ነበር ።

ቤተ ልሔም የቤቱን አኳኋን እየተመለከተችና የለማን አኗኗር በልቧ እየገመተች ኀዘን በለ ተሰማት ፡ የወሲብ ስሜቷ እየቀነሰ ፡ የእኅትነት ዐይነት አስተያየቷ እየጐላ ሔዶ ፤ ብርሃኑ ሲረጭ የቆየው ፊቷ መዳመን ጀመረ ።

ቤተል ሔም ምኞት ትፈልጋለች ። የስሜት ሕዋሳቷ ከላይ እስከ ታች የሚግሉት ምኞት ስታገኝ ብቻ ነው ። ወንድ ልጅ የሚያሸንፋት ፡ ልቧን ጥሶ የሚገባው ምኞቷን የጠበቀላት እንደሆነ ነው ። አሁን የተሰማት ለእንግዱ ማስገቢያ እንኳ መሥራት አለመቻሉ ነው ። ግን እሷ ከለማ ቤቱን ፡ ውበቱን ወይም ገንዘቡን አይደለም የምትፈልገው ። ከእሱ የምትፈልገው ማርከ ብቻ ነው ። ድህነቱ ማርከ ከመስጠት አያግደውም ። ነገር ግን እሷ ከወላጆቿ ጋር በምትኖርበት ጊዜ አሁን ለማ ካለበት በእጥፍ ምኞት ትኖር እንደ ነበር ስታስታውስ ከልቧ አዘነችለት ።

“ ታዲያ ምን ይምጣልን ? ” አላት ለማ ፡ የሚያቀርብላት ነገር ግራ ገብቶት ። ለግድያው ምንም ዝግጅት አላደረገም ነበር ። ከቡና ቤቱ አልኮል ማስመጣት የታየው ግና አሁን ነው ።

“ ምን ? ከየት ? ” አለችው ፡ ግር ብሎአት ።
“ የሆቴሉ ቡና ቤት አለ'ኮ ! የምንጠጣው ነገር ላስመጣ ? ምግብም ከፈለግሽ ሊመጣ ይችላል ። ”
“ አሁን ምንም አልፈልግ ። በኋላ ስንወጣ ይሻላል ። ”
“ እውነት ? ”
“ እውነት ! ”

የመስኮቱን መስታወት ከፍቶ ዕንጨቱን ዘጋው ፤ መብራቱን አበራ ፤ በሩ በቅጡ መቆለፉን አረጋገጠ ።

“ ሽንት ቤታችሁ የት ነው ? ” አለችው ቤተ ልሔም ፡ አዝማሚያው ስለ ገባት ቅድመ ዝግጅቷን ለማጠናቀቅ አስባ ።

“ ነይ ላሳይሽ ” አላት ፡ የተበላሸው የሆቴሉ ሽንት ቤት በሐሳቡ ታይቶት ! ልቡ እየተሸማቀቀ ። መከልከል የማይቻል ሆኖበት ነው እንጂ ፡ ከአጠገቡ እንድትንቀሳቀስ አልፈለገም ነበር ። በወጣችበት ሾልካ የምታመልጠው መሰለው ።

“ ሩቅ ነው እንዴ ? ” አለችው ፡ በጣቱ ወደሚያመለክታት አካባቢ እያየች ። እሷ የገመተችው ከመኝታ ክፍሉ ጋር ባይያያዝም እንኳ አጠገቡ ይሆናል ብላ ነበር ።

“ አይዞሽ ! በዚህ በኩል ሰው አይመጣም ” ብሎ አጀና ንቶ ላካት ።

ከሽንት ቤት እስክትመለስ ጫማና ካልሲውን አውልቆ ጠበቃት ።

“ እሁሳ ፡ ሰው ነበር ? ” አላት ፡ የፍርሀት ፈገግታ እያሳየ ።

“ አልነበረም ” አለችውና ፡ አልጋው ላይ ሔዳ እንደ ሕፃን ልጅ ዘፍ አለች ። እጅዋን ያዘ ወደ ደረቱ ሳባት ። እንገቷን ጭምቅ አርጐ አቅፎ ከንፈሩን ከንፈሯ ላይ ሊያሳርፍ ሲል አመር ብላ ተስፈንጥራ አመለጠችው ።

Remove Watermark Now

“ ምነው ? ” አላት ፤ ደንገጥ ብሎ ። በወሲብ ግለት በበሬው ላብ መንቆንቆን ጀምሮአል ።

“ ቆይ ሊፕስቲኩን ልጥረግልህ ” አለችው ።

እሷ ከቦርሳዋ ሶፍት አውጥታ የከንፈሯን ቀለም ስትጠርግ እሱ በንጠላ ጫማ ሔዶ በሩን ቆልፎ ተመለሰ ። የልቡ ትርታ ፍጥነት ለራሱም አስፈራው ። ትልቅ ተራራ የወጣ ያህል ነበር - ሽቅብ ሽቅብ የሚነጥረው ።

ቀሚሷን ስታወልቅ ምራቁን በደረቀ አፉ እውንም እውንም እየዋጠ ለአፍታ ያህል በልብሶቿ ጥራት ተደነቀ ። ከጡት መያዣዋ ጀምሮ ያደረገቻቸው ልብሶቿ ሁሉ አዲስ ነበሩ ። ይሁንና ይህን በሰፊው ለማድነቅም ሆነ ለመመራመር ጊዜ አልነበረውም ።

ገና አንድ ጉኗን አልጋው ላይ እንዳሳረፈች በስሜት እሳት እጋለ ሰውነቱ ውስጥ አስገብቶ እቅፉ ውስጥ አቀለጣት ።

“ መብራቱን ላጥፋው ? ” አላት ። በጣም በደከመ ድምፅ ።

“ እንዳሻህ ” በማለት ዐይነት ትከሻዋን ነቀነቀች ። ስሜትና ወበቅ ስላፈኗት መተንፈስ አልቻለችም . . .

ሁለቱም በድካም ስመመናዊ እንቅልፍ አሸለባቸው ። ለማ በሰመመን በቀጥታ ወደ ዩኒቨርስቲው ተጓዘ ።

ያ ራብ ሆቴል ተቀምጠው ያያቸው ሰውዬ ይመስለዋል ። በስብሰባ መሐል ፤ “ እጀንዳ ይያዝልኝ ” እያለ ደጋግሞ እጁን ያወጣል ።

“ እሺ ፤ እጀንዳህ ምንድነው? ” ይለዋል የስብሰባው ሊቀ መንበር ።

“ ከልጃገረድ ተማሪዎቻቸው ጋር ስለሚቀብጡ መምህራን ጉዳይ ነው ” ይላል ሰውዬው ፤ መላ ሰውነቱን በብስጭት እያወራጨ ።

ለማ ራቱ ቀልቶ ፤ በሬው ላብ እንቆንቁኖ ፤ ያጋለጠው ይመስለዋል ።

አንድ ተማሪ ደግሞ እጁን አውጥቶ ለሰውዬው ድጋፍ ይሰጣል ። ይህ ወጣት ፤ ለማ ክፍል ውስጥ በጣም የሚያደንቀውም ፤ የሚፈራውም ጠንካራ ተማሪ መሰለው ።

“ አዎ ! እንዲያውም ቅድሚያ ሊሰጠው የሚገባ አጀንዳ ነው ” ይላል ተማሪው ገንፍሎ ።

“ እሺ ፤ በል አጀንዳህን አብራራው ” ይላል ሊቀ መንበሩ ።

“ በጣም የሚያሳዝን ተግባር ነው ” ይላል ሰውዬው ፤
“ በጣም የሚያንገበግብ ነው እንጂ ! ” ይላል ተማሪው ተደርቦ ።

“በሥነ ሥርዓት ተናገሩ” ይላል ሊቀ መንበሩ በቁጣ ። ሰውየው ብቻ ንግግሩን ይቀጥላል ።

“ በውነቱ በዩኒቨርስቲያችን ውስጥ እንዲህ ዐይነት ድርጊት ሲፈጸም ያሳዝናል ። የዩኒቨርስቲዉን ሥርዓት ማበላሸት ነው ። አንድ መምህር የሚያስተምራትን ተማሪ አውጥቶአት ፤ ‘ ግሪል ’ ጋብዞአት ፤ ከሲኒማ ኢትዮጵያ በስተጀርባ ከሚገኝ አንድ ስውር መኝታ ቤት ይዞአት ሲገባ እኔ ራሴ በዐይኔ በብሌኔ አይቻለሁ ። ሊቀ መንበር ፤ ይህን ጉዳይ ከግላዊ ነጻነት አኳያ አይተው እንዳይዘጉት አደራ እላለሁ ። መታየት ያለበት በዩኒቨርስቲዉ ውስጥ ከሚያስከትለው የአሠራር ብልሽት አኳያ ነው ። እጅ ወዳጁ ላይ ሊሰነዘር አይደፍርም ። ደካማ ተማሪውን እንደ መምህርም ዐይኑ እያየ ፈተናውን አይጥላትም ። እንዲህ ከቀጠለ ደግሞ ዩኒቨርስቲዉ ውስጥ የሚያስፈልገው ጭንቅላት መሆኑ ቀርቶ ወሲብ ሊሆን ነው ። ”

ለማ ፤ ላቡ በጀርባው ሲንቆረቆር እየተሰማው ብቸኛ ላለመሆን በዐይኑ ሚስተር ራህማንን ፍለጋ አዳራሹን ያማትራል ። ሚስተር ራህማን የሉም ።

“ ተጨማሪ . . . . ያልተጠቀሰ ነጥብ ” እያለ ተማሪው ጣቱን ያወጣል ። ሊቀ መንበሩ እንዲናገር ይፈቅድለታል ።

Remove Watermark Now
pdfelement

" እም ! በተጨማሪም ጉዳዩ መታየት ያለበት ከዩኒቨርሲቲዉ የአሠራር ስልት ጋር ነው ። ዩኒቨርሲቲዉ የተማሪዎችን የፈተና ወረቀት አርሞ ማርክ የሚሰጠው በስኬል ሲስተም ነው ። ስለሆነም አንድ መምህር የሚወዳትን ደካማ ተማሪ ከውድቀት ሊያድን የአንድ ጎበዝ ተማሪውን ዕድል እንደሚያበላሽ ፣ ምናልባት ባይጥለውም እንኳ ደረጃውን እንደሚቀንስበት አብሮ መታየት አለበት ። "

"እሺ ፣ እንግዲያ ! ቤቱ ይነጋገርበት" ይላል ሊቀመንበሩ ። በአዳራሹ ውስጥ ታላቅ ማዕበል የተነሣ ይመስል - ሁሉም ጸጥ ረጭ ይላል ። የሰማ ነፍስ በማዕበሉ ክፉኛ የተነገላታች ያህል ድምፅ የሌለው ጩኸት ትጮሃለች ። ውስጥ ውስጡን ብቻዋን ትንፈራገጣለች ።

ከረዥም ጸጥታና እርስ በርስ መፋጠጥ በኋላ ፣ ከተሰበሰቡት ተሳታፊዎች አንዱ ተነሥቶ ፣

" አጀንዳ ያስያዙት ግለሰብ ጥፋተኛውን ሊጠቁሙን ይችላሉ ? " ሲል ይጠይቃል ።

" በሚገባ ነዋ ! ያው መሐላችሁ ፣ ሰማ ከላይ ይመር " እያለ በጣቱ ያመለክታል ።

"ማ ? !" ብሎ ሰማ ሲባርቅ ፣ በእርግጥ ድምፅ ስላወጣ ከሰመመናዊ እንቅልፍ ብንና ቤተ ልሔምንም አባነናት ።

" ውይ ፣ ምን ነካህ ? " አለችው ቤተ ልሔም ፣ በድምፁ ደንግጣ ።

" እ ! ምንም ። ቅዠት ነው " አላት ፣ ሥራ ሥሮቹ በጭንቀት ተገታትረው ፣ ፊቱን አጨፍግገውት ።

በጭንቀት በተጨናበሰው ስሜቱ ሲያያት ፣ አጠገቡ የተኛችው ክረዳ ሰይጣን መሰለችው ። አይኑን ያቀፈበት እጁ ዘግንነው ፤ ቀስ ብሎ ክንዱን ከአንገቷ ሥር አወጣው ።

ቤተ ልሔም ደንግጣ ፣ ዐይኖቿን በሚያስፈራው የሰማ ፊት ላይ አንከባለለችው ።

" በዚህች ደቂቃ የዐይኖቿ ውበት አልታየውም ።

" ሁለተኛ እኔ ከማስተምርበት ክፍል እንዳትገቢ ፣ እሺ ? " አላት ፣ በመቆጣትም በማባበልም ዐይነት ። ምናልባት ሊያስጠረጥሯችው ከሚችሉት መንገዶች አንዱን መጥረጉ ነበር ።

ቤተ ልሔም ምንም አልመለሰችለትም ። ሰማ ዐይን ውስጥ ቀንዳቸውን አሾለው በተጠንቀቅ የቆሙ ሰይጣኖች ተመለከተች ። የሴትነት ኃይሏን የተሸከሙት ዐይኖቿ እነዚህን ሰይጣኖች ማሸነፍ አልቻሉም ። እናም ሰይጣናቱን በቁሙበት ብቸኛ መሣሪያዎቿ ዐይኖቿን — ዐይኑ ላይ ማንከባለሏን ቀጠለች ። እንዲያ ሲንከባለሉ የሚታዩ እንጂ የሚያዩ አይመስሉም ።

የዐይኖቻቸው ፍልሚያ የሁለቱንም ምላስ አሳሰረው....

ምዕራፍ ዐሥራዐንድ

" … እረ መላ በሉ ወዳጅ ዘመዶቼ
ዐይን አፋር ሆኜ አለሁ ዐይን አፋር አይቼ

ሰላምታ አልሰጠኋት አላነጋገርኳት
በዐይን ብቻ እያየሁ ሦስት ወር ወደድኳት …. "

አቤል መተከዣያውን ሙዚቃ በለሆሳስ እያዜመ መኝታው ላይ ጋደም እንዳለ በዐይኑ ማፍቀር የጀመረበትን ጊዜ ርቀት ይለካ ጀመር ። ለሰዓት ያህል ዐይኑን መጽሐፍ ላይ ተክሏል ፤ ነገር ግን በፊደላት ፈንታ በርካታ የትዕግሥት ምስሎች ነበሩ - መጽሐፉ ውስጥ የሚነበቡለት ። ሳያስበው እርሳስ ከኪሱ አውጥቶ ስሌት ጀመረ ።

' ሦስት ወር ፣ ዐሥራ ሁለት ሳምንት ፣ ዘጠና ቀን ፣ ሁለት ሺህ አንድ መቶ ስድሳ ሰዓት ፣ አንድ መቶ ሃያ ዘጠኝ ሺህ ስድስት መቶ ደቂቃ ፤ ሰባት ሚሊዮን ሰባት መቶ ሰባ ስድስት ሺህ ሴኮንዶች … . እንዴት በዚህ ሁሉ ጊዜ አንዲት ቃል እንኳ ሳልተነጋገራት እቆያለሁ ? እንዴት ይህን ያህል ጊዜ በዐይን ፍቅር ብቻ እንገላታለሁ ? ! አንድ ወንድ እንዴት ይህን ያህል ጊዜ ልቡን ለሴት ልጅ ይሰጣል ? ' እያለ ሲያሰላ ፣ ድንገት ሳምሶን ' ጉልቤው ' የመኝታ ክፍሉን በር ከፍቶ ዘው አለ ።

ከፀሐይ ላይ ስለ መጣ በስፖርት የዳበረው ጡንቻው ያብለጨልጭ ነበር ። አብዛኛውን ጊዜ በካኒቴራ ወይም በገርድ ሸሚዝ ነው የሚውለው ።

" ተነሥ ፣ ደብዳቢ መጥቶልሃል ። ስምህ ተለጥፎአል " አለው አቤልን ። አስገምጋሚ ድምፅ አለው ። ልማድ ሆኖበት ፣ ረጋ ብሎ መናገር አይችልም ። ባይቆጣም የተቆጣ ይመስላል ። አቤልን ይወደዋል ። አቤል ግን አጸፋውን አይ

መልስለትም ፤ ሁሉ ዝም ነው ። ይህንን ጸባዩንም ቢሆን ሳምሶን ' ትልቢው ' የመኝታ ክፍል ጓደኛው እንደ መሆኑ መጠን ይረዳለታል ።

አቤልን ሁለት የዩኒቨርስቲዉ ወጣቶች በዐይን ፍቅረኛነቱ ሲያሙት ሰምቶ ፣ ካልተደባደብኩ ብሎ በግድ ነበር የተገላገለው ። ፈጽሞ ጥቃቱን አይወድም ።

" እውነትክን ነው ? " አለው አቤል ፣ የደብዳቤውን መምጣት በመጠራጠር ። የደብዳቤ መምጣት ማንንም ስለሚያጓጓ ተማሪዎች አንዳንዴን ሳይመጣለት ፣ " መጥቶልሃል " እያሉ ልብ መስቀል የተለመደ ነበር ።

" እውነቴን ነው ። ይልቅ የፖስታ ማደያው ቢሮ ሳይዘጋ ቶሎ ሒድ " አለውና ሳምሶን በአክብሮት ፣ ዘሎ አልጋው ላይ ወጣ ። መኝታው ላይ በርጋታ ወጥቶ አያውቅም ። የአልጋውን የጠርዝ ብረት ተመርኩዞ ሽቅብ ካልዘለለ አይሆንለትም ። ' ድብርትን ' ከሚያበሽቁት ነገሮች አንዱ ሳምሶን መኝታው ላይ ሲወጣ የሚሰማው የአልጋው መንገጫገጭ ነው ። ተኝቶም ከሆነ ያባንነዋል ።

አቤል በነጠላ ጫማ በፍጥነት እርምጃ የመኝታ ቤቱን ደረጃ ወርዶ ፣ በሐሳቡ " ማን ይሆን የጻፈልኝ ? " እያለ በጉጉት ከደብዳቤ መቀበያው ቢሮ ደረሰ ።

" የላኪው አድራሻ " በሚለው በኩል የተጻፈው የእናቱ ስም ነበር ። የአራተኛ ዓመት ትምህርቱን ከጀመረ ከቤተሰቡ ደብዳቤ መጥቶለት አያውቅም ነበር ። እሱም ልኮ አያውቅም ።

ደብዳቤውን ለማንበብ ተቻኩሎ በመጣበት ፍጥነት ተመልሶ ገና ከመኝታ ክፍሉ በር ላይ ሲደርስ እሽጉን ቀደደው ።

" እ ፣ ከየት ነው ? " አለው ሳምሶን ፣ አልጋው ላይ እንደ ተንጋለለ ።

" ከቤተሰቦቼ ነው " አለውና አቤልም ከመኝታው ጠርዝ ላይ ቁጭ ብሎ ያነብ ጀመር ።

" እንደምን አለህ ልጄ ? ይህ ጽሑፍ የእኔ [illegible] መሆኑን አትጠራጠር " ይላል ፣ የደብዳቤው መግቢያ ። አቤል በእርግጥ የእናቱ ጽሕፈት መሆኑን ሲያምን አልቻለም ። ነገር ግን ከቤተሰቡ ውስጥ እንደዚያ ዐይነት የእጅ ጽሑፍ ያለው ሌላ ሰው እንደሌለ ገመተ ። በቅርቡ ከማይምነት የተላቀቀ ጣት እንዳረፈበት በፊደል አጣጣሉ በመጫን የተጎዳው ወረቀት ያስታውቃል ። አቤል የሁለተኛ ዓመት ትምህርቱን እንደ ጨረሰ ወላጆቹን ሊጠይቃቸው ሔዶ በነበረበት ጊዜ ፣ እናቱ መሠረተ ትምህርት መጀመራቸውን ነግረውት ነበር ። ሆኖም ይህን ያህል አርኪ ውጤት ያሳያሉ ብሎ አልገመተም ነበር ። ሕፃናት ማንበብና መጻፍ ቢችሉ በዕድሜያቸው ምክንያት አያስደንቅም ። የወላጆቹ ከማይምነት መላቀቅ ግን ባህላችን ሆኖ ከደማችን እስኪዋሃድ ድረስ ለጊዜው ያስደንቀናል ።

' ተአምር ነው ! ' አለ አቤል በልቡ ፣ በዐይነ ሕሊናው በእጆቻቸው ብዕር ይዘው ከወረቀት ላይ ቃላት የሚያሰፍሩ እናቱን እየተመለከተ ። መንፈሱ በደስታ ተወራጨ ። ጥሩ ነገር ማየት ጥሩ ሕልም ያሳልማል ። አቤልም ለእናቱ ያህል በልቡ ትምህርቱን ጨርሶ ለኅብረተሰቡ ሲያበረክት የሚችለውን የተቀደሰ ተግባር አሰበ ። ለብልጽግናና ለተቀደሱ ግቦች ሀገሪቱ የምትጠብቀው የጋራ እጅ ብሐሳቡ ታየው ። እናም አንዳች የደስታና የተስፋ ስሜት ሰውነቱን ወረረው ። ነገር ግን ደብዳቤውን ዘልቆ ሲያነብ በቅጽበት ስሜቱ ተለዋወጠ ።

" . . . ሳትጽፍልን ይህን ያህል ለመቆየት እንደምን አስቻለህ ልጄ ? ደብዳቤም እኮ ተስፋ ነው ። አደራህን የምልህ ነገር ልጄ መመረቂያህ ቀን ሲደርስ እንድትነግረኝ ነው ። እንዲያው እንደ ምንም ብዬ እመጣለሁ ። ቆብህን የምትጭንበትን ያንን ወርቅ ቀን አጠገብህ ሆኜ እልል እያልኩ ማየት አለብኝ ። አሁንማ ዓመቱን እጋምሰኸዋል ፣ ትንሽ ነው የቀረህ ። አባትህ ጤናም የለው ። ሁለቱንም እግሮች ሽባአቸው ውሎው ከቤት ሆኗል ። መንቀሳቀስ አልቻለም ። በአሁኑ ጊዜ የእሱ ጓደኞች በጋራ ተደራጅተው ያርሳሉ ። እንዴት የሞቀ ቤት አላቸው መሰለህ ! እርሱ ለባላባት መገበር ከቀረ ወዲህ የገበሬው ቤት ሙሉ ነው ። ምን ይሆናል !

አባትህ ለዚህ አልታደለም ። ያ እስሙ በየጊዜው እየተነግ በት ያውቃቸዋል ። ቤተሰቡን ደግፋ የያዘችው ያቺ እንደ ላም ናት ። የቧንም ወተት ለተከራዮቹ ማድረስ እንዴት ትግር መሰለህ ! ቤት ውስጥ የሚላክ ትንሽ ልጅ የለ ! እንዲ ያው መዋተት ነው ። ብቻ ግድ የለም ። ይኸው መውደቂያ ችን ላይ አምላክ አንተን አደርሶልናል ። እንግዲህ ምርኩዛ ችን ነህ ። እጅህን እየጠበቅን ነው ልጄ ! . . . ”

አቤል ደብዳቤውን ጨርሶ ማንበብ አልቻለም ። ደብ ዳቤው ላይ የሰፈሩት የሰቆቃው ጥሪ ፊደሎች እንባ ባቀረሩት ዐይኖቹ ጎልተው ብዥ ብዥ እያሉ ታዩት ። ወላጆቹ በንድር ይመረቅልናል ብለው ማሰባቸውና በአንጻሩ እሱ በዚህ ዓመት ትምህርቱን እንደማይጨርስ አድርጎ መገመቱ ግላዊ የአእ ምሮ ግጭት ውስጥ ከተተው ። ነገሮች ተምታቱበት ። ድህ ነት ! . . . ድህነት ! . . . ድህነት ! . . . ፍቅር . . . የዐይን ፍቅር ! . . . ትምህርት ! . . . ትምህርት !

‘ ድህ ማፍቀር አይችልም ማለት ነው ? ’ ሲል ራሱን በራሱ ጠየቀ ። ‘ አዎን አይችልም ! እንደምን ይችላል ! ከድህነቱ ለመፈወስ ይፍጨረጨራል ወይስ ፍቅሩን ያስታ ምማል ? . . . እኔ ግን ድህነቴን የማላውቅ ዕውር ነኝ ። ድ ህነቱ መፍትሔ ሳላገኝ ፍቅር ጀምርኩ ። እና አሁን የወላ ጆቹ የሰቆቃ ጥሪ በጠበጠኝ ። . . . ግን ይታየኛል ። ለሁለ ቱም አልሆንም ። ከድህነቱም አልፈወስ ፤ ለፍቅርም አል በቃ ! . . . አዎ ! ለሁሉም አልሆንም ! ’ እያለ በሐሳቡ ተወራጨ ።

ድህነትና የዐይን ፍቅር በእሱ የተነሣ ከፊት ለፊቱ ቆመው ፍልሚያ የገጠሙ መሰለው ። ድህነት የተበጣጠሰ ጥብቆ ለብሶ ፤ ተባዮች በሰውነቱ ላይ ፈልተው ፤ የተን ጨባረረ ጸጉሩን እየፎከተ “ እድንኛ ” እያለ የተጠጋው መሰለው ። በአንጻሩ ደግሞ ፍቅር የተጉሳቆለና የከሳ ሰው ነቱን አኮራምቶ የተራቡ ዐይኖቹን እያስለመለመ “ እሲታ መኛ ” ብሎ የተጠጋው መሰለው ።

‘ ጥጋበኛ ድሀ ! ’ ሲል አቤል ራሱን ሰደበ ። ዐይኑ ላይ የተጠራቀመው እንባ እስካሁን ጠብ አላለም ። ያሳለፈው ረዥሙ የድህነት ዘመን ታየው ።

አቤል ለወላጆቹ አንድ ነው ። እናትና አባቱ ከተጋቡ በኋላ ብዙ ዓመት ቆይቶ ነው የተወለደው ። ለብዙ [illegible] ልጅ በማጣታቸው ምክንያት በቤተሰቡ ውስጥ ሰላም እንዳል ነበረ ሲወራ ይሰማል ። አባቱ በእናቱ ላይ አንዲት መሸታ ነጋዴ ወሽመዋል እየተባሉ ይታሙ ነበር ። ይህን ያደረጉት ሚስታቸው ስለ መከኑ ፤ ልጅ ፍለጋ ነው የሚል ማስተባ በያም ነበር ። ለማንኛውም የአቤል መወለድ በቤተሰቡ ውስጥ መጠነኛ ሰላም አወረደ ።

አባቱ አቶ ሙሉቄ ቤተሰባቸውን የሚያስተዳድሩት በአህዮቻቸው ጭነት በማመላለስ ነበር ። አቤል ነፍስ ካወቀ በኋላ እንኳ የአገልግሎት ዘመናቸውን ጨርሰው የሞቱ ሦስት አህዮች ያስታውሳል ። አንዳንዴ እንደ እንስሳ ሳይሆን እንደ ሰው የቤተሰቡን ድህነት ተረድተው ለመርዳት የቆሙ ይመስለው ነበር ።

አብዛኛውን ጊዜ አባቱ የሚውሉት በወፍጮ ቤት አካ ባቢ ነበር ። እህል በአህዮቻቸው ጭነው ወደ ወፍጮ ቤት ያደርሳሉ ። ወይም ደግሞ የተፈጨውን ወደየቤቱ ይመል ሳሉ ። ሙሉቄ በዚህ ሁኔታ ከሚያገኙት ገንዘብ ውስጥ ከፊሉ የሚቀረው ወይዘሮ ይንጡ በዝናሽ ጠጅ ቤት ውስጥ ነበር ። አህዮቻቸውን “ ቆሽ ! ” በማለት ሲያርጉ የሚውሉ ጉሮሮአቸውን በመሸታ ጠጅ ሳያርሱ ወደ ቤታቸው ገብ ተው አያውቁም ። ጠጥተው ገብተው በሰላም አይተ ኙም ። የድህነታቸውን እልህ የሚወጡት በሚስታቸው ላይ ነበር ። ይጨቃጨቃሉ ። አብዛኛውን ጊዜ እህል አስፈጭ ተው ከሚያደርሱበት ቤት ስለሚጐራረሱ የቤታቸውን ምግብ አይበሉም ። የቤታቸውን አስተዳደር ችል የሚሉትም በዚሁ ምክንያት ነበር ። ይህም በመሆኑ የአቤል እናት እርፈው አልተቀመጡም ። ከገበያ ትናንሽ ሸቀጦችን እያመጡ ይቸረችሩ ነበር ። እነዚህን ሁኔታዎች በማየት አቤል ገና በልጅ ነቱ ፍቅሩ ወደ እናቱ አጋደለ ።

አቶ ሙሉቄ ከአህዮቻቸው ጋር ከቦታ ቦታ ሲዘዋወሩ ስለሚውሉ ፤ ማታ ቤት ሲገቡ የቦት ጫማቸው ሽታ አያስቀ ምጥም ነበር ። አቤል ዩኒቨርስቲ ከገባ በኋላ ፤ በጋራ የመኝታ ቤት ኑሮ ውስጥ የካልሲ ሽታ ሲነሣ የአባቱ ቦት ጫማ ትዝ

Remove Watermark Now
pdfelement

ይለዋል ። እሱም ከፍ ካለ በኋላ አብሮአቸው በየወፍጮ ቤቱ እየዞረ መጫኛ አስተሳሰር ተምሮ ነበር ። የአባቱ ሞት አቤል ፈለጋቸውን ተከትሎ አህዮቹን እየጫነ በምትካቸው ቤተሰቡን እንዲያስተዳድር ነበር ። ከዚህ መሀይማዊ ፈለግ ያዳነው ጎረቤታቸው የሆነ አንድ መምህር ነው ። አባቱን አቶ ሙሉዬን እንደ ምንም ጎትጉቶ አቤል ትምህርት እንዲጀምር አደረገ ። የጨለማ ጉዞ የጀመረችውን ሕይወት መንጥቆ የብርሃን መንገድ እንድትይዝ አደረጋት ። ይህ መምህር ወደ ሌላ ክፍለ ሀገር ተቀይሮ እስከሔደበት ጊዜ ድረስ ለአምስት ዓመት ያህል ማንኛውንም የትምህርት ቁሳቁስ በማሟላት አቤልን ረድቶታል ።

ቤታቸው ከከተማው ወጣ ስለሚል ፣ አቤል ትምህርቱን የተከታተለው ብዙ መንገድ አቋርጦ እቶ ባርካ ድረስ እየመጣ ነበር ። አብረውት ከአንድ ሰፈር የሚመላለሱ ሌሎች ተማሪዎች ስለ ነበሩ የአህዮቹ ወሬ በክፍል ጓደኞቹ በቀላሉ ይሰራጭና "የአህያ ጫኚው ልጅ" እያሉ ያበሽቁታል ። ትምህርት ቤት አርፍዶ የደረሰ እንደሆነ "ለምን አህዮቻችሁን አትጋልብም ?" ብለው ይተርቡታል ። በነአቤል አህዮች ላይ የማይነገር ምሳሌ አልነበረም ። ነገሩ የልጅነት ዘመን የቀልድ ቅንብር ነበር ። ነገር ግን ይህ ቀልድ ምን ምን - ልቡናዊ ጉዳትና መደባዊ ተጽዕኖ እንደ ነበረው አቤል መረዳት የጀመረው እየበሰለ ከመጣ በኋላ ነው ። የብዙዎቹ መራራ ቀልዶች ጠባሳ አእምሮው ውስጥ ቀርቷል ።

አቤል እያደገ በመጣ ቁጥር ድህነት ምን እንደሆነ የበለጠ እየተሰማው መጣ ። ድህነትን ጠላው ፤ ረገመው ። ድህነት የመሠረታዊ ፍላጎቶች ገደብ መሆኑ ገባው ።

ድህነት የበታችነት መሆኑን ተገነዘበ ። ድህነት የሕይወት እግር ብረት መሆኑን ተረዳ ። ድህነት ግማሽ ህይወት መሆኑን ዐወቀ ። እናም ከዚህ እግር ብረት ማምለጫው ብቸኛ መንገድ ትምህርት ታየው ። የሚደነቅ ግሩም ተማሪ ወጣው ። በአንደኛ ደረጃ ትምህርቱ ሁለት የተለያዩ ክፍሎች በድርብ ዐለፈ ። ይሁን እንጂ ፣ ሕይወቱን ለትምህርት ብቻ ስለሰጠ ማኅበራዊ ግንኙነቱ የላላ ነበር ። ከአካዳሚክ ሌላ በትምህርት ቤት ውስጥ በሚደረጉ እንቅስቃሴዎች አይሳተፍም ።

Remove Watermark Now

ይህም ነው የእሱንና የቤተሰቡን ድህነት ከማኅበረሰ[illegible] ዓቱ ነጥሎ እንዲመለከት አድርጎት የነበረው ።

በዚህ ሁኔታ ላይ እንዳለ የኢትዮጵያ አብዮት ፈነዳ ። የለውጥ እሳት ተቀጣጠለ ። አቤልም በደመ - ነፍስ ይህ አብዮት በጋራ ለኅብረተሰቡ ፣ በግል ደግሞ ለወላጆቹ ድህነት መፍትሔ መሆኑን ተረዳ ። መሬት ለአራሹ ሆነ ። የነአቤልም መንደር ከከተማው ወጣ ያለ በመሆኑ አባቱ በማኅበር ተደራጅተው እንዲያርሱ ለአባልነት ተጠይቀው ነበር ። ነገር ግን አቶ ሙሉዬ ከአህዮቻቸው ጋር የተቆራኘ የረዥም ጊዜ ሕይወታቸውን መክዳት አልፈለጉም ። እናም ተደራጅቶ በማረስ ፈንታ ያንኑ የጥንት ሥራቸውን ቀጠሉ ። ከዚሁ ጋር ተያይዞ በዕድሜ መግፋትና መድከም የአህዮቹ ቁጥር እየቀነሰ መጣ ። የመጨረሻው ዜና ሁለቱን አህዮቻቸውን ሸጠው ከቤት መዋላቸው ሆነ ።

አቤል ከሐሳብ ጉዞው ሲመለስ በአካባቢው ያለው ነገር ሁሉ አስጠላው ። የተቀመጠበት አልጋ ቁልቁል የሚሰምጥ ፣ የተደረበው አልጋ ከላዩ ላይ የሚደረመሰበት መሰለው ። ወንበሩ ላይ ተበታትነው የተቀመጡትን የትምህርት ቁሳቁሶችና በታይፕ የተባዙ ወረቀቶችን ማየት አልፈለገም ። ደብዳቤውን እንዳንጠለጠለ ክፍሉን ለቅቆ ወጣ ።

በምግብ አዳራሹ ውስጥ በትዕግሥት ፊት ከወደቀበት ጊዜ ጀምሮ ፍጹም የመንፈስ ጤንነት አልነበረውም ። ትምህርቱን ሳምንት ያህል አቋርጦ ነው የጀመረው ። ሰው አስጠልቶታል ። ማንንም ባያይ ፣ ከሁሉም ተነጥሎ ብቻውን ቢውል ይመርጣል ። ምንም ቢሆን ግን ትዕግሥትን በሆነ አጋጣሚ ሳያያት ፣ በልቡ የመልካሙን የዐይን ፍቅር ዜማ ሳያዜምላት አይውልም ። ከጥናት ጋር ፈጽሞ ተራርቀዋል ። የምግብ ፍላጎቱ እጅግ ቀንሶአል ። የተማሪውን ዐይን ስለሚፈራ ሁሉም በልተው ከጨረሱ በኋላ መጨረሻ ላይ ነው ገብቶ የሚበላው ። አብዛኛውን ጊዜ ሳምሶን ፣ "ጥቅሙን ያውቃል !" አቤል ምግቡን ለኮፍ ለኮፍ አድርጎ ሲተው "አይ ያንተ ነገር !" ይልና የአቤልን ሰሀን ወደርሱ ይስባል ። አቤል ሳይበላም ሳምሶን ሲበላ በማየት ይደሰታል ። አጠቃላ ለሉና አጎራረሱ ፣ ለምግብ ያለው ትልቅ ፍቅር ያስደንቀ

ቸል ። ሆኖም ሳምሶን የአቢልን እስከ መጨረሻ ቆይቶ መጫባት አልጠየቀውም ። ምግቡ ይቀዘቅዛል ። እንዳንዴም ሲያልቅና ጎደሎ ቸልፋ ሲጨልፍለት ይችላል ። ያም ሲሆን ጥቅሙን ከጉዳቱ በማመዛዘን በግድ አብሮት ይገባል ።

የአቢል ሕይወት በመንፈስ ጭንቀት ብትወጣጠርም በእስክንድርና ጓደኞቹ ብርታት መጥፎ ሁኔታ ላይ ከመውደቅ ተጠብቆ ልትቆይ ችላለች ። የአሁኑ ደብዳቤ ደግሞ ያንኑ የላላ መንፈሱን የባሰ የሚረብሽ ሆነበት ። ስለ ምግብ ማሰቡ ከተወ ሰንብቷል ። በደመ-ነፍስ ሆኖአል የሚንቀሳቀሰው ።

የመኝታ ክፍሉን ለቅቆ እንደ ወጣ እግሩ ያለምንም ዓላማ ወደ 'ኮሪደሩ' መስኮት መራው ። ዘወትር ጠዋት ትዕግሥትን በዓይኑ የሚሳለምበት የሕይወቱ መስኮት ! ሁለቱንም መስታወት ወለል አድርጎ ከፈተው ። መስኮቱ ሰፊ በመሆኑ አቢል ሰውነቱን ከወገቡ በላይ ወደ ውጭእውጭ ቁልቁል ተመለከተ ። ትዕግሥት በዚህ ሰዓት አትገኝም ። የሚያልፍ የሚያገድም ማንም ሰው የለም ። አካባቢው ጭር ብሎአል ። አቢል ጭር ያለውን አካባቢ ተመርኩዞ የሆነ ስደተኛ ስሜት ሰፈረበት ። ምድራዊውን ሥቃይና ጭንቀት ለመገላገል ፡ ያለ ዓላማና ግብ በመጥፎ ላይ ያለችውን ሕይወቱን ዕረፍት ለመስጠት ፡ በድህነት የማቀቀች ፡ በዐይን ፍቅር የተጠመደች ሕይወቱን ለማሳረፍ ከቆመበት ሦስተኛ ፎቅ ቁልቁል የመፈጥፈጥ ሐሳብ መጣበት ። ሁሉ ነገር መራራ መስሎ ታየው ። የቤተሰቡ ድህነት ምንጊዜም የሚያውቀው ጉዳይ ቢሆንም ፡ ከራሱ ጋር በሚጣላበት ሰዓት ተጨማሪ ሰቀቃው ሆኖ በመቅረቡ በጠበጠው ። ከሁሉም ነገር መገላገል ታየው ። ግልግል . . . ግልግል ! ከጥቂት ሴኮንዶች በኋላ ነፍሱ የምታገኘው ጸጥታ ታየው ።

' እም ይታየኛል ! ለሁለቱም አልሆንም ። ከድህነቱም አልፈወስ ፡ ለፍቅርም አልበቃ ! ለማንኛቸውም አልሆንም ' አለ እንደ ገና በሐሳቡ ።

ሕይወቱ የትጋ ፍጻሜዋን እንደምታገኝ ለመገመት ሞከረ ። ፎቁን ወልፋ ሳትጨርስ ፡ በአየር ላይ ወይስ መሬት

ከተፈጠፈጠ በኋላ ፡ ዐይኖቹ እንደ ገና እንባ አቀረሩ ። እንባውን ለመዋጥ ጥርሱን ነከሰ ። ግንባሩን አኮማተረ ። [illegible] መራራ ሆና ሳለ ፡ ልንለያት ስንል ምን ያስለቅሰናል ? ' ሲል አሰበ ። ከሦስት ፎቅ ወድቆ መሬት የተከሰከሰ ጭንቅላት ፡ የተፈረካከሰ አጥንትና የተበጣጠሰ ሥጋ በሐሳቡ ታየው ። ሬሳውን ከበው የሚጯጯሁት ሰዎች ድምፅ ሰቀጠጠው ። በዐይን ፍቅር ራሱን የገደለው የአቢል ርካሽ ዜና ከዩኒቨርስቲው ዐልፎ በአካባቢው ሁሉ ሲወራ ፡ መምህራን ምሳሌ ሲሰጡበት ፡ አንዳንዶች ሲያዝኑለት ፡ አንዳንዶች ሲሥቁበት ቁልጭ ብሎ ታየው ። ያቺ ትዕግሥት እንዴት ትሆን ይሆን ?

“ ምን እያደረግክ ነው ፡ አቢል ? ” የሚል ድምፅ ድንገት ከኋላው ሲሰማ ፡ ወንጀል ሲፈጽም እጅ ከፍንጅ እንደ ተያዘ ሰው ክው አለ ። የእስክንድር ማንጾፍር ድምፅ መሆኑን ግን ለይቶታል ።

“ እ ፡ ምንም ፡ እንዲያው ነው ” አለው ፡ ቀስ ብሎ ፊቱን አዞረ ።

እስክንድር ፡ አቢል እጅ ላይ ደብዳቤ ባየ ጊዜ እንዳች ጥርጣሬ ገባው ። ደብዳቤው ውስጥ አቢልን ያስደሰተው ወይም ያስከፋው ነገር እንዳለ በንቁ አእምሮው ገመተ ። ሊፈስ የደረሰ እንባውን ለመግታት በመታገል ደም የመሰሉት ዐይኖቹን ባየ ጊዜ ደግሞ የተከፋ ስሜት እንዳለው አወቀ ።

“ ደብዳቤው ከየት ነው የመጣልህ ? ” አለው ፡ ቁልቁል ተወርውሮ እንዳያመልጠው የፈራ ይመስል ፡ ቀስ ብሎ እየተጠጋው ።

“ ከቤት ነው ” . . . አለና አቢል ፡ ሲቀጥል የፈለገውን ነገር መልሶ ዋጠው ። ጥቂት ሲያሰላስል ቆዩና እንደ ገና ፡ “ እኔ እምልህ እስክንድር ” አለው ።

“ አቤት ! ” አለ እስክንድር በደከመ ድምፅ ።

“ ይህችን መራራ ሕይወት ለምን እንወዳታለን ? ”
“ ጣዕሟ'ኮ ከምሬቷ ውስጥ ነው የሚገኘው ” አለው ።

pdfelement
Remove Watermark Now

እስክንድር ፣ በልቡ የአቤልን ስሜት እያጠና ።

" ሲበዛስ ! መራራነቱ ሲበዛስ ! "

እስክንድር የአቤል ሁኔታ አላማረውም ። ፊቱ እየተለዋወጠ ፣ እንባውን የሚታገለው ዐይኑ ደብሱን ደም እየመሰለ ሲሔድ ፣ የግንባሩ ሥራሥሮች እየተግተረተሩ ሲሔዱ ተመለከተ ። ቀስ ብሎ ግራ ክንዱን ያዘውና ፣ " ና ቆይ ። ስለ ሕይወት ቤት ውስጥ ሆነን እንጫወታለን " አለው ።

" መኝታ ቤቴ አስጠልቶኛል " አለ አቤል በምሬት ። " እዚያ መግባት አልፈለግም "

" ግድ የለም ፣ ከእኔ ጋር ስትሆን ትወደዋለህ ። ይልቅ ና እንግባ " አለና ጎተት አደረገው ። አቤል በልቡ ፣ ' ይህን ሰው የሕይወቴ ዘብ ያደረገው ማነው ? ' አለ ። እጁጋ ላይ ባለበት ሰዓት መድረሱ በእርግጥም አስገርሞት ነበር ።

እነሱ ወደ መኝታ ክፍላቸው ሲገቡና ሳምሶን ' ጉልቤው ' ሲወጣ በር ላይ ተገጣጠሙ ።

" ታዲያስ " አለው እስክንድር ፣ ለመጨበጥ እየፈራ ። ሳምሶን ሲጨብጥ እጅ እስኪያም አጥብቆ ካልያዘ ወይም ካልነቀነቀ አይሆንለትም ።

" ምን አባክህ ! ልተኛ ነበር እንቅልፍ እንቢ አለኝ ። ይቺ በልቻቶ ስለ ጎደለች ነው መሰለኝ " አለው ፣ ወደ ሆዱ እያሳየ ።

" ታዲያ አሁን ወዴት ነው ? "

" ወደ ራት ነዋ ! "

" እንዴ ! ሰዓት ' ኮ ገና ነው " አለ እስክንድር ፣ በልቡ እየሣቀ ።

" ቢሆንም እዚያው ሔዶ ቀድሞ ሰልፍ መያዝ ይሻላል አባክህ " አለውና ጥሎአቸው ሔደ ።

" ወደ ውስጥ ሲገቡ ፣ ' ድብርት ' እየተነጫነጨ ነበር የቆያቸው ። "

" ስማ አንተ እስክንድር ፣ ይህንን ሰው ብታስታግሠው ይሻላል ። እኔ እህያ አይደለሁም ። እሱ የማ[illegible] ትርጉም አይገባውም ። "

" ማንነው እሱ ? " አለ እስክንድር ፣ ማን መሆኑን ልቡ እያወቀ ።

" ይሄ ሳምሶን ነዋ ፤ ደግሞኝ ይሔላል እንዴ ! አበዛው ' ኮ ! "

" ምን አጣላችሁ ? "

" እንጃለት ! ለራት እንሰለፍ አለኝ ። ገና ነው እቆያለሁ ስለው ፣ ' በይ እንግዲህ ፣ ቀለምሽን ምጠጭ ' ብሎ እግሬ ላይ ረግጦኝ ሔደ ። እኔ የናንተ ጓደኛ ነው ብዬ ነው እንጂ አክስቀለው ። "

" ግድ የለም እንመክረዋለን " አለው እስክንድር ፣ ማቄን ለመግታት እየታገለ ። የድብርት ተፈጥሮ ያሥቀዋል ። ተደብሮ ሰው የሚደብረውን ያህል ፣ እንዴ መልጎምጎም ከጀመረም መቆሚያ የለውም ። ካልነኩት ግን አይነካም ።

" ምክሩት ! ይሄ ማኀበራዊ ኑሮ ነው ። ተከባብሮ መኖር ይሻላል " አለ ፣ እንደ ሕፃን ልጅ ትከሻውን እየነቀነቀ ። አቤልም ጎምዛዛ ሣቅ ሣቀ ።

pdfelement
Remove Watermark Now

Remove Watermark Now

ምዕራፍ ዐሥራሁለት

እስክንድር ከነጋ ያጨሰውን ሲጋራ ብዛት ቆጠረ ። እኩል ቀን ከመሆኑ በፊት ዐሥራ አንድ አጭሷል ። ብር ልመና በገባበት ቢሮ ሲጋራ እየሰጡ ይሸኙታል ። ዊንስተን ከሚያጨሰው ዊንስተን ፣ ኒያላ ከሚያጨሰው ኒያላ ፣ ቤንሰን ከሚያጨሰው ቤንሰን ፣ ከባለርገምት ሮዝማን እየተቀበለ ሲያጨስ ይውላል ። ለወትሮው እስከ ምሳ ሰዓት ድረስ ባለው ጊዜ ውስጥ ከሁለት ሲጋራ በላይ አያጨስም ነበር ። በዚህ ዕለት ግን በየጓደኞቹ ቢሮ ገብቶ የመጣበት ዓላማ ባልተሳካለት ቁጥር ፣ "ለማካካሻ" ሲጋራውን ሲለኩስ ቆጥሮ ዐሥራ አንድ አደረሰው ።

ትርፉ መቀጠል ነው ፤ ዕለቱ ከምሳው በኋላ በማጨስ ላይ ያለውን ዐሥራ ሁለተኛ ሲጋራ ግማሽ ወገቡ ላይ ቆርጦ ባለው ፓኬት ውስጥ ሌላ ሲጋራ አልነበረም ። ነገር ግን አድራሻቱ ከንቱ ቶሎ መሆኑን ልቡ ያውቀዋል ። ሲጋራ ለመተው በርካታ ጊዜ ሞክሯል ። በርካታ ጊዜ ምሏል ። በርካታ ጊዜ ኪሱ ውስጥ የቀሩ ሲጋራዎችን ሰብሯል ። መከራዎቹ ግም የሚያከናውነው እልክል ሲጠግብ ወይም በሌቶ ሲያርፍ ፣ ማለትም በከፍተኛ የጥሞት ጊዜያቶቹ ነው ። ነገር ግን ውሎ አድሮ ፣ እሳቱ ጋብ ሲልበት እምቢ ብሎ እጁን መሰብሰብ ያቅተዋል ። በዚህ በኩል ራሱን ገምቶ በቅቶታል ። ለሃያ ስድስት ዓመት ወጣት በስምንት ዓመት ያህል በሲጋራ ሳንባን ማታጠል ፣ ምን ያህል ሕይወት ላይ መቆለድ እንደሆን ይገባዋል ። ሰራሱም በጣም የሚገርመው ግን ፣ ብዙ ሲቸገር ለሲጋራ ማጨስ ወይም ሲጋራ ጋብኛ እለማማቱ ነው - ሱስ ምርኮኞቹ እንዳይከዱት ጸም ዴሎት እያደረጉ ወይም በእግልክት እያሰገደች የምትጠብቃቸው ይመስል ።

እስክንድር አሁን ስለ ሉሉ ለመመራመር ጊዜ የለውም ። ከማርታ ጋር የተቃጠረበት ሰዓት ስለ ተቃረበ፣ሸሚዙን ቀይሮ ክርዳዳ ጸጉሩን እየታገለ ያበጥር ጀመር ። ጸጉሩ ቶሎ ስለማ ያድግ ማበጠሪያውን ማስገባት ብዙም እያስቸገረውም ። ነገር ግን ፣ ጊዜ የሚያጠፋበት ሲያበጥረው በሁሉም በኩል ተስተካክሎ እስ መቆሙ ነው ። የማበጠሪያው ጣቶች በአንድ በኩል ገብተው ከፊሉን ጸጉር ሲያስተካክሉት ፣ በሌላ በኩል ያለውን ያንደገዱታል ። እንዴ ተስተካክሎ ከቆመ በኋላ ግን ፣ ቀኑን ሙሉ የሚነቀንቀው የለም ። ሳምሶን ቤት ውስጥ እስ መኖሩ ነው እንጂ ፣ እስክንድር ጸጉሩን በሚያበጥርበት ጊዜ ትንሽ መለካከፍ ልማዳቸው ነበር ።

" አንተ ጸጉርህን ስታበጥር እንኳንስ የተኛ ሰው ሬሣ ትቀሰቅሳለህ " ይለዋል ሳምሶን ፣ የእስክንድርን ጸጉር ድምፅ በማጋነን ።

" ምን ታረገዋለህ ! የንጹሕ አፍሪካዊ ጸጉር ነው ፤ አኮራብታለሁ " ሲል እስክንድር ይመልሳል ።

" የንጹሕ አፍሪካዊ ምልክት ጸጉር ሆነ እንዴ ? "

" ሌሎችም መመዘኛዎች አሉ ። ይህም ግን ከመመዘኛ ዎቹ አንዱ ነው ። "

" ኪንኪ ጸጉር የሌለው ንጹሕ አፍሪካዊ አይደለም ያለው ማነው እባክህ ? "

" እኔ በበኩሌ ባለ ሉጫ ጸጉሮቹ የዘር ሥራቸው ያጠራ ጥረኛል ። እንዲያውም አንተ ጸጉርህን የምትላጨው ይህን ለመደበቅ ይመስለኛል " ይለዋል ። ሳምሶንን ለማብሸቅ ሆን ብሎ የሚያቀርበው መከላከያ ነው ። ሳምሶን ሉጫ ጸጉር ቢኖረውም ሁሌ መላጣ ነው ። የስፖርተኝነት ምልክት አድርጎ ስለሚወስደው ጸጉሩን አያሳድግም ።

እስክንድር ተሞሻሽሮ ከመኝታ ክፍሉ ወጣ ። መንገድ ላይ ማንንም ማግኘት አልፈለገም ። አቤልና ሳምሶን ለምሳ የገቡት መጨረሻ ላይ ስለሆነ ፣ መመለሻቸው መቃረቡን ገመተ ። ስለዚህ እንዳያገኙት ከወትሮው በተለየ መን

ገድ ታጥሮ ሔደ ። ከማርታ ጋር የተቃጠሩት ወደ የካቲት 12 ሆስፒታል ከሚያስወጣው ከዩኒቨርስቲው [illegible] ባቢ ነበር ።

በመንገድ ላይ ሆኖ ፣ ከተገናኙ በኋላ የት እንደሚወስዳት ያሰላስል ጀመር ። ምንም ያቀደው ነገር የለውም ። መገናኘት ብቻ ! በጠዋት ተንሥቶ አልተሳካለትም ። መጨረሻ የሔደበት ጓደኛው ብቻ አምስት ብር ሰጠው ። እሷውም ኪሱ መኖሩን ካረጋገጠ በኋላ ፣ ' አሁን በዚች አምስት ብር ምን ይደረግባታል ? ' ሲል አሰበ ፣ ' እንኳንስ ቤት ለማውጣት ወንድ ጓደኞችም ቡና ለመጋበዝ አትበቃም ። ' ኪሱ በደረቀበት ጊዜ ከማርታ ጋር መተዋወቁ አበሸቀው ።

አሁን ገንዘብ ሊያገኝ የሚችልበት ምንም ምንጭ የለውም ። አባቱ ሞተዋል ። ከእናቱ ምንም ሳንቲም አይጠብቅም ። የምትደርሳቸው ማግኘ የጡረታ አበል እንዴት ከወር እስከ ወር እንደምታደርሳቸው ሲያስብ ይገርመዋል ። በዚያ ላይ አብሮአቸው የሚኖር የሁለተኛ ደረጃ ተማሪ የሆነ ታናሽ ወንድሙ አለ ። ትንሽም የሚረዳቸው ጅማ የሚኖር መጠነኛ ግሮሰሪ ያለው አጎት ነው ። እስክንድር በክረምቱ ወራት ሊጠይቀው ሔዶ ሃምሳ ብር ሰጥቶት ነበር ። ሲቀበለው የዓመት ድርጎው መሆኑን ያውቃል ። ነገር ግን ሁለት ወር ያህል እንኳ አላቆየውም ። የክረምቱን ዕረፍት ጨርሶ ትምህርት ሲጀምር ለማገያ ብር ብቻ ነበር ፣ ይዞ የገባው ። እሷንም ወዲያው አጠናቀቃት ። ኪሱ ገንዘብ ማቆየት አይችልም ። ቶሎ ብትንትን አርጎ አጠናቆ ፣ ከዚያ በኋላ ሜማ ውና ቀለም ሳይተያዩ ፣ የልብስ ማጠቢያ ሳሙና እየተበደረ ፣ ሲጋራ እየወጋ ዓመቷን ያስልፋታል ። ያለበታው ያታጠለው ገንዘብ የሚያንገበግበው እንዲህ እንደ አሁኑ ዐይነት የበሰለ እንጀራ ቀርቦለት የሚቀጥፍበት እጅ ሲያጥረው ነው ። ድህነቱንና ሲያገኝም ብኩንነቱን እያነጻጸረ ፣ እንዲሁ እየተገረመ ይኖራል ።

ከማርታ ጋር ያላቸው ግንኙነት ፣ አቤል ምግብ አዳራሽ ውስጥ ከወደቀበት አጋጣሚ ጀምሮ እየዳበረ መጥቶአል ። ከሰላምታ መለጣጠት ዐልፈው ቆመው ማውራት ፣ ወይም በቀልድ ተጎሻሽሞ ማለፍ ከጀመሩ ሰንብተዋል ። ባያት

ቁጥር ፣ ‘ ድርብ ሚና የምጫወትባት ቤት ’ ብሎ መርከሩ አልቀረም ። ነገር ግን እስከሁን እንኳን ድርብ ፣ እንዲንም ሚና መጫወት አልቻለም ። አንድ አቢልን እረዳዋለሁ ብሎ ያሰበበት መንገድ ነበር ። ሆኖም ትዕግሥት ለማርታ የልቧን አውጥታ ስለማታጫውታት ፣ ከማርታ በቂ መረጃ ማግኘት አልቻለም ። በሌላ በኩል ደግሞ ፣ የእስክንድር ልብ ማርታን ለወሲብ ቢከጅላትም ፣ የወንድነት ስሜቱ የሴትነት ገላዋን እያየ ቢጓጓላትም ፣ ኪሱ ባዶ በመሆኑ ስሜቱን ለመግታት ይገደዳል ። እሷ ግን ኪሱን አላየችለትም ። ወይም ስሜቱን እንዲገታ አልፈቀደችለትም ። ባገኘችው ቁጥር ወንድነቱን ትፈታተነዋለች ።

አንድ ቀን ዝንጥ ብላ ከግቢ ስትወጣ አገኛትና ፣ “ ያ ! ዛሬ ወደ ከምጋብ የምትመስጂ አትመስይም ” ሲላት ፤

“ መጠርጠሩስ ” አለችው ።

“ ማን ይሆን የታደለ ፣ እንቺን መሳይ ጽጌረዳ የሚቀጥፍ ? ” ሲላት በምጸታዊ አንጋገር ፤

“ ዕድል ሳይሆን ልብ ይጠይቃል ! ” አለችው ።

‘ እኔ እስክንድር ልብ የለኝም ማለት ነው ? ! ’ ብሎ በልቡ ፣ ኪሱን ሲዳብስ ሳንቲም እንኳ አልነበረውም ። እልህም የወንድነት ስሜትም ወጥረው ስለ ያዙት ፣ በማግሥቱ ጠዋት ተነሥቶ የሦስተኛ ዓመት ተማሪ በነበረበት ጊዜ ሃያ ስምንት ብር የገዛውን አንድ መጽሐፍ ይዞ ወደ አሮጌ የመጽሐፍት ተራ ሔደ ። ሲሆን ሃያ ካልሆነም ዐሥራ አምስት ብር ያወጣልኛል ብሎ የገመተውን መጽሐፍ ፣ “ ስድስት ብር እንገዛህ ” ብለው ዋጋውን ቆመጡት ። በሽቆ መጽሐፉን ይዞ ወደ ቤቱ ተመለሰ ። ልብ ይጠይቃል ያለችውን እያስታወሰ ፣ ‘ እጅ ከሌለ ልብ ብቻውን ምን ያረጋል ’ አለ በሐሳቡ ። የወንድነት እልሁም ሆነ የስሜት እሳቱ በገንዘብ እጥረት ተዳፍኖ ከረመ ።

በቅርቡ ደግሞ ፣ ከትዕግሥት ጋር ሆነው ወደሚያጠኑበት ዋርካ ሲሔዱ እሱ ከዋናው ቤተመጻሕፍት ወጥቶ ሲመጣ ተገናኙና ፣ “ ወዴት ነው የምትሔደው ? ” ሲሉ ጠየቁት ። “ ወደ ሽንት ቤት ” አላቸው ።

ማርታ ትዕግሥትን አስቀድማ ወደ ኋላ ቀረት አለችና ፣ “ ያ ነገር እስህ እንዴ ? ” አለችው ።

“ ምኑ ? ” ብሎ ሲጠይቃት ሲል እያስካካች ስለ ሔደች እሱም ገባውና ብቻውን እየሣቀ ሔደ ።

ነገር ግን በሣቁ ውስጥ አንዳች ስሜት ተናነቀው ። ያቺን ዕለት ሳያድር ምሽቱን መኝታ ቤቷ ድረስ ሔዶ ማርታን አስ ጠራትና ፣ “ በይ እሺ ፣ መቼ ይመችሻል ? ” አላት ።

ጣራ በሚሰነጥቅ ድምፅ እያካካች ፣ “ ለምኑ ? ” አለችው ።

እሱም በልቡ ‘ ምናባቷ ታሾፋለች ’ እያለ ፣ “ አብረን ስንጫወት ለመዋል ነዋ ! ” አላት ።

የእሱህ ስሜት እንደ ያዘው ስለ ገባት ፣ ብዙ ልትቀልድ አልፈለገችም ። “ ያው ቅዳሜ ከሰዓት ይሻላል ! ” አለችው ።

ቀጠሮውን ሲመለስ ፣ ‘ አሰይታለሁ ! ’ እያለ በልቡ ይዝት ነበር ። ነገር ግን እጅ እንደሚያስፈልግ ልቡ አላጣውም ። እናም ሰሞኑን ገንዘብ የሚገኝበትን መንገድ ሲያሰላስል ቆይቶ የመጨረሻ ውሳኔው ሠራተኛ ጓደኞቹን ማስቸገር ሆነ ። ከእነሱም የተገኘችው አምስት ብር ብቻ ሆነች ።

እስክንድር ይሆን እያሰበ ፣ በእንጻሩም ‘ እንዲህ ዐይነት ጭንቀት ውስጥ ከገባሁማ አቢልን መርዳቴ ቀርቶ እኔውም ሌላው አቢል መሆኔ ነው ’ እያለ ከነሲናው ጋር እየተሟገተ ፣ ድህነትን እየረገመ ፣ ትምህርቱን ጨርሶ የሚመረቅበትን ጊዜ በልቡ እየመተረ ከቀጠሮው ቦታ ሲደርስ ማርታ ቀድማ ቆማ አገኛት ።

ቀድማው በመገኘቷ እንደ መገረም እንደ መደናገጥም ብሎ ፣ “ ዘገየሁ እንዴ ? ” አለና ጨበጣት ።

“ አይ ! እኔ ትንሽ ቀደም ብዬ ነው ። ፈረንጅ ነህ ” አለችው ።

“ ቀጠሮ አክባሪነትን ለፈረንጆች ብቻ ማን ሰጣቸው ? ” አላት ።

pdfelement
Remove Watermark Now

“ ሥልጣኔያቸው ነዋ ! ቀጠሮ ማክበር ' ኮ የሥልጣኔ ምልክት ነው ። ”

“ታዲያ ሥልጣኔ በስመ ፈረንጅ መች ሆነልሽ ! ከአህያ የማይሻል ፈረንጅ ሞልቷል ' ኮ ፣ እኔ አበሻ ነኝ ፣ ጥቁር ነኝ ፣ ፈረንጅ አይደለሁም ” አላት ።

“ ክብር አይወድልህም ” አለችው ፣ ንግግሩን ናቅ አርጋ ።

“ ፈረንጅ መባል ለኔ ክብር ሳይሆን ስድብ ነው ። ማር ትዬ ሙች እልሻለሁ ፣ ስድብ ነው ። እኔንቱ ክብር ያጣ ይመስለኛል ። ጥቁርነቴ መሠረተ ቢስ ወይም ማረገ - ቢስ ሆኖ የተቆጠረ ይመስለኛል ። ”

“ ማርትዬ ” በመባሏ ደስ አላት ፤ እንኳን ወንድ ሴቶችም እንዲህ አቆላምጠው ሲጠሯት ትወዳለች ።

“ጉረኛ ! ” አለችው በግድየለሽነት አነጋገር ። “ ይልቅ አሁን በየት በኩል እንሒድ ? ”

“ እ ! በየት በኩል እንሒድ ? ” ሲል እስክንድር ቃሏን ስልት ባጣ ድምፅ ደገመና ፣ “ ሲኒማ ልጋብዝሽ እንዴ ? ” አላት በልቡ የገንዘቡን አቅም እያሰላ ።

“ አይ ዛሬ ቅዳሜ ነው ፤ ሰው ይበዛል ” አለች ።

“ እንግዲያው በዚህ በኩል እንሒድና አንድ ቤት ቁጭ ብለን እንጫወታለን !” አላትና ፣ አስፋልቱን ተሻግረው ወደ ሰባ ደረጃ የሚወስደውን መንገድ ያዙ ። ወዲያው ሐሳቡ ውስጥ የመጣችለት ሰባ ደረጃን ወርዶ በስተግራ በኩል የምትገኝ አንዲት ስም የለሽ ካፌቴሪያ ነበረች ።

የማርታ አለባበስ አልማረከውም ። የሰውነቷን ቅርጽ ከፋፍሎ ዳሌዋን እያነጠረ የወንድነት ስሜት የሚያግል ወይም የጡቶቿን መገቢያ እያሳየ ልብ የሚሰልብ ልብስ አልለበሰችም ። ለለውጥ ያህል ጂንስ ሱሪ ከቀላልና አነስተኛ ቃኮ ሻማ ጋር አድርጋ ከላይ እጀ - ጉርድ ሽሚዝ ለብሳለች ።

አልጣበቧም ከተማሪ ጋር መውጣቷም ፣ “ ለለውጥ ያህል ” ይመስላል ። እስክንድርም ስሜቱን የሚያንፀባርቅ ል ልቡ በልቡ በሽቋል ።

“ በል እሺ ጨዋታ አምጣ ” አለችው በመንገዝ ላይ እንዳሉ ። ለተወሰኑ ሴኮንዶች በሁለቱም ዘንድ ጸጥታ ሰፍኖ ነበር ።

“ ታዲያስ ፣ ትምህርት እንዴት ነው ? ” አላት ፣ የጨዋታ አርዕስት እንዴት እንደሚጀመር ግራ ገብቶት ።

“ እባክህ ሌላ ጨዋታ አምጣ ። የትምህርት ወሬ ራስ ምታት ሆኖብኛል !” አለችው ።

“ ምነው ? ”
“ አስጠላኝ ! ሰው ስንት ዓመት ይማራል ? ”

“ ዕድሜሽን ሙሉ ነዋ !” አላትና ፣ ፈገግ ብሎ ፣ “ ግን ' ኮ ትምህርት የሚጠላ ነገር አይደለም ። ከልጅነ በሕይወት ውስጥ እንደ ትምህርት ጣፋጭ ነገር የለም ። የዘመን እኛን ታችን ራሱ የትምህርት ውጤት ነው ። በሕይወት ላይ ትምህርት ያላስከተለው ለውጥ ምን አለ ? እስኪ ከምንራመደበት አስፋልት ጀምረሽ አካባቢሽንና ዐለምን በዓይነ ሕሊናሽ ዳስሺው ። ዕድገቱና ሥልጣኔው ሁሉ የትምህርት ውጤት ነው ። የሰው ልጅ በትምህርት ኃይል መልስ እስከ መፍጠር የደረሰበት ሰዓት ነው ። እና ትምህርት የሚጠላ ነገር አይደለም ” አላት ፣ የናታን “ ትምህርት የሚገላገሉት ዕዳ አይደለም ” ያሉትን እያስታወሰ ። “ በእርግጥ እኛ አብዛኛውን ጊዜ ትምህርትን የምንመለከተው ጨርሰን ከመገላገሉ አንጻር ነው ። ይህ ጠባብና ደካማ አመለካከት ይመስለኛል ። ትምህርት ሕይወት ነው ። አያልቅም ። እኛ እንድንጠላው ፣ ከገልገል እንድንቆጥረው የሚያደርጉን ነገሮች የትምህርት መስክ አመራረጣችንና የትምህርት አሰጣጡ ሁኔታዎች ናቸው ። የትምህርት መስክ ጠብበ መታየት የለበትም ። እያንዳንዷ የሕይወት እንቅስቃሴ የምትበለጽገውና የምታድገው በትምህርት ነው ። ”

pdfelement
Remove Watermark Now

" ተወኝ ባክህ ! ይልቅ የናንተ ትዕግሥት ይገርመኛል ። ዩኒቨርስቲ አራት ዓመት መቆየታችሁ ። "

" ምነው ! እንዴት ! "

" በጭንቀትና በውጥረት ግቢ አራት ዓመት ሙሉ ! ትዕግሥታችሁ ይገርመኛል ። "

" ምን ታረጊዋለሽ ! የህልውና ትግል ነው ። ከሁሉም የማይረሳኝ የውጥረትና የጭንቀት ጊዜ የመጀመሪያ ዓመት ተማሪ በነበርንበት ጊዜ ያሳለፍነው ነው ። የገናን ማዕበል እስክናልፍ ድረስ ከካምፓስ ውጭ ብቅ ብለን አናውቅም ነበር ። ዕውቀቱ ሳያንሳቸው ጭንቀቱ ብቻ የሚጥላቸው ልጆች ነበሩ ። በተለይ እኔ አጠገብ ይተኛ የነበረ ልጅ እስካሁን ትዝ ይለኛል ። ሴሚስተሩን ሙሉ ልብሱን አውልቆ መኝታ ውስጥ ገብቶ አያውቅም ። መጽሐፍ ወይም ደብተር እንደ ያዘ ፣ ልብሱን ሳያወልቅ ፣ አልጋው ላይ ጋደም ይልና ማንበብ ይጀምራል ። እንቅልፍ እያንገላጀው ያነባል ! ጥቂት ቆይቶ ደብተሩን እንደ ያዘ ዐይኑን ይከድናል ። ደሞ ትንሽ ድምፅ ሲሰማ ይባንናል ። ያሳዝነኛል ። ' ለምን አትተኛም ? ከፈለግክ እኔ ሌሊት እቀሰቅስሃለሁ ታጠናለህ ። አሁን ተኛ እለዋለሁ ። ' አይ ይሆናል ' ይልና ዐይኑን በማተኮር ደባብሶ ማንበብ ይቀጥላል ። አፍታም ሳይቆይ እንደ ገና ያንቀላፋል ። እንዲሁ እንዳለ ያነጋል እንጂ ፣ ጨክኖ ልብሱን አውልቶ በደንቡ አይተኛም ። ታዲያ የሚያጠናው ነገር እንደማይገባው ይሰማኝ ነበር ። በዚያ ላይ እንደዚያ ሆኖ አድሮ ጠዋት 'ሌክቸር' መቀበል አይችልም ። መጨረሻ ያው የገና ማዕበል ጠርጎ ከዩኒቨርስቲ አባረረው ። እሱስ ተገላገለ እንጂ ተባረረ አልልም ። ትንሽ ቢቆይ ያብድ ነበር ። የሚያሳዝነኝ ግን አምስቱን የትምህርት ዐይነት 'ፍላት' ነው የወጣው ። "

" ውይ ምስኪን ! " ብላ ማርታ ከንፈሮዋን መጠጠች ።

" አዎ ! ታዲያ እንዲህ ዐይነቱ ችግር ከምን የመጣ ይመስልሻል ? ተማሪው ስለ ትምህርት ያለው ደካማ አመለካከት ፣ የትምህርት አሰጣጡና የተማሪው መመዘኛ ምርጫት ፣ እንዲሁም የሀገሪቱ የኢኮኖሚ ኋላቀርነት ተደራርበው የፈጠ

ሩት ችግር ነው እንጂ ፣ ዩኒቨርስቲ በመሠረቱ የ... የውጥረት ቦታ መሆን የለበትም ። ይልቁንም የጥበብና የምርምር ቦታ ነው ።

Remove Watermark Now

" ለማንኛውም " ብላ ፣ መናገር የፈለገችውን ሳትጨርስ አቋረጠቻት ።

" አዎ ! ለማንኛውም አሁን ያለው ምርጫ በተሰጠን የትምህርት ክልልና መመዘኛ ውስጥ ተወዳድሮ ማለፍ ነው ። ፈተናም'ኮ ተቃርቦአል ። ቢበዛ ሦስት ሳምንት ነው የቀረው ። በርትተሽ ማጥናት ነው ። "

" ማን ይፈራል ሞት ! " አለችው ።

" እንዴት ? "

" ማለቴ ፣ እኔ መጨነቅ አልፈልግም ። ደግሞም ኢትዮጵያ ውስጥ እንደማልቆይ ታውቃለህ ። "

እስክንድር በልቡ ፣ ' ይህ በእንክብካቤ የተያዘ ሰውነትሽ እንዴትስ ጭንቀት ይችላል ? ' እያለ ፣ " የት ትሔጃለሽ ? " ሲል ጠየቃት ።

" ውጭ ሀገር ነው ። "

ሰባ ደረጃ ስለ ደረሱ ፣ ደረጃውን ሲወርዱ ማርታ የእስክንድርን ክንድ እንደ መደገፊያ አርጋ ያዝ አረገችው ። የእጅዋ ሙቀት በክንዱ ዐልፎ መላ ሰውነቱን ሲያዳርሰው ፣ 'ምነው ክንዴን ለቀቅሽ ወገቤን ወይም አንገቴን ብትደገፊ !' አለ በሐሳቡ ።

" ስኮላርሺፕ ልትጠብቂ አስበሻል እንዴ ? "

" ኖ ! ኖው ! ብቻ በሆነ መንገድ እሔዳለሁ ። "

" የት ? አሜሪካ ? " አላት በምጸት አነጋገር ። እሷን ከመሰሉ ሴቶች የሌላ አገር ስም አይጠበቅም ብሎ ነው ።

እንዳሾፈባት አልገባትም ። " አዎ ! አሜሪካን አገር ወንድሞቼ አሉ ። እንግሊዝ አገርም የአክስቴ ልጆች አሉ ። እኔ ግን የአሜሪካኑ ይሻላል ብዬ በዚያ በኩል እየሞከርኩ ነው " አለችው ።

pdfelement

"ቤተሰብሽ ሁሉ ውጭ ሀገር ናቸዋ ?" ሲል ጃርጆስ አረጋትና ፣ "ለካ ቅድም እኔን ፈረንጅ ነህ ያልሺኝ አንቺ ፈረንጅና ስለሚበማሽ ነው" አላት ።

"ማሾፍህ ነው ?"

እንደ በሽቀች ገባውና ፣ "ማርትዬ ሙች ፣ ማሾፌ አይደለም የምሬን ነው" አላት ።

"ደግሞ እንድታቀላምጠኝ የፈቀደልህ ማነው ? ማንም ወንድ ሳያስፈቅደኝ ሊያቀላምጠኝ አይችልም ።"

"ውበትሽ እንዳቀላምጥሽ ሲያስገድደኝስ ?"

"ውበቴንም ለማድነቅ ቢሆን ፈቃድ ያስፈልጋል ።"

"በተለይ ሴቶች !" አላትና ክንዱን የያዘችበትን እጅዋን ጭብጥ አርጎ ወደ ጎኑ አስጠጋት ።

"ሔድ ፣ ደረቅ !"

"የት ልሔድ" ርጥብ !"

ሁሉንም "ደረቅ" ማለት ስለሚቀናት ፣ እሱ ደግሞ "ርጥብ" እያለ ያበሽቃታል ።

ዶሪሿውን ወርደው ወደ ግራ ከታጠፉ በኋላ ፣ "ከቤተሰቦችሽ ጋር ነው የምትኖሪው ?" ሲል ጠየቃት ።

ለምን ጠየቀኝ ብላ አልተመራመረችም ፤ ወይም አልተደናገጠችም ።

"ዳዲ የለም ። ወንድሞቼም እንደ ነገርኩህ ውጭ ናቸው ። እኔና እናቴ ብቻ ነን እዚህ ያለነው ።"

"አባትሽ የት ሔዱ ?" አላት በኀዘኔታ ዐይኑት ።

"ሔቨን" አለችው ፣ መሞታቸውን ብቻ ሳይሆን መጽደቃቸውንም ለማስገንዘብ ።

እስክንድር እንደ ፣ ሀሥን-ልቡና ትምህርት ክፍለ-ጊዜ መምህሩ በነገሩቸው ቀልድ ውስጥ ፣ በምድር ላይ ለድሀ የመጸወተው አምስት ሳንቲም ተመልሶለት ከገነት በር የተባፈ

ሬው ሰው ትዝ አለውና ፣ 'የማርታ አባት በምድር ላይ ብዙ ገንዘብ መጽውተው ነበር ማለት ነው' ሲል በ[illegible] ።

Remove Watermark Now

"ግን ምን ሆነው ሞቱ ?"

"ምን ያደርግልሃል ?" አለችና አመንትታ ዝም አለች ።

እስክንድር ምክንያቱን መናገር እንዳልፈለገች ገባውና ፣ ምናልባት የአብዮቱ ባበር ጨፍልቆአቸው ይሆናል ብሎ ዝም አለ ። ለጥቂት ሴኮንዶች ሁለቱም ዝም ተባባሉ ።

"አደራሽን ማርታ ! ፈረንጅ ሀገር ስትሔጂ ነጭ እንዳታገቢ" አላት እስክንድር ፣ ጥቂት ሲያስብ ቆይቶ ።

"ለምን ? ምነው ?"

ስም የለሽ ካፌቴሪያ በር ላይ ስለ ደረሱ ፣ እሷን አስቀድሚት ገቡና ጥግ ቦታ መርጠው ተቀመጡ ። ብዙ ሰው አልነበረም ። ሞቅ ያለ የፈረንጅ ሙዚቃ ቤቱን ያናጋዋል ።

አሳላፊው መጥቶ ፣ "ምን ልታዘዙ ?" ሲል ከፊታቸው ቆመ ። እስክንድር ፣ ማርታ እንድታዝ ቅድሚያ ሰጣት ።

"ከጭማቂ ዘር ምን አላችሁ ?" ስትል አሳላፊውን ጠየቀችው ።

"ለምን ሌላ ነገር አትጠጪም ? ቢራ ምናምን ?" አላት እስክንድር ፣ ለማግደርደር ያህል ።

"እኔ የፍራፍሬ ጭማቂ ነው የምፈልገው" አለችና ወደ አሳላፊው ተመለከተች ።

"ፓፓዬና ብርቱካን" አለ አሳላፊው ።

"ለኔ የብርቱካን ጭማቂ" አለች ማርታ ።

"በል እኚ ፣ ለኔም እንደዚያው" አለ እስክንድር ።

አሳላፊው ከሔደ በኋላ እስክንድር ፣ "የሚበላስ ነገር ፣ ሳንድዊች ምናምን ?" ሲል አግደረደራት ።

"ምንም አልፈልግም" ካለችው በኋላ ፣ ልቧ ተንጠልጥሎ ከቀረው ጨዋታቸው ላይ ተሰቅሎ ስለ ነበር ፣ "ደልቅ

pdfelement

ቅድም የውጪ ቢጋ እንዲታገቢ ያልከኝ ለምንድን ነው ?" ስትል ጠየቀችው ።

" ለምን መሰለሽ " አላትና ፣ እንዴት እንደሚገልጽላት በመቸገር ዐይነት ትንሽ ከቆየ በኋላ ፣ "ኑሮሽ ጤናማ የሚሆን አይመስለኝም " አላት ።

" እንዴት ? "

" አየሽ ! እንቺና የውጪው ቢጋ የተወለዳችሁበት ፣ ያደጋችሁበትና የኖራችሁበት አካባቢ የተለያየ ነው ። ባህላችሁ ይለያያል ። በምግብ ዓይነት ወይም በአመጋገብ ሥርዓት ፣ በአለባበስ ሁኔታ ፣ በጨዋታ ዐይነቶች ፣ በመዝናኛ ስፍራ አመራረጥ ፣ በእንግዳ አቀባበል ፣ በልጆች አስተዳደግ ፣ ከሁሉም በላይ ደግሞ በአስተሳሰብና በማኅበራዊ ኑሮ አመለካከት ልትለያዩ ትችላላችሁ ። ትዳር ማለት ደግሞ እነዚህን ነገሮች መጋራት ነው ! እና በባህልም ሆነ በሥነ-ልቡናዊ አመለካከት ብዙ የተራራቁ ጥንዶች ትዳር የሚያምር አይመስለኝም ።"

" አባባልህ ልክ ሊሆን ይችላል ። ነገር ግን ማንም ሰው በጋራ የሚፈልገው ነገር አለ ። ያም ፍቅር ፣ የመከባበርና የበለጸገ ኑሮ ነው ። ስለዚህ የጋራ መሠረታችንን ወይም ግባችንን ጥሩ ኑሮ አድርገን እንዳችን ከአንዳችን መማር እንችላለን ።"

ሁለቱም የቀረበላቸውን የብርቱካን ጭማቂ ተጎነጩ ። አሳላፊው ሌላ የሚታዘዙት እንዳለ ለማረጋገጥ ጥቂት ከቆመ በኋላ ተመልሶ ሔደ ።

" ምን መሰለሽ ማርታ ፣ ነገሩ እንዲህ እንደምታስቢው ቀላል አይሆንም " ሲል እስክንድር ቀጠለ ። " አየሽ ፣ የአሁኑ ፈንጂነትሽ ከረዥም ዓመት አኗኗርሽና አካባቢሽ የተገነባ ነው ። ይህን ማንነት ማደስ ወይም መለወጥ በጣም ከባድ ነው ። ሊሆንም ቢችል እንኳ ከባድ ትግል ፣ ጠንካራ መንፈስና ብልህ ጥንቃቄ ይጠይቃል ።"

" አባባልህ ቀው ፣ ዋናው ነገር ፍቅር ነው ። በሁለቱም መሐል መፈቃቀር ካለ ይህ ችግር አይፈጠርም ። "

" ችግሩ ግን ፣ ፍቅሩ ፣ ራቡ ትክክለኛ ምንጩ የለውም ፣ እንዲሁ በስሜት እሳት ይጀመራል ። አብዛኛው ጊዜ እንዲህ ዐይነቱ ጋብቻ ቁሳቁሳዊ ይሆናል ። የረዥም ጊዜ መጠናናትና መፋቀርም የለም ። በስሜት እሳት የተጀመረ ' ሚክስድ ማሬጅ ' ደግሞ ዘላቂነት [illegible] አብረው ከቆዩ በኋላ ፣ የስሜት እሳቱ (እንቺ ፍቅር የምትይው) ይቀዘቅዝና ለትዳር ቦታውን ይለቃል ። በዚያ ሰዓት በስሜት እሳት ተሸፍኖ የቆየው ፣ በሁለቱ መሐል ያለው የአስተሳሰብ ፣ የአስተዳደግ እና የአኗኗር ልዩነት ብቅ ማለት ይጀምራል ። ይልቁንስ ይህ ዐይነቱ ጋብቻ ዘላቂነት ሲኖረው ያየሁት በጥብቅ ሃይማኖት በተሳሰሩ ሰዎች ላይ ነው ። ይህ የእምነት ጉዳይ ነው ። በአንድ ሃይማኖት ተከታይነት ተዋውቀው የተጋቡ እንደ ኢትዮጵያዊና እንዲት አሜሪካዊት ለረዥም ዓመት የሚያስቀና ትዳር እንደ ነበራቸው አስታውሳለሁ ። እንዲያውም መውለድ ማቆም በፈለጉበት ወቅት ብልቱን በቀዶ ሕክምና ያስመከነው ኢትዮጵያዊው ወንድ ነበር ። ይህም የሚያሳየን ከነሱ ውጭ ሃይማኖታዊ ኀይል ተሜኘነት ተሳስረው መኖራቸውን ነው እንጂ ፣ የአካባቢ ፣ የአስተሳሰብና የባህል ልዩነት አስወግደዋል ማለት አይደለም ።"

" ድንቁም " እንደ ማለት ያህል ከንፈሯን አጣምማ ብርጭቆውን አነሣች ። የጨዋታቸው አርዕስት ቢለወጥ በወደደች ነበር ። እስክንድር ግን አርዕስቱን ሊለውጥላት አልፈለገም ። እንዲህ ዐይነት ክርክር ሲነሣ ደስ ይለዋል ! መላ ሀሳቦቹ ይግላሉ ። ሐሳቡና ንግግሩ አመታቱ እያደገ ፣ እየጠነከረና እየተወሳሰበ ሲሔድ ለራሱም ይገርመዋል ። ከዕድገቱ ፣ ከአካባቢውና ከትምህርት ቤቱ ብዙ ዕውቀት መቅሰሙን የሚያውቀው በእንዲህ ዐይነቱ የግለት ወቅት ነው ።

" ደግሞም የዚህ ዐይነቱ የተደቀለ ጋብቻ ችግሩ በባልና ሚስቱ ላይ ብቻ አይቆርም " ሲል ቀጠለ ። " ይብሱን ችግሩ የሚጎላው በሚወልዷቸው ልጆች ላይ ነው ። ልጆቹ እያደጉ ሲመጡ ፣ ራሳቸውን ከየትኛው ወገን እንደሚያስቀምጡ ይቸገራሉ ። የሥነ-ልቡና ጠበብቶች ይህንን ችግር ፣ ' አይደንቲቲ ክራይስስ ' ይሉታል ። ልብ ብለሽ እንደሆን አብዛኛውን ጊዜ ለብኩንነት ፣ ለአልኮል ሱሰኝነት ፣ ለሴሰኝነትና ለመሳሰሉት ርካሽ ተግባራት የሚጋለጡት ከእንዲህ

Remove Watermark Now
pdfelement

ዐይነት ቤተሰብ የወጡት ወይም እኛ ክልስ የምንላቸው ናቸው ። ስለ ራሳቸው የሚኖራቸው የተዘበራረቀና የተበላሸ ስሜት ይመስለኛል ፣ ወደዚህ አድራጎት የሚመራቸው ። ”

ማርታ ክርክሯን መሸሸ አልቻለችም ። ዝም ብላ በከፊል መዝታ ፣ በከፊል እሱን ስታዳምጥ ትቆይና ፣ በነገር ወጋ ሲያደርጋት ወይም እንጋገሩ አለጥምሽ ሲላት አንድ ቃል ጣል ታደርጋለች ።

“ ልጆቹ እንዴት ራሳቸውን የሚያስቀምጡበት ቦታ ይጠፋቸዋል ? ከሁለት የተለያዩ ዘሮች ቢወለዱም የሚኖሩበትን አካባቢ መስለው ማደግ ይችላሉ ” ስትል ተጋተረቸው ።

“ አይችሉም ! ” አላት በስሜት ጭንቅላቱን እየነቀነቀ ። “ የሚኖሩበት አካባቢ የእናታቸው ወይም የአባታቸው እንኳ የሁሉቱም አይደለም ። ስለዚህ ከእንደዚህ ዐይነት ቤተሰብ የተወለደ ልጅ ፣ ለምሳሌ እናቱ አበሻ ፣ አባቱ ፈረንጅ ቢሆንና ኑሮው ኢትዮጵያ ውስጥ ቢሆን በሙሉ ልቡ የኢትዮጵያውያንን እሴቶና ባህል መቀበል ያዳግተዋል ። ግማሽ ፈረንጅነት ይሰማዋል ” ካለ በኋላ ፣ እስክንድር ትንሽ ሲያስብ ቆየና ፣ “ እንደሚመስለኝ ይህ ችግር በታዳጊና በበለጸጉ ሀገሮች መሐከል ያለው የልዩነት ችግር ነጸብራቅ ነው ። ፈረንጅና የዕድገት ፣ የሥልጣኔ የበላይነት ምልክት ተደርጎ ስለሚወሰድ ፣ ክልሱ ልጅም ይህ ተጽዕኖ ከራሱ ጋር እንዲጣላ ያደርገዋል ። ብቻ ምን ልበልሽ ፣ አሁን ባለንበት የተራራቀ የኑሮና የአስተሳሰብ ደረጃ (ሚክስድ ማሬጅ) በጣም አስቸጋሪ ነው ” አላት ።

“ ሊቅ ነህ ” አለችው ማርታ ፣ በልቧ እንደ ማድነቅ በአፏ ደግሞ እንደ ማሽሟጠጥ አድርጋ ።

“ ሊቅነት አይደለም ” አላት እስክንድር ኪሱን እየዳበሰ ። “ አንቺም ብትሆኚ መጽሐፍ አንብበሽ ልታገኚ የምትችይው ዕውቀት ነው ። ”

ኪሱን የዳበሰው ሲጋራ ፍለጋ ነበር ። የክርክር ስሜቱ ሲግል ከንፈሩ እየደረቀ መጣ ። ሲጋራ ትንሽ አለው ። ከምላ

በኋላ ሲጋራ ላለማጨስ ምሎ ፣ አፉ ላይ የቀረችው [illegible] በሩን እንደ ቅዠት ወይም እንደ እንቅልፍ ልብ ውሳኔ ወሰዶት ፣ አሁን ከኪሱ አንድ ብር አወጣና አሳላፊውን ሲጋራ እንዲያመጣለት አዘዘው ። የያዛት ገንዘብ ከቀረበላቸው ጭምሮ እንደምትተርፍ በልቡ አስልቷታል ።

“ በነገራችን ላይ ፣ በስሜታዊ ብርገጋ ተንግሥተው ነጭ እያገቡ ወደ ውጭ ሀገር የሚሔዱ አበሻ ሴቶች ዕጣቸው ምን እንደሆነ ታውቂያለሽ ? ” ሲል ጠየቃት ።

“ ምንድነው ልትለኝ ነው ? ” አለችው ፣ ግንባሯን እኮማትራ ።

“ መጨረሻቸው ሽርሙጥና ነው ” አላት ድርቅ ብሎ ። “ አብዛኛውን ጊዜ ቅድም ባልኩሽ ምክንያቶች ስለ ማይስማሙ ፣ በመጨረሻ እዚያው ሽርሙጥና ይጀምራሉ ። ከአፍሪካ አግብቶ የወሰዳትን ቤት በጥንቃቄ የሚይዝ ነጭ ለሃይማኖቱ ያደረ ወይም ሕይወቱን ለሥራና ለምርምር የሰጠ ጥቂት ሰው ብቻ ነው ። ”

የማርታ ፊት ተለዋወጠ ። በእንጋገሩ እንደ ተከፋች ገባው ።

“ ምን ማለቱ መሰለሽ ? ” አለና እጅዋን ይዞ ሊያረጋጋት ሞከረ ።

“ እጄን ልቀቅና ማለት የፈለግከውን ተናገር ” አለችው ፣ ስልቱን ባጣ ድምፅ ።

“ ምን መሰለሽ ማርታ ፣ አንድ ልንክድ የማንችለው ነገር አለ ። ሰዎች ስንባል ብዙ ጊዜ ለጊዜያዊና እሳታዊ ስሜታችን ተገዥዎች ነን ። በሆን እሳታዊ ስሜት ወይም ማንፍልተኝነት ተንግሥቶ እናት ሀገርን ጥሎ መኮብለል ግፍቱ የሚሰማው ቆይቶ ነው ። እስካሁን ድረስ በነጮች ሀገር ደልቶት የሚኖር ኢትዮጵያዊ አላየሁም ፤ አልሰማሁም ። አብዛኛው እዚህ ትውልድ ሀገሩ ውስጥ የሚንቀውን ሥራ ፣ እንደ ቤት ማጽዳት ፣ መስታወት መወልወል ፣ መኪና ማጠብ ሽንት ቤት ማጽዳትና የመሳሰለውን እየሠራ ነው የሚኖረው ።

Remove Watermark Now

ጥቂት ኢትዮጵያውያን በቂ ገንዘብና ቁሳቁስ ቢኖራቸውም ፣ ነጻነቱና ክብሩ ስለሌላቸው ሰላም አያገኙም ። በገንዘባቸው ብዛት ኀሊናቸውን የሚመክቱበት የአልኮልና የሐሺሽ ማንብ ሠርተው፣ ከዚያ ውስጥ እየዋኙ ይኖሩታል—መኖር ከተባለ!"

ማርታ የተዘበራረቀ ስሜት ቀሰማት ። ዘመዶቿ ከውጭ ሀገር በሚልኩላት ዶላሳቢ ደስተኞች እንዳልሆኑ ታውቃለች ። ስለዚህ እስክንድር የተናገረውን ናቅ አርጋ ልታልፈው አልቻለችም ። በሌላ በኩል ደግሞ፣ የእሷ ስሜትና ፍላጎት ምንጊዜም ውጭ ነው ፤ ፈረንጅ ሀገር ነው ። ይህ ስሜት ስላየለባት ሐቁን ልትቀበል አልፈለገችም ።

" ይብላኝ ለምታገባት ! እኔ እንደዚህ እኛ አትመስለኝም ነበር " አለችው ።

" እንዴት ? " አላት እስክንድር ፣ ተገርሞ ።

" እንደዚህ ለጭቅጭቅና ለሙግት ሽንጥህን ገትረህ የምትቆም ዐይነት ሰው አትመስለኝም ነበር ።

በአርማዮ እንዳለችውም፣እንዳሁኑ ስራ እንጋጠም እንጂ ተው ተጫውተው ስለማያውቁ፣ እስክንድርን የምትገምተው እንደ ግድየለሽና ፣ ለኑሮውም ስለማሬም ደንታ የሌለው ሰው አድርጋ ነበር ። አሁን ለኢትዮጵያዊነቱ እንዲህ ሽንጡን ገትሮ መቆሙ አስገርሞአታል ።

" ጭቅጭቅኮ አይደለም " አላት እስክንድር ፣ የራሱን ያልሆነ ፈገግታ እያሳያት ። "ይልቅስ ሳናስበው ብዙ ትምህርት የተለዋወጥን ይመስለኛል ። "

አሳላፊው ሲጋራውን አምጥቶ ሰጠው ። እስክንድር በመጀመሪያ ማርታን ጋብዞአት፣ቀጥሎ ለራሱ ከፓኮው ውስጥ መዘዘ ።

" ይልቅ ይህን ሲጋራ የሚያስተውህ ወዳጅ ብታገኝ ጥሩ ነበር " ስትል ለከፍ አረገችው ።

" ያንችስ ምን ይባላል ? " አላት ፣ ከብረት እየሣቀ ። " እኔ እኮ አላጨስም ። ከሚያጨስ ወንድ ጋር ወይም

ጨዋታ ቦታ ስሆን፣እንዲሁ አጨሳለሁ እንጂ ሱሰኛ [illegible]ሁም " አለችው ።

እስክንድር አሟሟዷን አመነላት ። ሙሉውን ጭስ ነው ወደ ውጭ የምታስወጣው ።

" የሚገርምሽ ፣ ሁለት በቅርብ ማጨስ የጀመሩ ጓደኞቼን መክሬ አስትቼአለሁ ። ብዙ ዓመት ስላጨስኩት፣በግል ሕይወትም ሆነ በማኅበራዊ ግንኙነት ውስጥ የሚያስከትለውን ችግር በሚያሳምን ሁኔታ አቀርባለሁ ። መጥፎነቱን አስብባለሁ ። እኔ ራሴ ግን ማቆም አቃተኝ ። "

" ጠንቋይ ለራሱ አያውቅም ይባል የለ ? " ስትል አፌዘችበት ።

" ግድ የለም ። ጥሩ ሚስት ሳገባ ማጨሴን እቆማለሁ የሚል ተስፋ አለኝ ። "

" አንተ ያልተመከርከውን እሷ እንዴት ታስተውሃለች ? "

" ታስተውኛለች ። ጠንካራና ጥሩ ሴት ከሆነች እንኳን ሲጋራ መተው ሌላም ታስደርገኛለች ። ሴቶች ምን ያህል ኃይለኛ እንደሆኑ ዐውቃለሁ ። "

" እንዴት ? " አለችው ።

ፊቷ በደስታ ሲፈካ ተመለከተ ። መልሱን በጉጉት እንደምትጠባበቅ ገባው ። ሲያኩራራት አልፈለገም ።

" እንዴት እንደሆነ አልነግርሽም " አላትና ፣ በልቡ ' ለምንድነው ሰዎች ኃያል መባል ደስ የሚለን ? ሴቶችን ማንበርከክ ፣ በቁጥጥራችን ሥር ማዋል ፣ እንዲሰግዱልን ማድረግ የምንፈልገው ለምንድነው ? የበላይ ሆኖ የመገኘት ስሜት ለምን ያጠቃናል ? ' እያለ ሲያስብ ቆይቶ ፣ " ግን'ኮ በባሎቻቸው ላይ ኃያል መሆን የሚችሉት ሁሉም ሴቶች አይደሉም ። ጥቂት ጠንካሮችና ልበሙሉዎች ናቸው " አላት ።

በመልሱ ባለመርካቷ፣ቀደም ብላ ዐይኖቿን ከእሱ ለማሸሽ ያህል ከማዶ ካለው ባዶ ግድግዳ ላይ ተከለች ።

“ ስማኸኝ ማርቴና ? ” አላት ፣ በቀልድም በቁምም ሜም ዐይኗን ።

“ ደረቅ ! ”

“ ርጥብ ! ”

እስክንድር ለአፍታ ያህል ዐይኑን ከዐይኗ ሳይነቅል ቆየ ። ከአፉ በሚያወጣው የሲጋራ ጢስ ቀለበት እየሠራ ሲወረውር ፣ በሰፊው ቀለበት ውስጥ ጠባብ ቀለበት ሠርቶ ሲያሾልክ ፣ የማርታ ጆሮ ሙዚቃውን እየቀዳ ልቧን ሲያወራው ። በዐይኗ የእስክንድርን የጢስ ቀለበቶች ፣ ተከትላ ሜልቃ ብላ ስትሔድ፣ ቀለበቶቹ እየሰፉ፣ እየተምዘገዘጉ ሔደው ሲበታተኑ ፣ እንደገና ዐይኗን ወደ እስክንድር አፍ መልሳ ሌሎች የጢስ ቀለበቶች ስትጠባበቅ — ደስ ሲል !

ማርታ ምርምሩና ክርክሩ ቀርቶ እንዲህ እንዲህ ዐይኗት ጨዋታ ቢጫወቱ ደስ እንደሚላት እስክንድር ያውቃል ። የመጡትም ለዚሁ ነበር ። ‘ ታዲያ ለምንድነው የማይዋዋቱትን ክርክር እያቀረበኝ የማደርቃት ? ’ ሲል አሰበ ። ‘ ግን ዘብ በማጣቱና ከእሷ ጋር ሰላ ዐይኗት ጨዋታ መጫወት ባለመቻሌ ያቀረብኩት ማካካሻ ይሆን ? ነበዝ ነው ብላ እንድትወደኝ ይሆን ? ወይስ በእርግጥ የምርምሩና የክርክር ጥማት ይዞኝ ነው ? ’ እያለ ሲያስብ ፣ የቢው ጥያቄ አባነነው ።

“ እውነት እስክንድር ፣ ሚስት ታገባለህ ? ”

“ ምን ማለትሽ ነው ? ” አላት በአጠያየቋ ተገርሞ ። “ እንዴት አላገባም ? ”

“ ማለት ፣ በቃ ፣ እንዲያው ግድየለሽ ዐይነት ትመስላለህ ። የትዳር ስሜት ያለህ አትመስልም ። ”

ምን ለማለት እንደ ፈለገች ስለ ገባው ፣ “ ለእ ለባበሱ ብሆ እለመጨነቁ ? ሲጋራ ማጤስ ወይስ ሌላ ምንድን ነው ከቶም ነገረኝነት አምባ ያገለለኝ የመሰለሽ ? ወይም ደግሞ ሙቱ ሰው ለመሆን ፣ ጥሩ ዜጋ ለመባል የሚያስፈልጉ ሉሎች መመዘኛዎች ከሉ ብትገልጪልኝ ? ” አላት ፣ ፈገግ በተቀላቀ ልበት እንጋገር ።

“ እንደዚያ ሳይሆን ፣ እለ እይደለ ! እንዲያው ዝም ብዬ ሳይህ ፣ በቃ ... ”

“ እንዲያው ዝም ብለሽ ስታዪኝ ? ” ሲል ቃሏን ደገመና ፣ “ ታዲያ ምንን ነው የወደድሽው ? ” አላት ።

“ ሐድ ፣ ደረቅ ! ”

“ ርጥብ ! ”

ሸፋፍና ሊታለፈው ብትሞክርም ፣ እስክንድርን እንድትወደው ወይም እንድትቀርበው ያደረጋት ነገር ለራሷም ግልጽ ሆኖ አይታወቃትም ። በቁመናው አልተማረከችም ። ጸጉሩ በእሷ ዐይንና አስተሳሰብ የሚጠላ ‘ ኪንኪ ’ ነው ። ለአለባበሱ ብሆም ደንታ የለው ። አስተሳሰብና ዕውቀቱን ለመታዘብ ከዚህ ቀን በፊት ዕድል አላጋጠማትም ። ታዲያ ምንን ነው የምትወደው ? የአቤል ጓደኛ በመሆኑ ? በዲግሪ ለመመረቅ የደረሰ ተማሪ በመሆኑ ? ወይስ ካያት ቀን ጀምሮ ወዲያውኑ በፍቅር እንደ ፆር ስለለወደቀላት የእሱህ ፍቅር ይዞላት ? ... ስትምታታ ሐሳብ ጭልጥ ብላ ሔደችና ከምንኛት ወንዶች ጋር የእሱህ ፍቅር ስለሚይዛት ይህን እንደማያ ትፈራቸዋለች ። ነገር ግን እስካሁን ከእስክንድር ጋር ያላቸው ግንኙነት ከዚያ የሚያደርስ ባለመሆኑ በእሱህ ፍቅር ልትደመድመው አልቻለችም ።

“ ለሚ እንጂ ማርታ ” አላት እስክንድር ፣ ከፓኮው ሌላ ሲጋራ እየመዘዘ ፤ “ አንድ ነገር እጠይቅሻለሁ ብዬ ባገኘሁሽ ቁጥር እረሳዋለሁ ። ”

“ ምንድን ነው ? ” አለችው ፣ የወፈ ህዋላቶቿን መንታ ቃቸው በገጽታዋ ላይ እየተነበበ ።

“ ያቺ አጠር ወፈር ያለች ቀይ ልጅ ፣ የሁለተኛ ዓመት ተማሪ ፣ ጓደኛሽ ነች ፣ አይደለ ? ” አላት ስሟን እንደማያውቅ ሁሉ ።

“ እ ፣ ቤቲ ! ”

“ እም ፣ ቤተልሔም ። እሷ ልጅ ‘ ሲክችረሪን ’ እውርዳ ሞለች የሚል ወሬ ሰምቼ . . . ”

የማርታ የነገር መቀበያ አንቴናዎች ሽቅብ ተቀሰሩ ። በቅናት የተመጣጠረው ሰውነቷ ተቆንጠነጠ ። በጆሮዋ ብቻ ሳይሆን በመላ ሰውነቷ እንደምታዳምጥ ሁሉ ፣ ፊቷን እስከ ጎደር ፊት ደቀነችው ። የሐሜት ወሬ ሲጀመር ለመስማት ካላት ጉጉት የተነሣ ቅንድቦቿ ይርገበገባሉ ።

" ማን ነገረህ ? እቤት ወንዶች ፣ እኛን ትሳደባላችሁ እንጂ ፣ እናንተኮ የባሰ ወሬኞች ናችሁ ! "

" እንደዚያ ሳይሆን ፣ በጨዋታ መሐል ተነሥቶ አንድ ጓደኛችን ነው የነገረን ። ሳምሶን 'ትልቢወን' ታውቂዋለሽ ? '

" አዎ ፣ ያ ብዙ ጊዜ አብሮአችሁ የሚሔደው ስፖርተኛው ልጅ . . . ዐውቀዋለሁ "

" እሱ ነው የነገረኝ ። ከቤተ ልሔም ጋር አንድ ዲፓርትመንት ውስጥ ስለሆኑ ሁኔታውን ያውቃል ። ወሬው ከዲፓርትመንቱ ተማሪዎች ጆሮ ደርሷል ። "

" የወለጋ ልጅ ነው ፣ አይደል ? " አለችው ፣ በምሥጢራዊ አነጋገር ።

" እኔ እንጃ ፣ እኔ የማውቀው በኢትዮጵያዊነቱ ነው ። ለማ ካብት ይመር ይባላል ። "

" አዎ የወለጋ ልጅ ነው ሲሉ ሰምቻለሁ ። ብታይ ወዶ እት ሊሆት ነው ! እብዷለታል ። "

" እሱን ተያው ! መቼም ሴቶች ቆዳችሁን ማዋደድ ታውቁበታላችሁ ። ተወደድን እንጂ ወደድን አትሉም ። "

" ሒድ ደሬት ! እኔ የታዘብኩትን ነው የምነግርህ ። እንዲያውም ካላገባሽ እያለ ያደርቃታል ። "

" ታዲያ ለምን አታገባውም ! እምቢታው ነው ? ዘንድሮ እኮ ባል ውድ ነው ? " አላት አስክንድር ፣ [illegible] ብሎ ።

" ሒድ ጉረኛ ! ሚስት ለማግኘት ገና በእውን የበሰለ ደጅ የምትጠኑበት ዘመን ይመጣና " ብላ የብሽቀቷን ከተ

ናገረች በኋላ " ቤቱ እንደሆን ለጊዜው ነው እንጂ አያገባውም " አለችው ።

" ምነው ለምን ? "
" ውጭ ሀገር የመሔድ ሐሳብ አላት ። "
" እ ፣ ፈረንጅ ነዋ የምታገባው ? " አለና ተሳደባት ።

በሽቀትና አፍንጫዋንና ከንፈሯን አነፍንፋ "እንዴነዋ!" አለችው ።

አስክንድር ግቀና ፣ ' በድን ሥጋችሁ ነው እንጂ ኢትዮጵያ ውስጥ ያለው ልባችሁና ነፍሳችሁ አውሮፓ ገብቷል ፣ አይ የኛ ዘመናውያን ! ' አለ በልቡ ።

"እኔ እንደ ሰማሁት ከሆነ ለማ በቤተ ልሔም ምክንያት ከተማሪዎቹ ጋር ጣጣት ውስጥ ገብቷል ይባላል " አላት ።

" የምን ጣጣት ? " ብላ ግንባሯን አኮማትራ ጠየቀችው ።

መልሱ ተናገረ አልነበረም ። " ፍርሀት የሚያስከትል ጣጣት ይመስለኛል " አላት ።

" አልገባኝም ። "

"ምን መሰለሽ ፣ ሳምሶን እንደ ነገረኝ ከሆነ ፣ ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ለማ በተማሪዎቹ ላይ የሚያሳየው ጸባይ ተለዋውጦአል ። ቀድሞ ከፍሉ ውስጥ ገብቶ አስተምሮ ከመውጣት በስተቀር ፣ ከተማሪው ጋር ምንም ዐይነት ግጭት አልነበረውም ፤ አሁን ግን ቁጡነት ይታይበታል ። ለተማሪዎቹ ጥያቄ የሚሰጠው መልስ ቀና አይደለም ። ጥያቄ የሚጠይቁት ለማወቅ ሳይሆን ለተንኮል ይመስለዋል ። ከተማሪው ጋር አንድ አይነት ድብድብ መተናነስ ጀምሮአል ። እንደሚመስለኝ ከሆነ ፣ የዚህ ሁሉ ምንጩ ተማሪዎቹ እሱ ከቤተ ልሔም ጋር ያለውን ግንኙነት ያወቁበት እየመሰለው የሚፈጥረው ጭንቀት ነው ። አትኩረው የሚያዩት ተማሪዎች ሁሉ የሚያሙት ሊመስለው ይችላል ። ደግሞም ያመነትም ይሆናል ። የጸባዩ መለዋወጥና የማስተማር መበላሸት ለፍርሀቱ የሚያቀርባቸው ምክንያቶች ናቸው ። ብቻ አኳኋኑ ውስጣዊ ሰላም ማጣቱን ያሳያል ። "

ማርታ ፥ ' እኔ ምን አገባኝ ! ' የማለት ያህል እንገቷን ትንቀሳ ፥ ትከሻዋን ንቅንቅ አርጋ ዝም አለች ።

" ይገርምሻል በፊት ግሩም መምህር ነበር እሱ ። ታዲያ ምን ይሆናል ! ሴቶች የገባችሁበት ነገር ምን ጊዜም ቢሆን ሰላም አያገኝ " አላት በፊቱም ባይገልጸው በልቡ እርር ብሎ ።

" ምን ? " አለችው ፥ እሷም ተቆጥታ ።

ምንም አልመለሰላትም ። ቁጣዋን ለማብረድ ዝም አላት ።

" ተማሪው ትምህርቱን ትቶ እንዲያው ነገር መፈት ፈት ይወዳል " አለችው ፥ በንቀት እንጋገር ።

" ነገር መፈትፈት አይደለም ። ተማሪውን የሚመለከት ጉዳይ ነው ። ለብዙዎቹ ተማሪዎች ዩኒቨርሲቲው ከዕውቀት ይልቅ ለማርከክ መፋለሚያ ቦታ ሆኗል ። በዛ ላይ ሴትነትና ውበት ጣልቃ ገብተው ሲበጠብጡ ምነው አያናድድ ! "

ፊቷ ላይ ከፋኛ መከፋት አነበበ ።

" እምልሽ . . . " ብሎ ፥ መናገር የፈለገውን ሳይጨርስ አቋረጠችው ።

" እውን አንተ አስተማሪ ብትሆንና ከምታስተምራ ችው መሐል አንዷት ልጅ ብትወድ አጋጣሚውን ከመጠቀም ትቆጠባለህ ? "

እስክንድር ጥያቄው ድንገተኛ የሆነበትን ያህል ፥ ከው ብሎ ለጥቂት ሊከንዶች አሰበ ። ፈዛዛ ሳቅ ሥቆ ፥ በልቡ ' ምን አስደነገጠህ እስክንድር ? ራስህን ትጠራጠረዋለህ እንዴ ? ' እያለ ፥ " አይመስለኝም ። ማርክ የነገሠበት ሥርዓተ — ትምህርት እስካልቀረ ድረስ ፥ እንዲህ ተማሪዎችን የሚከፋፍልና የሚያማርር ድርጊት የምፈጽም አይመስለኝም " አላት ።

" ጉረኛ " አለችው ፥ ከተድሞው ቀዝቀዝ ባለ ስሜት ። " ጉራህ ከቁመትህ ይበልጣል ። "

" ማንም ሰው ቢሆን ለራሱ ከፍ ያለ ግምት ይኖረዋል ፡ እና ተሳስቼ ይሆናል " ።

ቢናገር ድምፁንም ሆነ እሱነቱን ለምን እንዳዝናናው አልገባውም ። የሆነ ጽኑላዊ ስሜት ተሚሟነው ። በእንጻሩ ደግሞ የማርታ ገጽታ እየደመቀ ሲሔድ ተመለከተ ። ' ምን እንዲህ አስበረታት ! ሙዚቃው ይሆን ? ወይም ድምፁ መጣ ላቱን ስምታ የተረታሁላት መስሏት ይሆን ? ' አለ በልቡ ። ሕሚትና ሙዚቃ የማርታን ሕዋሳቶች ምንኛ እንደሚያንቃቁ ገመተ ።

የሸሚዟን የደረት ቁልፍ ፈትታ ነውቸሟን ለእስክንድር ዐይን አጋለጠቻቸው ። ከተቀመጠችበት ብትንግም ባለችበት ትከሻዋን እየሰበቀች ከሙዚቃው ጋር አብራ ታዚም ጀመር ። " አታምን " የተጫወቱት " ሸ. አዝ አል " የሚል የእንግሊዝኛ ሙዚቃ ነበር ።

" [illegible] ? " አላት እስክንድር ፥ ዐይኑን [illegible] እየተገለ ።

" ሙዚቃ የሚጠላ አለ እንዴ ? ሕይወት የሌለው ፍጡር ካልሆነ በስተቀር ፥ " አለችው ፣ እንቅስቃሴዋን ሳትገታ ። " ማለቴ ፥ የመውደድ ደረጃ ሊለያይ ይችላል ። "

" እኔ ግን ይገርምሃል ፥ ሙዚቃ እንደ ነፍሴ ነው የምወደው ። በተለይ በዚች ሙዚቃ ትልቅ ትዝታ አለኝ ። "

" ከብደቱ ምን ያህል ይሆን ? " ሲል ቀለደባት ።

" ደረት ! " አለችውና ፥ " የራሴ የሆነ ትዝታ ነው " ብላ የትከሻ እንቅስቃሴዋን ሳታቆም ዐይኗን በጠረጴዛው ባይነት ላይ ተከለ ፥ ጭልጥ ብላ ትዝታዋ ውስጥ ገባች ።

ከአንድ ዓመት በፊት ነበር ። ማርታ አንድ ወንድ ጓደኛዋ ቤት ስትሔድ ጓደኛዋ ከጥቂት ጓደኞቹ ጋር ያዘጋጀው ፓርቲ ላይ ደረሰች ። በአጋጣሚ የተዘጋጀ የግል ፓርቲ በመ ሆኑ በቂ ቅንብር ስላልነበረው ፥ ሴቶች አልነበሩበትም ። ስም ንት ያህል የመንደሩ የሚተራረቡ ወንዶች ብቻ ራሳቸውን ለማዝናናት ያን ዕለቱን ያወጡት ፕሮግራም ነበር ። ማርታን

pdfelement
Remove Watermark Now

መልካም አገር ማለት ። የአንዲት ሴት ከመሐከላቸው መገኘት ሁሉንም አስደስታቸው ።

በመጀመሪያ ከእያንዳንዳቸው ጋር ተራ በተራ እየተነሣች ስትደንስ ቆየች ። ስዳንስ ያላት ስሜት ከምንም የላቀ ነው ። ወፍሮ ሲያስፈጺት አውስው ዳንስ ላይ ቢያተርኳት ሌሊቱን ሙሉ ስትንከው ታድራለች ። በዕለቱም ጨዋታው እየሞቀና የጎረምሶቹ ሰውነት እየጋለ በሔደ ጊዜ ተራ መጠበቁ ቀርቶ ሁሉም አንድ ላይ እየተነሡ ይወዛወዙ ጀመር ። ማርታም መሐላቸው ገብታ ሁሉንም ማጫወት ቀጠለች ። ላባቸው ፊታቸውን እያጠበ ፣ ከአንገታቸው ሲቀነጠሉ እየዶረሱ ፣ ከወገባቸው እየተሸበረኩ ፣ ከእግራቸው እየተብረከረኩ ዙሪያዋን ከበው ሲደንሱ ማርታ የላዕላይነት ስሜት ተሰማት ። በሴትነቷ ተኩራራች ። ነገር ግን ከርታ ከመደንስ አልተቆጠበችም ። ይብሱን ፣ ከወገቧ በላይ በሙት መዋገር ብቻ ዕርቃኗን ሆና እስከ በቃት ተፍነከነከች ። በረቀች ፣ ተወዛወዘች ።

“ ፒ ኢጌ እል ” የሚለውን ሙዚቃ ሰድሮች ባለ ጸጋ ማመው ደንሰበት ። እቤን ከመሐላቸው እንዳረገች ፣ እያንዳንዳቸው የሙዚቃውን ስልት በመጠበቅ ማታቸውን ወደ ማርታ እየጠቁሙ ፣ “ ፒ ኢጌ ሲስኮ ” አሏት ። ከሙዚቃው ጋር እያንዳንዳቸው የሲስኮን ቃላት በተናጠል ይሉና በአንድነት ፣ “ ኦ ኦ ኦ . . . ኦ ” የሚለውን ድምፅ ሲደጋግሙ ፣ አንገቷን አቅንታ ይብሱን ቁልቁል እየተሽከረከረች ትፍነከነክላቸው ዋለች ።

ማርታ በርካታ የዳንስ ቀኖችም ሆኑ ምሽቶች አሳልፋለች ። ከሁሉም ይልቅ በዚህ ቀላል የዳንስ ቀን ፣ “ ሲስኮ ” ጭንቅላቷ ውስጥ ተቀርጾ የቀረው ፣ ምንም ሴት ባልነበረበት አዳራሽ እሷ ፣ “ ሲስኮ ለሲ ” ሆና በወንዶች መሐል እንደ ጫኦት ተከባ ያሳለፈችው ዕለት ስለሆነ ነው ። ከዚያን ዕለት ጀምሮ ለሴትነቷ ልዩ ግምት ሰጥታዋለች ።

“ ዳንስስ ትወጂያለሽ ? ” አላት እስክንድር ፣ ከትዝታ ባሕር ውስጥ መንባቷን ሳያውቅ ፣ የትከሻዋን መነቃነቅ ብቻ እየተመለከተ ።

“ ጥ ! ነፍሴ ነው ! ” አለችና ፣ የሚቀጥለውን የእስክንድር ቃል በመጠባበቅ ከአንገቷ ቀና አለች ።

“ ጥሩ ነው ” አላትና ዝም አለ ።

“ አንተስ ? ”

“ እኔም እወዳለሁ ። በውጭ ሀገር ሙዚቃዎች እደንሳለሁ ። የበለጠ ደስ የሚለኝ ግን ፣ በሀገር ባህል ሙዚቃዎች ስጫወት ነው ” አላት ።

“ እፍ ! ” ብላ ፊቷን ወደዛ አዞረችና ፣ “ አቤት አቤት ፣ እንዲያው ቁና ሙሉ ጉራ ! ” አለችው ።

“ ጉራ አይደለም ። ከምደንሰው የበለጠ እስክስታ እወርዳለሁ ፤ አብዛኛውን ዐይነት የሀገር ባህል ጨዋታ እጫወታለሁ ። በ “ ትዝታ ” እንጉራጉራለሁ ፣ “ ጉብልዬ ” ን አዜማለሁ ፣ “ እየዬው ድማሙ ” ን እተከዝበታለሁ ። አንቺ ግን እስክስታ መውረድ ቀርቶ የሀገርኛውን ዘፈን ግጥም እንኳ ሴት ማዳመጥ መቻልሽን እጠራጠራለሁ ” አላት ፊቱ ላይ የፌዝ ግቶ ብልጭ ድርግም እያለ ።

“ ማወቅም ሆነ መቻል አልፈልግም ” አለችው ፣ በግድየለሽነት ትከሻዋን እየሰበቀች ።

“ ይሄንን ነው ’ ኮ የምልሽ ፣ አንቺ የማታውቂው አንቺነትሽን ነው ። እኔ ግን እኔነቴን ሳላውቅ መኖር አልችልም ። የሀገሬ ባህልና ጨዋታዎች የእኔነቴ ክፍሎች ናቸው ። አንዳንዴ ለብዙ ጊዜ አከታትዬ በውጭ ሀገር ሙዚቃ የደንስኩ እንደሆን ከራሴ ጋር ጸብ እጀምራለሁ ። መሠረቴ የተናጋ ይመስለኛል ። ባዶነት ይሰማኛል ። ባህሌን ንቄ ለውጪ ባህል የተንበረከኩ ይመስለኛል ። ”

የንቀት ሣቅ ሣቀችና ፣ “ ሐቀኛ ኢትዮጵያዊ ነህ ” አለችው ።

“ አንቺ ግን ሁሉቱንም አይደለሽም ” አላት እያሾፈ ፤ “ ማለቴ ፣ አውሮፓዊትም ኢትዮጵያዊትም አይደለሽም ። ”

የንግግሩ ክብደት አልተሰማትም ።
"እስቲ እናንተው ሁኑበት" ብላ ቀለደችና ፣ "እውነት ግን ከልብህ ነው እንዲህ ሀገር ወዳድ ሆነህ የምትከራከረው ?" አለችው ።

"ከአንጀቴ ነው" አላት ወደ ኋላው ሰጠጥ ብሎ ።
ራሷን ነቀነቀች ፣ "ግን የውጭው ሙዚቃ የሀገር ባህሉ ምን አሰኘህ ? ሁሉም መዝናኛ እስከሆነ ድረስ ፣ በቃ !"

"እም ሁሉም መዝናኛ ነው ። ለውጭው እየተገዛሁ የራስን ናቅ ማድረግ ግን ፣ ራስን መርሳት ይመስለኛል ። ከውጭ የምንቀበለውን ያህል የራሳችንንም ባህል ወደ ውጭ ብናንጸባርቅ ምንኛ ባማረብን ። በሀገርና በውጭ መካከል የባህል ልውውጥ መኖር እንዳለበት አምናለሁ ። ከአንድ ጎን ብቻ ሲመጣ ወይም ሲንጸባረቅ ግን ፣ የባህል ተጽዕኖ ይሆናል ። በምዕራባውያን ሙዚቃ ረገድ እኛ የተያያዝነው ይህን ይመስላል ።"

"እረ በናትህ ! አርዕስት ቀይር እስክንድር ። ምን ቸግሻው ነህ ! ልታደርቀኝ ነው እንዴ ያወጣኸኝ ?" አለችው ፣ ከልቧ በሽቃ ።

"እረ ላዝናናሽ ነው ማርትዬ ! ይልቅ ሙቀቂውን ድገሚ" አላት ልቧን ሊያሟሽሽው ።
"በቃኝ ! ይልቅ እንሂድ !"

"ቆይ እንጂ ተጫወቺ ! የት እንሔዳለን ! አይዞሽ አንድ ቀን እንጨፍራለን ።"

"መቼ ?" አለችው ፣ ዕለቱን በናፍቆት በመጠበቅ ዐይኑን ።

"መቼ ! መቼ ?" እያለ ቃሏን በልቡ ደጋገመና ፣ "ግድየለሽም ፣ አንድ ቀን" አላት ።

"እኮ አንድ ቀን መቼ ?" ስትል የንዛ ሐሳቡ አፋጠጠው ። ' እጅ አጠረኝ ፣ ኪሬንቲ ብስብ ' የሚባሉት የልጅነት

ጨዋታ ታወሰው ። ምናልባት በሐሳቡ የሚገምተው ፣ የወመሬቲያው ጊዜ በሚተርብበት አካባቢ ነው ። ያኔ እን[illegible] ቃቱ ፆንን ፆርንት ልብስ ማሠፌያ ብሎ ገንዘብ እንደሚልክለት ይተማመናል ። እና ምናልባት ያኔ ! ግን ከዚያ በፊት ይቺ ልጅ ከዩኒቨርስቲው ወድቃ ብትባረርስ ? ነገሩ ሁሉ ከንቱ ዝማሬ መሆኑ አይደለም ?

"ሰማ አንተ እስክንድር !" ስትል ማርታ ከሐሳቡ አባነነችው ። "ይኼ አቤል ለምንድን ነው ሲያየኝ ግን ባሩን የሚያኮማትረው ?"

ይሉኝታ ይዞአት ነው እንጂ ፣ ከእስክንድር ጋር ከተገናኙበት ዕለት ጀምሮ ከአሁን አሁን ላንሣው እያለች ስታሰላስለው የቆየችው አርዕስት ነው ።

"ይኮማተርብሻል እንዴ ?" አላት እስክንድር ፣ ሁኔታውን እንደማያውቅ ሁሉ ።

"እረ ብታይ እንደ ጠላቱ ነው የሚያየኝ !"

"ምን አለ እሱ ከማንም ጋር ቢሆን ያን ያህል አይጫወትም" አላትና ሐሳቡን ቀርጦ ፣ "ለመሆኑ ትዕግሥት ደህና ናት ?" ሲል ጠየቃት ።

"ደህና ነች ፣ እሷም ብታያት የተዘጋች ናት ። ፊቷም የውስጥ ስሜቷን አትናገርም ። እኔ መቼም በመኝታ ክፍል የቅርቧ ነኝ ብዙ ብዙ ላደርግላት ሞክርኩ ። እሷ ግን ግልጽ አይደለችም ። ከአቤል ጋር ፍቅር እንደ ጀመረች ያወቅኩት ከስንት ማውጣጣት በኋላ መሰለህ !"

እስክንድር ለተወሰኑ ሰከንዶች በትካዜ ዝም ብሎ ቆየ ። ምን እንደሚናገር ግራ ገብቶታል ። የአርዕስቱ መነሣት ቢያስደስተውም መፍትሔ የሌለው ድግግሞሽ ጨዋታ መሆኑ ስሜቱን ከፋፍሎታል ። አቤልን ለመርዳት በምን መንገድ ይቻላል ? ሁለቱም ስሜታቸውን ለሰው የማያካፍሉ ፣ የርስ በርስም ልሳናቸው ዐይናቸው ብቻ !

"እጅግ ያስገርሙኛል" አለችው ማርታ ፣ "የእስክንድር ዝምታ ጨዋታውን እንዳያቆመው !" ፍቅር በረከ

pdfelement
Remove Watermark Now

ሰቤት ፀመን ደግሞ ይህን ያህል መጨነቅ ። ያውም በዐይን ፍቅር ! ምን ከረፈፍሽ ናቸው ! "

" ከረፈፍነት አይደለም ፤ አያድርስ ነው ። በፍቅር ጀግንነት የለም " አላት አምርሮ ።

" ምነው ይርሱብሃል እንዴ ? "

እስክንድር ምንም አልመለሰላትም ። ጥቂት ሲያስብ ቆይቶ ፤ " ይልቅስ ለንረዳቸው የምንችልበትን መንገድ ብንፈልግ ጥሩ ነበር " አላት ።

" እንዴት ? " አለችው ፤ የሱን ስሜት በማየት ለንገሩ አትኩሮት ሰጥታው ። " እምልህ ፤ የልባቸውን እስከነጣ ወቱን ድረስ እንዴት መርዳት ይቻላል ? "

" አዎ ፤ ችግሩ'ኮ እሱ ነው " አለና ፤ መፍትሔ ከጣራው ላይ የሚወርድ ይመስል - ጣራ ጣራውን እያየ ፤ " ምን መሰለሽ ፤ እስካሁን አቤልን ለመርዳት የሚታገሉት የናታን ብቻ ናቸው ። "

" የናታን ? " ስትል ግራ በተጋባ ስሜት አቋረጠችው ።
" የፍልስፍና መምህር ። እንደ ረዥም ቀይ ፤ ጸጉራቸው ትንሽ ገባ ያለ ሰውዬ ! ብዙ ጊዜ እንኳ ብቻቸውን ነው የሚሔዱት ። "

" እ . . . ወወቅኳቸው ። "

" እንዴት ዐይነት ግሩም ሰው መሰሉሽ ። ታዲያ ምን ይሆናል ፤ ብቻቸውን ነው የሚፍጨረጨሩት ። አቤልን ለማዳን ሌላ በቅጡ የሚረዳቸው ሰው አላገኙም ። እኔን እንዳገደ እየጠሩ ስለ ሁኔታው ይጠይቁኛል ። ነገር ግን በቂ መረጃና ድጋፍ ልሰጣቸው አልቻልኩም ። አቤል ታፍኖ መሞት የሚፈልግ ልጅ ነው ። "

" እውነት ፤ ምን ዐይነት ተፈጥሮ ነው ? " አለችው ፤ ከፊቶ እንደ ተገረመችበት በሚገልጽ ስሜት ።

" ተፈጥሮ አይደለም ። ከአካባቢው የወረሰው በሽታ ነው ። ፍቅር ምስጢር ቀድርጎ በሚወሰድበት አካባቢ እስካ

ደን ድረስ ፤ እሱም ምንት ስሜት ነው የሚምንጸባርቀው ... በዚያ ላይ ደግሞ እኔ እንደሚመስለኝ ፤ አቤል ለፍቅር ጥሬ ነው ። ይህችን ትንሽ ዕድሜውን ሙሉ በሙሉ ደብተሩ ላይ ነው ያሳለፋት ። የሱን የባላገር ገጹሕ ስሜት ከእኛ የከተማ የትርምስ ሕይወት ጋር ልናወዳድረው አንችልም " ካለ በኋላ ፤ ነገሩን ለማዛመድ እስላስለና ፤ " ሁለታችን ይልቅ እሡን እሱን ለመርዳት ብንችል ጥሩ ነበር " አላት ።

" እንዴት ? " አለችው በጉጉትና ጭራሉ በተሞላበት ስሜት ። እንደ ማንኛውም ሕያው ፤ ሌላውን የመርዳት ጉጉት ተሰማት ። ገና ምንንም ሳትጀምረው ደል ደስ አላት ። " የሚቻል ከሆነ ፤ በደስታ ! " አለችው ።

" አዎ ፤ እንዴት መሰለሽ ፤ እኔና አንቺ በዘዴ ሁለቱን አተናኝተን ለማነጋገር ብንችል ። "

" እንዴት ? " አለችው ፤ እንደገና ተቻኩላ ።

" እኔና አንቺ አንድ የሆነ ቦታ እንቃጠርና አንቺ ትዕግሥትን ፤ እኔደግሞ አቤልን እዚያ ቦታ በዘዴ ይዘናቸው ለመምጣት እንሞክር ። በአጋጣሚ እንዳ በቀጠሮ የተገናኘን እናስመስለውም ። "

" እሺ መቼ ? "

" ነገ ነዋ ! ምን ጊዜ መስጠት ያስፈልገዋል ! " አላት ፤ እስክንድርም ራሱ ተቻኩሎ ስሜቱ በደስታ እየተቁነጠነጠ ።
" በስንት ሰዓት ? "

" ከተቀጠር በኋላ ፤ ወደ አሥር ሰዓት አካባቢ ። " ገም ብሎ አቶ ላይ የመጣለት የሰዓት ምርጫ ነበር ።
" የት ቦታ ? " አለችው ።

" የት ይሻላል ? እ . . . እዚያ አንቺና ትዕግሥት የምታጠኑበት ዋርካ ሥር እያጠናችሁ ጠብቁን ፤ እኔ እንደ ምንም እሱን ይዤ እመጣለሁ ። "
" በደስታ ! "

እስክንድር ከዚች ደቂቃ ጀምሮ ሐሳቡ ተቁነጠነጠ ። ከማርታ ጋር ካፊቴሪያው ውስጥ ጥቂት ሲጫወቱ ቆይተው

Remove Watermark Now

ሐዱ ። ከአቤል እርዕስት በኋላ ፣ ማርታ የምታወራለትን እን ዱንም ከልብ አላዳመጠም ። አቤልና ትዕግሥትን ለማገና ኘት ታላቅ ጥበብ የተከሠተለት መሰለው ። ነገ . . . እሑድ . . . ከአንድ ሌሊት በኋላ . . . . አቤት ርቀቱ ! ሐሳቡ በርር እሑድ ላይ ሠረፈ ። እዚያች ዋርካ ሥር ትዕግሥትና ማርታ የሚያወሩ መስለው ሲጠብቁኛው . . . እሱ አቤልን እጅበ ከተፍ ሲል . . . . ተማሪ ሙሽሮች ከነሚዜዎቻቸው . . . ግን አቤል እምቢዮ አልሔደም ቢልስ ? ወይም ደግሞ ትዕግሥትን ሲያይ የኋሊት ቢበረግግስ ? . . .

ምዕራፍ አስራሦስት

እሑድ ጠዋት፣እስክንድር ማንደፍሮ ከእንቅልፉ ሲነቃ ከሳምሶን "ጉልበው" በስተቀር ቀድሞት የተነሣ ሰው አል ነበረም ። ሳምሶን እንደ ልማዱ በጠዋት ተነሥቶ በፖርት በመሥራት ላይ ነበር ።እስክንድር እንደ ነቃ ዐይኑን በባቶቹ ጠራርጎ ሳምሶንን አጨልቆ ተመለከተው ። ላቡ በግንባሩ ላይ እየወረደ ፣ መሬቱ ላይ ተንጋሎ ፣ እንነቱን በእጁ እየደገፈ ከወገቡ በመነሣትና በመተኛት የሆድ ጂምናስቲክ ይሠራል ። ሳምሶን ለስፖርት ያለው ፍቅር እስክንድርን ሁሌም ያስደን ቀዋል ። ጠዋት ጠዋት ቀድሞ ተነሥቶ ሰውነቱን ሳያፍታታ ምንም ቢሆን ወደ ውጭ አይወጣም ።

እስክንድር በሳምሶን እንቅስቃሴ ተነቃቅቶ ፣ "ስፖርት ለጤንነት !" አለና ከመኝታው ውስጥ ተፈናጥሮ ወጣ ። ደግሞ ስለ ተሜሜነው ከአልጋው ለመነሣት የፈጠረው ዘዴ ነበር ። ልብሱን ለባብሶ ከጨረሰ በኋላ፣ከፍሉ ውስጥ ይንጎራደድ ጀመር ።

"ምነው ዛሬ በሌሊት ?" አለው ሳምሶን ፣ በእሑድ ቀን የእስክንድር ማልዶ መነሣት እንግዳ ነገር ሆኖበት ።
"አንዳንዴ ለውጥ ያስፈልጋል ።"

"የምን ለውጥ ?" አለ ሳምሶን ፣ ጂምናስቲኩን ጨርሶ ዱብ ዱብ በማለት ሰውነቱን እያዝናና ።

"አንዳንድ ሰንበቶችን ማልዶ የመነሣት ለውጥ !" አለውና እስክንድር ወደ መስኮቱ ሔዶ ከፈተው ።

የጠዋት ፀሐይ፣ ግር ቅጠሉን ልዩ ድምቀት ሰጥታዋለች። ከእሑድነቷም ሌላ ፣ ጠዋት እንደ መሆኑ መጠን በግቢው ውስጥ የሚንቀሳቀስ ተማሪ አልነበረም ። ለእታክልቱ ከፀሐይ ብርሃን ጋር ውበትና ድምቀት የሰጠው ጸጥታውም

Remove Watermark Now
pdfelement

ሔዱ። ከአቤል እርዕሰት በኋላ ፣ ማርታ የምታወራለትን እንዱንም ከልብ አላዳመጠም ። አቤልና ትዕግሥትን ለማገናኘት ታላቅ ጥበብ የተከሠተለት መሰለው ። ነገ . . . እሑድ . . . ከአንድ ሌሊት በኋላ . . . እቤት ርቀቱ! ሐሳቡ በርሮ እሑድ ላይ ሰፈረ ። እዚያች ጥርካ ሥር ትዕግሥትና ማርታ የሚያጠኑ መስለው ሲጠብቋቸው . . . እሱ አቤልን እጅበ ከተፍ ሲል . . . ተማሪ ሙሽሮች ከነሚዜዎቻቸው . . . ግን አቤል እምቢ ቢል እልሔድም ቢልስ ? ወይም ደግሞ ትዕግሥትን ሲያያት የኋሊት ቢበረግግስ ? . . .

ምዕራፍ አስራሦስት

እሑድ ጠዋት እስክንድር ማንደፍሮ ከእንቅልፉ ሲነቃ ከሳምሶን "ጉልቤው" በስተቀር ቀድሞት የተነሣ ሰው አልነበረም። ሳምሶን እንደ ልማዱ በጠዋት ተነሥቶ ስፖርት በመሥራት ላይ ነበር። እስክንድር እንደ ነቃ ዐይኑን በጣቶቹ ጠራርጎ ሳምሶንን እጨልልቆ ተመለከተው ። ላቡ በግንባሩ ላይ እየወረደ ፣ መሬቱ ላይ ተንጋሎ ፣ አንገቱን በእጁ እየደገፈ ከወገቡ በመነሣትና በመተኛት የሆድ ጂምናስቲክ ይሠራል ። ሳምሶን ለስፖርት ያለው ፍቅር እስክንድርን ሁሌም ያስደንቀዋል ። ጠዋት ጠዋት ቀድሞ ተነሥቶ ሰውነቱን ሳያፍታታ ምንም ቢሆን ወደ ውጭ አይወጣም ።

እስክንድር በሳምሶን እንቅስቃሴ ተነቃቅቶ ፣ "ስፖርት ጨርሰህ ! " አለና ከመኝታው ውስጥ ተፈናጥሮ ወጣ ። ድካም ስለ ተሰማው ከእሊጋው ለመነሣት የፈጠረው ዘዴ ነበር ። ልብሱን ለባብሶ ከጨረሰ በኋላ ፣ ከፍሉ ውስጥ ይንጎራደድ ጀመር ።

"ምነው ዛሬ በሌሊት ? " አለው ሳምሶን ፣ በእሑድ ቀን የእስክንድር ማልዶ መነሣት እንግዳ ነገር ሆኖበት ።

"እንዳንዴ ለውጥ ያስፈልጋል ። "

"የምን ለውጥ ! " አለ ሳምሶን ፣ ጂምናስቲኩን ጨርሶ ዱብ ዱብ በማለት ሰውነቱን እያዝናና ።

"እንዳንድ ሰንበቶችን ማልዶ የመነሣት ለውጥ ! " አለውና እስክንድር ወደ መስኮቱ ሔዶ ከፈተው ።

የጠዋት ፀሐይ፣ ግር ቅጠሉን ልዩ ድምቀት ሰጥታዋለች። ከእሑድነቱም ሌላ ፣ ጠዋት እንደ መሆኑ መጠን በግቢው ውስጥ የሚንቀሳቀስ ተማሪ አልነበረም ። ለአታክልቱ ከፀሐይ ብርሃን ጋር ውበትና ድምቀት የሰጠው ጸጥታውም

Remove Watermark Now
pdfelement

ሞዎርር መስሎ ታየው ። የሰዎች ንቅናቄና የሞተሮች ድምፅ የአካባቢውን ውበት ውጦ እንደሚውል ተሰማው ። ተፈጥሮን ከመቼውም ይልቅ ፣ ጠዋትና ማታ ጸጥታ ጠብቆን የምናደንቀው ለዚህ ሳይሆን ይቀራል ? በዚህ ዓለም ላይ ድምፅ የሌለው ፣ ተፍጨርጭር ድምፁን ያላሰማ ፣ ለመደንቅም ሆነ ለመታወስ ዕድል አይገኙመውም እያለ ባልተጨበጠ ሐሳብ ሲመራመር ቆይቶ ፣ ' ለማንኛውም ዛሬ ግሩም ቀን ይመስላል ! የተስፋ ቀን ነው ' አለ በልቡ ።

አቤልና " ድብርት " ገና እንደ ተኙ ናቸው ። የአቤል እንቅልፍ እንኳ ያጠራጥራል ። እንኳንስ ድምፅ እየሰማ ሊያንቀላፋ በጸጥታውም ጊዜ በትግል ነው የሚተኛው ። "ድብርት" ግን ከየቀን ብዛት የሳምሶንን የጠዋት እስፖርት ጆሮው ስለ ለመደለት መባንኑን ትቷል ።

እስክንድር ፊቱን ለመታጠብ የመኝታ ክፍሉን ለቆ ወጣ ። ሰምቶ ማለዳ እንደ ተነሣ ራሱን በጠየቀ ጊዜ ፣ ተጨባጭ መልስ አጣ ። ' አቤል በሌሊት ተነሥቶ እንዳያመልጠኝ ፈርቼ ይሆን ? ' ሲል ራሱን ጠየቀ ። የቀትር በኋላውን ቀጠሮ ለአቤል የሚነግርበትን ዘዴ ከማታ ጀምሮ ሲያሰላስል ነበር ያደረው ። ከማርታ ጋር የጠነሰሱትን ሴራ በግልጽ ሊነግረው አይችልም ። ስውር ጥበብ በመፈለግ ከባድ የአንጎል ጂምናስቲክ ሠራ ። ሰራሱ ጥበብ ገና ሳይከሠትለት ሐሳቡ ሮጦ እንትዕግሥት ከፍል ገባ ። — ' ለመሆኑ ማርታስ ትዕግሥትን የማታለሉ ጥበብ መምሮላት ይሆን ? ' ሲል አሰበ ።

ፊቱን ታጥቦ ሲመለስ ፣ " ቁርስ ደርሶአል ፣ ቁርስ — ቁርስ " እያለ አቤልና ' ድብርትን ' አስነሣቸው ። ' ድብርት ' ፊቱን እንዳጨፈገገ ከብርድ ልብሱ ውስጥ በወጣ ጊዜ እስክንድር ስሜቱ ገብቶት በሆዱ እየሣቀ ማበጠሪያ ይፈልግ ጀመር ። በእሱ ባይቆጣም ውስጥ ውስጡን እየተነተነ መሆኑ ገባው ። ' በልቡ ምን እያለ ይረግመኝ ይሆን ? ' እያለ ማበጠሪያውን አንሥቶ ወደ መስኮቱ ተጠጋ ። ሁሉም በመስኮቱ መስታወት እያዩ ነው ፣ ጸጉራቸውን የሚያበጥሩት ።

ጸጉሩን ማበጠር ሲጀምር ፣ በጥርጣሬ ስሜት ወደ ሳምሶን ዘወር አለ ። ሳምሶንም የሚቀልድበትን የተረብ ቃል እያ

ዘጋጀ ያየው ስለ ነበር ፣ ዐይን ለዐይን ተገጣጠሙ ። የዐይኖቻቸው ግጭት ከጦንቁ ይበልጥ ስላሳፈራቸው ሁለቱም ተግለቀው ዐይኖቻቸውን መለሱ ።

" ዛሬ አንድ ቃል እንዳትናገረኝ " አለው እስክንድር በሥጋት ስሜት ።

" ማ ተናገረህ ? " አለው ሳምሶን ፣ የመንቃቃት ማት እየሣቀ ። " እኛ እንደሆን ሁላችንም ተነሥተናል ። ጎረቤት ክፍሎችን እንዳትቀሰቅስ ቀስ ብለህ አበጥር ። "

" ዕረፍ ብዬሃለሁ አንተ መላጣ ። "

" እምልህ ፣ በኋላ ወቀሰው ለኛ እንዳይተርፍ ብዬ ነው ። " እስክንድር እንደ ወትሮው ቀልዶ ሊያልፍ አልፈለገም ።

" በማ ሳምሶን ፣ እውነት ይሆን ኪንኪ ጸጉሬን ከልቤ እንደምኮራበት ታውቃለህ ? " አለው ።

" ወይህ ነው ? የተፈጠረልህ አይሶወጥ ነገር ! "

" እንዴ ፣ ስለ ተፈጠረልኝ ሳይሆን በኪንኪነቱ እኮራበታለሁ ነው የምልህ ! "

" ይሁንልህ ! " አለው ሳምሶን ፣ በማገባሸቅ ዐይነት ። አቤልና ' ድብርት ' ልብሳቸውን ለብሰው ፊታቸውን ሊታጠቡ ወጡ ።

" ለመሆኑ አጭር ኪንኪ ጸጉር መጥፎ ፣ ረዥም ለሜ ጸጉር ቆንጆ አድርጎ መመዘኛ ያወጣው ማን እንደሆነ ታውቃለህ ? " አለው እስክንድር አምርሮ ።

" እንጃ ፣ እኔ መመዘኛዉ ሲወጣ አልተወለድኩም ። "

" አትቀልድ " አለው እስክንድር ! " የምናገረው ቁም ነገር ነው ። አሁን የምንጠቀምበትን የጥሩና መጥፎ ጸጉር መመዘኛ ያወጡት ረዥም ጸጉር ያላቸው ነጮች ናቸው ! እየህ ፣ ነጮች የእኛን የአፍሪካውያንን የዕድገት ኋላ-ቀርነት በመመርኮዝ ከቶኛ ተጽዕኖአቸውን አሳርፈውብናል ። በሚቻላቸው አጋጣሚ ሁሉ በባህላችን ፣ በእሴቶቻችን በአፈጣጠ

ራችን አፈዘዋል ፡፡ በኋላ - ቀርንታችን ተግልቀዋል ፡፡ ' የዝንጀሮነት ዘመናችሁን አልጨረሳችሁም ' ሊሉን ሞክረዋል ፡፡ የሚገርመው የእነሱ ጥረት ሳይሆን የእኛ ለእነሱ እምነትና ፍላጎት መስገድ ነው ፡፡ በጣም የሚያሳዝነው ደግሞ የእነሱ ተጽዕኖ ከአባቶቻችንና ከአያቶቻችን ይልቅ በእኛ በተማረው ትውልድ ላይ ይበልጥ መንጸባረቁ ነው ፡፡ ኧረ ! ማይማን አያቶቻችን ለሀገራቸው ፣ ለባህላቸውና ለእምነታቸው ጠንካሮች ነበሩ ፡፡ እኛ ነን እንጂ ለውጪ ባህልና እምነት ልፍስፍስ የሆነው ! ''

ሬጋ ብሎ የጀመረውን ንግግሩን ውስጣዊ እምነቱ እያጋለው ድምፁቱ ሲጨምርና ፊቱ ሲለዋወጥ ቢመለከትም ሳምሶን የሚረታለት አልሆነም ፡፡

" ይህ ሁሉ ፍልስፍና አሁን ለኪንኪ ጸጉርህ ማሳመሪያ ነው ? በል እሺ ይሁንልህ ፤ ጥሩ ነው ፡፡ ''

እስክንድር አሁንም ለቀልድ ቦታ አልሰጠውም ፡፡

" ነጮች ለራሳቸው በሚያመቻቸው ፣ የነሱን ፍላጎት በሚጠብቅና የነሱን ባህል በሚያንጸባርቅ ሁኔታ ያወጡት መመዘኛም ሆነ መመሪያ ለአፍሪካውያን አይሠራም ፡፡ ይህ ከባህል ወረራው አንዱ ክፍል ነው ፡፡ አፍሪካውያኖች የራሳችን የሆነ የውበት መመዘኛ ሊኖረን ይገባል ፡፡ ደግሞም አለን ፡፡ ጥቁረታችን ፣ የጸጉራችን እጥረትና ከርዳዳነት ለኛ ውበት ነው ፡፡ ''

" በል እንግዲህ ሁለተኛ ስለ ፀጉር አላነሣም '' አለ ሳምሶን ግማሽ የመሸነፍ ግማሽ የማሾፍ ስሜት እያሳየ ፡፡

" ምናለበት ! በተከራከርክ ቁጥር ብዙ ትማራለህ '' አለና እስክንድር ጸጉሩን ቾምቾም አርጎ ካበጠረ በኋላ ፣ " ተመልከት ፣ ባለሎሚና ረዥም ጸጉሮቹ እንዲህ ማድረግ አይችሉም '' አለው ፡፡

ሳምሶን ሥቆ ዝም አለ ፡፡

እራቱም ተጣጥበውና ተበጣጥረው ከጨረሱ በኋላ ለቁርስ ወደ ምግብ አዳራሽ ሔዱ ፡፡ እስክንድር አሁንም የሚያስ

ላስለው ለሰዓት በኋላው ቀጠሮ እቤልን የሚያታልልበትን መንገድ ነበር ፡፡ መመገቢያ አዳራሽ ውስጥ ከገቡ በኋላ ' ድብርት ' ከነሱ ቀንጥሎ ለብቻው ጥግ ሔዶ ተቀመጠ ፡፡ ምስቱም ነገሩ ስለ ገባቸው ተግማሙ ፡፡ ምን ጊዜም ሳምሶን ያለበት ቦታ መቀመጥ አይወድም ፡፡ ይወርፈዋል ፡፡ ሥራዬ ብሎ ያበሽቀዋል ፡፡ መኝታም ከእሱ ሥር የሚተኛው የግድ ሆኖበት ነው ፡፡

" ሊሊጅና አጠገቡ ልቀመጥ ? '' አላቸው ሳምሶን ፣ ተንኮል እያሰበ ፡፡

" ተው እባክህ ! ይሆንን ልጅ አታናደው '' አለው እስክንድር ፣ በ ' ድብርት ' ተፈጥሮ ከልቡ እያዘነ ፡፡

ሳምሶን ዳቦውን ቆሎ ቆሎ ገምጦ ወረሰ ፣ እቤልን እጅ እጇን እያየ ፣ በቃኝ የሚልበትን ጊዜ በመጠባበቁ ሻዩን ይጎነጭ ጀመር ፡፡ እቤልን ሲጠብቅ እስክንድር ተድም ዳቦውን ምንም ያህል ሳይበላ አቆመ ፡፡ እቤልም ወዲያው ተከትሎት እጁን በእጁ ጠራረገ ፡፡

" ብሉ እንጂ '' አላቸው ሳምሶን ፣ የተረፋቸውን የዳቦ ትማጅ እየተመለከተ ፡፡

" በቃን እባክህ ምን ይሔ ደረቅ ቂጣ ! '' አሉ ሁለቱም ፊታቸውን አከፍተው ፡፡

" አይ የናንተ ነገር ! '' አለና ሳምሶን የዳቦዎቹን ቁራሾች አፈፍ አደረገ ፡፡ እድራጎቱ ተደጋጋሚ ስለሆነ ሁለቱም አትኩሮት አልሰጡትም ፡፡

" መብላት አሁን በወጣትነት ጊዜ ነው ፡፡ በኋላ ለራሳችሁ ሳይሆን ልጆቻችሁን የምታበሉትን ነገር ነው የምታስቡት '' አላቸው ፣ ዳቦውን እየገመጠ ፡፡

" ልክ ነህ ፣ በርታ ! '' አለና እስክንድር ፣ ፊቱን ወደ እቤል መልሶ ፣ '' ታዲያስ ፣ ዛሬ የት ነው የምትውለው ? '' ሲል ጠየቀው ፡፡

"የት ይኬዳል ? እዚሁ ግቢ ነዋ !" አለው አቤል ፣ "ምን መሔጃ አለን ?"

"ሙሉ ቀን ?"

"ታዲያስ !" አለ አቤል ፣ አጠያየቁ እንግዳ ሆኖበት ፣ "የምትወስደኝ ቦታ ካለ . . .

"አይ ! እንዲያው ነገሩን ማለቴ ነው እንጂ ፣ እሱማ የት ይኬዳል ? እኛም እዚህ ነው የምውለው ። ብንችል አንዳንድ ጥናቶቻችንን እንሸፍናለን ።"

"እንሞክራለን ።"

እስክንድር ፣ አቤል ግቢ እንደሚውል ካረጋገጠ በኋላ ፣ 'እፎይ ! አንድ ደረጃ አለፉ ። የሚቀጥለውን ደረጃ ለማቅረብ ደግሞ ምን ጥበብ ይከሠትልኝ ይሆን ?' አለ በልቡ ።

እሑድ ጠዋት እስክንድርም ሆነ አቤል እንዲያው ከመጽሐፍ ጋር በመተያየት ነበር ያሳለፉት ። ሁለቱም መጽሐፎቻቸውን እንደ ከፈቱ በየግል ሐሳቦቻቸው ይጋልባሉ ። በሌር በሌር ጥያቄ ሲያጠያየቁ እንጂ ከልብ የሆነ መደማመጥ አልነበረም ። አቤል የዘወትር ቅዠቱ ላይ ነው ። እስክንድር ደግሞ የቀትር በኋላ ጥንስሱን ሲያሰላስል ዋለ ።

ዘጠኝ ሰዓት ተኩል አካባቢ እስክንድር መጽሐፉን ዘግቶ ማማተር ጀመረ ።

"ሲጋራ ጠማኝ ፣ እስቲ ውጭ ወጥቼ ገዝቼ ልምጣ" አለ ፣ ወደ አቤል እየተመለከተ ። እሱንም ይዞ ከክፍል ለመውጣት የፈጠረው ዘዴ ነበር ።

አቤል ምንም አስተያየት አልሰጠም ።

"አብረን ሔደን ገዝተን እንመለስ" አለው እስክንድር ፣ በጥያቄ ሳይሆን በውሳኔ ድምፅ ።

አቤል ሳያመነታ ተነሥቶ አብረው ወጡ ። የሚሔዱበት እያጣ ነው እንጂ ሲሔድ ቢውል ደስ ይለዋል ። መኝታ ክፍሉ ውስጥ ሆኖ ሲያጠና ፣ የፊጥኝ አስረው በግድ ደብተር አስይዘው የሚያስጠኑት መስሎ ነው የሚሰማው ።

ወደ ውጭ በር ሲሔዱ እስክንድር በልቡ የቀመረውን ሰዓት ከእነሱ መድረስ ጋር ለማቀናጀት እያሰላ ነበር ። ቀደመው ከሚመለሱ ዘግየት ብለው ቢደርሱ ፣ ከንትዕግሥት ጋር ለመገናኘት ለነደፈው እቅድ እሚረጭ መስሉ ስለ ታየው ዝግ በማለት አቤልንም ከእርምጃው ይጎትተው ነበር ።

ራቅ ወዳለ ሱቅ ሔደው ሲጋራውን ገዝተው ሲመለሱ እስክንድር ዋናውን መንገድ ትቶ በመጻሕፍት ቤቱ ጀርባ በዋርካው በኩል የሚያስኬደውን መንገድ ያዘ ። እስክንድር ይህን መንገድ ለምን እንደ መረጠ አቤል ግራ ገብቶት ተከተለው ። ለመመላለሻ የተቀየሰ መንገድ አይደለም ። እንዲሁ ብቻ ሰልቸት ያለው ተማሪ መንገድ ማቋረጥ ሲፈልግ ይሔድበታል ።

"ምነው ? ለምን በዋናው መንገድ አንሔድም ?" አለው አቤል ፣ በጥርጣሬ ስሜት ። ሆኖም ርምጃውን አልገታም ። እስክንድር ከፊት ከፊቱ ስለ ቀደመ ፣ ቆሞ ለማነጋገር አልቻለም ።

"በዋናው መንገድ እንደ መገናኘት የማልፈልገው ሰው ሲመጣ አይቼ ነው" አለው እስክንድር ፣ ውሸቱን ።

ቤተ መጻሕፍቱን ዐልፈው ወደ ዋርካው አካባቢ ብቅ ሲሉ ፣ የእስክንድር ልብ ከፍኛ መምታት ጀመረ ። አቤል ምንም ዐይነት ጥያቄ እንዳይጠይቀው ለማድረግ ይመስል ግንባሩን አኮማተረው ። 'እዚህ ላይ ነው ዋናው ችግር' አለ በሐሳቡ ፣ የመጨረሻው ደረጃ ውጤት እንዳይከሽፍበት እየፈራ ።

ትዕግሥትና ማርታ ከዋርካው ሥር ተቀምጠው ሲያጠኑ አዩአቸው ፤ ትዕግሥት ዐይኗንም ፣ ስሜቷንም ደብተሯ ላይ እንደ ተከለች ነች ። ማርታ ግን የእኔ አቤልን መምጣት በመጠባበቅ ዐይኗን እያቁለጨለጨች ነች ።

አቤል ሁለቱን በተመለከተ ጊዜ ፣ ሐሞቱ በጥርጣሬና በድንጋጤ ተንቃነቀ ። 'የእስክንድር መንገድ መረጣ ያለ ምክንያት አይደለም' ሲል አሰበ ። ነገር ግን ፣ እነ ትዕግሥትን ከማየት በስተቀር በውል የተከሠተለት እንዳችም ነገር አልነበረም ።

እስክንድር ከማርታ ጋር በሩቅ ፈገግታ ከተለዋወጠ በኋላ ፣ ወደ አቤል መለስ ብሎ ፣ " ሔደን ሰላም እንበላቸው ። በሩቅ ሰላም መባባሉ ቅር ሊያሰኛቸው ይችላል " አለው ።

ለአቤል ሁኔታው አላማረውም ። ወደ ጥርኳው መሔድ አልፈለገም ። ተቀራርቦ ሰላምታ መለዋወጡ ለሱ ያልተለመደ ነገር ነው ። ግን እስክንድር ፋታ አልሰጠውም ። እነ ትዕግሥት ጋ ለመሔድ አቤል እንደሚያመነታ ስለ ገባው ቀድሞ ጉዞ ጀምሯል ። አቤል ተነጥሎት እንዳይቀር ይሉኝታ ይዞት ተከተለው ።

አጠገባቸው እንደ ደረሱ ተጨባበጡ ። አቤል ከትዕግሥት ፊት እንዲህ ሲቀርብ የመጀመሪያ ጊዜው ነው ። የእጆቿን ሙቀት መቀበል አልቻለም ። አጋጣሚውን ተጠቅሞ የትዕግሥትን ውበት በቅርበት ለማጥናት ከቶም አልሞከረም ። ተደናግጦ የተቋጠረ ፊቱን ሳይፈታ ዝም ብሎ ቆመ ። በፍቅር የነደደ ልቡን ለማሳየት ፊቱን ከሚጨማደድ ሌላ ችሎታ አልነበረውም ። እንዲህ ፊቱን ካሳከፋባት ፣ ካላጨማደደባትና ካጠቆረባት በስተቀር ውስጡን በፍቅሯ ነዶ መክሰሉን እንደ ምን ልትረዳለት ትችላለች ? . . .

ትዕግሥት ራሷ ስትጨብጠው ተደናግጣ ፣ በድንጋጤ ዋን ነው የበረጋችለት ። የሷው መርበትበት የፍቅር ድንጋጤ መሆኑ ይታወቃል ፤ የአቤል መሽማቀቅ የነደደ ፍቅሩ ንጸብራቅ መሆኑን ግን ልትረዳለት አልቻለችም ። ከተቀመጠችበት ቦታ እንሥቶ የሚያፈርጣት ይመስል ይብሱን ተረበሸች ። ማርታን በልዩ ረገመቻት ። እሷ ነች-ደግሞ ከሚያጠነብት መኝታ ክፍል አውጥታ እዚህ ያመጣቻት ። መኝታ ክፍል ውስጥ ማርታ ራሷ ወሬ ጀምራ ፣ በዘዴ የክፍሉን ሴቶች ከነሚሚንና ከራበቿ በኋላ ትዕግሥትን "እባክሽ ጥርኳው ሥር ሔደን እናጥና እዚህ ቤት ሰላም የለም " ብላ ገፋፍታ አስወጣቻት ። ነገሩ ሥውር ሤራ እንደ ነበረው ትዕግሥት የገባት አሁን ከአቤል ጋር ሲፋጠጡ ነው ።

ሁለቱ ፍቅረኞች ብቻ ሳይሆኑ እስክንድርና ማርታም ተደናግጠው የሚናገሩትን አጥተዋል ። መጨባበጡንስ ተጨባበጡ ። ከዚያስ ምን ይቀጥላል ? ምን አርዕስት ይከፈት ?

ድምፃቸውን እንዲያጠፉ የታዘዙ የጥርኳው ምርኮኞች ይመስል - ሁሉም ጭጭ ! እስክንድር የአቤልን ቁጣ ፊት ተመልክቶ በልቡ ምን ያህል እንደሚረገመው ገመተ ።

" እንሒድ ! " አለ አቤል ፣ እስክንድር ላይ እንደ መል ዓምዓም እየታጣው ።

" እንዴት ! ተጫወቱ እንጂ " አለች ማርታ ፣ ወደ አቤል ሳይሆን ወደ እስክንድር እየተመለከተች ።

እስክንድር መልስም ባይሰጥ በድጋፍና በልምምጥ ስሜት ዐይኑን እያቁለጨለጨ አቤልን አየው ። አቤል ግን በመጥፎ ስሜት ዐይኑን ማርታ ላይ ተክሎ ነበር ። ትንፍሹ ለምን እንደሚርገበገብ ሊገባው አልቻለም ። ዐይኗ ዳርቻ ላይ የዐይን አር በማየቱ ደስ አለው ። ከውበትዋ ይልቅ መጥፎ ቅኗን ማየት ነበር የሚያስደስተው ። እያየት መቆየት አልፈለገም ። ለእንጻቸውም መልስ ሳይሰጥ ከአጠገባቸው ሔደ።

እስክንድር ፈራ ተባ እያለ በቀስታ ተከተለው ።
" ምን ጠጋጋታው ነው ! " አለች ማርታ በሽቃ ።

ትዕግሥት በምታ እንዳልሰማች ጭጭ አለች ። ከውስጥ የሚተናነቃትን እንባ በመቃጣል ላይ ነበረች ።

" ከረፈፍ ! " ስትል ማርታ ደገመች ።

" ስሚኝ ማርታ ፣ እኔ እዚህ የመጣሁት ለትምህርት ነው ። ሌላ ነገር አልፈልግም ። ለትምህርት ነው በቃ ! " አለቻት ትዕግሥት በቅስቅ እያለች ።

" ታዲያ እኔ ምን ሁኝ አልኩሽ ? " ጥያቄ ብቻ ሳይሆን ቁጣም ጭምር ነበር ።

" እንጃ ፣ በቃ ! እኔ ትምህርት ብቻ ነው የምፈልገው ! "
" ዘጋታሞች ! " አለች ማርታ በልቧ ፣ ሁሉቱንም ፍቅረኞች ደርባ ።

ምዕራፍ ዐሥራአራት

ትዕግሥት ትመስለዋለች ። ሲታጠና እንደ ነበረችው ረዥም ቀሚሷን ለብሳ ፣ በነጠላ ጫማ አጭር ቁመቷ ያብሱን ተጋልጦ ፣ በፈገግታ ጉንጮቿን እያመረሳደች አቤል መኝታ ቤት ድረስ በምሽት ከተፍ !

" ምነው አቤል ? ሰው ለምን ታስቸግራለህ ? እኔንስ ለምን በፍቅር ታሠቃየኛለህ ? ለምን ግልጽ አትሆንልኝም ? ማፍቀርኽ ነውር አይደለም " ስትለው ...

አቤል ግልጽነቷ እየገፋፋውና የተከዘው ገጽታዋ እያሳዘነው ፣ " እኔ ምን አደረግኩሽ ታዲያ ? ደግሞ ተበዳይ እንቺ ሆንሽ እንዴ ? እኔ ምን ያህል እንደ ተቃጠልኩ ውስጡን ገልጠሽ ባየሽው ! " አላት ።

" አትዋሸኝ አቤል ! እውነቱን ንገረኝ ። ሲታየኝ ግንባርህን የምታኮማትረብኝ ፣ በማትፈልገኝ የምታልፈው ለምንድነው ? ፍቅር ነው ጥላቻ ? "

" የጥላቻ ነገር ለምን ታነሻለሽ ? በእኔና በአንቺ መሐል ጥላቻን ምን አመጣው ? የማደርገው ሁሉ የፍቅር ነው ። በመጥፎ አትተርጉሚብኝ እባክሽ ! ፍቅር ነው ። "

" ታዲያ እንዲህ በዕውር ፍቅር እንዴት እንዘልቀዋለን ፣ አቤል ? ሁለታችንም ውጥረት ላይ ያለን ተማሪዎች ነን ። እኔን የፈተና ማዕበል እየጠበቀኝ ነው ። አንተም መሠረቲያ ዓመትህ ነው ። ግልጽ ካልሆንን እኮ ሁኔታችን ለሁለታችንም ግብ መሰናክል ነው ። " ...

ከግልጽነቷ ይበልጥ የድምጿ ድምቀትና የአነጋገሯ ቀጥተኛነት እየገረመውና በእርግጥ ትዕግሥት መሆኗን እየተጠራጠረ ወይም ደግሞ ትዕግሥት ብዙ እሱ የማያውቀው ውስጣዊ ውበት እንዳላት እርሱ እየገመተ ፣ " ልክ ነሽ የኔ

እመቤት ። ሁለታችንም ውጥረት ላይ ነን ። ይሆንንና ብዙ የማጫውትሽ ነገር አለ ። እስቲ ቁጭ በይ የኔ ፍቅር " ብሎ የአልጋውን ጠርዝ ሲያመለክታት ...

" አልቀመጥም ! እኔ የመጣሁት ከአንተ አንዲት ቃል ለመስማት ብቻ ነው ። የምትወደኝ ከሆነ አንዲት ቃል ተንፍስልኝ " ስትለው ...

የድምጿ ማየልና የገጽታዋ በንዴት መከሰል የቀድሞዋ ትዕግሥትነቷን ስለ ለወጠበት ፣ 'ቀድሞኝ አበደች እንዴ ?' እያለ ፣ በኀዘን በተደቆሰ ድምፅ ፣ " አይዞሽ ፣ እንኳን አንድ ቀርቶ ሺህ ቃል እላልሻለሁ ። ብቻ አትጩሂ ። ድምፅሽን ቀንሰሽ አነጋግሪኝ " ከማለቱ ከአፉ ነጥቃ ፣

" አልችልም ። ቀስ ማለት አልችልም ። ቀስም ዝምም ብዬ ቆይቻለሁ ። አሁን ግን መናገር አለብኝ ! " ብላ ፣ ሳያስበው ወደ አልጋው ሔዳ አጠገቡ ተጠግታ ቁጭ !

አቤል በእሷ ይሁን በድንጋጤ ተረብሾ ፣ ቃልም ሳይተነፍስ ጭጭ !

" በል እንጂ ተናገር ፣ ካንተ አንዲት የፍቅር ቃል እፈልጋለሁ ። "

" እሺ ምን ልበልሽ ! "

" ከልቤ እወድሻለሁ ፣ አፈቅርሻለሁ ፣ በለኝ ። "

" ለአንቺ ያለኝን ፍቅር በአንዲት ቃል ብቻ ከመተንፈስ ፣ በበርካታ መረጃዎች ላሳይሽ እችላለሁ " ብሎ የሸሚዙን ክናድ ገልጦ የእጁን ጠባሳ ያሳያታል ።

" ምን የሆንከው ነው እሱ ? "

" በአንቺው ነው ። በአንቺው ነው ! " ይላታል ፣ የፍቅር እልህ ጥርሮውን እየተናነቀው ፣ " እዚያ ምግብ አዳራሽ ውስጥ አንቺን ስመለከት የወደቅኩኝ ጊዜ የተደፋብኝ የትኩስ ወጥ ጠባሳ ነው ። "

pdfelement
Remove Watermark Now

ለመጀመሪያ ጊዜ ያየባት የገጽታ መለዋወጥና የድምፁ ግለት በርዶ ፣ በግልፅ ከንፈሯን ስትመጥለት በማየቱ ደስ ይለዋል ። ስታገኘን ሆዱን ታባባዋለች ።

" ይህ ብቻ አይደለም ። አንድ ቀን ደግሞ " ይልና ፣ ሁኔታውን መናገር በማንናት ዐይኖቹ እንባ ያቀራሉ ። ወንድ ሆኖ በማልቀሱ ትዕግሥትን ቢያፍሬትም ስንባውን ለመግታት ከሆትሙ በላይ ሆኖበት ይለቀዋል ።

እሷም ስሜቱን ተከትላ እያለቀሰች ፣ " እሺ ንገረኝ ፣ አንድ ቀን ምን ሆንክ ? " ትለዋለች ።

" እዎ ! አንድ ቀን በአንቺ ምክንያት ሕይወቴን በገዛ እጄ ላጠፋት ነበር ። ከሰንበት ሦስተኛ ፎቅ ዘልዬ ልፈጠፍጥ ነበር ! "

ትዕግሥት ምንኳ ፊቷን ጉያዋ ውስጥ ትደብቀዋለች ። በዝግታ ከንጂን ይዛ ቀና ያደርጋቸና ፣ " አይዞሽ ፣ ለማንኛውም ተርፈሃለሁ ። ግን በዚያ ወቅት ብቻ ምን እንቺ ምን ትሆኚ ነበር ? " ብላ ስጠይቀት ፣

" ለአንዲት ደቂቃም እዚህ ግቢ አልተመቸኝም ነበር ። ወይም ራሴን እገድለው ወይም እንባቢውን ጥዬ እሄዳለሁ ። " ትለዋለች ።

እኮባልሳለው በሚሰቷ እቤል ይከፋና ለእፍታ ያህል ዝም ይላል ። እሱ ከምነት እሷም መምህት አለባት ። ኮብልላ ማንጋ ልትደርስ ነው ? የማን ልትሆን ነው !

" ግን እኔ ምን አድርጌህ ነው ራሰህን ለማጥፋት የተነሣኸው ? "

" እንጫጫሚው ነው ። በአንቺ ፍቅር በምሠቃይበት ሰዓት ፣ ከልጅነቴ ጀምሮ የማውቀውን የወላጆቼን ድህነት መጣበስና መጨረሻ ደረጃ ላይ መድረስ የሚያረካ ደብዳቤ ደረሰኝ ። ይሄኔ ለአንቺም ለወላጆቼም መሆን ያልቻልሁ እኔንቴ አሰጠላኝና ራሴን ለማጥፋት ወሰንኩ ። "

እንደገና ከንፈሯን መጥጣ ፣ " ታዲያ እንዲህ የምትወደኝ ከሆነ ለምን ስታየኝ ትሸሸኛለህ ? ለምን ፊትህን ታ[illegible]ብኛለህ ? "

Remove Watermark Now

" ሁሉንም ያደረግኩት ስለምወድሽ ነው እልክሽ ጉ ። ከፋት የሚያመልኩት ነገር ቀርበው ሲያዩት ያስፈራል ። እንቺንም ቀርቤ ላነጋግርሽ ያስፈራኝ ይኸው የፍቅር አምልኮቱ ይመስለኛል ። ፊቴን ማኮሳተሬም ልቤ ውስጥ የጋመ ፍቅርሽን ለመከላከል ያደረግኩት መከራ ይሆናል እንጂ ተንኮል የለበትም ። እባክሽ በሌላ አትተርጉሚብኝ ፣ ፍቅሬ ! "

በመልሱ ጥንካሬ ተገርማ ዐይኖቿን እያስለመለመች ፣ " ለመሆኑ እኔ በምገባበትና በምወጣበት ሰዓት ወይም በግ ጠናበት ቦታ ከአንተ ጋር የምንገጣጠመው እንዴት ፣ ነው ? እኔ የማልፍበትን ወይም የማጠናበትን ቦታ የሚነግርህ ሰው አለ እንዴ ? " ብላ ትጠይቀዋለች ።

pdfelement

" እእንም በጣም የሚገርመኝ ነገር ነው ። ለማያውቅ ሰው [illegible] መጣጣም ሆኖ ተብሎ የተጠ[illegible] ይመስላል ። ነገር ግን አብዛኛውን ጊዜ የማገኝሽ እንዲያው በአጋጣሚ ነው ። የፍቅር አምላክ የሚያቀደው ማገኝነት ነው ማለቱ ይሻላል መሰለኝ ። ብቻ ፍቅረኞች ባይነጋገሩም ፣ ቃላት ባይለዋወጡም ፣ ልብ ለልብ የሚገናኙበትና ሐሳብ ለሐሳብ የሚለዋወጡበት ተአምራዊ ጥበብ ያላቸው ይመስለኛል ። ወይም ደግሞ የሥነልቡና ጥናት ሊቃውንት ሳይኪክ ፓወር የሚሉት ረቂቅ መግናኛ ለፍቅረኞች መስጓል ሆኖ ሳያገለግል አይቀርም ። "

በትንታኔው እየተማረከች ፊቷን ትከሻው ላይ ደገፍ ታደርጋለች ። በልጅነቱ ያያቸው ጥርኝ ሥር የሚገናኙት ፍቅረኞች ትዝ ይሉታል ። ' እነሱስ ከዚህ የበሰጠ ምን አደረጉ ? ወንድየው ሴቲቱን ከንኑ እስቀምጦ የልቡን ፣ የስሜቱን ፣ የውስጡን እሚጠ ከማውራት ሌላ ምን ይወራል ! ሴቲቱ በወሬው ቃጠሎ እየተንቃቃች በወንድየው ደረት ላይ ከመቅለጥ ሌላ ምን ፈየደች ? ' እያለ ያስባል ።

ትዕግሥት በጣም ስለ ተጠጋችው ፣ የሰውነቷ ሙቀት ልብሱን ዐልፎ እየተሰማው የወሲብ ስሜቱን ይቀሰቅሰበ

ታል ። ፊቷ ትክሻውን ተደግፎ ጸጉሯ እንገቱን ይኮሰኩሰ ዋል ። ፊቷን ከትከሻው ላይ ሳታነሣ ከእንገቷ ቀና ብላ፡ዐይናቿን ዐይኖቹ ላይ ስታስለመልማቸው፡ስሜቷ ይገባውና ሊስማት ይፈልጋል ። ነገር ግን በፍራቻ እንደም የሰውነቱ ክፍል መንቀሳቀስ ያቅተዋል ። እንዳች ነገር ከሙቀት ስሜት ጋር ተቀላቅሎ ሰውነቱን ይወርረዋል ።

በዘይቷና በጥንቃቄ ሳይሆን ፡ ፍርሀቱ በፈጠረበት የአውሬ ስሜት ተገፍቶ ፡ ሳታስበው ከንፈሩን ከንፈሯ ላይ ይከድነባትና ፡ ደስ የሚል ሙቀት ይሰማዋል ። በሙቀቱ ኃይል የአፍላ ፍቅር ወዘና ከከንፈራቸው ላይ የሚንጠባጠብ እየመሰለው ፡ እንዳቸው በእንዳቸው ከንፈር ላይ የቀለጡ ሆኖ ተሰማው ።

ለአፍታ ያህል ቀና ብሎ አይቷት ፡ ተመልሶ ጉንጯን ፡ ከንፈሯን ፡ እንገቷን ሲስም ፡ ጸጉሯን ፡ ትከሻዋን ፡ ጡቷን ሲያቻቹ ፡

" ዕረፍ ! ዘርፈን ነኝ " የሚል ደካማ ድምፅ ይሰማዋል ።

" እሺ " ቢልም ፡ እጁ መዳሰሱን ሳያቋርጥ አልቻለም ።

" ዕረፍ ኮ ነው የምልህ ! " ብላ እንደረታበት ፡ ከእጠገቡ እመር ብላ ትነሣለች ።

" ምነው ትዕግሥቱ ! "

" ሔድ ! ሰድ ! ወንዶች ስትባሉ ይሔው ናችሁ ። ዘሳቻሁ እዚያ ላይ ነው ። እኔ ዘማዊት አይደለሁም " እያለች ፡ ለመልስ ዕድል ሳትሰጠው እየረጠች ስትወጣ ፡

" ቆይ እንጂ ትዕግሥት ፡ እኔ'ኮ መጥፎ ነገር አላሰብኩም ። ቆይኝ እባክሽ ፡ በሕይወቴ ፈርደሽ አትሒጂ ! እኔ ያላንቺ ፍቅር መኖር አልችልም " እያለ በፍጥነት ሲከተላት ከእንቅልፉ ባነነ ………

ቢነቃም ዐይኑን መግለጥ አልፈለገም ። ያ ሁሉ ፍሥሐ ውሸት ነው ማለት ነው ! እንቅልፍ ዐይን መጨፈን ብቻ

በሆኑና ፡ ከትዕግሥት ጋር ካገናኘው ሕልሙ ላለመንቃት ዕድሜ ልኩን ዐይኑን በጨፈነ ምን ነበረበት !

Remove Watermark Now

' እንዲህ ዐይኑቱ ሕልም የዕብደት ነው የጤንነት ! ' እንደ ምንም ተነሥቶ መብራቱን በዳበሳ አበራ ።

ከፍሉም ውጭውም ጸጥ ረጭ ብሎአል ። የመኝታ ክፍል ጓደኞቹ ጥሩ እንቅልፍ ላይ ናቸው ። ' ድብርት ' እግሮቹን አጥፎ ፡ ጉልበቱን እገጩ ጋ አድርሶ ፡ ኩርምት ብሎ ነው የተኛው ። እጠገቡ ያለተዘጋ ደብተር አለ ። ሳም ሶን በጀርባው ተንጋሎ ከፉኛ ያንኮራፋል ። ከመንፈራገጡ ብዛት የተነሣ ብርድ ልብሱና አንሶላው ወደ አንድ ጎን ሰብ ተሸበሸበ ፡ ከፊል ሰውነቱ ዕርቃኑን ነው ። አተኛኙቱ ግን ያስቀናል ። እንቅልፍን ያለ ምንም ስስትና ቀጠባ በሰፊው የሚምጋት ይመስላል ። የእስክንድር አተኛኘት ከሁለቱ ለየት ይላል ። በአንድ ጎኑ ከተኛ በንጋቱም በዚያው ጎኑ ይገኛል ። ብዙ አይገላበጥም ። ሰውነቱ ሙቀት ስለማይችል አብዛኛውን ጊዜ ብርድ ልብሱን አይጠቀምበትም ፤ በአንሶላው ብቻ ተጠቅልሎ ነው የሚተኛው ።

' መታደል ነው ! ' አለ አቢል ፡ የሁሉንም አተኛኘት እየተመለከተ ። ሰላማዊ እንቅልፋቸው አስቀናቶት ፡ ' ትዕግሥትም ይሄኔ ጥሩ እንቅልፍ ላይ ትሆናለች ። ያቺ ጭራቅ ማርታም ትተኛለች ። እኔ በዚህ በውድቅት ሆን እባንናኜ ? '

ወደ አልጋው ተጠግቶ ቆሞ እስክንድርን አትኩሮ ይመለከተው ጀመር — እስክንድር ገጽታ ላይ እንዳች ነገር ማንበብ የቻለ ይመስል ። ምናልባት ማንበብ የፈለገው እስክንድር ለእሱ ያለውን ውስጣዊ ፍቅርና የመሥዋዕትነት ስሜት ይሆናል ።

በዚህ ቀን እስክንድር እሱን ከእነ ትዕግሥት ጋር ጥር ካው ሥር ለማገናኘት ያደረገው ጥረት በሐሳቡ መጣበት ። በጊዜው ተቆጥቶ አኩርፎ ቢሔድም ፡ የእስክንድር ሙከራ እሱን ለመርዳት መሆኑን በልቡ ያውቀዋል ። እናም እሱን አትኩሮ እየተመለከተው ፡ ' ይህ ልጅ ለእኔ በጎነት ምን እንዲህ አደከመው ? ' ሲል አሰበ ።

የፈንጂ ያህል ክፍሉን የሚያናጋ ፊስ በሰማ ጊዜ ፥ አቤል በጭንቀት የተወጣጠረው ሐሳቡ ተከፋፈለለትና ፈገግ አለ ። የሳምሶን ጉልቤው ፊስ መሆኑን ለማረጋገጥ ዞሮ መመልከት አላስፈለገውም ።

አቤል ድብዛዛ ፈገግታው ፊቱ ላይ አልቆየም ። ወዲያው ጋቢ ቢጤ ላዩ ላይ ደርቦ ወደ ሽንት ቤት ሔደ ። ከሁሉም የፊት መስታወት ያለበትን አንድ ሽንት ቤት ይመርጣል ።

ከሽንት ቤቱ እንደ ደረሰ በቀጥታ ወደ መስታወቱ አመራ ። ቀረብ ብሎ ሲመለከት የራሱ ምስል አስፈራው ። ምናልባት ከእንቅልፍ በመነሳት ወይም ሕልም በማየቱ ወይም ደግሞ በእኩለ ሌሊት ስለ ትዕግሥት በማሰቡ (በአንዱ ወይም በሁሉም ምክንያት ሊሆን ይችላል) ገጽታው ተለዋውጦ ፥ የራሱ ሳይሆን የሌላ ጭራቃዊ ምስል ከመስታወቱ ውስጥ ያፈጠጠበት መሰለው ። ትዕግሥት ሲያልማት እንደ ቆየችው ሆና ፥ እንዲ እየተቆጣች እንዲም እያለቀሰች በሐሳቡ መጣችበት ። እመቤቱ ሆና ተሰማችው ። ሲሻት በእንቅልፉ ሰዓት መጥታ የምትቀሰቅሰው ፥ በሌ ደበት ተከትላ በማኅበራዊ ኑሮው የምታስናክለው ፥ ከጥናቱ የምታዘናጋው ፥ ከፊት ከፊቱ እየቀደመች የሕይወቱን ርምጃ የምታሰናክልበት የፍቅር እመቤቱ ሆና ታየችው ። ሥራ ሥሮቹ ተግተረተሩ ፤ ጸጉሩ ቆመ ።

'እንዲያው ምን ይሻለኛል ? መጨረሻዬስ ምን ይሆን ?' ሲል ራሱን ጠየቀ ።

'እውነት ምን ይሻለሃል ? መጨረሻህስ ምን ይሆን ?' ሲል ፥ የገዛ ምስሉ ከመስታወቱ ውስጥ ያሾፈበት መሰለው ።

ምዕራፍ አሥራአምስት

ቤተልሔምና ለማ በትክክ ተለማምደዋል ። ይህ መላመድ ወደፊት እንደሚያደርስ ለማን ሁሉም እንዳሳሰበው ነው ። ግቡ በውል ሊገባው አልቻለም ። በውል ለማያውቀው ግብ ልቡ መሸፈቱን ሲያስብ በራሱ ላይ ቢንጫጫም ቤተልሔም ስትመጣ ቃል እያተነፍስም ። የእሷ ልብ እንደ ሰውነቷ ወፍራም ነው ። አትጨነቅም ። ያም ቢሆን ከለማ ጋር ሳላት ግንኙነት ግልጿ ታውቃለች ። ለማ የሚያስተምራት ኮርስ እስከሌ ደረሰ ግንኙነታቸው ይቀጥላል ። የሱን ኮርስ ስትጨርስ ሰበብ ፈጥራ ትርቀዋለች ። ይህ ወይንቱ ጥበብ ለእሷ አልተገለጸለትም . . .

እንደ ለማዱ እሑድን ጠብቃ ለማ ቤት ድረስ ከተፍ አለች ። ቤቱን ቤቷ አድርጋዋለች ። ምቅ ያለ ሌላ ፕሮግራም ከሌላት በስተቀር፥ እሑድ ከለማ ቤት አትቀርም ። በር ሳታንኳኳ መግባት ለምዳባታል ። ለምን እንዲህ እንደምታደርግ ለማ ሊገባው አልቻለም ። አሁንም ድንገት ዘው ስትልበት ፥ እሷ መሆኗን ቢያውቅም መደናገጡ አልቀረም ። መኝታው ውስጥ ሆኖ የእሑድ ጠዋት የሬዲዮ ፕሮግራም እየተከታተለ ነበር ።

"አ! ቤቱ ፥ እንኳን ደኅና መጣሽ!" አላት ። አቀባበሉ ፥ የሚጠራኝን ወንድ ነው የምወደው ብላ ' ቤቱ ' እንዲላት ፥ ያደረገችው እሷው ናት ።

"እንኳን ደኅና ቆየኸኝ !" ብላ ፥ ሔደችና ከንፈሩ ላይ ሳመችው ። ከንፈሯ ይቀዘቅዝ ነበር ። ያለ ወቅቱ የመጣ ዝናብ ያካፋ ስለ ነበር፡ ቀዝቃዛ ካፖርት ለብሳለች ። ይህን ካፖርት ለመልበስ ትንሽ አጋጣሚ ነው የምትፈልገው — ትዝቅዝ ያለ ምሽት ወይም ካፊያ ። ጥቁሩ ካፖርት ቅላትዋን እንደሚያደምቀው ታውቃለች ። አክስቷ ከጣሊያን ሀገር የላከላት

ካፖርት ነው ። ጥቁር ለብሰም ለመልበስ እንደዚያው ትንሽ ነገን ያበቃታል ። ጥቁር ለመልበስ የዘመዶቿን እልቂት ሳትመኝ አትቀርም ። እውነትም ታዲያ ቀይ ፊቷ በጣ ብሎ የሚታየው ጥቁር ስትለብስ ነው ።

ሰማ ከመቼውም ይልቅ ደምቃ ታየችው ። ከፊያ ውስጥ የምትወዛወዝ ጽጌረዳ ! ከፕላስቲክ ከረጢት አንድ ነገር ይዛለች ።

" ወይ ጉድ ! የበጋ ክረምት ሆነ'ኮ ! " አለች ፣ ያመጣችውን ዕቃ ጠረጴዛው ላይ አስቀምጣ ካፖርቷን እያወለቀች ።

" ምን ታረጊዋለሽ " አለ ሰማ ፣ ' ምን ገጸ በረከት እምጥታልኝ ይሆን ? ' በማለት ዐይኑን ዕቃው ላይ ተክሎ ። " የአየር ጸባይ ለውጥ ሊኖር ይችላል'ኮ ። እኛ ክረምትና በጋ የምንለው የለመድነውን ወቅት ነው ። ነገር ግን የሐምሌና ነሐሴ መድረቅና የበጋው ወራት ማካፋት ምናልባት አዘጋሚ የአየር ጸባይ ለውጥ ሊሆን ይችላል ። "

" ኧረ እባክህ የግዜር ቁጣ ነው ! "
" ምን አረግነውና ? "

" በእሱ ሥራ ጣልቃ እየገባን ምን ያላደረግነው ነገር አለ ! " አለች ፣ በፍጡራን " ኃጢያት " እጅግ እንደ ተጸጸተች ሁሉ ፊቷን አኮፍታ ።

" ምነው እሱ እንዲህ ቀናተኛና ግለኛ ሆነ ? " አላት ሲቀልድ ፣ " በዚህ አቋሙ ዐረማዊነት እንኳ ያላቸውን የኮሚኒስቶች ነፍስ ለማታጠል ድርቧ ሲኦል ሳይፈጥር አይቀርም ። "

ቀልዱ አልጣማትም ። በዐይኗ ቂጥ አየችው ።

" ይልቅስ ያውልህ ፣ የኢየሱስ ክርስቶስን ምስል እምጥቼልሃለሁ ። ከሬብሂ ስቀለው " አለችና ከፕላስቲክ ከረጢት ውስጥ አወጣች ። ከጀሶ የተቀረጸ ሐውልት ነበር ።

" ስጦታ ከመግዛትሽ በፊት ፍላጎቴን ብትጠይቂኝ ጥሩ ነበር " አላት ።

" ምነው ፣ ይህን አትወደውም እንዴ ? " ብላ ፣ ቅርጹን እንደ ፍቅረኛዋ ደረትዋ ላይ አቅፋ ፣ " ደግሞም ስ[illegible] መየቅ አይገባም " አለችው ።

" እዎ ! ግን ስጦታው የጥቁር ኢየሱስ ምስል ቢሆን ይመረጥ ነበር " አላት በምጸት እንጋገር ።

ምጸቱ አልገባትም ፤ " ምን ዐይነት ነው እሱ ደግሞ ? " አለች ።

" ጥቁር መልክ ፣ እጭር ከርዳዳ ጸጉር ያለው ነዋ ! " አላት ።

የምሩን መስሏት አማተበችና በትዝብት ዐይን ተመለከተችው ።

" እውነቴን 'ኮ ነው " አላት ሰማ እየሣቀ ፣ " ወይም ደግሞ ከነሮማኖቹም ከጥቁሮቹም የተደበለቀ ቀለምና ጸጉር ቢኖረው ጥሩ ነበር ። እስበስቢዬ ጥቁር ኢየሱስ ከሌለ ጥቁሮች አምላክ የለንም ብለን [illegible] ሕይወት መኖር ሊኖርብን ነው ። "

" እሱን እንጃህ ፤ ስጦታ ግን አይናቅም " አለችና አኮረፈች ።

አጥር ፣ ወፍራም ፣ ጉንጯ ሙሉ ቀይ ሴት ለንቦጯን ስትጥል ምን ትመስላለች ? ' ይህን ፊትሽን ለማየት ምነው ሁሌ ባኮረፍሽ ! ' አለ ሰማ በልቡ ።

" እሱስ ልክ ነሽ ፣ የኔ ወርቅ ፣ ስጦታ አይናቅም ። እንዲያውም ያመጣሽልኝን ስጦታ በሥነ - ቅርጸ ቅርጽነቱ እወደዋለሁ ። ደስ ያለሽ ጠጋ ስትይልኝ " አላት ።

" ጥፋተኛዋ እኔው ነኝ ። "

" ቤቴ ሙሉ ጥፋት የለብሽም ፤ እኔ ቀልጄን ነው ። "

" ምን ? ለሥዕሉ መስሎህ ? ሥራ እጣህ ? ኧረ መምጣቴ ራሱ ነው ጥፋቱ ! "

ሰማ ግቅ ቢያፍነውም የባሰውን እንዳትበሽቅበት ብሎ እንደ ምንም ዋጠው ። ' እስኪ በዚህ በብርድ እሷ የምትወደውን ጨዋታ ትቼ ፍልስፍና ውስጥ ምን አስገባኝ ? ' አለ ።

pdfelement
Remove Watermark Now

ቅርጹን ከጠረጴዛው ላይ መልሶ አስቀምጦ ከሲጋራ መግዘር ላይ ቁጭ አለች ። ለወትሮው ቢሆን እሷ ጋው ላይ ነበር ዘና የምትለው ። እሁን ግን ለምን እኮርፋቸዋለች ማለት ነው ። እኮርፋ እንደ ሕፃን ልጅ ሲያባብሏት ደስ ይላታል ። ልክ እንደ ሕፃን ማባበሉ ኩርፊያዋን እያባበሰት ይሔድና ፣ እንደ በገ ብላ ትፈነድቃለች ። ከዚያ ወዲያ ቅብጥብጣለች ። ከልጅነቷ ጀምሮ ያደገባት ጸባይ ነው ። ታዲያ ፣ ሲታኮርፍ በማባበል ፈንታ ዘግታት የሚሔድ ኩሩ ወንድ ከገጠማት ፣ እልህ ይይዛትና ቀሪውን እሷው ሲታሳድደው መክረም ነው ። ኩርፊያዋን የወንድ ልጅ ልብ መሳቢያ እርጋ ይዛዋለች ። የሚሠሩላትም የማይሠሩላትም ጊዜ አለ ።

ለማ ሲታኮርፈው ምን እንደሚያደርግ ያውቃል ። በዚህም ረገድ ተለማምዷታል ። እንደ ሕፃን እቅፎ ማባበሉ ብዙ ጊዜ ይወስዳል ። መኮርኮር ወይም መቆንጠጥ ነው መድኃኒቱ ።

" የተኛኸው እንደሆነ ወየውልኝ ቤቱ ፣ ይልቅ እንደው በውቀኝ እጠብቢ ብትመጪ ይሻላል ። ያጠፋሁት ካለ ላስብ " አለች ፣ ከመኝታው ሰመጠማት በኋላ ።

ቤተሰሊም ጉትጉት አለበችም ። ጭራሽ ፊቷን ወደ ግድግዳው አዞረች ። ለማ ተነሥቶ እተቀመጠችበት ድረስ ሲሔድ በኩርፊያዋ ውስጥ ብቅ ሲል የፌስታ ፈገግታዋን ትታገል ጀመር ።

" እንዳትነካኝ ለማ ። ' ዲሲ ' ይሙት ፤ እንዳትነካኝ ! "
ለማ ጭርና መሐል ገብቶ በቁንጥጫ ለምዝዝ እደረጋት ።
የሷፎትኑም ጭምር ነበር ።

" ውእአይ ! አንተ በናትህ እሳመምኸኝ ' ኮ ! "
" እንዲያምኝሽማ ነው ። "
" ውይ ለምን ? "

" ይኸን መቀበጥሽን እንድትተይ ነዋ ! " አላትና ወደ እሷጋው ይዞአት ሔደ ። " በይ ሳሚኝ " አላት ፤ ሳመችው ።

' የውሽት ኩርፊያ ብሎ ፈሊጥ ምንድነው እሱ ? ' አለ ሲል ። ' የፍቅር ማባፊያ ይሆን ? . . . '

ሬዲዮው ያስፈልፋል ። ግን ቤተሰሊም ከመጣች በኋላ እድማጭ አልነበረውም ።

" ዝጋው እባክህ ፤ አይጨብህንን " አለችው ።

" ለምን ይዘጋል ? ጥሩ ፕሮግራም ' ኮ ነው ። እንዲያውም አንድ ሰዓት በሉ ፍቅር ዘፈኖችች ቃል መጠይቅ እንደ ሚያደርግለት መደመሪያ ላይ አስተዋውቋል ። ብናዳምጥ ይሻላል " አላት ።

" እባክህ ዝጋው አይረብሸን ፤ የፍቅር ' ድርሰት ' የለውም " አለችው ። ቀኃል እንጋገር አልነበረም ። ውሉም የደረሰበትን ፣ የመሰለውን የገጠመውን ፣ የሚገምተውን ያወራል እንጂ ፍቅር ምን ድርሰት ይኖረዋል ? ለማንኛውም ለማ ሬዲዮኑን መዝጋት አልፈለገም ነበር ። በግድ አዘጋችው ፤ እከርሲም እንደገና እሷን በማስታመም ጊዜ ማጥፋት አልፈለገም ።

" በሉ እሺ ፣ ጫማሽን አውልቂና በደንብ ውጪ " አላት ። በጥማሽ ጎኗ ነበር ፤ እሷጋው ላይ የተጋደመችው ።
" እእይ እልፈልገሁ " አለችው ።

" የት ? "
" ወደ ክምጋስ ? "

" ምንው ? ከዚያ አይደለም እንዴ የመጣሽው ? "

" ፈተናኝ ተቃርቦአል ፤ ከልጆች ጋር ' በግሩፕ ' ለማጥናት ተቃጥረናል ። በቀጥታ ሰዓም ልበልህ ብዬ ነው የመጣሁት " አለችና ፣ የለማ ፊት ሲከፋ በማየቷ ፣ " ብያሆን ከሰዓት በኋላ ተመልሼ እመጣለሁ " አለችው ።

ለማ እንድትሰየው አልፈለገም ። ፀሐይ ብቅ ብላ እንትታው የጠለቀች ያህል ሆኖ ተሰማው ። ግን ምንም አላለትም ።

" ሀእ ! አንተ የምታድንኝ ይመስል " አለችው ። አሁንም ዝም አላት ።

" ምን ዝም ትላለህ ? እንጂ ለማ ፤ እዝማሚያህ አልፈራኝም ። እኔ እንደ ሆንኩ ያንተን ክርስ በእንተ ላይ ነው የጣልኩት ። ላገናህም ብለው አይገባኝም " አለችና እንደ ልማዷ ዐይኗን አስለመለመች ።

የመጀመሪያ ቀን ያሸነፈው ዐይኗ አሁንም ፊቱ ላይ ተንከራተተበት ። የልመና ይሁን የማታለል መመራመር አልፈለገም ።

" አይዞሽ ፤ ላንቺ መሆን እያቅተኝም ። ይልቅስ ያላ ዘንኝ መጠራጠርሽ ነው " አላት ።

ድምፁ ኃይል አልነበረውም ። ልቡ መንበርከክ መጀመሩ ገባት ። ጫማዋን አውልቃ አልጋው ላይ ወጣች ።

" እባክህ ቀልጄን ነው ። እኔ ወድቄ ስባረር ለማየት ልብህ እንደማይጨክን ዐውቃለሁ ። አሁን ያሳሰበኝ የእኔ ሳይሆን — " ብላ ሳትጨርስ ፤

" እ ፤ ታዲያ ደግሞ የማን ? " አላት ለማ - ሲከላከል ያህል ። እሷን መርዳቱ ባልተረፈረፈው ነበር ። የቸገረው የእማዋ ሳይነቱ ጋጋታ ነው ። ያመጣችለት ስጦታ መግለጽ መሆን ገባው ።

አልፈራችውም ፤ ወይም አላፈረችውም ። ድርቅ ብላ ቀጠለች ። አስባበት የመጣችው ጉዳይ ነው ።

" እኔን ያሳሰበኝ የማርታ ነገር ነው " አለችው ።
" የቷ ነች ማርታ ? "

" ጓደኛዬ ነች ! ፍሬሽማን ' ያልከው ፤ አስተዋወቅሁህ የለ ? "

" እ ! የቧን ልጅ ስሟን አትጥሪብኝ ። ባንቺ በኩል ስለ መጣች ነው እንጂ ፤ ምን ስለት ላመላት ነበር " አላት ፤ ከምሩ ተቆጥቶ ።

ቤተልሔም ቁጣውን ለማብረድ ለአፍታ ያህል ዝም አለች ። የማርታን ጥፋት ታውቃለች ። በጓደኝነትዋ ከለማ ጋር ካስተዋወቀቻቸው ቆይታለች ። ማርታም ዐልፎ ዐልፎ

እቤራት እየመጣች ለማ ቤት ይጫወቱ ነበር ። ለማ [illegible] ሪዎቹ ጋር መቃምቂን ብዙም ስለማይደፍር ፤ ማንኛውንም ነገር የሚጋብዛቸው እቢቱ አስመጥቶ ነው ። ማርታ የቀረበችው የተማወቀት መምህር አይከፋም በሚል ግምት ነው እንጂ ለማን አልወደደችውም ።

በማቅ በጨዋታ እማይጣባብትንና ወሬዋን እማያደንቅ ላትን ሰው አትወድም ። ስለ ሙዚቃና ፊልም አንዳንድ ቃላትን በንግግሩ ጣል ያላደረገ በቢ ዘንድ " ባላገር " ነው ። በተለይ ዝምተኛ ሰው ካጋጠማት ፤ ቀረብ ብላ ሳታውቀው ፤ ገና በሩቁ ፤ " ያስፈራኛል " እሚሉት የምሊታቀች ፈሊጥ አላት ። በቢ ግምት ለማ ያሀን ከመሰሉ ' ደባሪ ' ወገኖች ነው - ምድቡ ። መከላከሪያን ያበዛል ። በፈገግታው ሰው ይመርምበታል ። ለማ ጨፍጋጋ ፊቱ ፊክ የሚለው የቤተልሔም ጨዋታ ሲጥመው ብቻ መሆኑን ማርታ ካስተዋለች ቆይታለች ። ክላሲካል ሙዚቃ የታመቀበት ዝምታው ይከብዳታል ። ከእንደዚም [illegible] ወሬ እንቱናዋን መዘርጋት [illegible] ። ማርታ [illegible] ነው ፤ የቢ ንግግር ብቻ [illegible] ። ደግሞ ለማን ለገንዘብ እሚገዝፈ ሰዎች የዱር ሰው ' እድርጋ ትገምተዋለች ። ሰዎን እንዲህ እንደሚመስላት ግን አታውቅትም ። ፊቷን ከፍ ፤ ሌላውን ዝቅ አድርጋ ማየት ከእናቷ እየቀዳችው ያደገችው ባሕርይዋ ነው ።

ይህ ጠባይዋ ከብዙ ሰው ያጋጫታል ። ለማ ከእሷ ጋ ዘወር ሲል ፤ ሳታሽሟጥጠውና ሳትሸረድደው አታልፍም ። አንድ ቀን እሱው ቤት ሆነው ሲጫወቱ ፤ ድንገት ለማ ለሽንቱ ወጣ ከማለቱ ማርታ እንደ ልማዷ ሽሙጧን ቀጠለች ። የሽንት ቤት ወረቀት ረስቶ ኖሮ ወደ ክፍሉ ተመልሶ በሩ ላይ ሲደርስ ፤ " ይሄ ከርፋፋ ባላገር ፤ አሁንማ መሰጠኝ " እያለች ፤ በቅርብ የተገዛውን ሪኮርድ ሪኮርዱን ስታይ ደረሰባት ። ቃላትዋ ልቡን የደበደበት ያህል ነበር ። እሷም ቀና ብላ ስታየው ክው ብላ ቀረች ። ነገር ግን ሁለቱም ምንም ቃል አልተለዋወጡም ። ከእንሱ የባሰ የተሸማቀቀችው ቤተልሔም ነበረች ። ለማን ቀድማው ወደ ሽንት ቤት ሮጠች ።

Remove Watermark Now

ያ ለሊት ነገሩን እንደ ምንም እደላብሰው ዐለፉት ። ከዚያ ወዲያ ግን የለማ ልብም ሻከረ ፡ ማርታም መቀታ አታውቅም ።

ቤተልሔም ሁሌም በነፍናዋ ሁኔታ ትበሸቃለች ። ማርታ ጥቅም የሚያስገኝ ወንድ ከተገኘ ለመርከስ ወደኋላ አትልም ። ልቧ እንዲገስ ጥቅም ለምትፈልግበት ፤ ስላ ሴት ደም ለምትቀናበትም ወንድ ሁሉ እንደ ሪከስ ነው ። ነገር ግን አቀራረቡን አትችልበትም ። ትናንቷ የበሸታ ወይንቷ ነው ። በዚያ ላይ ሰው ትንቃለች ፣ ሊኩራም ትላለች ። ኩራት ደሞ ሲታሚ ውብት የለውም ፤ ሰምና ቆይቶ በሐይ የሚፈነጥቅ ወይንት አይደለምና ። ከባዶነትና በራስ ካለመተማመን የሚመጣ ኩራት ነው ። ታዲያ ይህ ጸባይዋ እንደ ጎዳት ለራሷም ይታወቃታል ። ቤተልሔም ግን ፣ ጥቅም ባለበት አካባቢ ፣ ሲሆን እስከ ጉልበት ፣ ካልሆነም እስከ እግር ወረድ ማለት እንደሚያዋጣ ጠንቅቃ ታውቃለች ።

“ አሰኪ ቆይ እድምጠኝ ለማ ፣ ማርታ'ኮ የእሱ ልማድ ሆኖባት ነው እንጂ ፣ ውስጧ ያን ያህል ተንኮል የለባትም ” በማለት ፣ ነገሩን ለማስተባበል ሞከረች ። ሆኖም የለማ ማንበር የሚፈታ አልሆነም ።

“ የእሱ ልማድ ብሎ ነገር የለም ። የውስጥ ስሜቷ ነው የተናገረችው ፣ ይቺ ትማሰም ! ” አላት ።

“ አንተ ፣ ምነው እንዲህ ተቆጣህ ! ገጠር በማደግህ ትቆጣለህ እንዴ ! እሷ ያኛትን ብትል ምን ቸገረህ ! ስለ ራስህ ኩራትና ክብር የምታውቀው ራስህ ነህ ። ” ድምጿ ማጽናናትም ኩርፊያም ነበረበት ።

“ ያናድዳል እንጂ ! ያሳዝናል እንጂ ! ”

“ አንተም አበዛኸው ፣ ለማ ” አለችና አንገቱ ላይ ጥምጥም አለችበት ።

“ በውነት ነው የምልሽ ቤተልሔም ፣ በጣም ነው የሚያሳዝነው ” ሲል በድጋሚ አማረረ ።

“ ለምን አንድ ነገር ላይ ችክ ትላለህ ለማ ? ! ”

የቤተልሔም ድምፅ ማባበሉና ለምቦጯን መጣል መጀ መርየን ለማ ማንበሩን ፈታው ።

“ ችክ ማለት አይደለም ። ”

“ እሺ በቃ ፣ ማርታን አርሳትና የምታደርገውን ወሬታ ለእኔ እንዳደረግሽው ቁጠረው ። እኔ ያንተን ባደኛች እሷሊ ጥፋ ፤ እሷሊ መጥፎ ባሕል አስከፋቸሃለሁ ። አንተ ግን ... ”

“ ለዚያውም'ኮ ልረዳት አልችልም ። የኔ ተማሪ አይደለችም ” ሲል ፣ ድምፁ መጓላት ጀምሮ ነበር ።

“ የምትረዳበትን መንገድ እኔ እነግርሃለሁ ። አቶ ጉይ ሉን ታውቃቸዋለህ አይደለም ? እንዲያውም በደንብ ትቀራረባቸሁ ። ማትስ 101 የሚያስተምሩት እሳቸው ናቸው ። ”

“ አቶ ጉይ ሉ ለማ ? ” በእርግጥ አንድ ፈገግታ ... ነን እንቀራረባለን ። ግን አንቺ ባስበሽው መንገድ እንጂ ። ”

“ አንተ ሞክርላት ። ሰዎቹ ሰማቸውና እንዲረዷት ንገራቸው ። ከሆነ ይሆናል ፣ ካልሆነም ይቀራል ። ይሄ አዲስ ነገር አይደለም ። አዲሜ ሁሉ የሚጠቀመው በዚህ መንገድ ነው ። ”

“ እንጃ ቤቲ ፣ ሰውዬው ኃይለኛ ናቸው ። ”

“ እፍ ! አንተ ደግሞ ! እሺ በለኝ በቃ ” አለችና አንገቱ ሥር ፊቷን ወሽቃ አረገችው ። ፊቷን ቀና አድርጋ ግንባሩ ላይ ሳመችው ። እሷም ከንፈሩ ላይ ሳመቻት ።

“ እሺ ? ”

“ እሺ ። ”

‘ ግን ለምን የማላደርገውን ነገር እሺ ብዬ አታለልኳት ለሁ ! ’ ብሎ አሰበ ።

"ተንሥቼ ሻይ ላፍላ ?" አለችው ።

"ምነው ? እግረሽ እንዴ ?"

"እይ ፣ ለብርዱ ነው እንጂ !"

"ለምን መኝታው ውስጥ አትገቢም ? እንዲሞቅሽ ። ሻይ ካስፈለገም ከቡና ቤት ልናስመጣ እንችላለን" አላት ።

ሻይና ቡና እቤት ውስጥ እንዲፈላ ቢገዛ የምትሠራ ምድጃ ወትውታ ያስገዛችው ቤተልሔም ናት ። እሷ ስትመጣም ሆነ ሌሎች ወዳጅ ጓደኞቹ በተሳሉ ቤት ውስጥ አፍልተው ይጠጣሉ ። ከቁርስ ወዲያም እድኖታል ። ይህን እድራጎቷን ሲያይና ሲያስብ ነው — የትዳር ሐሳብ ውጥር የሚይዘው ።

ቤተልሔም ሻዩን ለማፍላት ስትንጎዳጎድ ፣ ለማ ከኋላዋ ትክ ብሎ ተመለከታት ። 'ሴት ልጅ ሽር ጉድ የምትልበት ቤት ምንኛ ደስ ይላል !' እያለ በወንደላጤነቱ ሲማረር ቆይቶ ፣ በድንገት ስለ ማርታ የገባላት ቃል ትዝ አለው ።

"ለምን እሺ አልኳት ?" ሲል እንደ ገና አሰበ ። አቶ ኃይሉ እንዲህ ሀይንቱ መለከስከስ ውስጥ የማይገቡ ሰው መሆናቸውን ያውቃል ። ሰድሚያም ፣ የመንፈስ ጭንቀም አላቸው ። ለማ ይህን ሀይንት የመጠቃቀሚያ ሁኔታ ጨርሶ እንደማይጠይቃቸው ልቡ እያወቀ ለቤተልሔም እሺ ማለቱ ነው ያስገረመው ። "ነው ? ወይስ ' ሴት የላከቺው ሞት አይፈራም ' እንደሚባል መሆኑ ነው ?" እያለ ሐሳቡ ይፈረጥጥ ጀመር ። የእሱና የቤተልሔም ግንኙነት ያስከተለው አንዳንድ ሁኔታ ታወሰው . . .

ገና አብረው መውጣት የጀመሩ ሰሞን ፣ የዩኒቨርስቲው ኅብረተሰብ በሙሉ ያወቀባቸው መስሎ ነበር የታየው ። ሰላምታ የሚለዋወጠው በፍርሀትና በጥርጣሬ ነበር ። በተለይ እንዲጋባሚ ሰዎች ወደ ኋላ ተገላምጠው ካዩት ፣ አለቀ ! በነጋታው ሰላም አይላቸውም ። ራሱ በፈጠረው ጭንቀት ውስጡን ይውቃይ ጀመር ።

እየሰነበቱ ሲሔዱ ፣ ግንኙነታቸው ሲጠብቅ ፣ የለማ ልብ ከፍርሀት ወደ ድፍረትና ግድየለሽነት ተሸጋገረ ። ማንኛ

ውም ነገር የሚፈራውና የሚታፈረው እስኪለመድ መሆኑ ገባው ። ሰው ለጥቅም እንዴት ቀስ እያለ ጎሲናውን እንደ ሚሸጥ እየተረዳ መጣ ። ወሬ መቼም መዛመቱ ስለማይቀር ፣ የእሱና የቤተልሔም ግንኙነት አብዛኛውን በተማሪዎች ፣ በጥቂቱ ደግሞ በመምህራን አካባቢ ይወራ ነበር ። ሆኖም ለማ ስለ አካባቢው ደንታ እያጣ መጣ ። 'ሰዉ ወሬኛ ነው ፣ ወሬ ይወዳል ። በምግብና በመጠጥ ብቻ አይኖርም ። ማኅመሚው ወሬ ነው ። እናም ያውራ ፣ ይለፍልፍ ! በማያገባው ገብቶ ይፈትፍት ። እውነት ሲያልቅበት ውሸት እየፈጠረ ያውራ ። ለማ ግን ደንታ አይኖረውም ' ማለት ጀመረ ። ስለ ሚስተር ራህማን አሰበ ። ሚስተር ራህማን በሴት ጉዳይ በአካባቢው ታሙ ፣ ተወቀሱ ! ተተቹ ፣ ተዘበቱ ! ነገር ግን ራህማን ምን ሆኑ ?

"Sorry it is my Weak Part" እያሉ ይና

ራሉ ። ዘለፋና ወቀሳ ሲበዛ ፈገግ ይሆናል ።

ለማ በድፍረትና ግድየለሽነት አልተወሰነም ። ራሱ በፈጠረው ጭንቀትና በአካባቢው ምላሽ ራሱን እያገለለ በሒደ ቁጥር ወደ ትምክህትና አውሬያዊ ተግባር ተሸጋገረ ። መምህራን ጓደኞቹንም ተማሪዎቹንም መናቅ ጀመረ ። በልፎ ተርፎም እየተጠቃቀሱ የሚያዩትንና ያሙኙል ብሎ የሚገምታቸውን ተማሪዎች በግልጽ ማስፈራራት ጀመረ ። ማስፈራሪያው ጡንቻ አልነበረም ። የተማሪዎቹን ማርክ መቁረጥ ወይም ደረጃ መቀነስ ነበር ። የዩኒቨርስቲ ተማሪን በምን ማስፈራራት እንደሚቻል ያውቃል ። እንዲያ እንዲያውም ቤተልሔም ፣ "ከአንተ ጋር ስለ ወጣሁ ይገምቱብኛል" ብላ የጠቆመቻቸውን ተማሪ ፣ ቢሮው ድረስ ጠርቶ አስጠንቅቆታል ። "ሴት የላከቺው ሞት አይፈራም" እዚህ ላይ ሳይሠራ አልቀረም ።

'እና ይህ ጉዞ ወዴት ያደርስ ይሆን ? . . .'

ይህን እያወጣና እያወረደ ቤተልሔምን ትክ ብሎ ተመለከታት ። ውዋውን እሙቃ ሻይ ቅጠሉን እየመጠነች በመ

pdfelement
Remove Watermark Now

ወሬመር ላይ ነበረች ። እንዲህ ሲያዩት ቆንጆ ናት ። ቆንጆ ሴት ናት ፤ ቆንጆ ሴት የምትመረው መንገድ ግን አያምርም ። ውበቷ ላይ የሣቅም ስሜት ይነበባል ። ውበቷ ራሱን ችሎ የሚቆም አይመስልም ። በተቅም አዛቡ ናፈቅ ውበት ነው ያለች ። እና ጥቅሙ ነጻሉ ይህ ውበት እንደዩናን ብዙ ንዚሐን ይመጣሉ ። በሴሎች መሥዋዕትነት እቢ እየፈነገኖ እየባፈጠች ትሔሰስች ።

" ምንው ዛሬ እስከ፣ተጫወት እንጂ ! " አለቻው ደግ ግት ዘወር ብላ ።

" አመራርሽን እያደንቅኩኝ ነው ! " አላት ፣ ከሐሳብ ጉዞ የተመለሰ ራሱን ለማረጋጋት እየሞከረ ።

" እንዴት ነው ! " አለችው ፣ ፒይ እራሳን በሚያደሰው ለከት ።

" ሁሉንም ! " አላት ።

" እረ ! "

" በእውነት ፣ ፍጹምነት ! "

በሳቅ ሐብና በጠባብ ክፍል ውስጥ ፈሰሰ... ።

ምዕራፍ ዐሥራስድስት

አንድ ሰው ለሌላው ክብር የሚኖረው በመጀመሪያ ለራሱ ክብርና ፍቅር ሲኖረው ነው ። ግድየለሽነት ራሱን የመጣል ምልክት ወይም መንደርደሪያ ሊሆን ይችላል ። አቤል ፣ በር ሳያንኳኳ በርግዶ ዘው ብሎ መግባቱን ፣ የናታን ክዚህ ውጭ አልተመለከትም ። እሱም ሆነ ብሎ አላደረገውም ። ወይ የናታን ቢሮ በሚመጣበት ጊዜ ፣ በሐሳብ ብስ ትዕግሥት እያውጠነጠነ ስለ ነበር ፣ በር የማንኳኳቱን ማገብ ረቶ ይሆናል በንግግሩ ሳል ።

በቅጠርው መሠረት ሰዓት አክባሪ ነበር የመጣው ። ለማንኛውም ለምትተው በመበት ባሉን ወቅት ፣ ለየናታን አልፎ ክብር እንዳ ተጠብቆ ነበር ። ራሱን መለን የማይ ይችል ሐመምተኛ እድርጎ ቢገምትም የየናታን ጥሪት ያስ ገርመዋል ። ቀጠሮአቸውን በእጅታ የተቀበለው እንግዳው በመሆናቸው ነው ። ገና ሲቀጥሩት ቁስሉን ሊነካኩበት መሆ ኑን ቢጠረጥርም እምቢ ሊላቸው አልቻለም ። ለሌላ ሰው ለማንም ቢሆን ደንታም የለው ። ከሁሉ ርቆአል ። ሰው እይ ፈልግም ። የማንም ጩኸት አይተመቸውም ። የከፍል ጓደኞቹ ሲጫወቱ ፣ እሱ በሙሉ ልቡ አይሳተፍም ። እናም እናንዋ የያዙት ፣ ነጻነቱን የነፈገት ይመስለውና ጥሉአቸው ይፈ ላል ። ሰውን ላለማስቀየም ግንቀቱ ለማድረግ ያህል ራሱን መግዛት አልቻለም ። ቻል ብሎ ያልተዋቸው ፣ ያልዘጋቸው ሰዎች የናታንና አስከንድር ብቻ ናቸው ።

" አሀሳ ፣ ትምህርት እንዴት ነው ! " አሉ የናታን ፣ የማንበቢያ መነጽራቸውን አውልቀው የአቤልን ፊት እያ ዩት ። እንደ ተለመደው የንግግር መክፈቻ ማድረጋቸው ነው እንጂ ፣ አቤል ከትምህርት ጋር ያለውን ትሥስ ረስተውት አይደለም ።

" ምንም አይል መቼስ " አለ አቤል ፣ መልስ መስጠት ስላለበት ብቻ ።

" ፈተናም ተቃርቦአል " አሉ ዮናታን ፣ ከአቤል አንደበት የስሜት መንደርደሪያ ለማግኘት እየሞከሩ ።

" አዎ ፣ መቼስ ... "

ዮናታን በአቤል ፊት ላይ የመጨነቅ ዐይነት ስሜት አነበቡ ። የልቡን ለሰው ላለማካፈል አፍኖ የሚታገል ይመስላል ። እንደ ሕመምተኛ አያቃስትም ፤ አያጣጥርም ። ወይም ደግሞ የሚያቃስተውም ሆነ የሚያጣጥረው ውስጥ ውስጡን ነው ። አቤልን እንደ ሕመምተኛ ማስታመም አይቻልም ። እናም ዮናታን ልባቸው ተጨነቀ ። በምን መንገድ ወይም ዘዴ ፣ የልቡን ሰምተው የልባቸውን ሊነግሩት እንደሚችሉ በሆዳቸው አብሰለሰሉ ።

ፈተና መቃረቡን በማስመርኮዝ ስለ ሁኔታው ለመወያየት ነበር የጠሩት ። ፈተና ከመድረሱ በፊት ለአቤል ችግር መፍትሔ ለማግኘት ያላደረጉት ጥረት የለም ። ነገር ግን ብቻቸውን ሆኑ ። እንደሳቸው ሆኖ በአቤል ጉዳይ ጠንክሮ የሚያስብም ሆነ የሚታገል የዩኒቨርስቲ ባልደረባ አላገኙም ። ቸልተኝነት በምሁራኑ ምን ያህል እንደ ነገሠ ታዘቡ ። ሁሉም ስለ ራሱ ከሚያስበው ግላዊ ችግር ዐልፎ ፣ ለሌላው ችግር ጆሮውን መስጠት የሚፈልግ አይመስልም ። ዮናታን የአቤልን ችግር በአካዳሚክ ኮሚሽኑ ስብሰባ ላይ ደጋግመው ቢያነሡትም ፣ ኮሚሽኑ ጉዳዩን በይደር እየያዘ አቆይቶታል ። የአንድ ተማሪ ጉዳይ ያውም የፍቅር ጉዳይ — ስለሆነ ኮሚሽኑ ብዙም ክብደት ሊሰጠው የፈለገ አይመስልም ።

በመጠኑም ቢሆን ለአቤል ችግር አትኩሮት የሰጡት በግቢው የታወቁት የሥነ-ልቡና መምህር አቶ ቢልልኝ ናቸው። ዮናታን ከቢልልኝ ጋር ስለ አቤል በሰፊው ተወያይተዋል ። ሆኖም አቶ ቢልልኝ የአቤልን የችግር ምክንያት እንደ ዮናታን በዐይን ፍቅር ሊደመድሙት አልቻሉም ። ምናልባት ለአቤል የዕውቀት ደረጃ መቀነስ ምክንያት ሊሆን የሚችሉ እንደ ቤተሰብ ችግር ፣ እንደ የአጠናን ስልት ችግር የመሳሰሉ ማኅበራዊ ችግሮች ሊኖሩ ስለሚችሉ ፣ በመጀመሪያ ስለ

አቤል የቅርብ ጥናት ለማድረግ ወሰኑ ። ሊተባበሯቸው የሚችሉትንም የሥነ-ልቡናዊና የማኅበራዊ ሥራ አባላት ላይ አሠማሩ ። ዮናታን በአቶ ቢልልኝ መልካም ጅማሬ ቢደሰቱም ቅሉ ፣ ጥናቱ ጊዜ የሚወስድ በመሆኑ ፣ ለአቤል በቶሎ መፍትሔ እንደማይገኝለት ገመቱ ። አሁን ዋናው ችግር የዓመቱ አጋማሽ ፈተና መቃረቡ ነው ። በአቤል ላይ የሚካሄደው ሥነ-ልቡናዊ ጥናት ከማለቁ በፊት አቤል ፈተናውን ወድቆ ሊባረር ወይም አብዶ ትምህርቱን ሊያቋርጥ ይችላል ። ስለዚህ ዮናታን ቢሳካም ባይሳካም አቤልን በሚመለከት የራሳቸውን ውሳኔ አሳልፈዋል ።

"ስማኝ አቤል !" አሉት ፣ በማባበል ዐይነት ዐይናቸውን ፊቱ ላይ እያንከባለሉ ። " እኔ አንተን እንደ ተማሪዬ ብቻ ሳይሆን እንደ ልጄም ጭምር ነው የማይህ ። ለአንተ ያለኝ ስሜት የአባትነት ዐይነት ነው ። ጎበዝ ተማሪ እወዳለሁ ። አንተ ችግርህን በግልጽ ባታዋየኝም ፣ እኔ ከትዝብቴ የሚያጨናንቅህ ችግር ከፊትህ ያለ ስለ መሰለኝ ላግዝህ የበኩሌን እሞክራለሁ ። ግን ተማሪን መውደድ ብቻ አይበቃም ። ከትምህርትህ ሊያደናቅፉህ የሚችሉ መሰናክሎችንም ተባብሮ መጋፈጥ ያስፈልጋል ። እና አሁን ... "

ዮናታን ያሰቡትን ውሳኔ ከአፋቸው ማውጣት አቃታቸው ። እንደ ነጥብ ላይ ለመድረስ ዙሪያ ጥምጥም መሽከርከር ሆነባቸው ። አቤልም ንግግራቸውን እያዳመጠ ፣ ' ዛሬ ደሞ ምን ሊሉኝ ይሆን ? ' የሚል ሐሳብ ስሜቱን ወጥሮ ይዞታል ።

ዮናታን ለጥቂት ሰከንዶች ውስጡን ሲያምጡ ከቆዩ በኋላ ፣ ንግግራቸውን ቀጠሉ ።

" እም ... እና ... እኔ አሁን የምመክርህ ፣ ለተወሰነ ጊዜ ትምህርትህን እንድታቋርጥ ነው ። "

ምክር ሳይሆን ጭካኔ የተሞላበት ውሳኔ የሰሙ ይመስል ሳያስቡት ግንባራቸው ኩምትርትር አለ ። ዐይናቸው የአቤልን የገጽታ ለውጥ ሲከታተል ፣ ጆሮአቸው ደግሞ መልሱን ለመስማት ስልቶ ቆሞ ነበር ።

አቤል ክው ብሎ ፈዝዞ ቀርቶአል ። በፍጥነት የሚመልሰው መልስ አልነበረውም ። ጥያቄአቸው ወይም አስተ

pdfelement
Remove Watermark Now

ያየቃቸው ወይም ድንገት ውስጤእኛቸው ድንገተኛ ሆነበት . . . ዩኒቨርስቲ ትምህርት ለተወሰነ ጊዜ የሚቋረጥ ነገር አይደለም ። ተከታታይ ኮርስ በለሚሰጥ፣ እንደኔ ኮርስ ዘሎ ወደ ሌላ መሸጋገር አይቻልም ። ስለዚህ እንዲ ከተቋረጠ የግድ ሌላ ዓመት መጠመር አለበት ። ለዚያውስ ለሚሰተር መሉ ተደጋግሞ ፈተና ላይ ከተደረሰ በኋላ፣ የሚገደሪዋን ሐሳብ ምን አሳሰባቸው !

እስተያየታቸው ድንገተኛ ሆኖበት ሐሳቡ በከፍተኛም፣ ሰብሎ ጊዜ ስሜቱ ውስጥ ሲጉላላ የቆየ ቁስሉን እንዳከኩለት ሆኖ ተሰማው ። መልሱ እሺ ወይም እምቢ ነው ። "ማቋረጥ አለብኝ" እያለ በልቡ ሲደክር ስለ ቀኖና የኖናታንም ሐሳብ እሱን ከእድጋ ለማዳን መሆን በለሚሰማው፣ እምቢ ሊላቸው አይችልም ። ሐሳባቸውን ተቀብሎ እሺ የምትለዋን ቃል እንዳይናገር ደግሞ፣ ለራሱም ግልጽ ያልሆነለት ስሜት ከውስጥ እንቅ ያዘው ። እናም ዝም ብሎ ወይን ወይናቸውን ይመለከት ጀመር ።

"እህስ ? ብታቋርጥ ምን ይመስልሃል ? " አሉት የናታን በድጋሚ፣ የተጠበረረው ስሜት ውስጥ መሆኑን ከልቱ ላይ እያነበቡ ነበር ።

"ከፈተና በኋላ ነው ወይስ በፊት ? " አላቸው ።

"አሁን ነው እንጂ " አሉ የናታን፣ የአቤልን የዘፍል እንቅስቃሴ ስለሚያውቁ፣ ለፈተና እንደ ተዘጋጀ ሰው ማመንታቱ በልባቸው እያስገረማቸው ። "አሁን ከፈተና በፊት ነው ማቋረጥ ያለብህ ። ይህን ያልኩበት ምክንያት ላይ ገባህ አይቀርም ። የድሮው አቤል አይደለህም ። ፈተናህን በጥሩ ውጤት ማለፍ የምትችል አይመስለኝም ። ችግር አለብህ ። ችግርህን በጋራ እስከንፈታው ድረስ መማርም መፈተንም የለብህም ። መልካሙ የሕይወትህ መንገድ በተቃኘን ነገሮች መሰናከል የለበትም ። አሁን ያለህበት ሁኔታ ካንተ ይበልጥ ለእኔ ይሰማኛል ። ምኞቴና ከራሴ ትጉህና ጎበዝ ተማሪዬ በውስጤ ዘልቆ በንብረተሰቡ ውስጥ ትልቅ ቦታ ይዞ ማየት ነው ። እና፣ ችግርህ ተቃልሎ ጥሩ አእምሮ

pdfelement

ሲኖርህ ትምህርትህን ትቀጥላለህ ። ከዚሊዚያው ለዶክትሬትም እንደር የምታቀጥላት ዓመት እያምንት ናት " [illegible] ግልጽ ሆነው፣ ፍርጃቸው አደርጋለሁ ።

Remove Watermark Now

"እሺ መምህር ፣ እንዳሉትም አደርጋለሁ ፡ ለራሴት ብቻ ስድ ይበቃል ። ግን ያንም፣ ሳስበው አባትና እናቴ የኔን እጅ እየጠበቁ ነው ። "

የመላእክቱ ነገር እት ላይ የመጣለት በድንገት ነው ። እንዲያው ማቋረጡን ለመከላከል ይበቃኛል ብሎ ነበር ያቀረበው ። ነገር ግን ወዲያው የኖናቱ ድብብቢ አስታወሰው ውስጥ ብሎ አለበት ፤ ልቡ ተረበሸ ።

" እና ወላጆቹ በዚህ ዓመት ይመረቃል ብለው ነው የሚጠብቁኝ " አለ ፣ የሆነ ነገር ጉሮሮውን እየተናነቀው ።

'ትምህርትህን አቋርጥ' ብለው ሲመክሩት ያላሰቡበት ችግር ስለ ነበር፣ የኖናታን ትንሽ ግር አላቸው ። ሆኖም ችግሩን " አቤል ፈተና [illegible] ? " ከሚለው ማስናቸ እን [illegible] ሁሉንም ።

" እሱ አይሆንም ፣ እናትና አባትህን ማስደሰት ሆኖ መርቶ የምትችለው መጀመሪያ አንተ ደኅና ስትሆን ነው ። ከዚያም በላይ በእንዲህ ያለ ጊዜም ችግር መፈታት የለበትም ። ወላጆችህን የምትረዳቸው እስከ ተወሰነ ደረጃ በሕይወት እስካሉ ድረስ ነው ። በአብዛኛው የምትረዳው የራስህን ሕይወት ነው ። እና ወላጅ የሆኑ ሁሉ ልጆቻቸውን የምትመኙበት በወላጆችህ ወይም በሌሎች የምትወዳቸው ሰዎች ሳይሆን በግል ሕይወትህ መሆን አለበት ። "

እንደገና ለቸው ልቡ ድረስ ጠልቆ ተሰማው ። እውነቱም የተኛውን ልቡ ቀስቅሰው አፍረጥርጠው ያወጡለት መሰለው ። 'ምናልባትም አብዛኛዎቻችን የምንኖረው ስለ ሌሎች ሕይወት ነው የምንሰራው ውሸት ሳይሆን ይቀራል ? ' ሲል አሰበ ። " ወላጅ ለሆኑ ሁሉ ልጆቻቸው መጠቀሚያ ሳይሆን የግል ሕይወት ነው " ያሉት ዐረፍተ ነገር ደጋግሞ ሕሊናው ውስጥ ይመላለስ ጀመር ።

" እንዲያም ስል ወላጆችህን ችላ በላቸው ማለቴ አይደለም ። በትድግሚያ ያንተ ጤንነት ያስፈልጋል ። እስከትመረቅ ድረስ የነበረ ችግር ቢያጋጥማቸው በገንዘብ በሚፈቅደው

መጠን እኔ እንደምረዳቸው ቃል እገባለሁ ” አሉት ቀጠሉና ፣ ሐሳብ ውስጥ መመሰጡን ሲመለከቱ—የእናት የአባቱ ጉዳይ ከቶኖ ያሳሰበው መስሎአቸው ።

አቤል ወላጆቹን ትቶ ወደ ትዕግሥት በሐሳቡ መንጎ ሰለ ፣ ጀመረ ዐይኑን በዘጋ እንዳረገ ዝም አለ ።

“ ምንው ? ” አሉ ዮናታን ፣ እንዳቹ ስሜቱን የሚጎዳ ነገር የተናገሩ መስሎአቸው ተደናግጠው ። ሐሳባቸው ዘሎ ያረፈው እናቱ ወይም አባቱ ሞተዋል ከሚል ግምት ላይ ነበር ። ይህን ደግሞ ከአሁን በፊት አልነገራቸውም ። ግራ ተጋቡ ።

“ ምንም አይደለም ” አላቸው ከሐሳቡ ባንኖ ። “ እርስዎ ለእኔ ያለዎት ክብርና ፍቅር እየታሰበኝ ነው ። ለእኔ መድከምዎ እንስ ወላጆቼን ሲረዱልኝ ሲያስቡ . . . ”

“ ይህ ውለታ ሆኖ ከሳሰበህ ተሳስተሃል ” አሉት ዮናታን ። “ ይህ ማንኛውም ዜጋ ሊያደርገው የሚገባ ነገር ነው ። ማስተማር ለእኔ ግዴታ ሳይሆን ፣ የመንፈስ ክብርና ኩራት የሚሰጠኝ መስክ ነው ። እናም ጥሩ ተማሪዎን ጥሩ ቦታ ወይም የሙያ ዘርፍ ላይ ለማየት እንጂ የማስተማር ግዴታዬን ለመወጣት ብቻ አይደለም የማስተማረው ። መረዳዳት ያስፈልጋል ። ደግሞም አጥብቀን እናስበውም እንጂ ፣ ከመረዳዳት ውጪ የሆነ እንቅስቃሴ ምን ታገኛለህ ? ሁሉም የግል ጎጆ ቢቀልስም ፣ የሕይወት እንቅስቃሴው የጋራ ነው ። ማኅበረሰብ ከሌለ ግለሰብ የሚባል ነገር የለም ። ምንን ከምን አርጎ ሊንቀሳቀስ ? ነገሩ ይህ ሆኖ ሳለ ፣ ከግል ኑሮአችን በመነሣት የምናደርገው ፣ ማኅበራዊ ግንኙነት ከመረዳዳት አንጻር አጉልተን እናየውም እንጂ ፣ ኑሮአችን በመረዳዳት የተሳሰረ ነው ። ”

ዮናታን ከልባቸው እየተመሰጡ ንግግራቸው እየጎላና እየረቀቀ ሲሔድ ፣ የአቤልን እንባ አደረቀው ። አፉን ከፍቶ ነበር የሚያዳምጣቸው ።

“እሺ እንግዲህ ፣ እንዳሉት ፣ አሁን ያለኝ ምርጫ ትምህርቴን ማቋረጥ ነው ። እናም አቋርጠዋለሁ ” አለ የሚዝት በሚመስል ጉልህ ድምፅ ።

“ እሺ ! ቆራጥነት ያስፈልጋል ” አሉ ዮናታን “ ቆራጥ ካልሆንክና ውሳኔ መውሰድ ካልቻልክ ፣ ሕይወትህ የተመሰቃቀለ ይሆንብሃል ። አብዛኛውን ጊዜ ሕይወት የባለቤቷን ቆራጥነት ትፈታተናለች ። የቆራጥነትና ወሳኝነት ትርጉም የሚገባህ ፣ ውጤቱን ካየህ በኋላ ነው ። አይዞህ ፣ በአንተም ሆነ በወላጆችህ ላይ የሚደርስ ጊዜያዊ ችግር ቢኖር በጋራ እንወጣዋለን ። አንተም ነገ ትልቅ ሰው እንደምትሆን አትጠራጠር ። ”

በፊት ያንዣብብ የነበረው የጭንቀት ደመና ከአቤል ፊት ላይ እየጠፋ መሔዱን ሲመለከቱ ፣ ዮናታን ደስታ ተሰማቸው ። ጥረታቸው ዋጋ እንዳገኘ አድርገው ገመቱ ።

“ እሺ ፣ ለማቋረጥ የሚያስፈልጉኝን ነገሮች ላሟላ ” ብሎ አቤል ከተቀመጠበት ተነሣ ።

“ ግሩም ! ” አሉ ዮናታን ፣ ሐሳቡን በመደገፍ ፣ “ ለማቋረጡ ተግባር የምረዳህ ነገር ካለ ብቻ ብለህ አማክረኝ ። ”

አቤል እጅ ነሥቶ ሲወጣ ፣ በቆራጥነት ስሜት ግንባሩን አኮማትሮ ነበር ። በሐሳቡ የታየው ነገር ይህን “ የሥቃይ ግቢ ” በአስቸኳይ ለቅቆ መውጣት ብቻ ነበር ። አንድ የሆነ ተቃራኒ ስሜት ጭንቅላቱን ቢከብደውም እስኪ ወጣ ድረስ በውል አልተከሠተለትም ።

ዮናታን ከደስታቸው ብዛት የሚይዙ የሚለቁትን አጥተው ፣ ፊታቸው የተቀመጡትን ወረቀቶች ያለ ምንም ዓላማ ወዲያ ወዲህ ያገላብጡ ጀመር ። አቤል ሐሳባቸውን መቀበሉን የመጀመሪያው ደረጃ አድርገው ወሰዱት ። የዕቅዳቸው መጀመሪያ እንደ ተሳካ አድርገው በመገመት በጥረታቸው ረኩ ።

‘ እሺ እንግዲህ ፣ ትምህርቱን አቋረጠ ። ከዚያ በኋላስ ምን መደረግ አለበት ? ’ በማለት ዮናታን ፣ አቤልን ከተጠመደበት የዐይን ፍቅር ሕመም ለማዳን የሚቀጥለው ደረጃ ምን መሆን እንዳለበት ማሰብ ጀመሩ ። ይህን ሐሳብ በማውጣትና በማውረድ ላይ እንዳሉ በሩ ተከፈተ ።

ቀና ሲሉ አቤል ነው ። ፊቱ ከስሏል ። በድኖቹ ቀልቀ ጥሏል ። በሆነ ስሜት ከራሱ ጋር የተጣላ ይመስላል ። ከስል እንደ ተባረረ ሰው እየተቻኮለ ነበር በሩን የከፈተው ።

“ ይቅርታ ያድርጉልኝ ! ለምን እንደ ምሽውም አላውቅም ። ምናልባት ፈርቼም ይሆናል ። ትምህርቴን ማቋረጥ የለብኝም ። ብሞክርም አልችልም ” አላቸው ፣ ወደ ውስጥ ሳይገባ በሩ ላይ ቆሞ ።

ዮናታን ግር አላቸው ። ምን ሰይጣን ነው በእንዲህ ሐሳብ ያስቀሰሰው ? ለጊዜው የሚመስሉሉትም ሆነ የሚጠይቁት ነገር አልነበራቸውም ።

አቤል ሐሳቡን የቀየረው ፣ በሩን ወጥቶ ገና ጉቲት እንኳን ሳይራመድ ነው ። ክፍል ውስጥ ሆኖ ከዮናታን ጋር ሲሰማማ ከመሰሉ ሲማማነው ሲከተለው የነበረው ተንሳፋፊ ስሜት ገና ከመመጣት ፣ “ እውነት ለነን ትምህርትህን አቋርጠህ ይህን ትዕግሥት ያለችበትን ግቢ ልትለቅ ነው ! እውነት ከትዕግሥት ጋር ሳትተያይ ሙሉህ ማደር የምትችል ይመስልሃል ? የዐይን ፍቅረኛህን ትተህ የት ልትደርስ ? ” አቤል እንዲህ ግለ ተከራከረው ። አቋርጠህ እያለ ከቀረችው ሲሮጥ የነበረው ሁሉ ባዶ ጨጓሽ ሆነ እንደው ። ትዕግሥትን የት ወዴት ?

ለዮናታን ቃል መግቡ አሳፈረው ። እንዴት እንደሚያስተባብላቸው በማሰብ ቆሞ ተጨነቀ ። ሆኖም ዮናታን ያቋርጣል በሚል ተስፋ ልባቸውን ሞልተው እንዳይተመሉ ሱት ተመልሶ ማስተባበል ነበረበት ። ራሱን እየረገመ ነው ፣ የተመለሰው ። “ ምነው ? ተለምምትን አልፈድክም እንዴ ፣ ምን ነካህ ” አሉት ዮናታን ፣ በተደናገጠ ስሜት ።

“ አዎ ፣ በሐሳቤም ተለማምጄ ነበር የወጣሁት ። ነገር ግን ፣ እርቄ ሳስበው ፊቴና ተፈትኜ ዕድሌን መሞከር አለብኝ ” አላቸውና መልሶ ሳይጠብቅ ፊቱን አዞር ሔደ ።

“ በጣም እንጂ አቤል ! ቆይ እስቲ ” አሉት ዮናታን ፣ ከተቀመጡበት ተነሥተው ሊከተሉት እየሞከሩ ። ዝም ብሎአቸው ከወገባቸው መጭ አለ ።

ዮናታን በብሽቀት ፈዘው ቀሩ ። “ ሰሰው ሰው እኔ ምን አስጨነቀኝ ! ” የሚል ተፈታታኝ ሐሳብ መጣባቸው ። ተስፋ የመቁረጥ ስሜት ተሰማቸው ። እኤኤኤ እናፍቸው ። ግን ሁኔታውን በስታወሱ ጊዜ ፣ ሊስቁ አልቻሉም ። አድራጎቱ እንደም የልጅነት አሊያም የፍቅር ብስት ነው ብለው ደመደሙ ።

ቢሮአቸውን ቆልፈው በቀጥታ ወደ አቶ ቢልልኝ ቤት አመሩ ። እረማመዳቸው የሩጫ ያህል ነበር ። በመንገዳቸው ላይ ምስት ያህል የሚያውቋቸው ሰዎች ሰላምታ ሳይሰጡ ማለፋቸው አልታወቃቸውም ።

ከቢልልኝ ቤት እንደ ደረሱም ሰላምታ እንኳ ሳይለዋወጡ እርዕስት ጉዳያቸውን አነሡ ።

“ ቢልልኝ ! የዚህን ልጅ ጉዳይ ሁላችሁም ቸል ማለታችሁ ነው ? ”

አቶ ቢልልኝ ፣ የዮናታንን አርዕስት ስለ አቤል ጉዳይ መሆኑን [illegible] ብዙ አልተጠራጠሩባቸውም ።

“ የአቤልን ነገር ነው ! . . . ቸላ ማለት አይደለም ! ። እኔ በበኩሌ የዐቅሜን እየሞከርኩ ነው ። ሆኖም የልጁ ሁኔታ አስቸኳይ መፍትሔ የሚገኝለት አልሆነም ። ”

“ እንዴት ! ” አሉ ዮናታን ፣ ለመቀመጥ ወንበሩን እየሳቡ ።

“ አስቸኳይ መፍትሔ ለማግኘት ልጁ ምቹ አይደለም ” ቢልልኝ ፣ ወደ ጉዳዩ ጠልቀው ሲገቡ ፊታቸው እየተለዋወጠ ፣ “ አዎ ፣ አቤል ግልጽ አይደለም ። እንደዚህ ሰው በሳፈቀራት ሴት ሳገኘው ሰው ሁሉ በየደቂቃው ከሳወራ አይሆንለትም ! ለዚህ እርዕስት የለውም ። ሁሉ ሰው ለሱ ፍቅር መፍትሔ የሚፈልግለት ይመስለዋል ። እንዲንዴ ደግሞ ለማንም ሳያዋይ ፍቅሩን ራሱ ቸግ አርጎ ውስጥ ሁሉን መቻጠል ይመርጣል ። ሌላው ሰው ለሱ ፍቅር ጨዋታ አመለካከት ያለው አይመስለውም ። የአቤል በየፈረንጁ ከመለየቱ በቀር ደብቸውን ይመስላል ። ሁሉም ዐይነት ግን አስተዳደግንና አካባቢን የተመረኮዘ መሠረት ይኖረዋል ። ”

pdfelement
Remove Watermark Now

"ታዲያ አሁን የአቢል ነገር እንዴት ይሻላል ?" አሉ ዮናታን ፣ በተጨነቀና በተቻኮለ ስሜት ።

"የጊዜ ጉዳይ ነው እንጂ ችግሩ መፍትሔ ያገኛል" አሉ ቢልልኝ ፤ "ጊዜ ! ጊዜ ይወስዳል ። የሥነ-ልቡና ጥናት ሥራ ዘዴና ትዕግሥት ይጠይቃል . . . . አቢል ፣ ሲላው ቀርቶ የሚል የሕይወት ታሪኩን ለመናገር ፈቃደኛ አልሆነም ። ስለዚህ ሥራችን ወይም ጥናታችን በተዘዋዋሪና በሰው ሰው ስለሆነ ዙሪያ ጥምጥም ነው ። እስካሁን አንዳንድ የቅርብ ጓደኞቹን አነጋግረን ጥቂት መረጃዎች አግኝተናል" ከማለታቸው ፣ ዮናታን በጉጉት አቋረጡአቸው ።

"መረጃዎቹ በአመዛኙ ምን ላይ ያተኩራሉ ?"

"አዎ ! መረጃዎቹ በአመዛኙ የሚያተኩሩት እንዴት የማቢሉ ተማሪ በዐይኑ ማፍተሩ ላይ ነው ። ትዕግሥት አዳነ የምትባል የመጀመሪያ ዓመት ተማሪ ናት ። እሷንም ጠርተን አነጋግረናት ነበር ።"

"እሺ ፣ ምን አለችሽ ?" አሉ ዮናታን ፣ አሁንም ተቻኩለው ።

"እሷም ያን ያህል ግልጽ አይደለችም ። ሆኖም በመጠኑ እንደ ገለጸችልን ከሆነ ፣ መንገድ ላይ ሲገናኙ አትኩሮ ያያትና ፣ እሷ ስታየው ዐይኑን ይሰብራል ። ሰላም ሲላት አይደፍርም ። ከዚያ ሌላ ምንም ግንኙነት ሆነ ንግግር የላቸውም ። እሷም ለእሱ ፍቅር ያላት መሆኑን ልትደብቀን ሞክራለች ። በተዘዋዋሪ ጥያቄዎች እንደ ተረዳነው ከሆነ ግን እሷም ትወደዋለች ። የዐይናቸው ግንኙነት የንግግር ያህል የዳበረ ይመስላል ። ለማንኛውም ጥናቱ በሰፊው እየቀጠለ ነው ። የልጅቷን ፎቶግራፍ ለማግኘት ከሬጂስትራር ቢሮ ትብብር ጠይቀናል ።"

ዮናታን ግን ፣ እንዳላቸው ሁሉ ግንባራቸውን አጨማደው ፣ "እሷ ከተገኘች ፎቶግራፍ ምን ያደርጋል ?" ሲሉ ጠየቁ ።

የቢልልኝ መልስ ፈገግታና ምሁራዊ ኩራት የሞላበት ነበር ።

"አዎ ፣ ለጥናት ፎቶግራፍ ያስፈልጋል ። ቅድም እንዳልኩዎት የሥነ-ልቡና ጥናት ሥራ ፣ ግንዛቤና ዘዴ የሚጠይቅ ነው ። አቢልን የሳበው ወይም ያደነበው የዚች ልጅ መልክ ተጽዕኖ ፣ አቢል ከአደገበት አካባቢ ውጭ ስለማይሆን ምስሏን ከእሱ ሕይወት ጀርባ ጋር እያዛመድን ማጥናት አለብን ። የሥነ-ልቡናዊ ማኅበራዊ ሥራ ረዳቶቼ የአቢልን የሕይወት ጀርባ ወይም ' ባክግራውንድ ' በማጥናት በቂ ጥረት በማድረግ ላይ ናቸው ። በሥነ-ልቡና ጥናት ዓለም ' አብዛኛው በጉልምስና ጊዜ የሰሚታዊ ግፊታችን የልጅነት ዘመናችን ምኞትና ጉጉት ነጸብራቅ ነው ' የሚል እምነት አለ ። ስለዚህ ቅድም እንዳልኩዎት ፣ በቂ ጥናት ለማድረግ በቂ ጊዜ ያስፈልጋል ። የእኛ ጥረት አቢልን ለማዳን ብቻ ሳይሆን ፣ በሥነ-ልቡና ጥናት አንድ ሐቅን የተመረኮዘ ድል ለመጎናጸፍም ነው ። ሌሎች አባሎቻችን የሚያታመሙበትንም መንገድ ለመጥረግ ነው ።"

ዮናታን ፣ የአቢል ጉዳይ በቢልልኝ በኩል ይሁን ያህል አትኩሮት ተሰጥቶት በማግኘታቸው ደስ አላቸው ። በሥነ ልቡና ጠበብት የተፈጠሰውን አቢል ለማየት ጓጉ ። ነገር ግን ከዚያ በፊት አቢልን ከግቢው ሊያባርረው የሚችለውን ፈተና ምን ሲያደርጉት ይችላሉ ? በተቀመጡበት ይሆን ሲያወጡና ሲያወርዱ ፣ በዐይን ግሊናቸው ፈተና ግዙፍ ነገር ሆኖ ለመግፋት ሲታገሉት ታያቸው ።

pdfelement
Remove Watermark Now

ምስራቅ በምዕራብነት

የማይሠው እውሩ መግለጫዎች ጽድ ሬቁ ብለዋል ። ወዲያ ወዲህ የሚያደርገውን ተማሪ እያታየዩም ። ሁሉም በየምኝት ዓይቱ ከመረቻቱ ጋር ፍልሚያ ይገለል ። እነዚያው በራሱ መሳይ የእንቅልፍ በዓቱን አሳጥርታል ። እንቅልፍ በሆይኑ ሳይሆን የሚያድርም እለ ። ውጥረቱና ግፊ ግቡ ሲታይ ፤ የተማሪትን ለመጀተን ሳይሆን ፤ የምትን ገዶል ለመግለል የሚያረጋግ ቅንነት ይመስለል ። ስለ ግል ጠንነትና ስለ እመ ጋገብ ፤ ጀገኑ የማያስርቡት ለዓምን ነው ። በየፉርሚያዎችው የጋራ ነገር ውስጥ ግዴለሽነት ነገም ይታያል ። ልብሶች ከገላ ሳይወለቁ ውስጠው ያድሬሉ ። የብዙ ተማሪ ጽጉር ከማበጠሪያ ተራርቆ ተቀብጣርቷል ። እናቆሽሹ በየእለለጋው ግርጌ የተ ጠራቀሙት የጫማ ሽራቦች እንጋሙተው ቢወረውሩእቸው ሰው ይፈነከታሉ ። [illegible] የሚገባው የሚያ [illegible] ክምር ፤ እንደገና [illegible] የፈተና [illegible] ማስብ ይረባል እንደ ተማሪውን የሚያርበተብትበት ለምን ፤

ዛይዮችና እርስ በእርስ መተማመን ጠፍቷል ። እንዱ ሌላውን ሊያምነውትው ሲጠጋ ፤ ከጥናት እንደ ማበርጋት ይቆጠራል ። "በኢል መስቀል" የሚሉት ፈሊጥ ተማሪው እርስ በእርሱ የሩሪጥ እንዲተገይ አድርጎታል ። የእንዱ ቀበሬ አብሮ የሚነሾው ባደኛው ሊሆን ይችላል ። መግረያ ባይማዘብት ከፍተኛ ሥርንት ነው ። ሽንት ቤት ይርሰው እስኪመለሱ የምትቃጠለኛ ጊዜ ታሳሳለች ። ማዕበሉ ማገን ጠርን ማገን እንደሚተው በውል ስለማይታወቅ ፤ ሁሉም ፈሉን ለማውጣት ይፍጨረጨራል ።

ከዚቶችና መኝታ ከፍሎች ውስጥ የጽቶ መማዝ ጠፍቷል ። መሲታወት ለማየት ወረፋ ቀርቷል ። ቅንድብ ለመከርከም

ጊዜ የለም ። የቤት ለቤት ሱሪ ወይም ሬዥም ቀሚስ የሰሞኑ የልጃገረዶች የኒፎርም ይመስላል ።

ትዕግሥት፣ አቶ ቢልልኝ የጠየቋት ትዝ እያሏትና ከአቤል ጋር እያዛመደቻቸው ብትጨነቅም፣ ሙሉ በሙሉ ከጥናቷ አልተዘናጋችም ። ጥናቷን ጥርሷን ነክሳ ተያይዛዋለች ። አቤልን ማየትም ሆነ፣ ስለ አቤል መስማት የማትፈልግበት ሰሞን ነው ።

ማርታም አካባቢው አሸንፎአት ደብተሯ ላይ አቀርቅራለች ። መቼም ትግል ነው ! ቀለሙ ወደ ውስጥ አልጠልቅ ብሎ ጭንቅላቷ ላይ እየተንጠረ ሲመለስ፣ዩኒቨርስቲ የገባችበትን ዕለት ትረግማለች ። በተለይ የቁጥር ዘር ጠላቷ ነው ። በለማ በኩል ቤተልሔም ያደረገችላት ሙከራ ቢያጽናናትም እርግጠኛ ለመሆን አልቻለችም ። ጥናቱ በልቻት ቢላት ደብተሯን ዘግታ ቀና ትላለች ። ነገር ግን የሚያጥራት ቤት ስታገኝም ደብተሯን እንደ ዘረጋች ስለ አውሮፓ ማለም ትጀምራለች ።

ቤተልሔም አብራው የምታጠናው ሰው አጥታ ተቸግራለች ። ከለማ ጋር ያላት ግንኙነት በሹክሹክታ ስለተሰራጨ፣የመኝታ ቤትና የክፍል ጓደኞቿ አግልለዋታል ። እነ ማርታ መኝታ ክፍል እየሔደች ነው የምታጠናው ። የለማን ኮርስ ደብተር ገልብጣውም አታውቅ ፤ ሙሉ እምነትዋን በሱ ጥላዋለች ።

እነ አቤል መኝታ ክፍል ውስጥ በፈተና ሰሞን ፍጹም የተለየ ጸባይ የሚያሳየው " ድብርት " ነው ። በሚያጠናበት ጊዜ ትንሽ ነገር እንኳ ኮሽ እንድትል አይፈልግም ። አሁንም እንደ ልማዱ የአልጋውን ዙሪያ በጋቢው ጋርዶ የራሱን ጸጥ ያለ ዓለም ፈጥሮ መሽምደድ ይዞአል ። ማንም እንዲያናግረው አይፈልግም ። ትንሽ ድምፅ ከሰማ መነቃነቁ አይቀርም ። " ምን እነዚህ . . . አበዙት ! ማኅበራዊ ኑሮ አይገባቸው " የዘወትር ንፍንቱ ነች ። ሰሞኑን ፍጹም ድምፁ ጠፍቷል ።

ሳምሶን ጉልቤው ለከፋ ሲያምረው፣የድብርትን የተጋረደ ጋቢ ገለጥ ያደርግበታል ።

ድብርት እየተንቆነነ፣ " ምነው ? " ሲለው ፤

ሳምሶን እየሳቀ ፣ " ድምፅህ ሲጠፋብኝ ጊዜ፣እያጠናህ በዚያው ሞትህ እንደሆነ ለማረጋገጥ ነው " እያለ ያበሽቀዋል ።

ድብርት ሰላም ለማግኘት ብሎ ሳምሶን ከዩኒቨርስቲው እንዲባረርለት በልቡ ሳይጸልይ አልቀረም ። ሳምሶን ራሱ ጥናት አስመርሮታል ። እንዳነበበ እንዳነበበ አልገባህ ሲለው ፣ ይንጋለልና ፣ አንዳንዱ በድንገት የሚረሳው ትምህርት ለሌላው ለምን እንደሚያስቸግር መመራመር ይጀምራል ። ምርምሩ ውጤት ሳያገኝ በዚያው እንቅልፍ ይወስደዋል ።

በፈተና ሰሞን ፈጽሞ የማይረበሽ ሰው ቢኖር እስክንድር ነው ። ጥናቱን የሚጨርሰው ከፈተናው በፊት ሳምንት ቀደም ብሎ ነው ። አንዳንዶቹን የትምህርት ዐይነት በጥ[illegible] በየዕለቱ ሲያነብስ እንደ ሰዓት ያህል ስለሚያጠና፣ በፈተና ሰሞን ተቆልሎ ችግር አይፈጥርበትም ። [illegible] በፊት ያለችዋን ሳምንት " ጭንቅላት ማደሻ ነች " ይላታል ። አሁንም እንደ ልማዱ ፣ ተማሪው በጥናት ተወጥሮ ሲርበደበድ ፣ እሱ አልጋው ላይ ጋደም ብሎ የብርሃኑ ዘርይሁንን " ማዕበል " በማንበብ ላይ ነው ። ልብ ወለድ መጽሐፎች ማንበብ በጣም ይወዳል ።

የሚይዘው የሚለቀውን ያጣው አቤል ነው ። እንደ ድብርት ጋቢ ጋርዶ ለመሽምደድ ቢሞክርም አልሆንለትም ። እንደ እስክንድር ተዝናንቶ ልቦለድ ለማንበብ ሞከረ ። ሴት ገጸባሕርይ ባጋጠመው ቁጥር ትዕግሥት በሐሳቡ እየመጣች ረበሸችው ። እንደ ሳምሶን ተንጋሎ ለመተኛት ሞከረ ። እንቅልፍ አልወሰድ አለው ። ሰው ራሱን መሆን ሲያቅተው ሌላውን መሆን ይሞክራል ። ራሱንም መሆን ሲያቅተው ምን ማድረግ ይችላል !

መኝታ ክፍሉን ለቅቆ ወጣ ። እስክንድር ቢከተለው ይወድ ነበር ። ሆኖም ልቦለዱን በተመሰጦ ያነብ ስለነበር ሊረብሸው አልፈለገም ። ከክፍሉ እንደ ወጣ ሼንት ቤት

የመድረስ ሐሳብ መጣለት ። ጊዜውም እንዲያልፍለት ፣ ለውጥም እንዲያገኝ ነው ወደታች ወርዶ ራቅ ካለው ሽንት ቤት ለመሔድ አሰበ ። የናታንን ማየት ስለሚያፍር ሰዎችን ከመኝታ ቤቱ ርቆ ግቢው ውስጥ ተዘዋውሮ አያውቅም ። ፈተና ያርስ የትምህርት ክፍሉ ባያዘን ኖሮ፣ እስቶውን በመፍራት ምን ጉድጓድ ውስጥ እንደሚገባ ይቸገረው ነበር ። ስለሚያከብራቸውና ስለሚወዳቸው ምክራቸውን ያለ መተበት በጎርፍት እንዲደበቃቸው አድርጓታል ።

ዶሪደውን ወርዶ ትንሽ እንደ ሔደ አንድ ተማሪ አየን ። ይህ ተማሪ በግቢው ውስጥ " ሁለተኛው እምላክ " በሚል ቅጽል ስም ይጠራል ። መንገድ እጁን እያሬምቀ እንዲቀን እያቅለሰለሰ ሲሰብክ ላየው ሰው፣ በቀጥታ ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት ወይም የቅርብ ዝምድና ያለው ይመስላል ። በዩኒቨርስቲው ውስጥ ለትምህርት ከሚያውለው ጊዜ፣ ሃይማኖታዊ ተልዕኮውን ለማስፋፋት የሚያጠፋው ጊዜ ይበልጣል ። በተለይ የፈተና ሰሞን ከማናቸውም ጊዜ በላይ በዚህ ሥራ ይጠመዳል ።

" ወዳንተ እየመጣሁ ነበር ኸ! " አለና አቤልን [illegible] ብለው ።

አቤል ሳይወድ በግዱ [illegible] እጁን የዘረጋለት ። እንዲ ከያዘው እንደማይለቀው ስለሚያውቅ፣ በሩቅ ሲያይ ብሎት ሊሔድ ነበር ።

" ምነው ፣ በዶግና ነው የፈለግኸኝ ? "

" እም ፣ እግዚአብሔር ይመስገን በሰላም ነው ። ፈጣሪያችን ከኛ ጋር በመንፈስ እስካለ ድረስ " እያለ እጁን ወደ ጓላው እርን ሳለሥልጣን ፊት እንደሚቀርብ ወይንት መሽቆጥቆጥ ሲጀምር፣ አቤል ሐሳቡ በሰ ገባው ቶሎ አቋረጠው ።

" ስለ ሃይማኖት እንደሆነ ምንም ነገር እንድታነግ ብኝ አልፈልግም ። "

ከአንጀቱ ተመርሮ ነው አቤል የተናገረው ። ውስጡ በላም እኖቶ መቋቋሚን እንዲቆ፣ ሌላ ሰው ደግሞ እንዲ

ጨቀጭቀው አይፈልግም ። በዚሁ ሰሞን ውስጥ ሰራቸ ውለት ተማሪዎች፣ በመጤ ሃይማኖት ድርጅቶቻቸው [illegible] አቤልን ለመመልመል ያላደረጉት ሙከራ የለም ። " ሁለተኛው እምላክ " ምስተኛ ሰው መሆኑ ነው ። " በእኔ ላይ ምን አየብኝ ? " ብሎ አቤል በሽሙል ። ሁሉን ነገር ከወደን ዋቅሩ ጋር ስለሚያይባቸው፣ ማንም ሰው እሱን ለመርዳትም ሆነ ለመተዳት ለሚያቀርብለት ጥያቄ ጨዋማ እመለከተ የለውም ።

መጤ ሃይማኖቶችን የማስፋፋት ዘመቻው ግን፣ በእሱ ላይ ብቻ የታቀደ አልነበረም ። ምልመላው የሚጧጧፈ ውና የተከታዩ ቁጥር የሚበዛው በፈተና ሰሞን አካባቢ ነው ። ትምህርት የከበደው ፣ ማጥናት ያቃተው ፣ ፈተና ሲደርስ በጭንቀት የሚደናበረው ሁሉ በፈተና ዋዜማ ከእሱ ውጭ የሆነ " ረዳት " ኃይል መሻቱን የሚጀምርበት ጊዜ መሆኑን እነ " ሁለተኛው እምላክ " ጠንቅቀው ያውቃሉ ። ስለሆነም የምልመላ [illegible] ይበልጥ የሚገፋበት በፈ ተና [illegible] ናቸው ። ተከታዮ [illegible] በማስታወሻም መሆኑን [illegible] ባይድኑትም ፣ የአንዳንድ ተከ ታዮቻቸው እምነት ግን " ቢኖር ይረዳኛል ፣ ካልሆነም ምን ይጎዳኛል? " በሚል ወይንት ነው ።

አብዛኛውን ጊዜ በራስ ያለመተማመን የሚፈጥረው ችግር ይመስላል ። አቤል ለፍቅር እጁን ሰጥቶ ቢንገላታም ትሉ፣ በራስ ከመተማመን ደረጃው አልወረደም ። እንዲ ያውም ፍቅሩን ለሰው ሳይገልጽ እፍኖ የሚሠቃየው በራሱ በጣም ስለሚመካና ማንኛውንም ችግር ራሱ እንደሚፈታው አድርጎ ስለሚገምት ነው ። እሱ ራሱ ማድረግ ያቃ ተውን ነገር የማያውቀውና የማያየው የውጭ ኃይል ይፈጽምልኛል የሚል እምነት የለውም ።

" ሁለተኛው እምላክ " ከአንድ ዓመት በፊት በዚሁ ሁኔታ አቤልን ለመመልመል ቀርቦት አልተሳካለትም ነበር ። አሁን በድጋሚ የቀረበበት ምክንያት አለው ። የአ ቤል በወይን ፍቅር መጠመድና የጸባዩ መለዋወጥ ወሬው በግቢው ውስጥ እየተሠራጨ ስለሆነ፣ ይሆን ተመርኩዞ

በሃይማኖታዊ ልስልስ ቋንቋው ሲፈታተነው ነው ። እመጣጡ ። ከቢሮም በላይ አቢል አብዛኛውን ጊዜ፣ዝምታ ስለሚያበዛና ስለማይቅበጠበጥ “ ሁለተኛው አምላክ ” በአቢል የአንድ ጊዜ እምቢታ ተስፋ አልቆረጠም ። ምናልባት ለአቢል ግትርነት ምክንያቱ እስክንድር ሊሆን ይችላል የሚል ጥርጣሬ አለው ። መቼም ከቢሮ ግቢ ውስጥ እስክንድርን የሚያክል ጠላት የለውም ። ሳይቸግረው እንዴ ሲመለምለው ተርቦት እፉኝ ይዞ ተመልሷል ። ከርከሬቸው ጭንቅላቱ ውስጥ እንደ ተመረገ ተርኳል ።

“ የእግዚአብሔርን ቃል እንሰማ ” እያለ መጽሐፍ ቅዱሱን ይዞ ይቀርበዋል ።

“ እሱ ራሱ የታለ ! ” ይላል እስክንድር ፣ እያሾፈ ።

“ ማን ? ”

“ እግዜር ራሱ ! ”

“ ሁለተኛው አምላክ ” በእስክንድር “ የትዕቢት ” መልስ አዝና፣መጽሐፍ ቅዱሱን ወደ ደረቱ አስጠግቶ ፣ “ የእሱ ቃል እዚህ ውስጥ ይገኛል ። እሱም በሆነ በመንፈስ ከኛው ጋር ነው ” ይለዋል እየተቅለሰለሰ ።

“ እና ታዲያ አሁን ምን ፍጠር ነው የምትለኝ ? ”

“ በአንድነት ሆነን የእግዚአብሔርን ቃል እንድንሰማ ልጋብዝህ ነው የመጣሁት ። ከወንድሞችና እኅቶች ጋር እስተዋውቅሃለሁ ።”

“ አባክህ አትድከም ፣ የኔ ወንድም ! እኔን እግዜር ራሱ ቢመጣ አይመልሰኝም ። በነጻ ሕይወት የማምን ሰው ነኝ ። አሳቢ ፍጡር እንደ መሆኔ መጠን፣የራሴን ነጻ ሕይወት መኖር አለብኝ ። ሕይወቴን ለባዕድ አምልኮ ጥገኛ አላደርጋትም ። የእኔ ገነትም ሆነ ሲኦል እዚሁ የምኖርበት ምድርና ሕዝብ ውስጥ ነው ። የራሴ አምላክ ራሴ ነኝ ። መጥፎ እንዳልሠራ የሚያግደኝ የሌላ ኃይል ፍራቻ ሳይሆን የገዛ ሕሊናዬ ዳኝነት ነው ። በተረፈ አትድከም ። ለሃይማኖት ደንታ ቢኖረኝ ኖሮ ደሞ፣የአያት የቅድመ አያቶቼን ሃይማኖት እከተል እንደሆን እንጂ፣ለመጤ ሃይማኖቶች

አላደርጋቸውም ። የኢንጊሊዝም ሆነ የጂሀድ ወይም ደግሞ የባዕድ ሃይማኖቶች፣እንዳንድ ግለሰቦች የሚፈጥሩ... ሲያጡ ወይም ስማቸውን በምን እናስጠራ ሲሉ የፈለሰፉት ነው ። እኔ እስክንድር፣ለሌሎች ከንቱ ስምና ዝና መገፊያ አልሆንም ። ስም ወይም ዝና የመፈለግ ስስ የማያስፈራው ነገር የለም ። ሂትለር በ “ ዝነኝነት ” ስሙን ለማስጠራት ታላቁን ጦርነት ከፈተ ። ለብዙ ሰዎች ደም መፍሰስም ምክንያት ሆነ ። እንዲሁም ለስማቸው ሲሉ የተለያየ ሃይማኖት እየፈጠሩ የብዙ ሰዎችን መንፈስ ያደኸዩና ስሜትን የገደሉ ሰዎች፣ከሂትለር የባሱ አረመኔዎች ናቸው ። በሕዝቡ ነጻ ሕይወትና ስሜት ጣልቃ እየገቡ ክፉኛ ረብሸውታል ። አንድ ቀን ሕዝቡ ከሃይማኖታዊ እንቅልፉ ሲነቃ ከሂትለር የባሰ የሚረገሙቸው ሰዎች ናቸው ። ሥራቼ ብለው የነበሩት ሰዎች ተልዕኮ የሚያስፋፉትም ከእርግማን አያመልጡም ። ”

እስክንድር ሲናገር ከአፍንጫቱ በሽቅ ብሎ ነበር፣“ ሁለተኛው አምላክ ” ለቀረበበት አልደፈረም ። እንዲህ ይወርደኛል ብሎ አስቀድሞ ስላልገመተ፣በቆመበት ሐውልት ሆኖ ቀርቶ ነበር ። ፈርቶት ነው እንጂ ትዕግሥቱ አልቆ በመሐል አቋርጦት ሲሔድ ነበር፣በመጨረሻም፣ምንም ሳይተነፍስ ፊቱን አዙሮ ሊሔድ ሲል፣እስክንድር በነገር አስቆመው ።

“ ይልቅ ገንዘብ ቸገርኛል ። ድርጅታችሁ በፍጥነት ሥልጣን ላይ አስቀምጦኝ የገንዘብ ተቀራጭ ያደርገልኛ እንደሆን እከተላችኋለሁ ። መቼም እናንተ ለድርጅታዊ ሥራ ማስኬጃ የገንዘብ ተቀራጭ ሳይኖራችሁ አይቀርም ። አይደለም እንዴ ? ” አለው የፌዝ ሣቅ እየሣቀ ።

“ ምን ለማለት ፈልገህ ነው ፣ ወንድሜ ? ”

“ ወይም ደግሞ ሚስት በምፈልግበት ጊዜ የምታጋቡ ችሁ አባል እሆናለሁ ። ባል ለማግኘት ወይም ሚስት ለመምረጥ ማኅበራችሁ ጥሩ መድረክ ነው ሲባል ሰምቼአለሁ ። እና ሚስት በምፈልግበት ጊዜ . . . ”

"ሁለተኛው አምባ" እንደቱ አርር በትዝብት ራሱን እየነቀነቀ ሔደ። ለዚያች ደቂቃ ያህል ከሃይማኖታዊ መድረክ ወርዶ ከእስክንድር ጋር የነስ ቢንቀም በወደደ ነበር። ትዕግሥቱን መተዋ አድርጎ ነበር ያስጨረሰው። ከዚያ በኋላ አጠገቡ ደርሶ አያውቅም።

አሁንም የአቤልን ፊቱን ተያውም፣ ከእስክንድር ተቋዕኛ እንደር ነው የተመለከተው። ያም ሆኖ ቶሎ ሊለቀው አልቻለም። ወጊድ ሲባል እንደሚሄድስ በግ ጭንቅላቱን እቀርቅሮ ይወተውተው ጀመር።

"ቶይ በትዕግሥት አዳምጠኝ፣ አቤል። ዓምናም እንጋግሬህ እንደ ነበር ታስታውሳለህ። አልተቀበልከውም። ሆኖም እግዚአብሔር ታጋሽ ነው። አሁንም የእግዚአብሔርን ቃል እንድትሰማ በድጋሚ ሊጋብዝህ ነው የመጣሁት" አለው።

አቤል ዘሪ ሃይማኖት አራሙን ጠልጥሎ አድርጎ ሊጎ ማረው ፈለገ። ነገር ግን ቶሎ እንደማይለቀው ስለ ገመተ ፈራ። 'ዛሬ፣ ለእንደዚም ለሁሉም የመጨረሻ መሆን!' ብሎ ነው የመጣው፣ እስ አቤል በልቡ። ቶሎ የሚለቀቅበትን መንገድ ሲያስብ አንድ ዘዴ አገኘ።

"ምን መሰለህ የእኔ ወንድም!" አለው አቤል፣ ረጋ ብሎ፣ "በቅጡ አልተረዳሁሙንም እንጂ፣ ስለ ራሴ ልነግርህ ነበር። እኔ የራሴ እምነት አለኝ። የባሀይ ሃይማኖት ተከታይ ነኝ። እና ሌላ ሃይማኖት መደረብ አልችልም።"

"ሁለተኛው አምባ" ይህን ሲሰማ፣ አናቱን በቆሌ የተመታ ያህል ነው ብሎ ቀረ። አቤል እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ በየትኛውም የሃይማኖት ድርጅት ውስጥ እንዳልተመለመለ ያውቅ ነበር። እና አሁን "ተቀዳምኩ" በሚል ስሜት ነው የተደናገጠው። አቤል ይህን ዘዴ የተጠቀመው "ሁለተኛ አምባ" 'ኢንጂ' መሆኑን ስለ ሰማ ነው። እርስ በርሳቸው ምን ያህል እንደሚቀናኑና እንደሚጠላሉ ያውቃል።

"መልካም! ለማንኛውም እንደ ቀን በሰፊው እንወያያለን" ብሎት "ሁለተኛው አምባ" ምንተሮረ[illegible] እያዘነ ተመልሶ ሔደ።

አቤል ከተለየው ጀምር በፍጹ እየሣቀ ነበር፣ ሽንት ቤት የደረሰው። 'ባሀይ ነኝ' ብለውሚያለሁ፤ "ሁለተኛው አምባ" ራት ላይ ያነበበው የቅኝት ስሜት እየታወሰው። 'ለአንድ አምባ ከቆሙ እርስ በርሳቸው ምን እንዲዘ አቀናናቸው! እነሱ ለወደፊትም ጥሩ ዘዴ አገኘሁ' አለ በልቡ።

ሽንት ቤቱ በር ላይ አንድ ጽሑፍ ተመለከተ። ከአሁን በፊት ለብዙ ጊዜ ያህል ያልተጠቀመበት ሽንት ቤት ነበር።

"ተሪም አስከዶርስ በፊስም ይገናኝ" ይላል ጽሑፉ። ተማሪዎች በኮርስስ አድምቀው ነው የጻፉት። አቤል እንደ ወትሮው በደስታ ፈገግ አላለም። ከእንደቱ እያማተ ነው - ወደ ውስጥ [illegible] ውስጥም ግድግዳው ላይ ብዙ ጽሑፎች [illegible] ተመለከተ። ሽንት ቤቶች የተማሪው [illegible] መድረኮች፣ በትምህርት ተወጥሮ የታ ፈነ የወሲብ ስሜቶቻቸው ቃላት መጎንፈጃዎች፣ የምስጢር መጣጫዎችና መተራረቢያዎች ሆነዋል።

ሱሪውን እየወለቀ እንዳ ተተመጠ ከበስተግራው በኩል በግንባር መልክ የተቀነባበረውን ጽሑፍ ተመለከተ።

ፍሬሽ ፍሬሽ
ደረስ መልሸሽ
ግቢውን መልቀቂያሽ
ይጠቅልል ዓመሽ
ተዘጋጂ ፍሬሽ
ቀኝ ደረሰልሽ
እየፊራ ጊዜሽ

ከሁለተኛ ዓመት በላይ ያሉ ተማሪዎች እንደ ጨፉት ለአፍታም አልተጠራጠረ። እንዴት እንዳላለፉበት ያውቃ በሬ

ሸማን ተማሪዎች ላይ ያላቸው ንቀትና ትምክህት ለብቻው ነው ። ነገሩ እየገረመው ማቀ ። መውደቁም ሆነ ማለፉ ፣ በመጣ ጊዜ መቀበላቸው ላይቀር አሁን እንዲህ በቃላት ማስበርገጉ ምን ይባላል ?

ከሽንት ቤቱ ሲወጣ ያንኑ ፣ "ተራም እስኪደርስ በፊ ስም ይገዛናት" የሚል ጽሑፍ በድጋሚ ተመልክቶ እየሳቀና በተማሪው የፈጠራ ችሎታ እየተደነቀ ሔደ ። ትንሽ እንደ ተራመደ መሐል መንገድ ላይ ቆሞ ወደ ፊት እንደሚሔድ አሰበ ። ወደ መኝታ ክፍሉ ተመልሶ መግባት አልፈለገም ። ውስጥም ደብተሩ ላይ አቀርቅሮ ፣ ጸጥ ረጭ ያለው ክፍል ሲኦል ነው የመሰለው ። በዚህ ሰዓት ሱባኤ የገባውን "ድብርት" ማየቱ ራሱ ይደብራል ።

በድንገት አንድ ሐሳብ ብልጭ አለበትና ከመጻሕፍት ቤቱ ጀርባ ወደሚገኘው ዋርካ አመራ ። ትዕግሥትም ሆነች ማርታ አልነበሩም ። ትዕግሥትም እንደ ሴሎቹ "ሁሉም ነገር ወደ ፊተና !" ብላ ኅቡዕ ገብታለች ማለት ነው ? ሲል አሰበ ። 'ሰምን እንደ እኔ ነገር ዓለሙን አትተወውም ?' የሚል የቅናት ስሜት ወጥሮት ነበር ።

የለመደው ዜማ ድንገት አፉ ላይ መጣለት ።
" እረ መላ ምቱ ወዳጆ ዘመዶቼ
ወይን አፋር ሆንሽለሁ ወይን አፋር አይቼ
ሰላምታ አልሰጠችኝ ፣ አላነጋገርኳት
በወይን ብቻ አያየሁ አራት ወር ወደድኳት "

አንድ ቀን ከእስክንድር ጋር ሆነው እነ ትዕግሥትን ሰላም ማለታቸው ትዝ አለውና ከዜማው ግጥም ጋር ተጋጨበት ።

' ግን በእርግጥ የዚያን ዕለቱ ሰላምታ ፣ ሰላምታ ይባላል እንዴ ?' ሲል ራሱን ጠየቀ ። ' ከልብ በሆነ የፍቅር ስሜት ካልሆነ እንዲያው ቢጨባበጡ ምን ሰላምታ ይባላል ? በዕለቱ እጇን ለትዕግሥት እንደ ዘረጋላት ትዝ ይለኛል ፤ ስለ ሙቀቱ ሆነ ትዝታዚው ወይም ደግሞ ስለ ልስላሴው ሆነ ምንካሬው ግን መናገር አልችልም ። እኔ ስሜት ውስጥ ቀርጾ

የቀረ ነገር የለም ። ምክንያቱም ትዕግሥትን የጨበጣት በድን አቤል ነበረ ። . . . .

Remove Watermark Now

እግሩ ወስዶ ከዩኒቨርስቲው መግቢያ ክበብ በር ላይ ጣለው ። አቤል እንዴትና ለምን እዚህ ቦታ እንደ መጣ አያስታውስም ። ክበቡ ለወትሮው ብዙ ግርግርና ቻቻታ የሚታይበት ነበር ። የጠረጴዛው ቴኒስ ጨዋታ የሚጦፍበት ፣ በቼስና ዳማ ጨዋታ አንገት ተደፍቶ የሚዋልበት ፣ የሻይና የቡና ብርጭቆዎች የሚንኳኩበት አዳራሽ ነበር ። በዚህ ሰዓት ግን ድርሽ የሚል ተማሪ የለም ። ጸጥ ረጭ ብሏል ።

አንድ ተማሪ ብቻ የቼስ መጫወቻውን ታቅፎ ቁጭ ብሏል ። አቤል ልጁን ከሩቅ ሲያይ "ሚስተር ሆርስ" መሆኑን ዐወቀ ። "ሚስተር ሆርስ" በዩኒቨርስቲው ተማሪ በጉድ የሚታወቅበት የቅጽል ስሙ ነው ። ቼስ ጨዋታ በጣም ይወዳል ። የዚያን ያህልም ጎበዝ ነው ። የአጨዋወት ጥበቡ የሚያተኩረው ፈረሶቹን በአግባቡ ከመጠቀሙ ላይ ነው ። እሱ ለንግሥቲቱ ደንታ የለውም ። እንደ ወይኑ ብሏን የሚጠብቁትም ፈረሶቹን ነው ። ፈረሶቹ ከተበሉ በቃው ፤ ጠጠሩን በቶሎ ይሰጣል ። ስለዚህ ነው "ሚስተር ሆርስ" የተባለው ።

pdfelement

ኃይለኛ የቼስ ሱስ ስላለበት ፣ ሌሎች ተማሪዎች እንዳይቀድሙት በጠዋት መጥቶ ነው የቼስ መጫወቻውን የሚይዘው ። የሦስተኛ ዓመት የቋንቋ ተማሪ ነው ። ምናልባትም "የቋንቋ ተማሪዎች ሚያጽሬቻው ቼስ ነው" እየተባሉ የሚታሙት በእሱ ምክንያት ሳይሆን አይቀርም ።

አቤልን ከሩቅ ሲያየው ደስ ብሎት ቼስ እንዲጫወት በዐይኑ ጋበዘው ። ከአንገቱ ጎብጧል ። ብዙ ጊዜ ጠጠሮች ላይ አቀርቅሮ ስለሚውል ሳይሆን አይቀርም ።

" አንተን እንኳ አልችልህም ፤ ብቻ ልሞክር " አለና አቤል ተጠጋው ። አዳራሹ ጸጥ ያለ መሆኑ እሱንም አስደስቶት ነበር ።

" አሸናፊውን ገና በመጀመሪያ መገመት አይቻልም " እያለ ሚስተር ሆርስ ጠጠሮቹን አስተካክሎ አስቀመጠና ጨዋታውን ጀመሩ ።

ለዐሥር ደቂቃ ያህል ምንም ጠጠር ሳይበላሉ በማጥቃትና በመከላከል ቆዩ ።

ጥቂት ሲቆዩ ሚስተር ሆርስ ጨዋታውን አመጣው ። ከግራና ቀኝ ሁለቱንም ፈረሶች አስነሥቶ የአቤልን ወታደሮች ማሳደድ ጀመረ ።

አቤል ወታደሮቹን ለመርዳት ንግሥቲቷን ከቦታዋ አስነሣት ። ንግሥቲቱ ከግራ ቀኝ እየተራወጠች ወታደሮቿን መከላከልና የጠላቷን ወታደሮች ማጥቃት ያዘች ።

ሚስተር ሆርስ ፣ ንግሥቲቱን እንዴት እንደሚያጠምዳት አድፍጦ በማሰላት ላይ ነበር ። እንደ ምንም ብሎ በሁለቱ ፈረሶቹ አንድ ቦታ ላይ አጠመዳት ። ሁለት ወታደሮቿንና አንድ ጳጳስ ሠውታ አመለጠችው ። ጥርሱን ነክሶ ማፈግፈግ ጀመረ ። እሱም የራሱን ንግሥትና ጳጳስ ለተከላካይነት ከቦታቸው አስነሣቸው ። ሁለቱም ፈረሶች መሐል ሜዳ እንደ ተጠመዱ ነበሩ ።

የአቤል ንግሥት የጠላቷን ፈረሶች ለመብላት ብትሞክርም ፣ በወታደሮች እየተከለሉና በተቃራኒዋ ንግሥት እየተጠበቁ አስቸገሯት ። እሷም እንደ ምንም ብላ አንድ ግንብ እና ጥቂት ወታደሮች በላች ። ጦርነቱ ተጧጧፈ ።

በመጨረሻ ፣ የአቤል ንግሥት ስትንከወከው ለትትል ቦታ ላይ ተጠመደች ። ሚስተር ሆርስ አድፍጦ ቆይቶ ፈረሱን አመጣና የአቤልን ንጉሥም ፣ ንግሥትንም ማጥቃት ከሚችልበት ቦታ ላይ ጉብ አደረገው ።

" ቼክ አንድ ቼክ ! "
" ምን ? " አለ አቤል ደንግጦ ።

" ቼክ ለንግሥትህ ፣ ለንጉሥህ " አለው ሚስተር ሆርስ ፣ ተኩራርቶ ወደ ኋላው እየተንጠራራ ።

አቤል በድንጋጤ ፈዞ ቀረ ። ሰማይ ምድሩ በዞበት ። ጠጠር ሳይሆን የሰው ሕይወት የሚያስበላ ይመስል እጁ ተንቀጠቀጠ ። በግንባሩ በኩል ላብ ሲወርድ ተሰማው ። ንግሥቲቷ መበላቷ የግድ ነበር ።

Remove Watermark Now

አቤል በጨዋታው እየተመሰጠ በሔደ ጊዜ ፣ ትዕግሥት በሐሳቡ መጥታ ንግሥቲቷን ተመስላበት ነበር ። እናም ንግሥቷ በቼስ ጦርነት በተዋከበች ቁጥር በእውን ትዕግሥት የተንገላታችበት እየመሰለው ፣ መንፈሱ ሲወራጭ ነው የቆየው ። ፍጹም ከጨዋታ ውጭ ሆኖ ነበር ።

እሁን ንጉሡም ንግሥቷም በተጠመዱበት ወቅት ደግሞ ፣ እሱ ራሱን በንጉሡ መሰለ ። አቤል . . . ንጉሥ ፣ ትዕግሥት . . . ንግሥት እና የትኛውን ያስበላ ! ' እኔ ቆሜ ትዕግሥትን አላስነካም ፤ ባይሆን ቀድሜአት እኛ ታበሉ እንጂ ! ' የሚል ሐሳብ ተሰማው ።

ንግሥቲቱን አሸሸና ንጉሡን አጋፈጠው ።

" ምን ማድረግህ ነው ! " አለው ሚስተር ሆርስ በአቤል ድርጊት ተገርሞ ።

" ያውልህ ! ከፈለግክ ንጉሡን ብላ ፣ " አለው አቤል ፣ [illegible] በሚት ።

" አትቀልድ እባክህ ፣ ይልቅ የማይቀርልህ ነውና ንግሥቷን አስበላ ። "

" ይልቅ ራስህ አትቀልድ ፤ ንግሥቷን እንደሆነ አታገኛትም ። ከፈለግክ ንጉሡን ብላ ! "

ሚስተር ሆርስ የአቤል ሁኔታ ትንሽ ግር አለው ። ጨዋታውን አይችልም እንዳይል በደንብ ነው የተጫወተው ። ፊቱ መለዋወጡን ሲመለከትም ፣ ከመሸነፍ የመጣ ብሽቀት መስሎታል ። ምን እንደሚያደርግ ግራ ገባው ። እሱም በበኩሉ ንግሥቷን ገድሎ ንጉሡን ለማሰር ተጣድፎ ነበር ።

" ትቀልዳለህ ወይስ ከምርህ ነው ? " አለው አቤልን ፣ ዐይን ዐይኑን እያየ ። " በቼስ ሕግ ንጉሥ ይማረካል እንጂ አይገደልም ። ጨዋታው ራሱ ወታደሮቹንና ሌሎች አጋሮቹን ገድሎ እሱን ለመማረክ የሚደረግ ጦርነት ነው ። እባክህ ሌሎች አጋሮቹን ገድሎ እሱን ለመማረክ የሚደረግ

ጦርነት ነው ። እባክህ አታስበፍልፈኝ ፣ ይልቅ ንግሥቷን አስበላና ጨዋታውን እንቀጥል " አለው ።

" በከንቱ አትድከም ። ንግሥቷን አታገኛትም ።"

ሚስተር ሆርስ በብሽቀት ፈረሱን አዘለሉ፣ከንግሥቷ ቦታ አሳረፈና ቀጨም አደረጋት ።

" ምናባክ ሆንሃል ! " አለና አቤል ሠሌዳው ላይ የተረፉትን ጠጠሮች እንሥቶ፣ ፊቱ ላይ በተነበት ። ግብ ግብ ተያያዙ ! እንገት ለእንገት ተናነቁ !

የክበቡ አባላት እየሮጡ ደርሰው አላቀቃቸውና፣ "ምንድ ነው እሱ ? ምን ሆናችሁ ? " አላቸው ፣ ሁለቱንም በየተራ እየተመለከተ ።

"ወሰዳት'ኮ ! ወሰዳት! ይሂት ሐደ'ኮ ! " እያለ አቤል እንደገና ሊደባደብ ሲጋበዝ፣ አሳላፊው በደንዳና ክንዶቹ ጨምድዶ ያዘው ።

አቤል ጮኸ ፤ ተወራጨ ። ክፉኛ ተወራጨ ።

ሰዎች ተበራከቱ ። ድምፅ በረከተ ። ተሟጊ ትኩስ ወሬ እንዳያመልጠው ይብተሩን እየዘጋ ፣ እየተሯሯጠ መጣ ።

ምዕራፍ ዐሥራስምንት

በሩ ላይ ያለው ግርግር ሳያብዱ ያሳብዳል ። ቂቶ ብሉ ሙሉ ሱፍ ከነከረባቱ የለበሰ ሰውዬ፣በሌሎች ሰዎች ክንዶቹን ተይዞ እየጮኸና እየተሳደበ ይገባል ። ማንን እንደሚሳደብ አይታወቅም ፤ ብቻ ይሳደባል ። ያንበገባል ። እንደ ሕፃን የሚበርቁ ፣ ዐርቃናቸውን የሚንቂቀቁ ፣ የሚዘባርቁ ፣ እንደ ምሁር የሚፈላሰፉ — በያይነቱ የተለያዩ ሰዎች ከውስጥ ብቅ እያሉ ሲጋራና ፍራንክ ይለምናሉ ። ዘበኛው እንደ እንባርቆ ወደ ውስጥ ይመልሳቸዋል ። እነሱ ላይ ሲጮህ ፣ ዘበኛው ራሱ ያበደ ይመስላል ። ያስደንግጣል ።

" እዚሁ ይውረድ ወይስ ወደ ውስጥ ይግባ ? " አለ አቤልን ያመጣው ሾፌር ፣ መኪናውን በሩ ላይ አቁሞ ።

"ኧ ፣ ምንም አይል ፣ እዚሁ ይውረድ " አለ አብሯቸው የመጣው አንድ የዩኒቨርስቲው የማኅበራዊ ሥራ ክፍል ባልደረባ ።

መኪናውን ውጭ አስመውተ አቤልን ግራና ቀኝ ደግፈው ወደ ዕብዶቹ ሐኪም ቤት ገቡ ።

" እረ እባካችሁ ልቀቁኝ ። እኔ 'ኮ ደኅና ነኝ " አላቸው አቤል ፍጹም ጨናማ በሆነ ድምፅ ።

እርስ በርሳቸው ተያይተው ዝም አሉት ።
" ይልቅ እጄን ፍቱኝ ። አታሥቃዩኝ ። "
" እጅ ቆይ ደርሰናል ፤ እንፈታሃለን " አሉት ።

አቤል እጁን ታስሮ ወደ ዕብዶች ሐኪም ቤት እንዲመጣ ያደረገው ነገር ምን እንደሆነ በውል አያውቅም ። ከሚስተር ሆርስ ጋር ከተናነቁ በኋላ፣እየጮኸና እየተንፈራገጠ አስቸግሯቸው ነው፣እጆቹን ያሰሩት ። በስሜቱ ሚስተር

Remove Watermark Now

ሆርስ ትዕግሥትን ይዟት ሲሔድ፣የተሰበሰበው ሰው ሁሉ ያን ዘው መስሎት ነበር የምኘው ። ሆኖም ድርጊቱ ከተመሰጠ የመንጨ የትግሥት ያህል እንጂ ፣ የጸና ቀውስነት አልነበረም። አሁን በጣም ደኅና ነው ። ገና በመኪና ግማሽ መንገድ ላይ ኅዙ ራሱ ዐውቆ ፤ " አሁን ደኅና ነኝ ፤ ወደ ካምፓስ መል ሱኝና ከፈለጋችሁ ልጁን ይቅርታ ልለምነው " ብሎአቸው ነበር ። ነገር ግን ሊያምኑት አልቻሉም ።

ከምዝገባው ክፍል ሲደርስ፣ሰንበሌቱ ተፈትቶለት አስ ፈላጊውን ፎርማሊቲ እንዲያስሞላ ተጠየቀ ። ስሙን ፣ ዕድ ሜውንና አድራሻውን በትክክል ተናገረ ። ይዘውት የመጡት የዩኒቨርስቲዉ ሠራተኛ ጤናማ መሆኑን ቢገምቱም፣ሳያስመ ረምሩት ለመመለስ አልደፈሩም ።

ተራውን ጠብቆ ወደ ሐኪሙ ዘንድ ቀረበ ። ገና የሐ ኪሙን ፊት ሲመለከት፣አዕምሮው ውስጥ የመጣበት ነገር የኤሌክትሪክ ሾክ ነበር ። ሰዎች አዕምሮአቸውን ታመው ወደ አማኑኤል ሆስፒታል ሲገቡ፣ጭንቅላታቸውን በኤሌ ክትሪክ ጠዝጥዘው ያደነዝዟቸዋል ፤ ኤሌክትሪኩ ደም ኃይ ለኛ ነው ሲባል ይሰማ ነበር ። ይሆን የኤሌክትሪክ ሾክ የሚ ጠቀሙት ለምን ዐይነት የዕብደት ደረጃ እንደሆነ ጠንቅቆ ስለማያውቅ፣በእሱም ላይ የሚጠቀሙበት መስሎት ፈራ ። ሐኪሙ አጠገብ ያን ዐይነት የሚያስፈራ ግዙፍ መግሪያ የለም ። ይልቅ አቤል " ማሠቃያ ነች " ብሎ የፈራት ከዚሁ ከሐኪሙ ክፍል ጋር የተያያዘችውን ጓዳ ነው ። ከሐኪሙ ፊት ቁጭ እንዳለ በዐይኑ እየሰረቀ ጓዳዋ ውስጥ ያለውን ነገር ለማየት ይሞክር ነበር ።

ሐኪሙ ራሱ አንድ ሕሙስ የተረው ሕመምተኛ ይመ ስላል ። የታወቀ ሳይካትሪስት ነው ። የለበሰው ነጭ የሥራ ካቦርት እንደ አብዛኞቹ ሐኪሞች ክብደት አልሰጠውም ። ተራ የጤና ረዳት አስመስሎታል ። በየዕለቱ ከሚቀርቡለት በርካታ ታካሚዎች የሚሰማው የተዘበራረቀ የችግር ዐይ ነት ወሰፉቱን እየዘጋው ከእሁል የተራራቀ ይመስላል ። ሺ ቀውስ ማንጋገሩ ራሱ አያስቀውስም ፤ በየቦታው ፣ በየሙያው ስንት ዐይነት መሥዋዕትነት የሚከፈልበት ሥራ አለ ! እን ዴንስ በሺህ የሚቆጠሩ ሰዎችን ችግር የአንድን ሰው ችግር

ሥቃይ መስማት ያስጠላል ። መንፈስን ይረብሻል ። ችግሩ በሕያውነት ሰሚቱ ተላልፎ ያቃጥላል ። አቤል ይህን ሲያስብ ለሐኪሙ ከልብ አዘነለት ።

ሐኪሙ የማንበቢያ መነጽሩን አውልቆ ከጠረጴዛው ላይ ቁጭ ሲያደርግ፣ትናንሽ ዐይኖቹ ከጉድጓዶቻቸው ውስጥ ብቅ ብቅ አሉ ።

አቤል በሐሳቡ የናፈቃን ትዝ አሉት ። ዕብዶቹ ሐኪም ቤት መድረሱን ቢሰሙ ምን ይሉ ይሆን ?

ሐሳቡን ለመቀጠል ሐኪሙ ጊዜ አልሰጠውም ።

" እሺ ፣ ስምህ ማን ይባላል ? "

" አቤል ሙሉጌ ። "

" የት ነው የምትኖረው ? "

" እ ፣ ሀገሬ ጎንደር ነው ፤ አሁን ግን ያለሁት አዲስ አበባ ዩኒቨርስቲ ስድስት ኪሎ ነው ። "

" ተማሪ ነህ ? "

አቤል ራሱን በአዎንታ ነቀነቀ ።

" ስንተኛ ዓመት ደርሰሃል ? "

" በፍልስፍና ትምህርት አራተኛ ዓመት ። "

" እ ! መጨረሻህ ነው? " አቤል ዝም አለ ።

ይህ ሁሉ መግባቢያ ነው ። ሐኪሙ የታካሚውን ማን ነት ወይም ችግር የሚረዳበት ጥያቄ አሰው ። የአመላለስ ሁኔታቸው በፍርሀት ፣ በጨዋነት ፣ በግድ-የለሽነት ወይም በእንጋገር ደረጃ ይለያይ እንጂ ፣ ብዙ ታካሚዎች የመግባቢያውን ጥያቄ በትክክል ይመልሳሉ ።

" መልካም ነው አቤል ! ኧ ፣ ወደዚህ ቦታ ለምን እንደ መጣህ ታውቃለህ ? "

ሐኪሙ የዚህን ጥያቄ መልስ የሚጠብቀው በጉጉት ነው ። የሕመምተኞቹን ደረጃ ይገመግምበታል ። መቼም በተለያየ ጊዜ ከተለያየ ሕመምተኛ የሚቀርበው መልስ በያይነቱ ነው ።

pdfelement
Remove Watermark Now

— ዝነኛ ሐኪም ነህ ሲባል ሰምቼ ነው ።
— ፍቅረኛዬ ነች ለዚህ ያበቃችኝ ።

— ያመሉኝን ሰዎች ጠይቅ ፣ እኔ ምን በውቃለሁ ።
— " እንጃልህ " የሚል መልስ የሚሰጡም አሉ ።

ታካሚዎቹ ከጥያቄው ጋር ፍጹም ያልተያያዘ ወይም የሚያሥቅ ወይም የሚያሳዝን መልስ ሲሰጡ ይችላሉ። ሆኖም ሐኪሙ አይሥቅም ። ረዳቶቹ አንዳንዴ ያመልጣቸውና ይሥቃሉ ። በሥራው ዓለም በሕመምተኛው መልስ መሣቅ ክልክል ነው ።

" ግቢ ውስጥ ከአንድ ተማሪ ጋር በቼስ ጨዋታ መጣላቴን ነው የማስታውሰው " አለ አቤል ፣ ቀጥ ባለ ድምፅ ።
" ምነው ? ምን አጣላችሁ ? "

"በጨዋታው ሊያሸንፈኝ ሲል ተጣላን ። ለጊዜው ተመስጦ ውስጥ ነበርኩ . . . " አለና ሲናገር ያሰበውን አቋረጠ ።

ዐይኑን ከሐኪም ወደ ጠረጴዛው ፣ ወደ ሐኪሙ አንቀዋለለ ። ዳኛ ፊት የቀረበ ወንጀለኛ ይመስል - አንገቱን ደፋ ። ቼስ ጨዋታው ላይ ጾብ የፈጠረው በዐይኑ ያፈቀራት ልጅ በተመሰጦ የቼስ ንግሥት ተመስላ ስሜቱ ውስጥ መቀንበቱን መሆኑን መናገር አልፈለገም ። ስለ ትዕግሥት ምንም ነገር ማንሣት አልፈለገም ። ጾቡ የተፈጠረው መሸነፍ በሚያስከትለው ብስጭት ብቻ እንደሆነ አድርጎ ሊናገር አሰበ ።

በሌላ በኩል ደግሞ ፣ ዘመናዊ የማናጀግ ዘዴ (ሂፕኖ ቲዝም) መሞከሩን ሲነገር በወሬ ሲሰሚሰማ፣ ልቡ ምስጢሩን ለመደበቅ ፈራ ። በዚህ ዘዴ ሐኪሙ ምስጢሩን አንድ ላይ ቀር ጎልጉሎ የሚያስወጣ መሰለው ። ዐይኑን እያስለመለመ ልቡ ምስጢሩን በማውጣትና በመደበቅ መሐል ተከፋፍሎ ቆየ ። ' ምነው ይሆን ያሀል ? ፍቅር ወንጀል ነው እንዴ ?' አለ በሐሳቡ ፣ ' ብናገርስ ምን ይመጣብኛል ? '

አቤል መደበቅ የፈለገው ወይም ያስጨነቀው ነገር እንዳለ ፣ ሐኪሙ ከገጽታውና ከሚስለመለመው ዐይኖቹ መረዳት ቻለ ።

" አይዞህ አቤል ፣ ነጻ ሁን ! እዚህ እኔ ፊት የቀረብከው እንድረዳህ ነው ። ማናቸውንም ነገር እንደ ወንድምህ እንደ ባልንጀራህ ወይም እንደ ምስጢር ጓደኛህ ወይም እንደ . . . እ - . . . እንደ ሴት ጓደኛህ አርገህ አጫውተኝ ። "

" እሺ " አለ አቤል ፣ አሁንም እየተቅለሰለሰ ።
" ፍቅረኛህ የት ነው ያለችው ? "

ሐኪሙ ይህን የጠየቀው ፣ በአንድ በኩል ስለ ሴት ጓደኛ ሲያነሣበት ፣ በአቤል ፊት ላይ ያነበበውን ለውጥ አስቦ ሲሆን ፣ በሌላ በኩል ደግሞ ፣ የፍቅር ትኩሳት የወጣትነት ዕድሜ እንዱና ዋናው ችግር መሆኑን ከሥራ ልምድ በማወቁ ነበር ።

አቤል ተደናግጦ ጭው አለ ። ምንም መልስ ሊሰጥ አልደፈረም ።
" እ ፣ አሷም ዩኒቨርስቲ ውስጥ ናት ? "

ይህም ከገጠመኝ የመነጨ ግምታዊ ጥያቄ ነበር ። አቤል ግን በድንጋጤ ፊቱ ቀላ ። የማናጀግ መሣሪያው ጭንቅላቱ ላይ የተሰካበት መሰለው ። ይህ ሐኪም ስለ እኔ ቀድሞ መረጃ ደርሶታል ከሚል ግምት ላይ ዐረፈ ።

" እ ፣ አዎ " አለ ፣ ተመልሰው የማይዋጡ ውድ ቃላት ያመለጡት ያህል ከንፈሩ እየተንቀጠቀጠ ።

" ቼስ ያሸነፈህ ልጅ ፣ ከእሷ ጋር ምን ግንኙነት አለው ? " አለው ሐኪሙ ፣ ስሜቱን እንዳይጎዳ በማዋከብ ።

" እኔ እንጃ ! "
" የተጣላችሁበት በሌላ ሁኔታ ነዋ ! "

" አዎ . . . እ . . . ግሴቴ . . . እኔ ተመስጦ ውስጥ ስለ ነበርኩ ፣ የቼስ ንግሥቷን ሲበላት እሷን የበላት መሰለኝ! "
" ማነው ስሟ እሷ ? "

" እኔ አላውቃትም " አለ ውሸቱን ። ስሟን መደበቁ የፍራቻ ይሁን የጥላቻ ለራሱም አልገባው ።
" እንዴት ስሟን አታውቅም ? "

Remove Watermark Now

“ ተቀራርበን ተጫውተን አናውቅም ’ ኮ ! ብቻ እን ዲሁ እያየሁዋት እወዳታለሁ ። ”

የሐኪሙ የስሜት ሕዋሳቶች ክፉኛ ተነቃቁ ።— ሰሚን ሳያውቁ ሳይነጋገሩ ዝም ብሎ እያዩ መውደድ ? ! እንዴት ?

“ ፈጽሞ አነጋግረሃት አታውቅም ? ”

“ እንዴያውም ። ”

“ ስንት ጊዜ ሆናችሁ ? ”

“ ስንተያይ አራት ወር ገደማ ሆነናል ። ”

“ እኔ ስለ አንተ በሩቅም ቢሆን ያላት ሁኔታ እንዴት ነው ? ”

“ እንጃላት ! መጥፎ ዓይኖች ናቸው ያሏት ። ”

ፊቱ ተለዋወጠ ። አርዕስተ-ነገሩ ውስጥ እየሰመጠ ቢሔድ ቁጥር ሀይኖቹ እየቀሉ መጡ ።

“ ትወዳታለህ ? ”

“ እንዴ ፣ አዎ ! ግን ደግሞ ጠላቷም ነኝ ፣ አጠላታ ለሁ ። ትምህርቴን እንዳላጠና እያደነጋገረችኝ ። ”

የቀሉት ሀይኖቹ እንባ ሲያቀርሩ ሐኪሙ ተመ ለከተ ።

“ ኳስ ጨዋታ ትወዳለህ ? ”

አቤልን ከስመጠበት ተመስጦ ለማውጣት የቀረበ የማ ዘናጊያ ጥያቄ ነበር ። እውነትም አቤል ግር አለው ። የማያስ ፈልግ ጥያቄ !

“ አ — ዎ ፣ የእጅ ኳስ ዐልፎ ዐልፎ ። ብቻ ይሄን ያህ ልም አይደለሁ ” አለ ፣ ዐይኑ ላይ ያቀረረውን እንባ ወደ ውስጥ እየመጠጠ ።

“ ሌላ ምን ጨዋታ ትወዳለህ ?— በትርፍ ጊዜህ ? ”

“ ብቻ ፣ ብዙም ጨዋታ አልወድ ። በትርፍ ጊዜዬም መጽሐፍ ማንበብ ነበር የማዘወትረው ። ”

ሐኪሙ ለጥቂት ሴኮንዶች በዝምታ የአቤልን ገጽታ ሲያጠና ከቆየ በኋላ ፣ መረጋጋቱን ሲገምት ወደ አርዕስተ ገሩ ገባ ።

“ ግን አቤል ኧ ፣ ለምን ልጅቷን ቀርበህ አታነጋ ግራትም ? ”

“ አልችልም ! ”

ስሜቱ እንደ ገና ተለዋወጠ ። ቁጥ ቁጥ አለው ።

ሐኪሙ ዘሌቄ ማንጋገር እንደሚያስችል ተረዳና በዚህ ጉዳይ ላይ ጥያቄውን አቆመ ። ሆኖም የአቤል አመላለስ አስገርሞት ሚቄን በሆዱ አፍኖ ነበር የያዘው ። ... አወዳታ ለሁ ፣ ግን አላናግራትም ! ገና ፍቅር !

ሐኪሙ አቤልን የሚረዳበትን መንገድ አሰላሰለ ። ልጅቷን አምጥቶ የማገናኘት ሐሳብ መጣለት ። ሆኖም አቤል ለልጅቷ ያለው ፍቅር ሙሉ በሙሉ ጨናግ እንዳለ ሆን ስለ ገመተ ፣ ይህ የሚያመጣ ሐሳብ ሆነበት ። የባሰ ችግር ሊፈጠር የሚችል የሚል ሥጋት ያዘው ። እንዴ በተመሳሳይ ሁኔታ ያፈቀረ አንድ ወጣት ልጅቷን ፊት አቅርበው ቢያ ጨዋወጡት ፣ ከልጋደልኩ ብሎ እንዳለቀ ሐኪሙ አስታ ወሰ ። ሰጊዜው መፍትሔ በማጣት በረዥሙ ተነፈሰ ።

“ እኛ ልጅ አቤል ፣ እንቅልፍስ እንዴት ነው ? ደኅና ትተኛለህ ? ”

“ አልተኛም ። ታግዬ ታግዬ በመከራ ነው የሚወ ስደኝ ። ”

ሐኪሙ በትንሽ ፓኮ ኪኒኖች ጨምሮ ሰጠውና የሚ ውጥበትን ጊዜና መጠን ነግሮት ፣ “ ለእንቅልፍ ይረዳሃል ” አለው ።

ሐኪሙ አቤልን ከሚያሰናብቱ በፊት የሆነ ነገር አሰበ ከመቀመጫው ተነሣና ፣ “ እንድትጠብቀኝ ፣ መጣሁ ” ብሎት ወጣ ። ለአቤል ቀጠሮ ከመስጠቱ በፊት ቀደም ብሎ ተመ ሳሳይ ሁኔታ ያለው አንድ የሥራ ባልደረባውን ለማማከር ወደ ሌላ ክፍል መሔዱ ነበር ።

pdfelement
Remove Watermark Now

በሩን ከፍቶ ሲወጣ፣ሰዎች ተኮልኩለው ተመለከተ ። አንድ ግዙፍ ራሰ-በራ ሰውዬ ተጠግተውት " እርስዎ ጋ ነበር ዶክተር " አሉት ።

" ምንድነው ? " አላቸው በተሰላቸ ስሜት ። በራቶቸውና ግዙፍ ሰውነታቸው ከብዶት ነው እንጂ ገፍቶአቸው ሲያልፍ ነበር ።

" አቤል የሚባል ተማሪ ለምርመራ እርስዎ ጋ መጣቱን ሰምቼ ነው ። ከዩኒቨርስቲ ነው የመጣሁት ። እዚያው መምህር ነኝ ። " ዮናታን እንዲህ ራሳቸውን ካስተዋወቁ በኋላ ፣ ከሐኪሙ ገጽታ ክብር ያለው ምላሽ አገኙ ።

እስክንድር አጠገባቸው ቆሞ ሁኔታውን ታዝቦአል ። ዮናታን ራሳቸውን ከማስተዋወቃቸው በፊትና በኋላ፣በሐኪሙ የተደረገላቸው መስተንግዶ ልዩነት እያስገረመው ፣ " የእያንዳንዱ ሰው ውስጣዊ ማንነቱ ግንባሩ ላይ መነበብ ቢችል ምን ነበረበት ! " ሲል አሰበ ።

" አሁን እንዴት ነው አቤል ? " አሉት ዮናታን ፣ የሐኪሙን ዐይን ዐይን እያዩ ።
" ደኅና ነው ። "

" ማለቴ ፣ የሚያስተኛው ይመስልዎታል ? ምናልባት ከባሰባቸው የአዕምሮ ሕመምተኞች ጋር መቀላቀሉ መጥፎ ይሆናል የሚል ሥጋት ይዞኝ ነው " አሉ ዮናታን ፈራ ተባ በሚል ድምፅ ።

" እሱ የኔ ሥራ ነው " አላቸው ሐኪሙ ቆጣ ፣ ኮራ ብሎ ፣ " ለማንኛውም ልጁ ደኅና ነው ፣ እናስተኛውም ። ጠብቁትና ይዛችሁት ትሔዳላችሁ " ብሏቸው ሔደ ።

የዮናታን ልብ ተረጋጋ ። ሥጋታቸው የለየላቸው ዕብዶች መሐል ገብቶ አቤልም እንዳይለይለት ነበር ።

የአቤልን ወደዚህ ሐኪም ቤት መምጣት የነገራቸው እስክንድር ነበር ። መልእክቱን እንደ ሰሙ ተደናግጠው ቢሮአቸውን እንኳ ሳይቆልፉ ነበር የወጡት ። ከእስክንድር

ጋር ሆነው በበልስ መኪናቸው ሲከንፉ፣የትራፊክ መብራቶች ሕግ መጠበቃቸውን ይጠራጠራሉ ።

እስክንድር ራሱ ፣ከአቡ ቦታ የደረሰው ዘግይቶ ነበር ። አቤል ወደ ሐኪም ቤት ከተወሰደ በኋላ ፣ሳምሶን ትልቁ ሚስተር ሆርስንን ካልገደልኩ ብሎ እየተጋበዘ አስቸግሮ ነበር ። እስክንድር ነው አባብሎ ያስታገሠው ። ሚስተር ሆርስ የጸቡን መንሻና ሁናቴ ረጋ ብሎ ለእስክንድር አጫወተው ። ያልጠበቀው ትንሽ ነገር ይህን ያህል መጥላቱን በተመለከተ ጊዜ ፣ ሚስተር ሆርስ ራሱ ተደናግጦ ነበር ።

የዮናታን የጸቡን ሁኔታ ከእስክንድር ሲሰሙ፣ነገሩ ከትምህርት ጋር የተያያዘ መሆኑን ለመገመት ብዙ ጊዜ አልወሰደባቸውም ። " ባሳት ! ባሳት ! " የሚለው የአቤል የተደጋገመ ጩኸት ፣የትርጓሜ ምስጢሩን ለሚያውቁት ሰው በቂ ማስረጃ ነበር ።

ዮናታን አሁን አቤል ሐኪም ቤት ውስጥ እንደሚገኝ ካረጋገጡ በኋላ ፣ሌላው ትኩረታቸው የጸቡን መረጃ ለአቤል ልጆች መስጠት ነበር ። ለሥራ-አስኪያጁ ጥናት የሚጠቅም ነገር እንዳገኙ በመገመት ተቻኩለዋል ።

" አሁን የፈተናውን ነገር አቤል እንዴት ሊያደርግ ይችላል ? " አላቸው እስክንድር - ዮናታንን፣ሐኪሙ በር ላይ እንደ ቆሙ ። አቤልን ያመጡት የዩኒቨርስቲው ባልደረቦችም አብረዋቸው ሐኪሙ በር ላይ ቆመው ነበር ።

" ፈቃድ ቢያገኝ ባይፈተን ይችላል ፣ ግን እንጃ " አሉ ዮናታን ፣ የአቤልን ፈቃደኝነት በተጠራጠረ ስሜት ።

አቤል ከሦስት ቀን በኋላ ለመመለስ ከሐኪሙ ቀጠሮ ተቀብሎ ወጣ ። በሩ ላይ ዮናታንን ሲያያቸው ፣የቆመበት መሬት ተሰንጥቆ ቢውጠው በወደደ ነበር ። ቢሮአቸው ጠርተው ካነጋገሩት ወዲህ ፣ሲገናኙ የመጀመሪያ ጊዜያቸው ነው ። ዐይኑን ሰብሮ መሬት መሬቱን ይመለከት ጀመር ።

" አሁን እንዴት ነው ? " አሉት ዮናታንና እስክንድር በፈገግታና በብሩህ ድምፅ ።

“ ደኅና ነኝ ። የእንቅልፍ ኪኒንም ተሰጥቶኛል ” አላቸው አቤል ፣ አንገቱን እንደ ሰበረ ።

መደናገጡን ስለ ተመለከቱ፣ ሁሉም ብዙ እንዳያናግሩት ተቆጠቡ ። የማኅበራዊ ሥራ ባለደረባቸውና የዩኒቨርሲቲው ሹፌር ቀድመው እንዲሔዱ ዮናታን ነገሯቸው ፤ አቤል ከእሳቸው ጋር ለመሔድ ወደ ውጭው በር አመራ ።

አቤልን መሐል አድርገው ዮናታንና እስክንድር የውጭውን በር እንዳለፉ ፣ ዕርቃን ሥጋውን የተቀመጠ እንድ ለማኝ አጋጠማቸው ።

“ እደራችሁ እትለፉኝ ፣ ዓለሞቼ ! ”

ዮናታን በኪሳቸውን ወፍንው አሥር ሳንቲም ማሰለት ። የተጎዳ ጎስቋላ ሥጋውን አጋልጦ ነበር የሚለምነው ። ብልቱ አብጦ ትልቅ ኳስ አክሏል ።

አቤል ለማኙን አትኩሮ ሲመለከተው እንዳች ነገር ለማሳየት ጠቆ አድርጎ ወጋው ። መኪናው ውስጥ ገብተው ሲጓዙም ሐሳቡ ከለማኙ ጋር ተሳስሮ ነበር ።

‘ ለካ እጸያፈውን የመሰሉ ማንነታችንን ለማየት የሙጥኝ ያለው ገንዘብ ሲናገርን ብቻ ነው ! ’ አለ በሐሳቡ ። የተጎዳ ጎስቋላ ሥጋ እያየ ፣ ‘ ምስጢር የሚሸፈነው በገንዘብ ነው ። ድህነት ምስጢራችንንም ሆነ እጸያፊ ማንነታችንን አጋልጦ ያወጣል ። ገንዘብ ባለን ጊዜ ፣ ጎስቋላ ሥጋን ያህል ነገር ቀርቶ ፣ የጣት ቁስላችንን እንኳ ለመደበቅ ነው የምንጥረው ። ድህነት ሲመጣ ግን ፣ መደበቂያ ቀርቶ በይፋ መለመኛ ይሆናል ። ከሰው በኋላ ተፈጥረው የሰውን ውስጣዊ መገለጥ የሚረብሹ ነገሮች ሁሉ ከምግብ ጥቂቱ በኋላ የሚመጡ ነገሮች ናቸው ። መጀመሪያ ምግብ ! እና እንዲም ለሰዎች ፍቅር ተገዛብክ ፣ ውስጥ ውበትን የምናይበው በልፁ ጠጥቶ ስለደረሰ ነው ማለት ነው ። ቢሮዋን ኛር ስት ሥጋዊ የሰውን ፍቅር የሚረሱበት ሁሉ እንዴት ነው ሊታዩቀው ቀርቶ ፣ እኔም ምስጢር አድርጌ ሳላስበው ነበር ። ወይ ጉድ ! ይህች ሕይወት ! ”

“ እንዴት ነው ፣ አቤል ? አሁን ቀርጠህ ፈተናውን ልትፈተን አሰብክ ? ” ሲሉ ዮናታን ከቆይ ሕሊሙ እጠ[illegible]

Remove Watermark Now

እንዲያውም የማይደፈልገው ጥያቄ ነበር ። ዝም አላቸው ። ነገር ግን ዝም ብሎ መቆየትም አልቻለም ። ሰውዬው የናታን ናቸው ! ያለወላጆቹን ልጅ ከወደቀበት አንሥተው ለማውጣት የሚፍጨረጨሩ አባት ናቸው !

“ አዎ እፈተናለሁ ። ባልፍም ብወድቅም መፈተን ይኖርብኛል ” አላቸው ፣ በቁርጠኝነት በሚያስገምት ድምፅ ።

እስክንድር ጣልቃ መግባት አልፈለገም ። ዮናታንም ከዚያ በኋላ የሚሉት ነገር አልነበራቸውም ።

pdfelement

ምዕራፍ ዐስራዘጠኝ

የጠዋት ፀሐይ ከመቼውም ይልቅ ፏ ብላ ወጥታለች ። "እኔንም እንዳንዴ አስታውሱኝ ፤ ስለእኔ ውበት ፤ ድምቀትና ሙቀት ተወያዩ" የምትል ትመስላለች ። ሆኖም ቀና ብሎ የሚያደንቃት ወይም ከልቡ ሆኖ የሚሞቃት ተማሪ አል ነበረም ። ሁሉም በየፊናው ይሯሯጣል ። ዛሬ የጠዋት እንቅልፍ የሚያሸንፈው ተማሪ የለም ።

ማዕበሉ በግቢው ውስጥ ተንሰራፍቷል ። ተማሪው ከንፈሩ ለመዳን ይተራመሳል ። ድምፅ የለሽ ትርምስ ይተራመሳል ። ወደ ፈተና ሲገቡ የሚያዝ ትጥቅን ለማሟላት ፤ እርሳስ ፤ ላጲስ ማስመሪያ ።

አንዳንዱ ሱሪው ገላው የከረመ ይመስል ሞግጓል ። ጸጉሩ ጸሎት እንደ ጎጆው ሁሉ ትንፋሽ አጥሮታል ። እንግዲህ በአንገት ሰላምታ እየተለዋወጡ መተላለፍ ብቻ ። የሁሉም ልብ የፍርሃት ደወል ይደውላል ። በጭንቀት ተወጥሮ ይንጥራል ።

የመፈተኛ አዳራሾቹ እንደ መቃብር አፋቸውን ከፍተው ይጠብቃሉ ። ቀድሞ የሚገባባቸው ተማሪ የለም ። ውስጡ ዙሪያውን ከብቦ የመጨረሻዎቹን ደወል ይጠባበቃል ። አንዳንዱ የሰዓቱንና የልቡን ትርታ ያዳምጣል ፤ እንዲህ የሚውጠው ትልቁ ደወል እስኪደውል ድረስ ! . . .

በመፈተኛው አዳራሾች አቅራቢያ የሚገኙት ሽንት ቤቶች በወረፋ ተጨናንቀዋል ። የገባው ቶሎ አይወጣም ። የሌለውን በግድ ያምጣል ። ከዚህ ምጥ በኋላ ትንሽ ጭርር እርጎ ይወጣል ። ከውጭ ያለው ያስጎመጉማል ። ያሳደባል ። ግን እሱም ሲገባ ያው ነው — የፈተና ምጥ !

ቤተልሔም እንደ ልማዷ ሽንት ቤቱን እንቃ ይዛለች። በወረፋ ያገኘችውን መጸዳጃ ቤት በቀላሉ ልትለቀው አልፈለገችም ። ባለ በሌለ ኃይሏ እየማጠች ውስጧን ፈተሸችው ። ጠብ ያለ ነገር አልነበረም ። በሽተኛ ። ምናልባት ድንገተኛ አደጋ ተፈጥሮ እንደሆን ለማረጋገጥ የውስጥ ሱሪዋን መረመረች ። ቀይ ነገር የለም ።

" እንግዲህ ታውቃለህ ፣ ኢየሱስዬ ! " አለች ፣ የውስጥ ሱሪዋን ታጥቃ ቀሚሷን ቁልቁል እየለቀቀች ።

በሩን ከፍታ ስትወጣ ፣ የወረፋ ጠባቂዎቹን ልጃገረዶች ዐይን ማየት አፍራ አንገቷን ሰብራ ያለፈቻቸው ። ከዚያ ቀጥሎ የቃያት የማርታ ዘለፋ ነው ። ጸባይዋ መሆኑን ብታውቅም ሳትለከፋት አታልፍም ። " . . . ያንቺ ሽንት ደም ! ለምን ምም ይዘሽ አትዝሪም ! ወይም የፕላስቲክ ከረጢት በትታጠቂ ይሻላል ። "

ዛሬስ አልለከፈቻትም ። ዝም አለቻት ። ልዩ የምጥ ቀን በመሆኑና ችግሩ በእሷም ላይ ስለሚታይ ፣ ከትዕግሥት ጋር ውጭ ቆመው እየጠበቋት ነበር ።

" ደሜ ሁሉ ትጥቅ ምን ይመስልሻል ? " አለቻት ትዕግሥት – ቤተልሔምን ፣ ይዛለት የቆየችውን የጽሕፈት መሣሪያ ስትመልስላት ።

" ማን ያውቃል ? ! ለከፋም ለደጉም " አለችና ቤተልሔም እየሣቀች ተቀበለቻት ።

ትጥቁ ብዙ ነው ። ሁለት እርሳስና አንድ ብዕር ፣ ሁለት ላጲስ ፣ አንድ ቀይ ፣ አንድ መቅረጽ ፣ ሁለት እስክሪፕቶ ፣ አንድ የፕላስቲክና አንድ የእንጨት ፣ ሁለት እማዋር ማስመሪያዎች . . . ማን ያውቃል ፣ ጭንቅላቷ እምቢ ያለውን ትጥቁ ይመልሰው እንደሆን !

" እንቺ ፣ የዛሬው ፈተና ተሰርቆ ወጥቶአል ሲባል ሰማሁ 'ኮ " አለች ማርታ ፣ የቤተልሔምን ዐይን ዐይን እያየች ።

" የማን ? የእናንተ ወይስ የእኛ ? " አለች ቤተልሔም ፣ ብዙም ባልተደነቀ ስሜት ።

" እረ የእኛ ! "

" ማን ነገረሽ ? "

" አሁን እንኳ ሽንት ቤት እንደ ገባሽ አንዲት ልጅ ስታወራ ሰማሁ ። "

" ውሸት ነው እባክሽ ፣ ፈተና በመጣ ቁጥር የሚወራ ወሬ ነው " አለች ቤተልሔም ።

" እረ እባክሽ ፣ ማን ያውቃል ! ሲሰረቅ ወይም ዘበ መድ እዝማድ ሲወጣ ይችላል " አለች ማርታ ፣ ከጥርጣሬ ይልቅ እምነት በሚሳይበት ስሜት ።

" እንደሱ ከሆነ እባክሽ ማርታ " ስትል ትዕግሥት አቋረጠቻቸው ። እነሱና ማርታ የሚፈተኑበት ክፍል ቤተልሔም ከምትፈተንበት ራቅ ይል ነበር ።

" [illegible] "

" እምነት [illegible] ነው የቀረው ። ብንሄድ ይሻላል " አለችና ትዕግሥት በቁጣዊ ስሜት ተነቃነቀች ።

" መልካም ዕድል ! " እየተባባሉ ተለያዩ ።

ትዕግሥት ከቤተልሔም መለየት የፈለገችው በአቅራቢያዋ ያሉ ወንዶች ሲጠብቋቸው ተመልክታ ነው ። ምክንያቱ ምን እንደሆነ ይገባታል ። አቤል አማኑኤል ሆስፒታል ደርሶ ከተመለሰ ወዲህ ፣ የግቢው ወሬ ስለእሷና ስለ እሱ ሆኗል ። 'ጎበዙን ተማሪ ያሳበደችው' ትዕግሥትን ለማየት የማይጓጓ ተማሪ አልነበረም ። እሷም በአንድ በኩል ይኸንን ፈርታ ፣ በሌላ ደግሞ የጥናት ሰዎን በመሆን ፣ መኝታ ክፍሏ ውስጥ መሸጎ ነው የከረመችው ። የግድ ነውና አሁን ብትወጣ የተማሪው ሽክሽክታ የመንፈስ ዕረፍት ነሣት ።

ቤተልሔም ከትዕግሥት እንደ ተለየች ለምሳ ጉልበቷን አገኘችው ። የመፈተኛ ክፍሏን ለማወቅ እንደ ተጣደፈ ነበር ።

"ወዴት ነው ፋሚው ?" አለችው ፡፡ ልብ ብሎ አላተመለከታትም ነበር ፡፡ ድምጿን ሲሰማ ልቡ ተረጋጋ ፡፡

"መፈተኛ ክፍላችንን አይተኻል ?" አላት ፡ ከቁጣ ባልተለየ ኃያል ድምፅ ፡፡

"እዎ ፡ እዚህ 104 ውስጥ ነው" አለችና በጣቷ አመለከተችው ፡፡

"ወደዚያው ቀረብ እንበል !"

"እሺ ቆይ መጣሁ" ብላው ባለችበት ቆመች ፡፡ "ሁለተኛው አምላክ" ወደ እሷ ሲመጣ ተመልክታው ነበር ፡፡ በዛሬው ዕለት በጣም የምትፈልገው ሰው ነው ፡፡ እሱን ሳታይ ሳለም ወደ ፈተና አትገባም ፡፡ እሱም ምልምሎቹን እየተጓጓሬ በማጽናናት ተቸክሏል ፡፡

"እንደምን አደርክ ?" አለችው ፡ አጠገቧ ሲደርስ ፡፡

"እግዚአብሔር ይመስገን ፡ ደኅና ነኝ ፡፡"

"እንግዲህ ወደ ፈተና መግባቱ ነው ፡፡"

"አይዞሽ ፡ እግዚአብሔር ካንቺ ጋር ይሁን" ብሎ አት ሔደ ፡፡

እሷም ይኸንን እንዲላት ነበር የፈለገችው ፡፡ የማዘርን የራሱን ድምፅ የሰማች ያህል ተጽናናች ፡፡ የፈተና ሰዓትን ሁሉ አምላኳ ነው ፡፡ ለተጠየቀችው ሃይማኖት ሁሉ እሺ ነው ፡፡ ከጂዮግራፊውም ፡ ከኢንግሊዙውም ፡ ከባዮሎጂውም ፡ ከሁሉም ጋር "የማዘርን ቃል" ትሰማለች ፡፡ አንዱ ካንዱ ጋር ሲያያት ዐይኑ እንደሚቀላ አልተገነዘበችም ፡፡ በእሷ ቤት ለምሳት አምልኮት መቆሟን ብልጠትና ዘዴ አርጋዋለች ፡፡ አንዱ አምላክ ቢሰት ሌላው አይሰትም ነው - ጥበቧ ፡፡ በዚያ ላይ ደግሞ በስድስት ኮርስ ነው የምትፈተነው ፡፡ አንዱን ኮርስ በለማ ላይ ጥላዋለች ፡፡ የተቀሩትን አምስት ኮርሶች በአንድ አምላክ ላይ መጣሉ ይከብዳል ፡፡ እና ምስቱ "አምላኮች" ተከፋፍለው ቢሸከሙት ! መልማዩ ልቧን ከፍተው እንዳያዩባት እንጂ ጥሩ ዘዴ ነው ፡፡

pdfelement

Remove Watermark Now

እቤልና እስክንድርም ከአንድ ጥግ ስፍራ ሆነው የመግቢያው ደወል እስኪደወል ድረስ ትርምሱን ይ... ለፈተና ጊዜ የሚያሬገው ግርግርና ሽብር በተለይ እስክንድርን ሁሌጊዜም ያስገርመዋል ፡፡ ፈተና እንዲህ ተማሪውን የሚያርበደብድ ነገር ከሆነ፡ የዕውቀት መለኪያነቱ ያጠራጥራል እያለ ለብቻው ውስጥ ውስጡን ያሰላስላል ፡፡

እቤል የተማሪውን ዐይን ለመሸሽ የሚገባበት ጉድጓድ አጣቷል ፡፡ ተማሪዎች እሱ ላይ ሲጠቋቆሙበትና ሲንሾካሾኩበት ይመለከታል ፡፡ ከትዕማሥትም ላይ እንዲሁ የማያውቁት ተማሪዎች እቤል ማለት የትኛው እንደሆነ ለማወቅ ነው የሚጠቋቆሙት ፡፡ እቤልን ያስገረመው ግን ፡ በፊት የሚያውቁትም ተማሪዎች እንደ እንግዳ ሆነው እየሰረቁ መመልከታቸው ነው ፡፡

'ፊቴ ላይ ምን ስውጥ ለማየት ፈልገው ነው ! ወይስ ግንባሬ ላይ የሚያነቡት ነገር አለ !' ሲል አሰበ ፡፡ በተማሪዉ አስተያየት [illegible] ፡፡

የተማሪው ሹክሹክታና የሰርቆት እይታ ራሱ ሳያብዱ ያሳብደዋል ፡፡ ቶሎ ብሎ ቢጠቀረው ፡ ምን ፈተና ቢያስጨንቀው ፡ እንዲህ ዐይንቱን ወሬ ማንፍነቱ አይቀርም ፡፡ የምን - ልቡና ቀናት በስሱ፡ እቶ ቢልልኝና የማኅበራዊ ሥራ ባልደረቦች ከእቤል ጋር በትምህርትም ሆነ በተቀዋሚ ግንኙነት አላቸው ብለው የሚመደቡትን ተማሪዎች እየጠሩ ስለ እቤል መረጃ መሰብሰባቸው፡ ወሬዉ በተማሪ ዘንድ እንዲበዛ ካደረጉት ምክንያቶች አንዱ ነው ፡፡ ሌላው ደግሞ፡ በቅርቡ ከሚሲስተር ሆርስ ጋር ያደረገው ግብ ግብና ወደ አእምሮ ሕክምና ሆስፒታል መድረሱ ነው ፡፡ በትምህርት የመድከሙ ፡ ግላዊ ጸባዩ የመለዋወጡና ብዙ ምግብ አዳራሽ ውስጥ የመውደቁ ምስጢር በቅርቡ ላሉት ካልሆነ በስተቀር ለብዙ ተማሪዎች ግልጽ አልነበረም ፡፡

"ይኸውልህ ይሄ ግመል" አለ እስክንድር ፡ ሚስተር ሆርስ እንሱ በቆሙበት አጠገብ ሲያልፍ ተመልክቶ ፡፡ በችኮላ ነበር ወደ ፈተናው አዳራሽ የሚገሰግሰው ፡፡ የመታበው ነገር ሲቆም ይሻለዋል እንጂ ፡ በሚፈመድበት ጊዜ በእፍ ጢሙ ሊደፋ የደረሰ ነው የሚመስለው ፡፡ እረማመዱ ራሱ

እንደ ቹዝ ፈረሶች ነው ። ድንገት ቀና ሲል እኮ አቤልን እያቸውና ሁለት እጆቹን እውለብልቦ ሰላምታ ሰጣቸው ።

ከአቤል ጋር እስክንድር አስታርቆአቸዋል ። ሆኖም የአቤል አመለካከት አሁንም ጤነኛ አይመስልም ። ሳምሶን ፣ “ አንተ ፈረስ ፣ ዋ ! ጥርስህን ነው የማረግፈው ! ” እያለ መዛቱን አላቋረጠም ። ሳምሶን እንዲሔ የዛተበትን ሰው ፣ ጡንቻውን ካልፈተነበት አይረካም ። ሚስተር ሆርስ ከእስክንድር ጋር ወዳጅነት የጀመረው ምናልባት ከዚህ ሁሉ እንዲያድ ነው ሳይሆን አይቀርም ።

አቤል ሚስተር ሆርስን ሲያዩ ሐሳቡ ውስጥ የመጣበት የሐኪም ቤቱ ነገር ነበር ። በቀጠሮው ቀን ወደ ሐኪሙ አለ ሔደም ። ሆን ብሎ ነው የቀረው ። “ በግድ ሊያሳምሙኝ ካል ሆነ በስተቀር እኔ ጤነኛ ነኝ ” ባይ ነው ። በዚያ ላይ ደሞ ሐኪሙ ስለ ትዕግሥት የሚያውጣጣው ነገር ደስ አላለውም ። ከደረሰበት ችግር የሚያወጣው ወይም የሚረዳው አልመሰለውም ። ይልቅ ከሐኪሙ ቤት በመቅረቱ የፈራው ዮናታንን ነው ። ምናልባት ቢጠይቀት በምን ምክንያት ቀረሁ እንደሚላቸው ጨንቆታል ። አሁን ታዲያ ትዝ አለውና ሲያሰብበት ምከረ ። ሆኖም በሐሳቡ አልዘለቀበትም ። የእስክንድር ንግግር ድንገት አባነነው ።

“ ድብርትን ተመልከተው ” አለ እስክንድር እየሣቀ ።

“ ዛሬስ ጭራሽ ለይቶለታል ” አለ አቤልም ተገርሞ ።

ድብርት ማንንም ቀና ብሎ አላየም ። ማየትም አልፈለገም ። በፈተና ሰሞን፣ ሰው ሰላም ማለት አይወድም ። ከሰው ጋር ሲነጋገር ያጠናው የሚጠፋበት ነው የሚመስለው ። አሁንም በእነ አቤል አጠገብ ሲያልፍ ቀና ብሎም አላያቸውም ። እንዲሁ እንዳቀነበሰ ፈተናው አዳራሽ መግባት ብቻ ነው ። ጆኮሩ ተቆጣጥሮአል ። አንድ ቀን ሳይሆን ሳምንት ያህል አልተበጠረም ። ሰሞኑን ጠዋት ሲነጋ ፊቱንም መታጠቡን እነ እስክንድር ይጠራጠራሉ ። የሚጣው ከር አልታሰረም ። ሸሚዙና ሱሪው ተጨማደው የቀንም የሌሊትም ልብስ ሆነው መሰንበታቸው ያስታውቃል ።

እስክንድር በዐይኑ ድብርትን እየተመለከተ መቀቆ ሔደ ።

“ የፈተና ውቃቢ የሚወደው ፣ እንዲህ እንደእንድብ ርቶ ከሰዉም ከፀሐዩም ተራርተው ከርመው ፣ በአለባበስም ሆነ በንጽሕና ራሱን ጥለው ፤ “ ሁሉም ነገር ወደ ፈተና ! ” ብለው ሲገቡበት ነው መሰለኝ ። እሁን ማን ይሙት ከዚህ ሁሉ ተማሪ መሐል ምን ያህሉ ነው የፈተና ጭንቀት ባልመረዘው ንጹሕ አእምሮ የሚፈተነው ! ፈተና እየተጨነቁና እየተሸበሩ የሚተመጡበት መድረክ ከሆነ ደግሞ የዕውቀት መለኪያነቱ እጅግ ያጠራጥራል ። ከንቱ ነው በፍርሃትና በጭንቀት ማዕበል እየተንገላታ ፣ ዕውቀት ሳያንሰው ከዩኒቨርሲቲ የሚባረረው ! የሚያውቀትን ፈተና ላይ ሊመልስ ‘ኮ ከፍርሀትና ጭንቀት የጸዳ ጤነኛ አእምሮ ያስፈልጋል ። በትምህርት ዓለም ለመቆየት፣ ወሳኙ ነገር ፈተና መሆን አለበት ወይ ?

“ ትምህርት ለማንኛውም ዜጋ ሊደርሰው የሚገባ ማኅበራዊ ሀብት ሆኖ ሳለ ፣ በፈተና ግድብ ሰዎች ከትምህርት ዓለም እንዲርቁ መደረጋቸው ለምንድነው ? ድህነት ! አዎ ፣ ስለዚህ ምክንያታችን ድህነት ነው ። ያሉን የመማሪያ ቦታዎችና መማሪያዎች ለሁሉም አይበቁም ። ለሁሉም በየስሜቱና በየፍላጎቱ የትምህርት ዘርፍ መክፈት አልቻልንም ። ስለሆንም ባሉት የትምህርት ቦታዎች ዘልቆ ለመጠቀም — ፈተና ! በፈተና ነብቶ መማር ! በፈተና መመረጥ ።

“ በጊዜው ባለው ችግር ምክንያት ዕድሉ ለተወሰነ ሰው እንዲዳረስ መፍትሔ ፈተና ሆነ ። እሺ ፣ ፈተና እንዲህ በዚህ መልኩ የሽሚያ ፣ የግብግብ መድረክ መሆኑ ነው ። ይህ ከሆነ ደግሞ ውድድሩ የዕውቀት ብቻ ሳይሆን የስርቆትም ፣ የዘዴም ፣ የወዳጅነት ወሮታ መከፋፈያም ሲሆን ነው ። አዎ ፣ ፈተና ለማለፍ ጉቦ መስጠት መጀመሩና ሌላ ሌላም እኛ ጋር መሥራቱ በአጠቃላይ ፣ ፈተና የሚያስከትለው የሞራል ቀውስ ተከድኖ ይብሰል ። ’

ደወሉ ተደወለ፣ እስክንድርም ሐሳቡን ገታ ።

ወደ ፈተናው አዳራሽ ለመግባት ሌላ ትርምስ ተፈጠረ ። ጃዋታ የትርምስ ! የጠቅላላው ተማሪ የልብ ምት እንድ

Remove Watermark Now

ላይ ሲከማች ፣ የኤሌክትሪኩን ደወል ድምፅ ባይሰሙትም አይቀርም ። ድብርት እንደ ተደበረ ፣ ቤተልሔም እንደ ተንቦረቦረች ፣ ሚስተር ሆርስ አቀርቅሮ እንደ ጋለበ ፣ “ ሁለተኛው አምላክ ” እንደ ጸለየ — ሁሉም ማዕበሉ ውስጥ ገቡ ።

አምስት ኮርስ የሚፈተነው አምስት ተከታታይ ቀን ፣ ስድስት ኮርስ የሚፈተነው ስድስት ተከታታይ ቀን በተመሳሳይ ማዕበል ሲንገላታ ይሰነብታል ።

“ እንግዲህ እንጃ ፣ እስክንድር ” አለው አቤል ።

“ እጄ የገባትው ይለቀ ብዬ'ኮ ነው ” አለና ተንቃነቀ ።

ወደ ፈተናው አዳራሽ ሲገቡ ፣ እስክንድር የራሱ ልብ ሲደውል አዳመጠ ።

‘ ምነው እስኪ ፣ ነፍስ ነገር ! ’ አለው ራሱን ለራሱ ። የአሁኑ ብቻ ሳይሆን ስድስት ቀን ሙሉ ፈተና ላይ በተቀመጠ ቁጥር የሚንጥረው ልቡ አሳዘነው ። ስድስት ቀን ሙሉ ሲንገላታ ቦታውን የማይለቅ ወይም አፈትልኮ በአፍ የማይወጣ ልብ ! ‘ ሰዎች ስንባል ጠንካራ ፍጡሮች ነን ’ አለና ተቀመጠ ።

በፈተና ሥርዓት የተካኑ ፈታኞች ግንባራቸውን አስማትረው ፣ ዐይኖቻቸውን አጉረጥርጠው ፣ የተቆጣ አንበሳ እየመሰሉ የፈተናውን ወረቀት ይዘው ገቡ ። ከመቃብር የባሰ ዝምታ ! ክፍሉ እርጭ አለ ።

“ በየመቀመጫችሁ አካባቢ ምንም ዐይነት መጽሐፍ ወይም ወረቀት እንዳይገኝ ።

ሁሉም አቀርቅሮ ዲስኩን ፈተሸ ።

“ ማንኛውም ተማሪ ከሌላው ሲቀዳ ወይም ለሌላው ሲያስቀዳ ቢገኝ ፣ ወረቀቱ ተቀዶ በተማታ ከፈተናው ውጭ ይሆናል ! ”

ከተለመደው የፈታኙ ማስጠንቀቂያ በኋላ ወረቀቱ ታደለ ።

አቤል ወረቀቱን ሲቀበል ላበ ። ሥራዬ ብሎ ሲማር ሲያጠና ከከረመው ተማሪ እኩል ለፈተና መቀመጡ ላይ ሆን አይቀርም ያላበው ።

በአቤል ላብ ፈታኙ ተቆጣ ።

‘ ምነው ? በራስ ላይ መላብ ክልክል ነው እንዴ ? ’ አለ አቤል በልቡ ።

pdfelement
Remove Watermark Now

ምዕራፍ ሀያ

የከተማው ቀና ቀና መንገዶች በዩኒቨርስቲው ተማሪዎች መወረር ጀምረዋል ። የአራት ኪሎና አካባቢዋ ቡና ቤት አሳላፊዎች ፣ ለተማሪ ሻይ — ቡና በማቅረብ ተዋክበዋል ። የተማሪዎቹ እንሰሳዎች ፣ ልብሶችና በየሥርቻው ተወርውረው የከረሙ የእግር ሹራቦች ከመሃ በመታረቅ ላይ ናቸው ። ሐሜት ፣ ወሬና ፣ ዘፈንና ቀልድ ጊዜአቸውን ጠብቀው ተመልሰዋል ። በሲሚስተሩ ውስጥ በዩኒቨርስቲው የተደረጉት እንዳች ነገር ሳትቀር እየተነሱ መብጠልጠያ ጊዜ ነው ።

ይህ ሁሉ፣ ፈተና ማለቱን የሚያበሥር ነው ። የፈተናው ውጤት ቀርቦ ፣ ማዕበሉ ማንን መርጦ ፣ ማንን እንደ ተወ እስኪታወቅ ድረስ በሁለት ሳምንቱ የዕረፍት ቀናት አብዛኛው ተማሪ ከዚህ ክልል አይወጣም ።

አቢልና እስክንድርም የመጨረሻውን ፈተና እንደ ተፈተኑ ግቢውን ለቀው ወጥተዋል ። የተዝረከረኩ ዕቃዎችን ለማስተካከል እንኳ ፣ ወደ መኝታ ክፍላቸው አልተመለሱም ። ተያይዘው በቀጥታ ወደ እስክንድር እናት ቤት ተክለ ሃይማኖት አካባቢ ሔዱ ። አቢል ለዐውደ ዓመትና ሀአር በአርም ለዕረፍት እነ እስክንድር ቤት መሔድ የጀመረው ገና የሁለተኛ ዓመት ተማሪ ሳለ ከእስክንድር ጋር እንደ ተዋወቁ ነው ። እንዳንዴ አብረው ይሔዱና የተገኘውን ተማምረው ተመልሰው ይመለሳሉ ። ዘንድሮ ግን አቢል ቤታቸው ሳይሔድ ቆይቷል ።

“ የጠፋው ሰው ! እንደ ምን አላችሁ ፣ ልጆቹ ? ” አሉና እናትየዋ ፣ ሁለቱንም እቅፈው ሳሙዋቸው ።

“ አቢል ፣ ምነው እንዲህ ጠፋህ ልጄ ? ”

“ ምን እባክዎን ፣ ፈተና በዝቶ ነው ። ”

" ቢሆንስ ታዲያ ፣ እንዳንዴ መቼስ እናት ቤት ብቅ ተብሎ የተገኘውን ቀማምሶ ይኬዳል ። አሁን ፈተና ጨረሳችሁ ፣ አይደለም ? "

" አዎ መቼስ ። "

" እንግዲህ አንድ ፈተና ነዋ የቀራችሁ ? የፈታችን ሰኔ መመረቂያችሁ አይደለም ? "

አቤል ዝም አለ ። እስክንድር ስሜቱ ስለ ገባው ቶሎ ብሎ ባለቃ ገባ ።

" አዎ ፣ አይዞሽ ደርሰናል " አላቸው ። እጁ ላይ ሲጋራ መኖሩን ያዩት ይሄኔ ነበር ።

" ይኸንን ሲጋራህን ምናለ ብትተው እስክንድር ? አቤል ፣ ጓደኛህን አትመክረውም ? ! "

ብዙ ዓመት የተናገሩት ነገር ነው ። ሆኖም ዐይናቸው ባየ ቁጥር ዝም ማለት አይችሉም ። አቤል ከመቅለስለስ ሌላ ምንም አልመለሰም ።

" አይዞሽ ፣ በቅርቡ እቶማለሁ " አላቸው እስክንድር ራሱ ። እሳቸው ሳቁ — ሁሌም የሚላቸው ነገር ስለሆነ ።

" ግዜር መቼ እቶማለሁ ። ለእሬት ወር ያህል ታገሼን ብቻ " አላቸው ።

ከልቡ ለማቆም ቆርጦ ነበር ። እናትየው ግን ጊዜው ደርሶ እስኪያዩ ድረስ ሊያምኑት አይችሉም ።

ምግብ አቀረቡላቸውና ከበሉ በኋላ ሲጫወቱ ቆይተው ሲመሻሽ እስክንድርና አቤል ሊሔዱ ሲሉ ፣—

" ዛሬ ለምን ከዚሁ ስትጫወቱ አታድሩም ? " አሉ እናትየዋ ።

" አይ እንሔዳለን ። እዚያው ካምፓችን ይጫለናል " አለ እስክንድር ፣ እሳቸው በሚናገሩት ዐይነት ።

እስክንድር በዕረፍቱ ለምን አቤልን ጥሎ ቤቱ መኼረም አልፈለገም ። አብረው እንዳይሆኑ ደግሞ ቤቱ አይመችም ።

ሁለት መኝታ ብቻ ነው ያለው ። አንዱ የናትየዋ ነው ። በሌ ንዱ መኝታ ላይ ከታናሽ ወንድሙ ጋር ሦስት ሆነው ተ[illegible] ንቀው መከረሙን አልፈለገም ። በዚያ ላይ እናትየዋ ለእ ነሱ የሚያቀርቡትን ምግብ ማሟላት አለማሟላታቸውን ብለው ሲጨነቁ እንዲከርሙ አይፈልግም ። ከእሁን በፊትም ቢሆን ትልቁ የክረምት ዕረፍት ላይ ካልሆነ ፣ የገናውን ዕረፍት ቤቱ አሳልፎ አያውቅም ። እዚያው ዩኒቨርስቲ ውስጥ ነው የሚከርመው ። እናትየውም ይሆንኑ ስለሚያውቁ ብዙም አላስገደዱት ።

ተሰናብቶዋቸው ከውጭው በር እንደ ደረሱ፣እናትየው እስክንድርን ወደ ኋላ አስቀሩትና አንድ ነገር እጁ ውስጥ ሸጎጥ አደረጉለት ።

" ምንድነው እሱ ? " አላቸው ፣ ምን እንደሆነ ልቡ እያወቀ ።

" ያዘው ለዚያ ለምናምንቱ ለሱሱህ ይሆንሃል " አሉት ። የዐሥር ብር ኖት ነበር ።

" እኔ ከልላ ቤት አላጣም እባክሽ ። ይኸ ለራስሽ ይሁን " አላቸው ። ለማግባደርደር ያህል ሳይሆን ከልቡ ነበር ። ምን ጊዜም ከእናቱ ገንዘብ ሲወስድ ልቡ ያዝናል ። እንደ ሲጋራ ሱሰኛነቱ አይቅበዘበዝም ።

" ያዘው ግድ የለህም ። እኔ አለኝ ። አንድ ዐርባ ብር የመንደር ዕቁብ ነበረችኝ ፤ እሷ ወጥታልኝ ነው " አሉት ።

እመስጋኝ ብሎን ኪሱ ከተተ ። ወዲያው ግርታ በልሳቡ መጣችበት ። ግን በዐሥር ብር ምን ሊሆን ?

" አቤል ፣ በል እንግዲህ ብቅ እያላችሁ ጠይቁኝ ። አሁን ዕረፍት ናችሁ " አሉት እናትየዋ ፣ አቤልን ቅር እን ዳይለው ።

ከእናቱ ተለይተው ከሔዱ በኋላ፣እስክንድር ስለ ድህነትና የእናት እንጀራ ተቃራኒ ውጌት እያብሰለሰለ ነበር ። ድህነት እጅዋን ሊያበራት ይሞክራል ፤ እናት እጅዋን ስልጅዋ ለመዘርጋት ትፍጨረጨራለች ። ምጥቷና እድራ ጎቷ እኩል አይሆንም ። በፍቅር ወደ ልጅዋ ስትንጠራራ

ድህነት ጨምድዶ ይይዛታል ። ግን ያም ሆኖ አትረታም ። አትሸነፍም ። እንደ ምንም ተፍጨርጭራ የልጅዋን እጅ ትንካለች ። ”

“ አሁን ወዴት ነን ? ” አለ አቤል ፣ ትንሽ እንደ ተጓዙ ።

“ አንድ ቤት ጎራ ብለን ደርቆ የከረመ ጉሮሮአችንን እናርጥብ እንጂ ! ” አለ እስክንድር ።

አቤል ገንዘብ መቆጠብ የማይችለው የእስክንድር እጅ አስገርሞት ሳቀ ። ከእናቱ የተቀበላትን ገንዘብ ለማጥፋት እንደ ቸኮለ ገባው ።

“ ይልቅ ቦታ ምረጥ ። የት ይሻለናል ? ” አለው እስክንድር ።

“ ወደ ሠፈራችን አቅራቢያ አይሻልም ! ” አለ አቤል ፣ መቼም ከዩኒቨርስቲው አካባቢ ርቆ መቆየት አይሆንለትምና ።

“ ስድስት ኪሎ ደጎና ቡና ቤት የለም ! ከጠጣን አይቀር ትንሽ ትርምስ ብጤ ያለበት ይሻለናል ። የጠርሙስ ኳኳታ ! ”

“ አራት ኪሎ እንሒድ ! በዚያው ወደ ካምፓስ ለመግባት ይቀርበናል ። ”

በዚሁ ተስማምተው ወደ አራት ኪሎ አመሩ ።

እዚያ ሲደርሱ ከምሽቱ አንድ ሰዓት ተኩል ገደማ ሆኖ ነበር ። እስክንድር ቻቻታ ያለበትን ቦታ ለመምረጥ ስለ ፈለገ ፣ ከቡና ቤት ቡና ቤት ሲዞሩ ፣ በብዛት የሚያጋጥሟቸው የዩኒቨርስቲ ተማሪ ነበር ። ተማሪው ታስሮ የተፈታ ሆኖ አል ። ባንኮኒ ተደግፎ የሚጠጣው ፣ የቤት አሳላፊዎችን ዳሌ የሚዳብሰው ፣ በቡድን ተቀምጦ እየጠጣ የሚንጫጫው ተማሪ ነው ። ከወላጅ ከዘመድ የተላከ ፣ ከወዲያ ወዲህ ተጠራቅሞ ተቀብሮ የቆየ ገንዘብ መውጫው ዕለት ነው ። በፈተና ማግስት ስክር መጥቶ ግቢው ውስጥ መደንፋት ፣ የማይጠጡ ተማሪዎችን መረበሽ ። ወይም ስክር በየበረንዳው አድሮ ጠዋት “ ጀብድ ” እሩን ማውራት በዩኒቨርስቲው ውስጥ እየተለመደ የመጣ ይመስላል ። በተለይ ይህ ሁኔታ አይሎ

የሚታየው ፣ ከገጠር በመጡ ተማሪዎች ላይ ነው ። የአዲስ አበባው ተማሪ የቡና ቤቱን ትርምስ ከማይወጡትር “ የጥና ቤት ነው ” በማለት ዐይንት ቆጠብ ይላል ። ገንዘቡንም ቢሆን ከገጠር እንደ መጡት አጠራቅሞ ማቆየት አይችልም ። እንዳንዱ እንደ ቱሪስት አስጐብኝ ገጠሬዎቹን ይዞ የከተማውን ምርጥ ቡና ቤቶች በማስተዋወቅ የጋራ “ ጀብድ ” ይፈጽማል ።

እነ እስክንድር አንድ ሞቅ ያለ ቡና ቤት አግኝተው ገቡ ። አንድ አንድ ቢራ ይዘው ቁጭ ከማለታቸው ፣ ሳምሶን ጉልቤው ዝንጥ ብሎ መጣ ። ሁሉም አራት ኪሎ መጠጣት የመረጡት ማታ ወደ መኝታ ቤታቸው ለመግባት እንዲቀርባቸው ይመስላል ።

ሳምሶን እስክንድርና አቤልን ሲያገኛቸው ደስ አለው ። በተለይ አቤልን መጋበዝ ይፈልግ ነበር ። ጠዋት የለበሰውን ቀያይድ አፍላ ጉልበቱን ወጣጥሮ በሚያሳይ ሙሉ ጅንስ ሽክ ብሎአል ።

“ ከመቼው ተመቻችሁ ! ” አላቸው ፣ አጠገባቸው ለመቀመጥ ወንበር እየሳበ ።

“ አንተም ደጎና ጊዜ ደርሰሃል ! ቁጭ በል ” አለው እስክንድር ።

ሳምሶንም ቢራ አዝዞ ተቀመጠ ። አቤል ግና በአንድ ቢራ መፍዘዝ ጀምሮአል ። ዝምታው እንግዳ ነገር ባይሆንም ፣ ከዚያ በላይ ጥልቅ ተመስጦ ውስጥ እንደ ገባ ያስታውቅ ነበር ። በአዳራሹ ውስጥ የሚንጫጩትን ጨዉ ትክ ብሎ ይመለከታል ። ዐይኑ ይመልከት እንጂ ልቡ ከዚያ አልነበረም ።

እስክንድርና ሳምሶን ፣ ቢራ እስኪያመጣው ድረስ ምላሳቸው አልተፍታታም ። ሆኖም የአቤል ሁኔታ በግምት ስለ ገባቸው ከተመስጦው ሊያነቃቁት ሞከሩ ።

“ አቤል ፣ ተጫወት እንጂ ! ” አለው ሳምሶን ፣ ፍቅር ባዘለ ለስላሳ ድምፅ ። ሳምሶን ከማንም ጋር በሰላም እንኳ ቢነጋገር ፣ የድምፁ ቅላጼ ቁጣ ያለበት ይመስላል ። አቤል ላይ ሲሆን ምን እንደሚያሳሳው ለራሱም ይገርመዋል ።

pdfelement
Remove Watermark Now

" እሺ ፣ ጨዋታ እምጣ በል " አለ አቤል ፣ ስሜቱን ወደ እነሱ ለመሰብሰብ እየሞከረ ።

" ድብርትን ለምን ይዘኸው አልመጣህም ? " ሲል እስክንድር በድንገት ሳምሶንን ጠየቀው ። ጨዋታ ለመካፈ ትም ከሳምሶን ጋር ለመለካከፍም ያቀረበው ጥያቄ ነበር ።

" እሺ አይለኝም እንጂ ይዤው እመጣ ነበር " አለ ሳምሶን ከልቡ ፤ መኝታ ክፍል ውስጥ ቢለከፈውም ትሉ ፣ በሳ ምሶን ልብ ውስጥ የመረረ ተንኮል ወይም መጥፎ ስሜት አልነበረም ።

" ሆሆይ ! ኧረ እሱ እንኳቴን ቢያርዱትም ከሰው ጋር አይወጣም " አለ አቤል ፣ ጸባዩን ስለሚያውቀው ።

ስለ ድብርት ከሳምሶን የበለጠ የሚያውቁት ብዙ ጊዜ አብረውት የኖሩት አቤልና እስክንድር ናቸው ። ሦስት ዓመት ያህል አንድ መኝታ ቤት ውስጥ ሲኖሩ ፣ አንዳችም ከድብ ርት ጋር የሚጋሩት ትውስት የለም ። ከግቢው አይወጣም ። ከመጣም ብቻውን ነው ። ከሰው ጋር ተቀራርቦ ተጫውቶ የሚጣጣም አይመስለውም ። የእሱ ሕይወት እንቅልፍን ትመ ስላለች ። የሕይወትንነት መጓጓ የላትም ። በዚሁ ምክንያት እስክንድርን ድብርት፣ከውስጡ ወይም ከውጭው አካሉ አንድ የተደበቀ የጎደለው ክፍል ይኖራል የሚል ጥርጣሬ አለው ።

" እኔ ማየት የምጓጓው እሱ የሚይዛትን የሴት ጓደኛ ነው " አለ እስክንድር ።

" እንዴት ፣ የእሱ ብጤ ድብርት አለችው 'ኮ ! " አለ ሳምሶን ፣ " ብዙ ቀን ግቢው ውስጥ አብረው አይቻቸ ዋለሁ ። "

" እኛ ግቢ ውስጥ ? " አለ እስክንድር ተደንቆ ።

" በትግርኛ ! " አለው ሳምሶን ፣ " እንዲያውም ድብርት ለመጀመሪያ ጊዜ ሲሥቅ ያየሁት ከእሷ ጋር ሆኖ ነው ። ወሬ አቸው ሁሉ በሹክሹክታ ዐይነት ፣ አለ አይደል ፣ ብቻ በዐ ይንህ ብታያቸው ፍቅር መሆኑ ይገባሃል ። "

" እንዲያውም ምን ምን ይላት ይሆን ! እኔ እሱ ለሴት ልጅ የሚያወራውን ነገር ለመስማት እጓጓለሁ ። ግን አንተ [illegible] ከው ዐይነት አገጣጥሞኝ አያውቅም ። "

" እጅሬ ምን ጥኝ ነው ሳንተ የሚታየው ? ! እዷን ሲያ ገኛት ቦታው ጭር የሚልበትን ጊዜ ጠብቆ ነው ። "

' ወይ ጉድ ! መቼም ፍቅር የማያሸንፈው ልብ የለም ' አለ እስክንድር በልቡ ። ስለ ድብርት የበለጠ ለማወቅ ጓጉቶ ነበር ። ሆኖም ጨዋታው በተዘዋዋሪም ቢሆን ፣ አንዳንድ የአቤልን ድርጊቶች እንደሚነካ ስለ ገመተ አርዕስቱን ለመለ ለወጥ ፈለገ ። ሳምሶንም ይህንን ሁሉ ልብ ሳይል እንደ መጣ ለት ነበር የሚጫወተው ። እስክንድር ግን የአቤል ስሜት እየተለዋወጠ እንደ መጣ በሥርቆት ከገጽታው ላይ አንብቦ አል ። ድብርት የሴት ጓደኛውን ለማግኘት ጭር ያለ ጊዜ መጠበቁ የአቤልን ስሜት ክፉኛ ነክቶታል ። እሱም ትዕግ ሥትን ለማየት የሚጠቀምባቸውን ጊዜያቶች ያውቃል ።

" ሰማኸኝ ሳምሶን ! ግን ለምንድነው አንተ ብዙ ጊዜ ድብርትን የምትለከፈው ? " በማለት እስክንድር አርዕስ ቱን አሸጋገረው ።

" ለተንኮል አይደለም ። ግን የሚነፋነፍ ሰው መል ክፍ እንዲሁ ደስ ይለኛል ። እንዴት ብዬ ላስረዳህ ? ለምሳሌ ፣ ቀርቦ መናከስ የማይደፍር ውሻ በሩቁ እያፈገፈገ ሲጮህብህ እሉሁን ለማስጨረስ በዱላ እንደምትተናኮለው ዐይነት ነው ። ብቻ እንዲሁ ስለከፈው ደስ ይለኛል እንጂ ለድብርት መጥፎ አመለካከት የለኝም ። ለየት ያለ ተፈጥሮ ስላለው ያስገርመኛል " አለና ፣ አሳላፊዋን ለመጥራት ጠረጴዛ ውን ጠበጠበ ።

" አቤት ! ምን ልታዘዝ ? " እያለች አንገቷ በንቅሳት የተዥጎረጎረ ሴት ከፊታቸው መጥታ ቆመች ።

" ቢራ ድገሚን — ሦስት ቢራ ! " አላት ሳምሶን ፣ በዚያው ቁጡ ድምፅ ።

" እኔ ይብቃኝ ! " አለ አቤል ።

pdfelement
Remove Watermark Now

"አትቀልድ እባክህ ። እንቺ እኔ የማዝሽን አምጪ !" አለና ሳምሶን አሳላፊዋ ላይ ሙኘበት ።

'ጥርስሽን እንዳያወልቅ' አለና እስክንድር በልቡ ሣቀ ።

"እኔኮ ያንተም ተፈጥሮ ያስገርመኛል" አለው እስክንድር-ሳምሶንን ።

"እንዴት ?"

"አሁን ሚስተር ሆርስ ከአቤል ጋር ከታረቀ በኋላ ለምን ትዝትበታለህ ?"

"አዎ ! የማታውቀው ነገር አለ ፣ እስክንድር ። እየዛ ትክ የምትተው ከሆነ ዛቻው ሲደጋግም ሰው ይንቅሃል ። ወንድ ከሆንክ እንዴ ማቅመስ አለብህ ። እንዲያውም እን ቀን ብፉ ነው እንጂ ፣ እሱን ልጅ አንድ ቀን ብሰብረው ደስ ይለኛል ። ከፈለገ የገዛ ጥርሱን ከመሬት አስለቅመዋለሁ ።"

"ጡንቻህን ፈትነኝ እያለ ያስቸግርሃል መሰለኝ" አለና እስክንድር እየሣቀ ከእሱ መልስ ሳይጠብቅ ፣ "ብቻ ያለንበትንም ጊዜ አትዘንጋ ፣ ሀያኛው ክፍለ ዘመን ላይ ነን" አለው ።

"እና ?" የብሽቀት ድምፅ ነበር ።

"እናማ ስፖርተኝነትህን እወድልሃለሁ ። ይህችን በጡንቻ መመካትህን ግን ....."

"እንግዲህ አትልከፈኝ ፣ ልጠጣበት !" አለና ቢራውን ተጎነጨ ።

ሳምሶን ሌላ ሰው እንዲህ ቢናገረውም ፣ ካልተደባደበ በቀር አይለቀቅም ነበር ። ለእስክንድር ያለው ክብር ግን ብዙ ዓመት ከቆየ የልጅነት የአስተሳሰብ ተጽዕኖ የመጣ ነው ። የሠፈር ልጆች እንደ መሆናቸው መጠን ፣ ሳምሶን ስለ እስክንድር ብዙ ነገር ያውቃል ። እሱ ገና ልጅነቱን ሳይጨርስ እስክንድር በሠፈራቸው ውስጥ ከሙ-ጥር ገሬምለ ነበር ። እንዲህ እንዳሁኑ ከመስከኑ በፊት እናቱ በእስክንድር

ያዩት አበሳ የለም ። ከለውጡ በፊት ጸብ አሸትቶ ነበር የሚፈልገው ። እስር ቤትን ቤቱ አድርጎት ነበር ። ጸበኞቹ በቡድን ሆነው ከደበደቡት በኋላ ፣ ሆዱ ላይ በጩቤ ወግተውት ለጥቂት ነው ከሞት የተረፈው ። ከለውጡ በኋላ ደግሞ በወቅቱ በተፈጠሩት የፖለቲካ ድርጅቶች ሳቢያ ያልቀመሰው አበሳ የለም ። ችኩል ነበር ። ሰው አይገሬውም ፤ ያየውት አያሰለኝ የሚል ስሜት ያሸንፈዋል ። የጀብደኝነት ስሜት ያጠቃዋል ። ትኩስ ኃይለኝነቱ መንፈሱን ያቅበጠበጠዋል ። አሁን ግን በዕድሜም በብስለትም ስለኖ ፣ እንኳን ለራሱ ለሌሎችን ይመክራል ። ከአፍላነት ቅብጥብጥ ጊዜው ይዞ የመጣውና አሁንም ያልተወው ነገር ቢኖር የሲጋራ ሱስ ብቻ ነው ። ይህ ሁሉ ሁኔታ በሳምሶን ላይ የሚኖረው ተጽዕኖ ቀላል አይሆንም ። በጸታሩ ኪንኪኒት እየለከፈው ከእስክንድር ጋር መቀራረቡ የጀመረው እንጂ ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ነው ።

"አቤል ፣ አቢቡሌ አንተ ተጫወት ፤ ይሄንን ተወው" አለ ሳምሶን እስክንድርን በመናገቻ ዐይነት ።

"እየሰማኸኝ 'ኮ ነው" አለ አቤል ፣ በጨዋታቸው ውስጥ የቆየ ለመምሰል ጥርሱን በውሸት ብልጭ እያደረገ ።

ሐሳቡ በከፊል ወደ እንትሶማሥ ዘምቶ ነበር ። ፈተና ከጨረሰች በኋላ ፣ ወዴት ትሔድ ይሆን ? ወደ ሥራ ወይስ ዘራት መውጣት ? እያለ ሲያሰላስል ነው የቆየው ። ሁለተኛውን ጠርሙስ ቢራ ግማሽ አድርሶታል ። ከጓደኛው ጋር ቢራው ሞቅ አድርጎት ውስጥ ውስጡን እየሰከረ መምጣቱ ይሰማው ነበር ። የመጠጣት ልምድ ስለ ሌለው ፣ ጭንቅላቱ ቶሎ መረታት ጀምሯል ። ድፍረትም ተሰማው - ማንንም ያለመፍራት ዐይነት ስሜት !

"ለምን ሙዚቃውን አይቀይሩልንም ?" ሲል ድምፁን አሰማ ። የእንግሊዝኛ ሙዚቃ ነበር-አዳራሹን የሚነቀንቀው ፤ "ማስቀየር እንችላለን ። የማን ክር ይደረግ ?" አሉ እስክንድርና ሳምሶን በአንድ ድምፅ ። አቤል ከዝምታ ወደ ተሳትፎ መምጣቱ ደስ አሰኝቶአቸው ነበር ።

pdfelement
Remove Watermark Now

"…የ…የ…የመልካሙ ተበጀ ክር ቢሆን ይሻላል" አለ አቤል በተሰባበረ ድምፅ ።

እስክንድርም ሆነ ሳምሶን በፍጥነት የጠረጠሩት ነገር አልነበረም ። አሳሳፊዋን ጠርተው ክሩ እንዲቀየር አዘዟት።

"ባለቤትየዋ እሷ የመረጠችው ዘፈን ካልሆነ እሺ አትልም ! ግን ልሞክርላችሁ" አለች አሳሳፊዋ ።

"ንገሪያት ! ለምን እሺ አትልም !" አለና ሳምሶን አፈጠጠባት ።

እሷ ዘፈኑን ልታዝዝ ስትሔድ አቤል ቀድሞ በልቡ ያንጐራጉር ጀመር ።

"እረ መላ ምቱ ወዳጅ ዘመዶቼ
ዐይናፋር ሆኛለሁ ፣ ዐይናፋር አይቼ
ሰላምታ አልሰጠኋት — አላነጋገርኳት
በዐይን ብቻ እያየሁ እንደ ዓመት ወደድኳት ።"

ልቡ ይህን እያዜመ፣ ጆሮው የሚሰማው ግን ሌላ መዚቃ ነበር ። ቢጠብቅ ፣ ቢጠብቅ የተለወጠ ነገር የለም ። ጥቂት ቆይታ አሳሳፊዋ ተመልሳ መጣች ።

"የመልካሙ ክር የለም ብላለች፣ ባለቤትየዋ !"

አቤል በሽቆ "ገደል ግቢ በያት !" ከማለቱ ዐይኑ እንባ አቀረረ ። የሰው ስሜት የማይጠበቅበት ዓለም ! ባለቡና ቤቶች ፍቅረኛውን የሚያስታውስበትን ዘፈን አይከፍቱለትም ። መምህሩን ትምህርት ምን ያህል እንዳሰጠላው አይረዱለትም ። ወላጆቹ ልጃቸው ከድህነት ቀንበር እንዲያላቅቃቸው ይመኛሉ እንጂ ፣ እሱ ያለበትን ችግር አያውቁለትም ። ጓደኞቹ ብቸኝነቱን አይፈቅዱለትም ።

"እቢ ከመዚቃዋ ጋር ገደል ትግባ ! እንቺ ቢራ ድገሚን" አላት ሳምሶን በሽቆ ።

"እረ ይብቃን ! ሰዓቱም መሸቷል ፣ የካምፓስ ፖሊሶች አያስገቡንም" አለ እስክንድር ፣ ኪሱን እየዳበሰ ።

"እምወጪልን አባክሽ እንጠጣው ! ዛሬ ካምፓስ ማን ይገባል !" አለ ሳምሶን ፣ በምቅታ ስሜት ።

"በይ እንግዲያው አንቺንም እንጋብዝሽ ፣ የምትጠጪውን ነገር ይዘሽ ነይ" አላትና እስክንድር ፣ ወደ ሳምሶን ዞወር ብሎ ፣ "ከጠጣን አይቀር መሐላችን እንዲት አንስታይ ስትኖር ይሻላል" አለው ። ከሳምሶን ሁኔታ ገንዘብ እንደያዘ ገምቶ ነበር ።

አቤል ምንም አስተያየት አልሰጠም ። የያዘውን ቢራም አልጨረሰም ። ከዚያ በላይ መጠጣት አልፈለገም ። ሆኖም አልተከላከለም ። ሕይወትን የመሰላቸት ዐይነት ነበር-የሚሰማው ። ለምንም ነገር ያለመጨነቅ ። ሰካር ማለት ይሄ ይሆን እንዴ ! ስለ መጠጣት፣ ስላለመጠጣት ፣ ካምፓስ ስለ መግባት፣ ስላለመግባቱ አቤል ደንታ የለውም ። 'እነሱው ይስሩበት !'

ጠርሙስ ውስጥ የቀረውን ቢራ አንሥቶ ጆው አደረገው ። ትርርው ላይ እየተናነቀው ለምን በግድ እንደሚጠጣ መመራመር አልፈለገም ። ብቻ እለበት ቻቻታ ! ትርምስ ! ብኝኝ ኝኝ ! . . . ራሱን የሚረሳበት ዓለም ።

ድፍረት ድፍረት አለው ። እሌህ ተናንቶው ። ማንን እንደሚደፍር ፣ በማን ላይ እለሁን እንደሚዝጣ ግን አያውቅም ።

"ሰማ እስክንድር !" አለው ፣ ማቅ እየተናነቀው ወደ እስክንድር ፊት ተጠግቶ ፣ "እኔ ትዕግሥትን እወዳታለሁ ። እሷ ግን አይገባትም ። እ — አይገባትም ።"

እስክንድርና ሳምሶን ተደናገጡ ። ድንገተኛ አርዕስት ሆነባቸው ። አቤል ግን አርዕስቱን በልቡ ከጀመረው ቆይቷል ። ያም ቢሆን ጉዳዩን ሁለቱም አላጡትም

"ከወደድካት ጀይገባታል እንጂ ፣ አቤል ። ለምን አይገባትም ። ችግሩ ሁለታችሁም ተቀራርባችሁ ያለመነጋገራችሁ ነው" አለ እስክንድር ፣ ፈራ ተባ በሚል ድምፅ ።

ከእሁን በፊት በግልጽ ተነጋገረውበት የሚያውቁት ጉዳይ መንግቱ፣ በእስክንድር ላይ ሁለት ስሜት አሳደረበት ።

Remove Watermark Now
pdfelement

በአንድ በኩል እውነቷን ከአቤል ለመስማት ሲጓጓ ስለ ከረመ ደስ ብሎታል ። በሌላ በኩል ደግሞ ፤ አቤል ምስጢሬ ብሎ የያዘውን ነገር በስካሩ ጊዜ ማውጣጣቱ፣ ሲውል ሲያድር ትዝብት ላይ የሚጥለው መሰለው ። በመጨረሻ ግን ‘ ነገሩን እሱ ጀመረው እንጂ እኔ አልጀመርኩት ’ ብሎ ተጽናና ።

“ የምትወደኝ ከሆነ ለምን ዝም ትለኛለች ? እየሀ እስ ክንድር ፣ እኔ ’ ኮ ትዕግሥትን ሳላያት ውዬ ማደር አልች ልም ። ምርኮኛዋ ነኝ ። ምርኮኛዋ ስለሆንኩ እፈራታለሁ ። ላነጋግራት አልደፍርም ። እሷ ለምን ዝም ትለኛለች ? የራሱ ጉዳይ ብላ አይደለም ? ! ”

ሲናገር ዕንባውን ወደ ውስጥ ለመግታት እየታገለ ነበር ። እስክንድርና ሳምሶንም ልባቸው ዐዘነ ።

“ ትዕግሥትም ለአንተ የማይለኘነት ስሜት ያላት አይ መሰለኝም ” አለው እስክንድር ፣ “ ተገናኝታችሁ መነጋ ገር ስላልቻላችሁ ነው እንጂ ፣ እኔ እንደሚገባኝ እሷም ያንተን ያህል ትወድሃለች ። ”

“ እሺ ይሁን ። እሷ ምናልባት ትወደኝ ይሆናል ። ነገር ግን በመሐላችን ምቀኞች አሉ ። ጓደኞቿ ናቸው የሚመ ክሯት ። በተለይ ያቺ ማርታ ! ”

“ እሷም ለአንተ መጥፎ ስሜት የላትም ። አቤል ሙት እልሃለሁ ። እኔ በቅርብ ዐውቃታለሁ ” አለው እስክንድር ።

“ ዋናው ችግር ምንድነው ? ለምን እኛ አንረዳውም ? ” አለ ሳምሶን ፣ ከልቡ ተቆርቁሮ ።

“ ለመርዳቱ በዘንን ብለህ ነው ፤ ችግሩ የቀላል ከባድ ምንና ነው እንጂ ! ” አለው እስክንድር ቀስ ብሎ ።

“ ምን መሰላችሁ ፣ እኔ በእሷ ያልሆንኩት ነገር የለም ። እ — ብቻ — እኔ ብቻ ነኝ ስለ ራሴ የማውቀው ” እያለ ከተ ቀመጠበት ተነሣ ። ወንበሩን ሲለቅ ትንሽ ተንገዳገደ ።

“ ወዴት ትሔድ ! ” አለው እስክንድር ።
“ ወደ ሽንት ቤት ። በየት በኩል ነው ? ’

እስክንድር በምልክት አሳየው ። በዚያ ሁሉ ጠጪ መሐል ሁለት እጁን እኪሱ አድርጎ ፣ ሁሉንም በንቀት ዐይን እየተመለከተ ነበር - ወደ ሽንት ቤቱ የሔደው ።

“ ቢራዋ ሥራዋን እየሠራች ነው ” አለ እስክንድር ፣ የአቤልን አረማመድ እያየ ።

“ ግን ምን ይሻለዋል ? ” አለ ሳምሶን ፣ በአቤል ሁኔታ በማዘን ፣ “ አሁን በማዕረግ የሚመረቅ ይመስለሃል ? ”

እስክንድር ገርሞት ሣቀ ። የሳምሶን ጥያቄ ግን ከቅን መንፈስ የመነጨ ነበር ። አቤል የሚወደውም የሚያከብረ ውም በማዕረግ ተማሪነቱ ነው ። የአቤል የማዕረግ ተማሪነት በዩኒቨርሲቲው ውስጥ በብዙ ተማሪዎች ዘንድ ይታወቃል ። እንደ እስክንድር ጠጋ ብለው የማያውቁት አሁንም የዓመቱ የፕሬዚዳንት የከፍተኛ ማዕረግ ሽልማት ከአቤል እጅ አይ ወጣም የሚል ግምት አላቸው ። ሳምሶንም የመኝታ ክፍል ጓደኛው ቢሆንም ቅሉ ፣ በትምህርት ያን ያህል መድከሙን አያውቅም ነበር ።

“ እውነቱን ’ኮ ነው ። ምን ያሥቅሃል ? ”

“ ማዕረጉ ቀርቶ በዚህ ዓመት መመረቁ ራሱ ነው እኔን የሚያጠራጥረኝ ” አለው እስክንድር ፣ በኀዘን ስሜት ራሱ ተሰዋውጠ ።

“ ያሳዝናል ! ግን ምን ታረገዋለህ ! ” አለና ሳምሶን ፣ ቢራውን ከጠርሙሱ ውስጥ እየጨለጠ ፣ “ በነገራችን ላይ ፣ መውደቂያችንን እናዘጋጅ እንጂ ! መቼም ዛሬ ወደ ካምፓስ አንገባ ” አለው ።

እስክንድር የሳምሶን ሐሳብ ገባው ፤ አንድ ሴሚስተር ሙሉ ታፍኖ የቆየ ስሜቱ ተነሣሣ ። ነገር ግን ኪሱ አስተ ማማኝ አልነበረም ።

“ እኔጋ በቂ ገንዘብ የለማ ! ” አለው ልመና በተቀላቀ ለበት ድምፅ - ከልቡ ተዝናንቶ ።

“ አቤልም እሺ የሚል አይመስለኝም ። ከአሁን በፊት ውጭ አድሮ አያውቅም ። ”

pdfelement
Remove Watermark Now

" ምን ትቀልዳለህ ? ጭራሽ ? እምልህ . . . "

" እም ፣ ከእኔ ጋር ስንተዋወቅ ይኸው አራት ዓመት አለን ። አንድ ቀንም አድርጎት አያውቅም ። "

" እንግዲያው ዛሬ ድንግሉን ማስወሰድ አለብን ? " አለ ሳምሶን ፣ ተንከልም የፍቅር ስሜትም እየተሰማው ።

" እዩዩ ! ተው አባክህ ! " አለ እስክንድር ፣ በተዘበራረቀ ስሜት ።

" ምናለበት ? አንተ ደሞ ! እንዲያውም ቤት ከቀመሰ የዐይኑ ፍቅር ይለቀው ይሆናል ። ገንዘብ እንደሆን እኔ ይኖ ለው ብዩሃለሁ ። "

እስክንድር የሳምሶን ሁኔታ ራሱ እንግዳ ሆነበት ። ሳምሶን አብዛኛውን ጊዜ በኪሱ በርካታ ገንዘብ ይይዛል ። ወላጆቹ ደኅና ገቢ አላቸው ። አባቱ በአንድ ኢንተርናሽናል ድርጅት ውስጥ በጥሩ ደመወዝ ይሠራሉ ። በእናቱ ስም ያማሩ መስጊድ አካባቢ የሰዓት መሸጫ ሱቅ አላቸው ። ወላጆቹ ለሳምሶን በወር ተቆራጭ ከደረጉለት የምሳ ብር ሌላ ፣ ሲጠይቃቸው ብቻ ባለ ቁጥር አንድ ወይም ሁለት ባለ አምር ኖት ሳያሸጉት አይመለሱም ። ታዲያ ሳምሶን ይህን ሁሉ ገንዘብ ሲይዝ ፣ ለመጠጥ ማጥፋት አይወድም። የሱ ገንዘብ የሚያልቀው በምግብ ነው ። መብላት ፣ ስፓርት መሥራት - ግን ባት ብቻ ! በዩኒቨርስቲው አትሪቡያ ካሉት ምግብ ቤት ባለቤቶች ውስጥ እሱን የማያውቅ የለም ። ዛሬ ገንዘቡን ለመጠጥና ለሴት ለማውጣት መዘጋጀቱ ነው - እስክንድርን ያስገረመው ።

" እንዴት ነው ? ዛሬ ማንባታው ቀርቶ ለማፍረስ ነው መሰል የታጠቅከው " አለው እስክንድር እየሣቀ ።

"እንዳንዴ ያስፈልጋል አባክህ ! "

አሳላፊዋ አራት ጠርሙስ ቢራ ይዛ መጣች ። እንዴ ለራስዋ መሆኑ ነው ።

" ቢራ እዚሁ ጎዳ መጥመቅ ጀመራችሁ እንዴ ? " አላት እስክንድር ፣ ከታዘዘች መዘግየቷን ለመጠቆም ።

" ቆየው እንዴ ? አንድ ስካራም ይዞ ሲንተርከኝ ኮ ነው "

Remove Watermark Now

አለች ፣ ቢራውን እየከፈተች ።

" እንቺው መጠጥ አቅርበሽለት እንቺው ፣ ሰካራም ትይዋለሽ ? በይ ነይ በይ " አለና ሳምሶን ፣ ዳሌዋ ላይ ቸብ አደረጋት ። ቸብታው ጠንከር ያለ ስለ ነበር ዳሌዋን ለበለባት ።

" እንደዬ ! ታዲያ ዱላው ምንድነው ! " አለች ፣ ተቆጥታ ዳሌዋን በእጅዋ እያሻሸች ።

" ዝም በይና ቁጭ በይ ! ከፈለግኩ ጥርስሽን ነው የማረግፈው " አላት ሳምሶን ፣ እንዳ ልማዱ ።

እስክንድር ነገሩ ማየሱን ሲያይ ተደናገጠ ።

" ኧረ አባክህ ! የማንህ ሐድና የሚስትህን ጥርስ አውልቅ ። የእኔን የብርቅዬነሽን አይደለም ። ስለ ቢራው እንደሆን ከረዳሽ ! " ብላው የከፈተችውን ቢራ ጥላ ተነሣች ።

ብርቅነሽ እምርራ ልትሔድ ስትል ፣ እስክንድር እጅዋን ይዞ አባብሎ አስቀመጣት ።

" አንቺ ደሞ አረፉ እንግዲህ ። እሱ ለጨዋታ ያህል ነው የነካሽ "

እየተመናቀረች ከሳምሶን ርቃ እስክንድር ጎን ተቀመጠች ። ሳምሶንም ጥርሱን እያንቀጫቀጨባት ነበር ። በማይረባ ነገር ተለካክፈው የጎረጥ መተያየታቸው እስክንድርን አስገረመው ።

" ሁለታችሁም ዕረፉ ፣ ይኼ በና ቤት ነው ። በሰላም ጠጥተን መሄዳችን ነው የምንፈልገው " አላቸው ፣ ከግን ባሩ ከስተር ብሎ ፣ ግን በሆዱ እየሣቀ ።

የእስክንድር ሐሳብ እንሱጋ ረግቶ አልቆየም ። በድንገት አንድ ሐሳብ አእምሮውን ወጋው ። አቢል ወደ ሽንት ቤት ከሔደ ቆይቷል ፤ ግን አልተመለሰም ። እስክንድር ልቡ መጥፎ ነገር ጠረጠረና ድንገት ከተቀመጠበት ተነሣ ።

“ ምነው ? ” አለው ሳምሶንም ፣ በሁኔታው ተደናግጦ ።

“ ምንም አይደለም ፣ መጣሁ ” ብሎ እስክንድር ወደ ሽንት ቤቱ ሄደ ። እትለሽለሽት ይሆናል በሚል ግምት ሳምሶን ነገሩን ቸል አለው ።

እስክንድር ከመጸዳጃ ቤቱ አጠገብ ሲደርስ፣አቤል እጁን በኪሱ እንዳደረገ ግድግዳ ተደግፎ ቆሞ ነፋስ ሲቀበል አገኘው ። ሀይት በርበሬ መስሏል ። ዐሳሬ አገዳሚውን በንቀት ዐይን ነው የሚመለከተው ።

“ ቂክሉ ! ምነው ? ” አለው እስክንድር ፣ ደኅና መሆኑን ከረጋገጠ በኋላ ።

“ ወረፋ ሆኖብኝ ነው እባክህ ! ”

“ የሽንት ቤት ወረፋ ? በል እንግዲህ ጠብቅ ። ምን ታረገዋለህ ? ” ብሎት እስክንድር ወደ መጠበት ተመለሰ ። አቤል አንድ እፍጋ ደርሰበታል የሚል ሥጋት ስለ ነበር፣በስ ሳም በማግኘቱ ልቡ ተረጋጋ ። ምንጊዜም አያምነውም ። አንድ ቀን በራሱ ላይ የሞት ቅጣት ይፈርዳል የሚል ፍራቻ አለው ።

ወደ መቀመጫው ሲመለስ፣ብርቅትኝና ሳምሶን ተሰማምተው ጎን ለጎን ተቀምጠው ሲያወሩ አገኛቸው ።

“ ታረቃችሁ እንዴ ? ”

“ ዱሮስ መች ተጣላን ! አንተ ደሞ ” አሉትና ብርቅትኝ ጠየቅቸው ፣

‘ ተድሮውንም ጸበኞች የሚገባበሉት መሐላቸው ግላጋይ ሲኖር ነው ። ብቻቸውን ሲሆኑ እንደኛው በትመን ዐውቆ ወይም ጥቅሙን ከኩዳቱ አመዛዝኖ ጸባዩን ያሳምራል ’ አለ እስክንድር በልቡ ።

“ ያንን ነገር ’ኮ ለብርቅትኝ ነገርኳት ” አለው ሳምሶን ፣ ዐይኑን እስክንድር ላይ ተክሎ ።

“ የቱን ነገር ? ”

“ የአቤልን ነዋ ! በቃ ፣ እሷ ይዛው ትደር ። ”

ሳምሶን የዩኒቨርስቲ ተማሪዎች መሆናቸውን አጫውቷት ፣ ከዚያው ቡና ቤት መኝታ እንድትይዝ ገንዘብም ሰጥቷታል ።

“ አንተ ዛሬ የሌጆን ድንግል ለማስወሰድ ታጥቀህ ተነሥተሃል ማለት ነው ? ” አለ እስክንድር ፣ ንግግሩ እስኪ ርሞት እየሣቀ ።

“ መሆን አለበት ብዬሃለሁ ። እድሜንቸር ነው ። ”
“ እንቺስ ? በነገሩ ተስማማሽ ? ” አላት እስክንድር ፣ ፊቱን ወደ ብርቅትኝ መልሶ ።

“ ወይ ፣ በደስታ ነዋ ! እንዲያውም ድንግል ወንድ ደርሶኝ አያውቅም ። ድርሻ ሆኖ የተፈተነ ብቻ ነው የሚደርሰኝ ። ”

ስትናገር ግት ግት ስለምትል የቀልዷን ይመስላል እንጂ፣ ብርቅትኝ የምትናገረው የልቧን ነበር ። ወሲብ ጀማሪ ገጥሟት አያውቅም ። ለልጅነት ባቷም ቢሆን ሁለተኛ ሚስት ነበረች ። ቡና ቤቱ ውስጥ የሥራ ጓደኞቿ ፣ “ ዛሬ የእንዳንን ጀማሪ ድንግል ወሰድን ” እያሉ ሲያወሩ ትቀናለች ። በዚህ ወሬ የቀ ከነችው የቡና ቤቱ ባለቤት ነች ። የሞንት ዝናዋን ስታወራ ይዤ አርዕስት ከመሐል አይጠፋም ። የቀትር ቡናዋን እያፈላች በሸርሙጦች ተከባ ውቃቢዋን ስትለማመን ንግግር መክፈቻዋ ይኸው ነው ።

“ አይ ዘመን ! ስንቱ ዐለፈ ? ! ቡና ቤቱ እንዲህ እን ዳሁኑ ሳይደራጅ ሠራተኛ ሠረር ትንሽ ኪዮስክ ከፍቼ ነበር የጀመርኩት ። ታዲያ ያኔ ስንቱን ባላገር ገራሁት መሰለ ችሁ ! መቼም የሰው ነጭ ነው ያየሁበት ። ፍቅር በድፊያ የሚ ይዝ ቢሆን ቀልጨ እቀር ነበር ። እበስኩ ! ሰሬናት ሳላገኝ ነበር የምውለው ። ታዲያ በጣም ትዝ የሚሉኝ ገና ልጅነታ ቸውን ያልጨረሱ ተማሪዎች ናቸው ። በምሼት ተሰርቀው

Remove Watermark Now
pdfelement

ብቻ ይሉና ድንጋሳቸውን አስረክበው ይመለሳሉ ። ምን የመሰሉ ሰጋዎች ነበሩ ! ”

አንዴ ከጀመረች ማቆሚያ የላትም ። ወይና ዕንባ እስኪያቀር ድረስ የጥንት ኑሮዋ ውስጥ ሰምጣ ትቀራለች ። በዚህ ጊዜ ብርቅነሽ በልዩ ትቀናለች ።

“ ምነው ፈዘዝሽ ? ” አላት እስክንድር ፣ በሒሳብ ጭልጥ ብላ መሔዷን እያየ ።

“ መፍዘዝ ሆሆይ ! እንዲን ፈዘን ቀልጥፈንም አልሆንልን ” ስትል አቤል ተመልሶ መጥቶ አጠገባቸው ተቀመጠ ።

“ ኖር ብለናል ” አለችው ፣ ሞቅ ካለ ፈገግታ ጋር ።

ስትሥቅ ድዷ ይታያል ። የላይኛው ድዷን ጉራማይሌ ተንቅሳዋለች ። አንገቷ ንቅሳት ፣ ድዷ ንቅሳት አቤል የሚሩበትን አላወቀም ። የተከፈተለትን ሦስተኛ ቢራ ሊጠጣው ወይስ አሊጠጣው በሚል ስሜት ዝም ብሎ ተመለከተው ።

“ ይሄ ነገር ቢበቃችሁስ ? ” ሲላቸው ፣ ምላሱ ትንሽ ትንሽ መተሳሰር ጀምሯል ።

“ እረ ጠጣ ! ምን እንዳይልህ ! ዕረፍታችሁ አይደለም እንዴ ? ” አለችው ብርቅነሽ ። ለመጀመሪያ ጊዜ ዐይን ለዐይን ተያዩ ።

“ ስሚ ብርቅነሽ ፣ ይሀ ሁሉ ንቅሳት ምንድነው ? ” አላት እስክንድር ፣ ጣልቃ ገብቶ ። ለለከፋ መሆኑ ገብቷታል ።

“ ጌጥ ነዋ ! ምን አገባህ አንተ ደሞ ? ”

“ ማለቴ ፣ አዲስ አበባ ስትገቢ ልታጠፊው አልሞከርሽም ? ”

“ ውይ ፣ ለምን ብዬ ! ቁምጥና መሰለህ ? ”

“ እሱን ተይው ! የሚቻል ቢሆን ኖሮ ሴቶች ንቅሳታቸውን ለማጥፋት የማትገቡበት ጉድጓድ አልነበረም ። ለመሆኑ ከሀገርሽ ከወጣሽ ስንት ጊዜ ሆነሽ ? ”

“ ምናገባህ ? ጥዛዛ ! ” ስትለው ድምጿ የብሽቀት ቅላጼ ነበረው ።

“ እውነት ብርቄ ፣ ምን ያህል ጊዜ ሆነሽ ? ” አላት ሳም ስንግም ተደርቦ ።

“ አራት ዓመት ! ”

“ የአራት ዓመት የሥራ ልምድ ! ከሴሎች አንጻር ሲታይ ትንሽ ነው ” አላት ሳምሶን ።

“ መላጣ ! ” አለችው ፣ ጭንቅላቱን በዐይኗ ቄጥ እያየች ።

“ በአራት ዓመት ውስጥ ስምሽን ለመለወጥ አልሞከርሽም ? ” አላት እስክንድር ሲቀልድባት ፣ “ አዲስ የከተማ ስም እንደ ራሔል ፣ አዶን ፣ ማርታ ፣ ናሰም — ከተሜ ስመ ሆን ፣ እ ! ”

“ ሒድ ፣ ደረቅ ! ”

ሒድ ፣ ደረቅ ! ሒድ ፣ ደረቅ ! ደረቅ ! ማርታ በቅናት ቅንድቧን እያርገበገበች ከፊቱ ድቅን አለችበት ። በሒሳቡ ቁመና ጭን ቃኘ ። በጭቅታ መንፈስ እንደገና አለማት ። ኪሱ ባዶ ። ማለም ብቻ ! ማንጣጠር ብቻ !

‘ ሒድ ፣ ደረቅ ! የሴቶች የጋራ ፈሊጥ ’ አለ በልቡ ።

የብርቅነሽ ጥሬነት አስገረመው ። ስትሟሟት የባላገር ለዛ አላት ። ንቅሳቷ ባላገርነቷን ይመሰክራል ። የባላገር ስሟን አልለወጠችም ። እምብዛም የከተሜ ጭምብል አላጠለቀችም ።

“ ግን ከሀገርሽ ለምን ወጣሽ ? ” አላት በድንገት ።

“ ሆሆይ ! ጋዜጠኛ ነህ እንዴ ? ”

“ ባልሆን ፣ ይህን ሥራ ምን አስመረጠሽ ፣ ማለቴ ነው ። ”

Remove Watermark Now

" ዋ ! ወድጄን መሰለህ ? ግድ ሆኖብኝ እንጂ ” ከማለቷ ፥ ፊቷ የኀዘን ጭጋግ ለበሰ ።

" ምነው ? እንዴ ? ” አላት እስክንድር ፥ ስሜቷን ተከ ትሎ ስሜቱ እየዳመነ ።

" ባልተቤቴ ነው ለዚህ ያበቃኝ ! በሱ ምክንያት ነው ዛሬን ለቅቄ የወጣሁት ” እያለች የታሪኳን ዳር — ዳር ጨረ ፈችው ። በፍቅር ለተረባት ሁሉ ታሪኳን ታወራለች ። ለስ ልስ ሆኖ ለቀረባት የሕንጅቷን ትዝዝካለች ። የተማረ መስሎ ለታያት ችግሯን እፍረጥርጣ ትናገራለች ። መፍትሔ ይገኝ ሊኖል ብሩኖም አይደለም ። የውስጧን ተንፍሳ ለተወሰነ ጊዜም ቢሆን የመንፈስ ዕረፍት ታገኛለች ።

" እባክሽ አታንኚኝ ! በደንብ አጫውቺኝ ” አላት እስክንድር ፥ ታሪኳን ለመስማት ተጣድፎ ።

" እያችሁ ፥ እናንተ ዕድለኞች ናችሁ ። ከደሳና ቤተ ሰብ በመወለዳችሁ ወይም ከተማ በማደጋችሁ ፥ ለመማር በቅ ታችኋል ። እኔ የቀለም ትምህርት የለኝም ። የማንበብና መጻፍ እንኳ የምችለውት እሁን የመሠረተ ትምህርት ዘመቻ ከተጀ መረ ወዲህ ነው ። የደሀ ገበሬ ልጅ ነኝ ። ያውም በአንፃሩ እናት ያደጋችሁ ! ህም ! እናቴ ! ... ግና በሥራ ... ዓመቴ ተዳርኩ ። ባሌ ገበሬ ነበር ። እኔ ሁለተኛ ሚስቱ ነኝ ። የመጀመሪያ ሚስቱ ከተጋቡ መንፈቅ እንኳ ሳይሞላቸው ምታ በት ነበር ። ወላጆቼም ሲደሩኝ ይህን ያውቃሉ ። ' በዕድሜ በሰል ያለ ነው ። ጸባዩም ጥሩ ነው ። ለትዳሩ ታታሪ ነው ' ተባለና ተሰጠሁ ።

" ጎጆአችንን እያሞቅን ፥ የባላባቶቹን ግልምጫና ዱላ ቢጋራ እየተቀበልን መኖር ጀመርን ። ምን ይሆናል ። እግዜር ለተንኩሉ ማሕፀኔን ደፍኖ አደረገው። ዓመት ጠበቅን ፥ ሁለት ዓመት ጠበቅን ፥ ልጅ የለም ። በእሱና በባልተቤቴ መሐል ቅሬታ መጣ ። ያም ሆኖ አልተቃቀርንም ። ድህነት ያስተሳ ሰረን ነበር ። እሱ ከገበሬዎቹ ጋር ውጭ ደክሞ ውሎ ሲመጣ ከቤት ያለሁ ፥ ረዳቴ እኔው ነበርኩ ። በባላባት ጅራፍ ጀር ባው ቆስሎ ሲመጣ፥ እንጀቴ እየተንሰፈሰፈ የማለቅስለት እኔ ነበርኩ ። ዋ እናቴ ! ምን ያረጋል !

" እንዲህ እንዲህ እያልን አምስት ዓመት ያህል እንደ ኖርን አብዮቱ ፈነዳ ። ለውጥ መጣ ። ደኸመን ለባላባ[illegible] በር ቀረ ። እርሻ አለን ። ቤታችን ሙሉ ሆነ ። እውነቴን ነው ። ደግና ነገር መብላትም መልበስም ጀመርን ። ምን ይሆናል ፥ ከድኅና ኑሮ ጋር ተያይዞ ነገር መጣ ። ባልተቤቴ ሌላ ሴት በስርቆት መሔድ ጀምሯል የሚል ወሬ ሰማሁ ። ስውል ሳድር እኔም ነገሩን ደረስኩበት ። እንዲያውም አንድ ልጅ እንደ ወለደችለት አረጋገጥኩ ። ቀናሁ ! ቅናት እንገበገበኝ ። በሱ ጎበ ተብከነከንኩ ። ጨሰኩ ። ቤት ውስጥ መቀመጥ አቃ ተኝ ። ብዙም ሳልቆይ ፥ ጓዝ ምናምን ሳልል በርሬ ወጥቼ አዲስ አበባ ገባኋት !

" እዚህ ስደርስ ደግሞ ያዘጋጀሁት ማረፊያ የለኝ ፥ እን ደው ሜዳ ቀረሁ ። ትንሽ ቀን ሰንብቼ በያላሳ አማካይነት ግርድና ተቀጠርኩ። ስድስት ወር እንደ ሠራሁ ግርድናን እርም ብዬ ተውኩት ። እበስኩት ! የሰው ቤት ! ሸር ሲያልቅ እኔ ላይ ማናጠጥ ። ልቃ ሲጠፋ እኔን መወንጀል ። ምነው ይህ ሁሉ ሥቃዩን ሽጨዉ ብርር እልኩና ሽርሙጥና ጀመርኩ ። እኔችንሳለሁ ። ”

ብርቅነሽ ስትናገር ታላቅ ማዕበል ተነሥቶ ባሕር ውስጥ የከተታቸውን ያህል ሁሉም ጸጥ ብለው ነበር ። አሳዘነ ቻቸው ። ምስኪን ጎረ ፍጥረት ! በመጠጥ ምቅታ ኃይል ለሁሉ ነገር ግድ ለሽ ሆኖ የቀናው አቤል እንኳ ፥ ከብርቅነሽ አፍ የደህነት ድምፅ ሲሰማ ቸል ማለት አልቻለም ። ሕዋሳቱ በኅዘን ስሜት ተወረሩ ።

" ግን ዝም ብለሽ ከምትከበልይ ፥ ለምን በአካባቢሽ ለሚገኘው የሴቶች ወይም የገበሬ ማኅበር አመልክተሽ መፍ ትሔ አትፈልጊም ነበር ? ” አላት እስክንድር ፥ ከማዘኑ የተነሣ የሚናገረው ጠፍቶት ።

" ዋ እቴ ! ቤት ከፈረሰ ወዲያ ሁሉስ ምን ሊበጅ ? እየሀ ፥ ቅናት ከመጣ ቤት ፈረሰ ማለት ነው ። ለሁሉም እኔ ለማንም አላማከርኩ ። የሚያለቅሱ ልጆች የሉኝ ፥ ነጠላ ሰው ምናለበት አልኩና ብር ብዬ አዲስ አበባ ! ”

“ ታዲያ ባልሽ ሲፈልግሽ አልመጣም ? ” አላት አቤል ፣ በሁኔታዋ ስሜቱ ተነክቶ ።

“ ውእእይ ፣ ሥራ አጥቶ ! እንዲያውም ከዚያ ሀገር ለን ግድ የሚመላለሱ ሰዎች እዚሁ ቡና ቤት አግኝቼ ሲነግሩኝ ፣ ውሽማውን ጠቅልሎ ይዟል አሉኝ ። እዩዩ ! ” ብላ ሳት ጨርስ ዋሬ ሰማች ።

“ ብርቅነሽ ? ! እንቺንጉ ነው ? ” — የቡና ቤት ባለ ቤቷ ድምፅ ነበር ።

“ እመት ! ወይ ጉዴ ዛሬ ! ” እያለች ብርቅነሽ ከተቀ መጠችበት ተነሣች ።

“ እንድቱ ! ሰው ሲገባ አትታዘኝም እንዴ ? ምን ይነ ልትሻል ? ”

ብርቅነሽ የውስጧን ተንፍሳ ቃጠሎዋን አብርዳ ተነ ሣች ። እስክንድር ተከዘ ። ቃጠሎዋ ወደ እሱ ተላለፈበት ። ጎዘኗ ጠልቆ ወጋው ። ቅናት ተፈጥሮአዊ ነው ። ሀብታምና ድሀ አይልም ። የወደደ ሁሉ ለወደደው ነገር ይቀናል ። ለቀ ናበት ነገር ይሠዋል ። ብርቅነሽ የቅናትን እሳት ሸሽታ ከበ ለለች ። ከቅናት ሸሽታ ሴትኛ አዳሪ ሆነች ።

እስክንድር ሐሳቡ ከግላዊነት ወደኅብረተሰባዊነት መጠቀ ። ለእሱ ሲጋራ መግዣ መስጠት ያቃታቸው ድሀ እናቱ ሳይ ሆኑ ፣ ሕዝቧን በሰፊው ማስተማር ፣ በቂ ኢንዱስትሪ ከፍታ እንብርቅነሽን ማሠማራት ያልቻለች ፣ ረሀብን ለማጥፋት ፣ ማይምነትን ለማጥፋት ፣ ርካሽ ልምዶችን ለማስወገድ ፣ በባ ሀል ለማደግና የቴክኖሎጂ ውጤት ተጠቃሚ ለመሆን የል ጆቿን እጅ የምትማጠን እናት ሀገር ፣ እጆቿን ዘርግታ በሐ ሳቡ ታየችው . . .

ከሐሳቡ ፋታ አግኝቶ እሱነቱን ወዳለበት ሲመልስ ሳምሶን ዐይኑን አፍጥጦ ተመለከተ ። እስተያየቱ አላማረ ውም ። በልቡ ፣ “ ምርምርህን እዚያው ዩኒቨርስቲው ውስጥ አድርገው ፣ ይሄ መጠጥ ቤት ነው ” የሚለው መሰለው ።

እና እስክንድር ብርጭቆውን አነሣ ። መጠጣት ! ለጊዜውም ቢሆን ራስንም አካባቢንም ለመርሳት ፣ ጎሲናን ለማዘናጋት መጠጣት !

“ ስማ እንጂ እስክንድር ፣ እየመሽ ’ ኮ ነው ! ” አለው ሳምሶን ዐይኑን እያረጣርጦ ።

“ እ ? እሺ ፣ እንሒድ እንዴ ? ”

ሁለቱም የብርጭቆአቸውን አጋብተው ብርቅነሽ እስ ክትመለስ ጠበቁ ። አቤል ምስተኛው ቢራ ላይ በግማሽ ተሸ ንፎአል ።

የብርቅነሽም ልብ ከእነሱው ጨዋታ ጋር ቀርቶ ስለ ነበር ፣ የታዘዘችውን በፍጥነት አቀራርባ ተመለሰች ።

“ መሒዳችን ነው እንግዲህ ” አላት እስክንድር ፣ ለመ ነሣት እየተንጠራራ ።

“ ተጫወቱ እንጂ ፣ ምነው ? ” አለች ፣ አቤል አጠገብ እየተቀመጠች ።

“ እንሒድ እባክሽ ! ገና መውደቂያችንንም አላዘጋ ጋጀን ” አላትና ፣ “ እንቺም ከምስታችን እንዳችንን ይዘሽ ማደር አለብሽ ” አላት ።

“ ከምስታችሁ በዕድሜ ልጅ የሆነውን ነው የምፈ ልገው ። ”

“ እንዴት ታውቂያለሽ ? ማንባራችን ላይ አልተጻፈ ! ”

“ ውይ በደንብ ያስታውቃል ። አሁን ለምሳሌ እሱ በዕድሜ ልጅ ነው ” አለች አቤልን እንደ ማቀፍ ከንዷን ትከሻው ላይ ጣል አድርጋ ። “ ሳምሶንም ስውነቱ ፋፋ እንጂ ጢም እንኳ የለውም ። በንዴ የተመዘዘ ሰውነት መሆኑ ያስታውቃል ። ”

“ እናትሽን ! ” አላት ሳምሶን ፣ ሣቅ አፍኖት ።

“ በይ ቀጥዪ ። እኔስ ? ” አላት እስክንድር ።

"እንተ እንኳ ጠንዝተሃል ፣ ታስታውቃለህ" አለችው እየሣቀች ።

"ያጠንዛሽ !" አለ እስክንድር ፣ በልቡ እየሣቀ ወደ አቤል ጆሮ ተጠግቶ ፣

"ከእንግዲህ የካምፓስ ፖሊሶች አያስገቡንም ። መሽቷል ። እዚሁ ከብርቅንሽ ጋር ማደርህ ነው" አለው ።

አቤል በቋንቋ መልስ መስጠት አልቻለም ። በእሺታ ቅንድቡን ሽቅብ ቀልሶ ፈቃደኛነቱን ገለጸ ። ፍላጎቱ አለው ። ግን እንዴት ይሆናል ? ያለ ገንዘብ ይታደራል እንዴ ?

"አይዞህ ፣ ችግር የለም" አለው ሳምሶን ፣ ግር እንዳለው አይቶ ።

አቤል በአልኮል የደከሙ ዐይኖቹን እንደገና አስለምልሞ በእሺታ ግንባሩን ነቀነቀ ።

የአቤል የደከመ ገጽታ በእስክንድር ላይ አንዳች የሐዘን ስሜት ፈጠረበት ። ለእምነቱ ግትር የነበረው አቤል ክፉኛ እየተረታ መምጣቱን ገመተ ። እነሆ ለመጀመሪያ ጊዜ ከሴት ጋር ውሎ ለማደር ፈቃደኛ ሆነ ። ሴት ልጅ ከንፈሯን ትከሻው ላይ ስታደርግ ወይም ስታቅፈው ተቃውሞ አላሳየም ። በዚች ቡና ቤት ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ ስለ ትዕግሥት ከአፉ አውጥቶ ተናገረ ። በእምነት ግትርነት ተወጣጥሮ የቆየ አሉንታ ላላ ። ይህ መጠጡ የፈጠረው የአካል ድካም ብቻ አይደለም ፤ የመንፈስ መድከም ነው ። መንፈስ ሲደክም ደግሞ አካልም ይገዛል ። ምላስም ይተሳሰራል ። ሰውነት ከአድራጊነት ወደ ተመልካችነት ወይም ታዛቢነት ይሸጋገራል ።

እስክንድር በልቡ ይህን እያሰበ ፣ 'ታዲያ አቤል ጓደኛዬ መንፈሱ ሲደክም ፣ በማበረታታትና የቀድሞ እምነቱን በመጠበቅ ፈንታ ፣ ሲሸሸው ወደ ቆየው ተግባር መጨመሩ ትክክል ነው ?' ሲል ራሱን ጠየቀ ።

'ያስፈልጋል ! እንዳንዴ ራስን መርሳት ያስፈልጋል ። ሁልጊዜ ራስን እስታውሶ እንዴ ምን ይቻላል? አቤልም ዛሬ ራሱን ይርሳ ! እርሱነቱን በተለየ ገጽታው ይመልከተው ። ሕይወት ዥጉርጉር ናት ' እያለ ሲያስብ ፣ አልኮል የማይበግረው ኀሊናው ጦሩን መዝዞ ተንሣበት ። እስክንድርም ጋሻ ይሆነው ዘንድ የቢራ ጠርሙሱን አነሣ ። ነገር ግን ጠርሙሱ ባዶ ነበር ።

"እንሒድ እንጂ ፣ መኝታ ከያዝን በኋላ ከፈለግክ ሌላ ጋ እንጠጣለን" አለው ሳምሶን ፣ በቁጣ ድምፅ ።

ወዲያውም ሒሳቡን ከፍሎ ተነሣና ብርቅንሽን ጠቀሳት ። እስከ ውጭው በር ተከተለችው ። ገንዘብ በእጅዋ ሲያስጨብጣት "ዋ ! ልጁ ምንም አያውቅም ብለሽ እንዳትፈንግጪው !" ሲል አስጠነቀቃት ።

"እኔ ብርቅንሽ ? ሥራዬም አይደል ። ይለቅ ቻው !" ብላው ገባች ።

እስክንድር ከአቤል ጋር ጠዋት ጆሊ ባር ለመገናኘት ቀጠሮ ሰጥቶት ወጣ ።

"ሳምሶን ፣ ብቻ ዛሬ በረንዳ እንዳናድር" አለው እስክንድር በሥጋት ።

"ግድ የለህም ፣ ገና ሰዓት አለን" አለ ሳምሶን ፣ ፊት ፊት እየቀደመ ።

ሁለቱ ከሔዱ በኋላ ፣ አቤልና ብርቅንሽ ተፋጠው ቁጭ ሆኑ ። ከመሐከላቸው ቃል የሚተነፍስ ጠፋ ። ብርቅንሽ ዐልፎ ዐልፎ "ተጫወት እንጂ" እያለች ብትነተንተውም ፣ አቤል ምላሱ ሊፍታታለት አልቻለም ። ወንድ ፣ ሴት ልጅን ምን እያለ ማጫወት እንዳለበት ገና አላወቀም ።

"ወይም መኝታ ክፍልህን ላሳይህ ? ዐረፍ የምትል ከሆነ" አለችው ።

"ብቻዬን ?" አላት ፣ ድምፁ በመጠጡም በፍርሀቱም ተወሳጋግዶ ።

pdfelement
Remove Watermark Now

“ እእይ እኔም እመጣለሁ ። ነገር ግን ከአምስት ሰዓት ተኩል በፊት ሥራ ለማቆም ባለቤትየዋ እትፈቅድልኝም ። እስከዚያ ድረስ አንተ ገብተህ ዐረፍ በል ” አለችው እየ ሣቀች ።

“ እሺ ፀይ አሳዩኝ ። ”

ከቡና ቤቱ በስተጀርባ ከሚገኝ አንድ ክፍል ውስጥ አስገብታው ተመለሰች ።

አቤል ኮቱ ልብሱን አላወለቀም ። አልጋው ላይ ተቀምጦ ጣራ ግድግዳውን ይመለከት ጀመር ። አልጋው ገና ቁጭ ሲልበት እሮሮውን አሰማ ። እየተንቃቃ አቃሰተ ። ለዕረፍት ሳይሆን ለድሪያ የተዘጋጀ አልጋ ። ክፍሉ የቤት መልክ አልነበረውም ። ሆኖም አቤል ይህን ሁሉ ለማጤን አልቻለም ። እግሩን ሳያወጣ በጎኑ አልጋው ላይ ጋደም ሲል ሰማይ ምድሩ ብዥዥ አለበት ። የሚሽከረከር መሰለው ። ዐይኑን ዘጋ ። አሁን ደግሞ ክፍሉ ሳይሆን የገዛ ጭንቅላቱ የሚሽከረከር መሰለው ። ብርቅነሽ በሐሳቡ መጥታ ዕርቃኗን ከፊቱ ቆማ ብዥታውን አበረደችለት ። ሰውነቱ በወሲብ ግለት ተወጣጠረ ። ቸኮለ ። ዐይኑን ሲገልጥ ግን ከፊቱ የቆመ ነገር አልነበረም ። ወና ቤት ! ወናነቱ ያስፈራል ። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ጥንድ የመሆን ተስፋ በልቡ ባይቀረጽ ኖሮ አቤል ወናውን ክፍል ሸሽቶ በፈረጠጠ ነበር ።

ወናነቱን ላለማየት ወይም ቀድሞ ያየውን ዕርቃን ደግሞ ለማየት እንደገና ዐይኑን ጨፈነ ። የብርቅነሽ ዕርቃን በድንገት ሊታየው አልቻለም ። በምትኩ የሌላ ድምፅ በጆሮው ውስጥ አስተጋባ ።

“ ብር አምባር ሰበረልዎ !
ብር አምባር ሰበረልዎ !
ሽጋው ልጅዎ ! ”

የእስክንድር እና የሳምሶን ድምፅ መሰለው ። ጆሮው የሰማ የመሰለውን በዐይኑ ለማረጋገጥ ዐይኑን ገለጠ ። አሁንም ምንም ነገር የለም ። ዐይኑን እየጨፈነና እየገለጠ ከቅዠቱ ጋር በመጫወት ላይ እንዳለ እንቅልፍ አሸለበው ።

pdfelement

Remove Watermark Now

የክፍሉ በር ሲበረገድ ከእንቅልፉ ባነነ ። ብርቅነሽ ነበረች ። የደም ሰንበር በተጋደመባቸው ዐይኖቹ ውብና ግዙፍ ሆና ታየችው ። ንቅሳቷ ባለበት የሚርገበገብ መሰለው ።

“ አልተኛህም እንዴ ? ”
“ እ ? ”
“ አልተኛህም ወይ ? ”

ገና ከመግባቷ ተወርውራ አጠገቡ ቁጭ አለች ። ዘለሰና አቀፋት ። ቁሱ ልብሱን አወለቀ ። ጭንና ጭኗ ስለ ተጠጋጋ ክፉኛ ሞቀው ።

“ እንዴ ቀና በል ፣ የኔ ሸጋ ። ”

“ እ ? ”

“ እንዴ ቀና በልልኝና በሩን ቀልፌ ልብሳችንን እና ውልቅ ። ”

ቀና ቀና እየተንፈሰ ቀና አለ ። የቤት ልጅ ገላ ለመጀመሪያ ጊዜ በመጠጋቱ፣ በወሲብ ስሜት የልቡ ትርታ ክፉኛ ይንጥርበት ጀመር ።

ምዕራፍ ሀያአንድ

በማግሥቱ ጠዋት ከቀጠሮው ሰዓት ቀድሞ ያዲስ ባር የተገኘው እስክንድር ነበር ። ያደረበት ቤት ስላልተስማማው በሌሊት ነበር ተሾልኮ የወጣው ። የቤቱ አለ መስማማት ብቻ ሳይሆን ፣ የሰው ዐይን ፍራቻም ነው " አላሁ አክባር " ሳይል ያስወጣው ። የነዛ ኅሊናው ዐይን ሲያለቅስ እንባውን አድርቆ ሲልከሰከስ እያደረ ፣ የሌሎችን ዐይን ለምን እንደ ሚፈራ ሁሌም ይገርመዋል ። ባደረበት ቤት አንግቶ ፣ ተዝናንቶ ቆይቶ አያውቅም ።

‘ ይህን ልምድ ከየት ይሆን የቀዳነው ? ’ ሲል አሰበ ። በዩኒቨርሲቲው ውስጥ በትምህርት ወራት ቀለም ላይ ተደፍቶ መክረም ፣ በዕረፍት ሰሞንታት ደግሞ ኪስ እስከ ተቻለ ድረስ በአልኮል ማበድና በየበረንዳው ማደር ልማድ እየሆነ መምጣቱ ነበር ያሳሰበው ። በዛሬው ዕለት እንዲ እንደ እሱው የሰው ዐይን እየፈሩ ፣ ካደሩበት በረንዳ በሌሊት እየተሾለኩ ፣ ጸጉራቸው እንደ ተንጨፈረረ ወደ ካምፓስ ሲሮጡ ያያቸው ተማሪዎች ቁጥር ትንሽ አልነበረም ።

‘ ሁኔታው በትምህርት ተጨንቆ የከረመን አዕምሮ የማዝናናት አዝማሚያ ይመስላል ’ ሲል ሐሳቡን ቀጠለ ። ‘ ታዲያ ከሰው ዐይንም ፣ ከነዛ ኅሊናም የማይሸሸበት ሌላ መዝናኛ መፍጠር አይቻልም ወይ ? ተማሪው ከተባበረ ፣ ከፈተና በኋላ ባለው የዕረፍት ጊዜ ውስጥ እንደየዓቅሙ ገንዘብ አዋጥቶ ፣ የሙዚቃና ሌሎች የተለያዩ ትርኢቶችን ፣ እንዲሁም አዝናኝና አነቃቂ ውድድሮችን ማዘጋጀት ፣ በቡድን ሆኖ ከከተማ ወጣ እያሉ ብርቅና ድንቅ ቦታዎችን መጐብኘትና የመሳሰሉት ልምዶች ቢዳብሩ ጤናማ መዝናኛ ይሆን ነበር ። ታዲያ ይህን በጐ ተግባር ለማስተባበር የግንባሩን ቦታ ማን ይውሰድ ? ’

በራሱ ሣቀና ሲጋራ ለመፈለግ ኪሱን ይደባብስ ጀመር። ትላንት ማታ ሌላ ፣ ዛሬ ጠዋት ሌላ መሆን ነው ያሣቀው። ' የአንድ ሰው ሁለት መልክ ! ' አለ በልቡ ።

ሣቁ ከፊቱ ላይ ሳይጠፋ ሳምሶን ጉልቤው ደረሰ። ፊቱን ጭፍግግ አድርጐታል ። እሱነቱ አስጠልቶት ራሱን የሚቀልበት ቦታ ያጣ ሰው ይመስላል ።

" ታድያስ ? " አለው እስክንድር ፣ ፈገግ እያለ ።

ሳምሶን አፉ መናገር እንዳቃተው ሁሉ ፣ " መቼም አል ሞትኩም ! " በማለት ዐይኑን አፍንጫውን አጣሞ አንገ ቱን ወደ ግራ አዘነበለ ። እጆቹን ኪሶቹ ውስጥ እንደ ከተተ ሊቀመጥ ሲል ሱሪው የመተርተር ድምፅ አሰማ ።

" እናትክን ! " አለው ሱሪውን ።

" ጥርሳም እንዳትለው ሱሪው ጥርስ የለው " አልና እስክንድር ቀለደበት ።

ሳምሶን ፈገግም አላለ ። በኩረኩሩትም የሚሥቅ አይ መስልም ።

" ምነው ደበረህ ? " አለው እስክንድር፣ ሣቁን እየዋጠ ።
" ምን እባክህ ፣ ነጭናጫ ሴት ነች የገጠመችኝ ። እን ዲሁ ስንበጣበጥ ነው ያደርነው ። "

" አይዞህ አንድ ነን ። እኔም ቀዝቃዛ አሮጊት ይገጥ ነው ያደርኩት ። መጠጥ ምን የማይሠራው አለ ? ብቻ አትፍረድ ባቸው ። የእንጀራ ጉዳይ ሆኖባቸው ነው እንጂ ስልችቶአ ቸዋል ።

" ጥርሳሞች ! ' አላቸው ሳምሶን በልቡ ። ከእስክንድር ጋር መከራከርም መጫወትም አልፈለገም ። መላ ሰውነቱ ደክሞአል ። ለመፍታታት ያህል እንኳ የጠዋት ስፖርት አልሠራም ። ሕይወትን የመሰላቸት ስሜት ተሰማው ። ፊቱን በመስታወት ባያየውም በስሜቱ ጠውልጎ ታየው ። የጠጣበ ትን ቡና ቤት ፣ ያጠጣውን ገንዘብና አብሯት ያደረችውን ሴት በልቡ እየረገመ ጠረጴዛውን በቡጢ ደበደበ ።

" አቤት ! ምን ልታዘዝ ? " ሲል አሳላፊው ከተፍ አ

Remove Watermark Now

" አንድ ጠርሙስ ቀዝቃዛ አምቦ ውሃ ! "

" እዎ ጎሽ ፣ የተቃጠለ አንጀት ለማራስ " አለ እስክ ንድርም ተደርቦ ።

አምቦ ውሃው ቀርቦላቸው እየጠጡ በመጫወት ላይ ሳሉ ፣ አቤልን በውጭው መስተዋት በኩል አዩት ። ከኋላው የሚያባርሩትን ያህል በፍጥነት ነበር ወደ እነሱ የሚገሰግ ሰው ። የእስክንድርና የሳምሶን የተደበለ ስሜት አቤልን ሲያዩ ተነቃቃ ። ወሬውን ለመስማት አጠገባቸው እስኪደ ርስ ተቻኮሉ ። እሱም ከውጭ ሲያያቸው ዐይናቸውን አፍር በሆዱ አተርትሮ ነበር የተጠጋቸው ። ማታ በትዝታ መልክ የሰማውን " ብር አምባር ሰበረልዎ " እሱን ሁለቱ በውን የሚሉት መሰለው ።

" እሀስ ? ለሊቱ እንዴት ነበር ? " አለው ሳምሶን ፣ ቀድሞ ሊጨብጠው እጁን እየዘረጋ ።

" ጥሩ ነበር " አለ አቤል ፣ ሁለቱንም ከጨበጣቸው በኋላ ፣ ጠርሙሱ ውስጥ የተረፈውን አምቦ ውሃ በብርጭቆ እየቀዳ ። ጠጥቶ እንደ ጨረሰ በእርካታ ተንፍሶ፣ " እንሒድ አባካችሁ " አላቸው ።

" ቁጭ በልና ተጫወት እንጂ " አለው ሳምሶን ፣ ለወ ሬው ጓጉቶ ። አቤል ግን መቀመጥ አልፈለገም ። ወደ ካም ፓስ ለመሔድ ቸኩሎአል ። በዩኒቨርስቲው ግቢ ውስጥ አን ዳች ነገር ጥሎ ያደረ ይመስል ልቡ ተሰቅሎአል ። እስክን ድርም ይህን ስሜቱን ስለ ተረዳለት ለመሔድ ተነሣ ።

ወደ ስድስት ኪሎ ሲጓዙም ሳምሶን ከአቤል የመስማት ጥማቱ እንደ ቀጠለ ነበር ። በዝምታ ትንሽ እንደ ተራመዱ ፣

" ታዲያስ ፣ እንዴት ነበር ? " ሲል ይጠይቀዋል ፣ የሌሊት ተግባሩን አስከትሎ ለማናገዝ በሚጥር ጥልቅ ስሜት ።

" ደኅና ነበር " ይላል አቤል ፣ ነገሩን ቸል ብሎ ለማ ሳጠር በሚጥር ስሜት ። ሳምሶን በዚህ መልስ አይረካም ።

pdfelement

“ ብርቅንሽ እንዴት ነች ? ” ሲል ደግሞ ሲያወጣጣ ይሞክራል ።

“ ብርቅንሽ ጥሩ ሴት ነች ” ሲል አቢል ነገሩን በአጭሩ ይደመድመዋል ።

አቢል ከብርቅንሽ ጋር ምን ዐይነት የመጀመሪያ ሌሊት እንዳሳለፈ ለመስማት ሳምሶን ብቻ ሳይሆን እስክንድርም ጓጉቶ ነበር ። የብርቅንሽ ጥሬነት ፣ ግልጽነትና ጣፋጭነት ሳያስቡት በሁሉም ልብ ውስጥ ግልጽ ያልሆነ የፍቅር ስሜት አሳድሮባቸው ነበር ። ያም ሆነ ይህ አቢል እንደ ጠበቁት በሰፊው የሚያወራላቸው አልሆነም ። ጓደኞቹ እንዲህ ዐይነት ሌሊት አሳልፈው ጠዋት ሲገናኙ፣ ስለ አዳራቸው ሁኔታ ወይም አብረዋት ስላደሩት ሴት ማውራት የተለመደ ቢሆንም ፣ ለአቢል እንግዳ ነገር ነበር ። ስለ አዳሩ እንዳይናገር የፍረትና የቁጥብነት ስሜት ኅሊናውን ጨምድዶ ያዘው ።

ብርቅንሽ የትዕግሥትን ቦታ ባትወስድም በአቢል ልብ ውስጥ የተወሰነ ዳርቻ ይዛ ነው ያደረችው ። ለወሲብ የመጀመሪያ ሴቱ በመሆንዋ ብቻም አይደለም ። እስዋም ራስዋ ሁኔታውን በማየትና ሳምሶን የነገራትን በማገናዘብ ለአቢል ቀና ስሜት ስለ ነበራት፣ በባነኑ ቁጥር አብራው ስትባንን ነው ያደረችው ። የልቧን አጫውታው የልቡን ምስጢር ወስዳለች ። ግልጽነቷና ፍቅራዊ መስተንግዶዋ እስንድዶት አቢልም ስለ ትዕግሥት ሲያጫውታት ነው ያደረው ። የትዕግሥትን ጉዳይ ለብርቅንሽ ግልጽ ማውጣቱ የቆረቆረው ጠዋት ከተለያት በኋላ ነው ። በሚስጥርነት ተወጥሮ የነበረው መንፈሱ እየላላ መምጣቱ ለራሱም ተሰማው ። ምስጢሬ ብሎ ደብቆ የያዘውን የትዕግሥትን ነገር በመጀመሪያ ለሐኪሙ ፣ በትላንቱ ምሽት በመጠጥ ኃይል ለእስክንድር ፣ ሌሊቱን ደግሞ ለብርቅንሽ መናዘዙን ሲያስታውስ፣ የመንፈሱ መላላት ታወቀው ።

ሳምሶንም ሆነ እስክንድር የጉጉትን ያህል ሳያወራላቸው ከዩኒቨርስቲው በር ደረሱ ። ግቢው ጭር ብሎአል ። ለወትሮው ቢሆን ይህ ሰዓት ወደ ትምህርት ክፍል መሄ

ጃ ጊዜ በመሆኑ መራወጥ ይታይበት ነበር ። ዛሬ ግን ገና ከእንቅልፉ ያልተነሣም አለ ። የሚነቃነቅ ተማሪ አይታይም ።

እነ አቢል ግቢ ውስጥ ከገቡ በኋላ ወደ መኝታ ቤታቸው የሚወስደውን ጠምዛዛ መንገድ ሲይዙ አራት ልጃገረዶች ከሩቅ ተመለከቱ ። ልጃገረዶቹ ሻንጣ ሻንጣቸውን ይዘው ከግቢው በመውጣት ላይ ነበሩ ። ሦስቱ ልጃገረዶች እነማን እንደሆኑ ሦስቱም ወንዶች ከመ ቅጽበት ለዩአቸው ። ትዕግሥት፣ ማርታና ቤተልሔም ነበሩ ። ሁሉም ያላወቋት አንዲት ልጃገረድ የቤተልሔም የመኝታ ክፍል ጓደኛ ነበረች ።

አቢል ደነገጠ ። በአንዴ ገጽታው ተለዋወጠ ። ‘ ሻንጣ ይዞ ወዴት ነው ? ማርታና ቤተልሔምስ ይሒዱ ፣ ግልግል ነው ። ትዕግሥት ግን እኔን ጥላ ወዴት ነው የምትሔደው ? ወደ ቤቷ ወደ ደብረ ዘይት ? አይደረግም !’ ሲል አሰበ ። ልቡ የድንጋጤ ታምቡር ይመታ ጀመር ።

እስክንድር የአቢልን ሁኔታ ለማጤን ጊዜ አልወሰደበትም ። እነሱን እንዳገኙዋቸው ሲያይ ፣ ፊቱና የአቢልን ገጽታ ነው የተመለከተው ። ምን ስሜት ሲሰማው እንደሚኖር ጠንቅቆ ያውቃል ። ከልጃገረዶቹ ጋር ፊት ለፊት ያገጣጠማቸውን አጋጣሚ በልቡ ረገመ ። ትንሽ ብንቆይ ወይም ትንሽ ብንቀድም ኖሮ ፣ መንገድ ላይ አንገናኝም ነበር የሚል ከንቱ ጸጸት ተሰማው ። የአጋጣሚውን መጥፎ ጎን እምብዛም ያላጤነው ሳምሶን ፣ ከልጃገረዶቹ አጠገብ ሲደርሱ ነጻ በሆነ ስሜት ፣ “ ታዲያስ ! በጠዋት ወዴት ነው ? ” አላቸው ። ቤተልሔምን ብቻ ነው እንጂ ከትዕግሥትና ማርታ ጋር ንግግር የለውም ።

“ እናንተስ በጠዋት ከየት ነው ? ” አለች ቤተልሔም፣ ሁሉንም በተራ እየጨበጠች ።

ማርታ ምላሷ አምልጧት ፣ “ በረንዳ አድረው ይሆናላ ! ” ልትል አስባ ለትንሽ መለሰችው ። አቢልን መሐላቸው ማየቷ ነው ያሳፈራት ። ከእነሱ ጋር ደርባ ልትተቻቸው አልደፈረችም ።

ለተጠየቁት ጥያቄ ከሁሉቱም ወገን መልስ የሰጠ የለም ። ነገሩን አደባብሰው የመጨባበጡን ሥነ - ሥርዓት

pdfelement
Remove Watermark Now

ያካሒዱ ጀመር ። የእስክንድርና የአቤል ሰላምታ አለዋወጥ ዘዴ የተሞላበት ነበር ። እስክንድር በመጀመሪያ ቤተልሔምንና ትዕግሥትን ጨብጦ ማርታን መጨረሻ ያደረገበት ምክንያት አለው ። ከጨበጣት በኋላ እጇን እጅዋ ውስጥ ለማቆየት ፈልጎ ነው ። አቤልም ለተመሳሳይ ምክንያት ትዕግሥትን መጨረሻ ጨበጣት ። ነገር ግን እንኳንስ እጇን ይዞ ሊቆይ ቀርቶ እንደ አፍታ ዘርግቶ ለመመለሱም ተንቀጥቅጦ ነበር ። ቀና ብሎ ፊቷን ሳያይ ፈንጠር ብሎ ቆመ ። እዚህ አካባቢ ትዕግሥትን በተመሳሳይ ሁኔታ ሲያገኛት ሁለተኛ ጊዜው መሆኑ ነው ። እንዲያም እንዲሁ ማርታና ቤተልሔም ይዘዋት ወደ ሠርግ ሲሔዱ አጋጥመውት የረገማቸው እዚሁ መውጫ ላይ ነበር ። እና የሁኔታዎች መደጋገም አስደነቀው ። እንደ ተቆጣጠረ ሰው መውጫያና መግቢያ ላይ መገናኘቱ አስገረመው ። ' እውነትም የፍቅር አምላክ ይኖር ይሆን እንዴ ? ' ሲል አሰበ ። " ወይንስ ደግሞ ሳይኮሎጂስቶች ' ቴሌፓቲ ' እና ' ክሌርቮያንስ ' የሚሉት የርቀት ግንኙነት በእርግጥ ለፍቅረኞች ይሠራ ይሆን ? "

ይሆን ጠልቆ ለማሰብ ጊዜ አላገኘም ። አሁን አንገብጋቢው ጥያቄ የትዕግሥት መሔድ ነው ። ለዐሥር ወይም ለዐሥራ አምስት ቀን ተለይታው ልትከርም ? እንዴት ይሆናል ? ያን ሁሉ ቀን ዐይኑ ምን እየተመገበ ይኖራል ?

ቆስ ብሎ አንገቱን አዙሮ ሰርቆ ተመለከታት ። አጠገቧ እንዳይቆም የተከለከለ ይመስል ከጨበጣት በኋላ ፈንጠር ብሎ ፣ ለሁሉም ጀርባውን ሰጥቶአቸው ነበር የቆመው ። እጆቹም ሳምሶንና እስክንድር ከሴቶቹ ጋር ያወሩ ስለ ነበር ፣ እስኪጨርሱ በመጠበቅ ዐይኑን ነው ። ሰርቆ ሲያያትና ሰርቃ ስታየው ፣ ድንገት ዐይኖቻቸው ተገጣጠሙ ። የሁለቱም ልብ ዘለለ ። እሱ ቀድሞ ዐይኑን ሰበረ ። የሚፈልገውን ለማየት ድርቅ ብላ አየችው ። አስተያየቷ ብሽቀትንና የመንፈስ መብከንከን ያዘለ ይመስላል ።

ትዕግሥት ራሷ ፣ ከአቤል ጋር ባላት ድፍን ግንኙነት እየበገነች መምጣት ከጀመረች ሰንብታለች ። ሰውን ለሁኔታዎች ተገዥ የሚያደርገው መላመድ መሆኑን ተገንዝባለች ። የአቤልን የዐይን ፍቅር ብትሸሸውም አልሆነላ

ትም ። እሱ ተደብቆ ሳያያት ማደር እንደማይቻለው ሁሉ ፣ እሷም ሳታየው መዋል እንዳቃታት እየተረዳች መጥታለች ። የሚያበግናት የፍቅሩ መልክ - ቢስነት ነው ። መተያየትን ፈልገው ፣ ሲተያዩ መተፋፈር ፤ መገናኘትን ፈልገው ፣ ሲገናኙ መኮሳተር ፤ እየተዋደዱ መራራቅ ፤ የዚህ አስጨናቂ ሁኔታ መጨረሻው ምን ሊሆን እንደሚችል ብታወጣው ፣ ብታወርደው ፣ ብታሰላስለው ልትደርስበት አልቻለችም ። ሁለቱ የያዙት የማይገናኝ ቀጥታ መንገድ መስሎ ታያት ።

ከዚህ በተጨማሪ የትዕግሥትን ልብ ያቃጠለው የአካባቢው ወሬ ነው ። ባለፈች ባገደመች ቁጥር ከተማሪው ሹክሹክታ መሐል የአቤል ስም ጆሮዋ ውስጥ ጥልቅ ይላል ። ገና ፈተና ከማለቁ ምሽቱን በሴቶች መኝታ ቤት ውስጥ ከምሳ ጎደል ሐሜቱ ያተኮረው በእሷና በአቤል ሁኔታ ላይ ነበር ። ሰምታ እንዳልሰማች ጆሮዋን በመድፈን አካባቢውን መጋፈጥ አልቻለችም ። ፈተና ባለቀ ማግሥት ግቢውን ለቅቃ ለመውጣት የተነሳሳችውም በዚሁ ምክንያት ነው ። ለተወሰነ ቀናትም ቢሆን ፣ ከአቤል ዐይን መራቅ ለእሷም ከብዷታል ። ሆኖም ማርታና ቤተልሔምም ለዕረፍት ግቢውን ስለሚለቁ ፣ ብቸኝነት እንዳያጠቃት ፈርታ ነው አብራቸው ግቢውን ለመልቀቅ የወሰነችው ።

" ትዕግሥት ፣ ምነው ፈዘዝሽ ? " አላት እስክንድር ፣ ከማርታ ጋር የያዘውን ጨዋታ አቋርጦ ። ከጨበጣት ጀምሮ እጇን ሳይለቅ እያሻሸ ነበር ። ሳምሶን ጨዋታ አጥቶ " ታዲያስ ? " ብሎ እየጠየቀ ፣ " እና " ተብሎ እየተመለሰለት ፣ ለወጉ ያህል አብሮአቸው እንደ ቆመ ነበር ።

ትዕግሥት እስክንድር ለጠየቃት ጥያቄ ፣ መልስ ሳትሰጠው ዝም ብላ ተመለከተችው ። አስተያየቷ ጤናማ አልነበረም ። የሦስቱንም ወንዶች የደከመ አካልና የጠወለገ ፊት በማየት ፣ ውጭ አድረው መምጣታቸውን ለመገመት ችላለች ። ግን ውጭ የት ? እና ምን ሲያደርጉ ? ቅናት ተሰማት ። እስክንድር አቤልን እንዳሳሳተው አድርጋ በመገመት በጥላቻ አየችው ። አቤል በማርታ ላይ ያለውን ዐይነት መጥፎ ስሜት ትዕግሥት በእስክንድር ላይ ማሳየት ጀመረች ።

እስክንድር ይህን የትዕግሥትን ውስጣዊ ለውጥ ሳያጤን ፣ “ ማርታና ቤተልሔም እንኳ ከካምፓስ ቢወጡም እዚሁ ከተማ ናቸው ! እንቺ ግን የት ልትሔጂ ነው ? ” ብሎ ጠየቃት ።

አቤል የዚህን መልስ ለመስማት ጆሮውን አሰላ ።

ትዕግሥት የእስክንድርን ጥያቄ ለመመለስ ተገደደች ። “ እኔም ወደ ሀገሬ ወደ ደብረ ዘይት ነኝ ! ዕረፍቴን ከወላጆቼ ጋር ላሳልፍ ብዬ ነው ። ”

የአቤል ልብ እንደገና ተንፈራገጠ ። ወደ ወላጆቿ ዘንድ ለመሔድ መነሣቷን ገና ሻንጣዋን ሲያይ የገመተ ቢሆንም ፣ ከእሷው አፍ መስማቱ የባሰ ልቡን ረበሸው ። ሆዱን እንቦጫቦጨው ። ደብረ ዘይት ከአዲስ አበባ ስንት ኪሎ ሜትር ይሆን ? በስም እንጂ አቤል ቦታውን አያውቀውም ። እና ቆሞ ሲያሰላስል ትዕግሥትን ሳያይ የሚከርመው ዐሥራ አምስት ቀን፣ ዐሥራ አምስት ዓመት መስሎ ታየው ።

“ እንሒድ እባካችሁ ! ” የሚለው የሳምሶን ድምፅ አቤልን ከሐሳቡ ፣ እስክንድርንም ከወሬው አቋረጣቸው ። ሆዱን ስለ ሞረሞረው፣ ከሴቶቹ ለመለየት ቸኩሎ ነበር ።

አቤል የሳምሶንን ድምፅ ተከትሎ መራመድ ጀመረ ። ሴቶቹም ለስንብት ዐይናቸውን አቁለጨለጩ ። እስክንድር ግን የያዘውን የማርታን እጅ መልቀቅ አልፈለገም ነበር ።

“ እሺ እንግዲህ ፣ ታዲያ ዕረፍቱን የት ትገኚያለሽ ? ” አላት የግራን እጅዋን እየለቀቀ ።

“ ያውልልኝ ! ” አለችና ስልኩ ቁጥሯን ነገረችው ። ከእሱ ጋር ስታወራ ወደ አቤል እያየች ነበር ። አቤል ሲናገር ወይም ሲጫወት መስማት ትፈልጋለች ። ይህ ጀግን ፣ ኩሩ ሰው ሲተነፍስ ምን እንደሚመስል መስማት ትመኛለች ። ለምን እንደማያናግራት አይገባትም ። አጠገቧ አንድም ቃል ተንፍሶ አያውቅም ። ሲጨብጣትም እጇን እየዘገነነው ነው ። ልክ እንደ አባቷ ገዳይ ነው የሚያያት ።

አሁንም ሳይሰናበታቸው ሔደ ። እስክንድርና ሳምሶን ልጃገረዶቹን ተሰነባብተው ሲከተሉት፣ ኮቴአቸውንና ድምፃቸውን ሰማ ። ከትዕግሥት ጋር ጀርባ ተሰጣጥተው ተለያዩ ፣ እሷ ወደ ውጭ ፣ እሱ ወደ ግቢ ። ዝም ብሎ ወደፊት ለመቀጠል አልቻለም ። ዘወር ብሎ ሊመለከታቸው ፈለገ ። እስክንድርና ሳምሶን በአድራጐቱ ሲያፌዙበት በሐሳቡ ታየው። አልዞረም ።

መለየት ! ለጥቂት ቀናትም ቢሆን ከሚወዳት ልጅ ዐይን መራራት ! ለዚያውም ሳይሰነባበቱ ፣ ሳይነጋገሩ ፣ የፍቅርን እሳት በልብ ውስጥ አዳፍኖ መለያየት ! ሆዱን ባር ባር አለው ።

pdfelement
Remove Watermark Now

ምዕራፍ ሀያሁለት

ጊዜ ወደፊት አይገፈተርም ። ጊዜ ለሰው ጭንቀትም ሆነ ደስታ ደንታ የለውም ። የራሱን ሥርዓት ጠብቆ ነው የሚሄደው ፤ ያለፈ ጊዜ አይመለስም ፤ የወደፊቱ ደግሞ እንደ ፈለጉት ፈጥኖ አይመጣም ። ሰው በጊዜ ቁጥጥር ሥር ነው እንጂ ፣ ጊዜ በሰው ቁጥጥር ሥር አይደለም ። ሰዓት ሰው ሠራሽ ነገር ነው ፤ ምናልባት በማዞር ካለበት ሰዓት ወይም ደቂቃ ማስቀደም ይቻላል ። የቀን መቁጠሪያም ሰው ሠራሽ ነገር ነው ፤ አንዱን ወር ዐልፎ ሌላውን ወር ማየት ይቻላል ። ቀንን ገፍቶ ማስመሸት ወይም ምሽትን ገፍቶ ማንጋት ግን የማይቻል ነው ።

አቤል ቢቸግረው እንዲህ ዐይነት የጊዜ ምርምር ውስጥ ገባ ። ችግሩ ነው ምርምሩን የጋበዘው ። ቀኑ እስኪመሽለህ ፣ ሌሊቱ እስኪነጋልህ እያለው ተቸገረ ። በሌላው ተማሪ የዕረፍት ጊዜ ፣ ለእሱ ግን የመከራቸው ደስታ የሚያንቀት ጊዜ ሆኖበታል ። ቀንም ይቶዋል ፣ ማታም ይቶዋል ። ነገር ግን እንቅልፍ አይወስደውም ። እንዲሁ አልጋው ላይ እየተገላበጠ በሐሳብ መብከንከን ሆነ ። ጊዜ ከመቼውም ይልቅ የኋሊት እየተጎተተ የሚያቃስት መሰለው ።

ሳምሶን ለዕረፍቱ ወደ ቤቱ ስለ ሔደ መኝታ ክፍላቸው ውስጥ የቀሩት አቤል ፣ እስክንድርና " ድብርት " ብቻ ነበሩ ። " ድብርት " ፈተና ካለቀ በኋላ ፣ ያሳየው ለውጥ ቢኖር አልጋ ማንጠፉ ብቻ ነው ። በተረፈ እንደ ጥንቱ "ድብርት " ጥናቱም ቢቀር ያው አልጋውን በጋቢ ጋርዶ በራሱ ሕልም ውስጥ መኖሩን አልተወም ። ወደ ውጭም ቢወጣ ብቻውን ነው ።

እስክንድር የዕረፍት ጊዜ ጓደኛው መጽሐፍ ነው ። የአማርኛና የእንግሊዝኛ ልብወለድ መጽሐፎችን እየተዋሰ

ሲያነብ ስለሚውል ፣ ቀኑ በፍጥነት ነው የሚገሰግስለት ። ማንበብ ስልቸት ሲለው፣ወደ መዝናኛው ክበብ እየሔደ ቼስ ይጫወታል ። መቼም ከሱ በታ ሰው ቢጠፋ ሚስተር ሆርስ አይጠፋም ።

እስክንድር በዚህ ሁኔታ የዕረፍቱን ጊዜ ቢያሳልፍም፣ ከአቤል ጋር አብሮ መጨነቁ አልቀረለትም ። በትሙ በሚፈቅደው መጠን አቤልን ለማዝናናት የማያደርገው ሙከራ የለም ። ከእነበባቸው መጽሐፎች ውስጥ ጥሩ የሚላቸውን መርጦ ይሰጠዋል ። አቤል ግን ነጻ አዕምሮ ስለሌለው፣ አን ዱንም ከንባዕሙ አንብቦት አያውቅም ። ጀምሮ ሳይጨርስ ሰው ይቀራል ። ወይም በግል ሐሳቡ ውስጥ እየዋዠቀ ገጹን በመቁጠር ብቻ ይጨርሰዋል ። እስክንድር ወደ ቼስ መጫወቻው ቦታ ሲሔድ አቤል አብሮት እንዲሔድ ለማድረግ ቢሞክርም እሺ አላለውም ። ከሚስተር ሆርስ ጋር ከተጣላ ወዲህ የመዝናኛ ክበቡን ረግጦት አያውቅም ።

አቤል ወደ ውጭ ብቅ እያለ ከሰዎች ቢቀላቀል ፣ ጊዜውን መዝናኛ ቦታዎች እየሔደ ቢያሳልፍና በአንዳንድ እንቅስቃሴዎች ቢሳተፍ፣ ጭንቀቱ እንደሚቀልለት እስክንድር ቢረዳም ፣ ይህን ለማድረግ ሁኔታዎች አልተመቻቹለትም ። አብዛኛው መዝናኛ ገንዘብ ይጠይቃል ። ይህን ማሟላት አይችሉም ። ገንዘብ በማይጠይቅበት መዝናኛ ቦታ ለመዋል ደግሞ የአቤል ሙሉ ፈቃደኝነት አይገኝም ። ሌላ ቀርቶ ከእስክንድር ጋር ከሚያወራበት ጊዜ ይልቅ፣ ብቻውን ተደብሮ ውስጥ ውስጡን ነገር ሲያብሰለስል የሚውልበት ጊዜ ይበልጣል ።

ትዕግሥት በተለያየ መልክ በሕልሙ እየመጣች ትታየዋለች ። አንዴ ይጣላሉ ፤ አንዴ ጥሏው በመሔዱ የተሰማውን ቅሬታ ይገልጽላታል ፤ አንዳንዴ ደግሞ ደብረ ዘይት ድረስ ሔዶ ሲገናኛት ያድራል ። ቀን ያሰበውን ማታ በሕልሙ ይደግመዋል ። አንዳንዴ በቅዠት ይወራጫል ።

ከትዕግሥት ናፍቆት ጋር ተደርቦ የወላጆቹ ፣ በተለይም የእናቱ ሁኔታ ፊቱ ላይ እየተደቀነበት መጨነቁ አልቀረም ። ያሰብ ያሰብና ሁሉም ነገር ፍቺ የሌለው እንቆቅልሽ ይሆንበታል ። ሆኖም እንቆቅልሽ ነው ብሎ አይተወውም ።

ተመልሶ በዚያው ሐሳብ ዙሪያ ይሽከረከራል ። በሐሳብ ከመብከንከኑ ጋር የምግብ ፍላጎቱም እየቀነሰ ስለ... በጣም ከስቶ ነበር ። ግን ለዚህ ደንታ አልነበረውም ። እካሉ መንምኖ ነፍሱ ብቻ ከውስጥ ሚን ሚን እስክትል ይጠብቃታል ።

ብርቅነሽ ትዝ ስትለው የደስታ ብርሃን ትፈነጥቃለች ። ስለ እሷ ማሰብ ደስ ይለዋል። እብሯት ካደረ ጀምሮ የመውደድ ስሜት ተቀርጾበታል ። የፍቅሩን ዐይነት ግን በግልጽ ለይቶ ማወቅ አልቻለም ። ትዕግሥትን ይወዳታል ፤ ብርቅነሽንም ይወዳታል ። የመውደዱ ዐይነት ይለያያል ። ሲያስቡት ደስ የሚልና ሲያስቡት የማያሠቃይ ፍቅር ! ስለ ብርቅነሽ ማሰብ ያስደስተዋል ፤ አያሠቃየውም ፤ ጭንቅላቱን አይበጠብጠውም ። ስለ ትዕግሥት ማሰብ ግን ያሠቃየዋል፣ ይበጠብጠዋል ፤ ያስለቅሰዋል ። እንዲያም ሆኖ ፍቅሩ ለም ታሠቃየው ለትዕግሥት ይደላል ። ሙሉ ልቡን ያሳረፈው በትዕግሥት ላይ ነው ። ቀደም ምስጢሩን ካካፈላት ፣ ገላዋን ከቀፈውና ትኩሳቷን ሲቀበል ካደራት ሴት ይልቅ፣ ከዐይኑ ላላለፈች ሴት ፍቅሩ ማመዘኑ ለምን እንደሆነ ሊገባው አልቻለም ። ' የፍቅር ምስጢሩ ምንድነው ? ' ሲል አሰበ ፣ ' ፍቅር የሚወደው ሥቃይን ይሆን እንዴ ? '

አንድ ቀን ብርቅነሽን ሲያስታውስ ከውስጡ ፣ " ሔደህ እያት " የሚል አንዳች ግፊት መጣበት። ለእስክንድር ሳያማክረው ተደብቆ ብቻውን ሔደ ። ለምን እንደሚሔድና ሲያገኛት ምን እንደሚላት አላሰበበትም። ገብቶ ለመጫወትም ቢሆን ፣ የሚጠጣ ለማዘዝ በኪሱ ገንዘብ የለም ። እናም ቡና ቤቱ አጠገብ ሲደርስ ቀጥ ብሎ ቆመ ።

የቡና ቤቱ በር ክፍት ነው ። ነገር ግን ድምፅ አይሰማበትም ። እንደዚያ ዕለቱ ምሽት ሙዚቃና የሰው ጫጫታ የለበትም ። ክዝንቦች እምምታ በቀር ጸጥ ረጭ ብሏል ። መግባት አልደፈረም ። እየተንጎራደደ ሰው ብቅ እስኪል ይጠብቅ ጀመር ። ጥቂት እንደ ቆየ፣ አንዲት ሴት የከሰል ምድጃ ይዛ ከውስጥ ብቅ አለች ። አለባበሷ መናኛ ነው ። ፍሺን የገርዳስ አሰራለች ።

Remove Watermark Now
pdfelement

አቤል ሲያያት ክው አለ ። የዋህነቷንና ጥሬነቷን እይታ የቡና ቤቷ ባለቤት ማታ ማታ እንደ አሻሻጭ ፣ ቀን ደግሞ እንደ ገረድ ነው የምትጠቀምባት ። ከሰሉ እንዲቀጣጠል ላት ምድጃውን ወደ ንፋስ አድርጋ ቀና ስትል አየችው ። ቶሎ አልለየችውም ። ያው እንደ መንገደኛ ነበር የተመለከተችው ። ሲታየው ተደናግጦ ጀርባውን ሰጥቷት ወደ ኋላው ሊመለስ ፈልጎ ነበር ። ግን ዐይኑን ከማሸሹ በፊት የምታውቀው ወንድ መሆኑን ለይታ ጥርሷን ብልጭ አረገችለት ። እሷን ፍለጋ ያልመጣ ለመምሰል እጁን ኪሱ ከትቶ በማዶ ለሽ አረማመድ ተጠጋት ። ስሜቱን ለመሸፈን በከንቱ ደከመ እንጂ በድንጋጤ ፊቱ ቀልቶ ገንባሩን አልቦት ነበር ።

“ ውይ ፣ አንተ ነህ እንዴ ! በሞትኩት ! ምነው ጠፋህ ! ” አለችው ፣ ከልብ በሆነ አነጋገር ።

ምንም ሳይመልስላት ፣ ስሜቱን በፈገግታ ብልጭታ ለመሸፈን እየሞከረ ጨበጣት ።

“ ሙት ፣ እውነቱን እኮ ነው ! ጠፋህ ? ቆይ እስኪ ስንት ቀን ሆነን ፣ እዎ ፣ ሳምንት በልጦሃል ። እኔ ከሚሌ ነገ ትመጣለህ እያልኩ በልቤ ሳስብህ ነበር ” አለችው ።

‘ እውነቷን ይሆን እንዴ ! ’ ሲል አሰበ ። ግን እውነም ከመቅለስለሱና ራሱን ከማከክ ሌላ ምንም አልመለሰም ። ድምጿ የእውነት ቅላጼ ነበረው ። የተናገረችው የልቧን ነው ! ለአቤል አንድ ጥሩ የሆነ ስሜት አድሮበታል ። ሴት ያልለመደ መሆኑና የተማረ መሆኑ ፣ በስሜቷ ውስጥ እንዲቀረጽ አድርጎታል ። እናም እንዳለችው እብራው ካደረች በት ሌሊት በኋላ ዐልፎ ዐልፎ በልቧ ታስበው ነበር ። የተ ዋወቀችበት ሙያ ሆኑና በወሲብ ተገናኙ እንጂ ፣ እሷ ለሱ ያደረባት ስሜት ሐሳቧንና ችግሯን እንደምታዋየው ፣ እሱም በዕውቀቱ እንደሚረዳት የትርብ ዘመድ ወይም ታናሽ ወንድሟ ዐይነት ነበር ።

“ በል እሺ ግባ ! በሩ ላይ አትቁም ” አለችው ፣ ከእሱ እንኳንም ቃል ባለመስማቷ እያዘነች ።

“ አአይ ልሒድ ! ድንገት ሳልፍ'ኮ ነው ” አላት ፣ በአንድ በኩል እንደ መግደርደር እያለ ፣ በሌላ በኩል ደግሞ የኪሱን ባዶነት እያሰበ ።

“ ግባ እባክህ፣ ትንሽ ተጫውተህ ትሔዳለህ ” አለችና ጎተት አደረገችው ።

በባዶ እምነትና ኩራት የተገነባ ግትር ሰውነቱን እቅል ላ መንተቷ ውስጡን ደስ አሰኘው ። ራሱን አትልሉ መቅረብ አይችልም ። ንጹሕ ልብ ያለው ሰው አትልሉ ሲቀበለው ግን ይወዳል። በልቡ “ የሚቀጥለውስ ደረጃ ምን ይሆን ? ” እያለ ያለማመንታት ወደ ውስጥ ዘለቀ ።

“ ምንም ሰው የለም እንዴ ? ” አላት ፣ ቅርቡ ባጋጠመው ወንበር ላይ እየተቀመጠ ።

“ ውይ ፣ ቀን ምን ገበያ አለ ብለህ ነው ? ያው ማታ ነው ጥቅ የሚለው ” አለችው ፣ እጠገቡ እየተቀመጠች ።

እጠገቡ ስትቀመጥ ጊዜ ልቡ ናድ ናድ ይል ጀመር። ሰሰ ውነቷ መቅረቡን ቢወደውም ከእሷ ካልመጣ በቀር ፣ እሱ ደፍሮ መጠጋትም ወይም መተሻሸት አልቻለም ። እንዲያውም በዚያን ሌሊት ራሱ ደፍሮ ከንፋን ዘርግቶ ይህችን ሴት እቅፎ ማደሩን ዛሬ ተጠራጠረ ። ማድረግ በማይችለው ነገር ላይ ለመገፋፋት መጠጥ መልካም ቅመም ሳይኖረው አይቀርም ብሎ ገመተ ።

“ እሺ ፣ እስቲ በል ተጫወታ ” አለችው ተጠለችና ፣ ሣቅ እያለች ።

እሺታውን ለመግለጽ የሚያዋትተት ዐይኖቹ ከጥርሷ ትራማይሌ ንቅሳት ላይ ዐረፉ ። የማቂ ያንጭ ምን እንደሆነ ማወቅ አልቻለም ። ‘ ምናልባት እብሬእት ያደርኩባትን ሌሊት አስታውሳ ይሆን እንዴ ? ’ በሚል ጥርጣሬ በእንዴ ፊቱን ሳብ አስመጠው ።

“ አህን ዕረፍት ላይ ናችሁ አይደል ? ” አለችው ፣ ስሜቱን ሳታዉን ።

" እዎ ፣ ብቻ ዕረፍቱ ወደ ማለቁ ነው ። "

" ጨካኝ ነህ ግን አንተ ። ዕረፍት ሆነህ ይሆን ያህል ቀን ሳትመጣ ! ! "

" ጭካኔ አይደለም " አላት ፣ ድምፁ ከመድከሙ የተነሣ የራሱ መሆኑ እያጠራጠረው ።

" ታዲያ ምንድነው ? "

ምን እንደሚላት ግራ ገባው ። ፍርሀት ፣ የኪስ መድረቅ ? ወይስ ጭራሹን ያለ መፈለግ ?

ለመልሱ ሲጨነቅ አይታ ፣ ሐሳቧ ቶሎ ሌላ ነገር ላይ ሮጠ ።

" ያቺ ልጅ እንዴት ናት ? "

" የቷ ? " አለ ፣ የማይፈልገው ጥያቄ መሆኑን ገምቶ ዐይኑን እያፈጠጠ ።

" ያቺ የኒቨርስቲ ያለችው ! ምነው ሌሊት ያጫወትከኝ " አለችው ድንገታ ባጣ ቀላል ስሜት ።

ከሌላ ሰው ስለ ትዕግሥት እንዳችም ጥያቄ ሆነ ጨዋታ ህንግብት አይወድም ። የብርቅንሽ አጠያየቅ ግን፣ ለጊዜው ቢያስደነግጠውም ድንጋጤው ጭንቅላቱ ውስጥ አልቆየም ። ምክንያቱም የብርቅንሽ አጠያየቅና አቀራረብ እንደ ምሁራት ከፍተኛ አትኩሮት ያለውና የሰው ስሜት የሚያጤን ዐይነት አልነበረም ። ነገሮችን ሁሉ ቀላል አድርጋ በቀላል እንጋገር ነው የምታቀርባቸው ። መልስ ብታገኝ እሰዬ ፣ ባታገኝም ወደ ሌላ ጨዋታ ትሸጋገራለች እንጂ ፣ ሥራዬ ብላ የሰው ስሜት በማጥናት ወይም ነገር በማውጣጣት አትጨነቅም ።

" ግቢ ውስጥ የለችም ፣ ለዕረፍቱ ወጥታለች " አላት ፣ ደፋር ጥያቄዋ አደፋፍሮት ፣ ድንጋጤው ተገ ብሎለትና ነገሩን ማቅለሏ ፣ እሱም አቅሉ እንዲያየው ገፋፍቶት ።

Remove Watermark Now

" ውይ ፣ ሥፈሯ የት ነው ? " አለችው ።

" ደብረ ዘይት " ሲላት ፣ ጉሮሮው ላይ አንዳች ነገር እየተናነቀው ነበር ።

" ውይ ፣ ከአዲስ አበባ ውጭ ? " አለችው ከልቧ እዝና ። ትዕግሥትን ሳያያት ማደር እንደማይችል አጫውቷት ስለ ነበር ፣ ርቃው ስትከርም ምን ያህል እንደሚሠቃይ በመገመት አዘነችለት ። ከእሱ መልስ ሳትጠብቅ ቀጥላ ፣

" ስትሔድ ምን አለችህ ? " አለችው ።

" ምንም ። "

" ምንም አልተባባላችሁ ? አሃ ፣ በቃ ተነጋግራችሁ አታውቁም ? "

በአሉታ ራሱን ነቀነቀ ።

" ውይ ! ምን ዐይነት ፍቅር ነው ? " አለች ።

" ጭፍን ፍቅር ነዋ ! " አላት በብሽቀት ። የሆነ ነገር ዐይኑን ለበለበው ። የገዛ ልቡ ከበደው ። በዚህ እርዕስት ላይ ቀጥሎ ከብርቅንሽ ጋር መጫወት እንደማይችል ገመተ ። ይሆን ያህልም ግልጽ የሆነው ለእሷ ብቻ ነው ። እሷም ከዚያ በላይ ልትጠይቀው አልቻለችም ። ቃላት መለዋወጥ ቀርቶ በሙሉ ዐይን ተያይተው ከማያውቁ ፍቅረኞች ምን መረጃ ይገኛል ? አብዛኛውን ድፍን ሁኔታ አብረው ያደሩ ዕለት አጫውቷታል ። እና ዝም ብላ ዐይን ዐይኑን ስታየው፣ስሜቱ የተጋባባት ትመስል ነበር ።

እንዲህ እየተጫወቱ ትንሽ እንደ ቆዩ፣የቡና ቤቷ ባለቤት ከጓዳ ብቅ አለች ። ከቀኑ አምስት ሰዓት ተኩል አካባቢ ቢሆንም እሷ ገና በሌሊት ልብሷ ነበረች ። ፊቷ ሲያዩት ይከብዳል ። በዚያ ላይ ገና ከመኝታዋ መነሣቷ ስለሆነ ፊቷ ላይ የተጋደመው ሰምበር መልክ አሳጥቶአታል ። በሒና የቀላው ጸጉሯ ትንሽ ቢያደምቃት ኖሮ፣ጭራ ትመስል ነበር ። ልቤል ምን ምሽት ያያት ሴት መሆኗን ተጠራጠረ ። ያኔ ታምር ነበር ። ' የቡና ቤት ሴቶች ውበታቸው ማታ ማታ ብቻ ነው ማለት ነው ? ' ሲል አሰበ ።

"ባለቤቷ ናቸው እንዴ ?" ሲል ብርቅነሽን ሹክ ብሎ ጠየቃት ።

"አዎ" አለችና ብርቅነሽ እየሣቀች ፣ "ብቻ አንቱ ስትላት እንዳትሰማህ ፣ አትወድም" አለችው ፣ እሷም እንደሱ ሹክ ብላ ።

"እኝህን የሚያክሉ ሴትዮ አንቺ ማለት ነውር ነው ብዬ ነው!"

"ሆሆይ ! እሷ ስትሰነብት ልጃገረድ ነኝ ሳትል አት ቀርም" አለችው ፣ እንደገና ሣቋን አፍና ።

ባለቤትየዋ እየቀረበች ስትመጣ ጨዋታቸውን አቋረጡ ።

"ከሰሉ አልተቀጣጠለም እንዴ ?" ስትል ብርቅነሽን በተቆጣጠነ ድምፅ ጠየቀቻት ። ቡና ማፍያቸው ሰዓት ነበር ።

"ውይ ፣ እረ እስካሁን ይቀጣጠላል" አለችና ብርቅነሽ ተስፈንጥራ ብድግ አለች ። ከሰሉ እንዲቀጣጠል ውጭ ማድረጓን ዘንግታው ነበር ።

"ሻሽሽ ሊወድቅ ነው ?" አላት አቤል ፣ ከጀርባዋ ላይ ሲንሸራተት አይቶ ።

"ኬሬዳሽ !" አለችና ጭራሯን ፈትታ ጣለችው ። በልቡ 'የቆሀ ፍጡር' እያለ ከተቀመጠበት ተነሥቶ ወደ ውጭ ተከተላት ።

"ምነው ተጫወት እንጂ ፣ እኔ'ኮ ከሰሉን ላገባ ነው ።"

"ተጫወትኩ'ኮ ! ልሒድ" አላት ፣ ወደ ፊቱ እየተራመደ ።

"እሺ በል ፣ ማታ ትመጣለህ ?"

"እ ?"

"ማታ ና !"

እሺ ብሎ ተሰናበታት ። ደስ ብሎት ሞለ ። እናም 'እን ዲህ ደስታ የምትሰጠኝ ከሆነ ለምን ደጋግሜ አላያትም !' የሚል ሐሳብ አደረበት ። ብርቅነሽ ጋ መሔዱን ለእስክንድር አልነገረውም ። ድብርትን ፈልጎ አንድ ብር እንዲያበድረው ጠየቀው ። ድብርት ምን ጊዜም ገንዘብ አያጣም ። ለክፉ ቀን በሚል እምነት እንደሚቀብር አቤል ያውቃል ። ከዚያ በፊት ጠይቆት ስለማያውቅ ፣ ድብርት ገርሞት አንድ ብር አወጣና ሰጠው ። ከሳጥኑ ውስጥ ፣ ከሥር ፣ ከመጽሐፍ ሽፋን ብሩን መገዝዝ ሲያወጣ ሲያየው አቤል ገረመው ። 'የሰውን እጅ ብቻ ሳይሆን የራሱንም እጅ ሳይጠረጥር አይቀርም' አለ በሐሳቡ ።

አቤል ከካ ኪሳውን ይዞ ማታ ወደ ብርቅነሽ ዘንድ አመራ ። ከካምፓስ ውስጥም ሆነ ውጭ እስክንድር እንዳያገኘው መንገድ እየመረጠ ነበር የሔደው ።

ቡና ቤቱ ሲደርስ የተለመደች ፍርሀቱ መጣችበትና ቆሞ ትንሽ አመነታ ። ቡና ቤቱ ጨለም ብሎ ሞልቶ፣ ቻቻታው ጾርቶ ነበር ። ቀስ ብሎ ወደ በሩ ተጠጋ ። አንገቱን ወደ ውስጥ ገባ ሲያደርግ፣ ዐይኑ አንጣጥሮ ብርቅነሽ ላይ ዐረፈ ። የሆነ ነገር ፊቱ ላይ ብልጭ አለበት ። ራሱን መቆጣጠር ያቃተው ይመስል - በሩን ደገፍ ብሎ ቆመ ። ብርቅነሽ ባንኮኒው አጠገብ አንድ ወንድ ጭን ላይ ተቀምጣ ቢራ ትጠጣለች። ከት ከት እያለች ከልቧ ትሥቃለች ፣ ትጫወታለች ። የቆሀ ልቧን ለማንም ከፍታ ትሰጣለች ። ወንድየው በአንድ እጁ ወገቧን ይዞ በአንደኛው ጡቶቿን እያሻሸ አብሯት ይሥቃል ፣ ይጠጣል ፣ ይጫወታል ።

አቤል እንዳያት እንድታየው አልፈለገም ። ለምን ከማንም ጋር ትሥቃለች ! ለምን ከማንም ጋር ትጫወታለች ! ለምን ለማንም ልቧን ትከፍታለች ! ሳታየው ቀስ ብሎ ወደ ኋላው ተመለሰ ።

ወደ መንገዱ ሲያቀና በሐሳቡ የቡና ቤቱ ሰው ሁሉ ግልብጥ ብሎ ወጥቶ ፣ "ግባ እንጂ ፣ ምነው ተመለስክ ? የቀናህባት ሴት አለች እንዴ ? ቡና ቤት'ኮ ነው የመጣኸው" የሚለው መሰለው ።

Remove Watermark Now
pdfelement

የገባስሜቱን እንደሚሸሽ ሁሉ ፊቱን ወደ ስድስት ኪሎ አቅንቶ መንገዱን ጀመረ ። በሐሳቡ ውስጥ ገንዘብ ከፍተኛውን ቦታ ይዞ አብሮት ገሰገሰ ። ገንዘብ ፈለገ ። ገንዘብ ፈጥኖ ለማግኘት ጓጓ ። ገንዘብ የነገሮች ሁሉ ማስረፊያ ነው ፣ አለ በልቡ ።

ምዕራፍ ሀያምስት

የዕረፍቱ ጊዜ ለአቤል ብቻ ሳይሆን፣ለአብዛኛው ተማሪ
ረኛም ነበር ። በጥናት መወጠር የለመደ አእምሮ ሥራ
ሲፈታ ደቂቃዋም ትረዝማለች ። የአዲስ አበባዎቹ ተማሪ
ዎች እንኳ አብዛኞዎቹ ወደየዘመዶቻቸው ወጥተው ስንብ
ተዋል፡ከየክፍለ ሀገሩ የመጡ ተማሪዎች ግን፣ መሔጃም ሆነ
ጊዜ ማሳለፊያ በማጣት በዝነው ነው የሰነበቱት ። ቀን ቀን
ሁሉም ተደብረው ይውላሉ ። ጨዋታና ቀልድ የሚኖረው
ማታ ማታ በየመኝታቸው ሲሰፍሩ ነው ። በአብዛኛው
መኝታ ክፍል ተደጋጋሚ የጨዋታ እርዕሶች ሆነው የሚ
ቀርቡት የአቤልና የትዕግሥት የዐይን ፍቅር ፣ የለማና የቢ
ተልሔም ጉዳይ ፣ ወይም ሌሎችን የተደረሰባቸው አዲስ
ፍቅረኞችን ማጋለጥ የመሳሰሉት ናቸው ።

የግቢውን የፍቅር ታሪክ መሰለልን መዝናኛቸው አድ
ርገው የያዙ አንዳንድ ተማሪዎች አሉ ። ወሬአቸውን የሚ
ያደምቁት የፍቅረኞቹ ጓደኛ በመምሰል ቀርበው ምስጢራ
ቸውን እየሰረሰሩ ነው ። በዚሁ ተግባራቸው ፣ “ ሳተላይት ”
“ ሮይተር ” ፣ “ ቢቢሲ ” የሚል የቅጽል ስም የወጣላቸው
ተማሪዎች ነበሩ ። ወሬ አጠናቅረው መጥተው በግቢው
ያሰራጫሉ ። ምሽት ላይ እነሱ ሲመጡ፣ ሁሉም ወሬ ለመስ
ማት ከተኛበት ብድግ ብድግ ይላል ።

“ ያልሰማህ ስማ ! የሰማህ ላልሰማ አሰማ ! አዲስ
ዜና ፡— በዚህ በዝግ ጊዜ ውስጥ አንድ መምህር ከአንዲት
ተማሪው ጋር በዋቢ ሸበሌ ሆቴል የዳንስ ምሽት ላይ
መታየቱ፣ ከታመኑ የዜና ምንጮች ደርሶናል ። ”

‘ ደሞ ማን ይሆን ? ’ እያለ ተሜ ከመኝታው ውስጥ
በእንሶላው ብቻ እየወጣ ፣ በጆሮው ሳይሆን በመላ ሰውነቱ
የሚያዳምጥ ይመስል፣ ወሬው ወደ ነፈሰበት ይጠጋል ። ምን

ጊዜም የሚሞቀው ፤ እነ “ ሮይተር ” እነ “ ሳተላይት ” ያሉበት መሻታ ክፍል ነው ። ብዙ ተማሪ ክፍሉን ትቶ እነሱ ያሉበት ድረስ እየመጣ ያመሻል ።

“ ማነው እሱ በናትህ ? ”

“ ለማን ታውቁታላችሁ ? ሁለተኛ ዓመቶችን የሚያስተምር ራሰ - በራ ሰውዬ ። ”

“ እ ፤ በመቸኑት ። ከማን ጋር ነው የታየው ? ” ይላል የማያውቀው ።

ለማን የማያውቀው ደግሞ ፤ በእዝነ ልቡናው ለማን ፍለጋ ይጓዛል ።

“ ቤተልሔም ከምትባል ቀይ ወፍራም የሁለተኛ ዓመት ተማሪ ጋር . . . ”

“ ውይ ! እሷንማ ሲያወጣት ቆይቶ የለም እንዴ ? ” ይላል ፤ ከእሁን በፊት ቀድሞ ወሬውን የሰማ ።

“ ሒ . . . ድ ? ” ይላል ፤ ለወሬው እንግዳ የሆነ ሁሉ በአድናቆት ።

“ ሺሬ እንዲያውም ሊጋቡ ነው ” ሲል ቤተልሔም ጣት ላይ የጌጥ ቀለበት ያየው ደግሞ ነገሩን ያጋንናል ።

“ ሰጥ እንግዲህ ! ” ይላሉ ፤ ውሸቱ አልዋጥላችሁ ያላቸው ።

“ ተወው እስኪ ያውራ ፤ እጅሬ መቼም መስጠት ልማዱ ነው ። ”

ውሸት ፈጥረው የወሬ ማጣፈጫ እያደረጉ በማቅረብ የተካኑ ተማሪዎች እሉ ። “ ሰጥ እንግዲህ ” የጨዋታቸው አርዕስት ሲሆን ፤ እነሱ ደግሞ “ እባ መስጠት ” በመባል ይታወቃሉ ።

ውሸቱ ከፍ ያለ እንደሆን “ ሮማ ” ይባላል ። ቀቆቆቹ “ ሬጋሙች ” ሲባሉ ፤ የፕሮግራማቸው ስም ደግሞ

“ሬማ” ነው ። ማኅበራዊ ኑሮን የሚጠሉ ጥቂት መሠሪዎች ካልሆኑ በስተቀር ፤ የአብዛኛው ተማሪ — የሮይተሩም ፤ የሬጋሙም — ተግባር የዩኒቨርሲቲውን የዕረፍት ጊዜ ሕ ለማጣፈጥ ነው ።

“ እባካችሁ ዉሸታውን ወይ ቀልድ አትቀይሩት ፤ ” ይላል ለወሬው የጓጓ ፤ አምርሮ ።

“ ቢታ ፤ ይኼው ነው ፈሰማ ቤተልሔምን አወጣት ። ”

“ ‘ለ’ ያለምንም መጨነቅ በእጅዋ ገባ ማለት ነው ። ከምስ ደግሞ ከራሱ ትምህርት ዐልፎ ሴሎቹም ጓደኞቹ እንዲ ረዷት ይለምንላታል ። ”

“ እናታቸውን ! እነዚህ ሴቶች ዉረሱን ’ ከ ! ጭንቅ ላት ሲያጡ በወሲብ ዩኒቨርሲቲን ሲወጡ ! ” ሲል ፤ ሁሉም በብሽቀት ጥርሱን እያንቀጫቀጨ በጅምላ ሴቶቹን ይራገማል ።

“ ሰካ ሴዚህ ነው ” ይላል ፤ አርዕስቱ እንዳይቋረጥ የሚፈልገው ፤ ለአርዕስቱ እንደገና ሕይወት ለመስጠት ቅመም እያዘጋጀ ።

“ ምን ? ” — ብዙ ጆሮዎች ሰልተው ይቆማሉ ።

“ ሰሞኑን ለማ ከሚስተር ራህማን ጋር ግንባር ፈጥሮ የሚታየው ! ”

“ ራህማን ? ”

“ ሚስተር ራህማን እኛያ ህንዳዊው ። ”

“ አ ! አ ! ” — ሞቅ ያለ ሣቅ ።

“ ለማ የቅርብ ጓደኛቸው ሆኗል ። ለኛይ ሲወጡም እንድ ላይ ነው ። ”

“ የዓላማ አንድነት ነዋ ያስተሳሰራቸው ። ”

“ እሳቸው’ኮ ሐኪም ሳያዝላቸው አይቀርም ። ቢሴት ቀልድ አያውቁም ! በተለይ ወፍራም ሴት ሲወዱ ! ”

" ብቻ እንደኛን ቤት ጭን ውስጥ ትንፋሻቸው ቆሞ እንዳይገኙ " ይላል የበሸቀው ክፍል እያፈዘ ።

ጨዋታው ይቀጥልና ከመምህራን ተመልሶ ወደ ግል መበሻሸቅ ያመራል ። እርስ በርስ መጋለጥ ይመጣል ። እንዲ የሴላውን ምስጢር ለመጎልጎል በነገር ጎሸም ያረጋል ። ነገሩ የሚነካው ቁስለኛ ካለ ፣ በወዲው ማኩረፍ ይጀምራል ። ሆኖም እነ " ሮይተር " የማንም ኩርፊያ አያግዳቸውም ።

" ነገርን ነገር ያነሣዋል " ሲሉ ይጀምራሉ ።

" ደሞ ምን ሊታመጡ ነው ? "

" የቤተልሔምን ጓደኛ ለ የወጣ የምክረው ከመሐላ ችንም አይጠፋም 'ኮ ! "

" ማንን ? ያቺን ማርታን እንዳይሆን ! ! "

" እህሳ ! "

ማርታ ፣ ዐይኗ ስለማያርፍ ሳይሆን አይቀርም ፤ ብዙ ተማሪዎች ዐይናቸውን ጥለውባታል ። በግቢው ውስጥ ከብዙ ሴቶች መሃል ተለይታ ትታወቃለች ። ጠይቀው ሲያወጡ ቢት የምከሩ ፣ ወይም የሚፈልጓት ከእስክንድር ሌላ ብዙ ናቸው ። በአለባበሷ ደምቃ ከመታየቷ ሌላ ፣ ምን ጊዜም ዐይኗ አያርፍም ። ስትበላ የእሷራቹን ወንድ እየቃኘች ነው ። ስታጠናም መጻሕፍት ቤት የተቀመጠ ፍጥረት አይቀራትም ። ወንዶችን ብቻ ሳይሆን ሴቶችንም ሥራቅ ብላ ነው የምታየው ። ሴቶችን የምታየው ግን በጤናማ ዐይን አይደለም ። ዘወር ብላ እንደ ሽንኩርት ትልጣቸዋለች ። በተለይ ደመቅ ያለች ሴት ማርታ ዐይን ውስጥ ከገባችማ አለቀላት ! ውሸት ፈጥራ ስሟን ታጠፋለች ። !

" ውይ ! ያቺን ሞጥሟጣ ነው እንዴ ? " ሲል ቁስል ያለበት ማጥላላት ይጀምራል ።

"ሞጥሟጣነቷን በምን ዐወቅክ ? " በማለት ፣ ሳታላይቶቹ ያፈጣሉ ።

" ደሞ ምን ሊታመጡ ነው ? እዚያው በጸበላችሁ ! " ቁስለኛ ማኩረፍ ይጀምራል ።

Remove Watermark Now

" አንተ ምን አስኮረፈህ ? አንድ ቀን ብቻ ነው የጠየቅካት ። እና 'F' ከመኩመህ ተመለስክ ። ይኼ ደሞ አያሳፍርም ። "

ጠይቆ ሲሳካ 'A' እንደማግኘት ሲቆጠር ፣ ሳይሳካ ሲቀር ደግሞ 'F' መኩምኩም ይባላል ።

" አይ አጅሬ ! መኩምኩም አይሰለቸው ! " በማለት ከፊሉ ያደንቃል ።

" ስሙ እንግዲህ ! እባ መስጠቶች መስጠት አይሰለቻችሁ ። "

" ምን ላይ ነው ውሸቱ ? "

" መዋሸት ብቻ ነው እንዴ ! ደግና እርጎ መርገጥ ነው እንጂ ። ምን ጉርጉር ? ! ዝም ብለው የሚረገጡላችሁ አባቶቻችሁ ! ርጎውቻቸው ! "

" አስረጅ ! " በማለት ከመሐል ነገሩን አጠናክሪ ይናገራል ።

" ደሞ አንተ ምን ልትል ነው ? "

" አጅሬ አንድ ቀን፣ እነማርታ የሚያጠኑበት አካባቢ ያለ ሥራው ሲያንገዋብብ አግኝቼዋለሁ ። "

አጥቂ ሲበዛበት ቁስለኛው የሚያመልጥበትን ዘዴ ያሰላስላል ። ኩርፊያ አያዋጣም ። ቁጣም አያዋጣም ። የዚህ ዐይነት አዝማሚያ ከታየ ተማሪዎቹ የባሰ ያሳብዱት ። ያለው ምርጫ ቀስ ብሎ በዘዴ እርዕሱን ማስለወጥ ነው ።

" ይልቅ የሚገርመው የዚያች የእነ ማርታ ጓደኛ ነገር ነው ። ያ የአራተኛ ዓመት የማዕረግ ተማሪ የሚወዳት ! " ሲል እንደ ምንም ወደ ሌላ እርዕሱ ይሸጋገራል ።

የቤተልሔም እና የማርታ ነገር ከተነሣ የትዕግሥትም አይቀርም ። ብዙ ጊዜ አብረው ስለሚታዩ ነው ። እቤል ከሚ

ሱተር ሆርስ ጋር ተጣልቶ የአዕምሮ መታከሚያ ሆስፒታል ከተወሰደ ጊዜ ጀምሮ እነ " ሮይተር " ስለዚህ ጉዳይ በቂ መረጃ አላቸው ።

" ትዕግሥትን ነው እንዴ ? ምስኪን ፍጥረት ! እሷ'ኮ ምንም አታውቅ ። ከድንገቴ እንደምትገኝ እኔ በፀሥር ጣቴ አፈርማለሁ ። "

" በምን አወቅክ ? የፈተንካት አትመስልም ? ! "

" ጆሮ ጣፍ እትናገሩ ! እሷ ከቀለም ሌላ ምንም አታውቅ ዐይን-ውሃዋም ያስታውቃል ። "

" አትመን እባክህ ፣ ከአህያ ጋር የዋለች ጊደር ፈስ ተምራ ትመጣለች እንደሚባለው ነው ። ከእነ ማርታ ጋር ውላ ደሞ ጤነኛ ትሆን እንዴ ? ! " ሲል ጠርጣሪው ክፍል መከላከያውን ይደረድራል ።

እነ " ሳተላይት " እዚህ ላይ ትክክለኛውን መረጃ በመስጠት ሙግቱን ያስረዳሉ ።

" እሷስ ገና ጥሬ ናት ። ምን ያረጋል ! ጥፋቱ ነው ያንን ጂጂየስ ልጅ ያሳበደው ። "

" ማንን ? "

" አቤልን ነዋ ! "

" ምስኪኖች ! የእነሱ ነገር በጣም ይገርማል'ኮ ! በዐይን ከመተያየት በስተቀር ተቀራርበው ተነጋግረው አያውቁም ።

" የዐይን ፍቅር ነዋ ! ዐይኑኳ ! "

" ግን በምን ጣለበት ? ሌላ ሴት'ኮ ቀና ብሎ አያይም ። "

" የዐይን ፍቅር ላይ የጣለው ጭምትነቱ ሳይሆን አይቀርም'ኮ ! " በማለት የራሱን አስተያየት አክሎ የሚያደርግም አይጠፋም ።

" ምን ዋጋ አለው ! ሁሌማ ጭንቅላት ይዞ አሁን ባዷ ምክንያት መቀወሱ ነው ። እንዲ'ኮ አዳራሹ ውስጥ ከነምግቡ የወደቀው እሷን እሷን ሲያይ ነው ! "

" ትቀልዳለህ ? ይሆን ያሁል ? "

" አንተ ደሞ ለዚህ ለቀላሉ ጉዳይ ነው እንዴ ? ዕብዶች ሐኪም ቤት ድረስ ገብቷል'ኮ ! "

" በእሷው ምክንያት ? " ይላል ፣ ቀድሞ ነገሩን የሰማውም አብሮ ። ያልሰማው ጓጉቶ ነው ! የሰማው ደግሞ የሌላውን የፍቅር ሥቃይ ደጋግሞ መስማቱ ስለሚጥመው ነው ።

" ታዲያስ ! እንዲያውም እንደ ሰማሁት ከሆነ ፣ ሆንድሮ ትምህርቱን ጨርሶ የሚመረቅ አይመስልም ። "

" ያሳዝናል ! " ሲል አብሮት ያው ከንፈሩን ይመጣል ።

" ምን ያሳዝናል ፣ ያናድዳል እንጂ ! ዳዳ እንደዱል ። ቀድሞ አይናገሩትም ! ! እምቢ ብትለውም ቤት አልጠፋ ባገሩ ! " የሚል ተጓጋች ከመሐል ብቅ ይላል ።

" እንደሱ አትበል እባክህ ፣ እያድርስ ነው ! ፍቅር መልኩ ብዙ ስለሆነ መፍረድ አትችልም ። "

ጣጣሹ በጉዘኔታ ፣ ጣጣሹ በቀልድ ፣ የጦፈ ክርክር ያካሒዳል። አጋጣሚ ሆኖ እስከንድር ጨዋታቸው መሐል ካለ፣ ኮቴውን ሳያሰማ ቀስ ብሎ ሹልክ ይላል ። የአቤልን ክፉ መስማት አይፈልግም ። እሱ ለአቤል ያለውን ቅርበትና ጓደኝነት ብዙዎቹ ስለሚያውቁ፣ በጨዋታው ላይ የበኩሉን መረጃ እንዲሰጣቸው ዐይን ዐይኑን ሲያዩት ነው የሚሾልከው ።

ሳምሶን ጉልበው በሰረፍቱ ጊዜ ካምፓስ ውስጥ አለመኖሩ ነው እንጂ ፣ በአቤል ጉዳይ ከሰንቱ ጋር በተጣላ ነበር። በግቢው የአቤልና የትዕግሥት የዐይን ፍቅር የጨዋታ ማድመቂያ ሆኗል ። የሚወራው እውነትም ቢሆን ሳምሶን የአቤልን ስሜት የሚጎዳ ነገር እንዲነሣ አይፈልግም ።

እስክንድር በግቢው ውስጥ በሚካሔዱት የመዝናኛ ቀልዶች ፣ ተረቦችና ጨዋታዎች በተሳተፈ ቁጥር አንድ የሚገርመው ነገር አለ ። አብዛኛው ወሬ ስለ ሴትና ወንድ ግንኙነት ወይም ስለ ፍቅር ነው ። ‘ ሌላ ወሬ አጥተን ነው ፣ ወይስ ዕድሜአችን ነው በዚህ አርዕስት ዙሪያ የሚያሽከረክረን ? ወይስ ደግሞ የጋራ ስሜታችንን የሚነካ ጉዳይ ይህ ብቻ ሆኖ ነው ? ’ ሲል ያስባል ። ነገር ግን ከእቻው ጋር በተገናኘ ቁጥር ዞሮ ዞሮ አመርቂ አርዕስት ሴት ትሆናለች ፤ እና የዕድሜን ኃይል ግለት ይታዘባል ። ትኩስ ፣ አፍላ ፣ የሚያቅበጠብጥ ዕድሜ

የዕረፍቱ የጨዋታ ምሽቶች ከፍቅር አልፍ ያሉ እንደሆን ፣ በግቢው ውስጥ ከሚታዩት ሃይማኖታዊ እንቅስቃሴዎች ላይ ያርፋሉ ። የፍቅር ጉድጓድ እንደሚሰረስሩት ፣ “ ሮይተሮች ” ሁሉ ፣ በዩኒቨርስቲው ውስጥ ፀረ መጤ ሃይማኖት አቋም ይዘው እያንዳንዱን እንቅስቃሴ እየተከታተሉ የሚቀርቡም አሉ ። በየዕለቱ በየትኛው ድርጅት ውስጥ ማን እንደ ተመለመለ ወሬው አያመልጣቸውም ። ሌላው ቀርቶ የትኛው የሃይማኖት ድርጅት በግቢው ውስጥ የአባላት ብዛት እንዳለው የሚያውቁና በአሀዝ የሚያቀርቡ አሉ ።

“ ሰሞኑን ‘ ሁለተኛው አምላክ ’ ታላቅ ኪሳራ ደርሶበታል ” ሲል አንዱ ይጀምራል ።

“ እንዴት ? ”

“ በፈተና ሰሞን የመለመላቸው አባላት አብዛኛዎቹ ፈተና ካለቀ በኋላ ፣ ሮግፍ አርገው ትተውታል ። ከመብላታቸው በፊት መጸለይ አቁመዋል ። አስረጅ ! ”

“ በዩኒቨርስቲው ውስጥ በሃይማኖት አባልነት የተመለመሉት የሚታወቁት ፣ ምግብ አዳራሽ ውስጥ ከመመገባቸው በፊት አቀርቅረው ሲጸልዩ ነው ። ጸሎቱን ሲያቆሙ ኮንትራታቸውን መጨረሳቸው ይታወቃል ። ”

“ አትለኝም ! ማን ማን ተወ በናትህ ? ”

የሚታወቁትን በስም ፣ የማይታወቁትን በመልክ ጥቆማ ይካሔዳል ።

“ ምነው ውጤት እስኪቀበሉ እንኳ ቢቆዩ ? ፈተና ላይ ‘ የረዳቸው ’ አምላክ የአራሚውንም መምህር እጅ በማሳሳት እንዲረዳቸው ። ”

“ ቸኩለዋ ! ምን ያርጉ ፣ በዕረፍት ጊዜያቸው በሃይማኖቱ ከቀጠሉበት ሴቶቹ መደነስ ፣ ወንዶቹም መጠጣት ሊያመልጣቸው ሆነ — ለማን ጀቁ ብለው ! ”

“ አሥቂኝ ነው ? ” ይላል አንዱ ቀልደኛ ከመሐል ።

“ እንዴት ? ” ሲል ሁሉም ጆሮውን ይቀስራል ።

“ ከአምላካቸው ጋር ድብብቆሽ ጨዋታ ነው ’ኮ የተያያዙት ። ፈተና ሲደርስ ይሰግዱለታል ። ከፈተና ከወጡ በኋላ ይዘንጉታል ። ዋ ብቻ አንድ ቀን ያመረረ ዕለት ! ”

ቀልዱ ሲኮረኩራቸው መሣቅ እየፈለጉ በልባቸው አፍነው የሚያስለፉ አሉ ። ሲሥቁበት አምላክ እንዳያያቸው የፈሩ ይመስላሉ ። አንዳንዱ በዚህ አርዕስት ላይ ሲያሾፍ ፣ ሲቀልድ ፣ ሲተርክ ፣ አንዳንዱ ደግሞ ገለልተኛ ሆኖ መስማቱን ይመርጣል ። ጨዋታውን ማዳመጥ ይወዳል ፤ ግን በሃይማኖታዊ ድርጅቶችም ሆነ በአምላክ ላይ እንዳችም ተቃርኖ አያነሣም ። “ ከአፍ የወጣ እንጂ በጆሮ የገባ አያረክስም ” ከሚል ግምት ላይ የደረሰ ይመስላል ። አፌን በዳቦ ነው ነገሩ ።

እንዲህ ዐይነቶቹ የጨዋታ ምሽቶች በብዙ ተማሪዎች አእምሮ ተቀርጸው የሚቆዩ ናቸው ። በሴቶችም መኝታ ክፍል ቢሆን ፣ ሐሜቱና ተረቡ ቢበዛ እንጅ አያንስም ። ወንዶችን በማብጠልጠል ፣ አስተማሪዎችን በመበጨቅና ራስን በመካብ ሴቶቹን የሚያህል የለም ። “ እገሌ ’ኮ እንድወጣለት ጠይቆኝ ዘጋሁት — ያ ባላገር ! ” የብዙዎቹ የጋራ ፈሊጥ ይመስላል ። የሚገርመው ደግሞ ሴቶቹ ሲዋሹ እርስበርሳቸው ይቻቻላሉ ። እንደ ወንዶቹ “ ረገጣ ” እና “ ስጥ እንግዲህ ” እየተባባሉ ቅስም አይሰባበሩም ።

ቀልድ እየፈጠሩና ወሬ እያጠናቀሩ ተማሪውን የሚያዝናኑትን ያህል ፣ በየአስተማሪው ቢሮ እየተሹለከለኩ የፈተና

ውጤት ከመንገሩ በፊት መርዶ የሚያረዱ አንዳንድ ተማሪ
ዎችም አሉ ። እነዚህን ግንም አይወዳቸውም ። የዩኒቨርስቲ
ሕይወታቸው ዕድሜ የሚኖረው ለአስተማሪዎች ወሬ በማ
መላለስ ነው እየተባሉ ይታማሉ ። ማርክ ቀድሞ የመስማት
ሱስ አለባቸው ። የራሳቸውን ሳይሆን የሌሎቹንም የመስማት
ሱስ ነው የያዛቸው ። እወደድ ባይ ወይም ለተራ ወሬ ጆሮ
ውን የሰጠ መምህር የምስት ልጆችን ማርክ ይነግራቸዋል ።
እነሱ ደግሞ አባዝተውት የሃምሳ ልጆችን ውጤት እንደ
ሰሙ አርገው ወሬውን ይዘራሉ ። መምህሩ ፣ “ ወደቀ ”
ካላቸው እነሱ ፣ “ ተሰበረ ” ብለው በግቢው ውስጥ ሽብር
ይፈጥራሉ ።

“ ዘንድሮ ይህን ያህል ፍሬሽ ይባረራል ” ብለው
በአፋቸው ሙሉ ሲናገሩ ፣ የሬጂስትራሩን ቢሮ የያዙት
ይመስላሉ ።

“ የእንትን አስተማሪ ከዚያ ሁሉ ተማሪ መሐል
ሁለት ‘ A ’ ብቻ ነው የሰጠው ” ሲሉ የመምህሩ የቅርብ
ጓደኛ ይመስላሉ ።

ከመልካም ዜና ይልቅ የዝቅተኛና የውድቀት ማርክ
ሽብር መፍጠር ነው የሚቀናቸው ። ሌላውን አስበርግገው
እነሱ የወሬ ሱሳቸውን ካልተወጡ አይሆንላቸውም ።

እቅጩ የሚታወቀው ግን ጊዜው ደርሶ ማንኛውም
ተማሪ የራሱ ውጤት በራሱ እጅ ከደረሰው በኋላ ነው ።

እቤል ከሁሉም ርቋል ። ጥሩውንም መጥፎውንም
አይሰማም ። “ ጆሮ ለባለቤቱ ባዳ ነው ፣ ” እንዲሉ ፣ በሱ
ላይ የሚወራበትን አያውቅም ። ነገር ግን ተማሪው ሁሉ በሽ
ታውን ያወቀበት እየመሰለው ከሁሉም ሸሽቶአል ። ጓደ
ኛው ብቸኝነቱ ነው ። እሜዋዌ የቀን ቅዠቱ ፣ የሌሊት
ሕልሙ ነው ። ሌላው ክፍል ተማሪው ተሰብስቦ እያወራ ፣
እየቀለደና እየተጫወተ ሲማማቅ ፣ እቤል ከብቸኝነቱ ጋር
ይሟገታል ። ትዕግሥትን ያልማል ፤ በል ሲለውም ይረግ
ማታል ። የመልካሙ ተበጀን ዘፈን ያዜማል ። ብርቅነሽን
ያስባል ። ከራሱ ጋር ይሥቃል ። ከራሱ ጋር እየተጣላ ያለ
ቅሳል ።

በዚህ ዓይነት የሚገቱ ዐሥራ አምስት የዐረፍት ቀናት
የዐሥራ አምስት ዓመት ያህል ቢረዝሙም ማለቃቸው
አይቀርም ፤ ያልቃሉ ። የሚጠበቀውም ቀን መድረሱ
አይቀርም ፤ ይደርሳል ።

pdfelement
Remove Watermark Now

ምዕራፍ ሀያዐራት

ትዕግሥት የፈተና ውጤት ሊሰጥ አንድ ቀን ሲቀረው ከደብረ ዘይት አዲስ አበባ ገባች ። ወደ ዩኒቨርስቲዉ መኝታ ክፍሏ ስታመራ፣ አንዳች ነገር የኋሊት ይጎትታት ነበር ። ከዘመዶቿ ጋር ከርማ መለያየቷ ተጫጭኗቃታል ። በዚያ ላይ ማርታና ቢተልሔም ገና ስላልመጡ ብቻዋን ነበረች ።

አቤልን ለማየት ቁርጣ ነበር የመጣችው ። ተለይታው በከረመችበት የዕረፍት ጊዜ ውስጥ ሲናፍቃት ነበር ። ግን ለምን ! መናፈቁን ነው እሷ ያልወደደችው ። ትዕግሥትም እንደ አቤል ለፍቅር እንግዳ ናት ። በልጅነቷ ጭቃ እያቦካች ጎጆ ሠርታ፣ "ባልና ሚስት" የተጫወተችበትን ጊዜ ወይም ከትምህርት ቤት ጓደኞቿ ጋር የተቃለደችባቸውን ጊዜያት ታስታውስ እንደሆን ነው እንጂ፣ ሌላ የፍቅር ትዝታ የላትም። አሁን ዕድሜዋ ይገፋፋታል ። የወንድ ልጅ ክንድ ተደግፋ በነፋሻማ ስፍራዎች መወዛወዝ ያምራታል ። አፍ ለአፍ ገጥማ ምስጢር የምታወራው አቻ ወንድ ያምራታል ። የወንድ ልጅ ከንፈር ጣዕም መቅመስ የሚያስችላት ዕድሜ ላይ ናት ። ነገር ግን በዚህ ፋንታ የመጀመሪያ ፍቅሯ ከዐይን የማያልፍ ሆነ ። አቤል ቀርቦ ምስጢሯን አይካፈላትም ። የፍቅር ትኩሳቷን አይጋራትም ፣ የደረቁ ከንፈሯን አያረጥብላትም ፣ ወንዶች ላይ ለሚቅበዘበዝ ዐይኗ ገደብ አይገባላትም ። እሷነቷን ቀርቦ አያውቅላትም ። በሩቅ እየተያዩ መነፋፈቅ ብቻ !

ትዕግሥት ይህን ሁሉ አመዛዝና ነበር-አቤልን ቀና ብላ ለማየት የወሰነችው ። ትርጉም የሌለው ፍቅር ሆነባት ። ከመጉዳቱና ከማንገብገቡ በቀር ጥቅሙ አልታይ አላት ። እንዳሰበችው የመጣች ዕለት ጨክና ሳታየው ቀረች። ከደብረ ዘይት ያመጣችው የአገልግል ምግብ ስለ ነበር፣ ወደ ምግብ አዳራሽም ብቅ ሳትል ቀረች ። ሐሳቧ ሲሚስተሩን በሙሉ ከእርሱ ርቃ ለመቀጠል ነበር ። ግን ያን ዕለቱኑ ወደ ምሽት ላይ ከቁጥጥሯ በላይ የሆነ ውስጣዊ ኃይል እንድትወጣ ገፋፋት ። ዐይኗ ውጭውን ማየት ፈለገ ። ጋቢ ደርባ ወጣች።

አቤል ራቱን በልቶ የሚገባበትን መንገድ እስ ራታ ነበር የሔደችው፡፡ሆኖም አቤል ወደ መመገቢያው አዳራሽ የገባው መጨረሻ ላይ ስለ ነበር፣እንዳሰበችው ቶሎ አላገኘችውም ፡፡ ዐይኗ ተርቦ ለግማሽ ሰዓት ያህል በምግብ አዳራሹና በወንዶች መኝታ ክፍሎችና መሐል ከተንጎራደደች በኋላ ጨረፍታውን አየች ፡፡ አቤል አፉን እየጠራረገ ከምግብ አዳራሹ ወጣ ፡፡ እሱን ስታይ የልቧ ትርታ መጨመሩ ራሷን በራሷ ትዝብት ላይ ጣላት፡፡ ካየችው በኋላ ለመሔድ ብታስብም እግሯ አልተነቃነቀም ፡፡ ማየት ብቻ ሳይሆን መታየትንም ፈልጋ ነበር ፡፡

ድፍን ባይሆንም መጨላለም ጀምሮ ስለ ነበር፣አቤል ትዕግሥትን ከሩቅ አላለያትም ፡፡ ቀረብ ሲል ነው በጋቢ ውስጥ የተደበቀ ውበቷ የታየው ፡፡ እሷ መሆኗን ዐይኑ እንዳረጋገጠ ፣ እየተራመደ ብርክ ሲይዘው ታወቀው ፡፡ ሲቀርባት የፈራ ይመስል እርምጃውን ቀነሰ ፡፡ እሷም ቆማ አልጠበቀችውም ፡፡ እንዳያት ካረጋገጠች በኋላ፣ዞራ ወደ መኝታ ክፍሏ ተራመደች ፡፡ እግሯ እንጂ ልቧ አቤልን መሸሽ አልፈለገም ነበር ፡፡ አድራጎቷ እሷን መልሶ አማታት ፡፡ ሊያየው ፈልጋ ወጥታ ሲያያት መሸሿ ምን ይባላል ? ! ፍቅረኞች ተለያይተው ከርመው ሲተያዩ እንገት ለእንገት ተቃቅፈው እየተሳሳሙ ፍቅራቸውን ይወጣሉ እንጂ ይደባበቃሉ ? ከዚች ደቂቃ ጀምሮ ልቧ አቤልን ብቻ መወንጀሉን አቆመ ፡፡ የአቤል ሕመም እንደ ተጋባባት ተሰማት ፡፡ “ ታዘብኩህ ! ” አለችው ልቧን በልቧ ፡፡

አቤል በእይታው ትዝብት ውስጥ ፊቷ ዐይኑ ውስጥ ተቀረጸበት ፡፡ የወፈረች መሰለው ፡፡ ዕረፍቱ ተስማምቷት ነበር ማለት ነው ? ደግሞም ስታየው ፈገግ ብላለት በፈገግታዋ የሚንጸባረቅ ጉንጯን ያየ መሰለው ፡፡ ሁሉም ስሜቱ የፈጠረው ምስል ይሆናል እንጂ ፣ ባያት ትዝብት ውስጥ ይህን ያህል ለማጤን የተረጋጋ መንፈስ አልነበረውም ፡፡ በደንብ ያየው ጀርባዋን ነው ፡፡ ጋቢዋ ከዐይኑ እስኪጠፋ ድረስ ተከተላት ፡፡

ካያት ደቂቃ ጀምሮ ልቡ መሠቃየቱ አልቀረም ፡፡ ነገር ግን የዚህ ምሽቱ ሥቃይ ከወትሮው የተለየ ሆኖ ተሰማው ፡፡

ሥቃዩ ውስጥ ደስታም ነበረበት ፡፡ 'በዚህ ሰዓት ብቻዋን ምን እንጎራደዳት ? ያውም በወንዶች መኝታ ቤት አካባቢ !' ብሎ ራሱን ጠየቀ ፡፡ ሆን ብላ ሊታየው ፈልጋ መሆኗን ለአፍታም አልተጠራጠረም ፡፡ የሰነበተ ናፍቆቷን በዐይኗ ተወጥታ መሔዷን ልቡ ነገረው ፡፡እናም ለዐይኗ ፍቅሩ የመሸነፏ ወይም የመድከሟ አዝማሚያ ሆኖ ታየው ፡፡ ይህ ነበር በሥቃዩ ውስጥ ደስታን የፈጠረለት ፡፡

ያጋጠመውን ሁኔታ ለሌላ ሰው ለማጫወት ወይም በደስታና ሥቃይ መሐል የሚዋልል ስሜቱን ለማዋየት ፈለገ ፡፡ ማታ ለእስክንድር ሊያጫውተው ከጀል አደረገና እስካሁን ያልነበረውን ግልጽነት መጀመሩ አስቸጋሪ ሆነበት ፡፡ ስለዚህ ስሜቱን አፍኖ አልጋው ላይ ወጣ ፡፡

በማግሥቱ ጠዋት አንድም ከግቢ የወጣ ተማሪ አልነበረም ፡፡ ሁሉም የፈተናውን ውጤት በመጠባበቅ በማስታወቂያ ሰሌዳው አካባቢ ያንዣብባል ፡፡ እንደ ተለመደው የብዙ ተማሪ ልብ በድንጋጤ መንጠሩ አልቀረም ፡፡ ለፈተና ሲቀርቡ ድንጋጤ ! ለውጤት ሲቀርቡ ድንጋጤ !

የእያንዳንዱ ተማሪ ምኞትና ጭንቀት ሲታይ ተአምር እንጂ ፣ የሥራውን ውጤት የሚጠብቅ አይመስልም ፡፡

አቤልና እስክንድርም ወደ ትርምሱ ሊቀላቀሉ ሲሔዱ ከሳምሶን ጉልቤው ጋር መንገድ ላይ ተገናኙ ፡፡ ከውጭ እንደ መጣ ማስታወቂያ ሰሌዳው አካባቢ ስላጣቸው ፣ እነሱን ፍለጋ ወደ መኝታ ክፍላቸው እየገሰገሰ ነበር ፡፡

“ እንዴት ነው ? በጠዋት ከተፍ ! ” አለው እስክንድር ፣ ሰላምታ ሲለዋወጡ ፡፡

“ እንዴዬ ! ቶሎ መርዶአችንን እንስማ እንጂ ! ” አላቸው ፣ እጃቸውን አጥብቆ ጨብጦ እየወዘወዘ ፡፡ እስክንድርም ሆነ አቤል በዘዴ እጃቸውን ከሳምሶን ለማላቀቅ እየሞከሩ ነበር ፡፡ እሱ በፍቅር ስለሚይዛቸው አይታወቀውም እንጂ እጁ ያማል ፡፡ ሲጨብጥ የዱላ ያህል ነው የሚሰነዝረው፡፡ አጥብቆ ከያዘም በኋላ አይለቅም ፡፡ እሱን ላለመጨበጥ ከሩቅ ሰላም እያሉ የሚሸሹት ተማሪዎች ብዙ ናቸው ፡፡

ገና በጠዋቱ እልበታል ። መላጣው ራሱ ቅቤ የቀባበት መስሏል ። የደረቱ ቅርጽና የክንዱ ጡንቻ እንዲታይለት ጥብቅ ያለ ጉርድ ሸሚዝ ነበር የለበሰው ። ውጤቱን ለማወቅ ከመጠን በላይ ቸኩሉ ነበር ።

“ ዕረፍቱ ተስማምቶሃል ጄል ” አለው እስክንድር ፣ ወደ ትርምሱ ሲያመሩ ።

“ መጠርጠሩስ ! ከቤቱ ሌላ እንዴ አክስቱ ቤት ፣ እንዴ አጎቱ ቤት እያልኩ ስንከባ ነው የከረምኩት ። አቤል ፣ በአንተስ በኩል ዕረፍቱ እንዴት ነበር ? ”

አቤል አልሰማውም ። ወደ ትርምሱ እየቀረቡ በሔዱ ቁጥር ከትርምሱ ውስጥ ትዕግሥትን ለይቶ ለማውጣት ልጃገረዶቹ ላይ ዐይኑ እየተንቀዋለለ ነበር ።

“ ምን አልከ ? ” አለው ሳምሶንን ፣ ጥያቄው ወደሱ መሆኑን በደመ-ነፍስ ተረድቶ ።

“ ዕረፍቱ እንዴት ነበር ? ”

“ ደኅና ነበር ፣ ” አለው ፣ ከጥያቄው ለመገላገል ብሎ ።

“ ብርቅነሽ ጋ ከዚያ ወዲህ ሔደህ ታውቃለህ ? ”

ጥያቄው አስደነገጠው ። እሱ ለተጠየቀው ከሌላ ሰው መልስ ይፈልግ ይመስል ፣ የእስክንድርን ዐይን ዐይን ተመለከተ ። ሳምሶንም እሱን ተከትሎ እስክንድርን ተመለከተ ።

እስክንድር ዐይናቸውን ለመሸሽ ማዶ ማዶ ይመለከት ጀመር ። የብርቅነሽ ስም ሲጠራ ንቅሳቷ ታየው ። ጨዋታዋ ታወሰው ። የዋህ ንጹሕ ሴት ! ‘ ኪሬዳሽን ! ’ አለ በልቡ ።

የሦስቱም ዐይን በየሔደበት ሲያርፍ ያደናገጣቸው ጥያቄ ሳይመለስ ቀረ ።

“ ምን ታያለህ ? ” አለው ሳምሶን እስክንድርን ።

“ አንተስ ምን ታያለህ ? ”

ሁለቱም እርስ በርስ ተንቃቁና ተማግቁ ። የአቤልም ዐይን እነሱ ያዩትን ቢያይም ምንም አልተናገሩትም ።

Remove Watermark Now

“ እንዴት ደምቃለች ጄል ! ” አለ እስክንድር ፣ ነገሩን ግላጭ አውጥቶ ።

“ ሀም ! ” ሲል ሳምሶንም አድናቆቱን ገለጸ ።

የሦስቱም ዐይን ያረፈው ማርታ ላይ ነበር ። ቦግ ብሎ የቀላው የከንፈር ቀለሟና በጸጉር ሥራ ጥበብ በናማ የሆነው ጸጉሯ አድምቀዋታል ። ልብሷ ሰው ሳይሆን አሻንጉሊት አስመስሏታል ። ሁለመናዋ ከሩቅ ዐይን ይስባል ። እሷን ካዩ በኋላ ነው ትዕግሥትና ቤተልሔም አጠገቧ መኖራቸውን የለዩት ። የአቤል ዐይን ወደ ትዕግሥት ሲሻገር ፣ የሁለቱ ግን ማርታ ላይ እንደ ተተከለ ነበር ።

ቤተልሔምና ማርታ በጠዋት ነው የመጡት ። እንደ መጡ ወደ መኝታ ቤቷ ሔደው ከትዕግሥት ጋር ከተገናኙ በኋላ ፣ ቁርሷን እንኳ በደንብ ሳትበላ እያዋከቡ ነው ወደ ማስታወቂያ ሰሌዳው አከባቢ ያመጧት ። ሦስቱም ውጤታቸውን ለመስማት በጣም ጓጉተዋል ።

የቆሙበት ቦታ ሞቅ ያለ የግል ጨዋታ ይዘው ስለ ነበር እነ አቤልን አላዩዋቸውም ። ማርታ በእጅዋም በአፏም ታወራለች ። በዕረፍቱ ጊዜ ስንት ወንድ እንዳወጣች ፣ ስንት ሆቴል እንዳዳረሰች ትዘረዝራለች ። የሷ ወሬ እንዲደነቅላት ብቻ ስለምትፈልግ ፣ ሌሎች እንዲያወሩ ፋታ አትሰጥም ። ትዕግሥት አድማጭ ነች ። ቤተልሔምም ምንም አትተነፍስም ፣ — ውጭው ባይበርድም ውስጧን እያንቀጠቀጣት ነበር ። ውጤት የማወቅ ሰዓት በመሆኑ ፣ እንደ ልማዷ በፍርሀት እየተርበደበደች ማርታ የምታወራላትን አንዱንም አልሰማች ።

“ እግዚአብሔርዬ ፣ አንተ ታውቃለህ ! ” አለች ፣ አንድ ሰውዬ ወረቀቶች ከመለጠፊያ ጋር ይዞ ወደ ማስታወቂያው ሰሌዳ ሲጠጋ አይታ ።

ሰውዬውን ተከትለው ሁሉም ወደ ሰሌዳው ግር ብለው ተጠጉ ። የፈተናው ውጤት በየትምህርት ዓመታቸው በተ

ሲያዩ ሰሌዳዎች ላይ ተለጠፈ ። ተማሪ እንዱ በእንዱ ላይ እየተንጠራራ ከሰሌዳው ላይ የመለያ ቁጥሩን መፈለግ ጀመረ ።

እነ እስክንድር ግርግሩ መሐል ሲደርሱትን ማርታ ውጤታቸውን ለማየት ስለ ተበታተኑ ተሠወሩባቸው ። የአንደኛና የሁለተኛ ዓመት ተማሪዎች ውጤት ብቻ ነበር የወጣው ።

" የአራተኛ ዓመቶች ውጤት አልደረሰም እንዴ ? " አለው እስክንድር ፤ ውጤቱን የለጠፈውን ሰውዬ ሲመለስ አግኝቶት ።

" ከሰዓት በኋላ " ብሎት ሰውዬው እየተጣደፈ ሔደ ።

" እስቲ እኔም ጉዴን ልመልከት " አለ ሳምሶን ፤ እስደንጋጭ ድምፅ ስለት እያሳቀ እየተንቀጠቀጠ ።

" ቆይ ምን አስቸኰለህ ? ግርግሩ ተኅ ይበልልህ " አለው እስክንድር ።

ሳምሶን " ጃሪ ባክህ ! " ብሎት ፤ ተማሪውን እየገፈታተረ ወደ ሁለተኛ ዓመቶች የውጤት ሰሌዳ አመራ ።

አቤልና እስክንድር ፤ ከግርግሩ መሐል ወጥተው ብቻቸውን ቆመው ቀሩ ። እንዳች ነገር ተመካከሩ [illegible] ፤ አይንጋ ገሩም ።

ግርግሩን እትኩረው ይመለከቱ ጀመር ። ማንኛውም ነገር ውስጡ ሲያንቡትና ከውጭ ሲታዘቡት የተለያየ ገጽታ አለው ። የፈተና ውጤት ጊዜ እንዲህ ከሩቅ ሆነው ሲያዩት አሳዛኝ ትርኢት ይታያቸዋል ። ውጤቱ የድካም ዋጋ ሳይሆን የብሔራዊ ሎተሪ ዕጣ ይመስላል። አንዳንዱ እየጣቀ ሔዶ ውጤቱን አይቶ ሲመለስ ፊቱ ክሱ ይመስላል። በፍርሃት እየተንቀጠቀጠ ሔዶ፤ እየበረቀ የሚመለስም አለ ። ውጤቱ እስደንጋጭ የቆመበት ቋፍ የሚልም አይታጣም ። አብዛኛው ተማሪ ስለ ራሱ የነበረው ግምትና አሁን ያገኘው ውጤት እየተፋለቀበት ራሱን እጨማድዶ ሲመልስ ነው የሚታየው።

pdfelement

' እኔስ ከየትኛው ወይነት እሆን ? ' ሲል እስክ ራሱን ጠየቀ ። የውጤት ጊዜን ሁኔታ እንዲህ በሩቅ ታዝቦ አያውቅም ነበር ።

እንዷት ልጃገረድ በጓደኞቿ ተደግፋ እያለቀሰች በአጠገባቸው ስታልፍ አይተው፤ የአቤልም የእስክንድርም ልብ አብሮ አለቀሰ ።

" አይዞሽ ! ዩኒቨርስቲ የሕይወት መጨረሻ አይደለም " አላት እስክንድር ቀስ ብሎ ።

ቀና ብላ አላየቻቸውም ፤ ጓደኞቿ ግን ያቮፈበት መስኪቸው ዞረው ገላመጡት ። ገልምጫ ከበፊር የሚደበልቅ ቢሆን ፤ የማይተዋወቁት ሰው ግልምጫ — እሆሆ ! ተሉ ብሎ ወይኑን ከወይናቸው አሸሸ ።

ዘወር ሲል ማሰተር ሆርስ ከሦስት ልጆች ጋር ሆኖ ትልቅሙን እየናገረ ፈገግ እያሉ ሲያልፍ አየው ።

" እንዴት ነው ውጤት ? ፊትህ ሁሉ ጥርስ ሆኖአል " አለው በሩቁ ፤ ከእኳኋኑ ማለቱን ተረድቶ ።

" አልሞትንም ! ተርፈናል ። የዩኒቨርሲቲ ሕይወታችን ገና አራዝመናል ። "

" እንኳን ደስ ያለህ ! " አለውና ፤ ' በቀላሉ የሚደሰት ተፈጥሮ ጥሩ ነው ' አለ በልቡ ። በድንገት የአቤል ድምፅ አስደነገጠው ።

" ያቻት ትዕግሥት ! "

አቤል ከርቀት ትዕግሥትንና ማርታን ሲያይ ሳያስበው ነው ፤ ስሟ ያመለጠው ። በድንጋጤ ስሟን ከመጥራቱ ሌላ የሚጨምርበት ነገር አልነበረም ።

" እህ ? " አለው እስክንድርም ደንግጦ ።

አቤል ምንም አልመለሰም ። ፊቱ በቅጽበት ተለዋውጦ ከሰል መሰለ ። ከንፈሩ ተጣብቆ አልላቀቅ አለው ። ወይኑ ፈዝዞ ቀረ ።

እስክንድርም መልስ አልጠበቀም ፡ የአቤልን ዐይን ተከትሎ ትዕግሥትንና ማርታን ተመለከታቸው ። ውጤታቸውን አይተው በመመለስ ላይ ነበሩ ። ፊታቸው ጸምኗል ። በኀዘን ተውጠው እንዳችም ቃል ሳይለዋወጡ መሬት መሬት እያዩ ነው የሚሔዱት ። ለእነ አቤል ደግሞ የባሰ ጸምነውና ተከዘው ታዩአቸው ።

ትዕግሥትና ማርታ እነ አቤልን ሲያዩዋቸው፥ መንገዳቸውን አሳብረው በሌላ በኩል ሔዱ። በማርታ ግፊት ነበር ይህ የተደረገው። ማንም ሳያያት ወደ መኝታ ክፍሏ መሔድ ነው የፈለገችው ።

አቤል መቆም አልቻለም ። ወገቡ የተቀነጠሰ መሰለው። ትዕግሥት ወድቃለች ማለት ነው ! ከዩኒቨርሲቲው ልትባረርና ሊያጣት ! ስለ ራሱ ውጤት እንዴም አላሰበ ። መለየት የሞት ያህል ሆኖ ታየው ።

ቃላት መተንፈስ ፈለገ ። ግን ከንፈሮቹ አልላቀቅ አሉት ። እርዳታ በሚጠይቅ አመለካከት እስክንድርን አየው ። ከተረታ ወይም ከደከመ ልብ ብቻ ነው የዚያን ዐይነት እይታ የሚመነጨው ።

“ ምን ልርዳህ ? ” አለው እስክንድር ፥ ሁኔታው ስለ ገባው ።

አቤል ምንም ሳይመልስለት ፥ በሚስለመለሙ ዐይኖቹ እያየው ፥ ቀስ ብሎ አጠገቡ ያገኘው ነገር ላይ ቁጭ አለ ።

እስክንድር በሐሳቡ ፥ ‘ አሁን ምን ዐወቅንና ነው ? ’ አለ ። ‘ ምናልባት እነዚህ ልጆች ሳይወድቁ በዝቅተኛ ማርክ ብቻ እንደሆንስ የተከፉት ! ለምን ተከትዬአቸው ሔጄ አልጠይቃቸውም ! እነሱ ቢሸሹኝ ተናድደው ይሆናል ። እኔ ግን ሔጄ ጠይቄአቸው፥ወድቀውም ከሆነ ማጽናናት አለብኝ። ካለዚያ የመተዋወቅ ትርጉሙ ምንድን ነው ? ’ አለና አቤልን የተቀመጠበት ትቶት ሔደ ።

ለሁለቱም ከማዘኑም ሌላ ፥ የአንድ ቀንም የጨዋታ ትዝታ ቢሆን መጥፎ ነውና ፥ ከማርታ ጋር የመለያየቱ ነገር እሱንም ቅር ብሎት ነበር ።

ፈጥኖ ሔደ ። ሲደርስባቸው ቀድማ ያየችው ትዕግሥት ነበረች ። በደካማ ፈገግታ ሰላምታ ሰጠችው ። ማርታም እሷን ተከትላ ዘወር ስትል አየችው ። ሰላምታ ልትሰጠው ብትፈልግም ፈገግ ማለት አልቻለችም ።

እስክንድር አጠገባቸው ከደረሰ በኋላ፥ ስለ ውጤታቸው መጠየቅ ፈርቶ ከንፈሩ ይንቀጠቀጥ ጀመር ።

“ እንዴት ነው ? ” አላቸው ፥ ሰላምታ ከተለዋወጡ በኋላ ፥ አንዴ ወደ ማርታ ፥ አንዴ ወደ ትዕግሥት እየተመለከተ ።

“ ዩኒቨርሲቲያችሁን ለቀቅኩላችሁ ! እናንተው ኑሩበት ! ” አለችው ማርታ ቀድማ ። መንፈሷ ቢደክምም ምላሷ አልሞተም ነበር ።

“ ምነው ? ውጤቱ መጥፎ ነው እንዴ ? ”
“ ሌላ ! ”

ከንፈሩን መጠጠና ወደ ትዕግሥት ዞሮ ፥ “ የአንቺስ ውጤት እንዴት ነው ? ” ሲል ጠየቃት ።

“ ጥሩ ነው ። በመካከለኛ ውጤት አልፌአለሁ ” አለችው በፈገግታ ።

“ እንኳን ደስ ያለሽ ! ዋናው ማለፍሽ ነው ! ! ” አለና እሱም ፈገግ ብሎ እንደገና ጨበጣት ።

ማርታ ሁለቱንም በቅናት አስተያየት ላጠቻቸው ። ዐይን የሚገድል ቢሆን ሁለቱም የቆሙበት ክው ብለው ቀርተው ነበር ።

እስክንድር ደስታና ኀዘን መሐል ገብቶ ወደ የትኛው እንደሚሆን ግራ ገባው ። “ ግማሽ ፊትን አጥቁሮ፥ ግማሽ ፊትን ማፍካት ቢቻል እንዴት ጥሩ ነበር ! ’ አለ በልቡ ።

ማርታን ፊት ለፊት ሲያያት አልደፈረም ። ቀስ ብሎ በስርቆሽ ተመለከታት ። የጠወለገች አበባ መስላለች ። ‘ ለካ ውበት የስሜት ነጸብራቅ ነው ? ’ አለ በሐሳቡ ። ስሜቷ

Remove Watermark Now

ከውስጥ ሲነድ ፣ ሲቃጠል ፣ ሲብከነከን ታየው ። ድርቧ የከንፈር ቀለሟ በመጠውለጥ ፊቷ ላይ ጎልቶ ምናምን የላሰች አይጥ አስመስሏታል ። ቅንድቧ ብቻ እንደ ወትሮው ይርገበገባል ።

እስክንድር የቅንድቧን መርገብገብ አይቶ ወሬ እንደ ምትፈልግ ዐወቀ ። ግን ምን ዐይነት ወሬ ? በእሷ መውደቅ ምክንያት ተማሪውንና አስተማሪውን ማማት መቦጨቅ ?

“ አይዞሽ ማርታ ፣ ዩኒቨርስቲ የሕይወት መጨረሻ አይደለም ” አላትና ፣ አንድ ቀን ያጫወተችውን አስታውሶ ፣ “ ደሞም ከዚህ ወጥተሽ ስኮላርሽፕ መጠበቅ ትችያለሽ ” አላት ።

“ እኔ ማርታ ጉዳዬም አይደል ! ብቻ እንኳን ዩኒቨርስቲ የምትሉትን አየሁላችሁ !

እስክንድር በልቡ ፣ ‘ እኛ ደሞ ምን አደረግንሽ ? ’ ብሎ ጭጭ !

“ የማትስ አስተማሪ'ኮ ነው ጉድ ያረገኝ ” አለች ትንሽ ቆየችና ፣

“ እሱ ‘ F ’ ባይሰጠኝ ኖሮ ሌላው ትምህርት እል ጎዳኝም ነበር ። ”

“ ማነው እሱ ? ” አላት ፣ ያስተዛዘናት መስሎት ።

“ አቶ ኃይሉ የሚሉት አንድ ሽማግሌ አለ ። ላውጣሽ ብሎኝ ስለ ዘጋሁት ቁጭቱን ተወጣብኝ ። ”

“ ያሳዝናል ! ” አለ እስክንድር ፣ ውሸቷ ከርከሮት በሆዱ እየሣቀ ።

“ ደሞ ከእሱ ጋር ልውጣ እንዴ ? ቅሌታም ሽማግሌ ! ”

እስክንድር እንደገና ከንፈሩን መጥጦ ዝም አለ ። ማርታ በሸቀች ። ዝምታውን አልወደደችም ። ወሬዋን እያዳነቀ ከእሷ ጋር አብሮ መምህሩን ያለ መወንጀሉ ነው ያናደዳት። እስክንድር ደግሞ ይህን ለማድረግ ኅሊናው አልፈቀደለ

ትም ። የመጀመሪያ ዓመት ተማሪ በነበረበት ጊዜ አቶ ኃይሉ 101 ሒሳብ አስተምረውታል ። እናም እንዲህ በቀላሉ ልክስክስ ሰው እንዳልሆኑ ያውቃል ። እንዲያውም ለእምነታቸውና ለሥራቸው የቆሙ ስለሆኑ አንዳንድ ሰዎች “ግትር” የሚል ስም ሰጥተዋቸዋል ።

“ ቶሎ ቶሎ እንሒድ እባክሽ ! ” አለችና ማርታ ትዕግሥትን እመናጨቀቻት ።

“ እሺ ” አለችና ትዕግሥት እየተከተለቻት ፣ “ የእናንተስ ውጤት እንዴት ነው ? ” አለችው - እስክንድርን ። የእቤልን ውጤት ለማወቅ ጓጉታ ስለ ነበር ነው ደፍራ የጠየቀችው ።

“ የእኛ ገና ከሳምንት በኋላ ነው ” አላት ።

“ እሺ በል ፣ ቤተልሔምን ካገኘሃት ወደ መኝታ ክፍል መሔዳችንን ንገራት ” አለችው ።

በእሽታ ራሱን ነቀነቀ ፣ እነሱ ከእጠገቡ ሲሔዱ እሱ ወደ ላላው መመለስ አልቻለም ። ቆሞ ተመለከታቸው ። ለማርታ ከልቡ አዘነላት ። ተዋውቆ መለያየት እንዴት አሳዛኝ ነገር ነው ! ያቺ አብረው ያሳለፏት እንዴት ቀን ትዝ አለችው ። ባይሳካም ከእሷ ጋር ተባብረው ለመርዳት ሞክረው ነበር ። ሐሜት መውደዷና ቀናተኛነቷ ፊቱ ላይ መጡበት ። አንድ ቦታ የማያርፉት ዐይኖቿ ሲቁለጨለጩ በሐሳቡ ታየው ። አንድ ቀን ፣ “ ያ ነገር እለሀ እንዴ ! ” ያለችው ታወሰው ። እሷን ለማውጣት ብር እጥቶ ድህነቱን የረገመበቸው ቀናት ታወሱት ።

“ ወይኔ እስክንድር ! ” አለና ከኪሱ የማስታወሻ ደብተሩን አወጣ ። የማርታ ስልክ ቁጥር እውስጡ መኖሩን ካረጋገጠ በኋላ ፣ መልሶ ኪሱ ከተተው ።

ወደ አቤል ሲመለስ ከቤተልሔም ጋር መንገድ ላይ ተገናኙ ።

ብቻዋን ትፍነከነካለች ። ዐይኗም ጥርሷም ጉንጯም ሁለመናዋም ይሥቃል። ዐይኗ መልካም ዜና ለማብሠር የሚ

ያውቀውን ሰው ፍለጋ ይንቀለቀላል ። ውጤቷን መጠየቅ አስፈላጊ አልነበረም ።

“ እንኳዋን ደስ ያለሽ ! ” አላት እየሣቀ ።

“ በእምላክህ ! የናንተስ ገና ነው ? ”

“ ገና ፣ ከሰዓት ። ”

ጨበጣት ። እጇዋ ፣ ብብቷ ፣ ጡቷ ፣ ሁለመናዋ ላብ ያመነጫል ። ከመቼውም የበለጠ ወፍራ ታየችው ።

“ ማርታና ትዕግሥት ወደ መኝታ ቤት ሔደናል ብለውሻል ” አላት ፣ ሲጨብጣት የራሰውን እጁን ለማድረቅ ቀስ ብሎ ሱሪው ላይ እየጠረገ ።

“ እነሱን ፍለጋ ’ኮ ነው የምሔደው ። እንዴት ሆነው ይሆን ? ”

“ እኔ እንጃ ፣ በደንብ አልጠየቅኳቸውም ” አላት ፣ ነገሩን ለማሳጠር ብሎ ። አቤሴጋ ደርሶ የትዕግሥትን መልካም ዜና ለማብሠር ቸኩሎ ነበር ።

ከነበረበት ቦታ እንደ ተቀመጠ አገኘው ።

“ ሰማ አቤል ፣ ትዕግሥት ወልፋለች ” አለው ።

አቤል ጆሮውን ማመን አቃተው፤ ከተቀመጠበት እንደ አከሮባት ዘሎ ተነሣ ።

“ እ ? ምን አልክ ? ”

“ ትዕግሥት ወልፋለች ። ማርታ ነች የወደቀችው ። ”

የአቤል ገጽታ ላይ የነበረው የትካዜ ደመና ተበታትኖ ጠፋ ። ከደመናው ውስጥ ፀሐይ ብቅ አለች ።

የትዕግሥት ማለፍ ብቻ ሳይሆን የማርታም መውደቅ የአቤልን ደስታ ድርብ እንዳደረገለት እስክንድር ገመተ ። ‘ ግን ለምንድን ነው የምንጠላውን ሰው ክፉ እንዲደርስበት

የምንመኘው ? ’ አለ በሐሳቡ ። ሆኖም ለማሰብ ፋታ አላገኘም ። ሳምሶን ‘ ጉልቤው ’ ውጤቱን አይቶ ሲመለስ አየው ።

Remove Watermark Now

አረማመዱ አላማረውም ። ፊቱ ከበደው ። አኩርፎ ከቤቱ የወጣ ሕፃን ልጅ መሰለ ። የሚለውን ለመስማት እስክንድርና አቤል ቸኮሉ ።

“ ወደቅኩኝ ! ” አላቸው ፣ አጠገባቸው ከመድረሱ ።

“ እ ? ! ” አሉት ሁለቱም ተደናግጠው ።

እስክንድርና አቤል እንዴት እንደሚያጽናኑት ግራ ገብቷቸው ተፋጠው ቀሩ ። አሁንም ግማሽ ደስታ ግማሽ ኀዘን ! ይህች የተዘበራረቀች ዓለም !

“ አየህ ፣ እንደ ዓመት ነው የምታቀጥለው ” አለው እስክንድር ፣ ከንፈሩን ይዞት መምጠጥ ከጀመሩ በኋላ ፤ “ በሚቀጥለው ዓመት እንደገና ገፍተህ መማር ትችላለህ ። ”

“ ነገሩ ነው እንጂ የሚያበሽቀው ! ” አለ ሳምሶን ፣ ጥርሱን ነክሶ ።

‘ ደም እንባ ማንን ልትወነጅል ይሆን ? ’ አለ እስክንድር በልቡ ። ‘ በራሱ ድክመት ነው የወደቅኩት የሚል ተማሪ ማን ይሆን ? ’

ትንሽ እንደ ሔዱ ሳምሶን ድንገት ቀጥ ብሎ ቆመ ። ቤተልሔም ወደ መምህራን ቢሮ ስታልፍ በርቀት አይቷት ነበር ። እሱ ውጤቱን ሊያይ ሲሔድ እሷ በውጤቷ ተደስታ ስትበርቅ አይቷታል ። ያኔ ምንም አላላት ። አሁን መውደቁን ካወቀ በኋላ ግን በእሷ ማለፍ ተናደደ ። እና ክፉኛ ሲያያት ከንፈሩን ነከሰባት ።

ቤተልሔም ወደ መኝታ ክፍል ከመሔዷ በፊት ለሰማ ደስታዋን ልታበሥረው እየሔደች ነበር ። እንኳኩታ እንደ ገባች ከቢሮው ተቀምጦ አገኘችው ።

“ እህ ፣ ውጤትሽእንዴትነው ? ” አለ ገና ሲያያት ።

“ ኮንግራጁሌሽን ! አልፌአለሁ ” አለችው ፣ በተቀመጠበት ሊታቅፈው እየተንደረደረች ።

“ ወዳጅ ዘመድ ይኑር በይ ” አላት እርዳታውን ለመጠቆም ።

“ ይኑር ! ” ብላ አንገቱ ላይ ተጠመጠመችና ጉንጩን ሳመችው ።

“ ምን ምን ደኅና አገኘሽ ? ” ሲል ጠየቃት ።

“ ሒሳብ ‘ 203 ’ ጎጂ ሠርቻለሁ ። ”

በዩኒቨርስቲ ውስጥ ‘F’ ያገኙበትን ትምህርት “ ባንዲራ ሰቅያለሁ ’ ሲባል ‘ A ’ ያገኙበትን ትምህርት ደግሞ ፣ ‘ ጎጂ ሠርቻለሁ ’ ማለት የተለመደ ቋንቋ ሆኖአል ።

“ እሱማ የኔው ነው ” አላት እንደገና ባለውለታነቱን ለመጠቆም ።

“ እኮ ! ” አለችው እየቦረቀች ።

“ ታዲያ ጎጂውን የሠራው ማነው ? እኔ ነኝ ወይስ አንቺ ? ”

“ አንተ ! ” ብላው እንደገና ልትስመው ከንፈሯን ስታስጠጋ፣ በሩ በድንገት ብርግድ አለ ። ሁለቱም እንደ ተቃቀፉ ክው ብለው ቀሩ ።

የገባው ሳምሶን “ ጉልቤው ” ነበር ። አውሬ መስሎ ታያቸው ።

ሁኔታቸው የፊልም ትርኢት መሰለ ። እንሱ ዱብ ዕዳ እንደ ወረደባቸው ፍቅረኞቹ በጭንቀት ተቃቅፈው ፣ ሳምሶን ቆሞ በፍቅረኞቹ ላይ ሽጉጡን የደገነ ፣ “ ቴክስ ” ይመስል ነበር ።

Remove Watermark Now

“ ምን ፈለግክ ? ” አለው ለማ ፣ ድንጋጤው ከ[illegible] ደለት በኋላ በትዕቢት ድምፅ ። ሳምሶን ለእሱ አልመለሰለትም ።

“ አንቺ ሸርሙጣ ! ” አላት ቤተልሔም ላይ አፍጥጦ ። “ እናንተ አስተማሪ እያወረዳችሁ ትኖራላችሁ ፤ እኛ ግን እንባረራለን ! ”

“ ወይኔ ! ” ብላ ቤተልሔም ለማ ሥር ሽጉጥ አለች ። ሊውጣት የመጣ ነው የመሰላት ። ዐይኖቹ ውስጥ የሚንቀለቀለው የንዴት እሳት አስፈራት ። ሽንቷ እምልጧት ቁርር ሲል ተሰማትና ጭንና ጭኗን አጋጠመች ።

ለማና ሳምሶን ተፋጠጡ ። የአንበሳና የነብር ፍጥጫ መሰለ ። በጉልበቱ የሚተማመነው ሳምሶን ፣ ለማ ፊት እንደ ቆመ ጡንቻውን ለመሰንዘር ምን እንዳገደው ለማሰብ ሞከረ። ሕግ ! የሰዎችን የሰማት ፈሪ ለማም ሲይዝ ታየው ።

“ እንዴት ! አሁን ምንድነው የፈለግከው ? ” አለው ከተቀመጠበት ለመነሣት እያሰላ ።

“ ምን አገባህ ! ” ብሎ ሳምሶን፣ ሌላ መናገር ፈርቶ እንዳፈጠጠ፣ ያላየው ሰው ከኋላ መጥቶ በድንገት ትከሻውን ጨመደደው ።

“ ምን ማድረግህ ነው ሳምሶን ? ” አለው እስክንድር ፣ ትከሻውን እንደ ጨመደደ ከቢሮው ሊያስወጣው እየታገለ ። ከእሱና ከአቤል ተለይቶአቸው መምጣቱ ከንከኖት ነበር ፣ እስክንድር እየሮጠ የደረሰበት ።

“ ልቀቁኝ ! ” አለው ሳምሶን ፣ መጋጠሙ እልሁን እግሮበት ።

እስክንድር በግድ እየጎተተ ከቢሮው ከወጣው በኋላ ፣ “ ዕረፍ ሳምሶን ” አለው ፣ “ ነገሮችን ለማመዛዘን ሞክር ። ለማ ቤተልሔምን ይጠቅማት ይሆናል እንጂ፣ አንተን አይጎዳህም ። ምክንያቱም ቀድሞ የምትዋደዱበት ወይም የምትግባቡበት ምንም ግንኙነት አልነበራችሁም ። ”

" እንጃልህ ! " አለና እሱም ላይ አፈጠጠበት ። ' ወቸ ጉድ ! ባሬስ ለእኔም አይመለስ ' አለና ቀስ ብሎ እያባበ ለው ይዞት ሔደ ።

እስክንድርና አቤል ፡ ሳምሶንን እያባበሉ ወደ መኝታ ክፍሉ ከወሰዱት በኋላ ፡ ስለ ራሳቸው ለማሰብ ተገደዱ። የሴ ላውን የፈተና ውጤት የሰማው ጆሮአቸው የራሳቸውን ለመ ስማት ተጣደፈ ። መውደቅና ማለፍ ሁለቱ ተቃራኒ ነገሮች እስካሉ ድረስ ፡ መከሠታቸው የግድ ቢሆንም ፡ የማንም አእ ምሮ በቀላሉ አይቀበላቸውም ። ከሰዓት በኋላው ለእነአቤል በጣም ራቀባቸው ። በተለይ አቤል የትዕግሥትን ማለፍ ከሰማ በኋላ ፡ የራሱን ውጤት ለማወቅ ለምን እንደሚጓጓ ሊገባው አልቻለም ። ምናልባት ተአምር ይወርድ ይሆን !

ሁለቱም ፡ ውጤት ከሰማው ተማሪ ጋር መቀላቀል አል ፈለጉም ። ግን ጆሮአቸውን በጥጥ አይደፍኑት ነገር ! ባለፉ ባገደሙበት ቦታ ተማሪው በቡድን ቆሞ አንዱን ሲያነጋ አንዱን ሲጥል መስማት አሰለቻቸው ። አንዱ በአንዱ ሲቀና ወይም ደግሞ መምህሩን ሲወነጅል ነው የሚሰማው ።

በዚህ ዓለም ላይ ማን ይሆን ለኅሊናው ሐቀኛ የሆነ ፍጡር ! ሁሌም የራሱን ማንነት ደብቆ ሌላውን ሲወነጅል ነው የሚገኘው ሁሉም ። ተማሪው አስተማሪውን በማርክ አሰጣጥ ይወነጅላል፡ሠራተኛ አለቃውን ይወነጅላል፡አለቃም ድክመቱን በበታች ሠራተኛ ላይ ይለጥፋል ። ለዚህ ምንጩ ምን ይሆን ? የአስተዳደጋችንና የአኗኗራችን ኋላቀርነት የፈጠ ረብን ችግር ይሆን እንዴ ? ምናልባት አንዱ ሌላውን ከመወ ንጀሉ በፊት ፡ " ለመሆኑ እኔ ማን ነኝ ? " ብሎ ራሱን መጠ የቅ ቢችል ? አንዱ ከሌላዉ ጋር የሚኖረው የግንኙነት መሠ ረት ሥራና የህግ ዕድገት ሆኖ ሳለ ፡ እርስ በርስ መበጣ ጠላቅ ቢቀር ምናልባት ! ማንም ከምድር በላይ ወይም ከምድር በታች ሳይኖር ፡ ለመበላለጥ በምናደርገው ትግል የበላይነት ቀብጆና ግላዊ ሩጫ የጋራችን የሆነችውን ምድር ባንጎዳት ምናልባት ! እስክንድር በሸቀ ።

ከቀትር በኋላ፣ ከእስክንድርና ከአቤል ቀድሞ ውጤቱን የተመለከተው ' ድብርት ' ነበር ።

" ውጤት ወጥቷል " አላቸው ፡ የራሱን አይቶ ወደ መኝታ ክፍሉ ከተመለሰ በኋላ ፡ ደስታ አፍናት ሲያልጎመ ጉም ጥርሱን አሳይቶ አልሣቀም ።

" ያንተ እንዴት ነው ? " አሉት ።

" ግሩም ነው ! "

" ስንት ነጥብ ሠራህ ? " አለው እስክንድር ።

ሦስቱን ጣቶቹን አሳያቸው ።

' የትልበት ዋጋ ነው ! ' አለ እስክንድር በልቡ ። የ' ድብ ርት ' አጠናን ምንጊዜም የትልበት ሥራ ያህል በመታገልና ብዙ ሰዓት በማጥናት ስለሆነ፣በትልበቱ ዩኒቨርስቲ መቆየቱን ሁሉም ያውቅለታል ።

ወዲያው እስክንድርና አቤል ተያይዘው ወደ ሰሌዳው ሔዱ። የሦስተኛና የአራተኛ ዓመት ተማሪዎች ቁጥር ያን ያህል ብዙ ስለ ሌለው፣በቀላሉ ወደ ሰሌዳው ተጠግተው ተመለከቱ ። እስክንድር በጥሩ ውጤት አልፏል ። የአቤል ውጤት ግን አልወጣም ።

አቤል ራሱን ማመን አቅቶት የመታወቂያ ወረቀቱን ከኪሱ አውጥቶ የመለያ ቁጥሩን ተመለከተ ። ያ ቁጥር ሰሌ ዳው ላይ የለም ። ማለፍም ሆነ መውደቅ የግድ ሰሌዳ ላይ መውጣት አለበት ። እና የአቤል ከዚህ ከሁለቱ ውጭ ምን ሊሆን ይችላል !

የእስክንድር ማለፍ ሲያስደስታቸው ፡ በሌላ በኩል ደግሞ የአቤል ጉዳይ ሁለቱንም ግራ አጋባቸው ። እስክንድር ልቡ ፈራ ። ስሜቱ መጥፎ ነገር ጠረጠረ ። ለማንኛውም ተያ ይዘው ውጤቱ ወደ ተዘጋጀበት ቢሮ ሔዱ ።

" አቤት ! ምን ነበር ? " አሏቸው ጸሐፊዋ ፡ የምታን ቀጭቅጨውን ታይፕ አቋርጣ ። " የእሱ ውጤት አልወ ጣም ። እና . . . " ብሎ እስክንድር ወደ አቤል እያመለከተ ንግግሩን ሳይጨርስ አቋረጠችው ።

" ስሙ ማን ነው ? "

" አቤል ። የፍልስፍና ትምህርት ክፍል ። "

pdfelement
Remove Watermark Now

" እሃ ! አቤል ሙሉጌ ፣ ያንተ ውጤት አልደረሰንም ። እስኪ ዮናታንን ሐደህ እንጋግራቸው " አለችና ሥራዋን ቀጠለች ።

' ውጤቱ የናታንጋ ምን ያደርጋል ! ' አለ አቤል በልቡ። ዮናታንን ማየት አልፈለገም ነበር ። በዝጉ ውስጥ ሲሸሻቸው ነው የከረመው። ምክራቸውን አለ መስማቱና ሕክምናውን ያለ መቀጠሉ እያሳፈሩት ከእሳቸው ለመራቅ ሞክር ነበር።

የግዱን ከእስክንድር ጋር ሆኖ ወደ ዮናታን ቢሮ ሔደ። ዮናታን የሉም ። ቢሮአቸው ተቆልፎአል ።

" ምን ይሻላል ? " አለ የእስክንድርን ዐይን ዐይን እያየ ።

" ምን ይሻላል ! " ብሎ እስክንድርም ቃሉን በትካዜ ድምፅ ከደገመ በኋላ ፣ " እንግዲህ ነገ መጥተን እንጠይቃቸዋለን ። መቼም ከአሁን በኋላ አይገቡም " አለው እያስተዛዘን ።

ነገ እንዴት ይንጋ ይሆን ? የጭንቀት ምሽት ! የመከራ ሕልም ሌሊት ።

ምዕራፍ ሀያአምስት

በማግሥቱ ጠዋት፣ አቤልና እስክንድር ዮናታንን ቀድመው ነበር፣ ከቢሮአቸው የደረሱት ። አቤል ዐይናቸውን ማየት ቢያስፈራውም አልቀረለትም ። ሰላምታ እጁን ሲዘረጋላቸው፣ አንገቱን ደፍቶ መሬት መሬት እያየ ነበር ።

" አሀሳ ፣ ምነው እንዲህ ጠፋችሁ ? በዕረፍታችሁ ጊዜ ጭራሹን ሸፍታችሁ ከረማችሁ ! " አሉ ዮናታን ።

"ምን ... እንዲያው ፣ ባናስብበት ነው " አለ እስክንድር ፣ መልሱ ጠፍቶት እየተንገዳገደ ። ከአቤል ለመስማት ዐይን ዐይኑን ተመለከቱት ። አቤል የመጣበትን ጉዳይ አዘግይቶ ለመልከም ማኅበራዊ ግንኙነት ሲል፣ ላይ ላዩን ማውራት የማይችል ፍጡር ነው ። የመጣው ስለ ፈተናው ውጤት ለማወቅ ነው ፤ የሚፈልገውም እንዴት የዮናታንን ቃል ነው ።

ሁለቱም ከልባቸው ጋር ድብብቆሽ ሲጫወቱ ቆዩ ። ምናውን አርእስት የሚጀምረው ጠፋ ።

" ውጤትህ እንዴት ነው ? " አሉት ዮናታን፣ እስክንድርን ። ለመንደርደሪያ ያህል እንጂ የእስክንድርን ውጤት ካወቁት ቆይተዋል ።

" ጥሩ ነው " አላቸው ።

" እ... የአቤል ውጤት እንኳ አልደረሰውም መሰለኝ " ሲሉ በዝግታ ፣ ወደ ዋናው ጉዳይ ገቡ ።

አቤልና እስክንድር በአዎንታ ራሳቸውን ነቀነቁ ።

" አዎ ... እ ... ውጤቱ እንኳ ደኅና ነበር ። ነገር ግን እኛ አቤልን በደኅና ውጤት ሳይሆን በማዕረግ ማስመረቅ ስለምንፈልግ ፣ ውጤቱ ከመሰጠቱ በፊት የፋካልቲና ትምህርት ክፍል በእሱ ጉዳይ ላይ መነጋገር ያፈልጋል ። ለዚህ ነው፣ ውጤቱ የዘገየው" አሉ ፣ ወደ እስክንድር እየተመለከቱ ፤ እግረ መንገዳቸውንም በስርቆሽ እያዩ የአቤልን ስሜት እያጠኑ ። የአቤልን ስሜት ላለመጉዳት የፈጠሩት ውሸት ነው እንጂ ውጤቱስ ደኅና አልነበረም ።

Remove Watermark Now
pdfelement

የዮናታን የተማሪዎቻቸውን የፈተና ወረቀቶች በሚያርሙበት ጊዜ፣በመጀመሪያ የተመለከቱት የአቤልን ነበር ። አንድም የጠለቀ መልስ የሰጠበት ጥያቄ የለም ። የእያንዳንዱን መልስ ጨረፍ ጨረፍ አድርጎታል ። መልሱን የማያውቀውንም ጥያቄ ባዶውን ትቶታል ። ዮናታንም ለማየት ያህል ተመለከቱት እንጂ፣ ለአቤል ወረቀት ደረጃ ለመስጠት አል ነበረም ። በዮናታን የአሠራር ዘዴ ውስጥ የመጨረሻ ፈተና የወሳኝነት ቦታ የለውም ። ለተማሪዎቻቸው የውጤት ደረጃ የሚሰጡት በመጨረሻው ፈተና ሳይሆን ቤሚስተሩን ሙሉ ተማሪው ባሳየው የትምህርት እንቅስቃሴ ነው ። እናም “ ምን መደረግ አለበት ? ” ሲሉ አሰቡ ። በዚያውም ሌሎቹ መምህራን ለአቤል ምን ዓይነት ውጤት እንደ ሰጡት ስለጓጉ ሔደው ጠየቁ ።

አቤል ከሚወስዳቸው አምስት ኮርሶች ውስጥ ከዮናታን በስተቀር የአራቱ መምህራን ውጤት ተሰጥቶባቸው ነበር ። በሁለቱ የትምህርት ዓይነት ‘ D ’ በሁለቱ ደግሞ ‘ F ’ ሰጥተውታል ። ‘ D ’ የሰጡት መምህራንም ምናልባት በመመረቂያው ዓመት እናጨናግፈውም ከሚል ርኅራኄ የመነጨ ሳይሆን አልቀረም ። ዮናታን ይህን ውጤት ባዩበት ጊዜ የቆሙበት እንተጠቀሙባቸው ። ‘ በሰው ሕይወት መፍረድ እንዴት ቀላል ነው ! ’ ሲሉ አሰቡ ። እናም ወዲያው ከቢልልኝ ጋር ለመነጋገር ወደ ቢሮአቸው ሔዱ ። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ የአቤልን ጉዳይ በመከታተል የሥነ-ልቡናው መምህር ቢልልኝ በጥብቅ እየረዷቸው ነበር ።

የዮናታን ተረብሾ መሔድ ቢልልኝንም ቢረብሻቸውም የዚያኑ ያህል የሚጽናናኑበት ነገር በልባቸው ይዘው ነበር ። በአቤል ጉዳይ ላይ ከሥራ ረዳቶቻቸው ጋር ባካሔዱት ጥናት ብዙ መረጃዎች ማግኘታቸው ልባዊ ደስታ ሰጥቶአቸዋል ። ሆኖም ጥናታቸው ውጤት ላይ ከመድረሱ በፊት፣አቤል ከዩኒቨርስቲው መባረሩ ሊሳው አሳሳቢ ነገር ነበር ። ዮናታንና ቢልልኝ በጉዳዩ ላይ ከተወያዩ በኋላ፣አንድ መደምደሚያ ላይ ደረሱ ። የነበረው ምርጫ ዮናታን ለአቤል ወረቀት ውጤት ሳይሰጡ መተው ነበር ። የአምስቱም ኮርሶች ውጤት ካል ተሟላ፣ጠቅላላ ውጤቱ ተጠናቅሮ ለተማሪው ሊቀርብ አይችልም ። ዮናታን ይህን ሲያደርጉ በፍልስፍናው ትምህርት

ክፍል ለሚነሣው ክርክርም ሆነ በግል ለሚጠየቁት ማንኛውንም ኃላፊነት ወስደው ነበር ። ምናልባትም እንዲህ ያለ ዓይነቱን ኃላፊነት እንዲወስዱ ያደረጋቸው ንጹሕ እምነታቸው ሊሆን ይችላል ።

“ ታዲያ እንዴት ይሻላል ? ” አሏቸው እስክንድር ተጨንቆ ።

“ ምንም ችግር የለውም ። ጉዳዩ በጥቂት ቀናት ውስጥ ውጤት ያገኛል ” አሉ ዮናታን ፣ ቢልልኝ የሰጧቸውን መተማመኛ ተመርኩዘው ።

አቤል መተንፈስ ፈለገ ። የዮናታንን ስሜት ሳይጎዳ መናገር የፈለጋቸው ቃላት፣ ከልቡ ሳይሆን ከመሬት ውስጥ የሚፈልቁ ይመስል፣ መሬት መሬቱን ተመለከተ ።

“ እርስዎ ሊረዱኝ ይሞክራሉ ። እና አሁን ባልፍም ብወድቅም ምንም አይደለም ” አላቸው ፣ በዐይኑ እያስተዛዘነ ።

“ ግን አንተ የምትወድቅ ተማሪ አይደለህም ” አሉት ። እሳቸውም ፣ የልባቸው ኀዘን ፊታቸው ላይ እየተነበበ ፣ “ ለማንኛውም አትጨነቅ ። ቅድም እንዳልኩህ በጥቂት ቀናት ውስጥ ውጤትህን ታገኛለህ ። ”

‘ ጥቂት ቀናት ! እስከ መቼ ! ምነው የእኔ ብቻ እንዲህ አከራካሪ ሆነ ! መውደቅ ወይም ማለፍ — ከሁለቱ አንዱ ነው ድርሻዬ ። ካላጠኑ ማለፍ እንደማይቻል ዐውቃለሁ ። ምነው አሁን ከመውደቁ አፋፍ ላይ ስደርስ ልቤ ተንቀጠቀጠ ? ለምንስ ሰው እስትማራለሁ ? ’ እያለ በሐሳብ እየዋዠቀ ፣ ዮናታንን በጥያቄ ዐይን ተመለከታቸው ።

“ መውደቅ ” ከሚለው ቃል ጋር ትዕግሥት በሐሳቡ መጣችበት ። ምን ይሰማት ይሆን !

“ እንግድያው እንሒድና ውጤቱ እስኪደርስ እንጠብቃ ? ” አለ እስክንድር ፣ ዝምታው አላምር ብሎት ወደ አቤል እየተመለከተ ።

የናታን እስክንድርን በግል ለማነጋገር ፈልገው ፣ እንዴት ምልክት እንደሚሰጡት ተቸግረው ነበር ። በመጨረሻ አቤልና እስክንድር ሲሔዱ ሲሉ ነገሩት ።

" እስክንድር ፣ ስለ ውጤትህ ለብቻህ ላነጋግርህ እፈልጋለሁ ። "

እስክንድር ግራ ገባው ። ውጤቱ በእጁ ገብቷል ። እና ምን የሚያስፈልግ ነገር አለ ? ወይስ በእጁ ከገባው ውጤት ውስጥ የሚለወጥ ነገር አለ ?

" ታዲያ መቼ ልምጣ ? " አላቸው በሩን ይዞ ቆሞ ።

" በተመቸህ ጊዜ ። እኔ አሁንም ቢሆን እስከ ስድስት ሰዓት ቢሮዬ ነኝ ። "

ነገሩን ለማወቅ ስለ ተቻኮለ ፣ አቤልን ወደ መኝታ ቤቱ ሸኝቶ ወዲያውኑ ተመለሰ ።

" የፈለግሁህ ስለ አቤል ጉዳይ ላነጋግርህ ነው " ሲሉ ጀመሩ የናታን ። " ትምህርቱን ሊቀጥል አይችልም ። ማቋረጥ አለበት ። ውጤቱም ጥሩ አይደለም ። ግን ውጤቱን ሰጥቶ ዩኒቨርሲቲዉን እንዲለቅ ማድረግ ለእንደሱ ዐይነት ጎበዝ ተማሪ ሞራሉን ከቶ መጉዳት ይሆናል ። በዚያ ሁኔታ ከወጣ፣ ሁለተኛ ፊቱን ወደ ትምህርት ዓለም አይመልስም ።

" አዎ ። እና ትምህርቱን በዘዴ እንዲያቋርጥ ማድረግ ነው። ስለ ደረሰበት ችግር ወይም ስለ ወደቀበት የዐይን ፍቅር በአሁኑ ጊዜ አስፈላጊው ጥናት ተገባድዷል ። ለዚህ ተብሎ የተቀናጀ ፫በን ፈታደኞች ሰብስብ፣ በቅርቡ ጉዳዩን አጥንቶ ጨርሶ ይነግረናል ። በዚህ ጉዳይ አቶ ቢልልኝ በጣም ነው የተባበሩኝ ። ቢልልኝ ፣ ከሳይኮሎጂ ትምህርት ክፍል — ታውቃቸዋለህ ? "

" አዎን ። እኔንም ጠርተው ስለ አቤል የማውቀውን ያህል እንድነግራቸው ጠይቀውኛል ። "

" የእሳቸው ጥረትና ትብብር አጽናንቶኛል ። ምኞቴ ከንቱ ሆኖ አልቀረም ። ምናልባትም ለአቤል ጉዳይ ይህን

ያህል አትኩሮት መስጠቴ የሌሎች ተማሪዎችንም ግላዊ ችግር መፍትሔ የሚያስገኝ ይሆናል ። እንደ አቤል [illegible] ባቸው ሕመምተኞች ውስጥ ውስጡን ካሉ ግለቴ ነው ። "

የናታን ንግግራቸውን አቋርጠው፣ መነጽራቸውን ያለ ምክንያት ከጠረጴዛው ላይ አነሡ ። የመነጽሩን ጠርዝ በጣታቸው እየነካኩ ቀጠሉ ።

" እና አሁን ከአንተ የምፈልገው ትብብር በሁለት ነገር ላይ ነው ። "

" እሺ ! "

" አንደኛ ፣ ከግቢም ሆነ ከውጪ ለአቤል በሀገር ልጅነት ወይም በዝምድና ወይም በጓደኝነት የሚቀርበው ሰው ካለ፣ ሰሙን ልቡና - ጥናቱ ስለሚረዳ እንድትጠቁመኝ ነው ። በዩኒቨርስቲ ውስጥ እንኳ ከእሱ ጋር በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ ግንኙነት ይኖራቸዋል ተብሎ የተገመተውን ከአንተ ጀምሮ የጥናት ቡድኑ ያነጋግረ ይመስለኛል ። በተለይ ከውጭ የምታውቀው ካለ ይመረጣል ። "

እስክንድር አሰበ ። ግን ወዲያውኑ በሐሳቡ የመጣለት ሰው አልነበረም ።

" ሁለተኛ ፣ የጥናት ቡድኑ ውጤቱን እስኪነግረን ወይም የትምህርት ክፍሉ ለአቤል ችግር መፍትሔ እስኪያገኝለት ድረስ ፣ የመኝታ ክፍል ጓደኛው እንደ መሆንህ መጠን አቤል ራሱን እንዳይጎዳ በማጽናናት እንድትረዳው አደራ ጥለንብሃል ። "

" አቤልን እንዴት ማጽናናት ይቻላል ? ' ሲል አሰበ እስክንድር ።

" ግን ሁለተኛው ነገር ከባድ ነው " አላቸው ፣ ተስፋ ባጣ ድምፅ ።

' ግድ የለም ። ማለቴ ፣ አንተ በሚቻልህ መጠን በቅርቡ ሁን ። ብቻውን አትተወው ። በተረፈ ብቸኛ የማይሆን

pdfelement
Remove Watermark Now

ቤትን የተሻለ ዘዴ እኔ በዚሁ ሰሞን ውስጥ እፈልግለታለሁ ''
አሉ፡ እንዲች የተማመኑበት ነገር በልባቸው እንደ ያዙ ውሎ
ኮራ ብለው ።

እስክንድር ትዕዛዛቸውን በደስታ ተቀበለ ። ደስ አለው ። ከዮናታን ተለይቶ ከሔደ በኋላ፡መንገድ ላይ ብቻውን ከሐሳቡ ጋር ይሟገት ነበር ። ያስደሰተው አቤል በሚረዳበት ጥረት እሱም መግባቱ ነው ። ዮናታን በጠየቁት መሠረት ከዩኒቨ ርስቲ ውጭ አቤልን የሚቀርብ ሰው አሰበ ። ዘመዶቹ ብሎ አቤል ያስተዋወቀው አንዳንድ ሰዎች በሐሳቡ መጡበት ። ነገር ግን አቤል ብዙ አይቀርባቸውም ። ያን ያህል አይጠያ የቁም ። እና፡ ታዲያ ምን ያህል ይጠቅማሉ ?

አንዲት ሴት ትዝ አለችው ። ብርቅነሽ ! የአንድ ቀን አዳር ትውውቅ ቢሆንም፡ከአቤል ጋር ከሌሎች የተሻለ ግን ኙነታቸው ለአቤል በሕይወቱ ውስጥ አዲስ ዐይነት ግንኙ ነት ነውና ።

Remove Watermark Now

ምዕራፍ ሀያስድስት

አቤል በዮናታን መኪና የአራት ኪሎን ቁልቁለት ሲወርድ፡ ወዴት እንደሚሔድ በውል አያውቅም ነበር ። ዮናታን በድንገት ከመኪና ከፍሉ አስጠርተውት ነው የወ ሰዱት ። '' ዛሬ ከእኔ ጋር ነህ '' ከማለት ሌላ፤ ወዴት እን ደሚወስዱት አልነገሩትም ። እሱም አልጠየቃቸውም ። አብዮት አደባባይ ከመድረሳቸው በፊት ከሚገኝ አንድ የመ ኖሪያ ሕንፃ ጀርባ መኪናቸውን አቁመው የሕንፃውን ደረ ጃዎች ወጡ ። ዎስተኛው ፎቅ ላይ ሲደርሱ በሩ ላይ '' 16 '' ቁጥር የተጻፈበትን መኖሪያ ቤት ደወል ደወሉ ። አንዲት ፈረንጅ ከውስጥ በሩን ከፍታ ብቅ አለች ።

'' አቤል ማለት እሱ ነው '' አሏት ዮናታን በጀርመ ንኛ ።

ሞቅ ካለ ፈገግታ ጋር ሰላምታ ሰጠችው ።

'' ባለቤቴ ናት '' አሉት ዮናታን ።

ከትውውቁ በኋላ ወደ ቤት ገብተው ተቀመጡ ። አቤል ዮናታን ወደ መኖሪያ ቤታቸው ለምን እንዳመጡት ሊገባው አልቻለም ። በልቡ ብዙ ነገር እያሰበ በግድግዳዎቹ ላይ የተሰቀሉትን ሥዕሎች አንድ በአንድ በዐይኑ አዳረሳቸው ። ከዮናታን ባለቤት ጋር በዐይን መግባባት ካልሆነ በስተቀር ቃላት መለዋወጥ አልቻሉም ። እንግሊዝኛ ለመግባቢያ ያህል ትችላለች ። ግን ዮናታን ጀርመንኛ ስለሚያውቁ ቤታቸው ውስጥ የሚነጋገሩት በጀርመንኛ ነው ። አንዳን ዴም የምታውቃቸውን ጥቂት የአማርኛ ቃላት በመጠቀም እንግዶቻቸውን እያግባች ታዝናናለች ።

pdfelement

“ይኸውልህ እዚህ ፎቅ ላይ ተሰቅለን ነው የምንኖ ረው ” በማለት ዮናታን ፣ ከአቢል ጋር ጨዋታ ከፈቱ ።

አቢል ፈገግ አለ ።

“ አንተ ወደፊት ምን ዐይነት ቤት ውስጥ መኖር ነው የምትመርጠው ? ” ሲሉ ጠየቁት ።

‘ ምን ዐይነት ጥያቄ ነው ? ’ አለ በልቡ ፣ ‘ አሁን ባለው የቤት ችግር ሁኔታ አንገት ማስገቢያ ይገኝ እንጂ ፣ የቤት ምርጫ ይጠየቃል እንዴ ? ’ ዮናታን ግን እሱን ለማጫወት ሲሉ አፋቸው ላይ የመጣላቸው አርዕስት ሆኖ ነው እንጂ የሚኖሩበትን ሀገር እውነታ አጥተውት አልነበረም ።

“ በአሁኑ ጊዜ አንገት ማስገቢያ ከተገኘ ምን ምርጫ አለ ? ” አላቸው እየተቅለሰለሰ ።

የመመረቂያው ዓመት ላይ ቢሆንም ፣ ከዩኒቨርስቲዉ ሲወጣ ስለሚገባበት ቤት አስቦ አያውቅም ። ከቤት ጋር የትኛርም ሐሳብ ይኖራል ። ያንንም ቢሆን አስቦ አያውቅም ። በእርግጥም ስለ ቤት ማሰብ የሚችለው የሥራውን ምድብ ቦታ ካወቀ በኋላ ነበር ።

“ አይዞህ ፣ የጊዜ ጉዳይ ነው ” አሉ ዮናታን ፣ “ አሁን ካለንበት ችግር ወጥተን የምርጫችንን የምናገኝበት ጊዜ ይመጣል ። ምን አጣን ብለህ ነው ? ሰዎ ለመሬት አለን ፣ ሀገራችንን ወልፈው ውጭ የሚፈሱ ወንዞች አሉን ! ተፋቅ ረንና ተባብረን ጠንክረን ከሠራን ብሩህ ተስፋ ይጠብቀ ናል ። ”

ባለቤታቸው ሻይ ይዛ መጣች ። እሷም ቀስ እያለች ከአቢል ጋር በእንግሊዝኛ መጨዋወት ጀመረች ። ስለ አቢል ብዙ ነገር ታውቃለችና ፣ ሁኔታውን ሁሉ ከመጀመሪ ያው እስካሁን ባሏ ያጫውቷት ስለ ነበር፡ለአቢል ደግና አመለ ካከት አላት ። ሁሉም ለጊዜው ዝም ዝም ቢሉም ፣ እንግድ ነቱን ለማስታመም ካልሆነ በስተቀር ዝምታው ከለመቀ ዋወቅ የመነጨ አልነበረም ።

እንዳንድ ማኅበራዊ መግባቢያዎችንና ጨዋታዎችን እየተለዋወጡ ሻዩ ተጠጥቶ ስኒዎቹ ተነሡ ።

ከዚያ ዮናታን የቤቱን ክፍሎች ለአቢል ማስጎብኘት ጀመሩ ። ይህ ተግባራቸው ዓላማ ነበረው ። በመጀመሪያ መኝታ ቤቱን ፣ ወጥ ቤቱንና መታጠቢያ ቤቱን አሳዩት ። በመጨረሻም ወደ አንዲት አነስተኛ ክፍል ወሰዱት ። በክ ፍሏ ውስጥ ብዙ ዕቃ አልነበረም ። አንድ አልጋ እና አነስተኛ ጠረጴዛ ከነወንበሩ ብቻ ይታይበታል ።

“ ይህ ደግሞ የአንተ መኝታ ክፍል ነው ” አሉት ፍርጥም ብለው ።

አቢል ግር አለው ። ድንጋጤ ይሁን ደስታ ፣ የተሰማ ውን ለማወቅ አልቻለም ።

“ ያሉት አልገባኝም ” አላቸው ።

“ ይህ ለአንተ ያዘጋጀሁት መኝታ ክፍል ነው ። ለተ ወሰነ ጊዜ ከእኔ ጋር እንድትኖር ወስኜአለሁ ። ማንኛውም ነገር እዚሁ ሊሟላልህ ይችላል ” አሉት ፣ በጥያቄ ሳይሆን በውሳኔ ድምፅ ።

ዮናታን አቢልን እቢታቸው እስቀምጠው ጉዳዩን ለማ ራመድ የወሰኑት ሰሞኑን ከባለቤታቸውና ከቢልልኝ ጋር ተመካክረው ነበር ። በአንድ በኩል የአካባቢ ሰውጥ ለአቢል ጤና ይረዳዋል ብለው ነው ። በሌላ በኩል ደግሞ፣ አቢል በዚህ ዓመት ትምህርቱን ስለማይቀጥል፣ አጠገባቸው አድ ርገው ሞራሉን በመጠበቅ ለማበረታታት እንዲመቻቸው ነው ። ዮናታን ከሚስታቸው ጋር ሆነው ይህን የወሰኑት ስለ አቢል የተደረገው የሥነ - ልቡና ጥናት ጥሩ ደረጃ ላይ መድረሱን ካረጋገጡ በኋላ ፣ የመንፈስ ደስታ እንዲኖረው ነው ። በአቢል ጉብዝና ባላቸው የጠነከረ እምነት በቅን ልባቸው የጀመሩት ጉዳይ ከዚህ ደረጃ ላይ መድረሱ እስደ ስቷቸው በበለጠ እንዲቀጥሉበት ገፋፍቷቸዋል ።

ዮናታን አቢልን ወደ ቤታቸው ከማምጣታቸው በፊት ይህን ውሳኔአቸውን ያልነገሩት ሆን ብለው ነው ። ውጭ ቢነግሩት በነገሩ ያመነታ ይሆናል ። ቤት ውስጥ ገብቶ የተ

pdfelement
Remove Watermark Now

ዘጋጀለትን ክፍል ከየ በኋላ ግን እንድም ሊወደው ይችላል ፤ ያም ካልሆነ ድካማቸውንና የስጡትን ክብር በማገናዘብ በእጁ ታ ይቀበለዋል የሚል ግምት ነበራቸው ። እንዳሰቡትም አቤል ክፍሉን ከተመለከተ በኋላ የእምቢታ ስሜት አላየበትም ። ነገር ግን አፉን ሞልቶ " እሺ ይሁን " ማለትም አልቻለም ። የተዘበራረቀ ስሜት ስፈረበት ። ብቸኝነቱን ይወዳል ። እናም ብቸኝነቱን ሊያስታምምበት የሚችለውን ይህን ክፍል ወድዶታል። ግን ደግሞ፣ የዩኒቨርስቲውን ግቢ መልቀቅ ! ከትዕግሥት ዐይን መራቅ !

" እንዴት ነው ? ጥሩ ክፍል ነች ? " አሉት ዮናታን ፤ በላዩ ላይ የሚያንዣብበውን የማመንታት ጥላ በሚገፍ ድምፅ ።

" ጥሩ ነው " ሲል ራሱን ነቀነቀ ።

" የመጻሕፍት ክፍል ከእኔ ጋር በጋራ መጠቀም እንችላለን " ብለው ፤ ወደ ጥናት ክፍላቸው ወሰዱት ።

መደርደሪያዎቹ በመጽሐፍ ጥቅጥቅ ያሉበት ክፍል ነበር ። መለስተኛ 'ላይብራሪ !' የቀለም ትምህርት ፤ የፍልስፍና የምርምር እና ልብ ወለድ መጻሕፍት ፤ እንዲሁም ወርኃዊ መጽሔቶች በመልክ በመልካቸው ተደርድረዋል ። አቤል ስሜቱ ለመንቃት ሲንጠራራ ተሰማው ። ባለ ሦስት ጥራዝ የማርክስ " ካፒታል " ከመጽሐፎቹ ሁሉ ጎልቶ ዐይኑን ሳበው ።

" ይኸው ነው እንግዲህ ፤ ወደ ማታ ዕቃህን ከካምፓስ ማምጣት እንችላለን " አሉትና ተመልሰው ወደ ሳሎኑ አመሩ ። አቤልም እግሩን በሐሳብ እየጎተተ ተከተላቸው ።

ሻንጣውን ለማምጣት ከዮናታን ጋር ወደ ዩኒቨርስቲዉ ሲሄድ፣ መንገድ ላይ ልቡ ማመንታቱ አልቀረም ። ዩኒቨርስቲዉን ለቅቆ የመውጣቱን ነገር ልቡ ባይቀበለውም ሁኔታውን ሲያመዛዝን፣ ዮናታን እሱን ለመርዳት ያደረጉለት ጥረት ከብዶ ታየው ። እናም በባዶ ግትር እምነት ገደል አፋፍ ላይ የቆመች ሕይወቱ በሰው እጅ ጥበቃ ሥር እየዋለች መሔዷ ታወቀው ። የጥገኝነት ስሜት ተሰማው ። ጥገኝነትን አይወድም ነበር ። ከድህነቱ ጋር ሞቶ መቀበር ከልጅነቱ ጀምሮ

ያደረበት ጸባይ ነው ። ግላዊ ነጻነቱን ይሻል ፤ ግን የሌላውን ርዳታ ሳይሻ፣ ብቸኛ እና ነጻ ሕይወት የኖረ ሰው በዚ[illegible] ላይ ግን አለ ?

ከመኝታ ቤቱ ገብቶ ሻንጣውን ሲያወጣ፣ አቤል ሆዱን ባር ባር አለው ። በዚህ መኝታ ክፍል ውስጥ የሆዱን እውነት ለጓደኞቹ በድንብ ያጫወተበት ቀን ወይም በጋራ ያሳለፉዋቸው ታላላቅ ትውስቶች የሉም ። ነገር ግን ባዶ ትንፋሽም ቢሆን ከለመዱት ሲለዩ ያባባል ። ከርሱ ይበልጥ ሆዱ የባባው እስክንድር ነበር ። ሆኖም የዮናታን ጥረት ለአቤል መልካም ሕይወት ስለሆነ፣ ፊቱ ላይ ምንም ዐይነት ቅሬታ እንዳይታይ ከውስጥ እየታገለ የአቤልን ዕቃዎች አዘገጃጀለት ።

" ወዴት ሊሔድ ነው ? " አለ ድብርት ፤ ሁኔታውን አይቶ የመለያየት አዝማሚያ መሆኑን ካረጋገጠ በኋላ ።

" ወደ ውጭ ! ከካምፓስ ውጭ " አለው አቤል ራሱ ፤ ጉሮሮው ላይ አንዳች ነገር እየታገለው ።

" ምነው ? " አለና ድብርት ፤ ምናልባት ወድቆ ይሆናል የሚል ሐሳብ ጭንቅላቱን ስለ መታው ፤ ሊጠይቀው ያሰበውን ከምላሱ መለሰው ።

እስክንድር የድብርት ፊት በኀዘን ሲለዋወጥ ተመልክቶ ፤ ' ምንም ቢሆን ፤ በአፉ ባይናገርም ፤ ሰው ለሰው ማዘኑ አይቀርም ለካ ! ' አለ በልቡ ፤ ' ግን እንዲያው በዓመት በሚቆጠር ጊዜ ቀርቶ ለአንዲት ደቂቃም ቢሆን አብረው በኖሩበት ጊዜ ውስጥ፣ በሙሉ ልብ ካልተጫዋወቱና ሐሳብ ለሐሳብ ካልተካፈሉ ፤ ሲለያዩ ማዘኑ ምን ይጠቅማል ? ኀዘኑ እንዲያው ለጊዜው ፤ ከዐይን እስኪርቁ ካልሆነ በስተቀር በልብ ውስጥ ምን ትዝታ ይቀራል ? '

" ውጭ ድረስ እንሸኘዋ " ብሎ ድብርት ቀድሞ ሻንጣውን ሊሸከምለት ያዘ ።

" ተወው እኔ እይዝለታለሁ " አለው እስክንድር ። ድብርት እሺ አላለም ። ሻንጣውን ይዞ ቀደመ ።

pdfelement
Remove Watermark Now

“ ሳምሶንስ የት ሔደ ? ” አለ አቢል ፤ ሻንጣውን መኝታው አጠገብ በማየቱ ገና ግቢውን ለቅቆ እንዳልወጣ በመገመት ።

“እኔ እንጃ ፤ ጠዋት ነው የወጣው ። እኔንም ዘግቶኛል ። ይህን ሁለት ቀን ፈገግ ብሎ አነጋግሮኝም አያውቅ ” አለው እስክንድር ፤ በልቡ እያዘነም ፤ እየበሸቀም ።

“ ምነው ? ለምን ? ” አለ አቢል ፤ ግር ብሎት ።

“ እኔ ምን ዐውቄ ? ”

“ አትፍረድበት ፤ ስለ ወደቀ ተናዶ ይሆናል ” አለው አቢል ፤ አዝኖ ። እሱን አግኝቶት ቢሰናበተው በወደደ ነበር ፤ ምክንያቱም ሳምሶን የእሱን ጥቃት እንደማይወድና ለእሱ የተለየ ክብር እንዳለው ያውቃል ። ለማንኛውም ለጊዜው አልተገናኙም ።

ሻንጣው ዮናታን መኪና ላይ ሲጫን በአካባቢው የነበሩ ተማሪዎች ከንፈራቸውን እየመጠጡ ዐለፉ ። ምክንያቱን ባያውቁም ፤ ያው ወድቆ ነው በሚል ግምት ነበር ።

እስክንድር አብሮት ሲሔድ መኪናው ውስጥ ገባ ። አቢል በሩን ተደግፎ ቆሞ ለጥቂት ሴኮንዶች ተከዘ ።

ሕይወቱን ከዚህ ግቢ ጋር የተያያዘች አድርጎ ገመተው ግቢውን መልቀቅ ፈራ ። ልቡ ደግሞ ሊያመነታ ታገለው ። በመኪናው መስታወት ሰርቆ ዮናታንን ተመለከታቸው ። እነሆ ትሁት ፤ ትልቅ ሰው የእሱን ወደ መኪና ውስጥ መግባት በመጠባበቅ ላይ ናቸው ። “ ሁሉ ነገር አልቋል ” የሚል ስሜት በፊታቸው ላይ ይነበባል ። ምሁራዊ ውበት የሚባል ነገር ካለ ከእሳቸው ገጽታ ላይ ይገኛል ።

‘ በል እንጂ አቢል ፤ የምን ማመንታት ነው ? ’ አለው የገዛ ኅሊናው ። እግሮቹ ግን ቶሎ አልተንቀሳቀሱም ። ዐይኑ የሚመለከተው ትዕግሥት ወዳለችበት ወደ ሴቶች መኝታ ሕንፃ ነበር ። አቢል ግቢውን ሲለቅ ትዕግሥት ወጥታ አታየውም? ሰርቃ የምታየውን አጭር ልጅ ለማየት ጓጓ ። ሲሆን ብቅ ብላ ከሩቁ ሰርቃ አይታው ለስንብት ያህል በመሐረብ

ወይናን ስታሻሽ ቢመለከት ፤ ከለዚያም ለመጨረሻ ጊዜ ፈገግ ብላለት፣ ያንን የሚሰረጎድ ጉንጯን ቢያይ ፤ ምንኛ መታደል ነበር ! “ የፍቅር አምላክ ወይም ‘ ሳይኪ ’ [illegible] ካለ ፤ ትዕግሥትን አሁኑኑ ጎትቶ ያውጣና ያሳየኝ ! ” አለ አቢል በልቡ ።

“ እህሳ አቢል ፤ እንንቀሳቀስም ? ” አሉት ዮናታን ፤ ስሜቱን እንዳይረብሹት በማሰብ ረጋ ብለው ።

“ እሺ ፤ እሺ ” ብሎ ወደ መኪናው ውስጥ ገባ ።

መኪናዋ ዞራ ስትሔድ ድብርት በስንብት ዐይነት እጁን አውለበለበለት ። አቢልም አጸፋውን መለሰ ።

“ አቢል ከእኔ ጋር መሆኑ ጥሩ አይደለም ? ” ሲሉ ፤ ዮናታን ጉዞ ከጀመሩ በኋላ እስክንድርን ጠየቁት ።

“ ጥሩም እንጂ ! ” አለ እስክንድር ፤ ፈገግ ብሎ ።

“ እንግዲህ አንተም ብቻውን እንዳይሆን እየመጣህ አጫውተው ። ”

እስክንድር እንደ ገና ፈገግ ብሎ በእሺታ ራሱን ነቀነቀ።

“ ማንኛውም ነገር በቅርቡ ውጤት እንደሚያገኝ እርግጠኛ ነኝ ” አሉ ዮናታን ፤ አንዴ ወደ መንገዳቸው አንዴ ወደ አቢል እያዩ ።

አቢል ከመቅለስለስ ሌላ ምንም አልመለሰም ።

“ አንጠራጠርም ! ” አለ እስክንድር ፤ ከውስጡ እንዳች ስሜት ፈንቅሎት ።

ከዮናታን መኖሪያ ቤት ሲደርሱ፤ ዕቃውን ተረዳድተው አስገቡት ። ሚስትየዋም እንደ ቀድሞው ወርቅ በሆነ ፈገግታ ተቀበለቻቸው ። ምን ጊዜም ከፊቷ ላይ ፈገግታ አይጠፋም ።

“ ሲብሲንግ ፤ ይኸው ተመልሰን መጣን ” አሏት ዮናታን ፤ የሚሰማቸውን ትብብር በሚጠይቅ ስሜት ሻንጣውን እያስረከቧት ።

pdfelement
Remove Watermark Now

“ እንኳን ደኅና መጣችሁ ” ካለች በኋላ ፣ ወደ እስክንድር ፊቷን መልሳ ፣ “ ጓደኛው ነህ ? ” ስትል በእንግሊዝኛ ጠየቀችው ።

እስክንድር በአዎንታ ራሱን ነቀነቀ ።

“ እንግዲህ ጓደኛህን ነጥቄሃለሁ ። ማንኛውንም ጥንቃቄ የምወስድለት እኔ ነኝ ” አለች ፍርጥም ብላ ።

እንግሊዝኛዋ ቢሰባበርም ለመረዳት ከባድ አልነበረም ።

“ ፈቅጃለሁ ! ” አለ እስክንድርም ፣ ፈገግታዋ ለመልስ ጋብዞት ።

ሳሎኑ ውስጥ ከተቀመጡ በኋላ ፣ ሴትዮዋ ወዲያ ወዲህ ስትንጎራደድ የእስክንድርም ዐይን አብሮአት ይዋልል ነበር ። ‘ በጣም ፈጣን ናት ፤ ልማድ ሆኖባት ነው መሰል ’ የሚያስቸኩል ነገር ባይኖርም ትቸኩላለች ። እጅዋ የቀኘኝ ፀር ነው ። ቆማ ስትጫወትም ፣ ወዲያ ወዲህ ስትወዛወዝም ፣ እጆቿ ከጠረጴዛው ወይም ከግድግዳው ላይ እንዳች እንኳን ይፈልጋሉ ። የሳሎኑን ዕቃዎቹ አቀማመጥና አደራደር የወይዘሮይቱን እጅ ያስመሰግናሉ ። እንዳችም ነገር ተዝረክርኮ አይታይም ። ሌላዎቹ ውጤቶቿ ደግሞ በግድግዳው ላይ ዐልፎ ዐልፎ የተንጠለጠሉት የሚያምሩ የእጅ ሥራዎቿ ነበሩ ። የሳሎኑን ማዕዘኖች በአበባ ተክል ሞልታቸዋለች ። ቅልጥፍና እና ጥንቃቄ ገጽታዋ ላይ ይነበባሉ ።

“ ሻይ ወይስ ቡና ? ” ብላ ስትጠይቃቸው ፣ ክንዷን አቤል ትከሻ ላይ አሳርፋ ነበር ።

አቤል አልደነገጠም ። የምትከብድ ፍጥረት ስላልሆነች አልከበደችውም ። ትከሻው ላይ ያረፈው እጅዋ ወንድነቱን የሚፈታተን ዐይነት የተቃራኒው ጾታ እጅ ሆኖ አልተሰማውም ። የእናትን ጣዕም ስለማያውቅ፣ የእናት እጅ ያረፈበት ነው የመሰለው ። ግትር መንፈሱ፣ የዚችን ሴት ግልጽ ልብ ዘፍቀንት መረዳቱ ወይም መቀበሉ ለራሱም አስገረመው ።

ለጥያቄዋ መልስ በመጠበቅ ዐይነት ምስቷንም ተመለከተቻቸው ። ዐይኖቿ አንድ ቦታ አያርፉም ። በንጭ ቆዳዋ ላይ ሰማያዊ መሳይ ሥራሥሮቿ ዐልፎ ዐልፎ [illegible] ። ገጽታዋ ላይ ፍቅርና ትሕትና ይነበባል ።

ዮናታንና እስክንድር ቡና ሲመርጡ ፣ አቤል ሻይ አለ ።

ሚስታቸው ወደ ጓዳ ከመሔዷ በፊት ዮናታን ክንዷን ይዘው እጅዋ ላይ ሳም አደረጓት ። ለመልካም መስተንግዶዋ ምስጋናቸውን የሚገልጹበት መንገድ ነበር ።

እስክንድር ዐይኑን ማመን አቃተው ። ወይም ያየው ነገር ሕልም መሰለው ። እውነት ፍቅር ይሆን ? አለ በልቡ ። የትዳር ዕድሜአቸውን ለማወቅ ጓጓ ። እናላ ፍቅረኞች ካልሆኑ በስተቀር ተጋብተው በቆዩ ሰዎች መሐል አይቶ የማያውቀውን ሁኔታ ማየቱ ነው ያስደነቀው ። ያውም በእንግዳ ፊት !

“ ሊብሊንግ ሚስቴም እናቴም ናት ። የሕይወት ጣዕም የሚያውቀኝ እሷን አጠገቤ ሳገኛት ነው ” አሉ ዮናታን ፣ ሚስታቸው ወደ ጓዳ ከገባች በኋላ ። “ ሰውን ማስደሰት መቻል ቀላል ነገር አይደለም ። ሊብሊንግ ይህን ችሎታ በተፈጥሮዋ ታድላዋለች ። ሁል ጊዜ ደስተኛ ነች ። እንደሚገባኝ ፣ ደስታዋን የምታገኘው ሰዎችን በማስደሰት ነው ። አቤል ሁኔታዎች እስኪመቻቹለት ከእኛ ጋር እንዲኖር ሐሳቡን ቀድማ ያቀረበችልኝ እሷ ናት ።

አቤል በጥያቄ መልክ ዐይኑን አቁለጨለጨ ።

‘ ከአሁን በፊት የት ታውቀኛለች ? ’ ብሎ ነበር ራሱን የጠየቀው ። ማንኛውም ነገር በዮናታን ሊደረግለት እንደሚችል ወዲያው ገመተ ። ወደዚህ ቤት የመምጣቱ ሐሳብ ከእሷ መመንጨቱን ሲሰማ፣ በልቡ ውስጥ ለሴትዮዋ ልዩ ስሜት ተፈጠረበት ።

“ ከተጋባችሁ ? ” ሲል እስክንድር ፈራ ተባ በሚል ድምፅ ጠየቀ ።

pdfelement
Remove Watermark Now

" አ ! ስድስት ዓመት ያህል ሆኖአል ። በርሊን በነበር ኩበት ጊዜ፣ አንዲ ታምሜ ተኝቼ ሐኪም ቤት ውስጥ እስታማ ሚዩ ሆና ነው ያገኘኋት ። "

ዮናታን ይህን ሲናገሩ ድምፃቸው የተለየ ቃና ነበረው ። የፍቅረኞች የመጀመሪያ ትውውቅ በልባቸው ታላቅ ትውስት ጥሎ ያልፋል ። ዮናታንም ለኢስክንድር በስሙት መልስ ሳቢያ ከስድስት ዓመት በፊት የተፈጸመ ትውስት ውስጥ ገቡ . . . . .

ዮናታን በምሥራቅ ጀርመን ውስጥ በሚገኘው ትልቅ ዩኒቨርስቲ የድኅረ ምረቃ ትምህርታቸውን ካጠናቀቁ በኋላ ፣ ለተወሰኑ ዓመታት በሁምቦልት ዩኒቨርስቲ የፍልስፍና መምህር ሆነው አገልግለው ነበር ። እዚያ ሳሉ አንድ ጊዜ የሆድ ውስጥ ሕመም ያድርባቸውና በርሊን በክ እሚባለው ሆስፒታል ይገባሉ ።

በርሌን ቡክ ከመሃል ከተማው ሀያ ኪሎ ሜትር ያህል ይርቃል ። ውስጡ በአምስት ግቢዎች ተከፍሎ ፣ በጠቅላላ በሥር ሺህ አልጋዎች ያሉት ሰፊ ሆስፒታል ነው ። ዮናታን የተኙት ፣ "ታይል አይንስ" በሚባለው ግቢ ፣ " አስታስዮን አይን ሁንደርት ሲ " ክፍል ውስጥ ነበር ።

በማገገም ላይ እንዳሉ፣ አንዲት ነርስ ሲያዩ ልባቸው ይደነግጣል ። ይህች ነርስ ፊቷ ላይ ፈገግታ የተሳለ እንጂ እንደ ሌላው ሰው አንዳንድ ጊዜ ብቻ የምትሥቅ አትመስልም ። ሕሙማንን ለመንከባከብ ስትገባ በሕመም የደከመ ስሜታቸውን በፈገግታዋ ታነቃቃዋለች ። በውስጥ ቁስል የዳመን ፊታቸውን ፈገግታዋ ብርሃን ሆኖ ያፈካዋል ። መስተንግዶዋ ፍቅር የሞላበት በመሆኑ፣ በከፍኢ ሕሙማን ዘንድ ተወዳጅ ነበረች ። ወደ በሽተኞቹ ክፍል ለመግባት የጉብኝት ወይም የመድኃኒት ዕደላ ሰዓት እስኪደርስ ፣ ወይም እነሱ በደወል እስኪጠሩዋት አትጠብቅም ። ብቻ ጥልቅ እንዳለች ነው የምትወሰው ። ልማድ ሆኖባት ሁሉ ትቸኩላለች ። እናም አንድ ቦታ ቆማ አትቆይም ።

ዮናታን ልባቸው ከደነገጠላት ጊዜ ጀምሮ ይህን ችኩላዋን አልወደዱላትም ። ክፍላቸው ገብታ ስትወጣ ዐሐይ ብልጭ ብላ ድርግም ያለች ያህል ስሜታቸው ይከፋ ጀመር ።

ሥራዋን ጨርሳ ወደ ቤትዋ ልትሔድ በሽተኞቹን ስትሰናበታቸው፣ የዮናታን ልብ ይረበሽ ነበር ። ሴሊት [illegible] ረው ጠዋት ዐይኗን የሚያዩበትን ጊዜ መናፈቅ ሲጀምሩ ፣ ልባቸው ፍቅር ፍለጋ ዳዴ እያለ መሆኑን ገመቱ ። ሞኒካ የሚለው ስም አሁንም አሁንም ጆሮአቸው ውስጥ ይደውል ጀመር ።

አንድ ቀን ከሥራ በኋላ እንደ ልማዷ ልትሰናበታቸው ወደ ክፍላቸው ስትገባ፣ ዮናታን እጅዋን ያዝ አድርገው ቅሬታቸውን ተነፈሱላት ።

" ቆይ እንጂ አትቸኩዪ ። ትንሽ አጫውችኝ ። ሁሌ መቸኮል ምንድነው ? " አሏት ።

ሞኒካ ፈገግ ብላ ፍቃዳቸውን ለመፈጸም አልጋቸው አጠገብ ትንሽ ቆመች ።

" እውነት ለምንድነው እንዲህ የምትቸኩዪው " ሲሉ ጠየቋት ።

" ልማድ ሆኖብኝ ነው ። በምሠራበት ጊዜ ፍጥነቴ አይ ታወቀኝም " አለችና ፣ ትንሽ አሰብ አድርጋ ፣ " በዚህ በአራት ዓመት ውስጥ ያፈራሁት ጸባይ ነው " አለቻቸው ።

" ግን ምነው ፣ ለምን ? " አሏት ።

"ለአፍላ ፍቅሬ ያገኘሁት ማካካሻ፣ ራሴን ከወዲያ ወዲህ በማራወጥ ዕረፍት መንሣት ነበር " አለቻቸው ፣ ስሜቷን ግልጽ አድርጋ ።

ከዚህ ንግግሯ ጋር ፊቷ ፍም ሲመስል ተመለከቱት ። ስሜቷ መጨፍገጉን ከገጽታዋ ላይ አጠኑ ። ሰው ሠራሽ የሚመስሉት ዐይኖቿዋ፣ በቅርቧ ያለውን ነገር ለማየት የተከለ ከሉ ይመስል በመስኮቱ ማዶ ከሚታየው ባዶ ሰማይ ላይ ዐረፉ ።

" ነገሩ እንዲህ ነው " ስትል ቀጠለች ። " ከአራት ዓመት በፊት አፈቅረው የነበረው ወጣት የመጀመሪያዬ

pdfelement
Remove Watermark Now

ነበር ። በመሆንም በአጭር ጊዜ ውስጥ ሙሉ ልቤንና ፍቅሬን ሰጥቼው ነበር ስማለት እያፍራለሁ ። ነገር ግን ሁለት ዓመት ባልሞላው ጊዜ ውስጥ ጥሎኝ ጠፋ ” አለችና ዝም !

“ የት ነው የጠፋው ? ” አሏት ዮናታን ፣ ተመስጠው ።

“ ወደ ምዕራብ ጀርመን። እኔ የሰማሁት ጠፍቶ ከሔደ በኋላ ነው እንጂ ምንም ያማከረኝ ነገር አልነበረም ። በእርግጥ ልቡ መሸፈቱን በአንዳንድ ንግግሮቹ ገምቼ ነበር ። አብዛኛውን ጊዜ በአስተሳሰብ እንጋጫለን ። እኔ በፋሽስቶች ላይ ከፍተኛ ጥላቻ አለኝ ። በሂትለር ዘመን በናዚዎች ታስሮ የማቀቀው አባቴ ቆስሎ በእኔም ላይ ከባድ ተጽዕኖ ነበረው ። ፍቅረኛዬ ግን ያለፈው ትውልድ በፋሺዝም ምን ያህል እንደ ተሠቃየ ለማጤን ደንታ አልነበረውም ። በአፍላ ስሜት ግፊት እንደሚነጉታንት እገምት ነበር ። እናም መጨረሻውን እንደዚያ አደረገው ። ”

ዮናታን በነገሩ ከንፈራቸውን መጠጡ ።

“ እያሳዘነኝም ። ልቤን አሳዝኖት ነው የሔደው ” አለች ሞኒካ ፣ ራሷን እየነቀነቀች ። “ ነገር ግን እሱን ብጠላውም ልቤ ውስጥ የተተከለውን ፍቅር በቀላሉ መንቀል አልቻልኩም ነበር።ስለዚህ ራሴን በሥራ በማጥመድ ልረሳው ሞከርኩ ። በሚረባውም ፣ በማይረባውም ነገር ነበር ራሴን የማደክመው ። በማያስፈልግበት ቦታ እፈጥን ነበር ። እየቆየ ሲሔድ ይህ ልማድ እውስጤ ሥር እየሰደደ መጣ። እሱን ያለ ሥራ ለአጭር ጊዜም ቢሆን መቀመጥ አልችልም ። መንፈሴም የሚረካው ፈጠን ፈጠን እያልኩ ከሠራሁ ነው ” አለቻቸውና ፣ ደመናውን ከፊቷ አባርራ ፈገግ አለች ።

ታሪኳ ዮናታንን አጥንታቸውን ሰርስሮ ገብቶ ወደ ፍቅር መዳህ የጀመረ ልባቸውን አደፋፈረው ። ነገር ግን ፣ በአፍላነቱ የተጐዳውን የሞኒካን ልብ ለማዳን መቻላቸውን እርግጠኛ አልነበሩም ። ዕድሜአቸውን ለማመዛዘን ሞከሩ ። በሠላሳ ዓመት ያህል ይበልጧታል ። ይህ ሁሉ የአእምሮ ማመንታት ነው እንጂ ፣ ፍቅሩ ያለ ምንም ፍርሀት በልባቸው ውስጥ እያደገ መጥቷል ።

ሞኒካም ዮናታን ታሪኳን በተመሰጦና በትካዜ ካዳመጡዋቸው ጊዜ ጀምሮ ስሜታቸውን በማጤን ልቧ ውስጥ ለየት ያለ አዲስ ስሜት ሲያብብ ተሰማት ፣ እና የእሷም [illegible] እሳቸው ልብ ወደ ፍቅር በመዳህ ላይ ሳለ መንገድ ላይ ተገናኙ ።

የዘመን መለወጫ በዓል ሲከበር ዮናታን እዚያው ሐኪም ቤት ውስጥ ስለ ነበሩ ፣ ሞኒካ ለሌሎቹ ሕሙማን የሥዕል ካርድ ስትሰጥ ለእሳቸው ግን በነርስ ልብሷ ሥራ ላይ የተነሣችውን ፎቶ ሰጠቻቸው ። ምስሏን ስመው ተቀበሏት ። ከዚያች ዕለት ጀምሮ እንደ ሌላው ሕመምተኛ ሲስተር ሞኒካ ሊሏት አልፈለጉም ። ለመጀመሪያ ጊዜ “ ሊብሊንግ ” ብለው ጠሯት ። (በእንግሊዝኛ “ ዳርሊንግ ” የሚለውን ትርጉም የሚሰጥ ጀርመንኛ ቃል ነው ።) ይህን የፍቅር መጠሪያ የሁልጊዜ ስሟ አደረጉት ።

ዮናታን ከሆስፒታሉ ከወጡ በኋላ፣ ከሞኒካ ጋር በቅርብ መገናኘት ቀጠሉ ። አንድ ዓመት ያህል ሲተዋወቁና ሲቀራረቡ ከቆዩ በኋላ ተጋቡ ። በመጨረሻም ዮናታን ወደ ኢትዮጵያ ሲመለሱ ሞኒካ አብራቸው አዲስ አበባ ገባች ።

“ ልጆች የሏችሁም እንዴ ? ” ሲል ፣ እስክንድር በድንገት ከቀን ሕልማቸው አባነናቸው ።

ጥያቄው በዮናታን ፊት ላይ የኀዘን ደመና ጣለባቸው ። እስክንድርም ይህን እንዳጤነ ምላሱን ረገመ ። ‘ የአፍ ወለምታ በቅቤ አይታሽም ’ ነው ነገሩ ። ቤቱ ውስጥ አንድም ልጅ ወይም የልጅ ዕቃ ካለማየቱ ጋር ሁኔታውን ሳያመዛዝን አፉ ላይ የመጣለትን ነበር የጠየቀው ። የዮናታንን መተከዝ ተመልክቶ አቤልም በጥያቄው ተሸማቀቀ ።

“ ልጆች አልወለድንም ። እንግዲህ መካን መሆናችን ነው መሰለኝ ” አሉ ዮናታን በተከፋ ድምፅ ።

“ ምንም አይደለም ” አለ እስክንድር ፣ ዮናታንን ከጨመረባቸው ትካዜ ውስጥ ለማውጣት ምርጥ ቃላት ያገኘ ይመስል ።

“ ምንምስ ነው ፡ ትዳር የሚጣፍጠው ልጆች ሲኖሩበት ነው ። ግን ባይሆን ሲቀር ፣ ችግሩን ለባይነስ ዕድገት ከመተው በስተቀር ምን እናደርገዋለን ? ”

አቤልና እስክንድር የመካንነት ነገር ሲነሣ ትዝ ያለቻቸው ብርቅነሽ ነበረች ። መካንነት ከትዳሯ አፈናቅሎ ፣ ከትውልድ መንደሯ አባርሮ ለሴትኛ አዳሪነት የዳረጋት ብርቅነሽ ። በዚያን ዕለት ምሽት ያጫወተቻቸው ሁሉ ታወሳቸው ።

መካን የሚሆነው ወንዱ ወይም ሴቷ ከሁለት አንዳቸው ናቸው ። እና ሐቀኛ ፍቅር ካለ ፣ ሴቷ ከሌላ ወንድ እንድትፀንስ ወይም ወንዱ ከሌላ ሴት ወልዶ እንዲያመጣ ለምን አይደረግም ? መተሳሰብና መተማመን በመሐከላቸው ካለ ለጋራ ጥቅማቸው ከሌላ ጋር የሚደረግ የአጭር ጊዜ — ከደቂቃዎች የማይበልጥ ጊዜ የወሲብ ግንኙነት ምን ይጎዳቸዋል ?

አቤል ይህን ሲያስብ በስሜቱ ውስጥ ቅናት አፍጥጦበት ከፊቱ ቆሞ ተመለከተው ።

‘ እስኪ በናትህ ፣ እንደገና አስብ አቤል ። ለአንዲት ሴኮንድም ቢሆን ፣ የሚወዳት ሚስቱን ለሌላ ወንድ አሳልፎ የሚሰጥ ፣ ‘ የሠለጠነ ’ ወንድ ማነው እሱ ? ወይም ደግሞ ልጅ ለማግኘት ብላ ባሏን ለአንዲት ደቂቃም ቢሆን ለሌላ ሴት የምትለቅ ፣ ‘ ትሑት ’ ሚስት ማን ናት እሷ ? አሁን ለምሳሌ አንተ ትዕግሥትን ፣— ሆሆይ ! የአንዲት ሴኮንድ ግንኙነት አብባ ’ኮ ነው ታላቅ ፍቅር የምትሆነው ። ካልቶን ፍቅር የለም ! ’

‘ እሺ ግንኙነቱ በድብቅ ቢደረግስ ? እና ፣ የሰው ጠባዩ የገዛ ወይን ነው ማለት ነው ? ’

ሞኒካ ያፈላችውን ሻይና ቡና ይዛ በፈጣን ርምጃ ስትገባ ልብ የሚማርከው ፈገግታዋ ሐሳቡን ባይጠልፈው ኖሮ ፣ አቤል የጀመረው የሕይወት እንቆቅልሽ መፍቻ ባጣ ነበር ።

እስክንድር ሲገባ የጀመረውን በባልና ሚስቱ ላይ ያለውን አድናቆታዊ አመለካከት ቡና በሚጠጡበት ጊዜም

አልተወም ነበር ። በተለይም ደግሞ ፣ ልጅ ሳይወልዱ ይህን ያህል ጊዜ ቆይተው የፍቅራቸው ሙቀት አለመ[illegible]ረመው ። ፊታቸው ላይ እንዳች ትርጉም ያለው ነገር ያገኘ ይመስል ፣ አንዴ ወደ እሷ አንዴ ወደ ዮናታን እየተመለከተ አነጻጸራቸው ። ምናቸውም አይመሳሰል ። የእሳቸው ቀለም ጠይም ፣ ለጥቁር የቀረበ ፣ የእሷ ግን ነጭ ነው ። ውስጣቸው ግን በአድራጎታቸው ተከሥቶ ሲታይ ሁለትነቱ ቀርቶ አንድ የሆነ ይመስላል ። በሁለት አካል የሰፈረ አንድ የሚያስቀና ሕይወት ከፊቱ የተቀመጠ መሰለው ።

በነጭና በጥቁር ጋብቻ ላይ የነበረው አቋም ድንገት በሐሳቡ ብልጭ አለበት ። ማርታ ፣ “ ዋናው ነገር ፍቅር ነው ” ያለችው ትዝ አለው ።

“ አዎ ፣ ለነገሩማ ጉዞአችንስ ወደ ዓለም አቀፋዊነት አይደል ? የቀለምና የወሰን ችግርን የፈጠሩት የሰው ልጆች ናቸው ። ይህን ችግር ማጥፋት ያለባቸውም እነሱ ናቸው ። ሰውን በመደብ የከፋፈለውና በድንበር የለየው ፣ ‘ ሥልጣኔ ’ የሰው ልጅን መልሶ አንድ ማድረግ አለበት ። የዓለም ሰዎች [illegible] ሕዋስ ሁሉ አንድ ነው ፤ የዓለም ሰዎች እስትንፋስ ሁሉ አንድ ነው ። በሰው ልጆች መሐል ከሰውነት ውጭ የሆነ ነገር የለም ። የዓለም ሰዎች በጋራ መቋቋምና ማሸነፍ ያለባቸው በሚኖሩበት ምድር ላይ የሚገጥማቸውን የተፈጥሮ ችግር ነው ። የሰው ልጅ ግቡ ተፋቅሮና ተባብሮ አካባቢውን ድል መምታት ፣ ተፈጥሮን በቁጥጥሩ ሥር ማድረግ ነው ” እያለ እስክንድር በሐሳቡ ሲዋኝ ፣ የእነ ዮናታንን ጨዋታ በሙሉ ልቡ አላደመጠም ነበር ። ወይዘሮ ሞኒካ በአማርኛ “ ተቱ ” ብላ ቡናውን ስታመለክተው ፣ ወይም “ ተቻወቱ ” ስትለው ብቻ በግማሽ ስሜት ጥርሱን ብልጭ ሲያደርግ ነው የቆየው ።

በመጨረሻም ከመሔዱ በፊት አቤል መኝታ ክፍሉን አስጎበኘው ።

“ ግ ! ያስቀናል ። ብቸኛ ክፍል ። ጣፋጭ ሕይወት እንደሚጠብቅህ እርግጠኛ ነኝ ” አለው እስክንድር ፣ በክፍሏ ከልቡ ተማርኮ ።

Remove Watermark Now

“ የካምፓሱን ሕይወት ለእናንተ ትተናል ” በማለት አቤልም ቀለደ ።

ከአቤል አፍ ለዛ ያላቸው የቀልድ ቃላት ከልባዊ ፈገግታ ጋር መውጣት ካቆሙ ወራት በልፈዋል። እናም እስክንድርን የአሁኑ የአቤል ጅማሬ ደስ አሰኘው ። ምናልባትም የሕይወቱ ለውጥ መጀመሪያ ይሆናል ሲል ገመተ ።

ቀልዱ ለቀልድ ጋብዞት እስክንድርም ፣ “ የትዕግሥት ጉስ ነገር ? ” ለማለት ከጅሎት ነበር። ከምላሱ ነው የመለሰው! በአሁኑ ሰዓት አቤል ለትዕግሥት ያለውን ስሜት ለማወቅ ቢጓጓም ይህን እርዕስት ከማንሣት ተቆጠበ ።

አቤል እስክንድርን ትንሽ መንገድ ሸኝቶት ከተለያዩ በኋላ ወደ አዲሱ ቤቱ ሲመለስ ስለ ወላጆቹ እያሰበ ነበር ። እናቱ ትዝ አሉት ። መልስ ያልሰጠበት ደብዳቤያቸው ታወሰው ። አዲስ ወላጆች ስለ ማፍራቱ ደብዳቤ ሊጽፍላቸው አሰበ ።

Remove Watermark Now

ምዕራፍ ሀያሰባት

አቤል ካምፓሱን በለቀቀ ማግሥት ሳምሶንም ጓዙን ይዞ ስለ ወጣ ፣ እስክንድር ፊቱን ወደ ዩኒቨርስቲው ማዞር አስጠልቶት ሦስት ቀን ያህል መኖሪያ ቤቱ ነበር የሰነበተው ። እዚያም ሆኖ የአቤልን ጉዳይ ለማስፈጸም ወዲያ ወዲህ ማለቱ አልቀረም ። ብርቅነሽን አነጋግሮአት አቤል ያካፈላትን ምስጢር ለቢልልኝ እንድትነግራቸው አድርጓል ። መጀመሪያ ብርቅነሽ ፍርድ ቤት የመቅረብ ያህል ቆጥራው እምቢ ብላ አስቸግራው ነበር ። በብዙ ውትወታና ማሳመን ነው ወደ ቢልልኝ የወሰዳት ። ከእዚያም ሌላ አቤል ቀድሞ በርቀት ከተዋወቀው ሰዎች መሐል ለሥነ-ልቡናው ምርምር ጥቂት ይረዳሉ ብሎ የገመታቸውን ከቢልልኝ ጋር በመመካከር አነጋግሮአቸዋል ። እሱም እንደ ዮናታን በጓደኛው በአቤል ጉዳይ ውስጥ እጁን ማስገባቱና አንዳንድ ጠቃሚ ውጤቶች ማስገኘቱ አስደስቶት የበለጠ እንዲገፋበት እያደረገው ነበር ።

በአራተኛው ቀን ወደ ካምፓስ ሲገባ ሁለት ሴቶች በጥብቅ ሲፈልጉት እንደ ሰነበቱ ድብርት ነገረው ። ቶሎ ሐሳቡ ውስጥ የመጣችበት ማርታ ነበረች ።

“ ምን ዐይነት ሴቶች ? ” አለው ፣ ለማወቅ ቸኩሎ ።

“ አንዷ ወፍራም ቀይ ፣ አንዷ መጠነኛ ወይም ሁለቱም አጭሮች ” ካለው በኋላ ፣ የነገሩትን ስም አስታውሶ ፣ ድብርት “ ቤተልሔምና ትዕግሥት የሚባሉ ” አለው ።

“ እሃ ! ” አለ እስክንድር ። የተፈለገበት ምክንያት ምን እንደሆነ ለመገመት ጊዜ አልወሰደበትም ። ነገር ግን በጣም የጓጓው ስለ አቤል የሚቀርብለት ጥያቄ ከትዕግሥት ከራሷ አፍ ይወጣ እንደሆን ለመስማት ነበር ።

ሁለቱም በምሳ ሰዓት ወደ መመገቢያው አዳራሽ ሲገቡ ሲሉ አገኛቸው ።

" በእግር በፈረስ ስትፈለግ የት ነው እንዲህ የጠፋ ኸው ? " አለችው ቤተልሔም ።

" በመኪና ብትፈልጉ ፥ ታገኙኝ ነበር ! " ሁለቱም ሴቶች በቀልዱ ሣቁ ።

" ማርታ 'ኮ ሔደች ! " አለችው ቤተልሔም ፥ ሣቋን ገታ አድርጋ ።

" የት ? " አላት የደመ - ነፍሱን ።

" ወድታ ፥ ትላንት ሻንጣዋን ይዛ ግቢውን ለቀቀች ። "

' እና ? እና ታዲያ እኔ ምኗ መሰልኳት ፥ የማርታን መርዶ የጨዋታ መክፈቻ የምታደርጊልኝ ' አለ እስክንድር በልቡ ።

" በራሷ ጥፋት ነው " አለች ቤተልሔም ፥ ከእስክንድር መልስ ስታጣ ።

" እንዴት ? "

" ጸባይ የላትም ። ጸባይ ቢኖራት ኖሮ — ሀእ ! " አለችው ፥ እንደ ሕፃን ልጅ ለምቦጭዋን ጥላ ።

' ጸባይ ወይስ ጭንቅላት ? ' አለ እስክንድር በሐሳቡ ። ምን ለማለት እንደ ፈለገች ገብቶታል ። ወዲያው ትዝ ያለው ማርታ ለማን አጥላልታ ያወራችለት ነገር ነበር ።

" ያንተስ ጓደኞች ? " አለችው ትዕግሥት በድንገት ። ስለ አቤል ለማወቅ ካላት ጉጉት የተነሣ ፥ ሌላውን ጨዋታ ለመስማት ትዕግሥት አጥታ ነበር ።

" ሳምሶን ወድቆ ተባረረ " አላትና አቋረጠ ።

ቤተልሔም የሳምሶንን ስም ሲጠራ እሱ ራሱ አጠገባ የቆመ ያህል ሽምቅቅ አለች ። ከፍርሀቷ ብዛት ተደብቃው

pdfelement

ከርማ ግቢውን ለቅቆ መሔዱን ካረጋገጠች በኋላ ነበር ከመኝታ ክፍሏ መውጣት የጀመረችው ።

Remove Watermark Now

እስክንድር የሳምሶንን መባረር ብቻ ተናግሮ ስለ አቤል ምንም ነገር ሳያነሣ ያቋረጠው ሆን ብሎ ነበር ። ትዕግሥት ደፍራ ትጠይቀው እንደሆን ሲፈትናት ፈልጎ ነበር ።

ትዕግሥት ዐይን ዐይኑን አየችው ። የምትፈልገውን እንዲነግራት በዐይኗ ለመነችው ። ነገር ግን ከእስክንድር አፍ ጠብ ያለ ነገር አልነበረም ።

"አቤልስ ? " አለችው ደፍራ ። ድምፁ ግን ይከካከም ብሎ ነበር ።

እስክንድር ደስ አለው ። ትዕግሥት ለመጀመሪያ ጊዜ የአቤልን ስም በጓደኛው ፊት መጥራቷ በእርግጥም ትልቅ ለውጥ ነበር ። ደስታው ስለደነገጠው ቶሎ መልስ አልሰጣትም ። የሱም ድምፅ እንደ እሷው እንዳይደካከም መጠንቀቅ ነበረበት ።

" አቤል እንኳ አልወደቀም ። ግን እሱም ካምፓሱን ለቅቆ ወጥቷል " አላት ።

እስክንድር ይህን ሲናገር ከትዕግሥት ፊት ላይ የጠበቀውን ለውጥ አልተመለከተም ። አቤል ግቢውን መልቀቁ ያስደነግጣታል ብሎ ነበር ። ነገር ግን ትዕግሥትም ሆነች ቤተልሔም ለዚህ ዜና እንግዳ አልነበሩም ። አቤል በዮናታን መኪና ሻንጣውን ጭኖ የወጣ ዕለት ተበናት ያዩት ተማሪዎች ወሬውን ቀምመው ሲያራቡ ነው የሰነበቱት ። እና አሁን የትዕግሥት ጉጉት የአቤል መውጣት ትክክለኛ መሆኑን ማረጋገጥ ብቻ ነበር ።

" ታዲያ ካልወደቀ ለምን ካምፓሱን ለቅቆ ወጣ ? " አለችው ትዕግሥት - በጥርጣሬ ።

" በሌላ ምክንያት ነው " አላትና እስክንድር ፥ ለአመላለስ ተናግሮ ፥ " ሰፊ ነው ነገሩ ! በቶሎም ጨዋታ የሚያልቅ አይደለም " አለ ።

አላመነችውም ! ፊቷ ላይ ጥርጣሬ እንበበ ፡፡ የተከፋው ገጽታዋ አቢል ወድቋል ብላ እንደ ደመደመች ይናገራል ፡፡ ይህ እስክንድርን ብዙ አላስጨነቀውም ፡፡ ጊዜውን ጠብቆ ሁሉን ነገር እንድታውቀው ይደረጋል ፡፡ ዋናው ነገር በሩ መከፈቱ ነው ! የአቢልን ስም እንዶታ በግልጽ መጫወት ጀምራለች ፡፡

' ማን ምን ይሆን ፣ ወይስ ማን ይሆን ያደፋፈራት ! ' ሲል አሰበ ፡፡

ከደስታው የተነሣ ምሳውን በሚበላበት ጊዜ ፣ ጉዳይ እንዳለበት ሰው እየተጣደፈ ቶሎ ቶሎ ነበር የጎረሰው ፡፡ ምግቡን ቶሎ ጨርሶ ፣ ያንን ሰው የበዛበት አዳራሽ ለቅቆ ወጥቶ ፣ ብቻውን ከሐሳቡ ጋር እየተሟገተ ለመፈንደቅ ካልሆነ በስተቀር ፣ ሌላ የሚሔድበት ቦታ አልነበረውም ፡፡

መኝታ ክፍሉ ገብቶ እንደ ወትሮው አጭር የቀን እንቅልፍ ለመተኛት ቢሞክርም አልሆነለትም ፡፡ ከውጭ ይዞት የገባው ደስታ ጠፍቶ ትካዜ ተጫጫነው ፡፡ ከክፍሉ ውስጥ አቢልንና ሳምሶንን ማጣቱ ቅር ቅር አሰኘው ፡፡ ወና ቤት ውስጥ የገባ ይመስል ሰውነቱን ቀፈፈው ፡፡ በሚቀጥሉት አራት ወራት በዚህ ክፍል ውስጥ የሚያሳልፈው ሕይወት በጣም ብቸኛ ሆኖ ታየው ፡፡ በእርግጥ አጠገቡ ድብርት አለ ! ግን ድምፁ ከማይሰማ ሰው ጋር እንዴት ይኖራል ?

ሳምሶን " ጉልቤው " መኝታ ክፍሉን ምን ያህል ያደምቀው እንደ ነበር የገባው አሁን ነው ፡፡ እየፈሳም ሆነ እየዘለለ ወይም ድብርትን እያበሸቀ ለክፍሉ ሕይወት ይሰጠው ነበር ፡፡ መቼም መለያየት ክፉ ነው ! እንደዚያ የሚያበሽቀው ድብርት እንኳ ሳምሶን ሲባረር ተገላገልኩ አላለም ፡፡ ከልቡ ነበር ያዘነለት ፡፡

እስክንድር እንደ ተጋደመ ስለ ሳምሶን ሲያስብ የተለያዩበት ቀን ትዝ አለው ፡፡ በሰላም አልነበረም የተለያዩት ፡፡

ሳምሶን ሰው ሳያየው ተደብቆ ካምፓሱን ለመልቀቅ ከሌሊቱ በሥራ አንድ ሰዓት አካባቢ ዕቃቸውን ሲያሰናዳ እስክንድር ድንገት ከእንቅልፉ ባነነ ፡፡ ሆኖም አዝማሚያው

ለስንብባው ፣ እስኪ መጨረሻውን ሊመለከት ብሎ ፊቱን ከእንሶላው ውስጥ ሳያወጣ ጭጭ ብሎ ያዳምጥ ጀመር ፡፡ [illegible] አዘገጃጀቱ ጨርሶ ሲወጣ በሩጋ ሲደርስ ከእንሶላው ውስጥ አጮልቆ ተመልክተውና ፣ " ሳምሶን ! " ብሎ በኃይል ቃል ጠራው ፡፡

" ምነው ? ! " አለው ሳምሶን ዘወር ብሎ ፤ ከቁጣ ባልተለየ ድምፅ ፡፡ ስለ ተነቃበት ተናዶ ነበር ፡፡

" ምን ሆንሃል ! "

" መሔዴ ነው ፡፡ "

" ታዲያ እንዲህ ነው እንዴ የሚኬደው ? ምነው ሳምሶን ? የተወሰነ ጊዜም ቢሆን በጓደኝነት አሳልፈናል ፡፡ ቻው ብለኸን በሰላም ሸኝተንህ ብንለያይ ምናለበት ? መውደቅ በአንተ አልተጀመረ ! " አለው እስክንድር ፣ ሆድ ብሶት ፡፡

" [illegible] አልፈልግም ! ያው ሰፈር እንገናኛለን" ! ብሎ ጥሎት ሔደ ፡፡

' ሰው ለምን ድክመቱን ለመሸፈን ሲል አውሬ ይሆናል ? ' አለ እስክንድር በልቡ ፡፡ በሳምሶን አልበሸቀበትም ፡፡ እንዲያውም ፣ ' በዚህ በንዴቱ ሰዓት ምግብ ቢቀርብለት እንደ ቀድሞው ይበላ ይሆን ? ' ብሎ አስቦ ሣቅ አለ ፡፡ ' ጥርሳምች ! ' ሲል በሐሳቡ ታየው ፡፡

ሰው የሚገናኝበት አጋጣሚና የሚለያይበት ሁኔታ ሲመዛዘን መለያየቱ ይከብዳል ፡፡ እስክንድር የዩኒቨርስቲ ሕይወቱን በሐሳብ ሲዳስስ ፣ ግቢው እስተምሮቱ ጊዜ ያለ ያየው ብዙ ተማሪዎች ታወሱት ፡፡ በተቀራረበ የዕድሜ ክልል ውስጥ ያሉ ሰዎች የሚገኙበት ግቢ በመሆኑ አብዛኛውን ጊዜ የጋራ የሆኑ ስሜቶች ይንጸባረቃሉ ፡፡ ይህ ባይሆን አይቀርም - በትምህርት ዓመታት ሳለፈው የጋራ ኑሮ ጣዕም የሚሰጠው ፡፡ ለጊዜው ሆዱን ያባባው ሳምሶንና አቢል ግቢውን መልቀቃቸው ነው ፡፡ ነገር ግን ከአራት ወራት በኋላ እሱም ራሱ ግቢውን ይለቃል ፡፡ አብረውት የነበሩት ሁሉ በተለያዩ የሥራ

pdfelement
Remove Watermark Now

መስከ ተብታትነው በየፊናቸው የግል ጎጆአቸውን መቀየስ ይጀምራሉ ። የዩኒቨርስቲ የጋራ ሕይወት የሩቅ ትዝታ ሆኖ ይቀራል ።

ለክፉም ለደጉም አሁን ከእስክንድር አጠገብ ያለው ሰው ድብርት ነው ። አብርሃት ሲሚስትሩን ሲያሳልፍ የሚችል ሰው እሱው ነው ። እናም የግዱን እንዲጫወት ይጎተጉተው ጀመር ።

" እንዴት ነው ? ውጤትህን ለወላጆችህ ነገርካቸው ? " ሲል ጠየቀው ።

" ለማን እንግራለሁ ብለህ ነው ? " አለ ድብርት ኀዘን በተቀላቀለበት ድምፅ ።

" እንዴት ? "

" አባቴ ቢሰማም ግድ የለኝም ። እሱም ግድ የለው " አለው ድብርት ። ምን ስሜቱን ፊንቅሎ እንዳናገረው ገረመው ።

" ታዲያ ለእናትህ አትነግራቸውም ? "

" እኔ እናት የለኝም ፤ የእናት ጣዕም አላውቅም " አለው ምርር ብሎ ።

እስክንድር ከተጋደመበት ቀና አለ ። ወሬው ጆሮውን ብቻ ሳይሆን መላ ሰውነቱን አንቃቃው ።

" ምነው ? ለምን ? " አለው እስክንድርም እዝን ብሎ ፤ ወዲያውም የምስጢሩን ከዘና ለመስርሰር ጓጉቶ ።

' ድብርት ' ቶሎ አልመለሰለትም ። ሲያመነታ ቆየ ። ሁሉን በሆዱ ይዞ እንደ ቆየ ሁሉ፣ አሁንም የቀረችዋን አንዲት ሲሚስተር እንደ ታፈነ መጨረስ ፈለገ ። ነገር ግን የእስክንድር አጣያየቅ ከበደው ።

' ወይ ቀድሞውኑ ጫፍ ባላስያዝኩት ኖሮ ! ' አለ በልቡ ። በአፉ ባይናገረውም በልቡ ለእስክንድር ፍቅርና

ክብር ነበረው ። እንደ ሌሎቹ ስለማይተናኮለው ብቻም ሳይሆን ፤ ከአብዛኛው ድርጊቱ የሚያይበት ብስለት [illegible] ርብታል ።

Remove Watermark Now

" ማለቴ ፤ እናትህ በትርብ የሉም እንዴ ? " አለው እስክንድር እንደገና ፤ ኀዘኔታ እንዳለ በሚያውጣጣ የአነጋገር ስልት ።

" በልጅነቴ ነው እናቴ የሞተችው " አለ ድብርት ፤ " እሷ ስትሞት ነፍስ አላውቅም ነበር ። ለዚህ ነው ጣዕሙን አላውቅም ያልኩት ። "

እስክንድር ከንፈሩን መጠጠ ። ሌላ ማስተዛዘኛ መንገድ አልነበረውም ።

" ደግና አባት ቢኖረኝ ኖሮ እንኳ ፤ የእናቴ ሞት ያን ያህል ባልጎዳኝ ነበር " አለው ድብርት ፤ የእስክንድርን ማዘን አይቶ ።

" አባትህ . . . "

" አባቴ አረመኔ ነው ! ! "

እስክንድር ቃላቱ በትጥሞት ጭጭ አለ ። አጠገቡ ሆኖ የሚያወራው ሰው፣ የድሮው ድብርት ሊመስለው አልቻለም ። ልማት መከፈቱ ብቻ ሳይሆን ፤ የአነጋገር ስልቱም ነው የተቀየረበት ። ታፍኖ ቆይቶ የፈነዳ ነገር ነው የሆነበት ። ' ቋሰል መጥፎ ነው ፤ ዲዳንም ያናግራል ' አለ በልቡ ። በዚህ ረገድ መኝታ ክፍሉ ውስጥ ሁለቱ ብቻ መቅረታቸውን ወደደው ። ብቻቸውን ባይሆኑ ኖሮ እንዲህ ምስጢሩን አያወጣለትም ነበር ።

" ከእናቴ የተወለድነው እኔና አንዲት እኅቴ ነን ። አባቴ ለሁለታችንም አስተዳደግ ደንታ አልነበረውም ። በጥረታችን ነው ያደግነው ማለት እችላለሁ ። እኔ እንደምንም ተፍጨርጭሬ ዩኒቨርስቲ ገባሁ ። እኅቴ ከአሥራ ሁለተኛ ክፍል ወድቃ አሁን የአውራ መንገድ አውታታ ሆናለች ። "

" አባትህ ከእናትህ ሞት በኋላ ሌላ ሚስት አላገባም ማለት ነው ? "

" ምን ያገባል ! ! እሱ ሁሌም ሚስቱ ነች ። እኛን በተረድ ነው ያሳደገን ። ለዚያውም ደሞ " አለና ድብርት ፣ ሊቀጥል ያሰበው ነገር ለራሱም አስጠልቶት አቋረጠ ።

በአባታቸው ግድየለሽነት ሳቢያ ድብርትና እኅቱ በቤት ሠራተኞችም እየተሠቃዩ ነበር ያደጉት ። ገረዶች ሲለዋወጡባቸው ነበር የኖሩት ። የሚቀጠሩት የቤት ሠራተኞች እነ ድብርትን ለመጀመሪያ ጊዜ በደንብ ይመግቧቸዋል ። ውለው ሲያድሩ ግን የአባታቸውን ፍቅረ-ቢስነት ይመለከቱና እነሱም ቸል ይሏቸዋል ። አባታቸው ሰክረው ሲመጡ ቤት ውስጥ የተገኘችውን ሠራተኛ ፣ " እግርሽን ታጠቢ ! ከእኔ ጋር ነው የምትተኚው " ይሏታል ። ከዚያ በኋላ በቃ ! ሠራተኛዋ የቤት እመቤት ትሆንና ልጆቹን ቁልቁል ማየት ትጀምራለች ። ከእነሱ ይልቅ እሷ ተሰሚነት ይኖራታል ። በተለይ ድብርት አባቱ ፊት ምንም ቃል እንዲተነፍስ አይፈቀድለትም ነበር ።

ለልጆቹ የሚያዝኑ አንዳንድ ደግ ሠራተኞች ቢገኙም ብዙ አይቆዩም ። የተለመደው ፣ " እግርሽን ታጠቢና " ሲሉ ቀል ሠራተኞቹም በወር ውስጥ ፣ " አረገዝኩ " ትላለች ። ይኼኔ የድብርት አባት ፣ " ጓዝሽን ጠቅልለሽና ውጪ ! " ብለው ያባርሯታል ። አብዮቱ ከፈነዳ ወዲህ እንደዚያ መቀጠል ስላልቻሉ ፣ በተለይ አንዲት ሠራተኛቸው በቀበሌ ማኅበር ከሳ ስላስቀጣቻቸው ፣ ገረድ መቅጠሩን እርም ብለው ትተውታል ። ልጆቹ ራሳቸው አብስለው እንዲበሉ ተገደዱ ።

ታዲያ ድብርትና እኅቱ በልጅነታቸው በሠራተኛ ተጨቁነው ሲኖሩ ፣ ይመካከሩና ሠራተኛዋ ሳታይ መሶብ ከፍተው ይበላሉ ። ነገሩ ተንቀቀባቸው አባታቸውጋ ሲደርስ ድብርት ድርቅ ብሎ ይክዳል ። እኅቱ ትፈራና እውነቱን ታወጣለች ። ከዚያ በኋላ በድብርት ላይ የሚወርደው የዱላ ውርጅብኝ አያድርስ ! ጭንቅላቱን ከመሬት ጋር አጣብቀው ይቀጠቅጡታል ። ይረግጡታል ። አመታታቸው የአባት ዐይነት አልነበረም ። እሱ ግን ገና ለገና እመታለሁ ብሎ ራብ ሲሞረመረው መሶብ ከፍቶ መብላቱን አልተወም ። ጭራሽ ጋግርታም እየሆነ ሔደ ። አባቱ ፊት ቀርቦ ሲጠይቁት ፣ አፉን

ዘግቶ ድርቅ ፣ ድፍን ሲልባቸው እሳቸውንም ያስፈራቸው ጀመር ። ይህ ጸባይ እያደገበት ሔዶ በቤት ብቻ ሊወሰን አልቻለም ። ውጭም ባለው ማኅበራዊ ግንኙነት ድብርት ሆኖ ቀረ ።

" ግን አባትህ ጤነኛ ናቸው ? " ሲል እስክንድር በመገረም ጠየቀው ።

" በግድ በመጠጥ ኃይል ራሱን ላሳብደው ካላሉ ጤነኛ ነው ! " አለ ድብርት በምሬት ድምፅ ።

እስክንድር በሌቁ ሊጠይቀው አልፈለገም ። ድብርት በአባቱ ላይ ከፍተኛ ጥላቻ እንዳለው ካወቀ በኋላ ፣ ለሚጠይቀው ሁሉ ጤናማ መልስ እንደማይሰጠው ገመተ ። እስክንድር የድብርትን አባት ጸባይ ሲያይ የምከረው በተለየ መልክ ነበር ። ድብርት ለአሁኑ ጸባዩ ምክንያት የሆነው ያን ዐይነት ሥር ካለው ፣ አባቱም ያንን ዐይነት ጸባይ ያበጁበት ሥር ያለው ምክንያት ይኖራቸው ይሆን የሚል ጥርጣሬ አደረበት ። ምናልባት የሚስታቸው መሞት አእምሮአቸውን [illegible] ይሆናል የሚል ሐሳብ ገባው ። ነገር ግን ፣ ' እረ ባክህ እስክንድር ፣ ምንስ ቢሆን ይህን ያህል በወለዷቸው ልጆች ላይ አውሬ የሚሆን አባት ? ' ሲል የኅሊና ሙግት ገጠመው ።

በአንጻሩ የራሱ ሟች አባቱ በሐሳቡ መጡበት ። እስከ ዕለተ ሞታቸው ድረስ ከእስክንድር ጋር በፍቅር ነበር የኖሩት ። ገና ከልጅነቱ ጀምሮ ከአባቱ ጋር ነበታ ቀርቦ ፣ የፈሉ ፋብት እየተከተላቸው ነው ያደገው ። በተለይ ወንድ ሆኖ በመፈጠሩ ይኮሩበት ነበር ። ስለዚህ ጠጅ ቤትም ፣ ዕድርና ዕቁብ ቦታም ቢሔዱ እያስከተሉት ፣ ነጻ ስሜት እንዲኖረው አድርገው ነው ያሳደጉት ። እንዲያውም እናትየዋ ፣ " ልጄን አባለከብኝ " ሲሉ ዘወትር ጸብ ነበር ። አሁን የድብርትን አባት ታሪክ ከሰማ በኋላ ፣ አባቱን ይበልጥ በልቡ አመሰገናቸው ።

" አይዞህ ፣ ለማንኛውም አሁን አንተ ራስህን ከምትችልበት ደረጃ ላይ ደርሰሃል " ሲል አጽናናው ።

" ነገሩ ነው እንጂ ፣ እሱማ የት ይቀራል ! " በማለት ድብርትም ራሱን ነቀነቀ ።

እስክንድር ተክዞ ቀረ ። በየቤቱ ስንት ድብቅ ልብ አለ! በማለት ተገረመ ። ሁላችንም ብንሆን በጉልምስናችን ዘመን የምናሳየው ጸባይ ራሱን የቻለ መሠረት አለው ። ግማሹን ከወላጆቻችን ደም ፣ ግማሹን ደግሞ ከምንኖርበት አካባቢ ይዘን የመጣነው ጸባይ ነው-እሱን የምናንጸባርቀው ። እና ፣ ማርታም ለቅናት ቅንድቧ የሚርገበገብበትና ለሐሜት ጀርባ የሚቆምበት ፣ ሳምሶንም የምግብ ፍቅርና የጉልበተኝነት ጸባይ የሚታይበት ፣ ሁሉም ከበስተጀርባው ለማንነቱ ሳቢያና ምክንያት አለው ። በዚህ ዓለም ላይ ከአካባቢው ነጻ ሆኖ የሚኖር ሰው ማን አለ ?

የድብርትን ታሪክ ከሰማበት ደቂቃ ጀምሮ እስክንድር በዚህ በቅጽል ስሙ መጥራትን አቆመ ። የቅጽል ስሙ ራሱ መጥፎ ሥነ ልቡናዊ ተጽዕኖ እንዳለው ገምቶ፣እሥራት በሚለው ትክክለኛ ስሙ ይጠራው ጀመረ ።

የእስክንድር ስሜት እሥራትን ለማስደሰት ቸኮለ ። ይህን የተደበቀ ልቡን ከፍቶ ያሚወደውን ሰው ፍቅሩን በምን መንገድ ሊገልጽለት ይችላል ? የመጋበዝ ሐሳብ መጣበት ። ግን ምን ? ያው መጠጥ ነዋ ! ከአካባቢው የወረሰው ልማድ ሆኖበት ፣ ሰውን ማስደሰት ሲያስብ መጠጥ መጋበዝ ነው የሚታየው ። ነገር ግን ሐሳቡን እስቢ በእጁ ጎሊናው ኪሱን ቢዳብስ ፣ ቤሳ ቤስቲን አልነበረውም ።

Remove Watermark Now

ምዕራፍ ሀያሰምንት

ቢልልኝና ረዳቶቻቸው በስብሰባው አዳራሽ ቀድመው በታቸውን ይዘዋል ። ከዩኒቨርስቲው አስተዳደርና ትምህርት ክፍል በአቢልል ላይ የተካሔደውን የሳይኮሎጂ ጥናት እንዲያዳምጡ የተጋበዙት እንግዶች እየተንጠባጠቡ ገቡ ።

ዮናታን ፈገግታ በፈገግታ ሆነው አዳራሹ መግቢያ በር ላይ ከእስክንድር ጋር ቆመው ለእንግዶቻቸው ሞቅ ያለ ሰላምታ በመስጠት ላይ ነበሩ ። እስክንድር ከዮናታን ግዙፍ ቁመና ሥር ገብቶ እንደ ፍሬ ልጅ ይመስላል ። እንግዶቻቸውን አስተናብረው ከጨረሱ በኋላ እነሱም ገብተው ተቀመጡ ።

ቢልልኝ ንግግራቸውን ለመክፈት ተነሥተው ጉሮሮአቸውን ሲስሉ አዳራሹ ጸጥ አለ ።

" እንግዶቻችን ፣ እንኳን ደኅና መጣችሁ ፣ የዛሬው እርዕሰታችን በዐይን ፍቅር የተለከፈ ወይም የተጠመደ አንድ ወጣት ነው ። የሥነ-ልቡና ጥናት ክፍላችን በዚህ ወጣት ችግር ላይ ዐቅሙ በፈቀደ መጠን ጥናት አድርጎ ውጤቱን ይዞ ቀርቧል ። "

እንግዶቹ መሐል ጥናቱ የተካሔደበት ወጣት ማን እንደ ሆነ የሚያውቁ ስለነበሩ በስሜታቸው ውስጥ ወጣቱን የማወቅ ጉጉት ያዛቸው ። አቶ መክብብና ዶክተር አጥናፉ እንዲሁም ሌሎች ከአሁን በፊት የዮናታን የአቢልን ጉዳይ ያማከሯቸው ሰዎች ቸል ያሉት ጉዳይ አድጎ እዚህ መድረሱ ሳያስደንቃቸውም ሳያሳፍራቸውም አልቀረም ። የአንድ ተማሪ የዐይን ፍቅር ችግር ክብደት ተሰጥቶት ይህን ያህል መጠናቱ አስገርሞአቸው አዳራሹ ውስጥ እንዲያው ለትዝብት የተቀመጡም አልጠፉም ።

" በመጀመሪያ ለዚህ ተማሪ ግላዊ ችግር አትኩረትና ክብደት ሰጥተውት ሳይታክቱ ጥረት በማድረግ ለደከሙ

pdfelement

ለት ለፍልስፍና መምህር ዮናታን ምስጋና እንዳቀርብ ይፈቅድልኝ ። "

ምት ያለም ባይሆን ድጋፉን የሚገልጽ መጠነኛ ጭብጨባ ሲሰማ ፣ ዮናታንም ሳያስቡት ለራሳቸው እያጨበጨቡ ነበር ።

" ዮናታን ፣ በዕውቀቱ የሚተማመኑበት ጎበዝ ተማሪያቸው ሲደክም ወይም ሲሰንፍ እያዩ ቸል ቢሉት ፕሮፌሰሊቱ ውስጣዊ ችግር ተዳፍኖ ውጤቱ ከዩኒቨርስቲው መባረር ነበር ። በዚህም ሆነ በሌላ ተመሳሳይ ችግር ከእሁን በፊት በርካታ ጎበዝ ተማሪዎች በአጭር እንደቀሩ ጥርጥር የለውም።

" በመደበኛ ተማሪነት ወደ ዩኒቨርስቲያችን ከሚገቡት መሐል አብዛኞዎቹ ወጣቶች ናቸው ። ጥሩውንና ገንቢውን ነገር በፍጥነት እንደሚቀበሉ ሁሉ ፣ ለአደጋና ለአፍራሽ ነገሮችም በቀላሉ ይጋለጣሉ። በዩኒቨርስቲያችን በተካሔደው የሳይኮሎጂ ጥናት መሠረት የተማሪዎቹ ዋነኛ ችግሮች ሦስት ናቸው ። አንደኛ ፣ ወላጆቻቸው ችግረኞች በሆኑ ተማሪዎች ላይ የሚታየው የኢኮኖሚ ችግር ነው ። ይኸው ችግር እያስገደዳቸው የዩኒቨርስቲ ትምህርታቸውን እያቋረጡ የሚወጡ ተማሪዎች አልጠፉም ። ሁለተኛ ፣ የማርክ ወይም የትምህርት ችግር ነው ። ማንኛውም ተማሪ አጥጋቢ ውጤት ማግኘት አይፈልግም ። ነገር ግን ቀስበር እስከላ ድረስ መብላለጥ አለ ። ይሆን ለት መቀበል አቅቷቸው ፣ ወይም ለጥናት የሚያደርጉት ጥረትና የሚያገኙት ውጤት አልጣጣም እያላቸው ከራሳቸው ጋር የሚጣሉም ጭልተዋል ። ሦስተኛ በሁለቱ ጾታዎች ግንኙነት ላይ የሚታየው ችግር ወይም በአጭሩ ፣ " ፍቅር " እየተባለ የሚጠራው ነው ።

" ዛሬ ይህን የቀረብነው በዚህ በሦስተኛው ችግር የተበመደ ጠባብ እርዕስት ነው ። ወደ ጠባቡ ጉዳይ ከመግባታችን በፊት ፍቅር የሚለውን ቃል ለማየት እንሞክራለን ። እዚህ ላይ የማተኩረው በሁለቱ ጾታዎች መካከል ስለሚገነባው በሚመጣው ፍቅር ላይ ነው ።

" ፍቅር በልባችን ውስጥ ታላቅ ቦታና ክብደት ያለው ፣ ከልባችን ውጭ ግን የሚገባውን ክብደትና አትኩሮት የማ

ፈጣኑ ጉዳይ ነው ብሉ ማጋነን አይመስለኝም ። አንድ ፈላስፋ እንዳለው ፣ ዓለምን የሚያንቀሳቅሷት ፍቅር [illegible] ናቸው ። እንጋፋው ሳይኮሎጂስት ፍሮይድ የፍቅር [illegible] ደት ሲገልጽ ፣ ' ጥላቻ ማለት ምን ነው ፤ ፍቅር ደግሞ ከጥላቻ የጠነከረ ነው ። እናም ፍቅር ከሞት ይጠነክራል ማለት ነው ' ይለዋል ። በመሠረቱ ጤናማ የሆነና ጤናማ ያልሆነ የፍቅር ዐይነት አለ ። ሌላው የሥነ-ልቡና ጥናት ሊቅ ሆርኒ እንደሚለው ፣ ጤናማ ያልሆነው የፍቅር ፍላጎት ጠንከር ሊገለጽ የሚችለው ለፍቅር ባለን ከመጠን ያለፈ ግምት ነው ።

" ለመሆኑ ፍቅር ምንድን ነው ፤ ከባድ ጥያቄ ነው ። አብዛኞዎቻችን ፣ ' ፍቅር ዕውር ነው ' እንላለን ። ነገር ግን ፍቅር ዕውር አይደለም ። ፍቅርን ብቻ ዕውር የምናደርገው እኛው ነን ። ወይም በፍቅር ላይ ዕውራት እኛው ነን ለማለት እደፍራለሁ ። ይህም ራሱን የቻለ ምክንያት አለው ። የባህል ኋላ-ቀርነታችን ፍቅርና ወሲብን ውስጥ ውስጡን እንድናደርጋቸው እንጂ በአደባባይ እንዳንወያይበቸው ስለሚያደርገን ፣ [illegible] ከፍል ጀምሮ በትምህርት [illegible] ይመጣሉ ዕውር የሚሆንብን ። እሁ [illegible] ሳይኮሎጂስት እንግዲያ እንዲህ ይላል ። ' እውነትም ሌላው [illegible] ነተኛ ፍቅር ዕውር አይደለም ፤ እንዲያውም ዐይናማ ነው ። ሌሎች የማያዩትን ያያል ። '

" በርካታ የሥነ-ልቡና ጥናት ሊቃውንት ለፍቅር በቅርጽ የተለያዩ በይዘቱ ግን የተቀራረበ ትርጓሜ ሰጥተውታል ። ይሁንና አብዛኞዎቹ ' ፍቅር መተሳሰር ነው ' በሚለው የተስማሙ ይመስላል ። ሆርኒ እንደሚለው ፣ ፍቅር ራስን በግብታዊነት ለሌላው የመስጠት ችሎታ ነው ። ከአብዛኛው የቀን ተቀን ገጠመኞችን እንደምንረዳው ፍቅር የመለማመድም ውጤት ነው ።

" ይህ እንግዲህ በጥቅሉ ለፍቅር ያለን ግምት ነው ። ወደ ዋናው እርዕስት-ነገራችን ስንመጣ ፣ እቢሉ የተጠመደው በዐይን ፍቅር ሆኖ እናገኘዋለን ። "

ከተሳታፊዎቹ መሐል አንድ ሰው እጁን ሲያወጣ አይተው ቢልልኝ ንግግራቸውን አቋረጡ ። ሰውየው ይቅርታ ጠይቆ ጥያቄውን ቀጠለ። " የዐይን ፍቅር የሚለው እርዕስት

እንግዳ ነው የሆነብኝ ። ደሞም ለፍቅር ከተሰጠው ሐተታ ጋር የሚጋጭ መሰለኝ ። እና በመጀመሪያ ይህንን ሊያብራሩልን ቢችሉ ፤ ''

ጠያቂው እጅ ነሥቶ ተቀመጠ ። ቢልልኝ ቀጠሉ ።

'' ወደዚያ ልመጣ ነበር ። በእርግጥም ' የዐይን ፍቅር ' ለብዙዎቻችን እንግዳ አርዕስት እንደሚሆን እገምታለሁ ። በሌላ ስያሜ አስቸጋሪ በመሆኑ ነው በዚሁ ስሙ ለመጥራት የተገደድነው ። ዐይነቱ የደመ-ነፍስ ፍቅር ነው ። አንድን ነገር አይቶ በመውደድ ስሜት ልብ ሲደነግጥ ፤ ማንኛውም ዐይነት ፍቅር የሚጀምረው ከዐይን 'ኮ ነው ። ' ያላዩት ሀገር አይናፍቅም ' ይባል የለ ፤ አይተው ሳያልሙ መዋደድ ሆነ መተባበር አይኖርም ። የሚወዱት ነገር ዐይን ውስጥ ከተቀረጸ በኋላ ነው መተሳሰሩ የሚቀጥለው ። ነገር ግን አይቶ በመውደድ ስሜት ልብ የደነገጠለትን ሰው ተቀራርቦ በአካልና በመንፈስ መተሳሰሩ ቀርቶ በዐይን ለማየት ብቻ ሲወሰን ፤ ከዐይን ፍቅር የተሻለ ስያሜ አላገኘንለትም ።

'' ይሁ ዐይነቱ ሁኔታ ነው በአቤልና በወይዘሪት ኪረሻ መሐል የታየው ። በጥናታችን እንደ ደረስንበት ፤ አቤል ትዕግሥት አሳን የምትባለዋን የመጀመሪያ ዓመት ተማሪ አይቶ ልቡ ውስጥ ከቀረጻት ጀምሮ እነሆ ለአራት ወራት ያህል ያለአንዳች የተቀራረበ ግንኙነት በዐይን ብቻ ወዶአታል ። በቅርቡ ለውጡን ከተከታተሉት ሰዎች መረዳት እንደቻልነው ፤ አቤል ትዕግሥትን ቀርቦ ባያነጋግራትም ፤ ቀጥተኛ የአፍቃሪ ስሜት ይታይበት ነበረ ። በቂ ያለመብላት ፣ እንቅልፍ ማጣት ፣ ትምህርቱን መጥላትና ብቸኛ መሆን በዐይን ፍቅር ከተጠመደ ወዲህ ያሳያቸው የጸባይ ለውጦች ናቸው ። ልጅቷን ሳያያት ውሎ ማደር አይችልም ። ነገር ግን ይህን አይታውንም ሆነ ውስጣዊ መውደዱን ሰው እንዳያውቅበት በመጠንቀቅ ብቻውን ተውቃይቷል ። ደረጃው ደስ እንጂ ትዕግሥት ራሷም ከቀን በኋላ የዐይን ፍቅር እንደ ያዛት ደርሰንበታል ። ሁለቱም እንደ እፍላ ፍቅረኞች

ይንፋፉታሉ ፤ ተፈላልገው ይተያያሉ ፤ ነገር ግን መነጋገር ቀርቶ ሰላምታ አይለዋወጡም ። ''

በአዳራሹ ውስጥ ማጉረምረም ተሰማ ። ጉርምርምታው መደነቅንም ፣ ማቅንም የያዘ ነበር ። የአቤልና የትዕግሥት ግንኙነት ለብዙዎቹ እንቆቅልሽ ሆነባቸው ። በአንጻሩ ፤ የሁኔታውን እውነትነት ተረድቶ ፣ የግል ቁስሉን የነኩትን ያህል እየተሰማው ጸጥ ብሎ የሚያዳምጥም ነበር ። የናታንና እስክንድርም ሁኔታው በቢልልኝ ሲተረክ እንደ እንግዳ ፈዘው ነበር የሚያዳምጡት ።

'' የእኛ ጥናት የሚያተኩረው የሁኔታውን ምንጭ አጥንቶ መፍትሔ ከመፈለጉ ላይ ነው ። አቤል በመጣበት መንገድ ሌሎች ተማሪዎች እንዳይመጡ በገንቢ ሁኔታ ምንጩን ከማድረቅ ላይ ነው ። በዚህም መሠረት አንዳንድ አስፈላጊ ጥያቄዎችን አንሥተን እንድንመረምር ተገደናል ። አቤል ከዐይን ፍቅር ወደ ተግባራዊ ፍቅር ለመሸጋገር ለምን አልቻለም ፤ የትዕግሥት መልክ ወይም ቁመና እንዲፈት ሳበው ፤ ከሰው በመደበቅ ለምን ይወዳታል ፤ የሚሉትንና የመሳሰሉትን ጥያቄዎች ተመርኩዘን ጥናቱን አካሔደን ። እንደሚታወቀው ፤ የሳይኮሎጂ ጥናት ሁለገብ ነው ። እንደኛ ሁለት ሰው ብቻ ሳይሆን ጠቅላላ አካባቢው በመተባበር የሚሠራው ሥራ ነው ። በመሆኑም አቤል በዩኒቨርሲቲ ሕይወቱ በቅርብ የሚያውቁትንና ጎንደር ውስጥ እሱ ባደገበት አካባቢ የሚኖሩትን ሰዎች በማፈላለግ አንዳንድ መረጃዎች ለማግኘት ችለናል ። በተለይም ደግሞ አቤል አንድ ቀን ብቻ አብሮአት ካደረው ሴትኛ አዳሪ ብዙ ፍንጮች አግኝተናል ። ''

እስክንድር በሌሳቡ ብርቅንዝ ድቅን አለችበት ። አቤል ምስጢሬ ብሎ ያጫወታትን ሁሉ ፤ '' ወይ ፣ ምስኪን የሆነ ልጅ ! ምንም አያውቅምኮ ! '' እያለች ፣ ከንፈሯን እየመጠጠች ለቢልልኝ ስትዘበዝብላቸው ታየችው ። ' ለመሆኑ ፤ ክብሩን ንጽሕናውን መውሰዷንስ ነግራቸው ይሆን ? ' ሲል አሰበ ።

'' የአቤልን የአካዳሚክ ሕይወት ስናጠና ፤ በትዕግሥት መልክ እስከ ተማረከባት ጊዜ ድረስ በጣም ጎበዝ ተማሪ

ሆኖ እናገኘዋለን ። ከትምህርቱ ውጭ ብዙ ማኅበራዊ ግንኙነት የለውም ። ከመረጃዎቻችን መገምገም እንደ ቻልነውም ከትዕግሥት በፊት ሴት ወዶ አያውቅም ። ይህ ማኅበራዊ ልምድ ማጣት አቤል በያዘው የዐይን ፍቅር አጥብቆ እንዲውታይ ካደረጉት ምክንያቶች አንዱ ነው የሚል ግምት አለን ። የአቤል ችግሩ የወደዳትን ልጅ እንዴት ብሎ መቅረብና ማነጋገር እንደሚችል አለማወቁ ነው ።

“ከጓደኞቹ ወይም የቅርቡ ከሆኑ ሰዎች ለችግሩ ዘዴ እንዳያገኝ ደግሞ የልቡን አፍረጥርጦ ለሰዎች ማማከሩን አለታደለውም ። ግልጽ የሆነ ጸባይ የለውም ። በራሱ ላይ ከፍ ያለ መተማመን ስላለው ማንኛውንም ችግር በግሉ የሚወጣው የተሳሳተ እምነት ያሳደረበት በአካዳሚክ ሕይወቱ የተደነቀ ጭንቅላት መያዙ ነው ። ነገር ግን የአካዳሚክ ጉብዝናና ማኅበራዊ ችግርን የመቋቋም ችሎታ የተለያዩ ነገሮች ናቸው ። እንዲያውም በማኅበረሰብ ውስጥ የሚገጥሙዋቸውን ቀላል ችግሮች መቋቋም አቅቷቸው ፣ ከራሳቸው ጋር ከሚጣሉት ውስጥ አብዛኞቹ በአካዳሚክ ሕይወታቸው የተደነቀ ጭንቅላት ያላቸው ናቸው ።

“ ፍቅር ማኅበራዊ ነው ። በተለይ በስሜት ውስጥ አድጎና ዕድሜውን ጠብቆ ለሚከሠተው የሁለቱ ጾታዎች ፍቅር የተዘጋጀ ሥፍራ በውስጣችን አለ ። ይህ ስፍራ በአንድ ወቅት የግድ ፍቅር ሊሰፍርበት ይገባል ። አለዚያ እርካታ አይኖርም ። ይህን ስሜት ጨቁኖና በግል አፍኖ ውስጥ ውስጡን መሠቃየት ትርፉ የአቤል ዐይነት መድኃኒት አልባ በሽታ ነው ።

“ አቤል ፍቅሩን አፍኖ መሠቃየቱ እንዲባባሰው ያደረገበት በሽታ ነው ። ተወልዶ ያደገው የሴትና የወንድ ፍቅር በምስጢር እንጂ በግልጽ ማድረግ በሚያስነውርበት አካባቢ ነው ። በአቤል እምነት ስለፈቀራት ሴት በግልጽ ማውራት አሳፋሪ የሆነበት ይህ የባህል ተጽዕኖ በአእምሮው ውስጥ ተቀርጾ ስላደገ ነው ። ደረጃው እድን አቤልን ለሥቃይ ከመዳረጉ በስተቀር ይህ ዐይነቱ ሕመም በብዙዎቻችን ውስጥ ያለ ነው ። አብዛኛዎቻችን ለወደድነው ሰው ቀጥተኛና ግልጽ አይደለንም ።

“ ሕመሙ በአቤል ላይ ሊጠንከርበት የቻለው ፍቅሩ ከዐይን ባለማለፉ ነው የሚል ግምት አለን ። የ[illegible] የሚጠነክርበት ምክንያት የውጭውን ወይም ያንነውን ክፍል ብቻ ስለሚወድ ነው ። ተቀራርቦ ውስጣዊ ገጽታዎችን የሚተያዩበት አፍላ ፍቅር የሕመም ኃይሉ ሊቀንስ ይችላል ፤ ምክንያቱም በሰዎች መልክም ሆነ ባህርይ ፍጹምነት የለምና ነው ። ለዐይን ፍቅር አቤል የመጀመሪያ ሰው አይደለም ። ችግራቸው እድን እንዲህ አደባባይ ባይወጣም የዚህ በሽታ ምርኮኞች ጥቂት አይደሉም ። መልካሙ ተበጀ ፣ “ ሰላምታ አልሰጠኋት ፣ አላነጋገርኋት ፣ በዐይን ብቻ እያየሁ አንድ ዓመት ወደድኳት ” እያለ የሚጫወተው ዘፈን በብዙ ሰዎች መወደዱና በዘፈን ምርጫ ፕሮግራም በተደጋጋሚ መቅረቡ ፣ ችግሩ በጥቂት ሰዎች ብቻ ያልተወሰነ መሆኑን ያስገነዝበናል ። ”

ቢሊልኝ ንግግራቸውን አቋርጠው ለጥያቄ ፋታ ሰጡ ። ነገር ግን ሁሉም በተመሳሳይ ከማዳመጥ በቀር ለጥያቄ እጁን ያወጣ አልተገኘም ።

“ መልካም ! ” ሲሉ ቀጠሉ ቢሊልኝ ፤ “ የአቤል ፍቅር ከዐይን ያላለፈበትንና ስሜቱን ደብቆ በግሉ የሚሠቃይበትን ምክንያቶች በመጠኑ አይተናል ። እስቲ ደግሞ የትዕግሥት መልክ ወይም ቁመና አቤልን እንዴት ሳበው ? ወይም ትዕግሥት አቤል ዓይን ውስጥ እንዴት ልትገባ ቻለች ? የሚለውን ነጥብ እናንሣ ። ለዚህ ጥናት እንዲረዳን የትዕግሥትን ፎቶግራፍ ወስደን ከአቤል የሕይወት ታሪክ ጋር ለማስተያየት ሞክረን ነበር ። ሆኖም ፣ በአገራችን የሥነ ልቡና ጥናት አሁን ካለበት ዝቅተኛ ደረጃና የአካዳሚክ ችግር አንጻር ፣ አቤል ከጎንደር ሕይወቱ ጀምሮ የተቀራረባቸው ዋና ዋና የሴት ምስሎች ማግኘት አስቸጋሪ ሆኖብናል ። በጎንደር ውስጥ አንድ ዋርካ ሥር አዘውትረው ይገናኙ የነበሩ ሁለት ፍቅረኞች በአቤል የልጅነት ጭንቅላት ውስጥ ከፍተኛውን ቦታ ይዘው ይገኛሉ ። ምናልባትም የልጅቷ መልክ ወይም ቁመና ከአሁኗ ትዕግሥት ጋር የሚመሳሰልበት አለ የሚል ግምት አለን ።

“ አቤል አንድ ቀን አብሯት ላደረው ሴትኛ አዳሪ እንዳጫወታት ከሆነ ፣ ትዕግሥትን ከዱሮ ጀምሮ የሚያውቃት ይመስለኛል ። ነገር ግን አቤልና ትዕግሥት በተለያየ ክፍለ ሀገር ስላደጉ፣የቆየ ትውውቅ ሊኖራቸው አይችልም ። ቁም ነገሩ-የእሷን የመሰለ መልክ ከልጅነቱ ጀምሮ ሳያስበው ጭንቅላቱ ውስጥ ተቀርጾበታል ማለት ነው ። ፍሮይድ እንደሚለው ፍቅር የሚጀምረው በልጅነት ነው ። በልጅነታችን የምናፈቅረውና የምንፈልገው ሰው በጭንቅላታችን ውስጥ ተደብቆ አድን ነው-በጉልምስናችን ጊዜ ምርጫችን የሚሆነው ። የመልክ ወይም የውበት ማነጻጸሪያችንም የሚመሠረተው ባደግንበት አካባቢ ዓይን ነው ። በሀገራችን በተዘዋዋሪም ቢሆን ይህን ሐቅ የሚያንጸባርቁ አንዳንድ አባባሎች አሉ ። ለምሳሌም ፣ ‘ ባልና ሚስት ከአንድ ወንደ ተቀዱ ’ ሲባል በሁለቱም ውስጥ ተቀርጾ ያደገና ከብዙ ናኑ በኋላ የዳበረ ተመሳሳይ ስሜትና ምርጫ መኖሩን ያሳያል ። ሌላው ደግሞ ፣ ‘ እናትህን የመሰለች እስከታገኝ ሚስት አታገባም ’ የሚለውም አነጋገር የሚያሳየን የውበት ማነጻጸሪያዎቻችንን ከልጅነት ጀምሮ ጭንቅላታችን ውስጥ የሚቀረጹት ወላጆቻችን ወይም ሌሎች በአካባቢው በቅርብ የምናገኛቸው ሰዎች መሆናቸውን ነው ።

“ ጀርመናዊው ፈላስፋ ሾፐንሀወር የፍቅረኛ ምርጫን በሚመለከት እንዲህ ብሎ ነበር ፣ ‘ ለፍቅር ምክንያት ከሚሆነው ነገር ዘጠኝ አሥረኛው በአፍቃሪው ውስጥ ያለ ነው ። አንድ አሥረኛው ምናልባት በተፈቃሪው ላይ ይኖር ይሆናል ። ’ ይህም የሚያሳየን አንድ ሰው አፍቃሪ የሚመርጠው ራሱን ወይም በውስጡ ያለውን ስሜት እንጂ ከውጭ አለመሆኑን ነው ። ለማንኛውም ይህ የአፈታቀር ሁኔታ ለእኛ እንጂ ለአቤል ችግር የለውም ።

“ ዐይን አይከለከልም ፣ አቤል አይደል ። መውደድ አይከለከልም ፣ ያያትን ወደደ ። ነገር ግን ፣ ፍቅሩ በዐይን በመወሰኑ ፣ ማስደሰቱ ቀርቶ ትርፉ ሕመም ሆኖበታል ። እና አሁን እንደዚት እንርዳው ነው ጥያቄው ። የናታን አቤልን ለመርዳት በግላቸው ብዙ ጥረዋል ። ከትዕግሥት ጋር አሁን ያለበት ሁኔታ ጤናማ መልክ እንዲይዝ ለማድረግ ከተቻለ እኛም ከመርዳት ወደኋላ አንልም ። ሆኖም በትም

ህርቱ ረገድ ለሚኖረው ችግር የአካዳሚክ ኮሚሽኑን ርዳታ እንጠብቃለን ። አቤል በልጅቷ ፍቅር ከተጠመደበት [illegible] ጀምሮ ፣ ‘ ትምህርቱ ላይ በጤናማ አዕምሮ ላለመቀመጡ በርካታ ማስረጃዎች አሉ ። ምግብ አዳራሹ ውስጥ ከተማሪው መሐል ወድቆ ታሟል ! በአእምሮ ንክኪት ሳይኪያትሪስት ድረስ ተወስዶ ታክሟል ። እኚህንና የመሳሰሉትን ማስረጃዎች በመደገፍ አቤል በዚህ ሴሚስተር የተከታተላቸው ኮርሶች ተሰርዘውለት በሚቀጥለው ዓመት እንደገና እንዲጀምራቸው የአካዳሚክ ኮሚሽኑን ፈቃድ እንጠይቃለን ።

“ በእኛ በኩል ያለው ዝግጅት ይኸው ነው ። አስተያየትም ሆነ ጥያቄ ካለ መድረኩን ለሌሎች እለቃለሁ ። ”

ቢልልኝ ጨርሰው ከተቀመጡ በኋላ ፣ ለተወሰኑ ደቂቃዎች ያህል ከጎን ለጎን መወያየት ያለፈ ጥያቄ አልነበረም ። የናታን ተነሥተው አሁን አቤል ያለበትን ሁኔታና ከእሳቸው ጋር ስለተወሰነ ጊዜ እንዲኖር መወሰናቸውን ለስብሰባው ገለጹ ። ይህ ሁኔታ የብዙዎችን ስሜት ለእርዳታ ገፋፋት ነበር ። የናታንን ተከትሎ አንድ ሌላ ሰው ለመናገር ተነሣ ።

“ ትንሽ ነገር እንድናገር ይፈቀድልኝ ። በእውነት ይህ ጉዳይ አትኩሮት ተሰጥቶት በዚህ መድረክ መቅረቡ ደስ ያሰኛል ። እኔ እስከማውቀው ድረስ ጎበዝ ተማሪዎቻችን በፍቅርም ሆነ በሌላ ማኅበራዊ ችግር እየተደናቀፉ ትምህርታቸውን ሲያቋርጡ እስከሁን ዩኒቨርስቲያችን ብዙም ትኩረት አልሰጣቸውም ። አንድ ተማሪ ያፈቀራት ልጅ ገድሎ ጓደኛውንም ለመግደል ሲፈልግ ፣ ሌላው ሲያብድ ፣ የሥነ-ልቡና ጥናት መስሎችም ሆኑ ዩኒቨርስቲው በቸልታ ነው የተመለከቱት ። ወይም ድርጊቶች ከተከናወኑ በኋላ ዜናውን ከማዳነቁ ላይ ነው የተተኮረው ። ለመሆኑ ፣ ጎበዝ ተማሪዎችን በትምህርቱ ሲደክሙና ደረጃው ሲቀንስ ፣ ያገኘውን ሰዋትን ባወጣ ያውጣህ ከማለት በቀር ተማሪውን በግል ጠርተን ለማጠን ወይም ችግሩን ለማማከር የሞከርን ስንቶቻችን ነን ? ይህ ለማንም መምህር የሚከብድ ርዳታ አይደለም ። የለም ! የሚያሳዝነን ቸልተኝነት ያለብን ይመስለኛል ። አሁን ግን መልካም አጀማመር ነው የታየው ። እንግ

ፋብት እላለሁ ። እኔም ማን ኛውንም ዐቅሜ የሚፈቅደውን ርዳታ ለማድረግ ከጎናችሁ እቆማለሁ ። "

ስውየው ከኋላ ስለነበር ፣ ዮናታን ዞወር ብለው በአድ ናቆት ተመለከቱት ። እንግዳ አልነበረም ። እዚያው ግቢ የታሪክ መምህር ነው ። ' ወይ ልብ ለልብ አለመተዋወቅ ! ' አሉ ዮናታን በሐሳባቸው ።

ቢልልኝ የሰውየው ሐሳብ የማድ እንዲናገሩ ገፋፋቸው ።

" መልካም ነው ። ድጋፍሆን ተቀብለናል ። ሆኖም እዚህ ላይ መታወቅ ያለበት የእኛ ዓላማ የሚያተኩረው ግለሰቦችን በማስታመም ላይ ሳይሆን ችግራቸውን ወስዶን አጠቃላይ መፍትሔ ከመፈለጉ ላይ ነው ። ይህ ደግሞ በዩኒ ቨርስቲያችን ውስጥ ብቻ ሳይሆን ፣ ከዚህ ውጭም መጠ ናትና መታሰብ ያለበት ነገር ነው ። የዩኒቨርስቲው አባላት ከማኅበረሰቡ የወጡ ናቸው ። ችግሩንም ይዘው የሚመጡት ከማኅበረሰቡ ነው ። ለምሳሌ ፣ በየአካባቢውና በየትምህርት ቤቱ ፍቅር በማኅበራዊ ኑሮ ከፍልነቱ ግልጽ ተደርጎ ትም ህርት ቢሰጥበት ፣ ሁሉቱም ጾታዎች መፋቀሪያ ጊዜያቸው ላይ ሲደርሱ እንዲህ ዐይነት ችግር አይገጥማቸውም ። ግል ጽና ጤናማ ዜጋ ለማፍራት ከአካባቢው ከሥር ከመሥረቱ ነው መኮትኮት ያለበት ። እናም ኋላቀር አስተሳሰብ ከፈጠ ረብን ችግር ለመላቀቅ የሁላችንም ጥሪ የሚያተኩረው የባህል አብዮት ላይ ነው ። "

ስብሰባው እንዳለቀ ፣ ዮናታን የቸኮሉት ይህን መልካም ዜና ለሚስታቸው ለማብሥር ነበር ። ስብሰባው በጥሩ ሁኔታ ማለቁ ብቻ ሳይሆን ፣ ከስብሰባው ውጭ በዮናታን ጥሪት የተ ደነቁ ሰዎች አቤልን ለመርዳት ያላቸውን በጎ ፈቃድ ሲገልጹ ላቸው ደስታቸው ገደብ አጣ ። የአቤልን የትምህርት ጉብዝና ያውቁ የነበሩ ሰዎች ፣ አቤል ዮናታን ቤት መሆኑ ከተገለጸላ ቸው በኋላ ፣ ትምህርቱን እንደገና እስኪጀምር ድረስ እንደ የዐቅማቸው ገንዘብ በማዋጣት እንደሚተባበሯቸው ነው - የነገሩዋቸው ።

" ይኸኛውን ርምጃችንን በጥሩ ሁኔታ ተወጥተን ቀል " አሉት ዮናታን እስክንድርን ። " የሚቀጥለው ጉዳይ

አቤልን ከትዕግሥት ጋር ማገናኘቱ ወይም ማስያየቱ ነው ። እንደም በጥሩ መንፈስ ልቡ ውስጥ እንድትታሰብ [illegible] ካልሆነም ከልቡ ውስጥ ፈንቅሉ ማውጣት ! "

እስክንድር ራሱ ይህን ጉዳይ እያሰበበት ነበር ። ስብ ሰባው እንዳለቀ ፣ ዮናታን ሁኔታውን ለሚስታቸው ለማብ ሥር ስሚታቸው ሲቻኮል ፣ የእሱ ስሜት ደግሞ ዘሉ ያረፈው ትዕግሥት ላይ ነበር ። እፍ እውጥታ ስለአቤል ከጠየቀችው ጊዜ ጀምሮ ፣ እነሆ የዐይን ፍቅረኞች የሚቀራረቡት የተስፋ ጭላንጭል በልቡ ውስጥ እየፈነጠቀ ነበር ። እናም ለትዕግ ሥት ስለ አቤል ለማጫወት ወይም እሷ ስለ አቤል ያላትን ጥልቅ ስሜት ለመስማት አጋጣሚ ነበር የሚጠብቀው ።

" አቤልና ትዕግሥትን ማገናኘት ነው እንጂ ፣ ማስያየቱ ምን ሲደረግ ይታሰባል ? " አላቸው እስክንድር ፣ ፈገግ ብሎ ።

" ለሕይወቱ እንቅፋት ከሆነችበት እራርቆ እንዲረ ሳት ማድረጉ ይመረጣል ብዬ ነዋ ! " አሉ ዮናታን ፣ ግራ በተጋባ ስሜት ።

" እዬዬ ! ልቡ ውስጥ ገብታ ከደገች በኋላ መፈንቀሉ አስቸጋሪ ነው ። ለጊዜው ርቆአት ሊረሳት ቢሞክርም ወደ ዩኒቨርስቲ በሚመለስበት ጊዜ ፣ ሲያያት ቁስሉ የሚቀሰቀስ ብት ይመስለኛል ። የእፍላ ፍቅርን ዛፍ ከሥሩ መቁረጥ የሚቻል አይመስለኝም ። "

" ታዲያ ምን ይሻላል ? " አሉት ዮናታን በተጨነቀ ስሜት ።

" ሁለቱን አገናኝተን ፣ ፍቅራቸው ከዐይን ተሻግሮ በቅርብ እንዲተሳሰሩ ማድረግ ነዋ ! "

" ከተቻለማ ጥሩውም መንገድ እሱ ነበር ። "

" አይጠራጠሩ ! " ሲላቸው ፣ የተማመነበት ነገር ምን እንደሆነ ለራሱም በደንብ ግልጽ ሆኖ አልታወቀውም ነበር ።

ዮናታን ቤታቸው ሲደርሱ ፣ ምኒካ የስብሰባውን ሁኔታ ለመስማት ጓጉታ በሕንፃው መናፈሻ በኩል ቁልቁል እየተመለከተች መምጫቸውን በመጠባበቅ ላይ ነበረች ።

" እንዴት ነው ? " አለቻቸው ፣ ከፊቷ ላይ የማይጠፋ ፈገግታዋን ብልጭ አድርጋ ።

" ደስ የሚያሰኝ ስብሰባ ነበር ። በብዙ ሰዎች ላይ ቀና ስሜት አሳድረናል " አሏት ፣ እጇዋን ይዘው ወደ ውስጥ እየገቡ ። " ጥናቱንም ቢልልኝ በጥሩ መልክ አቅርበውታል ። የጥናቱን ጽሑፍ ከእሳቸው ተውሼ ሰሞኑን አመጣልሻለሁ ። "

ምኒካ ስብሰባው ላይ ለመገኘትና በአቤል ላይ የተካሔደውን ጥናት ለማዳመጥ ከፍተኛ ጉጉት ነበራት ። ጥናቱ የቀረበው በአማርኛ ስለ ነበር በደንብ የማትሰማው ቋንቋ ሆኖባት ነው የቀረችው ።

" አካዳሚክ ኮሚሽኑስ ምን አለ ? " ስትል ጠየቀቻቸው ።

" የእነሱ መደበኛ ስብሰባ ገና ከአራት ቀን በኋላ ነው ። ሆኖም ስብሰባችን ላይ የነበሩት የኮሚሽኑ አባላት በግል ተስፋ ሰጥተውናል ። እና ጥሩ ውጤት እጠብቃለሁ ። "

ዮናታን ከሚስታቸው ጋር እያወሩ ልባቸው አቤልን ለማየት ጓጉቶ ነበር ። ሳሎን ውስጥ ሲያጡት የት እንዳለ ለማወቅ ምኒካን መጠየቅ አላስፈለጋቸውም ። በቀጥታ ወደ መጻሕፍት ክፍላቸው ሔዱ ። በሩን በዝግታ ከፍተው ሲገቡ ፣ አቤል በሚያነበው መጽሐፍ ክፉኛ ተመስጦ አገኙት ። ሊረብሹት አልፈለጉም ። በሩን በዝግታ ዘግተው ለመመለስ ቢያስቡም እጃቸው የበሩን እጀታ መንተት አልቻለም ። ለአቤል አንዳች ነገር ሊነግሩት ፈለጉ ። ግን ምን እንደሚነግሩት ወይም ደስታቸውን እንዴት እንደሚገልጹለት አያውቁም ነበር ። አቤል በእሱ ጉዳይ ስብሰባ መካሔዱን አያውቅም ። ጉዳዩ ክብደት ተሰጥቶት አደባባይ መቅረቡ በአንድ በኩል ሊያስደስተው ቢችልም ፣ በሌላ በኩል ደግሞ የሚደብቀው የዐይን ፍቅር መጋለጡ ስሜቱን ሊጎዳው ስለሚችል ፣ ይህን በማመዛዘን ዮናታን ሆን ብለው ነበር ያልነገ

ሩት ። አሁንም ይህን ሊነግሩት አልፈለጉም ፤ እንዲሁ ብቻ በፈገግታ የደስታ ስሜታቸውን ሊያስተላልፉለት

ወደ ውስጥ የሚገባቸው ድምፅ አቤልን ከተመሰጠበት አባነነውና ከቀረቀረበት መጽሐፍ ቀና አለ ። ፈገግታቸውን ሲያይ ፣ ምን አገኙ ይሆን ? ብሎ አልተጨነቀም ። ንባብ ላይ ተቀምጦ በማግኘታቸው የተደሰቱበት መሰለው ።

" እንደምን ውለሃል ? " አሉት ፣ እንዲህ የሳበው መጽሐፍ ምን እንደሆነ ለማወቅ ዐይናቸውን ወደ ርዕሱ እየወረወሩ ።

" ደኅና ፣ ሲገቡ አልሰማሁዎትምኮ " አላቸው ፣ የደረሰበት ገጽ እንዳይጠፋው ማዕዘኑ ላይ እያጠፈ ።

የሚያነበው " ማን አገንስት ሂምሰልፍ ! " " ሰው ራሱን ሲጻረር ! " የሚለው የዶክተር ሜኒንገር መጽሐፍ ነበር ። ዮናታን ይህን አርዕስት ሲያዩ ደነገጡ ። ከሌሎቹ መጽሐፍ ይህን ለምን መረጠው ? የሚል ጥርጣሬ አደረባቸው ፤ ፈገግታቸው በአንድ አፍታ ጠፋ ። ፈጥነው ሊጠይቁት ግን አልደፈሩም ። ከውጭ ይዘውት የመጡት የደስታ ስሜት ከውስጥ ጥቀርሻ ሲለብስ ተሰማቸው ።

" ወደ ውጭ ወጣ ብለን እንናፈስ ? ዛሬ ንባብ ላይ ብዙ የቆየህ ይመስለኛል " አሉት ፣ ስሜቱ በመጥፎ ነገር ተወጥሮ ከሆነም ወጣ ብሎ መናፈሱ ይሻለዋል በሚል ግምት ።

" በደስታ ! " አላቸው ፣ ከተቀመጠበት እየተነጠራራ ።

አመላለሱም ሆነ የፊቱ ብርሃን ከውስጡ መጥፎ ስሜት የወጠረው ሰው አይመስልም ። ዮናታን በግምታቸው ግራ ተጋቡ ።

" ሊብሊንግ ፣ ሽርጥሽን አውልቂና ወጣ እንበል " አሏት ሚስታቸውን ፣ ወደ ሳሎኑ ተመልሰው ።

ምኒካ ቤት ውስጥ ከሆነች ከወገቧ ነጭ ሽርጥ አይጠፋም ።

“ አቤልስ ይወጣል ? ” አለቻቸው ፣ ፈቃደኛነቱን ለማ ረጋገጥ ።

“ አዎ ፣ እወጣለሁ ብሏል ” አሏትና ፣ ወደ ጆሮዋ ጠጋ ብለው ፣ “ የግሬ ውሎው እንዴት ነው ? ” አሏት ። የመጽሐፉ አርዕስት እያነከከናቸው ነበር ።

“ ደኅና ነው የዋለው ። እንዲያውም ንባብ ከመጀመሩ በፊት እሱ ባደገበት አካባቢ ያለውን የጋብቻ ሥነ-ሥርዓት ሲያጫውተኝ ነበር ” አለቻቸው ፣ ሽርጧን እየፈታች ።

ዮናታን ውጭ ውለው ቤት ሲገቡ ፣ ስለ አቤል ሁኔታ መጠየቅ ልማዳቸው ነበር ። አቤልም ዮናታን ቤት መኖር ከጀመረበት ጊዜ እንሥቶ ያሳየው ለውጥ ቀላል አልነበ ረም ። አብሯቸው ሲኖር ሳምንት ሆኖታል ። ከእራሱ ጋር መታረቅ ጀምሯል ። ለውጡ የሞኒካ የድካም ውጤት ነው ማለት ይቻላል ።

ለመጀመሪያው ሁለት ቀን አቤል ራሱን ገዝቶ ቤት ውስጥ መቀመጡ በጣም አስቸጋሪት ነበር ። ትዕግሥት በሐሳቡ እየመጣችበት ብረር ብረር ይለው ነበር ። ሲጠጣው የነበረው ዩኒቨርስቲ ይናፍቀዋል ። ትንሽም ቀስል የሚለው እስክንድር መጥቶ እሚጫውተው ሲሔድ ነበር ።

ዮናታንና ሚስታቸውም ይህን ችግሩን ሳይረዱለት አልቀሩም ። ሐሳቡን ከትዕግሥትም ሆነ ከሌላ መጥፎ ስሜት ለማዘናጋት የተጠቀሙበት ዘዴ መንፈሱን በሥራ መወጠር ነበር ። ለቀን ተቀን እንቅስቃሴው ፕሮግራም አውጥተውለታል ። ሞኒካ ምግብ በምታበስልበት ሰዓት አብሯት ሆኖ የምግብ አሠራሯን እያጠና በአንዳንድ ማኅበራዊ አርዕስቶች ላይ ይወያያሉ ። በቀን የተወሰነ ሰዓት እሷ ጀርመንኛ ታስተምረዋለች ። እሱም በፈንታው ለተወሰነ ሰዓት አማርኛ ያስተምራታል ። ይህ አቤል ከመ ምጣቱ በፊት የዮናታን ሥራ ነበር ። ስለዚህ ማታ ማታ ሞኒካ ቀን የተማረቻቸውን አንዳንድ አዳዲስ የአማርኛ ቃላት ስትናገር፣ ዮናታን ወደ አቤል እየመለከቱ ፣ “ ጥሩ ረዳት አገኘሁ ። እንዲያው ከኔ የተሻለ ዘዴ ሳይኖርህ አይቀ ርም ” በማለት ይከቡታል ። በመጀመሪያ ለንባብ የተመ

ደበለት የተወሰነ ሰዓት ነበረው ። ውሎ ሲያድር ወደ ማንበቡ ፍቅር ሲመለስ ግን፣ ለንባብ ከተቀመጠበት ስፍራ የማ[illegible] በቀሲቃሽ ሆነ ። ከንባብ ውጭ ለመዝናናት ያህል በቤት ውስጥ የሚያገኛቸውን የጀርመን ዲሞክራቲክ ሪፐብሊክ ሥዕላዊ መግለጫ የያዙ መጽሔቶች ማገላበጡ በመንፈሱ ውስጥ የጥሩ ሕይወት ስሜት ያሳድርበት ነበር ። የሀገር ውስጥና የውጭ ሙዚቃ በሙሉ ጆሮው ሰምቶ ለማድነቅ የቻለው በዚሁ ሳምንት ውስጥ ነው ። ትርጉሙም ሆነ ጣዕሙ ሊገባው ያልቻለው፣ዮናታን የሚያደንቁትና በተመስጦ የሚ ያዳምጡት፣የእነ ቫግነርና ቤትሆቨን ክላሲካል ሙዚቃ ነው ። ቤት ውስጥ ሙዚቃ ማዳመጡ ቢያስደስተውም ፣ አንዳንዴ ትካዜ ስለሚጫነው ፣ ለመቆጠብ ወይም ብቸኝነት በማያጠ ቃው ሰዓት ብቻ ለማዳመጥ ተገዶ ነበር ።

ቀን በዚህ ዐይነት ውሎ ፣ ወደ ማታ ላይ ምሽቱም ነፋስ ለመቀበል ወደ ከተማው ጸጥታማ ቦታዎች ብቅ ይላሉ ። አስለሠው ሲኔማ ይገባሉ ። ይህን የመሰለው የሕይወት እን ቅስቃሴ አቤልን ከብቸኝነት ስሜቱ በማዘናጋት ፣ ሐሳቡ አንድ ነገር ላይ ብቻ በማተኮር እንዳይሠቃይ ከፋፍሎለ ታል ። ያም ሆኖ ትዕግሥትን እያሰበ ሳይጨነቅ እያደረም ። ግን ጭንቀቱ እንደ ቀድሞው አልነበረም ። በሥራ በተወ ጠረ አእምሮ ወይም ድካም እንቅልፍ በፈለገ ጭንቅላት ስለሆን የሚያስባት ፣ ያን ያህል አይደረበሽም ።

አቤል ከብርቅነሽ ቀጥሎ በሕይወቱ የገጠመችው ግልጽ ሴት ሞኒካ ነች ። በአንድ ምሽት ዕድሜያ ቢሆን የብርቅነሽ ትሑትና ግልጽ ተፈጥሮ በልዩ ተቀርጿል ። ምና ልባትም የብርቅነሽ ግልጽነት ከማይምነቷ ጋር የተያያዘ የልብ ክፍትነትና የጥሬነት ውጤት ሊሆን ይችላል ። የሞኒካ ግልጽነት ግን ምሁራዊ ጥልቅ ትርጉምና ድምቀት አለው ። ከአኳኋኗ መረዳት እንደሚቻለው ፣ “ የምንፈጽመው ጥሩም ሆነ መጥፎ ነገር የሀልውናችን ነጸብራቅ ነው ፤ ስለሆነም እኛነታችንን ደብቀን መሠቃየት የለብንም ፤ መጥፎ የምን ለውን አምቀን ጥሩ የምንለውን ብቻ የምንተነፍስ ከሆነ፣ውስ ጣችን ገምቶ ደማችን ይደፈርሳል ” የምትል ትመስላለች ። አቤል በቀላሉ ነው የተግባባት ። አንዳንዴ ፣ በንጹሕ ጨዋ ታዋ ሲመሰጥ ፣ ስሜቱን ደብቆ የሚወጣጠር ተፈጥሮውን

pdfelement
Remove Watermark Now

ይረግማል ። እያደር ራሱን መደበቅ ከማይችልበት ደረጃ እየደረሰ ነበር ። የእሷ ግልጽነትና ማኅቂያ የሌለው ጣፋጭ መስተንግዶ ሳይወድ በግድ ልቡን እየከፈተበት መጥቷል ።

በተለይ አንድ ቀን ሞኒካ ከዮናታን ጋር ስላላት ግንኙነት ግልጽ ሆና ያጫወተችው ነገር ጭንቅላቱ ውስጥ ተቀርጾ ቀርቷል ። ዮናታን ለንባብም ሆነ ለጥናት ሥራ ቤታቸው ውስጥ እንጂ ከተቀመጡ ወጣ ብሎ የመዝናናቱ ነገር አይታያቸውም ። የሕይወታቸውን አብዛኛውን ክፍል ለአካዳሚክ ጥረት ሰለሰሙ ፣ ደስታ የሚሰጣቸው ከጠረጴዛ ተጣብቆ መዋሉ ነበር ። ሞኒካ ደግሞ መጫወት ትፈልጋለች ፤ መዝናናት ትፈልጋለች ፤ ለውጥ ያምራታል ። ይህ ልዩነት ለተወሰነ ዓመታት አብሮአቸው ቆይቷል ። ከዚህ በላይ የከበደው ልዩነት ደግሞ በግብረሥጋ ግንኙነት ረገድ ያለው ነበር ። የዮናታን የጠነከረ የአካዳሚክ ሕይወትና የዕድሜያቸው መግፋት የወሲብ ፍላጎታቸውን ስለሚያደክምባቸው፣ ጥማታቸው ከሞኒካ ጋር እኩል አይሆንም ። ቀዝቃዛ ይሆኑ ባታል ። እንዲ ሞኒካ መኝታዋ ውስጥ ገብታ ዮናታንን በመጠበቅ ብዙ ቆየች ። በመጨረሻም በሽታ ዕርቃኗን ከመኝታዋ ወጥታ ወደ መጺሕፍት ክፍሉሔዶች ። ዮናታን መጽሐፍ ላይ እንዳቀረቀሩ ነበሩ ። ስሜቷ ተወጣጥሮ ቢያውቃትም ግሊናዋን ሰላልሰተች፣ እንዳትረብሻቸው ፈርታ ወደ ኋላዋ ተመለሰች ። ነገር ግን ብሽቀቱ ልቧ ውስጥ እንደ ተቀበረ ሰለ ነበር፣ ሳሎኑ ጠረጴዛ ላይ ያገኘችውን የዕብን በረድ የሲጋራ መተርኮሻ በደመ ነፍስ እንሥታ ስትወረውር፣ የብፌውን መስታወት ከሰከሰችው ። ደገመችና ብፌው ውስጥ የነበሩትን ሰኒዎች አንከታከተቻቸው ።

ዮናታን ደንግጠው ከጥናት ክፍላቸው እየሮጡ ሲደርሱ ሚስታቸው ዕርቃኗን ተገትራ ፣ የመስታወቱ ድቃቂ መሬት ተዘርግፎ ተመለከቱ ። ጸጉሯ ተበታትኖ ፣ ነጭ ፊቷ ፍም መስሎ ሲያዩዋት ልፉ ፍጥረት መሰለቻቸው ። " ምን ሆንሽብኝ ሊበሊንግ ? " አሏት ። ዐይኗን ከማፍጠጥ ሌላ ፊጥና እልመለሰችላቸውም ። የማይጠገብ ትሕትናዋን ያህል ፣ የተናደደች እንደሆን እያድርስ ነው ። የቤት ዕቃ አይተርፋትም ። በብሽቀት ጊዜ ሰው እንዳታስቀይም ወይም እንዳትጎዳ የስሜት እሳቷን የምታበርደው ዕቃ በመሰባበር

ነው ። ያን ዕለት ችግሯን ለዮናታን ፍርጥርጥ አድርጋ ነገረቻቸው ። ከዚያ ጊዜ በኋላ፣ ዮናታን የምግብ የገባብ [illegible] ቸውን ቀይረው እቤን ቀድመው መኝታ ውስጥ እየገቡ ይጠብቁት ጀመር ።

እቤል ይሆን ከእሷ.ው አፍ መስማቱ ነው ያስደነቀው ። ድርጊቷን ስትነግረው በልጅነቱ ሴት እያለ ፤ " ሴት ልጅ ካልተገረዘች ዕቃ ትሰበራለች " የሚሉት ፈሊጣቸው ነበር ትዝ ያለው ።

ሞኒካ ለእቤል ሌሎችም ነገሮች በግል ባጫወተችው ቁጥር፣ በዚህ ጥቂት ቀናት ውስጥ ስሜቱ በቀላሉ ታዋከርዋ እየሆነ መጣ ። እቤል በሞኒካ የሚደነቅበት ሌላዉ ነገር ደግሞ፣ የቤት ውስጥ እንትስታዉ ነው ። በርሩ አትቀመጥም ። ደስታዋ የሚመነጨው ከሥራና ሰውን ከማስደሰት ይመስላል ።

[illegible] እንደ መጣች ለሁለት ዓመት ያህል በተ[illegible] ቆርታለች። ነገር ግን፣ ከጊዜ በኋላ [illegible] ለጤንነቷ ስለሚስማማት፣ ይኸን ሥራዋንለማቆም ተገደደች። ያ ሲቀር የቤት አስተዳደር ሥራ ከስተር ብላ ያዘች ። ለእሷ ትልቁ ሥራዋ ምግብ ማብሰል አይደለም ። ለዚቷ ሕይወት ለመስጠት ነው የምትደክመው ። ለዐይን እንዳይሰለች ትጥራለች ። ጥልፍ የመሳሰሉት የእጅ ሥራዎቿ እንድ ግድግዳ ላይ ከተወሰነ ጊዜ በላይ አይቆዩም ። ይለዋወጣሉ ። የቤት ውስጥ የአበባ ተክሎቿን መከርከምና ውሃ ማጠጣት ሕፃን ልጅ አቅፎ እንደሚጫወት ነው የሚያስደስታት ። ከእልፍኝ ጀምሮ የቤት ዕቃዎች አቀማመጥ በተለያዩ ጊዜ ትለዋውጣለች ። የመኝታ ቤት ዕቃዎች አቀማመጥ መቀያየር በንጥረው ላይ ምን ያህል መንፈስ የማደስ ኃይል እንዳለው ታውቃለች ። ዐይን በቀላሉ ይወዳል ፤ ዐይን በቀላሉ ይጠላል ፤ ዐይን በቀላሉ ይታለላል ። ዐይን ከረካ የውስጥ ስሜት በጥላቻ አይደፈርስም ። መኝታ ቤቱ የሚስብ ከሆነ ልብ ወደ ውጭ አይኮበልልም ። ይህን መመሪያዋ አድርጋ የያዘች ትመስላለች — ሞኒካ ። ቤቷን እዘገጃጅታ ስትጨርስ መጽሐፍ ታነባለች ። የየወቅቱን የውጭ መጽሔቶች እያነበበች ለዮናታን ሥራ የሚጠቅም አርዕስት ስታገኝ መርጣ

ታስቀምጥላቸዋለች ። ጀርመን ካሉት ዘመዶችዋ ጋር ደብዳቤ መጻጻፍ የሚያስደስታት ጊዜ ማሳለፊያዋ ነው ። እኒታትላ ስትጽፍ አቤል እየገረመው ምን እንደምትጽፍ ለማወቅ ይጓጓል ።

ይህ ሁሉ የሞኒካ ሁኔታ በአቤል ላይ በአጭር ጊዜ ውስጥ ያሳደረበት የአስተሳሰብ ተጽዕኖ ቀላል እንዳልሆነ ዮናታን በሚገባ ይከታተላሉ ። ሕይወትን ከመናቅና ከመጥላት ሕይወትን ወደ ማድነቅ እየተሸጋገረ መሆኑን ከአንዳንድ ድርጊቶቹና ጨዋታዎቹ ለማወቅ ችለዋል ። (ዛሬም ትንሽ ያስደነገጣቸው ይዞ ያገኙት ከወትሮው ለየት ያለ ዐይነት መጽሐፍ ነው ።)

“ መሔድ እንችላለን ” አላቸው አቤል፣ከመኝታ ክፍሉ ወደ ሳሎን ብቅ ብሎ ጸጉሩን ሲያበጣጥር ነበር የቆየው ። ዮናታንና ሚስታቸው ተሰናድተው እሱን በመጠበቅ ላይ ስለ ነበሩ፣ ወዲያው ተያይዘው ወጡ ። አቤል ፊት ላይ ከወትሮው ለየት ያለ ይነበብ ነበር ። ምን ተሰምቶት ይሆን ? ዮናታንና ሞኒካ ስሜቱን መጋራት ፈለጉ ። ሆኖም ደረጃውን ለመውረድ አሳንሰሩ ውስጥ እስኪገቡ ድረስ ምንም ቃል አልተነፈሱም ።

“ የዛሬው ንባብህ እንዴት ነበር ? ” ሲሉ ዮናታን ፈገግ ብለው ጠየቁት ።

“ ጥሩ ነበር ። እንዲያውም . . . ” ብሎ አቋረጠ ።

የሚቀጥለውን ለመስማት ቢጠብቁትም መልስ ዋጠው፤ መደበቅ ፈልጎ ሳይሆን እንዴት እንደሚነግራቸው ተቸግሮ ነበር ።

“ ያንን ይዘኸው የነበርከውን መጽሐፍ እንዴት ወደድከው ? ” ሲሉ ዮናታን ደግመው ጠየቁት ።

“ እንዲጋጣሚ መጽሐፍ ስመርጥ ነው ያገኘሁት ። ገና “ ማን አጌንስት ሂምሰልፍ” (‘ ሰው ራሱን ሲጻረር ’) የሚለውን አርዕስት ሐሳቤ ውስጥ “ ማን ፎር ሂምሰልፍ ” (ሰው ራሱን ሲያፈቅር) በሚል አርዕስት የመጻፍ ስሜት

አደረብኝ ። እንዴት እንደሆን እንጃ ! ላላሰብሁ ስሜቱን ቀስቀሰብኝ ። ስለዚህ ፣ ሰው ለራሱ ወዳጅ የሚሆንበትን ሁኔታ ለመጻፍ ፣ በመጀመሪያ ሰው ለራሱ ጠላት የሆነባቸውን ሁኔታዎችና ምክንያቶች ማወቅ ይጠቅማል ብዬ ነው - እሱን በማንበብ ላይ ያለሁት ። እና እንዲያውም ከማንበብ ወደ መጻፍ ልሸጋገር ሳይሆን አይቀርም ። ”

ዮናታን ደስ አላቸው ። ከአቤል ጋር የሚያወሩት በአማርኛ ስለ ነበረ ፣ ለሞኒካ ተረጎሙላት ።

“ በእርግጥ ! ” አለች በእንግሊዝኛ ፣ የእሷም ደስታ ገደብ አጥቶ ዐይኖችዋን እያቅለጨለጨች ።

“ በእርግጥ ! ” በማለት አቤል ጨዋታው ውስጥ እሷም እንድትሳተፍ በእንግሊዝኛ ቀጠለ፥ “ በዚህ አርዕስት የመጻፍ ሐሳብ ጭንቅላቴን ወጥሮ ይዞታል ። አሁን ገና ሳልጀምረው ችግር የሆነብኝ የጊዜ ጉዳይ ነው ። መሠረት የሚሆኑኝን መጽሐፎች ለማንበብ ለመጻፍ ብዙ ጊዜ ያስፈልጋል ። እና ጊዜ የሚያንሰኝ መሰለኝ ። ”

ከአሳንሰሩ ወጥተው ወደ መኪናቸው አመሩ ።

“ ነደቀለህም እስቲ ጀምረው ” አሉ ዮናታን ፣ “ የጊዜው ነገር አያስቸግርህም ። መቼም ይኸን ሴሚስተር ትምህርትህን ማቋረጥህ የታወቀ ነው ። ስለዚህ እስከ አዲሱ ዓመት ድረስ ስድስት ወር ያህል ነጻ ጊዜ ይኖርሃል ። ”

በሰዘቡ ትምህርቱን የማቋረጡን ውሳኔም መናገራቸው ነበር ። አቤል ግን ይህንን ቀድሞም አላጣውም ። የሁለተኛው ሴሚስተር ትምህርት እንደ ተጀመረ ያውቃል ። ዮናታን ቢታቸው ያመጡት እንዴ ቢሮአቸው ጠርተውት ፣ “ ትምህርትህን ማቋረጥ አለብህ ” ያሉትን ነገር ተግባራዊ ለማድረግ መሆኑ እየገባው መጥቷል ። ሆኖም ጥረታቸው ሁሉ ለእሱ ጥቅም መሆኑን በማወቁ ውሳኔአቸውን ለመቀበል በቅቷል ። ለወላጆቹ ደብዳቤ ሲጽፍ እጁን ይዞ ያስቸገረው “ ትምህርቱን ለጊዜው አቋርጫለሁ ” የሚለው ሀረፍተ ነገር ነበር ። ሲውል ሲያድር ግን ነገሩን አቅልሎ እንዲመለከተው ተገደደ ።

" ሀውቃለሁ ፡ ግን ስድስት ወሩም የሚበቃኝ አይመስለኝም ፡ እስምርዊ የጀመረውን ሐሳብ ሳስበው ብዙ ነው " አላቸው ።

" እይታህ ፣ አንተ ጽሑፉን ከጀመርክ ጊዜ ወደኋላ የሚጎትት ነገር እንፈጥራለን " አሉት ዮናታን ፣ ደስታው ለቀልድ ጋብዞአቸው ።

እቤል ፈገግ አለ ። ጨዋናግና ልባዊ ፈገግታ ! የሚገኝም ፊት እንደዚያው ነበር ።

" ዛሬ ለለውጥ ያህል ኳስ ጨዋታ ብንመለከትስ ! " አሉ ዮናታን መኪና ውስጥ ከገቡ በኋላ ፣ የሚስታቸውንና የአቤልን ፈቃደኝነት በሚጠይቅ ድምፅ ።

ሁለቱም በፈገግታ ፈቃደኝነታቸውን ገለጹላቸው ። ዮናታንና ምኒካ ወልድ ወልድ ኳስ ጨዋታ መመልከት ይወዳሉ ።

" ወድያውም ሮቶግራፎችን ደርሶ እንደሆን እግረ መንገዳችንን እንጠይቅ " አለች ምኒካ ።

ሦስቱ አንድ ላይ ሮቶ ተነሥተው ፊልሙን ለማጠብ ሰጥተው ነበር ። እቤልም ያለውን ሮቶ አብሮ ሊመለከት በማሰብ ለወዳጆቹ የጻፈውን ደብዳቤ ገና አልሰደደውም ።

ሮቶው ቤት ሲጠይቁ ደርሶላቸው አገኙት ። ግሩም ሆኖ ነው የተጠበቀው። እቤልን ከመሐላቸው አቁመው ባልና ሚስቶቹ ትከሻውን አቅፈው ነበር የተነሡት ። በስተጀርባቸው የአትክልት ስፍራ ስለ ነበረ ፣ ለሮቶው ልዩ ድምቀት ሰጥቶታል ። እቤል ሮቶውን ሲመለከት በሐሳቡ የመጣበት እናቱ ነበሩ ። " ትናደድ ይሆን ! ወይስ ልጇን ቀመኛ ብላ ትቀና ይሆን ! " ሲል አሰበ ።

" ነገ ጠዋት ከደብዳቤው ጋር ወደ ወላጆቼ እልከዋለሁ " አላቸው ፍርጥም ብሎ ።

" ጥሩ " አሉና ዮናታን ፣ በርሳቸውን አውጥተው ፣ ሰማንያ ብር ቆጥረው ፣ " ይህንንም ጨምረህ ላክላቸው " አሉት ።

" ምንድነው ! " አላቸው ተደናግጦ ።

" ገንዘብ ነዋ ! " አለችው ምኒካ ። ሰሞኑን ዮናታንና ምኒካ ተመካክረው ያሰቡበት ነገር ነበር ።

እቤል መቀበሉ ከበደው ።

" ሥራ ስትይዝ የምትከፍለው ዕዳ ነው ፣ እይዞህ " አሉና ዮናታን ቀለዱበት ።

እቤል ምንም አልመለሰም ። ዝምታን መረጠ ። ደስታ ገደቡን ሲያልፍ በቃላት መግለጽ እንደማይቻል ገባው ። እነሱም የእሱ ዝምታ እንጂ ተጋባባቸው ሁሉ ጸጥ አሉ ። ሸልሳቸው ብቻ ማቃሰቷን አላቋረጠችም ።

እቤል ጭንቅላቱ ውስጥ በደስታ የታጀበ የተለያየ ሐሳብ ተጫወተበት ። እናም ግን የሊንቴንም ጭራ መያዝ አልቻለም — ከመኪናዋ ፍጥነት ጋር የሐሳቡ ግልቢያ ብቻ !

" ጋሼ ዮናታን ! ነገ ቢሮዎ ሲገቡ እስታውሰውኝ ፣ ከእሱ ሁሉን በፊት የስጠውምትን የኮርስ ጽሑፍ ወረቀቶቹ ያምጡልኝ " አላቸው ሲያስብ ቆይቶ በድንገት ።

" ለምን ፈለግኻቸው ፣ እንደ ገና እንመሀ ልትሠራቸው ነው ! " አሉት ዮናታንም ፣ እጠያየቁ ጠርጥሮ መልክ እንዳ ሰው በመገረም ።

" ብቻ ያምጡልኝ " አላቸው ፣ ' መላ ብለዋል ነው ' የሚል ኩራት በያዘ ድምፅ ።

" እሺ ፣ በደስታ ! " አሉትና ዮናታን ፣ ትንሽ ቆይተው ፣ " ሌላስ ከዩኒቨርሲቲ የምትፈልገው ነገር የለም ! " ሲሉ ጠየቁት ።

" ምን ! " አላቸው መልሶ ። ነገሩ ቶሎ አልገባውም ። ከኋላ ስለ ተቀመጠ፣ ዮናታን በመስታወቱ ... ሰትም የፊቱን ለውጥ እየተመለከቱት ነበር ።

"ከፈለግክ ትዕግሥትም ትመጣልሃለች" አሉት በአዝጋሚ ድምፅ ። ራሱ በመጠኑ ሲለወጥ በመስታወት ውስጥ ተመለከቱት ።

"ምን ታረግልኛለች ! ! እሷ ጠላቴ ነች ። እሷን ማየት ከጀመርኩ ጀምሮ አእምሮዬ በደንብ መሥራት ጀምሯል" አላቸው በኘከረ ድምፅ ።

የናታን አመኑቱ ። እውነት ሰላም ካገኘ እሷ ብትቀርበትስ ? ብለው አሰቡ ። ወዲያው ግን ከእስክንድር ጋር የተወያዩት ነገር ሐሳባቸውን አፈረሰባቸው ።

" ትዕግሥት ፍቅርህ እንጂ ፣ ጠላትህ አይደለችም ። ጠላትህ ስለ ፍቅር ጠልቶህ እንዳታውቅ ጨቁና ያሳደገህ አካባቢህ ነው " አሉት ፣ የቢልልኝ ድምፅ ጆሮአቸው ውስጥ እየደወለ ።

አቢል መጥሮም ፣ ጥሩም አልመለሰም ። አንገቱን አቀርቅሮ እንደገና ፎቶአቸውን ይመለከት ጀመር ።

Remove Watermark Now

ምዕራፍ ሀያዘጠኝ

ከገና ማዕበል ያመለጠው ተማሪ ፣ የዩኒቨርስቲ ውስጥ ዕድሜው መራዘሙን ካረጋገጠ በኋላ መረጋጋት ይታይበታል ። የሁለተኛው ሴሚስተር ትምህርት ቢጀመርም ፣ ገና ጥቅ ጥቅ ባለማለቱ አንገቱን መልሶ ቀለም ላይ የደፋ ተማሪ እምብዛም ነው ። ሆኖም ትታ ፈተርአቸው የነበሩት ቀልድ ፣ ትችት ፣ ውንጀላና ተረብ ተገ ብለዋል ።

ትዕግሥት ማጥናት አልጀመረችም ። የወረቀት ዘር ማየት ያስጠላት ትመስላለች ። ትምህርት ክፍሉ ውስጥ እንኳ ከመምህራኑ ገለጻ ሙሉ በሙሉ ማስታወሻ መውሰዷን ትተዋለች ። [illegible] አንዳንዴ ሐሳቧ እየመለጣት ወደ ውጭ መብረር ጀምሯል ፤ በግልጽ ያልተከሠተላት ስሜት ሲረታተናት ይሰማታል ። ከውስጧ አንዳች ነገር የጎደለ ይመስላታል። ምናልባት በቢልልኝ አገላለጽ ለፍቅር የተዘጋጀው ሥፍራ ሳይሆን አይቀርም የሚረብሻት ።

አቢል ሕመሙን አጋብቶባት እንደ ሄደ ለመገመት ብዙ ጊዜ አልወሰደባትም ። መኝታ ክፍሏ መግባት መውጣቱም አስጠልቷታል ። ጸበይዋ ቢንጫጫ ጨኸም ፣ በመጠኑ ለምዳት የነበረችው ጓደኛዋ ማርታ ነበረች ። እሷ ከተባረረች ወዲህ በደንብ ቀርባ የምትጫወተው የሴት ጓደኛ አላገኘችም ። ከቤተልሔም ጋር ዐልፎ ዐልፎ ይገናኛሉ ። ሆኖም በግቢው ውስጥ የቤተልሔም ስም እየቆሸሸ ስለ መጣ ትዕግሥት አብራ እንዳትታማ በመፍራት ቀስ በቀስ እየራቀቻት ነበር ። አቢል ግቢውን ለቅቆ ከወጣ ወዲህ ሰዐድና ማሳረፊያ ያገኘችው ሰው እስክንድር ነው ። ሲታየው ወይም አግኝታው የተለመደውን ፣ " ታዲያስ ፣ ታዲያስ " ሰላምታ ሳትለዋወጥ ውላ አታውቅም ።

እስክንድርም ቢሆን ፣ የትዕግሥትን መግቢያና መውጫ ሰዓት ጠብቆ ነው የሚያገኛት ። ከመኝታ ክፍሉ ጠዋት

pdfelement

ሲመጣ በሰ አቤል ሁኔታ ፍርሃርዋ እርጎ እሜውቷት መፍ ትሔውን እንዲወያዩበት ሲለምናት ያሰብና ፣ በሚያገኛት ጊዜ ልቡ ይከዳዋል ። በዮናታን ፊት የፎከረውንና እቢን ሲያ ገኛት ያላሱ መተሳሰሩን ሲያመዛዝን ራሱን ታዘበው ። ' አቤልስ ቢያነጋግሩትም ቢፈራትም ወዲያ ነው ፤ እኔ ደግሞ ያሰብኩትን ልነግራት መፍራቴ ለምንድን ነው ? ' እያለ ከራሱ ጋር መሟገቱ አልቀረም ። ግን ለአሌክሳንድር አልታወቀውም እንጂ፤ ስለ አቤል ጠልቶ ሳያነሳባት ከትዕግሥት ጋር ግንኙነቱን ማጠናከሩ ለዓላማው ጥሩ መንገድ አመቻችቶለት ነበር ። በእንጂ ነጥቡ ላይ ደርሶ ሬብ ልዩ ከማውረድ ፣ ቀስ በቀስ አለማምዶ ከነጥቡ ላይ መድረሱን መልሱ የኢሸታ እን ዲሆን ይበልጥ ይረዳል ።

ትዕግሥትን ከአቤል ጋር ለማገናኘት እማሪው መንገ ዶችን የናታንና ቢልልኝ ተነጋግረው ነበር ። ትዕግሥትን ደንገት ወሰዶ አቤል ፊት ማትረቡን ቢልልኝ አልደገፉትም ። ምናልባትም ከሰፈው ልምዳቸው በመነሣት ሲሆን ይችላል። እንዴ እንዲዑ ተመሳሳይ ችግር የገጠመው ተማሪ የሚፈልጋትን ልጅ አቅርበው እርስ ተዋውቀሀ ሲሉት፣ ከልገደልኳት ብሎ የተጋበዘው ነገር ምንጊዜም አይረሳቸውም ። እና አሁን ያቀረቡት ሐሳብ በመጀመሪያ አቤል ስለ ትዕግሥት ቀና አመለካከት እንዲኖረው መትትትና ፣ አጠገቡ ከመ ድረሷ በፊት በስልክ እንድትነጋገረው ወይም ደብዳቤ እንድ ትጽፍለት ማድረግ ነበር ። ደብዳቤ መጻፍዋ የተሻለ መንገድ ሆኖ ተመረጠ ። ይህን ለማስፈጸም በሙሉ ልብ ኃላፊነቱን የወሰደው አሌክሳንድር ነበር ። ታዲያ አሁን ተግባሩ ላይ ሲደ ርስ የምን ወገቤን ያዙኝ ነው ?

ሲያምጥ ከርሞ፣አንድ ቀን እንደ ምንም ደፍሮ ሔደ ። ከመኝታ ከፍሏ አስጠራትና ፣ " ለጥብቅ ጉዳይ እፈልግሽ ለሁ " አላት ። በቆይታ የሚያወሩበት ቦታም ችግር ነበር ። እንትዕግሥት ቀድሞ ያጠኑበት የነበረው ከዋናው ቤተ መጻ ሕፍት ጀርባ ያለው ዋርካ አካባቢ ታየው ። ግን ሁለታችንን ብቻ እዚያ ዋርካ ሥር ሲያዩን ተማሪዎች ምን ይሉናል ! የሚል ሥጋት አደረበት ። በመጨረሻም ካወጣ ካወረደ በኋላ ሌላ ቦታ በማጣቱ ፣ " ያሉትን ገበሱ " ብሎ ፣ ወደ ዋርካው ሥር ይዟት ሔደ ።

pdfelement

እንዴት እንደሚጀምርላት ግራ ገብቶት ትንሽ ተጨነቀ። ግን ዝም ማለትም አልቻለም ። ዐይኖችዋ ውስጥ የጥያቄ ምልክቶች ተደርድረው ያየ መሰለው ።

Remove Watermark Now

" ሁለታችንም ሳንጠላው የምንሸሸው እርዕስት ነው " አላት በድንገት ።

" ምን ? " አለችው ፣ ነገሩ ቢገባትም ከእሱው ይምጣ በሚል ስሜት ።

የአቤልን ነገር ሁለቱ በተገናኙ ቁጥር ዳር ዳር ሳይሉ ስለማይለያዩ፣ አሁን ስለእሱ ሊያወራት መሆኑን ትዕግሥት አላጣችውም ። ስሜቷን ደብቃ ነው እንጂ ወሬውን ለመስ ማት ቸኩላለች ።

" ስለ አቤል በደንብ ላሜውትሽ ብዬ ነው " አላት ።

ፈቃደኛነቷን በልቧ ባይሆን በዐይኖቿ ነው የገለጸ ችለት ።

እሜዉተሽ ነው ሪበኛት የሚባለው ? የለም ! ማሜወት ላይ ላፍን ሲሆን ነው ። ከሥር ከመሠረቱ ጀምሮ ልብን እያ ናተ ፣ መንፈስን እያወራጩ ፣ ቁስልን እየቀሰቀሱ ፣ በሚችን እያንጎላቱ የሚናገሩት ነገር ፣ " መረበሽ " የሚለውን ቃል ሊይዝ ይችላል ። አሌክሳንድር እንደዚያ ነው ያደረገው ። ላያ ስበው የእሱም ስሜት እርዕስት - ነገሩ ውስጥ ሰምጦ እየተን ገላታ ስለ አቤል የሚያውቀውን ሁሉ ነገራት ። እቢን ከየበት ዕለት ጀምሮ በግሉ የተቀበለውን ሥቃይ ፣ አሁን የት እና በምን ደረጃ ላይ እንደሚገኝ ዘረዘረላት ።

እያወራላት ገጽታዋን ገመገመ ። ከነፈሯ በቅጽበት ሲከሰል ታየው ። ፊቷ በእንጂ ጠወለገ ። አዲስ ነገር ተናግሮ አልረበሻትም ። አብዛኛው የምታውቀው ነገር ነው ። አብ ዛኛው ከአቤል ጋር እንደ ሲሚንቶ ሙሉ በዐይናቸው የተለ ዋወጡት የጥናት ፣ የፌጣ ፣ የሥቃይና የእልህ ድምፅ አልባ ግንኙነት ነው ።

" ታዲያ ጥፋተኛው ማነው ? " አለችው ፣ ንግግሩን መጨረሱን ካረጋገጠች በኋላ ።

ዐይኖችዋ ያቀረሩትን ዕንባ ሲያይ ስሜትዋ ተጋባበት ። ግን እሱ የማልቀስ ችግር አለበት ፤ ዕንባው ቶሎ አይመጣለትም ።

" ለፍርድ አስቸጋሪ ነው ። ሁለታችሁም ጥፋተኞች አይደላችሁም ። እየተፈላሰጉ መራራትን ፣ ' የፍቅር እንቆቅልሽ ' ብንለው ይሻላል " አላት ።

ዝም አለችው ። እሱም ዝም ብሎ ተመለከታት ። የአቢልን ስሜት ያደነዘዘውን የመልኳን ውበት ማጥናት ፈለገ ። ግን ከሻመነ ፊቷ ላይ ውበት ለማጥናት መሞከሩ አስቸጋሪ ሆነበት ።

በረዥሙ ተነፈሰች - የጭንቅ አተነፋፈስ ። የታባቱ ! በሥቃይ የታመቀው አየር ወጣ ።

" አሁን እንነጋገረው ' ጥያቄ ፣ ጥፋተኛው ማነው ! ' ሳይሆን ፣ ' መፍትሔው ምንድነው ! ' ይመስለኛል " አላት እስክንድር ።

" ምን መፍትሔ አለው ? " አለችው ፣ ተስፋ በቆረጠ ድምፅ ።

" አለው እንጂ ። አቢል ይወድሻል ፣ ይፈልግሻል ። ማወቅ የሚፈልገው ያንቺ ምላሽ ምን እንደሆነ ነው ። ከንቺ መረዳት እንደ ቻልኩት ደግሞ አንቺም ትፈልጊዋለሽ ፤ ትወጂዋለሽ ። ይህን ስሜትሽን በደብዳቤ ብትገልጪለት ችግሩ ይቃለላል ። "

" ደብዳቤ " አለችው ፣ ሳይተዋወቁ የምትጽፍለት ደብዳቤ ምን እንደሚሆን ግር ብሏት ።

" አዎ ደብዳቤ ! "

" ምን ብዬ ? "

" በቃ ፣ ለእሱ ያለሽን ስሜት ነዋ ! "

አሰበች ፤ ደብዳቤ ። አዎ ፣ ጥሩ መንገድ ነው ። ስትጽፍ አጠገቧ የምታናግረው ወይም የምትፈራው አቢል አይኖርም ። ወረቀቱ ላይ የምታሰፍራቸው ቃላት ፈንቅለዋት ማልቀስ

ቢያዳትም ማልቀስ ትችላለች ። ታዛቢ አይኖርባ[illegible] ትጽፈው ነገር ከጭንቅላቷ ውስጥ እየፈለቀ አሁን አሁን አለኛት ።

" ካልሆነም ረቂቁን እኔ ልጻፍልሽ " አላት እስክንድር ፣ ዝም ስትልበት ጊዜ የቸገራት መሰለው ።

" ግድ የለም ፤ እኔው እሞክረዋለሁ " አለችው ፣ በሐሳቧ የምትጽፍበትን ቦታ እየመረጠች ። ምቹ ቦታ የለም ። የመኝታ ክፍል ጓደኞቿ ከተኙ በኋላ ፣ ሌሊት ተነሥታ የመጻፍ ሐሳብ መጣላት ።

" ጥሩ እንግዲህ ፣ ጻፊና ስጪኝ ። እኔ አደርስልሻለሁ " አላት ። ፈገግ ብላ በእሺታ ራሷን ነቀነቀች ።

እስክንድር በልቡ እየበረቀ ትዕግሥትን መኝታ ክፍሏ ድረስ ሸኛት ። [illegible] ደብዳቤ እንድትጽፍ ለማወቅ [illegible] ' በጽሑፉ ታሽገው ይሆን ? ' አለ ፣ አቢል ? [illegible] በፊት ለማንበብ አሰበ ።

ትዕግሥትን ሸኝቶ ሲመለስ ከሩቅ ስሙን የምትጠራ ሴት ሰማ ። ከመኝታ ክፍሏ መስኮት በኩል አይታው የጠራችው ቤተልሔም ነበረች ። ዘወር ብሎ ሽቅብ አያትና ለሰላምታ የጠራችው መስሎት እጁን አውለበለበ ።

" ቆየኝ ፣ እፈልግሃለሁ ! " አለችው ።

' ለምን ይሆን የፈለገችኝ ? ' ብሎ አሰበ ። መከረኛ ልቡ ያለ ምክንያት ሲንኳር ተሰማው ።

ፎቁን ወርዳ ድክ ድክ እያለች አጠገቡ እስክትደርስ ቆሞ ጠበቃት ።

" እ . . . ፍ ! ያደክማል " አለች አጠገቡ ስትደርስ ፣ ተራራ የወጣች ያህል ቶሎ ቶሎ እየተነፈሰች ።

በነጠላ ጫማ ስለ ነበረች ፣ ከእጥረቷ ጋር በማይጣጣመው ውፍረቷ ደብሱን ቂልቂል ተቀብራበት አጭር በርሜል መሰለችው ። በገጽታዋ ላይ መጠነኛ ለውጥ አስተዋለ ። የተከፋች ትመስላለች ። የምትለውን ለመስማት ቸኮለ ።

"እንተ ሲፈልጉህ አትገኝም" አለችው ።

"ይኸው ፣ አለሁ" አለ እስክንድር ፣ ፍርጥም ብሎ ።

"አትቀልድ እባክህ !"

"ቀልድኩ እንዴ !" አለ እስክንድር ፣ በልቡ አኳኋኗ ግራ ገብቶት ። አኳኋኗ ሁሉ ያኮረፈች ሚስት ዐይነት ሆኖበት ።

በዝምታ ትንሽ ቆየች ። ስትንደረደር እንደ መጣችው ያሰበችውን በእንዴ መዘርገፍ አልቻለችም ። አጀማመሩ ቸገራት ።

"እስቲ ሻይ ጋብዘኝ !"

"ፍራንክ አለኝ ብለሽ ነው ?!" እያለ ኪሱን ዳበሰ ። ቀእምርር ይፈጥር ይመስል ፣ 'አታቀርቢኝ ኪሴ !' አለ ። ግን ኪሱ ባዶ መሆኑን አላጣውም ።

"ከሌለህ ግድ የለም ፣ እኔ ልጋብዝህ" አለችው ፣ ጭንቀቱ ታውቋት ።

"አዎ ፣ ይሻላል" አላት ፣ መደናገጡን ለመሸሸግ እየሞከረ ። 'የለኝም' ማለት ለምን እንደሚያሳፍረው ወይም እንደሚያስደነግጠው ለራሱም ይገርመዋል ።

ግቢ ውስጥ ወደሚገኘው ሻይ ቤት ሔደው ትንሽ ከቆዩ በኋላ ፣ ቢትልሔም ሻይዋን ፉት እያለች ፣ ጨዋታዋን ጀመረች ።

"ያገኘሁህ ቁጥር እንነጋገርለሁ እያልኩ" — አለችና አቋረጠች ።

"ምን ?" አላት ።

"ጓደኛሞች እንድንሆን !"

የሐፍረት ግት ማቀች ። ስሜቷን ለማጥናት ዐይኖቿን ፊቱ ላይ ተከለች ።

ከእስክንድር አፍ ጥያቄም ሆነ መልስ አልወጣም ። የሚያባብለው ዐይኖቿን ማየት አፍሮ አንገቱን ሰበረ ። የተቀጣ እንዳይመስል በግድ ፈገግ አለ ። ምን ለማለት እንደ ፈለገች በውል ሊገባው አልቻለም ።

"አየህ እስክንድር ፣ እኔ እዚህ ግቢ ውስጥ ስሜ ጠፍቷል ። ጋቢያቴ አልገባኝም ። አንተ አስተዋይ ሰው ነህ ። በግቢው ውስጥም ጥሩ ስም አለህ" አለችው በእንዴ ልውጥ ብላ ፣ ጭራሽ ድምጿ ወደ ለቅሶ እያደላ ።

'እና እስክንድር የተበላሸ ስም አዳሽ ነው እንዴ !' አለ በልቡ ። ግልጽነቷ ግን አስገረመው ። ምርጫ ሲኖረን ነው ራሳችንን የምንደብቀው ። ምርጫ ማጣት ሰውን ምን ያህል ግልጽ እንደሚያደርገው ቀረጸ ።

"እባባልሽ በደንብ አልገባኝም" አላት ፣ አፍ አፉን ስታየው የሚናገረው ጠፍቶት ።

"መቼም እኔ እዚህ ግቢ ውስጥ በልማ እንደምታማ ታውቃለህ" ?

"አይ ! አዎ ፣ በልፎ በልፎ አንዳንድ ወሬ እሰማለሁ" አላት ፣ አጠያየቋ የሚያውቀውን ለመካድ አስቸገረች ።

እንዴት እንደምትቀጥል ተቸገረች ።

"ለመሆኑ ፣ ከአስተማሪ ጋር መውጣት ወንጀል ነው እንዴ ?" ስትል እሱኑ ጠየቀችው ።

"እንደዚያ ሳይሆን፣ ግንኙነቱ ከጥቅም ጋር ስለ ተያያዘ ነው ። እ ፣ እንደምታውቂው ፣ እዚህ ግቢ ውስጥ የማርክ ነገር የተማሪዉ አንገብጋቢ ጥያቄ ነው ። እንኳንስ በሌላ ግንኙነት በጭንቅላትም መበለጥ አይወድም ። እና ፣ የጥላቻው ምንጭ ይኸ ይመስለኛል" ሲል ፊቷ ክፉኛ ተለዋወጠ ።

"እምልሽ ፣ እኔ ተማሪዉ ሲያወራ የሰማሁትን ነው" አለ ፣ እንዳያስቀይማት ፈርቶ ።

"ምቀኛነት ነው !" አለች ፣ ሳግ እየተናነቃት ። "እኔ ማንም ተማሪ በዚህ መንገድ ይተራረብብኛል ብዬ አላሰ

pdfelement
Remove Watermark Now

ብኩም ነበር ። ለማንኛውም አሁን ከለማ ጋር ግንኙነታችን ተቋርጧል ። ”

“ ቢቀ ? ”

“ እም ፣ ከእንግዲህ በዚህ ዐይነት የምንቀጥል አይመስለኝም ። በእሱ የተነሣ ነው ፣ እንዲህ ስሜ የጠፋው ። ”

ሁለቱም ዝም አሉ ። እስክንድር ስሁኔታው ያልተዘጋጀበት ሆኖ ነው — ለአፋጣኝ ጥያቄም ሆነ መልስ የተቸገረው። ቤተልሔም ግን በዝምታው መርከብ ተሳፍራ ወደ ኋላዋ ከለማ ጋር እተገናኙበት ቀን ላይ ደርሳ ነበር ።

የሁለተኛዉ ሴሚስተር ትምህርት ተጀምሮ ለማ ምንም ኮርስ እንደማያስተምራት ካረጋገጠች በኋላ ፣ ቤተልሔም ሽርትት ለማለት ትጀምራለች ። ጭራሹን ለአንድ ሳምንት ያህል ትሰወርበታለች ። ለማ ልቡ ይጠረጥርና በዚያው ሳምንት ግቢ ውስጥ ፈልጎ ካገኛት በኋላ ፣ ቤቱ ድረስ እንድትመጣ ነበር ሆኖ ይቀጥራታል ። ቤቱ ስትሔድም ነበር ሆኖ ይቀበላታል ።

“ ምን ሆንሽ ነው እንዲህ የጠፋሽው ! ” እንደ ብራቅ መኘባት ።

“ ስላልተመቸኝ ነው ። ”

“ ይኸው ነው መልስሽ ? ” አላት በሽቁ ።

ዐይኗን ሰብራ ዝም አለች ። እኳኋኑ አስፈራት ። ጓላጋይ በሌለበት ባዶ ቤት ውስጥ የያዛት እንደሆን ማን ይደርስላታል ? ሽንቷ ጠጠራት ።

“ ምን መሰለህ ለማ ” አለችው ፣ እንባ በተናነቀው ድምፅ ። “ ዩኒቨርስቲዉ ውስጥ ስሜን እያጠፉ ነው ። ከአንተ ጋር ባለኝ ግንኙነት ክፉኛ ታምቻለሁ ። ስላም ይሉኛ የነበሩ ተማሪዎች ሁሉ ዘግተውኛል ። ”

“ እና ? ”

“ እና ፣ ለአንተም ስም ሆነ ለእኔ ይህን ግንኙነታችንን ብናቋርጠው ይሻላል ብዬ ነው ። እኔ እዚያ ግቢ ውስጥ መኖር አልቻልኩም ። ስውነቱ እሱቀ ” አለችው ፣ ለቅሶ እየቃጣት

እንዲሁ ነች ። እስክንድርን ጠርታ ፣ “ ጓደኛዬ ሁን ” እንዳለችው መሆኑ ነው ። ብልጠቷ ስለት የለውም ። ይህ ስለት ያጣው ብልጠቷ ለማን አብክንክነው ።

“ ስሚ ! ” አላት ። መቀጠል አልቻለም ። ጉሮሮው ላይ የሆነ ነገር ተናንቀው ። ከጠጣትንት ባለፈ ስድሜው የእልህ ዕንባ እንዳያነባ ፈራ ። እናም ከምላሱ ይልቅ እጁን ማንቀሳቀስ መረጠ ። የራሱኔ ከመጂኖውን ከፍቶ አንድ ወረቀት አወጣና ሰጣት ።

“ ምንድነው ? ” አለችው ።

“ አንብቢው ! ” አላት ፣ ዐይኑን እፍጥጦ ።

በዚሁ ሳምንት ውስጥ ቢሮው ውስጥ በድብቅ ተጥሎ ያገኘው ወረቀት ነበር ። ቤተልሔም ተቀብላው ማንበብ ጀመረች .....

ጽሑፉ በቅጡ አልተቀነበረም ። በግጥም ይጀምርና ፣

“ ... ምሁር ለማ ዘቀጠ ...

ጎሊናውን ለሴት ሸጠ ... ”

ካለ በኋላ ፣ በስድ ንባብ ይቀጥላል ። ቃላቱ ተስፋ መቁረጥን ያመለክታሉ ። በለማ ላይ የተደረደሩ ቀራ ስድቦች ነበሩ ። በመሐል ደግሞ ፣

“ ... ወሲብ እንኳል ሆኖ ሲያስመርቅ እያየሁ ፣ የእኔ ቀናት ከንቱ እንዲያው ተሠቃየሁ አወይ እኔ ፣ አወይ እኔ ! ሴቷ አለ መሆኔ ! ... ” ይልና ፣ ተመልሶ ስድቡን ይቀጥላል ።

አንብባ ጨርሳ ቀና ስትል ፣ የምትናገረውን ለመስማት ዐይን ዐይኗን ተመለከታት ። ለእሷ ሲል የተጋፈጣቸው ችግሮች በውስጧ ኀዘን እንዲፈጥሩባት ነበር ሐሳቡ ። እንዲህ ዐይነት ነገሮችን ሥራዬ ብሎ ነው የሚናገሬት ። እንደውም በመጀመሪያው ሴሚስተር እንደ ጓደኛው መጀም የቅርቢ ነው ብሎ ሊመክረው ፣ “ ለማ እዚህ ግቢ ውስጥ በእንዲት ልጅ ምክንያት ስምህ እየተበከለ ነው ” ብሎ ሲጀምር ፣ ለማ በሽቁ ፣ “ ስለዚህ ጉዳይ ምንም አታንግረኝ ። ተፈጥሮን ተመክሮ አይመልሰውም ! ማንም የፈለገውን ሊል ይችላል ”

pdfelement
Remove Watermark Now

ብሎ ዘግቶታል ። ተማሪዎች ብቻ ሳይሆኑ መምህራንም እየታዘቡት መሆናቸውን ሲነግረው ነበር — ጓደኛዉ የፈለ ገው ። ነገር ግን ለማ የሚበገር ሰው አልሆነም ።

በወቅቱ ይሆንንም ለቤተልሔም አጫውቷታል ። " በእንቺ የተነሣ ያየሁት አበሳ " በይነት መሆኑ ነው ። ምርጃ ያኔ ቤተልሔም አዝና ከንፈሯን መጥጣለት ነበር ።

" አበሻ ነገር መፈትፈት ለማዱ ነው ! አትጨነቅ " በማለትም አበረታታቸዋለች ። አሁን ግን ግምቱን እንደበባ የዚያን በይነት መልስ አልሰጠችውም ። እንዲያውም ለእፍራሽ ሐሳቧ መግነድ የጠረገላት ነው የመሰላት ......

" ... እና ፣ ከዚህ ሁሉ ነገር በኋላ ወዴት ነው ሽርተት የምትቀው ! " አላት አፍጥጦ ።

" እኔስ የፈራሁት ይሆንኑ አይደል ! " አለችና ጽሑፉ ከቆም እንደ ቀረቀሯት ሁሉ ዐይኗን አሸች ። ስንበው ደግሞ ራሱ ከሌፈተደ እንደ ፈለገች አይመጣ ! ዐይኗን ምሪት እንዳትቀብ ለማ አጠገቧ ተቀምጧል ።

" መጀመሪያ ለምን ነበር የቀረብሽው ! " አላት እስክንድር ።

" ፈራሁኝ ! "

" ምን ? "

" ማትስ እንዳልወድቅ ። እኔ የቂጥር ዘር ጠላቴ ነው ። "

ፍቅር ብቻ ሳይሆን እልህ ጭምር ነበር የያዘው ። እስ ተያዩቱ አላማራትም ። ጠንቻሙ ላይ አባብጠው የተጋደሙት የደም ሥሮቹ አስፈሯት ። ከተቀመጠችበት ቀስ ብላ ተነግችና ወደ በሩ አመራች ።

" የት ልትሔጂ ነው ? " አለና ፣ አጠገቡ የነበረውን የእምብ ውሃ ጠርሙስ እንዶሎቶ ማንባሯ ላይ አነጣጠረ ።

" ውይ ፣ ለማ ! " ብላ ጮሃ ፣ ጣውላው ላይ ቁጭ አለች ።

" ሽርሙጣ ! " አላት ፣ አጠገቧ ደርሶ ቁልቁል እያየ መልከታት ።

የሚለማመጡና የተቆጡ ዐይኖች ሽቅብና ቁልቁል ተተጠሙ ። ለማ ይፍር እጁን ሲያሳርፍባት አልቻለች [illegible] ለማባበልም ልቡ ያን ያህል አላለም ።

" ለሚ ! በሦስት ቀን ውስጥ አስበገበኝ መልሱን ንገረኝ ። የሦስት ቀን ዕድሜ ሰጥቼሻለሁ ! " አላት እንደፈጠጠ ።

ቤተልሔም ከጣውላው ላይ ቁጭ እንደተንተተችም ። በድንጋጤ ከጭና ሥር ሽንት ጠብ ያለ ስለ መሰላት ፣ እንዳይታይባት ፈራች ። ነገር ግን ሰውነቷን ዐልፎ ጣውላው ላይ የደረሰ ነገር አልነበረም …

ያን ዕለት እንደ ምንም ከክፍሉ ከወጣች በኋላ ፣ መንገድ ላይ በጉዳዩ አሰበችበት ። የገጠማት ፈተና ነው ። የለማ ክንግሯት አልፏል ። አብራው ከተጠለች ለሚቀጥሉት [illegible] ። ከአንድ ወንድ ጋር ብዙ መቆ[illegible] መገናኘት ነው ። ምትቀመጥ የሚ[illegible] ነገር ላይ መርጋት አይቻልም ። ጉርፉ ከኪሳራው እያሰላ በሚያቀጣው መንገድ መንቀሳቀስ አለበት ... እና ለማ እስኪረሳት ድረስ ከዐይኑ ለመሰወር ወሰነች ። ከዚህ ውሳኔ በኋላ ስሟን ለማደስ በግዜው ውስጥ አብራው የምትታይ ተማሪ ስታስብ ፣ እስክንድር በሐሳቧ ብቅ አለ ። ብዙ ተማሪዎች ከዘጓት በኋላ ፣ እሱ ሳይለውጥ እንደ ጠቅኖው ሰላም ይላት ስለ ነበር ነው የታሰባት ......

እስክንድር በሆዱ ጣቀ ። የሚልድ ሰው ሳይሆን የበልጥ እንበሳ ምስል ከፊቱ የቆመ መሰለው ። ለጥንቷ የተወደቸ እንበሳ ! ግር ብሮችበት ሁሉ የምታንቀበስ በግ ! ግን ደግሞ አንበሳ ለማና ነው ! ያበላውን ያጠባውን ፣ የቀረበውን ቆሎ ያፈቅራል ።

" ግን ታዲያ አብራችሁ ስትቀዩ ከለማ ጋር ፍቅር አልያዝሽም ? " ሲል ጠየቃት ።

" አይ ! " አለች በንቀት ።

" እኛ ፣ እሱስ ፍቅር በይዘው ኖሮ ? "

pdfelement
Remove Watermark Now

“ እእይ ፤ እኔ አስቀድሜ ነግሬዋለው ” አለች ፤ ግን ዓይኗን እኩማትራ ።

“ ምን ብለሽ ! ”

“ አሜሪካ የመሔድ ሐሳብ እንዳለኝ ። እሎሙዋዬ እየጠበቀኝ ነው ። ”

ማቱ እንዳያመልጠው እየሞከረ ፤ “ ዋና ይዘሽ በትርፍ እየተጫወትሽ ነዋ ! ” አላት ።

ፈገግ ብላ ዝም አለች ።

“የእኔም ጓደኝነትስ ምሽን እስካሳድስልሽ ድረስ ነዋ !” አላት ድንገት ግልፍ ብሎት ።

“ ወይኔ ! ካንተ ጋር ' ኮ እንዲሁ ጓደኝነት ነው ” አለችው ፤ ድንገተኛ ቁጣው አስደንግጧት ።

'እንዲሁ ጓደኝነት ብሎ ነገር ምንድነው ? ' ሲል አሰበ። ሐሳቡ ከውስጥ ጥቀርሻ እየሰበሰበ ሲመጣ ተሰማው ። የእሱና ቤተልሔም ሳትሆን ፤ ነገ የምትይዘው ቦታና የምትፈጽመው ተግባር ነው የታየው ። በዚህ ዐይነት ብላሽ ጥበብ ከዩኒቨርሲቲ የምትመረቅ ሴት ፤ በሥራ ዓለም ስትውጣሪም መሰሎቿን ታፈራና ትመለምል እንደሆን እንጂ ፤ ያስተማራትን ሕዝብ ምን ያህል ትረዳለች ? '

' እንቺና መሰሎችሽ ተመርቃችሁ በምትይዙት ቦታም የኅብረተሰቡ በሽታ ነው የምትሆኑት ! ' ሊላት ፈለገ ። ግን በምላሱ እንዲህ አምርሮ ሊያስቀይማት አልደፈረም ። ' ይልቅስ ለምን ቀርቢያት ከጥፋቷ እንድትማር አላደርጋትም ? ሴት ልጅ ውበቷንና ገላዋን ለፍቅር እንጂ ለጥቅም መሸጥ የለባትም ፤ ካለዚያ ውሎ ሲያድር እንደ ዕቃ መቆጠር ይመጣል ብዬ ለምን አልመክራትም ? እንዲህ ዐይነቱ ከንቱ ብልጠት ከቤተልሔም ጋር አብሯት አልተወለደ ፤ ከኖረችበት አካባቢ የቀሠመችው በሽታ ነው እንጂ ፤ እና ከማግለል ማስተማሩ አይሻልም ? ' የሚል የኅሊና ሙግት ገጠመው ።

ከሐሳቡ በስተጀርባ የቸከለ ስሜት ውጥረት ነበር ። ወደፊት ለመሔድ እንደ ቸኮለ አልገባውም። የሚ... ጉዳይ አልነበረውም ። ከትዕግሥት ጋር የተያያዘ ስሜት ነበር የወጠረው ። እሷ ለእሴል ደብዳቤ ልትጽፍለት መሆኑን ለቅርቡ ሰው አጫውቶ ፤ ተንፍሶ እንዲወጣለት ይፈልጋል ። ግን ለማን ? ለአምራት ? ለቢልልኝ ! ለዮናታን ? . . .

“ ምነው ዝም አልክ ? ” አለችው ቤተልሔም ፤ ዝምታው አስከፍቶአት ።

“ እእይ ፤ እንዲሁ ነው ” አለና ፤ “ ግድ የለሽም ፤ ማንኛችንንም እንደ ጥንቱ ቢቀጥል ይሻላል ” አላት እያመነታ ።

አኩርፋ ለመሔድ ተነሣች ።

' እርይ ! ቅሬታዬን እለ እስክንጋደር በልቡ ።

ምዕራፍ ሠላሳ

ማሰብና መጀመር የተለያዩ ሆነውበት ተቸግሯል — አቤል ። ሐሳቡ በጣም ይመጥቅበታል ። ሲጽፍ ያሰበው ነገር መጽሐፍ ይሆንበታል ። ሲሐስበው መጠም የሚያገኝ ሲትም አይመስለው ። ወረቀቱን ይዞ ቁጭ ሲል ግን፣ ከብዕሩ ጠብ የሚል ነገር ይጠፋል ። ባዶ ወረቀት ላይ ፣ "ማን ፎር ሂምሰልፍ" ከሚል አርዕስት ጋር መፋጠጥ ብቻ !

'ችግሩ ከቋንቋው ይሆን ?' ሲል አሰበ ። 'በሰው ቋንቋ ከምቸገር ሐሳቤን እንደ ልቤ ለንቆረቁርበት በምችለው በራሴ ቋንቋ ለምን አልጽፍም ?'

ባዶውን ወረቀት ከአጠገቡ አገለለና መጽሐፍ ገለጠ ። ለጽሑፉ የሚጠቅሙትን መጽሐፎች መርጦ ከሥሩ ጠረጴዛው ላይ ከምሯል ። መጻፍ ከመጀመሩ በፊት ግን ከ ዕለቱ ጉዳይ ላይ የጻፉ ብዙ መጽሐፎችን ማንበብ እንዳለበት ስለ ተረዳ በየምንን እያነበበ ነበር ። ችግሩ ግን ከያዘው መጽሐፍ ላይ ብዙ ሰዓት መቆየት አለ መቻሉ ነው ። ከመጽሐፉ ውስጥ ጠቃሚ ሐሳብ ሲያገኝ የእሱ ሐሳብ ቀድሞ ይመጣበትና ጻፍ ጻፍ ይለዋል ።

አሁንም ከተቀመጠበት ተነሥቶ ትንሽ ተንጎራደደ ። ከመንጎራደዱ ጋርም የሚጽፈው ነገር ብልጭ አለለት ።

ሰው ከራሱ ጋር የሚጣላው ለምንድነው ? በግል ምኞትና ግብ እአምሮው ተወጥሮ ሲጨነቅ ነው ። ነገር ግን የሰው ልጅ የመጨረሻ ግቡ እኛ እንጂ፣ እኔ መሆን የለበትም ። ከራሱ ጋር ሊታረቅ የሚችለው በዚህ እምነት ተጠምቆ ከግሉ ይልቅ ለማኅበራዊ ችግር ክብደት ሲሰጥና ደስታውን ከኅብረተሰቡ ጣፋጭ ሕይወት ውስጥ ለማግኘት ሲሞክር ነው ። ሰው በመጀመሪያ ለሕያውነቱ ከፍተኛ ግምት

መስጠትና ማድነቅ አለበት ። ይህን ካመነ ደግሞ ማናቸውም በውስጡ የሚከሠቱ ነገሮች የሕያውነቱ ነጸብራቆች ስለሆኑ እንዳመጣጣቸው ተቀብሎ መፍታት እንጂ ለችግሮች መረታት የለበትም ። ሰው በትግሉ በተፈጥሮ ላይ ፍጹም የበላይነቱን መቀዳጀት አለበት ።

አቤል መጀና የፈለገውን መቋጠሪያ ሐሳብ ያገኘ መሰለው ። ደስ ደስ አለው ። በአንጻሩ ግን ከውስጡ አዘናጊ ስሜት ይታገለው ነበር ። 'አይ አቤል ! አሁንስ ጅል ሆንክ ! አዲስ ሐሳብ ያፈለቅክ መሰለህ ነው ? ስንት ፈላስፋዎች ብለውት ብለውት የበቃውን ነገር እንዴት እንደ አዲስ ታንግዋቀለህ ? እባክህ ይልቅ ያልተባለ አዲስ ነገር ፈልግ ። ለዚያውስ በዚህ ዓለም ላይ ምን ያልተባለ ነገር አለ ?'

አቤል የራሱ ስሜት አስጠላው ። 'ለምንድነው ስሜቱ የገባውን ትቶ አፍራሹ ላይ የሚሮጠው ? አዲሱ ሰው ሁሉንም ነገር “ ተብሏል ” እያለ ራሱን የሚያሸናጋ ከሆነና እጁን አጣምሮ ከተቀመጠ ነገር ተበላሸ ። ከእሁን በፊትም ማንም ቢሆን ፍጹም አዲስ ነገር ይዞ አልተነሣም ። ሁሉም ሰሙቀቱን የቀመረው በተከሠተ ወይም በተባለ ነገር ላይ እየቀመ ነው ። እና ፣ አቤል አቤል ! ይልቅ ደፍረህ ጀምር ፣ የዕቅምህን ሞክር ! ማር !' አለና ፣ እንደገና ቱጭ አለ ።

እንዴት እንደሚጀምረው ቁልጭ ብሎ ታየው ። ሰፊ አርዕስት ነው የያዘው ! ስለዚህ በንዑስ ርዕስ ከፋፍሎ ፣ እያንዳንዱን ንዑስ ክፍል በጽሑፍ ማስረጃና በሕይወት ገጠመኝ አስደግፎ ማስኬድ ! ሰውነቱን እንግዳ የደስታ ስሜት ወረረው ። ሐሳቡ ካለበት መጥቶ ሲሮጥ ንዑስ ርዕሱ ልጓም ሆኖ ያዘለት ። ሰው የራሱ ወዳጅ የሚሆንበትን ሐሳብ ከመደርደሩ በፊት ከራሱ ጋር የሚጣላባቸውን ሁኔታዎች ለመደርደር ተገደደ ። እዚህ ላይ ለመድረስ ደግሞ፣ ሰው በተፈጥሮ ይዟቸው የሚወጣውንና ከአካባቢው የሚቀስማቸውን ፀበይት ጸባያት ይዞ መነሣት ነበረበት ። የጀማሪ ሐሳቡን በዚህ ንዑስ ርዕስ ሥር አጠቃለሉ ፣ “ በዚህ ዓለም ላይ ታላቅና ክቡር ፍጡር ነው ” ሲል ጀመረ ።

በተመስጦ እየጻፈና ደጋፊ ሐሳቦች ፍለጋ መጽሐፎች እያገላበጠ ትንሽ እንደ ቆየ ፣ ሞኒካ ሻይ ይዛለት መጣች።

የአምስት ሰዓት ሻይ ነበር ። ጊዜው ከምኔው እንደ ሮጠ ገረመው ።

“ ጽሑፉን ጀመርኩት ' ኮ ” አላት ፣ ገና እየገባች ሳለች ።

“ ዳስ ኢስት ሸን ” አለችው ሞኒካ ፣ ፈገግ ብላ ደስታዋን በመግለጽ ።

አቤል ይህንኑ “ ጀመርኩት ” የሚለውን ቃል ለዮናታንም ለመንገር ተቻኩሎ ። እንዲያመጡለት የጠየቃቸውን የቀድሞ የተበላሹ የጥናት ጽሑፎቹን ባመጡለት ጊዜ ፣ የገባላቸው ቃል ትዝ አለው ። ወረቀቶቹን ተቀብሎ ፊታቸው በክብሪት ካቃጠለ በኋላ ፣ “ አሁን ከፊትዎ የቆመው አዲሱ አቤል ነው ። አዲስ ጽሑፍ አዘጋጅቶ ያሳይዎታል ” ብሏቸው ነበር ። አሁን ዮናታን የሚመጡበት የምሳ ሰዓት ራቀበት ።

ሞኒካ አሁን አቤል ያለበትን ጥሩ ስሜት ከረጋገጠች በኋላ ወደ መኝታ ክፍሏ ሔዳ አንድ ጉርድ ፎቶግራፍና የታሸገ እንቨሎፕ ይዛ ተመለሰች ።

“ ይህችን ልጅ ታውቃታለህ ? ” አለችው ፣ ፎቶውን ዐይኑ ሥር አቅርባ ።

ፉት ብሎ የነበረውን ሻይ ቶሎ መዋጥ አቃተው ። የልብ ትርታ የሚቀሰቅስ ምስል ! አስደንግጦ የሚያስደስት ምስል ! 'ማወቅ ብቻ ነው ! ? እምልክባታለሁ እንጂ !' ሊላት ፈለገ። የሞኒካ ቶሎ መልስ መፈለግ ግን፣ አቤል ነገሩን አመዛዝኖ እንዲናገር ጊዜ አልሰጠውም ።

“ አዎ ! ” አላት ፣ ሌላውን ስሜቱን ዋጥ አድርጎ ።

“ የት ? ”

“ ዩኒቨርሲቲ ውስጥ አንድ ሲሚስተር ሙሉ በዐይን ፍቅር የማቀቅኩላት ናት ” አላት ፣ ቃናው በተለወጠ ድምፅ ።

“ ከዚህ ፎቶዋ ጋር ደብዳቤ ልካልሃለች ” አለችና የታሸገውን ፖስታ ሰጠችው። ፈጥኖ ተቀበላት ። ነገር ግን፣

pdfelement
Remove Watermark Now

ፈጥና መቅደድ አልቻለም ። እንዳች ነገር እጄን የያዘው ይመስል ተንቀጠቀጠ ።

በሚያነብበት ጊዜ ነጻ እንዲሆን በማሰብ ምኒክ ከፍሉን ለቅቃለት ወጣች ። ደብዳቤዉንና ፎቶዉን ከእስክንድር ከተቀበለች ሁለት ቀን አልፎአል ። ለአቤል ወደያውኑ ያልሰጠችው እንዲህ ጥሩ ስሜት እስኪታይበት በመጠበቅ ነበር ።

አቤል ደብዳቤዉን ገልጾ ማንበብ ጀመረ ፡ —

" አቤል ፣ ስምህን ደብዳቤ ላይ ለመጀመሪያ ጊዜ ስጽፈው የተሰማኝን ስሜት ልገልጽልህ አልችልም ። የምወደውንና የምፈልገውን ቃል መጥራት ለምን እንደሚያስፈራኝ ሊገባኝ አልቻለም ። የዚህን ደብዳቤ ረቂቅ ብታየው ትገረማለህ ። ስርዝ — ድልዝ ብቻ ነው ። ከስሜቴ ጋር ከተፋኘ መታገሌን በዚህ መገመት ትችላለህ ።

" ይህን ደብዳቤ እንድጽፍልህ ያደፋፈረኝ እስክንድር ነው ። ጥሩ ጓደኛ ነው ያለህ ። እሱ ባይገፋፋኝ ኖሮ እንዲሁ ስሜቴን አምቄ ውስጥ ውስጡን እመቀቃለሁ እንጂ ከቶም አልሞክረውም ነበር ። አንተ በእኔ ምክንያት የተቀበልከውን ሥቃይ ስሰማ ለብቻዬ ተደብቄ ስቅስቅ ብዬ ነው ያለቀስኩት ፤ ግን ጥፋተኛው ማን ነው ፤ አንተ አቤል ፤ እኔ መቼም ሴት ነኝ ፤ ደፍሬ መጥቼ እንዳላነጋግርህ የአካባቢ ተጽዕኖ አለብኝ ። አንተ ግን በሩቅ ከምትሠቃይ ቀርበህ ብታነጋግረኸኝና እወድሻለሁ ብትለኝ ምን ነበረበት ።

"ሕመምህ ጠልቆ የተሰማኝ አሁን ነው ። ለካስ ፍቅር ተጣጣሞ ካልሰመረ ሥቃይ ነው ። በካምፓስ ውስጥ አንተን በዐይኔ ካጣሁበት ጊዜ ጀምሮ ያለሁበትን ሁኔታ ልገልጽልህ አልችልም ። አንተን ለማየት እናፍቃለሁ ፤ ብቸኝነት ያሠቃየኛል ፤ አካባቢዬ ያስጠላኛል ፤ ጥናት ያንገሸግሸኛል ፤ ሁሉ ነገር ከበድና መርሮ ይታየኛል ። እውነቴን ነው የምልህ ፤ የተፈጥሮ ክሥተት ባይሆን ኖሮ፣ አፍላ ፍቅር ፈጽሞ አያስመኘኝም ።

" በመጀመሪያው ሴሚስተር ከትምህርቴ እንዳልሰናከል አፈሩ ስለ ነበር፣ ፍቅርህን ክፉኛ ተቃውሜዋለሁ ።

አሁን የተረዳሁት ነገር ቢኖር ግን ፣ ፍቅር ታግለው የሚጥሉት ነገር አለመሆኑን ነው ። ገና መጀመሪያ የዩኒቨርሲቲውን ግቢ ስረግጥ ካየኸኝ ጀምሮ በዐይን እንደምትከተለኝ ያልተረዳሁልህ እንዳይመስልህ ። እያንዳንዱ እርምጃህ ከንግግር የበለጠ ተሰምቶኛል ። እንዲያውም አንዳንዴ ቃላት መግለጽ የማይችሉትን ዐይን እንደሚናገር ተረድቻለሁ ። በተለይ ፣ ታስታውስ እንደሆን ፣ አንድ ቀን እኔ ፣ ማርታና ቤተልሔም ከካምፓስ ወጥተን ስንሄድ ምን ያህል በቅናት ስሜት እንደ ተመለከትከኝ መቼም አልረሳውም ። አንተ ሌላ ቦታ የምንሄድ መስሎህ ሊሆን ይችላል ። ነገር ግን የሔድነው ሰርግ ቤት ተጠርተን ነበር ። ታዲያ ያኔ የዋልኩት ውሎ ውሎ አይበለው ፤ በቅናት የተከተለኝ ዐይን ፣ ዐይኔ ውስጥ ቀርቶ ፣ ቀኑን ሙሉ ሲለበልበኝ ነው የዋለው . . .

" ይህን ሁሉ የምጽፈው የቆየ ቁስልህን ለመቀስቀስ አይደለም ። በአንድ በኩል ደብዳቤው በእርግጥ ከእኔ ከት[illegible] የተላከልህ መሆኑን እንድታምንበት ሲሆን ፣ በሌላ በኩል ደግሞ ስሜትህ ያልገባኝ ወይም ሥቃይህን ያልተረዳሁልህ እንዳይመስልህ ነው ።

"ከላይ እንደ ገለጽኩልህ ፣ ችግሩን በመፍራት ፍቅርህን ታግዬ የማሸንፈው አልሆንኩም ። ብሞክረውም አንተን መርሳት ፍጹም የማይቻል መከራ ሆነብኝ ። ምክንያቱም በአካባቢዬ ሴቶች ስለ አንተ ሲያወሩ በሰማሁ ቁጥር ስሜቴ ይቀሰቀሳል ። ስምህን የሚያውቁት ፣ ‘ያ ጎበዙ ተማሪ’ በሚል ቅጽል ነው የሚጠሩህ ። ይህ ቃል በእኔ ላይ ከፍተኛ ተጽዕኖ ነው ያሳደረብኝ ። በጉብዝናው በሚደነቅ ተማሪ መፈቀር ደስ ያሰኛኛል ። ግን ደግሞ ግንኙነታችን ከዐይን አለ ማለፉን ሳስብ ሀዘን ያበሽቀኛል ። ያ ሁሉ አልፎአል ። አሁን ስሜቴን እፍረቴን ጥርጬ ያጠጣሁልህ ይመስለኛል ። አንተም ግልጽ ሁንልኝ ። ፍቅርን ሕመም ያደረግነው እኛው ነን ፤ እባክህ ጎን ለጎን ቁጭ ብለን አንተ በእኔ፣ እኔ በአንተ እንደሰት ። ትምህርትህ በእኔ ምክንያት በመቋረጡ አዝናለሁ ። የምረዳህም ሆን የምክስህ ነገር ቢኖር፣ ከወዲሁ ሙሉ ፈቃደኝነቴን እገል

ጽልሃለሁ ። በእኔ ግምት ካሳው ፍቅር ነው ። ፍቅሬን ሰጥቼህ ፍቅርህን ከመቀበል ሌላ ምን መፍትሔ ይኖራል ?

ያንተው ትዕግሥት አዳኑ ”

አቢል ደብዳቤውን ሁለቴ አንብቦ በዝግታ አጠፈው ። እውስጡ ያነበበው የፍቅር ቃላትን ብቻ ሳይሆን እንባም ቁምር ነው ። ትዕግሥት ፊቷ በእንባ ሳይታጠብ ይህን ደብዳቤ ጻፈች ማለት ዘበት ነው ። ጽሑፉን ያነበበ ሳይሆን ድምጿን የሰማ መሰለው ። ግን በእርግጥ ትዕግሥት እንዲህ ግልጽ ሆና የውስጧን የምትናገር ሴት ትሆን ? ‘ ማነው ጥፋተኛው ? ’ የሚለው ቃል ታወሰውና ፣ ‘ እውነት ማነው ? ’ ሲል አሰበ ። እሷንም ራሱንም ጥፋተኛ ማድረግ አልቻለም ። ‘ እንዲት የፍቅር ቃል — እወድሻለሁ ብትለኝ ’ ያለችው እንጀቱን በላው ። ነገር ግን ቃሏ አንድ መሆኗ ሳይሆን ከብዶቷ ነው ለትዕግሥት ያልገባት ። ይህችን በፍቅረኛ ፊት መተንፈስ መቻል ምንኛ መታደል ነው !

ስለ እስክንድር አሰበ ። ለደብዳቤዉ መጻፍ ያደረገው ጥረት አስገረመው ። ከአሁን በፊትም እሱን ለመርዳት ያደረገው ሙከራ ሁሉ ታወሰው ። ከራሱ ጋር ተጣልቶ በስደተኛዊ ግፊት ፎቅ ላይ በቆመበት ጊዜ ፣ የደረሰለት ዕለት ትዝ አለው ። “ እባክህ ችግርህን ንገረኝና ልረዳልህ ፣ ብቻህን አትጨነቅ ” በማለት አቢልን የወተወተበትም ጊዜ ነበር ። እና አሁን ጥረቱ ፍሬ አስገኘ ።

“ አንብበህ ጨረስክ ? ” አለችው ሞኒካ ፣ ተመልሳ መጥታ ። ዐይኑ ዕንባ እቅርሮ ተመለከተችኝ ። አቢል በትዕግሥት የፍቅር ቃላት ልቡ ተነክቶ የፍቅር ዕንባ ሲያነባ፣ከአሁን በፊት በእሷ ምክንያት የደረሰበት ቁስል እየሻረለት ነበር ።

“ አዎ ጨረስኩ ” አላት ዝግ ባለ ድምፅ ፣ ዐይን ዐይኗን እያየ ።

“ እንዴት ነው ? ”
“ ድንቅ ነው ፤ ሸጋ ነው ! ”

“ እኔም መልስ መጻፍ ይኖርብኛል ” አላት ጸጉሩን እያሻሸ ።

“ እዚሁ ድረስ ትመጣለች ያልኳት ፡ ደብዳቤ መጻፍም እያስለፈልግህ ” አለችው ሞኒካ ፣ ፈገግ እንዳለች ።

“ መቼ ? ”

“ እሑድ ጠዋት ። ”

የያዘውን ቀን አሰበ ። ሐሙስ ነው ። ለእሑድ ገና ሁለት ቀንና ሦስት ሌሊት ይቀረዋል ። እንዴት ይደርስ ይሆን ? የትዕግሥትን ፎቶግራፍ ከጠረጴዛው ላይ አንሥቶ እንደገና ተመለከተው ።

አቢል በዚህ ሐሳብ ውስጥ በመዋኘት ላይ እንዳለ የምሳ ሰዓት ደርሶ የናታን መጡ ። ከምሳቸው በፊት ወደ ጥናት ክፍሉ ወስዶ ያስተናገዳቸው አቢል ነበር ።

“ ጽሑፉን ’ ኮ ጀመርኩት ! ” አላቸው ፣ በደስታና በኩራት ድምፅ ።

“ ግሩም ! ” አሉት የናታን ፣ ጠረጴዛዉ ላይ ያሉትን ወረቀቶች እያዩ ። የትዕግሥት ፎቶግራፍ ከመጽሐፉና ከወረቀቶቹ ትልቁ ታያቸው ። ሲጠይቁት አስቡና በሚታቸውን ቆንጠጥ አደረጉ ። አሁንም እንደ ድሮው ይደብቃቸው ይሆን ?

“ እሷም ልትመጣ ነው ፤ ደብዳቤዋ ደርሶኛል ” አላቸው ፣ ዐይናቸውን ተከትሎ በሚታቸው ያዩፈበትን በመገመት ።

“ ግሩም ! ሥራና ፍቅር ተገጣጠሙ በለኛ ! ” አሉት ፣ ደስታ ፈንቅሎአቸው ።

ዐይናቸው ከፎቶግራፉ ወደ ጥናት ጽሑፉ ሲሸጋገር ደግሞ ከወረቀቱ እናት ላይ ፣ “ በዚህ ዓለም ላይ ታላቅና ክቡር ፍጡር ሰው ነው ” የሚለው መንደርደሪያ ደምቆ ተመለከቱ ።

‘ ፍጹም ጤናማ አመለካከት ነው ፤ ጤናማ ኅብረተሰብ የጤናማ ግለሰቦች ውጤት ነው ’ ብለው አሰቡ ።

pdfelement
Remove Watermark Now

"ፀጅማሪህ በጣም ተደስቼአለሁ ። ተዋልበት ። ታላቅ ሥራ ሠርተህ ታላቅ ሰው የምትሆንበትን ጊዜ በተስፋ እጠብቃለሁ" አሉት ።

ፈገግ እያለ ዐይን ዐይናቸውን ተመለከታቸው ። መንጽፉን ዐልር ዐይናቸው ውስጥ ፍቅር ይነበባል ።

የመጨረሻ ዐረፍተ ነገራቸው ጭንቅላቱ ውስጥ ደወለበት ።

ምዕራፍ ሠላሳአንድ

የጠዋት ፀሐይ የማንንም ፈቃድ ሳትጠይቅ ፈገግ ብላ በዝግታ ወደ ጥናት ክፍሉ ገባች ። ፈገግታዋ ሙቀት እንጂ ድምፅ ስለ ሌለው፣ አቢል ቶሎ አላያትም ። እያዘገመች የተቀመጠበት ወንበር ላይ ደርሳ ግራ ጉንጉን ስትሞቀው ነቃ — ከእንቅልፉ ሳይሆን በተመስጦ ይሠራው ከነበረው ጽሑፍ ላይ ። እና ፣ ብዕሩን ወረቀቱ ላይ ወርውሮ በተቀመጠበት ተንጠራራ ። ሰውነቱን አፍታታ ።

እዚህ ላይ ሰዓት የለም ። ነገር ግን ከንጋቱ ሁለት ሰዓት እንደሆነ መሆኑን ለመገመት አልተቸገረም ። ከተቀመጠበት ሳይንቀሳቀስ ሦስት ሰዓት ያህል መቆየቱ አላስገረመውም ። ከሌሊቱ ዐሥር ሰዓት ከእንቅልፉ እየነቃ እስከ ንጋት ድረስ መሥራት ሰሞኑን ልማድ እያደረገው መጥቷል ። በንጹሕ አእምሮ ስለሚሠራ፣ ፍሬያማ ውጤትም አግኝቶበታል ። ጥናቱን ይህንኑ በመመልከት ለማንቃት እንዲረዳው የሳሎኑን ባለደወል የጠረጴዛ ሰዓት መኝታ ክፍሉ ውስጥ አድርጎ ውሏል ። ቀን ቀን ለጥናት ጽሑፍ የሚረዱትን መጽሐፎች ሲያገላብጥ ውሎ፣ በዚች በሌሊቷ ሰዓት መጻፉ ጥሩ መንገድ ሆኖለታል ።

ተንጠራርቶ ሲያበቃ ከተቀመጠበት ተነሣ ። ወደ በረንዳው መናፈሻ ብቅ ብሎ፣ ፀሐይዋን ሙሉ በሙሉ ሊሞቃት ፈለገ ። የሰንበት ፀሐይ ! ጭለማው ገልጦ የእሑድ ፀሐይ ብቅ ካለች ከውጭ የሚመጣ ሰው አለ ። ስለዚህ የእሑድ እንግዳውን ለመቀበል ጸጉሩን ማበጣጠር ፣ ልብሱን መቀያየር ነበረበት ።

ጸጉሩን ሲያበጥር ልቡ ድቤ መምታት ጀመረ ። ዕረፍት ብለው እያሳርፉት ነገር ! የልብን ከበር አይቀጣጠሩት ነገር ! የገዛ ልቡ እናደደው ። በድንገት የበሩን ደወል የሰማ መሰ

ሰው ። ተሳስቷል ። ናፍቆት የፈጠረው ደወል ካልሆነ በስተ ቀር ፣ በክፍሉ ውስጥ የተሰማ ድምፅ የለም ። የሹካ ፣ ማን ኪያና የሴሰን ድምፅ ግን በርግጥ ከሌላኛዉ ክፍል ይሰማል ። ያቺ ሞኒካ ስትንደፋደፍ ነው ። መቼም እሷ ጠዋት መተኛት አትወድ !

ወደ በረንዳው መናፈሻ ወጥቶ ከርቱ ቁልቁል ተመለከተ ። የዮናታን መኪና እቦታዋ የለችም ። ጠዋት ሲነሡ ስለ ሰማዩት እንደሔዱ አላጣውም ። በአስፋልቱ ላይ ከሚሠሩ መኪናዎች መሐል ነጥሎ የሚለያትይ መስል ዐይኑን ወደ ፉቅ ወረወረ ። የቤት መኪናዎች እምብዛም የሉም ። ታክሲዎች ናቸው ሽቅብ ቁልቁል ውር ውር የሚሉት ።

ቆም መጠበቁ ሰለቸው ። የቆመበት ጊዜ ከዐሥራ አምስት ደቂቃ ባይበልጥም ለእሱ የነመት ያህል ረዘመበት ። 'ምን ሆነው እንዲህ ቆዩ ?' አለ በሐሳቡ። 'እሌሌድም ብላቸው ይሆን ? ወይስ የሙሽራ ልብስ አልብሰው ሲያመጧት ይሆን !'

ትዕግሥቱ አልቆ ወደ ውስጥ ተመለስና ሞኒካ ጋ ሔደ። ወጥ ቤት ውስጥ ምግብ እያበሰለች ነበር ። የቡታ ጋዙ ሞሰቂም ምድጃ ድስት ተጥዶበታል ። ሰርግ ሰርግ ሽተተው ! የወጡ ሽታ ራብ ሰቀቀበት ። ቁሌቱ ገና ይንተሸቀሻል ። የበሰለው ደግሞ ክዳኑን ሽቅብ እየገፈተረ ይንተከተካል ። ሞኒካ ፊት ላይ ከፉኛ መቻከል አነበበ ።

"ምን ልርዳሽ ?" አላት ። እሷም ፈገግ ብላ ፣ ከምድጃው ላይ አንዱን ድስት አውርዶ ፣ ቡና በማንቆርቆሪያ እንዲጥድላት ነገረችው ።

ሁለቱም የሥራ ድርሻቸው ላይ አትኩረው እግረ መንገዳቸውን ስለ ጽሑፍ ሥራው ሁኔታ በመጨዋወት ላይ እን ዳሉ ድንገት ደወሉ ተንቃጨለ ።

አቤል ሲሰማው በላብ ተጠመቀ ፤ጭንቅ አለው ፤የልቡ ትርታ ፍጥነቱን ጨመረ ። 'ምን ሰው ያስደነግጣሉ ! ቀሏ ብለው አይደውሉም እንዴ ?' የቡና ማንቆርቆሪያ ክዳን እንደ ወደቀበት ያስተዋለው ቆየት ብሎ ፣ ትንሽ ከተረጋጋ በኋላ ነው ።

ሞኒካ ዋናውን በር ከፍታ እንግዶቿን ስትቀበል ፣ አቤል ወጥ ቤት ውስጥ እንደ ቆመ ጆሮውን ሳከ ። የ[…] የሚሟማ ድምፅ ። የማን የማን ይሆን ? የዮናታን ፣ የእስክን ድር ። የሚሰማው የወንዶች ድምፅ ብቻ ሆነበት ። የልቡ ምት ስላስፈራው ደረቱን በእጁ ደገፈ ። ወዲያው ግን ሞኒካ ራሷን በእንግሊዝኛ ስታስተዋውቅ ስለ ሰማ አዲስ ሰው መምጣቱን ገመተ ።

ያላበውን እጁን አጠገቡ ያገኘው ነገር ላይ ጠራረገ ። ግንባሩን ፣ ጉንጩን ዐይኑን በእጁ አሻሸ ። እንደ ቆመ ጸጉሩን አበጣጠረ ። የሸሚዝ ኮሌታውን እያስተካከለ ዘረኛው ተንፈሰ—ጭንቀት የሚያባርር ፣ፍርሐት የሚያስ ወግድ አተነፋፈስ ! እና ርምጃውን በልቡ እየቆጠረ ወደ ሳሎን ገባ ።

ከአጥር ጠይም ሴት ልጅ ጋር ዐይን ለዐይን ተጋጣ ጠሙ ። […] ፊት በፈገግታ ደምቆአል ። ከፈገግታው ሁሉ ለአቤል […] የተለየ ትዕግሥት ነው ። በጉንጭ መሐከሎ የተቀበ ፈገግታ ! ይህን ፈገግታዋን ለመጀመሪያ ጊዜ ነየው እንደሥቶ ከአምስት ወር ራብ በኋላ ማየቱ ነው ። የሚወደውን የጉንጩን ስርጉድ ቀርቦ ሲያይ የመጀመሪያው ጊዜው መሆኑ ነው ። ማንን ተደግሞ መጨበጥ እንዳለበት ግራ ገብቶት ሲርበተበት አብረው የቆዩቸውን ሞኒካንም እንደ አዲስ ጨበጣት ።

ለእስክንድር ያለውን ስሜት ቆንጥጦ መያዝ አልቻለም ። ስሜቱ ፈንቅሎት ጉንጩን ጥብቅ አድርጐ ሳመው ፣ "ይህ ሁሉ የአንተ ጥረት ያስገኘው ፍሬ ነው" አለው ። ፊቱን በትቹበት ወደ ዮናታን መልሶ ፣ "እና ደግሞ የርስዎ !" አላቸው ። ፍቅሩን በዐይኑ ከመግለጽ በቀር ተን ጠራርቶ ሊሰማቸው አልደፈረም ። ምስተኛ ባለውለታውን ሊያመሰግን ዘወር ሲል ከአጠገቡ አጣት ። ሞኒካ ድስት ሲገ ነፍል ሰምታ እየሮጠች ወደ ወጥ ቤቱ ተመልሳ ነበር ።

ትዕግሥት በነጭ የሀገር ልብስ ነው የመጣችው ። አቤል ይህንን ለብሳ የተመለከተበትን እሑድ ወዲያው አስ ሰታወሰም ። ቆይቶ ቆይቶ ነው ከእነ ማርታ ጋር ሰርግ ሄት

pdfelement
Remove Watermark Now

ሐድ ለብሳው እንደ ነበር ያስታወሰው። ሰላምታውንና ምስጋናውን ጨርሶ ሲቀመጥም ልቡ አልተረጋጋም ነበር ። ጆቢልዋ የትርታውን ፍጥነትና አስጭናቂነት ጨመረ ። ዘሎ ዘሎ እንዲ ቀጥ እንዳጼል አቤል ፈራ ።

ትዕግሥት ማለት እሷ ናት ። ታዲያ የተመኙትን ሲያገኙ መንቀጥቀጥ ነው ? ደብዳቤዉ ያላደረበት ስሜትና ሲገናኙ የደረሰው ሁኔታ ባለመግጣጠሙ በልቡ በሸቀ ። ያ ሁሉ የፍቅር ቃላት ጋጋታ ምን ቀጠው ? ይናራል ! ጸጥታውን የሚሰብርለት ድምፅ አጥቶ ነው እንጂ በሁሉቱም ውስጥ አለ ።

አቤል አንዳች ቃል መተንፈስ ፈልጎ ምላሱን ተጠራጠረው ። ምናልባት የተሳሰረበት እንዳይሆንስ ? ከፍቅር እመቤቱ ፊት የተቀመጠው ገላው የሚንቀጠቀጥ — ጀርባ የሚመታ መሰለው ።

በድንገት ዐይኑ የእጁ ጠባሳ ላይ ዐረፈ ። ምግብ እናራቹ ውስጥ የወደቀ ጊዜ የወጡ ፍንጣቂ ያተረፈለት ጠባሳ ። መጥፎ ስሜት አልተናነቀውም ። መጥፎው የልብ ጠባሳ ነበር እንጂ የእጅ ጠባሳ ምንም አይደለም ። የልቡን ቁስል ዶብዳቤዋ ባመነጨበት እንባ ካጠበው ሰንብቷል ።

" ተሚወኝ እንጂ " የሚል ቃል እንደ ምንም ከአፉ ገፍትሮ አወጣ ።

ትዕግሥት በእጇታ ፈገግ አለች ። ፈገግታዋም ጠዋት ከሥራው ላይ ካባንንችው በሐዶ ደብልዋ ደምቆ ታየው ።

ሳያስቡት የዝምታው ባሕር ዮናታንና አሌክሳንደርንም ውጦአቸው ነበር ። ከተቀመጡ ጀምሮ ቃል አልተነፈሱም ። ታዛቢ ባይሆኑም ታዛቢ መሰለዋል ። ጠጥ ቤት ውስጥ የሚንተሸተሸው ምግብ ሽታ የአሌክሳንደርን አንጀት እያላወሰው ነበር ። በእሩ ምራቅ ሲዋጣ ተሰማው ።

" በመጀመሪያ የመኝታና የጥናት ክፍሎቻችንን ለትዕግሥት እስጎብኛት ! " አለ ዮናታን ፤ በቤቱ ውስጥ እንግዳ ስቃቤና ድምፅ ለመፍጠር በማሰብ ።

አቤል ከትዕግሥት ጋር ተነሣ ። ዮናታንና አሌክሳንደርን በዝምታ ከኋላቸው ተከተሏቸው ።

" ፍቅራቸው በጥሩ መልክ ይቀጥል ይሆን ? " አለ አሌክሳንደር በሹክሹክታ ድምፅ ፤ ወደ ዮናታን ጆሮ ጠጋ ብሎ ።

" ሊቀጥል መልክም ነው ። ባይቀጥልም አቤልን እንዳሰፈው አይጐዳውም ። ተቀራርበው ቃላት ከተለዋወጡ ዐይኑን መግለጥ ይችላል " አሉ ዮናታንም በሹክሹክታ ።

በአቤልና ትዕግሥት መሐከል የሚግሙቸው ድምፅ ካል ሆነ በስተቀር የቃላት ልውውጥ አልተሰማም ። የመኝታ ክፍሉን ጎብኝታ ወደ ጥናት ክፍሉ ስትገባ ግን ትዕግሥት ተንፈሰች ።

" በጣም ትልቅ ይቅርታ ! " አለችው ፤ ዐይኗ ዕንባ አቅርሮ ።

" ምነው ለምን ? " አላት ፤ ዕንባዋ የቀሰቀሰበትን ስሜት ከጉሮሮው ወደ ውስጥ ለመዋጥ እየታገለ ።

" ትምህርትህ በእኔ ምክንያት በመቋረጡ ይቅርታ አድርግልኝ !! "

" ታዲያ አንቺ ምን አጠፋሽ ? " አለና አቤል አሁንም ጉሮሮው ላይ የሚተናነቀውን ነገር በምራቁ አወረደ ። " ይልቅ እዚሁ ቤት የጥናት ጽሑፍ ማዘጋጀት ጀምሬአለሁ ። ለሥራው የሚረዱኝ መጽሐፎችና ሐሳቦች በማፈላለግ ትረጂኛለሽ ! " አላት ።

ፈቃደኝነቷን ለመግለጽ ራሷን መነቅነቅ ወይም ቃላት መናገር አላስፈለገም ።

" እና ትምህርቱንም በአዲስ ዓመት ፤ በአዲስ ልቦና ፤ በአዲስ ተስፋ እቀጥላለሁ ። "

ቃላት እንሰጣቸው ዐይን ለዐይን ሲተያዩ አልተፋፈሩም ። ዐይኗ ብሌን ውስጥ ምስሉን ሲመለከት እሱም ዐይኑ ብሌን ውስጥ ምስሏን እየተመለከተች ነበር ።

ትዕግሥት ከአቤል ዐይን ዳርቻ ላይ ዐይን እር አየች ። ሊትጠርግለት ብትሞክርም እጅዋ ይንቀጠቀጥ ይሆን ... ምንም ደፍራ እጅዋን ዘርግታ በጣቷ አነሣችለት ።

" ምንድን ነው ? " አላት ከንፈሩ እየተንቀጠቀጠ ።
"ጉድፍ " አለችው ፤ የእሷም ከንፈር እየተንቀጠቀጠ ።

ዐይኑን የነካው እጅዋን ጥብቅ አድርጎ ሳመው ።

የናታንና እስክንድር በደስታ ፈዘው ቀሩ ። እውን ሳይ ሆን የፊልም ትርኢት የሚያዩ ነበር የመሰላቸው ። በተለይ እስክንድር ራሱን መቆጣጠር አቅቶት፣ እንዴ ሕፃን ፈንደቅ ፈንደቅ የሚል ስሜት ታገለው። ደስታ በጣቅ ፣ ጣቅም በጥርስ የሚገለጽ ነገር ባይሆን ኖሮ መላ ሰውነቱ እየጣቀ ነበር ።

ለአፍታ ያህል ዓይኖቻቸው ፊቱ ላይ ድቅን አሉበት ። ማርታ የነገር ቅንድቧን እያርገበገበች ፣ ድብርት በጋቢው ተጀቡና እየተልጉመጉመ ፣ ሚስተር ሆርስ ቼሱን ታቅፎ ቅሬታውን እንደ ዘራ ፣ ቤተልሔም በሬተና ... ወደ ሽንት ቤት እየሮጠች ፣ ሳምሶን ጥሊቤው ... ጥር ለአቤል ሲማታለት እየተጋዘ — ሁሉም በእስክንድር ሐሳብ ውስጥ ተሰለፈ ። 'ምነው እነዚህ መጥተው ይህን ትርኢት ለማየት በታደሉ ! ' አለ በልቡ ።

አቤል የትዕግሥትን እጅ ስሞ አልለቀቀውም ። እን ደገና ወደ ደረቱ አስጠግቶ ጥብቅ አርጐ ያዘው ። እጅዋ እንደ ኤሌትሪክ ኸብ የአቤልን ልብ ትርታ እየተቀበለ ወደ እሷ ያስተላልፍ ጀመር ። ትርታው ነዘረት አንፈገፈገ ችም ። ይልቁንም መላ ሰውነቷን በዝግታ ወደ አቤል እካል አስጠጋችው ። ትንፋሻቸው ተገጣጠመ ። ሁለቱ እንደ አንድ ሰው !

" እ — እ — እወድሻለሁ ። "
አስቸጋሪው የኖረችውን እንጊት ቃል ተነፈሳት ።